

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 *NEW YORK TIMES* BESTSELLING AUTHOR

ILONA ANDREWS

Sweep
of the
Heart

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

KALBIN SÜPÜRÜLMESİ

ILONA ANDREWS

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için size lisanslanmıştır. Bu e-kitap satılamaz, paylaşılamaz veya hediye edilemez. Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler, kuruluşlar veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kalp Süpürgesi
Copyright © 2022 by Ilona Andrews
Ebook ISBN: 9781641972390
Kapak Doris Mantair İç
çizimler Isabeau Backhaus

TÜM HAKLARI SAKLIDIR.

Bu çalışmanın hiçbir bölümü, önceden yazılı izin alınmaksızın, elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla kullanılamaz, çoğaltılamaz veya iletilemez.
eleştirel makaleler veya incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç olmak üzere, yayıncıya aittir.

NYLA Yayıncılık
121 W. 27th St, Suite 1201, NY 10001, New York.
<http://www.nyliterary.com>

İÇERİK3

[Teşekkür](#)

[Okuyucuya Mektup](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Karakter Kadrosu](#)

[Aday Komiklikleri \(MOD R'nin İzniyle\)](#)

[Dina'nın Elmalı Kek Tarifi](#)

[Ayrıca Ilona Andrews](#)

[Yazar Hakkında](#)

Gerean Ejosa'nın anısına (Geri Reads)

ONAY3

Bu taslağın kitap olma yolculuğunda bize yardımcı olan pek çok kişiye minnettarız. Temsilcimiz Nancy Yost'a ve NYLA'daki harika ekibe, geliştirme editörümüz Rossana Sasso'ya, redaktörümüz Stefanie Chin'e ve taksitli redaksiyon editörümüz Stephanie Mowery'ye teşekkür ederiz. Güzel kapak için Doris Mantair'e ve çarpıcı iç illüstrasyonlar için Isabeau Backhaus'a minnettarız. Dünyamız hiç bu kadar güzel görünmemiştir.

Gorvar'ın veteriner bakımı için DVM Kimberly Maciejczyk'e ve İskoçya ile ilgili her şey için Rosie McGraffin ve Kerris Humphreys'e teşekkürlerimizi sunarız.

Zamanlarını cömertçe bağışlayan ve ilk taslaklara katlanan beta okuyuculara teşekkür ederim: Harriet Chow, Francesca Virgili, Loredana Carini ve Fern DeYoung.

Her şeyden önce siz okuyucularımıza, Innkeeper Chronicles'a olan bağlılığınız için teşekkür etmek istiyoruz. Bizi ayakta tutuyorsunuz.

OKUYUCUYA MEKTUP

Bu kitabı yazmak uzun ve eğlenceli oldu. Hancı galaksisinin canlılığını size getirmek istedik ve bu kitapta birçok karakter var, bu yüzden size adayların yanı sıra Dominion oyuncularını ve en önemli gözlemciler için hızlı bir referans sunuyoruz. Bunu Karakter Listesi altında bulabilirsiniz.

Bu hikayeyi web sitemizde her Cuma yayınlandığında takip edenleriniz, her yeni bölümden önce "Hikaye Şimdiye Kadar" özetlerini gerçekten çok beğendiler, bu yüzden onları tuttuk.

Ayrıca Dina'nın 1. Bölüm'deki lezzetli elmalı kek tarifine ve Kitap Yutan Sürü'nün favori adaylarını oylamasına yardımcı olan bazı komik hikayelere de blogda yer verdik.

Yeni bir macera başlıyor. Ama önce pasta.

Demiri tavında dövmek büyük bir bilgelikti.

Buzlu çayımdan bir yudum aldım ve sarı sundress elbisemin eteğindeki küçük bir böceği fırçaladım. Gertrude Hunt Bed and Breakfast'ın arka verandasında, rahat bir ahşap koltukta oturuyordum. Önümde altın sarısı güneş ışığıyla aydınlanmış arka bahçemiz uzanıyordu. Çimler hala yeşildi - bu yıl çok yağmur yağmıştı - ama Teksas yazının sıcaklığı gökyüzünden akıyor ve her şeyi durma noktasına getiriyordu. Sincaplar meşelerin derinliklerindeki yuvalarında uyukluyorlardı. Fareler ve tavşanlar yuvalarına saklandılar. Böcekler bile sessizliğe büründü, ötmek için çok sıcaktı. Minik siyah-beyaz Shih Tzu'm Beast, ayaklarımın dibinde sırtüstü yatıyor ve usulca horluyordu. Üstümdeki sundurmanın çatısındaki vantilatör tüm gücüyle çalışıyordu ama alnım hâlâ terliyordu.

Ne kadar güzel bir sıcak gün. Kestirmek için mükemmel bir gün.

Çayımdan bir yudum daha içtim ve gözlerimi kapadım. Arkamda, Gertrude Hunt ortaya çıktı, karmaşık bir koleksiyon

Sokaktan ve diğer tarafındaki alt bölümden görünen fiziksel ayak izinden kat kat daha büyük odalar ve geçitlerden oluşuyor. Mutfağa odaklandım. Yedi ayak uzunluğunda bir şekil içinde hareket ediyordu, iriydi, sırtından ayak uzunluğunda tüyler çıkıyordu. Şekil, büyük, pençeli elleriyle bezi tutarak tezgahı sildi.

Şekerleme. Kestir, kestir, kestir, kestirmek istiyorsun... Keşke telkin gücüm olsaydı, hayatım çok daha kolay olurdu.

Gözlerimi açtım.

Yanımda Caldenia ışıltılı bir yelpazeyle kendini yelpazeledi ve Mello Yello'sundan bir yudum aldı. "Hâlâ şansın yok mu?"

Başımı salladım.

"O zaman sana yardım etmem gerekecek, canım."

Ayağa kalktı, hasır şapkasını taktı ve mutfağa doğru yürüdü. Daimi misafirimiz ilk bakışta, hafif bronzlaşmış, uzun platin grisi saçları zarif bir şekilde toplanmış ve insanların "iyi kemikler" dediği güzel bir yüze sahip yaşlı bir Güneyli kadın gibi görünüyordu. Komşularla sohbet ediyor, domatesleri büyük bir başarıyla yetiştiriyor - hanın onları suladığından ve uygun zamanlarda gübre eklediğinden emin oldum - ve dişlerini göstermeden gülümseme sanatında ustalaşmıştı. Köpek balıklarınıninki gibi sivri ve keskindiler.

Mutfağa odaklandım.

"Bu sıcak boğucu," diye açıkladı Caldenia. "Öğleden sonra dinlenmeye çekileceğim. Sen de biraz dinlensen iyi olur Orro. Yerinde olsam, akşam yemeği başlamadan önce bu fırsatı değerlendirip biraz kestirirdim."

Orro bir şeyler gümbürdedi.

Caldenia'nın mutfaktan geçip merdivenlerden yukarı, sitine doğru ilerlediğini hissettim.

Orro mutfakta durdu ve pencereden dışarı baktı.

Hadi ama...

Havluyu dikkatlice katladı, lavabonun yanındaki havlu askısına astı ve mutfaktan çıkıp aşağı inen dar ve dolambaçlı merdivenlere doğru ilerledi.

Nefesimi tuttum, bymle onu takip ettim. Merdivenlerden aşağı, aşağı, aşağı ve inini yaptığı rahat çalışma odasına. İçeri girdi ve kapıyı kapattı.

şimdi!

Koltuğumdan fırladım. Beast bir metre havaya sıçradı, ayaklarının üzerine düştü ve bir yandan diğer yana bakarak bir kez havladı.

"şşşt!"

Arka kapıyı açtım ve mutfağa daldım. Canavar beni kovaladı.

Fırına koştum, 350°'de pişirmek için açtım ve etrafımda döndüm. Kilerin kapısı açıldı ve raflar ve buzdolaplarıyla dolu 3.000 metrekarelik bir alan ortaya çıktı. izgili ahşap dalları tavandan fırlayıp kilerin içine girdi ve malzemeleri adanın üzerine sürükledi: şeker, un, kabartma tozu... Mutfakta görünen tek buzdolabından yumurta, tereyağı ve bir torba Granny Smith elması aldım. Han ağır bir KitchenAid mikseri dışarı çıkardı.

"O değil, küçük olan," diye tısladım. "O çok gürültülü."

KitchenAid kilerde kayboldu ve başka bir dal, el mikserini bana getirdi.

Ellerimi. Adanın üzerine iki büyük kase koydum ve sihrimle uzandım.

Mutfağımızı demir pençesiyle yöneten yaratık yuva yatağına yerleşiyordu. Elmalı Kek Operasyonu başlamıştı.

Tereyağını bir kapta krema haline getirdim ve üzerine $\frac{3}{4}$ su bardağı şeker ekledim. Sevdığınız adam için pasta yapmak yeterince stresliydi. Bir Red Cleaver şefi tarafından yönetilen bir mutfakta pasta pişirmek ise imkânsız bir başarıydı. Orro hem mutfağı hem de kileri kendi tek alanı olarak görüyordu. Herhangi bir şey pişirmeye çalışmak, omzunuzun üzerinden izlenmek, ayrıntılı bir eleştiriye maruz kalmak, ardından birden fazla yardım teklifi almak, söz konusu teklifler kibarca ve defalarca reddedildiğinde incinmek, somurtmak ve kederli beyanlarla sonuçlanmak anlamına geliyordu. Eğer gerçekten o anda olsaydı, varoluşsal bir kriz geçirirdi.

Orro genellikle en az bir buçuk saat uyurdu. Kekimin pişmesi sadece 50 dakika sürdü. Eğer kartlarımı doğru oynarsam, o farkına bile varmadan pişmiş olacaktı. Piştikten sonra da onunla uğraşmazdı.

Kuru malzemelerimi ıslak malzemelerimin içine katladım, hepsini karıştırdım, yağlanmış kelepçeli kalıba döktüm ve elmaları soymaya odaklandım.

Sean bu sabah daha fazla yakacak odun almak için dışarı çıkmıştı. Otelin en kötü şekilde oduna ihtiyacı vardı ve birkaç günde bir, bazen iki kordon odun tüketiyorduk. Bir barbekü mekânı olsaydık bu sorun olmazdı ama çok sınırlı iş yapan şirin bir pansiyon kılığındaydık. Er ya da geç, birileri o kadar odunla ne yaptığımızı merak etmeye başlayacaktı.

Sean yakacak odun siparişlerimizi farklı tedarikçiler arasında paylaşıyor ve bulabildiği her fırsatta atık odun satın alıyordu. Genellikle yakacak odunu internetten sipariş ederdik ama Sean birkaç saat uzaklıkta üç dingilli tam bir yük, yani yedi buçuk kord teslim edecek bir tedarikçi bulmuştu. Tek sorun, ödemeyi peşin istemeleriydi.

Sean handan ayrılmayı sevmezdi.

Gezegенimizden başka yerlere gitmek zorunda kaldığında buna pek aldırımıyordu. Dünya eviydi, doğup büyüdüğü yerdі ve Sean bir insan gibi davranmayı öğrenmişti. Ama sonra Büyük Öteye doğru yürüdü. Evren onu nefesiyle yıkadı. Sayısız yıldız ve diğer gezegenleri gördü, hayal bile edemeyeceği düşmanlarla savaştı ve halkının gerçek doğasını öğrendi.

Dışarıda kendisi olabilirdi, bir alfa türü kurtadam. Burada, Dünya'da, sıradan bir insan gibi davranmak zorundaydı ve uzayda geçirdiği yıllardan sonra bu ona artık kolay gelmiyordu.

Soyulmuş, dilimlenmiş elmalarıma tarçın, şeker ve limon suyu karıştırdım, biraz un ekledim, hamurun üzerine yerleştirdim, tepsiyi fırına verdim ve nefes aldım. Yolu yarılamıştım.

"Otuz dakika," dedim hana.

Han onaylarcasına gıcırdadı.

Sean yakacak odun almak istedi. Onunla gitmeyi teklif ettim ama reddetti. Dışarıdayken işini kolaylaştıramazdım ama döndüğünde onu en sevdiği kekle karşılayabilirdim.

Hafif bir çan sesi zihnimde yuvarlandı. Tanıdık bir varlık hanın sınırlarından içeri girdi. Elimle işaret ettim

Parmaklarımla duvara bir ekran yerleştirdim. Ekranda Memur Hector Marais, Red Deer Polis Departmanı'na ait kruvazörüyle dikkatlice garaj yoluna doğru manevra yapıyordu. Genelde sokağa park ederdi. Bu şekilde park etmesi özel bir teslimatı olduğu anlamına geliyordu.

Ellerimi mutfak havlusuyla sildim ve garaja yöneldim. Kötülere rahat yok.

MEMUR MARAIS ARABASININ BAGAJINI AÇTI VE EĞİLDİ.

Beast'e bir hayvan vermek için aşağı indi. Otuzlu yaşlarının ortasında, bronz tenli, atletik yapılı, kısa kesilmiş mavi-siyah saçları ve sinekkaydı tıraş edilmiş çenesiyle modern polis memurunun tam tanımıydı. Üniformasının yakasından botlarının tabanına kadar her şey Sean'ın deyimiyle "dört dörtlüktü". Polis departmanının işe alım afişi için bir modele ihtiyacı olsaydı, ondan daha iyisi olamazdı.

Kendini tamamen yetki alanındaki sakinleri korumaya adanmış, gerçekten örnek bir polis memuruydu. Bu yüzden uzaylıların var olduğunu ve Dünya'nın özel koruma statüsüne sahip olduğunu öğrendiğinde, normal görevlerine dünya dışı polisliği de eklemeyi kendine görev edinmişti. Eğer normal bir Dünyalı tamirci onun aracının kaputunu açsaydı, oracıkta bayılırdı. Red Deer'in memurlarına araçlarını sübvansiyonlu bir programla satın aldırđı için çok şanslıydık.

Bagajın içine baktım. İçinde sersemletici bir ağa sarılmış bir kadın yatıyordu. Benden biraz daha yaşlıydı ve gri bir savaş kıyafeti giymişti. Formdaydı, zayıftı, çekici ve cesur yüz hatları vardı. Dünya'da biri onun bir yıldız olduğunu düşünebilirdi.

Atlet, koşucu ya da tenisçi olabilir. Bronz teninde hafif bir tarçın rengi vardı, saçları koyu kırmızıydı ve yüzünden uzakta örölmüştü ve yeşil gözleri bana açık bir düşmanlıkla bakıyordu.

Sean ve Marais'in polis aracına ekledikleri eğlenceli modifikasyonlardan biri olan şok ağı kendi kendini yönlendiriyor ve temas halinde şok tabancası gibi davranarak sinir yollarını kısa devre yapıtıyordu. Marais terk edilmiş bir deponun otoparkında Sean'a ateş etme alıştırmaları yapmıştı. Onu araçla kovalıyor, Sean kaçmak için elinden geleni yapıyor, ben de gözcölük yapıyor ve her araba sesi duyduğumda kalp krizi geçirmemeye çalışıyordum. Marais şimdiye kadar yeni aletini kullanma fırsatı bulamamıştı.

Ağın kadını sersemleterek hafif bir komaya sokması gerekirdi. Bunun yerine, sadece onu kızdırmış gibi görünüyordu. Sanki hayatında yanlış olan her şey benmişim gibi bana ters ters baktı. Daha yakına eğildim. Gözlerinin üzerinde soluk bir altın parıltısı vardı.

Bir kurt adam. Mantıklı.

"Onu nerede buldun?"

Marais arabaya doğru başını salladı. "Size göstereyim."

Hanı dürttüm. Yerden ince ahşap bir dal kaydđ ve aracın kaputuna sürtünerek kruvazörden gelen iletiyi kabul etti. Gertrude Hunt, Marais'in araç içi kamerasının görüntüsünü gösteren başka bir ekran çıkardı. Arabasında iki set vardı, biri Red Deer Polis Departmanı'nın standart ürünü, diğeri ise bizden aldığı korsan.

Sokak tanıdık geliyordu. Çingiraklı Yılan Yolu'ndaydı, lisenin yanında, doğruya doğru gidiyordu, bir tarafında duvarlarla çevrili bir alt bölge ve okulun beyzbol sahası vardı

diğer tarafta. Parlak yaz güneş i çoğ unlukla boş olan yolu aydınlatıyordu. Rekor sıcaklıklar çocukları içeriye ya da havuzlara kovaladı ve ebeveynleri hala iş teydi.

Karanlık insansı bir şek il arabanın yanından hızla geç ti. Marais en az 35'le gidiyordu. İnsanların en yüksek hız ı saatte 28 mildir ve bu her neyse, aracının yanından hareketsiz duruyormuş gibi geç ti.

Marais, "Birisi güpegündüz tüm dürüst dünyanın görebileceğ i şek ilde insanüstü hızlarda koşuyordu," dedi. "Görünüş e göre, Dünya Antlaşması'nın kendisi için geçerli olmadığını düşünüy or."

Antlaşma herkes için geçerliydi.

Gertrude Hunt'ı işaret ettim. Tavandan çok daha kalın bir dal çıktı ve kadını gövdesinden kopardı. Şok ağı yere dü ştü. Hanın filizi daha küçük dallara ayrılarak kadının etrafını sardı ve onu havada döndürerek kıyafetlerini karış tırdı. Garajın zeminine silahlar yağdı: kısa menzilli bir enerji tabancası, iki bıçak, monomoleküler bir satır kısa kılıç ve her biri büyük bir üzüm büyüklüğünde üç küçük yapış kan bomba. Bir kapıya bağlandıklarında ve patladıklarında, en güçlü karasal kasada bir delik açabilirlerdi.

Güzelmış .

Dallar esirimi dikleştirdi ve döşeme tahtalarına sabitleyerek onu yere indirdi. Bana ters ters baktı ve hırladı.

Canavar ayaklarımın dibinde hırladı.

Kurt adam kadın etkilenmiş görünmüy ordu. Onun yerinde olsam ben de yedi kiloluk shih tzu'yu ciddiye almazdım. Bu potansiyel olarak ölümcül bir hataydı.

"Dünya Anlaşması'nı ihlal ediyorsunuz," dedim ona.
"Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

Cevap vermedi.

"Anlaşma, insan nüfusunun dünya dışı yaşamın varlığına maruz bırakılmasını açıkça yasaklamaktadır. Dünya'yı ziyaret etmek isteyen her yolcunun bunun gibi bir otelle anlaşma yapması gerekir. Böyle bir ayarlama yaptınız mı?"

Cevap yok.

"Biliyor," dedi Marais. "Yolda ona haklarını okudum. Onu yakaladığımda bu tarafa doğru gidiyordu. Muhtemelen seni görmek için."

"Sen değil." Kadın alay etti. Oh.

Bir tane daha.

Marais'e "Teşekkür ederim memur bey," dedim.
"Bundan sonrasını ben hallederim."

"Asla sıkıcı bir an olmaz." Aracının ön kapısını açtı, gösterge panelindeki gizli bir düğmeye uzandı, bastı ve ağ yeniden kullanılmaya hazır bir şekilde bagaja geri kaydı.

"Oh! Senin için bir şeyim var."

Elimi uzattım. Tavan yarıldı ve vakumla kapatılmış bir paket elime düştü, mavi ve yeşil renklerle parıldayan iki çile yün iplik. "Karınız için."

"Teşekkürler. Buna bayılacak. Ne tür bir yün bu?"

"Ona miskkuşu olduğunu söyle." Biri mikroskobik analiz yapmadığı sürece yeterince yakındı. Bir misafirin hediyesiydi ve Memur Marais'in eşi bir örgü blogu işletiyordu. Benden çok daha fazla hoşuna giderdi.

"Tekrar teşekkürler."

Memur Marais'in aracına binip uzaklaşmasını izledim.

Bir an sonra otelin sınırını geçtiğini hissettim.

Sadece ben, dişi kurt adam ve onun bana olan sonsuz nefreti vardı. Bunu kişisel olarak algılamadım.

Auul'un kurtadamları şairdi ve hikâye anlatmak kanlarında vardı. Ne yazık ki, gezegenlerinin destanı, destanların sıklıkla yaptığı gibi trajik bir hal almıştı. Ezici bir güç tarafından istila edildiler, bu yüzden onu püskürtmek için kurtadamlığı biyomühendislikle geliştirdiler. On yıllar sonra, düşman kendi süper asker versiyonlarını yaptı ve tekrar istila etti. Auul halkı, gezegenlerinin dengesini bozacaklarını bildikleri için ışınlanma kapıları inşa ettiler ve tahliye sırasında onları korumaları için daha tehlikeli ve ölümcül olan alfa türü kurtadamlar yarattılar.

Alfa türü kurtadamlar, kendilerine güç veren kozmik güçler Auul'u parçalayana kadar kapıları sonuna kadar korudular. Neredeyse hepsi o son direnişte öldü.

Sean, tufandan hemen önce bir şekilde hayatta kalmayı başarmış iki alfa türü kurt adamın oğluydu. Her şeye rağmen doğmuştu, acayip derecede güçlüydü ve orduda görev yaptıktan sonra benimle tanıştı, nereden geldiğini öğrendi ve galaksiye bir bakış attı. Galaksi onu çağırdı ve Sean da yıldız ışığını takip etti. O zamandan beri yaptığı her şey efsaneye dönüştü.

Nexus'ta hem Hope Crushing Horde'un hem de Kutsal Anokrasi'nin saldırılarını durduran yıkıcı bir savaş vermişti. Mükemmel bir stratejist, mükemmel bir taktikçiydi ve yakın muharebede eşi benzeri yoktu. Bir orduya liderlik edebilir ya da ezici güçlere karşı tek başına durabilirdi.

Bu kurtadamlar için çok fazlaydı. Kahramanlarının oğlu bir anda ortaya çıkmış ve gelmiş geçmiş en iyi kurtadam olmuştu. Onlar gezegensiz bir halktı, düzinelerce dünyaya dağılmış mültecilerdi. En kötü şekilde bir halk kahramanına ihtiyaçları vardı ve Sean karşı konulmaz olduğunu kanıtladı. Onunla ilgili her şey efsanevi ve mitolojikti. Şan ve şöhretten kaçınması durumu daha da kötüleştiriyordu.

Kurtadamlar doğrudan kur yapmayı tercih ederdi. Geçtiğimiz birkaç ay içinde Gertrude Hunt'a hayranlıklarını ve ilgilerini bildirmek için gelen birçok kadın ve erkek ziyaretçimiz olmuştu. Şansıma, adam ilham verdiği efsaneden çok farklıydı.

Ekrandaki görüntü geri sayan büyük bir zamanlayıcıya dönüştü. 30... 29... 28...

Pastam!

"Gitmem gerek," dedim ona.

"Onunla konuşmak istiyorum!" diye hırladı kurt kadın.

"Yakında döner."

"Ne zaman?"

"Umarım yirmi dakika daha sürmez. Bu size konuşmanızı prova etme şansı verecektir."

Gözlerini kırpıştırdı ama toparlandı. "Benim konuşmam yok!"

"Sanki ilk seferimmiş gibi konuşuyorsun. Her zaman bir konuşma vardır."

Zamanlayıcı sıfıra ulaştı ve kapandı.

"Gitmem gerek."

Kadının küfürleri arkamda yavaş yavaş silikleşirken, Beast'in eşliğinde koridorda ilerlemeye başladım.

Kurt adamların kur yapmasına tanıklık etmek üzere miyiz? Orro, kendi mutfağında, tüylerinin hemen altında gerçekleşen yasadışı pişirmeyi keşfedecek mi? Yoksa daha da tehlikeli bir şey mi var?

Hikaye devam ediyor...

Kek kelepçeli kalıbın içinde duruyordu. Üstündeki beze kızarmış ve hafif çıtırdı. Biraz çatlamıştı, bu da Orro'nun yan gözle bakmasına neden olabilirdi, ama ben umursamadım.

Uzanıp kelepçeli kalıbı dürttüm. Zar zor ısındı. Tamam.

Tanıdık bir varlık hanın sınırını geçti. Hanın büyüğü tepki olarak değişti. Gertrude Hunt bir köpek olsaydı, başını kaldırır ve kuyruğunu sallardı.

Sean evdeydi.

Ardından başka bir varlık daha geldi ve garaj yolumuza doğru ilerledi. Otele işaret ettim, o da benim için bir ekran hazırladı ve yan kameralardan gelen görüntüyü ekrana aktardı. Sean'ın kamyoneti gelip garajın önüne park etmişti. Arkasında,

Yakacak odunla dolu siyah bir damperli yatağa sahip devasa beyaz bir üç akslı araç, araba yolunun hafif eğiminden yukarı doğru yavaşça geri geri çıkararak evin etrafından dolaştı.

Uzun bir bıçak aldım ve dikkatlice kelepçeli kalıbın çevresinden geçirerek bezeyi dilimledim. Eğer tavayı onsuz açmaya çalışırsanız, bezenin yarısı çıkar.

Sean kamyonetinden indi. Uzun boyluydu ve sert, yağsız kaslara sahipti. Sadece ona bakarak hem güçlü hem de hızlı olduğunu söyleyebilirdiniz, ama bundan daha fazlası vardı. Sean hazır görünüyordu. Sakin ama tetikte bir güvence yansıtıyordu ve bir tehdit ortaya çıkarsa anında ve ezici bir güçle karşılık vereceğini derin, içgüdüsel bir anlayışla biliyordunuz.

İnsanlar bunu hissettiler ve etiketleme ihtiyacı hissettiler. Teksas'ta yaşadığımız için, çoğu zaman ona futbol oynayıp oynamadığını soruyorlardı, çünkü bir şekilde "bu adam futbol oynadı" demek Sean'ın savaşa hazır olması için makul bir açıklama sağlıyordu.

Beast havalandı, köpek kapısından çıktı ve doğrudan Sean'ın yanına gitti, ayaklarının etrafında dans etti ve kuyruğunu salladı. Sean onu sevmek için eğildi.

Tepsinin mandalını açtım ve yavaşça yukarı kaldırıp kekin üzerine yerleştirdim. Mükemmeldi.

Kelepçeli kalıbı lavaboya bıraktım, cezveyi kafeinsiz kahve yapması için hazırladım ve dışarı çıktım, tam bu sırada damperli kamyonun çimlerin üzerine kocaman bir odun yığını boşalttığını gördüm. Sean'ın yanına gittim. Bana gülümsedi ve kolunu omuzlarıma doladı. Ona yaslandım ve rahatladığını hissettim.

Eve geldin, tatlım. Her şey yolunda.

Orta yaşlı, iri yapılı, kırmızı suratlı ve kısa tuzlu biberli saçlı bir adam olan şoför arabadan indi ve arabaya göz attı.

"Yedi kordon," dedi bana gururla.

"Harika görünüyor," dedim ona.

"Senin koca yapmadı Öde için istifleme,"
ve şoför rapor etti. "Egzersize ihtiyacı olduğunu söyledi."

Sean'a gülümsedim. O benim kocam değildi ama bunu belirtmek için bir neden yoktu. "Biz hallederiz."

Şoför bize göz kırptı. "İkiniz çok tatlı bir çiftsiniz. Söylesene, lisede defans oyuncusu muydun?"

"Evet," diye yalan söyledi Sean düz bir yüz ifadesiyle.

Çocukluğunda her türlü sporu yapmıştı ama hiçbirini okullarında yapmamıştı. Çok iyi ve fiziksel olarak çok yetenekliydi ve ailesi dikkat çekmekten kaçınmak istiyordu. Lisedeki ders dışı etkinliklerinin çoğu, dikkatle incelenmiş öğretmenleri olan birkaç dövüş sanatları okulu arasında bölünmüştü. Ordudayken uyum sağlaması daha kolay olmuştu. Lise sporları bireysel başarıya ve yıldızlaşmaya öncelik verirken, Ordu takım çalışmasını vurguluyordu.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi şoför. "Sizinkiler iyi bir tane almış."

"Kendine iyi bak." Sean elini kaldırdı.

Sürücü kamyonuna geri döndü ve garaj yolundan aşağı inmeye başladı. Odun yığınının etrafındaki çimler titredi.

"Henüz değil," dedi
Sean. Çimenler
hareketsizleşti.

Damperli kamyon garaj yolunun sonuna kadar geldi, orada durdu, trafiğin geçmesine izin verdi, sola döndü ve hızla yola devam etti.

"Tamam," dedi Sean. "Al şunu."

Çimenler yarıldı ve odunların altında siyah bir çukur açıldı. Gertrude Hunt yedi kordonun tamamını tek bir yudumda yuttu ve darbenin içinden geçtiğini hissettim. Çimler sanki fermuarlanmış gibi birbirine örüldü. Odun yığınının geriye hiçbir iz kalmamıştı.

Sean başını kaldırdı ve dudakları yavaş, tembel bir gülümsemeye dönüştü. "Mmmm, elmalı kek."

Bir kurtadamı yemekle şaşırtmak boş bir çabaydı. "Bir ziyaretçimiz var."

"Biliyorum. Garajın orada kokusunu aldım. Ne istiyor?"

"Seninle konuşmak için."

İç çekti. "Peki. Hadi şu işi bitirelim."

Garaja doğru yürüdük. Kapı kayarak açıldı. Kurt adam kadın ani güneş ışığına karşı gözlerini kırptırdı ve Sean'ı gördü. Omuzları dikleşti. Başını stratejik bir sabırsızlıkla sallayarak saçlarını geriye savurdu.

İşte konuşma geliyor.

"Demek böyle görünüyorsun." Sesini alçaltmış, boğuk bir seksiliğe bürünmüştü. "Fena değil."

Tepki yok.

"Senin gibi bir adam böyle bir yerde sıkışıp kalmış. Ne büyük kayıp." Sean hiçbir şey söylemedi.

"Wilmos kayıp," dedi.

Wilmos birinci tür bir kurtadamdı, bir gaziydi, Auul'dan kurtulan en yaşlılardan biriydi. Kurtadamlık onu dinç tutuyordu,

Ancak Sean'ın ebeveynleri doğduğunda o bir yetişkindi ve alfa türlerinin yaratılmasında etkili oldu. Auul yok edildikten sonra Wilmos adını paralı asker olarak duyurdu. Şimdi Baha-char'da bir silah dükkânı işletiyor ve paralı askerler ile onlara ihtiyaç duyan insanlar arasında aracılık yapıyordu.

Wilmos, Sean'ın suyun üzerinde yürüdüğünü düşünüyordu. Tesadüfen tanışmıştık ve Sean evreni kendi gözleriyle görmek istediğine karar verdiğinde, Wilmos ona ipleri gösterdi. Sean'ı Nexus karmaşasına sokan oydu ve bunun için onu asla affetmeyeceğim. Asla.

Wilmos şu anki hevesli talip sorunumuzdan da sorumluydu. Nexus'taki savaş sırasında Sean, Nuan Klanı'nın Tüccar güçlerini yöneten öldürülemez bir general olan Turan Adin'in kimliğine bürünmüştü. Gerçekte, Turan Adinler sinek gibi düşüyorlardı, ama zırhları onları tamamen kaplıyor, yüzlerini gizliyordu, bu yüzden içlerinden biri öldüğünde, Tüccarlar basitçe yeni bir tane kir alıyor, zırhı giydiriyor ve onları katliama geri gönderiyorlardı. Bazıları sadece birkaç gün, bazıları ise birkaç hafta dayanabildi. Sean son Turan Adin'di. 18 ay boyunca hayatta kalmıştı.

O savaş sonunda bittiğinde Sean zırhı Tüccarlara geri verdi ve beni sevdiği için benimle kaldı. Kimsenin onun eskiden Turan Adin olduğunu öğrenmemesi gerekiyordu. Ancak Wilmos çenesini kapalı tutamıyordu. Gururla dolup taşıyordu ve her seferinde bir gizli konuşma yaparak yavaş yavaş ağzındaki baklayı çıkardı. Kurtadamlar biliyordu.

Kurt adam kadın gözlerini Sean'a dikti. "Söylentiye göre, Wilmos senden yardım istemiş ve sen de onu geri çevirmişsin.

Çünkü bir insan kızla evcilik oynamakla meşguldün. İnsanlar senin korkak olduğunu söylüyor. Yumuşadığını. Otrokarları ve vampir şövalyeleri bastıran kurt, kendisinin sadece bir gölgesine indirgenmiş. Ben de Nexus'un kahramanına ne olduğunu kendi gözlerimle görmeye geldim. Eskiden önemli biriydin. Bu nasıl bir şey? Vazgeçmek ve bir dosta sırtını dönmek?"

Kısıtlamaların izin verdiği ölçüde öne doğru eğildi ve ona odaklandı. Ona kendi bölgesinde meydan okumuştı ve şimdi tepki vermesini bekliyordu. Onu ayağa kaldırıp duvara çarpsa ve yüzüne doğru hırlasa hoşuna giderdi. Bu anlayabileceği bir baskınlık gösterisi olurdu. Boyun eğecek ve sonra birlikte Wilmos'u aramaya gideceklerdi, bensiz, böylece ona potansiyel bir eş olarak ne kadar harika olduğunu kanıtlayabilecekti.

Sean ağzını açtı. "Seni tanımıyorum." Kurt adam kadın gözlerini kırptırdı.

Elini uzattı. Süpürgesi parmaklarının arasına düştü, onun dışında her zaman bir mızraktı, ucu jilet gibi keskin bir bıçakla kaplı sağlam bir shaft.

"Hoş geldiniz, geri çekildiniz." Mızrağının kabzasını yere vurdu.

Han açıldı, duvarlar ve odalar uçarak yoldan çekildi ve uzaktaki bir kapıya giden bir koridor ortaya çıktı. Kapı kırılarak açıldı ve Baha-char'ın parlak güneş ışığı içeri doldu.

Kurt adam kadını bağlayan dal onu yerden kaldırdı.

"Bekle!" diye bağırdı.

Dal kapıya doğru fırladı ve onu dışarı, ışığın içine fırlattı. Kapı çarparak kapandı. Hanın normal mimarisi kendini yeniden gösterdi. Canavar memnun bir havlama çıkardı.

"Biraz sert," dedim.

"Ayaklarının üzerine inecek. Bu iş yorucu olmaya başladı. Mesajı almaları gerek."

Mutfağa doğru gitmeye başladık.

"Wilmos'la ilgili olan neydi?" diye sordum. Sean omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok."

"Yalancı. Seni koca yalancı. Senden yardım istedi mi?" "Benden her zaman yardım ister."

Bu doğrudu. Wilmos'un bakış açısına göre, her iş Sean'ın varlığından yararlanabilirdi. Hanı ayda en az bir kez ziyaret ederdi ve Baha-char'a alışverişe gittiğimizde Sean her zaman dükkânına uğrardı. Konuşmamızın "Üzerinde çalıştığım küçük bir proje var" diye bitmediği tek bir an bile hatırlamıyorum.

Wilmos Sean'ı gerçekten seviyordu ve bunun tek nedeni Sean'ın Auul halkının başarmaya çalıştığı her şeyin zirvesi olması değildi. Sean beni de önemsiyordu ve bu da beni Wilmos için önemli kılıyordu. Eğer bize bir şey olursa, yaşlı kurt adam bir kamyon dolusu silahla koşarak gelir ve hiç düşünmeden bizi kurtarmak için kendini feda ederdi.

Sean Wilmos'u büyükbabasına en yakın kişi olarak görüyordu. Mantıken anne ve babasının mükemmel savaşçılar olduğunu biliyordu ama onlar Dünya'da sıradan bir hayata alışmış olan anne ve babasıydı. Wilmos sadece savaş hikâyeleri anlatan ve maceralara atılan yaşlı, kır saçlı bir gazi değildi. O bundan daha büyüktü. Sean'a göre o bir ihtiyardı.

sonsuz dek kaybolmuş bir gezegen. Sean'ın bir parçası Dünya'daki "normal" hayata hiçbir zaman tam olarak uyum sağlayamadığını biliyordu. Onu Baha-char ve uzaylılarla ben tanıştırmıştım ama ona galaksinin kapısını açan Wilmos olmuştu.

"Sence başı belada olabilir mi?" Ben sordum.

"Son kontrol ettiğimde Wilmos tamamen büyümüştü. İyi silahlanmış, iyi bağlantıları var ve kendi başının çaresine bakabilecek durumda. Tıpkı benimle tanışmadan önce elli yıl boyunca yaptığı gibi."

Mutfağa girdik. Sean pastayı gördü ve doğruca ona gitti.

Dolaptan bir tabak çıkardım, bir çatal ekledim ve ona uzattım. Kasaptan bir bıçak aldı, pastanın dörtte birini kesti, tabağa koydu ve bana baktı, gözleri umut doluydu. "Kahve?"

"Taze demlenmiş."

Ona bir fincan kafeinsiz kahve doldurdum, biraz krema ekledim ve yanına getirdim. Sean kahvesinden bir yudum aldı, sonra pastasından bir ısırık aldı ve mutlu bir şekilde iç çekti.

"Pasta çok lezzetli," dedi. "Teşekkür ederim."

"Beğendiğinize sevindim."

Kendi dilimimi kestim ve karşısına oturdum. Elini uzattı. Elini tuttum. Parmaklarımı sıktı, gülümsedi ve pastadan bir ısırık daha aldı.

Bildiğimiz, sevdiğimiz ve alışveriş yapmak için can attığımız galaksiler arası çarşı Baha-char'da gizemli şeyler oluyor. Sean ve Dina, Wilmos'un kayboluşunu gerçekten araştırmayacaklar mı?

Sean iletişim ünitesine kaşlarını çatarak baktı. Baha-char'a açılan kapının hemen dışındaki dar sokakta, seyahat hancısı cüppelerimizi giymiş halde duruyorduk. Wilmos'u aramama konusundaki kararlılığı bir dilim kek kadar uzun sürdü.

"Hiçbir şey mi?" Tahmin ettim.

"Onu kaldırmıyor."

Yüzünü gizlemek için kapüşonunu çekti. Ben de aynısını yaptım ve ara sokaktan aşağıya, her şekil, renk ve türden sayısız galaktik alışverişçinin yüksek, teraslı binalardan oluşan kanyonun içinden bir nehir gibi aktığı geniş caddeye doğru ilerlemeye başladık.

Wilmos'un dükkânı, ana caddeden ayrılan bir ara sokağın hemen içinde, kapısı bir kemerle korunaklı, alışılmışın dışında bir yerdeydi. Sean ara sokağa döndü ve durdu. Ben de durdum.

Nefes aldı. Bir saniye geçti. Bir saniye daha. "Ne oldu?" Ona usulca sordum.

"Michael gibi kokuyor."

Dehşet üzerime çöktü. Parmaklarım buz kesti. Michael Braswell ağabeyimin en iyi arkadaşıydı. Bir ad-hal, bir hancı infazcısı, hancıların baş edemediği tehditleri etkisiz hale getirmekten sorumlu pek çok kişiden biri olmuş, sonra da ortadan kaybolmuştu. Baha- char'da sokakta yolumuzu kesip bizi öldürmeye çalışana kadar bir yıldan fazla bir süre kimse onu görmemişti. O artık tanıdığım Michael değildi. O çürümüş ve kokuşmuş, kötü büyü sızdıran canlı bir yozlaşmaydı. Beni neredeyse öldürüyordu, sonra cesedi Gertrude Hunt'a bulaştı ve başka bir ad-hal'i öldürmeye çalıştı.

"Koku eski," dedi Sean. "Arkamda kal."

Onu kapıya kadar takip ettim. Sean elektronik kilide uzun bir kod tuşladı. Tıkladı ve kalın, güçlendirilmiş kapı açıldı. Karanlığın içine adım attı. Otomatik ışıklar yandı ve mağazayı keskin bir yapay parıltıyla yıkadı.

Dükkân darmadağınktı. Wilmos'un her şey için bir yeri vardı ve malları askeri bir hassasiyetle düzenlenmişti. Şimdi ise içeride bir bomba patlamış gibi görünüyordu. Silahlar cam kırıkları arasında yere saçılmıştı. Mağaza rafları duvarlardan yarıya kadar sarkıyordu. İleride, bir tezgâh ikiye bölünmüştü ve yanında, bir cam parçasının üzerinde, mavi-yeşil kürkle kaplı büyük bir acı bakla gövdesi yayılıyordu. Gorvar, Wilmos'un evcil hayvanı ve muhafızı, son Auul kurtlarından biri.

Sevgili evren, burada ne oldu böyle?

"Temiz," dedi Sean.

Gorvar'ın yanına koştum. Kürkü, hâlâ yapışkan ama eski olan kanla keçeleşmişti. Elimi boynuna koyup nabzını yokladım. Göz kapakları titriyordu. Başını kaldırdı, çırpınmaya çalıştı ama hiçbir şeyi kalmamıştı.

"Benim," dedim ona.

Yeşil gözlerinde bir tanıma kıvılcımı çaktı. Gorvar usulca sızlandı.

"Bekle, koca adam." Sean'a döndüm. "Onu hana götürmeliyiz."

Sean devasa canavarı kollarına aldı ve onu bir köpek yavrusu gibi dışarı taşıdı. Ben de arkamdan kapıyı iterek onu takip ettim. Kilit tıkırdadı.

Trafikten kaçarak sokaklarda aceleyle ilerledik. Baha-char'ın müşterileri her şeyi görmüştü ve kimse bize aldırış etmedi. On beş dakika içinde hanın girişine ulaştık. Sean Gorvar'ı hana teslim etti.

"Geri dönmek zorundayım."

Dudaklarına bir öpücük kondurdum. "Dikkatli ol." Başını salladı ve insanüstü bir hızla havalandı. Gertrude Hunt'a girdim.

"Medward. Çabuk ol."

Han Gorvar'ın cesedini yuttu ve merdivenleri açtı. Merdivenleri ikişer ikişer çıktım. Nasıl yapacağımı bilmiyordum ama Wilmos'un kurdunu kurtarmalıyım.

MEDWARD HANIN ALT KATLARINDA GIZLENMİŞTİ,
Ana katın hemen altında. Acil bir durumda hava geçirmez bir şekilde kapatılabilen steril bir oda, bir dekontaminasyon duşu, altı farklı staz içeren bir depo

kapsüller ve yakın zamana kadar, görevi zar zor yerine getiren tek bir eski med ünitesi. Neyse ki üç ay önce bu üniteyi hurdaya çıkarmış ve yerine üç adet yepyeni, son teknoloji ürünü robotik istasyon koyarak revirimizi tam donanımlı hale getirmiştik.

Yeni sağlık birimleri Maud'un hediyesiydi. Kız kardeşim artık Krahr Hanesi'nin Maven'ıydı, bu da tüm diplomatik çabalarından sorumlu olduğu anlamına geliyordu ve pozisyonu önemli bir maaşla birlikte geliyordu. Yeni Maven parasıyla bizim için birimleri satın aldı ve Arland'ın keşif gemilerinden biriyle göndertti. Maud'a göre, Gertrude Hunt düşman bir gezegendeki ortalama bir vampir kalesinden daha fazla hareket görüyordu ve modası geçmiş sağlık birimimizle başa çıkmaya çalıştığımızı düşünmek geceleri uyumasına engel oluyordu.

Ben çocukken Maud bana internetteki indirim sitelerinden güzel kıyafetler alırdı. Şimdi ise bana gelişmiş tıbbi ekipmanlar alıyor. Aslında hiçbir şey değişmedi. Ablam hâlâ benimle ilgilenmeye çalışıyordu.

Karmaşık bir meditasyon ünitesine yayılmış Gorvar'a baktım. Karnından yan tarafının yarısına kadar onu oyan dört derin kesik vardı. Bir şey pençeleriyle karnına girmiş ve onları yukarı sürükleyerek etinde yarıklar açmıştı. Yaraların kenarları nekrotik hale gelmek için ellerinden geleni yapıyordu ama Auul kurtlarının delice bir bağışıklık sistemleri vardı. DNA'larının kurtadamlık biyomühendisliğinde kullanılmasının nedenlerinden biri de buydu. Vücuduna her ne bulaştıysa çok güçlü olmalıydı, çünkü normalde yaralar şimdiye kadar kapanmış olurdu.

Gorvar çok kan kaybetmişti. Eski sağlık birimimiz onunla ne yapacağını bilemezdi ama yenisi saniyeler içinde yaralarını analiz etti. Ona antibiyotik ve sıvı pompaladı ve robotik cerrahi kolları karaciğerindeki kesiği onardı, yaralarını temizledi, nekrozun en kötüsüyle mücadele etmek için yaralı dokudan çok ince bir şerit kesti ve kesikleri kapattı. Nabzı zayıf ama sabitti ve tıbbi ünitenin okumaları bana onun stabil olduğunu söylüyordu.

Şimdi sadece Sean'ın dönmesini beklemek zorundaydım.

Wilmos'un dükkanında yolsuzluk kokusu almıştı. Wilmos dükkanda değildi, bu yüzden Sean o bozuk izi takip edecekti. Bana daha önce yolsuzluk kokusunun normal kokulardan çok daha uzun süre kaldığını söylemişti. Dokunduğu her şeyi lekeliyordu.

Yozlaşmış Michael'ın kalın sararmış pençeleri vardı. Bazen onun beni Kızıl Geyik'te çürüme damlayarak kovaladığı ve ben umutsuzca hana geri dönmenin yolunu bulmaya çalışırken o pençelerle bana uzandığı kâbuslar görürdüm. Çarpıtılmış hafızam onları zihnimde çok daha büyük gösteriyordu ama nesnel olarak konuşursak, Gorvar'daki yaralar da tıpkı onlar gibi pençeler tarafından açılmış olabilirdi.

Michael'ın cesedini incelemek üzere hana getirdikten sonra, bedeninde yaşayan yozlaşma neredeyse canlı bir şey gibi hareket ediyordu, aktif olarak hanı kirletmeye çalışan bir patojen. Bu enfeksiyonu Gertrude Hunt'tan temizlemiştim ama bunu en güçlü olduğum yerde, handa yapmıştım. Sean ve ben Michael'la Baha-char sokaklarında dövüştüğümüzde neredeyse kaybediyorduk. Eğer Wilmos uzaylı mitralyözünün yüksek etkili bir versiyonuyla saldırmasaydı ölebilirdik.

Wilmos'un dükkanındaki hasar o kavgaya bir misilleme miydi? Eğer öyleyse, neden şimdi? Bu aylar önce oldu. Yoksa başka bir şey mi? Bu bir tesadüf olamaz.

Michael'ın tek olduğunu ummuştum. Hancılar Meclisi'ni olanlardan haberdar etmiştim ama bu konuda hiçbir şey söylememişlerdi.

Sean iyi olacaktı. Güçlü ve hızlıydı ve bu onun bozulmuş bir yaratıkla ilk karşılaşması olmayacaktı.

Tabii ki iyi olacaktı.

Endişelenmek için bir neden yoktu.

Baha-char'a gitmek için acele etmeme kesinlikle gerek yoktu. Eğer Michael gibi yozlaşmış başka bir ad-hal ona saldırırsa, Sean onu buraya, hana çekerdi ve buna hazır olmalıydım.

Gertrude Hunt inledi. Tahtanın gerilmesinden çıkan tuhaf bir sestti.

Han şubeleşiyordu. Maud ve Helen handan ayrıldıktan kısa bir süre sonra Gertrude Hunt büyümeye başladı. Şu anda, Gertrude Hunt'ın uzak köşesinde, basit bir koridor soluk gümüşle parlayan bir bariyere açılıyordu. Sonunda bu bariyer yok olacak ve başka bir dünyaya ya da muhtemelen farklı bir boyuta açılan bir kapı oluşacaktı. Bu yüzden handa kordon kordon odun yığılıyordu. O kapı açıldığında, ki bu her an olabilirdi, birimizin orada olması gerekiyordu çünkü diğer tarafta ne olduğu hakkında hiçbir fikrimiz yoktu. Sıkı durmak için bir neden daha.

Dükkanı teftiş etmek ne kadar sürdü ki? Şimdiye kadar dönmüş olmalıydı.

Sihir zihnimde çınladı. Baha-char'ın kapısı açıldı ve Sean hana girdi. Nihayet.

Ayağa fırladım. Han önüme bir merdiven bıraktı ve ben de merdiveni tırmanarak mutfağa girdim.

Adanın yanında, Orro kendini tam yedi ayağına kadar çekti. Koyu renkli tüyleri hafifçe yükseldi.

"Bir pasta yapmışsınız," diye başladı.

"Şimdi olmaz," dedim ve aceleyle koridora çıktım.

Sean Baha-char'ın kapısında bekliyordu. Kapı hâlâ açıktı. Gözlerinde, kavgaya atılmayı beklemeden hemen önce sahip oldukları o odaklanmış, net bakış vardı. Nabzım hızlandı.

"Yardıma ihtiyacım var."

Bornozum hâlâ üzerimdeydi. Han süpürgemi elime bıraktı. Kapıdan Baha-char güneşine doğru koşarak çıktım ve sokaklardan geçenlerden kaçarak hızla ilerledik.

"Gorvar?" diye sordu.

"Ahır. Nereye gidiyoruz?"

"O yozlaşmış pisliklerden biri Wilmos'u dükkânından çıkardı ve geçici bir portal kapısından geçti. Bir tanık vardı. Geçidin nereye çıktığını bildiğini söylüyor ama bana söylemeyi reddediyor."

KAPI, ÇARŞININ MERKEZİNDEN ÇOK UZAKTAYDI. BİZ DE Yirmi dakikadan fazla bir süredir yürüyor ve koşuyorduk ve parlak bir şekilde süslenmiş sokakları bir süre önce geride bırakmıştık. Burada hava uğursuzdu, tezgahların branda çatıları solmuş ve yırtık pırtıktı ve çöpler kaldırım taşlarını kirletiyordu. Burası Baha-char'ın eğlenceli alışveriş kısmı değildi. Özel bir şey istemediğiniz sürece buraya gelmezsiniz.

sadece buraya gelebiliyordu ve biz geçerken asık suratlı satıcılar bize kötü kötü bakıyorlardı.

Sol tarafımızdaki bir tüccar, bir tembel hayvanın tüylü gövdesine, kocaman bir gagaya ve uzuvlar yerine tüylü dokunalara sahip garip bir yaratık, yaklaştığımızda çığlık attı. Dükkanının üst çerçevesinden baş aşığı sarkıyordu, arka dokunalarıyla sabitlenmişti ve hangi tür olduğı hakkında hiçbir fikrim yoktu, ki bu neredeyse hiç olmadı. Eve gittiğimizde araştırmam gerekecekti.

İleride, kahverengi taşı aşınmış ve yara bere içinde kalmış büyük bir taş kemer yükseliyordu. Üzerinden güneşin kirli bir pembeye boyadığı ve çöl rüzgârının parçaladığı kırmızı sancak kalıntıları sarkıyordu. Parmaklıklı pencereleri olan yüksek binalar kemerin iki yanını dolduruyor ve uzun, kasvetli bir tünel oluşturuyordu.

İçinden geçtik. Bir cereyan bizi sürüklüyor, yoğun, güçlü bir koku, itici bir misk kokusu getiriyordu. Büyük bir hayvan burada kendi bölgesini işaretlemişti.

Misk daha da güçlendi. Boğazımı temizleme dürtüsüyle savaştım. Dilimin arkasında tadını alabiliyordum. Yanımdaki Sean yüzünü buruşturdu ve devam etti.

Tünel sona erdi ve tek bir dairesel binanın oluşturduğı yuvarlak bir plazaya çıktık. Üç büyük kat yüksekliğindeki bina gökyüzüne doğıru uzanıyor, sıra sıra balkonlar ve taş banklar sunuyordu. Kumlu taş cephesine garip yaratıklar ve özenle işlenmiş kabartmalar oyulmuştu, bir zamanlar keskin olan bu kabartmalar artık zaman ve elementler tarafından yumuşatılmış ve bulanıklaştırılmıştı.

Meydanın kendisi mükemmel bir şekilde yuvarlaktı, olağanüstü bir hassasiyetle şekillendirilmiş ve dev üçgen levhalarla döşenmişti

Merkezinden yayılan taşlardan oluşuyordu. Ortasında, her biri elli ayak yüksekliğinde, üç boyutlu bir hilal şeklinde iki taş kule yükseliyordu. İki hilal birbirine bakıyor, tepelerindeki metal mangallarda yanan yeşil alevlerle taçlanıyordu.

"Burası Eski Arena," diye fısıldadım.

Sean bana baktı.

"Binlerce yıl önce, diğer iki arenayı inşa etmeden önce burada gladyatör dövüşleri yapılırdı. Karşımızdaki kapıyı görüyor musunuz? Gladyatörler oraya girer ve ölümüne dövüşürlerdi. Bir dövüşçü öldüğünde ateşi sönerdi."

En yakın hilalin dibinde parlak bir şey ışığı yakaladı. Gözlerimi kısıtım. Yumruğum büyüklüğünde metal bir böcek. Bu hilalin tepesinde bir tane daha vardı ve karşı kulede iki tane daha. Böceklerin etrafındaki taşta is izleri vardı. Sean haklıydı. Birisi kısa süreli bir portal kurmuştu. Böcekler birkaç saat yetecek kadar güç topladıktan sonra kendilerini yakmışlardı.

Tam karşımızda, kapının karanlığında bir şey kıpırdandı. Büyük bir şey.

Devasa bir aslan pençesi ışığa doğru hareket etti, kolayca beş fit genişliğindeydi. Pençeler dışarı fırladı ve taş çarptı.

Olamaz.

Ardından devasa bir omuz, sonra diğeri, sonra kumlu kürkle kaplanmış geniş kaslı göğüs, koyu pas rengi bir yeyle taçlandırılmış kalın bir boyun ve son olarak aslan ve insanın garip, rahatsız edici bir karışımı olan dev kafa, antropomorfik, korkunç ama uyumlu. Bu iki türün karışımı değildi. Bu doğal olarak evrimleşmiş bir

Yüzünde insan gözleri olan devasa yırtıcı bir kediye benzeyen bir varlık.

Sean'ın üst dudağı hırlamanın habercisi gibi buruştu. Eğer halkını korkutmak için tasarlanmış bir canavar, kurtadamlar arasında anında tiksinti uyandırması garanti bir Auul kaiju olsaydı, önümüzde duran yaratık o olurdu.

"Tanık bu mu?" Ben sordum.

"Evet."

Bir sfenks. Saçmalık.

Cesur kahramanlarımızdan en son ayrıldığımızda,
Wilmos'un kayboluşunun yozlaşmış ad-hal ile bağlantılı
olduğuna dair ipuçları bulmuşlardı.
önceki maceralarda karşılaşılan tehdit. En çok
Efsanevi muhafız şimdi daha fazla cevaba giden yolda duruyor.

Tahmin oyununa hazır olun.

Sfenks yaklaştı, hareketleri telaşsızdı, neredeyse tembeldi,
iki kulenin etrafında döndü ve kendini yere bıraktı. Baş
soldaki kulenin yanındaydı, kuyruğu ise sağdakinin. İki
kulenin etrafında, karnına bir oyuncak saran bir kedi gibi
kıvrıldı. Kulaklarındaki kocaman altın halkalar çınlıyordu.

Sean onu izledi. Bazen rakibine odaklandığı gibi ona
odaklanmıyordu. Daha ziyade, uzaktaki bir tarlada hoplayıp
zıplayan bir tavşanı gören, merak eden ama ayağa kalkacak
kadar değil, doygun bir kurdun ilgisizliğiyle onu izliyordu.
Bu bir oyundu. Sean tamamen işin içindeydi. Sfenks
kendini Sean ile Wilmos'un arasına sokmuştu ve Sean buna
müsamaha göstermeyecekti.

Sfenks gerindi. Güneş, isabellin kürkünün üzerinden kayarak solgun göbeğini ve göğsünü vurguluyor, gözleri bacaklarındaki ve kuyruğundaki pas kahverengisi bantlara çekiyordu. Parlak menekşe mavisi gözlerinin iç köşelerinden üst kapaklarının dış köşelerine ve yanaklarına doğru uzanan kalın bir koyu kürk çizgisi, bir zamanlar yüzyıllarca sürmeli göz kalemine ilham veren bir özellikti.

"Kanat yok mu?" Sean mırıldandı.

"Kanatları görmek istemiyoruz."

"Geri döndün," diye mırıldandı sfenks. Derin sesi içimde yankılandı. "Ve bir arkadaş getirdin."

Bu kötüydü.

"Sana hiç soru sordu mu?" Fısıldadım.

"Bilmecemi çözerse sorusuna cevap vermeyi teklif ettim." Sfenks sağ ön pençesinin tırnaklarını inceledi.

"Reddetti."

Nefes verdim.

"Bilmecemi çözmek ister misiniz?"

"Hayır. Neden buradasınız? Sizin türünüze Baha-char'da izin verilmez."

Yaratığın tanzanit gözleri öfkeli bir ateşle parladı. "İzinli mi? İstedğim yere giderim."

Sadece kuyruğundaki dört koyu halka ve kulaklarındaki altın halkalar sadeydi. Bu çok genç bir sfenks, bir ergen. Tam yetişkinlerin yedi halkası vardı ve takıları süslü ve özenliydi. Bu 300 yaşından büyük olamazdı.

"Bu basit bir pazarlık," dedi sfenks. "Bilmecemi çöz, ben de sana o şeyin yaşlı adamı nereye götürdüğünü söyleyeyim."

Kurt adam. Baban mı, büyükbaban mı, erkek insan mı? O aileden mi? Ailem için her şeyi yaparım."

"Yapma," diye uyardım Sean'ı.

Sfenks havayı içine çekerek nefes aldı. Hafif bir cereyan saçlarımı ve cübbemi çekti.

Gözleri tekrar parladı. "Korku kokusu alıyorum. Korkmuş küçük kurt adam. Korkmana gerek yok. Endişelenecek bir şey yok. Bilmeceni çok basit yapacağıma söz veriyorum. Sadece küçük beynin için yeterince zor."

"Cevap verme," dedim Sean'a.

Bunun bir yolu olmalıydı. "Ben yaparım!"

Döndüm. Az önceki dişi kurtadam başı dik bir şekilde arenaya doğru ilerliyordu. Olamaz.

"Ne yaptığınızı bilmiyorsunuz," diye başladım.

"Sessiz ol, insan." Sean'a küçümseyen bir bakış atarak öne doğru yürüdü. "Bilmeceni sor. Ben cevaplayacağım."

Sfenks ona doğru döndü.

"Tehlikedesin. Bu berbat bir fikir," dedim ona. "O -"

"Bazı insanların aksine ben korkak değilim." O yüzleşti Sfenks.

"Dur!" Sean tersledi.

Onu görmezden geldi. "Bilmeceni sor."

Büyü sfenksin etrafında dönüyordu. Sırtından iki devasa altın kanat fırlayarak açıldı, her bir sentetik tüy parlak metal bir bıçak gibi keskindi. Güneş ışığını engelledikleri için arenanın üzerine bir gölge düştü.

"Anlaşma yapıldı," diye duyurdu sfenks.

Altın ışığın ince dalları kurt adam kadının etrafını sararak onu yerine bağıladı.

"Adımı söyle ve ben yok olayım. Neyim ben?"

Kurt kadın ağzını açtı. Gözlerinde belirsizlik parladı.

"Tek kelime daha etme," dedim. "Eğer yanlış cevap verirsen, zihnini yiyip bitirir."

Sfenks'in kedi dudakları gerildi ve kılıç gibi keskin, beyaz, bir sıra dört ayak dişi ortaya çıktı.

Kurt adam kadının rengi soldu.

"İşte bu yüzden Baha-char'dan yasaklandılar," dedim ona. "Bilmeceleriyle varlıkları tuzağa düşürüyorlar ve doğru cevabı alamadıklarında zihinlerini emiyorlar. Bedenin yaşayacak ama sen yaşamayacaksın. Hiçbir şey söyleme. Öksürme bile. Sen ses çıkarana kadar sana dokunamaz."

Dudaklarını sıkıca kapattı.

Onu kurtarmak zorundaydım. Bir şeyler yapmalıydım.

Sean'ın yüzünde tanıdık bir düşünceli ifade vardı. Sean'ın bıçakla öldürebileceği pek çok tür vardı ama sfenksle savaşmak inanılmaz derecede zor olacaktı. Hayır, onu kendi şartlarıyla yenmemiz gerekiyordu. İhtiyacımız olan...

Bekle.

"Hemen döneceğim. Sean, ben gelene kadar bir şey yapma."

Koşmaya başladım. Arkamda Sfenks'in kıkırdamasının alçak gürültüsü Eski Arena'da yuvarlanıyordu.

Sağa sola saparak sokaklarda hızla ilerledim. Umarım henüz gitmemiştir.

Yan sokak beni ana yollardan birine çıkardı. Karşıya geçtim ve taş merdivenlerden tırmandım.

Bir binanın yan tarafı yukarıdaki bir terasa çıkıyordu. On iki kat yüksekliğinde ve teraslı bir sarayın içine oyulmuş devasa bir fildişi diş olan Shver'in Dişi solumda yükseliyordu ve safir cam kule tam karşımdaydı. Tamam, nerede olduğumu biliyordum.

Teraslar boyunca koştum, dar köprüler üzerinde sokakları geçtim, sağa döndüm, dört blok daha koştum, tekrar sağa döndüm ve sonunda geniş bir caddeye çıktım.

Önümde yüz elli metreye kadar yükselen yüksek bir ağaç vardı, kabuğu sert ve pürüzsüzdü, ahşaptan çok taş gibiydi ve koyu kırmızı, altın sarısı, siyah ve krem si beyaz renklerle sanki jasperdan yapılmış gibi kıvrılıyordu. Kalın dallarının çapı tam yirmi metre, ince dallarının çapı ise yaklaşık beş metreydi ve çoğunun içi oyulmuş, pencereler ve süslü kapılarla delinmişti. Balkonlar girişlerin etrafında kıvrılıyor, ağacın yapraklarıyla yastıklanıyordu.

Girişe yöneldim, kalın gövdede üç metre yüksekliğinde bir kapı vardı ve kapıyı çaldım.

İkiz kameralar yukarıdan bana doğru dönüyor, ince saplı iki karahindibaya benziyorlardı. Gizli bir hoparlörden tiz bir ses yayıldı.

"Ne istiyorsun?"

"Buraya İlk Bilgin'i görmeye geldim."

"Yalvarma saatleri şimdi değil. Yarın tekrar gelin."

"Onu görmeliyim. Bu acil bir durum."

"İlk Bilge meşgul. Şu anda sana ayıracak vakti yok.

Yarın tekrar gelin."

Oy. "İlk Bilgin beni tanıyor."

Ses bıkkın bir cıvıltı çıkardı. "İnsan! İlk Bilge çok önemli. Çok meşgul. Sen önemli olmayan aptal bir insansın. Git buradan!"

İyi bir izlenim bırakmak çok önemli olmasaydı, hayal kırıklığından hoplayıp zıplıyor olurdum. "Ona Dünya'dan Dina'nın onu görmeye geldiğini söyle."

"Dina?" Yukarıdan bir ses sordu.

Kapıdan geri çekildim. Çok üstümde, İlk Bilgin yüksek dallardan birinin balkonuna çıktı. Yaklaşık bir metre boyunda, tombul ve yaşlıydı; gür kuyruğundaki ve kanatlarının ucundaki kıvılc dokunuşlar dışında tüyleri tamamen beyazlaşmıştı. Kanatlarının altından iki dinazor kolu uzanıyor ve pençeli elleriyle balkon demirini kavriyordu. Gagası sarıydı ve gözleri iki parlak zirkon mücevher gibi yuvarlak ve parlaktı.

Türün resmi adı koo-ko idi. Sean onlara uzay tavukları diyor ve gerçek isme sadık kalmayı reddediyordu. Bir hancı tatili olan son Antlaşma Konaklaması sırasında Gertrude Hunt'ta felsefi bir tartışma düzenlemişlerdi ve kimse ölmediği için büyük bir başarı olarak kabul edilmişti.

İlk Bilgin kanatlarını açtı. "Dina!" "İlk Bilgin!"

"Yine karşılaştık!"

Kanatlarında turkuaz uçlar olan daha küçük, daha genç bir erkek koo-ko, İlk Bilgin'in arkasındaki kapıdan çıktı ve başına altın tel ve mücevherlerden oluşan özenle hazırlanmış bir başlık geçirdi.

"Ağacınızın birçok dalı var," dedim onlara. Yağcılıktan zarar gelmez.

İlk Bilgin caka sattı. "Evet, muhteşem, değil mi? Tüm öğrencilerimizi, öğretim üyelerimizi ve personelimizi barındırabilir. Sizi buraya getiren nedir?"

"Bilgeliğinize ihtiyacım var, Büyük Bilge."

İlk Bilge'nin gözleri parladı. "Sizin için ne yapabilirim?"

"Tanıdığım biri bir sfenks tarafından tuzağa düşürüldü."

İlk Bilgin'in tüyleri diken diken oldu. "Burada mı? Baha-char'da mı? Büyük Çarşı'ya girmeleri yasak!"

"Bu genç bir erkek. Bilmece soruldu ve yetkililer farkına varana kadar çok geç olabilir. Lütfen bana yardım edin, İlk Bilgin. Size borçlu olacağım."

İlk Bilge kendini tam boyuna çekti. Başlığı sola doğru kaymış, başından düşme tehlikesi geçiriyordu. "Tek kelime daha etme. Bu işi ben halledeceğim."

Koo-ko asistanı kapıyı işaret etti ve bir şeyler mırıldandı.

İlk Bilge, "Bu öğretilabilir bir an olacak," dedi ve kanadını kapıya doğru salladı. "Gelin!"

Her boydan ve renkten bir koo-ko seli balkona fırladı. Parmaklıkların üzerinden döküldüler, kanatlarını açtılar ve etrafımda yere süzüldüler. Bir, iki, beş, on... Saymayı unuttum. Kemerleri ve koşum takımları farklıydı ama her birinde kalın bir parşömen içeren bir tutucu vardı. Sanki yanlarında kişisel bir tuvalet kağıdı rulosu taşıyorlarmış gibi görünüyordu. Normalde bu beni kıkır kıkır güldürürdü, çünkü içimde bir yerlerde yedi yaşındaydım ve tuvalet mizahı hala komikti, ama şu anda her türlü mizah yetersizdi.

İlk Bilge başlığını tekrar başına geçirdi. "Dikkatinizi verin gençler. Bu, hafızanıza kazımanız gereken bir deneyim olacak. Bir sürü oluşturun ve bana öğretme çubuğumu getirin!"

SOKAKLARDA KOŞTURDUM. KOO-KO'NUN HIÇ SORUNU YOKTU.

Boyumun yarısı kadar olmalarına rağmen bana ayak uyduruyorlardı. Gerekirse hepsi benden daha hızlı koşabilirdi. İlk Bilgin ve biri şapkasını taşıyan, diğeri ise ucuna parlak kırmızı bir püskül takılmış cilalı mavi ahşaptan uzun bir sopayı sürükleyen iki yardımcısı da dahil.

"Bana bilmeceyi söyle," diye sordu İlk Bilgin.

" 'Adımı söyle ve ben yok olayım. Neyim ben?' Cevabı bildiğimden oldukça emindim ama bir hayat tehlikedeyken "oldukça emin olmak" sayılmazdı.

"Haklısın. Sfenks çok genç. Önemli değil. Gençlik, kuralları kasıtlı olarak çiğnemek için bir mazeret değildir, ancak bunun için kesinlikle doğru zaman."

Karanlık sokaklara döndük. Tüylü tembel yaratık bizi gördü ve biz geçerken küçük parlak kırmızı bir bez parçasını bayrak gibi salladı. Diğer satıcılar bakakaldı. Sean'ın Eski Arena'ya koştuğunu, sonra dışarı kaçtığını, sonra benimle geri geldiğini, sonra benim dışarı kaçtığımı ve şimdi de bir koo-ko sürüsünün başında geri döndüğümü görmüşlerdi. Muhtemelen tüm ay boyunca gördüklerinden daha fazla heyecan vardı.

Eski Arena'ya döküldük. **H**er şey bıraktığım gibiydi: Sfenks, Sean ve dişi kurt adam, hâlâ

Sfenks'in gücünün parlayan altın sarmalına kilitlendi.

"Neden cevap vermiyorsun?" diye mırıldandı sfenks, her sesli harfinde güç titreşiyordu. "Devam et. Şansını dene. Sonsuza kadar bekleyemezsin. Yakında kendini kirleteceksin. Sonra susuzluk, sonra da açlık gelecek. Sen cesur bir savaşçısın. Böyle mi ölmek istiyorsun? Tek başına, basit bir bilmeceye cevap veremeyecek kadar korktuğun için ölmek mi?"

Sean ona, "Sessiz ol," dedi.

"O size cevap verdi," diye ilan etti İlk Bilgin. Sfenks devasa başını çevirdi ve bize baktı.

İlk Bilgin'in solundaki yardımcısı başlığı ihtiyarın başına yerleştirdi. Sağındaki yardımcısı sopayı onun pençeli eline tutuşturdu. Üç düzine koo- ko, İlk Bilge'nin arkasında bir hilal şeklinde dizildi.

Sfenks'in gözlerinde menekşe rengi bir parıltı belirdi. "Peki sen kimsin, küçük kuş?"

Sesi normale dönmüştü. Güce doymuş ses yalnızca bilmeceye bağlı olan kişiyle konuştuğunda ortaya çıkıyordu.

İlk Bilgin sopasını kaldırdı ve püskülün uçmasını sağladı. "Konuyu değiştirme. Sessiz kalarak senin bilmecene cevap vermiş oldu, çünkü sorunun cevabı sessizliktir."

Sfenks kaşlarını çattı.

"Doğru cevap verildi. Anlaşmanız uyarınca bu yaratığı serbest bırakın," diye talep etti İlk Bilge.

Sfenks bunu düşündü, belli ki afallamıştı.

"Bu uygun bir cevap değil," dedi sonunda.

"O zaman bana başka bir soru sor, ben de onun yerine cevaplayayım," dedi İlk Bilge. "O sadece mütevazı bir savaşçı, benim zihnim ise onlarca yıllık akademik bilgiye sahip. O bir atıştırma, bense lezzetli bir ziyafetim."

Sfenks gülümsedi ve ağzındaki kabus gibi diş ormanı güneşte parladı. Diş kurt adamın etrafındaki altın parıltı söndü ve yere yuvarlandı.

Sfenks metalik kanatlarını açtı, altın tüyleri güneş ışığını kör edici bir parıltıyla yansıttı. Altın ışık İlk Bilgin'in etrafında spiral çizdi. Başlığını saymazsak boyu ancak üç buçuk metreydi ve sfenksin omzunda kırk metre vardı.

Koo-ko bilginleri hep bir ağızdan, kolektif bir endişenin sesiyle öttüler.

İlk Bilgin başını kaldırdı. "Sorunuzu sorun." **"Ne kadar çok varsa, o kadar az görürsün. Neyim ben?"** "Karanlık."

Sfenks ağzını açtı. Hiçbir şey çıkmadı.

"Bu utanç verici derecede kolay bir soru. Başka bir soru sor," dedi İlk Bilgin. "Devam et."

"Bir kez teklif edildiğinde, iki tane alacaksınız ya da hiç almayacaksınız
_."

"Bir seçim. Tekrar deneyelim. Daha derine ulaşalım."

"Tek bir rengim ama birçok bedenim var. Sana dokunuyorum ama sen beni hiç hissetmiyorsun. Işık bana varlık verir, karanlıksa--"

"Bir gölge." İlk Bilge içini çekti. "Seni zahmetten kurtarayım. Rüzgâr, zaman, benlik, ışık, gençlik, ateş. Devam edeyim mi?"

Sfenks sessiz bir şekilde ona baktı.

Birkaç saniye geçti.

"Nasıl?" diye sordu sfenks sonunda.

"Belli ki Bartran'ın Meraklı Bir Zihnin Soruları ve Varoluşun Doğası Kılavuzu'nu okuyorsunuz." İlk Bilgin öğrencilerine döndü ve elindeki çubuğu salladı. "Bu anı not edin."

Koo-ko'lar bellerindeki tutuculardan parşömenler çıkardılar ve kalemler ürettiler.

"Klasikleri neden okumanız gerektiğini ve içerdiği temel bilgileri ne zaman kullanma fırsatı bulacağınızı boş yere merak edenler, dikkat edin, çünkü hayatın kavşağında ne zaman bir sfenksle karşılaşabileceğinizi asla bilemezsiniz. Bu sfenks," Bilge sopasıyla yüksek yaratığı işaret etti, "sadece bir alegoridir. O ve onun gibiler burada yasaklanmıştır, bu yüzden zihninizin güvende olduğunu düşündüğünüz için affedilirsiniz, ancak işte burada, hazırlıksız olanları yutmaya hazır. Bir bilginin varoluşu böyledir; her fırsatta tehlikeler beklerken, sonsuza dek bilgiyi aramak ve onu elde etme ve paylaşma hakkını savunmak. Bu asil bir arayıştır."

İlk Bilgin'in sesi duygusallıkla titriyordu. Koo-ko öğrencileri her kelimeyi itaatkâr bir şekilde kaydettiler.

"Her zaman hatırlayın, bilgi bir emek ürünüdür. Paylaşılmalıdır ama asla alınmamalıdır. Eğer bilgiyi başkalarından koparmaya ve kıskanç bir tüccarın servetini istiflediği gibi istiflemeye kalkarsanız, siz de bu sfenks gibi dışlanır ve akranlarınızın çevresinden sürülürsünüz."

Hiç şüphesiz, bu koo-ko filozof efsanelerinden biri haline gelecekti.

İlk Bilge sfenkse döndü ve sopasını ona doğru salladı. "Ve sen, senin burada olmaman gerekiyordu. Dahası, buraya hazırlıksız geldin. Bartran kişinin varoluşu anlaması için ilk yapı taşını sağlar, ancak o, tasarım gereği, size buzdağının sadece ucunu gösterir, sadece devasa su altı dağının orada olduğunu göstermeye ve kendi anlayışınızı aramak için soğuk sulara dalmanızı sağlamaya yeter. Tekrar ileri atılmadan önce önünüzde onlarca yıl sürecektir bir çalışma var. Sevgili insan dostumun sorusunu yanıtla ve sonra alçakgönüllülükle öğretmenine dön, şüphesiz ki o senin davranışlarından dolayı derin bir hayal kırıklığına uğramıştır."

Bazen Olasard kedi haklılığında ısrar ettiğinde, parmağımla burnuna hafifçe vururdum. Gri Maine Coon her zaman sersemlemiş görünürdü, sanki o kadar büyük bir haksızlık yapmışım da bunu kabullenemiyormuş gibi. Sfenks de aynen böyle görünüyordu.

İlk Bilgin sopasının ucunu yere vurdu. Püskül dans etti. "Cevap ver!"

"Geçit nereye açılıyordu?" Sean sordu.

"Karron'a," dedi sfenks.

Wilmos'un sonu gelmişti.

Aptal sfenks. İlk Bilgin Thek ile boy ölçüşemezdi,
Yıldız Işığı Tüy Kaleminin sahibi, Büyük Ağacın Bilgesi,
filozof uzay tavuklarının en bilgini!

Peki ama Karron'da Wilmos'u bu kadar mahkûm eden şey nedir? Öğrenmek için okumaya devam edin.

Savaş Odası'ndaydık, hanın kökünün yuvarlak bir platformda ortaya çıktığı yuvarlak bir oda, Gertrude Hunt ile daha sıkı bir bağlantı kurulmasını sağlıyordu. Hancılar ve hanlarımız ortak yaşam içinde var olurlardı, her zaman birbirlerinin farkındaydılar ama farklı ve ayrıldılar. Kökle bağlantı kurmak bizi bir bütün haline getirdi.

Duvarlarda ekranlar sıralanmıştı; bazıları fiziksel, bazıları holografik projeksiyonlardı. Sol tarafımdaki ince ahşap dallarla sarılmıştı. Han, Wilmos'un dükkânından gelen beslemeyi çözüp şifrelemeyi kırarken düzenli aralıklarla soluk ışıkla titreşiyorlardı. Sean'a Wilmos'un güvenlik kamerası görüntülerini genellikle şifreleyip şifrelemediğini sordum, o da evet dedi. Görünüşe göre, yaşlı kurt adam rastgele görüntülerin

insanlar onun işini biliyor. O kadar uzun sürüyordu ki bizim için birkaç sandalye hazırladım. Ben kendiminkine oturdum, ama Sean adımlarını ölçerek, yüzü okunmaz bir halde odanın içinde dolaştı.

Önümüzde, devasa bir ekranda Karron, kozmik bir büyücünün uğursuz küresi gibi asılı duruyordu.

Dünya'nın neredeyse iki katı büyüklüğünde büyük bir gezegen olan Karron, yeşil bir atmosferin içinde yüzüyordu. Bu, bitki büyümesini ima eden neşeli bir çimen yeşili ya da sığ okyanusların ve hayat veren suyun mavimsi yeşili değildi. Hayır, yeşilin derin, hastalıklı bir tonuydu, bir video oyununda ölümsüzlükle ilişkilendirilebilecek türden bir renkti. Yeşilin altında, pas rengi kıtaların ana hatları gezegenin etrafında kıvrılıyor, kutuplarda uçsuz bucaksız durgun denizlerle kesiliyordu.

"Bir daha söyle," diye sordu Sean.

"Metan ve tozdan oluşan soğuk bir cehennem. Metan -260 F'de sıvılaşır. Kutup denizleri -300 F. Oksijen ya da fosfor yok. Atmosfer çorba gibi, yoğun ve nitrojen bakımından zengin. Kar hidrokarbon parçacıklarından oluşuyor."

Ekvatora yakın kıtalardan birini yakınlaştırdım ve tekdüze pas, sanki devasa bir varlık gezegenin yüzeyinde parmak izi bırakmış gibi tek tek girdaplara ve çıkıntılara ayrıldı.

"Karron kumulları elektriklenmiş kum ve metan rüzgarlarından doğar. Rüzgar doğudan esiyor ama kum tepeleri batıya bakıyor. Bunun nedeni elektriğin kumdaki hidrokarbon parçacıklarını birbirine yapıştırmasıdır. Ekvatorda kum tepelerinin derinliği 100 metreden fazladır. Bir zanaat

Oraya inmeye çalışanlar bütün olarak yutulacaktır. Kumun statik yükü devre ve kabloları kızartacak ve tipik gemi sürücülerinin çoğu çalışmayı durduracaktır."

"Canlı canlı gömülmüş, kör, sağır ve hareket edemez halde," dedi. "Evet. Gemi atmosferde hiçbir şey olmadan asılı kalsa bile

İniş, kumun yapışkan olması ve hemen gövdeye yapışması dışında bir kum fırtınasının içinden uçmak gibi olacaktır. Dakikalar içinde, araç ağır bir yük ile bir kum topu haline gelecektir. Eğer ağırlık onu düşürmezse, tozun tüm sistemlerde yaratacağı tahribat düşürecektir."

"Peki ya okyanuslar?"

"Karron'un dosyası," dedim hana.

Ekran yanıp söndü. Önümüzde koyu zeytin yeşili bir okyanus uzanıyordu. Yüzeyin altında bir şey dalgalanıyordu. Sıvı kabardı ve şekilsiz ama katı bir et kütlesi ortaya çıktı, bir şekilde devasa boyutlara ulaşmış mikroskobik bir organizma gibi. Solgun et kayarak, sürünerek, titreşerek, bükülerek Lovecraftvari bir kâbusa dönüştü ve soğuk derinliklerde kayboldu.

"Oksijen ya da fosfor yok dediğini sanıyordum," dedi Sean, yüzü asıktı.

"Siyanür bazlı yaşam. Lipit membranlar yerine vinil siyanür membranlar. Karr hakkında bildiklerimiz bu kadar. Okyanuslarda yaşıyorlar, alanlarına girmeye çalışan her şeyi yok ediyorlar, ticaret yapmıyorlar ve iletişim kurmuyorlar. Gezegeni asla terk etmezler."

"Ne yiyorlar?" Sean merak etti.

Kollarımı açtım. "Senin tahminin de benimki kadar iyi."

Sean'ın gözleri karanlıktı. Ne düşündüğünü çok iyi biliyordum. İçeri girmenin bir yolu yoktu. Asla başaramayacaktık.

bırakın güvenli bir şekilde inmeyi.

Bir dal koluma dokundu. Gertrude Hunt endişemi hissetmişti. Dalı nazikçe okşadım.

Yumuşak bir sihir nabzı bize kaydın hazır olduğunu söyledi. Sean bunu merkezi ekrana doğru salladı.

Gorvar'ın yerdeki yastığın üzerinde uyuklaması dışında dükkân bomboştu. Hızlıca ileri sardım. Saatler dakikalar içinde akıp geçti. Gorvar ara sıra gerinmek ya da su içmek için ayağa kalkıyordu.

Daha fazla görüntü.

Sonunda kapı sürgüyle açıldı ve Wilmos, kumaşı içeriden geren silah namlularına benzeyen tuhaf çıkıntıları olan kocaman bir çanta taşıyarak dükkâna girdi. Gorvar ayağa fırladı ve aşırı büyümüş bir köpek yavrusu gibi sıçradı. Gorvar'ı her gördüğümde ya tehditkâr ya da soğuk ve kayıtsız olurdu. Şimdi Wilmos'un ayaklarının dibinde daireler çizerek dönüyordu. İzlemiyor olsaydım, milyon yıl geçse de inanmazdım.

Wilmos çantayı yere bıraktı ve çömeldi. Gorvar onun yüzünü yaladı. Boz kurt adam evcil hayvanına sarıldı. "Bu çok uzundu, değil mi? Bu saçmalıklar için çok yaşılanıyorum. Bekle, sana bir şey getirdim."

Çantasına uzandı.

Arkasındaki kapılar kırılarak açıldı. Bir yaratık dükkânın içine daldı. Bir metre boyundaydı ve derin bir kukuletası ve geniş kolları olan yırtık pırtık koyu renk bir cübbe giymişti.

Wilmos çantanın içinden bir silah çıkardı, etrafında döndü, bir dizini yere koydu, bir enerji el topunu davetsiz misafirin üzerine doğrulttu ve ateş etti. Parlayan bir paket

Enerji, kola kutusunda çalkalanan bozuk paranın elektrikle cızırdaması gibi bir sesle varili terk etti.

Cüppeli figür yana doğru fırladı. Wilmos'un patlaması ıskaladı, onun yerine raflara çarptı. Silahlar havada uçtu.

Yaratık sanki ağırlıksızmış gibi zikzaklar çiziyordu. Wilmos ateş etmeye devam etti, her bir patlama duvarlardaki özenle düzenlenmiş malları çiğneyip geçti.

Davetsiz misafir kollarını kaldırdı ve bir an için ellerini gördüm, solgun, kemikli, sarı pençelerle uçlanmış çok uzun parmakları vardı. Wilmos nişan aldı ve ateş etti. Enerji kıvılcımı yaratığa tam isabet etti. Önündeki hava dalgalandı ve patlama söndü, emildi. Wilmos topu yere fırlattı ve çantasından başka bir silah çıkardı.

Davetsiz misafirin pençelerinden turuncu bir yıldırım topu koptu ve Wilmos'a doğru fırladı. Wilmos yana doğru hamle yaptı ama şimşek onu kovaladı ve vücuduna sıçradı. Wilmos kasıldı ve topuklarıyla yere vurdu.

Gorvar davetsiz misafirin üzerine atıldı. Cüppeli figür devasa kurdu boğazından yakaladı ve neredeyse sabırsızca bir, iki kez pençeledi. Gorvar çırpındı, gözleri öfkeyle doluydu. Yaratık pençelerini Gorvar'ın karnına sapladı ve yukarı doğru çekerek kürkünü ve kaslarını yırttı. Gorvar'ın gözlerindeki ışık söndü. Kurdu, sanki atılmış bir ambalaj parçasıymış gibi, neredeyse küçümseyerek bir kenara fırlattı ve Wilmos'a doğru ilerledi.

Büyük kurt adam hareket etmiyordu.

Cüppeli figür onu kemerinden tutup kaldırdı. İkisinin etrafında kırmızı damarlarla çizgili, parıldayan gri bir baloncuk oluştu ve davetsiz misafiri yerden kaldırdı. Kabarcık ve içindeki iki varlık uçtu

kapıya ve Baha-char'a doğru. Dükkânın kapıları kayarak kapandı.

Hanı işaret ettim, kaydı yaratığın kollarını kaldırdığı noktaya geri sardım ve tam da turuncu şimşek topunun parmak uçlarından kurtulduğu anda durdurdum. Yırtık pırtık cübbe, bir cesede ait olabilecek kemikli eller, sarı pençeler ve nihayet şimşek. Hiç şüphe yoktu. Tıpkı Michael gibiydi. Sean'a baktım ve gözlerindeki onaylamayı gördüm. Dövüşü o da benim kadar iyi hatırlıyordu.

Bir başka bozulmuş ad-hal'e bakıyorduk.

"Bizim yüzümüzden hedef alındı," dedim.

"Bunu söylemek için henüz çok erken," dedi Sean. "Wilmos'un pek çok işte parmağı var."

Ekranı işaret ettim. "Bozulmuş bir ad-hal mi, Sean?" Hiçbir şey söylemedi.

"Wilmos etrafta bozulmuş bir ad-hal olduğundan şüphelenseydi bile hemen bize gelirdi. Michael'la bizimle birlikte savaştı. Neler yapabileceklerini biliyor. Ve bu onu öldürmedi. Onu aldı."

Wilmos yemdi. İkimiz de biliyorduk.

"Eğer Wilmos yemse ve bu bir tuzaksa," dedi Sean, "o zaman peşinden gitmemiz gerekiyor. Tuzak ancak biz içine girersek işe yarar." Hâlâ tepemizde beliren Karron'a baktı. "Onu orada nasıl takip edeceğiz?"

"Bilmiyorum. Belki de denerken ölmemizi bekliyordur."

"Neden?" Sean kaşlarını çatı. "Çok ayrıntılı görünüyor. Neden en başta bizi hedef alıyor ki? Michael'ın intikamını mı almak istiyor?"

"Bilmiyorum."

"Bu çok riskli. Ben olsaydım, dükkânda bekler ve bizi pusuya düşürürdüm. Bu pisliklerden biriyle dövüştük ve neredeyse kıçımıza tekme basıyordu. İki ya da üç tanesi işimizi bitirebilir. Neden Wilmos'u denklemden çıkarmıyoruz, bizim ortaya çıkmamızı bekliyoruz ve sonra..." Sağ yumruğuyla sol avucuna vurdu.

"Bilmiyorum." Ayağa kalktım. Bilmemekten yorulmuştum. "Bir iletişim ekranı lütfen."

Otel yardımsever bir şekilde duvarda benim için bir tane filizlendirdi. "Kimi arıyorsun?"

"Karron hakkında benden daha çok şey bilen biri."

"Başka bir hancı mı?" Sean kaşlarını çatı.

"Hayır." Hancılar Karron'u umursamazdı. Sakinlerinden birinin bir hana uğrama ihtimali kesinlikle yoktu. Hayır, galaksiyi derinlemesine bilen birine ihtiyacım vardı. O kişiyi tanıyordum.

Şimdi tek yapmamız gereken bunun bize neye mal olacağını bulmaktı.

GALAKSİ ULUSLARLA DOLUYDU. BAZILARI CUMHURİYETTİ, BAZILARI imparatorluklardı, diğerleri demokrasiler, anokrasiler, otokrasiler ve insan sözlüklerinde bulunmayan diğer yönetim biçimleriydi. Herhangi bir zamanda, birçoğu birbiriyle çatışma halindeydi. Yıldızlararası savaşlar pahalıydı ve engelleyici miktarda kaynak gerektiriyordu ve çoğu ulus, Hakemlerin devreye girdiği barışçıl yargılama ihtiyacını kabul etti. Kozmik güçler arasındaki anlaşmazlıkları yıkıcı savaşlara dönüşmeden çözmeye çalıştılar.

Hakemlik Ofisi kadim ve gizemli bir kurumdu ve Hakemlerin kendileri de çeşitli türlerden özenle seçilmiş, eşi benzeri görülmemiş güçte varlıklardı. Galaksi hakkında ansiklopedik bilgiye sahiptiler ve büyük saygı görüyorlardı ve kendilerine her zaman en üst düzeyde nezaketle davranılması gerekiyordu.

"Cesetlerinizden biri gibi görünüyorsunuz," dedim.

Dev ekranda George elini yüzünde gezdirdi. Normalde Tolkien'in elf prenslerinden birini andırırdı; uzun boylu, zayıf, altın saçlı ve ruhani bir şekilde zarifti. İnsanların onu hafife almasından hoşlanırdı, bu yüzden sık sık topallıyormuş gibi yapar ve bastonla yürürdü. Çok iyi bir kılıç ustası olduğunu duymuştum. Daha da iyi bir büyücüydü. Buna bizzat şahit olmuştum. Binlerce ölümsüzün Nexus'un çorak topraklarından tırnaklarıyla kazıyarak çıkışını görmek asla unutamayacağım bir şeydi.

Bugün gördüğüm George tamamen farklıydı. Uzun sarı saçları at kuyruğundan kurtulmuş ve yağlı teller halinde yüzüne dökülmüştü. Koyu renk torbalar gözlerini kaplamıştı. Bitkin görünüyordu ve bir zamanlar taze kar kadar beyaz olması gereken ipek ceket, şimdi bir hafta geçtikten ve çoğu eriyip çamura dönüştükten sonra karı andırıyordu.

Mavi gözleri dalgın dalgın bana baktı. "Merhaba."

"En son ne zaman uyudun?"

Hakem soruyu düşündü. "Bir süre önce."

Tamamen oradaymış gibi görünmüyordu. Aşırı derecede uykusuz kalmış olmalıydı. Gözlerinin beyazındaki mavi renk tonuna bakılırsa, uykusuz kalmamak için çok fazla takviye almıştı.

muhtemelen birbiri ardına uyandı. Karşılaştığı sorun her neyse, bilgisayara benzeyen beynini ona çarpmış ve bu onu afallatmıştı.

"Duş almalısın, George. Sonra da uyu."

Parmağını kaldırdı. "Henüz değil."

"Neden?"

Bunu düşündü. Sanki beyni beş saniyelik bir gecikmeye girmiş gibiydi. "Valkinians."

Ah. Valkkinianlar son derece zor insanlardı.

"Aydınlık mı karanlık mı?"

"Karanlık."

O adam çok şanslıydı. "Seni görmeyi reddediyorlar mı?" "Evet."

"Ateş mi teklif ettiniz?" "Evet."

"Peki ya yakutlar?"

"Evet."

"Hatırlayabilmen için söyleyeceklerimi kaydet."

İtaatkâr bir şekilde parmaklarını ekrana doğru salladı.

"Duş alacaksın. Temiz olmalısın. İçinde parfüm olan hiçbir şey kullanma. Saçını bağlama, tıraş olma. Sonra Oharak Dağı'nın yakınına, taş bir stelin yanına ineceksin. 900 feet yüksekliğinde, onu kaçıramazsınız. Ayakkabılarınızı çıkaracak ve dağ yolunda yalınayak yürüyeceksiniz. Her 67 adımda bir duracak ve diz çökeceksiniz. Bunu beş kez yapın, sonra bekleyin. Yaşlı bir Valkkinian seni görmeye gelecek. Ona benim arkadaşım olduğunu söyle. Sana yardım edecek."

George birkaç saniye bununla uğraştı. "Onu nereden tanıyorsun?"

"Handa kaldı."

"Valkkinialılar Gertrude Hunt'ta hiç kalmadı. Kontrol ettim."

"Benim otelim değil. Ailemin hanı."

George kaşlarını çattı. "Bu doğru olamaz." "Neden olmasın?"

"Çünkü kardeşine sordum ve ailenin onları hiç ağırlamadığını söyledi."

Kalbim göğsümden fırlamak için cesur bir çaba gösterdi. Klaus yaşıyordu.

İfademi sakın tuttum. "Klaus onlarla karşılaşmadı. O ve Michael yirmi bir yaşına girdikten hemen sonraydı. Japonya'ya bir aylık bir geziye gitmişlerdi. Michael bir Toyotomi Hideyoshi hayranıydı ve Osaka Kalesi'ni görmeyi çok istiyordu."

George bana baktı.

"George! Duş. Taş stel. Bol bol yürüyüş. İşin bitince beni ara. Karron konusunda yardımına ihtiyacım var."

Ona önce uyumasını söyledim ama bu anlamsız olurdu.

George ayağa fırladı ve tişörtünü sırtından çıkararak sendeleyerek uzaklaştı. Bağlantıyı iptal ettim.

Sean başını bana doğru eğdi. "Kardeşin hayatta."

"Ve o bir Hakem."

Bu her şeyi açıklıyordu. George'un üzerinde çalıştığı şey hayati ve gizli olmalıydı. Hakemler son derece kapalı ağızlıdır. Bilgi almak için kimseye başvuramazlardı ama George ve benim daha önceden profesyonel bir ilişkimiz vardı. Güvenilir biriydim.

George'un beni nerede bulacağını bildiği halde Klaus'u araması için hiçbir neden yoktu. Benim yerime Klaus'u tercih etmesinin tek bir nedeni vardı: Klaus içerideydi. O bir

Hakem ve dolayısıyla tüm gizli bilgiler için aklanmıştı. Bu aynı zamanda Klaus'un ya George ile eşit düzeyde ya da ondan kıdemli olduğu anlamına geliyordu.

Klaus bu yüzden izini kaybettirdi. Ölmesinden korkuyordum.

Sandalyemde arkama yaslandım. Kardeşimi ele geçirdiğimde, çılgına dönerdim. Başına geleceklerden haberi yoktu.

Hiçbir fikrim yok.

"Sence George bize geri dönecek mi?" Sean sordu.

"Dönecek. Elinden geldiğince çabuk."

George'un birçok kusuru vardı ama borçlarını her zaman öderdi.

George işin içine girdiğinde işler asla basit değildir. Hanı son terk ettiğimizde, Dina kardeşi Klaus hakkında şaşırtıcı bir açıklama yapmış ve Wilmos'u kurtarmak için bir plan şekillenmeye başlamıştı.

Bakalım favori Hakemimizin şık gömleğinin kollarında neler varmış.

Yirmi altı saat sonra Sean ve ben tekrar iletişim ekranının karşısına oturduk. Elf prensi geri dönmüştü. Hâlâ biraz fazla solgundu ve yüz hatlarında yorgunluğun izleri vardı ama uyanık, temiz ve iyi giyinmişti. George'un moda anlayışı bir silahşör ile bir centilmen korsan arasında bir yerdeydi. Geniş kollu gömleklere, güzelce dikilmiş yeleklere ve uzun deri çizmelere düşküncü. Koyu mavi yeleğindeki nakışlar bayıltmaya değerci.

Sean o yeleğin içinde harika görünürdü. Tam olarak o yelek değil, Sean'ın daha büyük bir bedene ihtiyacı var. Belki Cadılar Bayramı için.

Kendimi durdurdum. Bütün günü Gorvar'ı kontrol ederek, Wilmos için endişelenerek ve Karron'a giden bir yol bulmaya çalışarak geçirmiştım. O kadar yıpranmıştı ki beynim kendini savunmak için saçma sapan şeylere başvurmuştu.

"Yardımlınız için teşekkür ederim," dedi George. "Çok yardımcı oldu."

"Anladığım kadarıyla Valkkinianlarla olan sorununuz çözüldü mü?" diye sordum.

"Evet."

Eğer içimizden biri devreye girmeseydi, bütün gece Klaus meselesinin etrafında dans ediyor olacaktık.

Başımı kaldırdım. "Kardeşim nasıl?"

"O iyi," diye yanıtladı George. "Benim açımdan oldukça talihsiz bir hata oldu. Bunu düşüncesizlikten ziyade yorgunluğa bağlarsanız memnun olurum. Görünüşe göre, uykusuz geçen yüz elli saat bilişsel işlevlerimi önemli ölçüde bozmuş."

Sean sessizce ıslık çaldı. "Altı gün zorlama olur."

George yüzünü buruşturdu. "Öyle görünüyor. Ders çıkarıldı. Klaus'un şu anki hareket tarzı için kendine göre nedenleri var. Sen ve kız kardeşin onun için çok değerlisiniz."

"Onu korumak zorunda değilsin," dedim ona. "Buluştuğumuzda kendini açıklayabilir."

"Karron'dan söz etmiştiniz," dedi George. "Anladığım kadarıyla Baha-char'da bir olay olmuş?"

Ve her ayrıntıyı biliyordu. Olay yerinde bir sürü koo-ko vardı. Artık bilinen uzayın en uzak köşeleri bile Wilmos'un dükkânından kaçırıldığının farkındaydı ve sadece İlk Bilgin'in şok edici kahramanlığı ve muazzam bilgeliği bu olayı ortaya çıkarmıştı.

kaçıranın varış noktası. Genç sfenksi kıskanmıyordum. Muhtemelen Baha-char'dan ayrılıp kendi halkının yanına dönmüştü ve orada tüm türünü bilinen galaksinin önünde nasıl rezil ettiğini açıklamak zorunda kalacaktı.

"Bozulmuş bir ad-hal'a benzeyen bir varlık Wilmos'u Karron'a götürdü," dedi Sean. "O gezegene gitmem gerekiyor."

"Korkarım ki bu imkânsız," dedi George. "Ofisimiz bile o dünyaya iniş ve kalkış yapabilecek bir araca sahip değil."

İçimdeki tüm umut bir anda yok oldu.

"İmkânsız değil," dedi Sean. "Wilmos oraya götürüldü. Birinin onu oraya götürüp hayatta tutacak imkânları var, yoksa neden onu öldürmeyelim?"

"Belli ki onu kurtarmaya çalışırken ölmeni istiyorlar." George başını yana eğdi. "Bununla birlikte, Karron'a açılan bir portal kapısı bulunduran galaktik bir güç var."

Daha dik oturdum.

"Neden Karron'da bir kapıları olsun ki?" Sean sordu.

"Orada bir ileri karakolları var."

"Ne tesadüf," dedi Sean.

George kaşlarını kaldırdı. "Hiç de değil. Bu bir tesadüf değil, tasarım gereği. Medeniyetler bana sorunlarını getirir, ben de çözüm bulurum. Onun bir sorunu var, sen de eğer istersen onun çözümüsün, ya da tam tersi. Galakside işler böyle yürür."

"O zaman her iki taraf da sana bir iyilik borçlu olur," dedim. "Doğal olarak."

"Kim o ve ne istiyor?" Ben sordum.

Bize
söyledi.
Vay
canına.

"Bunu yaparsanız ve iyi giderse, ondan neredeyse her şeyi isteyebilirsiniz. Size alenen borçlu olacaktır. Şansölyesiyle Karron'a erişim olasılığını gündeme getirdim. İsteklerini yerine getirirseniz, portallarını gerektiği kadar kullanmanıza izin vermekten mutluluk duyacaklardır. Tesisleri on yıldır kullanılmıyor ama içindeki tüm yaşam destek sistemleri hala çalışır durumda."

Wilmos'u kaçıran kişi onu hayatta tutuyor olmalıydı, aksi takdirde onu neden kaçırsındı ki? O tesis Karron'daki yaşanabilir tek yerdi. Wilmos onun içinde olmalıydı.

George bize ciddi bir bakış attı.

"Evren olasılıklarla dolu, bu yüzden matematiksel olarak Karron'a seyahat etmenin başka bir yolu var, ama ne olduğunu bilmiyorum. Uzman görüşüme göre, arkadaşınızı kurtarmak için en iyi şansınız bu. Tüm bu olay risklerle dolu. Ev sahipliği yapmanızı istedikleri etkinliğin ölçeği bir Dünya oteli için eşi benzeri görülmemiş. Her şey yolunda gitse bile, ki gitmeyeceğini hepimiz biliyoruz, yine de Karron'a fiziksel olarak seyahat etmeniz ve kurtarmayı kendi başınıza gerçekleştirmeniz gerekiyor. Lütfen bu konuyu ciddi bir şekilde düşünün. İkinizi de çok seviyorum ve hayatlarınızı bir kenara atmanızı hiç istemem. Yirmi dört saat içinde bir cevaba ihtiyacım olacak."

Bağlantıyı sonlandırdı.

"Senden bunu yapmanı isteyemem," dedi Sean. Yüzü tamamen nötrdü.

"Wilmos ikimiz için de bunu yaptı," dedim.

Sean'ın taş suratı beni bir an bile yanıltmadı. Ailem kayıptı. Tüm hanları, içinde onlarla birlikte bir anda yok olmuştu. Ev, konuklar, bahçe, her şey gitmişti ve geride sadece boş bir arsa kalmıştı. Kimsenin bir cevabı yoktu. Kimse ne olduğuna dair bir tahminde bile bulunamıyordu. Bilmemenin verdiği belirsizlik korkunçtu.

Yıllardır onları arıyordum ve asla vazgeçmeyecektim. Dışarıda bir yerlerde kurtarılmayı bekliyorlardı. Sean'ın nasıl hissettiğini çok iyi biliyordum ve benim yaşadıklarımı Sean'ın yaşamaması için neredeyse her şeyi yapardım.

Bir yerimiz vardı. Denemek zorundaydık.

"Caldenia sorun olur mu?" Sean sordu.

"Kesinlikle." Bu konuyu ona nasıl açacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Bunu biraz daha düşündük.

"Onu dışarı çıkaracağım," dedi.

Başımı salladım. "Hayır, Sean. Sen değil.

Biz." "Birimizin handa kalması gerekecek."

"Eğer sadece seni isteselerdi, Wilmos'la çıktığınız gezilerden birinde seni yakalayabilirlerdi. Beni ya da muhtemelen ikimizi de istiyorlar. Birlikte gideceğiz. Ama önce bu kâbus gibi olayı gerçekleştirmemiz gerekecek."

"Hiçbir şey asla kolay olamaz," dedi.

"Hayır. Normal insanlar gibi bir tuzağa bile öylece giremeyiz. Önce gerçekten çok çalışmalıyız."

Güldü, sessiz bir kurt kıkırdaması.

Elimi kaldırdım. "Evet için bir oy. Karşı çıkan var mı?"

"Neredeyse altı aydır aptalca ya da tehlikeli bir şey yapmadık." Sean duvardan uzaklaşıp

eğildi, yürüdü ve beni öptü. "Hadi yapalım şunu."

"BU BİR EŞ SEÇİMİ," DIYE AÇIKLADIM.

Mutfakta oturduk, Sean ve ben masanın bir tarafında, Caldenia ve Marais diğer tarafında, Orro da en sonda, Sean'ın sağında.

"Güçlü bir devlet başkanı söz konusu," diye devam ettim. "Eş seçimi çok karmaşık. Adayın seçimi, eşin sunabileceği genetik özelliklere, hangi fraksiyonu temsil ettiğine ve eşleşmenin getireceği siyasi faydalara bağlıdır."

Marais kaşlarını çattı. "Ama hepsi aynı tür, değil mi?"

"Şart değil," dedi Sean.

"Bu eski, yerleşik bir uygulamadır." Caldenia elini salladı. "Yeterli kaynağa sahip olanlara sunulan genetik bilimi sayesinde cinsiyet ve tür önemli değil. Yeterli uyumluluk olduğu sürece, bir balinayla evlenebilirsiniz, Memur Marais. DNA'ları istenen genetik özelliklere sahip bir yavruya eklerler ve çocuğun yapay bir rahimde olgunlaşmasına izin verirler."

Marais başını salladı. "Bu konuda rahat olduğumdan emin değilim."

"Mesele rahatlık değil, hayatta kalmak." Caldenia keskin dişlerini gösterdi. "Atalarımın uzun vadeli planları sayesinde vücudumda yedi türün genetik köklerini taşıyorum. Bana çok iyi hizmet ettiler."

"Seçim yüz beş aday arasından on iki adaya indirildi," diye devam ettim.

Caldenia'nın gözleri parladı.

Maraïs, "On iki çok fazla," dedi.

Caldenia, "İki ya da üç favoriniz var ama diğerlerini siyasi nedenlerle yarışta tutuyorsunuz," diye açıkladı. "Ve gösteri için. Ne de olsa gösteriş olmalı. Eş seçimleri çok eğlencelidir. İyi zamanlanmış bir eş seçimi ve ardından gelen gösterişli bir düğün, genellikle sivil huzursuzluğu yüzünüze patlamaya fırsat bulamadan bastırabilir."

"Hükümdarın bir sorunu var," dedim. "Müstakbel eş adayları birbirlerini öldürüp duruyor."

Caldenia arkasına yaslandı ve kıkırdadı. "Bu kesinlikle çok hoş."

"Görünüşe göre, normal şartlar altında sorun olmazdı," dedi Sean. "Ancak, dini liderleri ömrünün sonuna gelmiş durumda. Ömrü dolmadan önce kutsal armağanını aktarabileceği uygun bir aday bulması gerekiyor. Rastgele işlenen bir cinayet psişik düzeyde buna engel oluyor ve yasalara göre eş seçiminin tamamında hazır bulunması gerekiyor."

"Bayıldım." Caldenia sırtıttı.

Bir dakika içinde çok daha az mutlu olurdu.

Sean devam etti. "Binalarını güvence altına almak için her şeyi denediler, ancak her adayın yirmi maiyet üyesi var ve birbirlerini ayrıntılı yollarla bombalamaya devam ediyorlar. Güvenli bir yere ihtiyaçları var."

Orro elini kaldırdı ve pençelerini saydı.

"Biziz," dedim. "Eğer sunağa ulaşmasına yardım edebilirsek, bize özel portala ve Karron'daki terk edilmiş maden karakoluna erişim izni verecek, böylece Wilmos'u aramaya gidebileceğiz."

"Ne çıkarıyorlardı?" Caldenia sordu.

Sean ona "Silah için yakıt" dedi. Biraz araştırma yapmıştık. "Bir miktarını çıkarmışlar ve sonra silahın kullanılamayacak kadar insanlık dışı olduğuna karar vermişler."

Caldenia kaşlarını kaldırdı. "Kırıldı."

"Muhtemelen," dedim. "Mesele şu ki, o gezegene girmek için başka bir yolumuz yok."

"Kaç kişi?" Orro sordu. "Toplam kaç varlık var?"

Neşeli görünmeye çalıştım. "Üç yüz kişi. Hükümdarın maiyeti, adaylar ve refakatçileri ve gözlemciler. Uzayın o bölgesindeki pek çok güç ne olacağını görmek için diplomatlarını gönderiyor, çünkü evlilik güç dengesini etkileyecek."

Orro gözlerini kırıştırdı. "Kaç tür var?" "En az on dört. Muhtemelen daha fazla." Tekrar gözlerini kırıştırdı.

"Ekran lütfen," dedim hana.

Gertrude Hunt bir dalın üzerinde küçük bir ekran filizlendirdi ve onu Orro'ya doğru tuttu. Konuk listesinde gezindi.

"Eğer evet dersek iki gün içinde gelecekler," dedim.

"Tabii ki evet demelisiniz." Caldenia ellerini çırpı eller. "Bu harika olacak."

Bunu şimdi yapmalıydım. "Majesteleri, küçük bir sorun var. Hükümdar..."

"Don't söyle Ben!" O atladı yukarı. "İ istiyorum için şaşıracaksınız."

"Letere Olivione..." Sean başladı.

"Tek kelime daha etme! Bunu benim için mahvedemezsin."

Mutfaktan dışarı fırladı, uzun yeşil elbisesinin kolları geçerken esen rüzgârdan uçuşuyordu.

"Kahretsin," dedi Sean.

Sandalyemin arkasına yığıldım.

Marais, "Anladığım kadarıyla bir sorun var," dedi.

"Henüz değil," dedi Sean. "Ama bir tane olacak."

İnledim. Bu tam da korktuğum şeydi.

"Onu ben getirebilirim. Hanın onu tutmasını ve ona anlatmasını sağlayabiliriz," diye teklif etti Sean.

"Çok gücenirdi." İçimi çektim. "Önümüzdeki altı ay boyunca onun kin beslemesiyle uğraşmak istiyor musun? Çünkü ben istemiyorum."

Orro kaydırmayı bırakmış, gözleri uzaklara dalıp gitmiş bir halde ekrana bakıyordu.

"Orro?" Nazikçe sordum. "Üç yüz misafir çok mu fazla?"

Başını kaldırdı. Gözleri odaklandı. "Ne ima ediyorsun? Yeteneklerimin yeterli olmadığını mı ima ediyorsun?"

Hayır, hayır, hayır, Orro'nun Kırgın Ormanı'na giden o korkunç yoldan gitmiyoruz.

"Yardıma ihtiyacınız olup olmadığını soruyor," dedi Sean.

Şef kaşlarını çattı, bir saniye düşündü ve gözleri parladı. "İki tane!"

"Ne?" Ben sordum.

"İki asistana ihtiyacım olacak! Belki üç. Tür listesine ihtiyacım var. Alışverişe gitmem lazım. Baha- char'a gitmem lazım! Eşyalara ve paraya ihtiyacım var!"

Ayağa fırladı ve kiler kapısına doğru koştu. Han, Orro kapıyla kafa kafaya çarpışmadan önce kapıyı yardımsever bir şekilde kaydırarak yoldan çekti ve şef depoya girerek gözden kayboldu.

Sean Marais'e döndü. "Burayı sokaktan gözetlemen için seni güvenlik görevlisi olarak işe almak istiyoruz. Ne olur ne olmaz."

"Bunu yapmana gerek yok. Yine de sana yardım edeceğim."

"Size kesinlikle ödeme yapmak zorundayız," dedim ona. "Ailenizden uzakta geçireceğiniz bir zaman olacak."

Marais bunu düşündü. "Yönetmelikleri kontrol etmeliyim. Orada yarı zamanlı bir işe girmemi engelleyen bir şey olabilir. Bunu çözmeme izin verin."

"Teşekkür ederim," dedim ona.

Kalktı ve gitti. Artık sadece Sean ve ben vardık.

"Biyolojik silahlarla ilgilenen herhangi bir bağlantınız var mı?" Ben sordum.

"Wilmos'un dükkanında bazı kötü şeyler var. Alabilirim, eminim bir şey demez. Neden?"

"Adaylardan biri Dushegublar tarafından destekleniyor."

Sean kaşlarını çatı. "Onlar hakkında bir şeyler okumuştum. Onlar hissedebilen ağaçlar. Sorunlular mı?"

"Onlar duyarlı değiller. Zekidirler ama duyguları hissedemezler. Dushegublar hesapçı, katil, hayvan yaşamıyla beslenen hareketli ağaçlardır. Diğer canlıların duyguları olduğunu ve bu duyguların ne olduğunu bilirler ve umursamazlar. İlk seçenekleri cinayettir, ikinci seçenekleri cinayettir ve bu başarısız olursa, doğrudan cinayete giderler."

"En azından önceliklerini doğru belirlemişler."

"Bir tür olarak hanlara girmeleri yasaklandı. Onları ağırlamak için özel izin başvurusunda bulunmam gerekecek ve eğer izin alırsak, ibret olsun diye bir tanesini öldürmemiz gerekebilir."

Sean bana baktı.

"Bu konuda bana güven," dedim ona. "Ne zaman Dushegub'lar handa kalsa birileri ölür. Eğer şanslıysak, bu onlardan biri olur."

"Bekarlığımızla ilgili bir soruna neden olmaz mı?"

"Onlara bunu açıkça söyledim. Tüm Dushegub delegasyonunu yerle bir etsek bile umurlarında değil. Görünüşe göre, varlıkları o kadar baskıcı ve kana susamış ki, Kutsal Vaiz'e migren ağrısı çektiriyorlar."

"Bu eğlenceli olacak," dedi Sean.

Bunu söylemenin bir yolu da buydu.

George, misafirperver olmayan gezegen Wilmos'a giden bir yol biliyor.

tuzaga düştü ve ona erişmek için nasıl iyilik yapacağını biliyor. Hiçbirimiz şaşırmadık.

Gertrude Hunt'ı bulaştırdığı son soygun, sevgili hancılarımızın bile ev sahipliğı yapamayacağı kadar tehlikeli olacak mı?

Galaksiler arası bekarlığa veda şovunu başlatın!

Hanın zili çaldı ve ziyaretçileri haber verdi. Hafifçe inledim ve gözlerimi açtım, Dushegub muhafaza ünitesini tadilatın ortasında bıraktım. Gertrude Hunt'ın bedenimi saran dalları enerji ile uğulduyordu. İşleri hızlandırmak için kendimi koza içine almıştım.

Yedi Yıldız Hükümdarlığı'nı 48 saatin gerçekçi olmayan bir zaman çizelgesi olduğuna ikna etmeyi başarmıştık. Meclisi bir kalkan olarak kullandım ve onlara gerekli izinler için başvuruda bulunmamız gerektiğini söyledim ki bu sadece yarım bir yalandı. Gelişmiş bir bürokrasiye sahip bir Cumhuriyet Monarşisi olan Dominyon, uygun prosedürün gerekliliğini kabul etti.

takip edilecek. Hazırlanmamız beş gün sürdü. Bugün üçüncü gündü. Yarın Hükümdar'ın Şansölyesi binayı denetlemek için uğrayacaktı, böylece ayarlamalar yapabilecektik.

Son üç günü gözlerimi açtığım andan yatağımızda sızdığım ana kadar çalışarak geçirmiştım. Az yedim, az uyudum ve bu akşam bir tür garip, kişiliksizleşmiş bir duruma ulaşmıştım, hala bir nevi bendim, ama çoğunlukla Gertrude Hunt'tım, çılgınca yoktan odalar şekillendiriyordum.

Dışarıda kimin olduğunu görmek için bir video ekranı çağırma çabası beni aşırıyordu. Birkaç saniyeye ihtiyacım vardı.

Bir duvar yarıldı ve Sean ortaya çıktı, bitkin görünüyordu. Yara izlerinin çizgileri daha belirgindi ve gözleri kızarmıştı. Kurt adam genleri bile son 72 saat içinde yaptığımız işin büyüklüğünü telafi edememişti.

"Ben Brian," dedi.

Brian Rodriguez Dallas'ta bulunan en büyük bölgesel hanı işletiyordu. Ailemi, onlar ve hanları iz bırakmadan ortadan kaybolmadan önce tanıyordu ve geçmişte birbirimize yardım etmiştik. Ailem gibi o da Hancılar Meclisi'nde yer alıyordu. Hancılar çok gerekli olmadıkça hanlarından ayrılmak istemezlerdi. Neden şahsen buradaydı?

Sean bir ekrana el salladı. Ekranda Bay Rodriguez mavi bir Toyota 4Runner'dan iniyordu. Ellili yaşlarında, orta boylu, bronz tenli, kırlaşmış koyu renk saçlı ve kısa sakallı bir adamdı.

Beynim bağlantıyı çok yavaş kurdu. Bayım. Rodriguez <- Montaj <- Talepler.

"Bize Dushegub izni vermiyorlar." Beni saran dalları ittim. Ayrıldılar ve beni yere indirdiler. "Bize şahsen söylemeye geldi."

Yolcu kapısı açıldı ve Tony dışarı çıktı. Tony, Bay Rodriguez 2.0'dı, ama yaklaşık yirmi küsur yaş daha genç, üç santim daha uzun ve sakalsızdı. Çok iyi bir adamdı. Aynı zamanda bir reklamcıydı.

Günlük insan haliyle Tony tamamen zararsız görünüyordu. Kolay bir gülümsemesi ve dengeli bir öfkesi vardı ve insanlarla dolu bir odaya girip hedeflerini felç edebilecek ve onları bir yüzyıl boyunca yalnız işkence çekecekleri ölmekte olan bir güneşe sahip bir gezegene götürebilecek birini seçmeye çalışsaydınız, kesinlikle son seçim olurdu.

Hancılar hanlarımızın içinde neredeyse mutlak bir güce sahipti, ancak hanların dışında kapasitemiz çok sınırlıydı. Ad-hal'in böyle bir sorunu yoktu. Onların gücü kendi içlerinden geliyordu. Herhangi bir hana bağlı değillerdi ve yalnızca bir sorun felaketten tam anlamıyla bir felakete dönüştüğünde ortaya çıkıyorlardı. Bazı hancılar bir ad-hal ile karşılaşmadan onlarca yıl geçirirdi. Bölgesel ad-halimizi ismen tanırdık ve düzenli olarak akşam yemeği verirdik. Ama bu sefer Orro'nun yemeklerine hayran olmak için gelmiyordu.

"Eğer Meclis bize izin vermeyi reddederse, temyize gideceğim" dedim. Ve çok ısrarcı olacaktım. Bana o lanet izni vereceklerdi.

Sean nefesinin altından homurdandı. Meclis hakkındaki düşünceleri pek parlak değildi.

Her hancı kendi başına bir adaydı. Büyük bir özerkliğimiz vardı ve Meclis'in tüm üyeleri

kendileri de önde gelen hancılardı ve bu bağımsızlıklarını kıskançlıkla koruyorlardı. Bu aynı zamanda yardımın yetersiz olduğu anlamına da geliyordu. Bizden kendi sorunlarımızı çözmemiz bekleniyordu. Bununla birlikte, Meclis'in belirli konukların ve tüm türlerin Dünya'yı ziyaret etmesini engelleme gücü vardı. Teknik olarak, tüm etkinliğimizi veto edebilirlerdi ve bu konuda yapabileceğimiz pek bir şey yoktu.

Ziyaretçilerimizi ön kapıda karşıladık.

Bay Rodriguez bana sarıldı ve Sean'ın elini sıktı. "Habersiz geldiğim için özür dilerim."

Sean ona, "Her zaman başımızın üstünde yerin var," dedi. Tony bize sırtıttı. "Merhaba!"

Rodriguez'lerden hiçbiri gergin görünmüyordu. Belki de bu izin verilmeyecek türden bir ziyaret değildi. Ya da belki de Meclis'in kararına uyacağımızdan kesinlikle emindiler.

"Lütfen beni takip edin," dedim. "Tadilat için özür dilerim."

Onları ön odadan geçirip sessiz, boş mutfağı geçerek annemle babamın portresinin hemen altındaki koridora yönlendirdim. Koridorun kapısı kayarak açıldı ve başka bir dünyaya adım attık.

Önümüzde 100 metre uzunluğunda ve 60 metre genişliğinde mağara gibi bir oda uzanıyordu. Ana balo salonunu kemiklerim ağrıyana kadar genişletmişim. Uygun kaplamaları yapmadığımız için şimdi biraz çıplaktı.

Bay Rodriguez kaşlarını kaldırdı.

Yürümeye devam ettik. Sağ tarafımızda geniş kemerli bir giriş yeni mutfağa açılıyordu. İstatistikler, ABD'de ortalama bir restoran mutfağının yaklaşık 1.000 metrekare olduğunu söylüyordu, ancak

o restoranların bir düzineden fazla türün diyet ihtiyaçlarını karşılaması gerekmiyordu. Orro'nun yeni mutfağı 4.000 metrekarelik bir canavardı. Bunun yarısını mutfak ekipmanları, fırınlar, ocaklar ve paslanmaz çelik hazırlık masaları kaplarken, diğer yarısında da özellikle kaplama için 8 uzun masa bulunuyordu. Bu masaların her birinde tavandan uzanan ve içinde yemek takımları, soslar, şırıngalar ve çeşitli gizemli mutfak aletlerinin bulunduğu özel yapım bir depolama ünitesi bulunuyordu.

Orro'nun yeni asistanları hazırlık masaları arasında mekik dokuyor, hararetle bir şeyler doğruyor ve karıştırıyorlardı. Orro menüye son şeklini vermeye çalışıyordu.

"Bir yükseltme." Tony ıslık çaldı. "Yapmak zorundaydık," dedim.

İki aşçı yardımcısı bizi görmezden geldi. Biri Orro'nun daha küçük bir versiyonuna benzeyen genç bir Quillonlu, diğeri ise narin uzantıları, belli belirsiz bir antilop yüzü ve başını taçlandıran dört boynuzu olan bir yaban öküzü, beş ayak boyunda, kıvılcıqlı bir varlıktı. Quillonianlar gibi yaban öküzlerinin de gülünç sayıda tat alma duyusu vardı. Otçul olarak evrimleşmişlerdi ve zehirli ve zehirsiz bitkileri tatlarına göre ayırt etmek zorundaydılar.

"Nereden aldın onları?" Tony sordu.

"Orro akıl hocasını görmeye gitti," dedi Sean. "Görünüşe göre, Şef Adri süslü bir aşçılık akademisinden takviye kuvvet istemiş, akademi de hemen katılmak için kendini parçalamış."

"Eminim," dedi Bay Rodriguez. "Bu müthiş bir konuk listesi. Her yeni şef özgeçmişinde bunu görmek ister. Kavga etmemelerine şaşırdım."

"Oh, yaptılar," dedi Sean. "Sadece iki boş yer olduğunu fark ettiklerinde muhteşem bir arbede yaşandı. Kazananlar bu ikisi oldu."

Yaban öküzü bir sineği bile incitemezmiş gibi görünüyordu. Görünüş çok aldatıcı olabilir.

Şef Adri ayrıca özel restoranından bir tabak uzmanı, bir Vaskebiorn gönderdi; Vaskebiorn, hancının türlerine taktığı lakabın aksine, elleri dışında rakuna benzemiyordu. Kısa altın rengi kürküyle tilki, sincap ve maymunun tuhaf ama bir o kadar da sevimli bir melezine benziyordu ve el becerisi de alışılmışın dışındaydı. Adı Droplet'ti ve Orro ile daha önce iki kez çarpışmışlardı. Orro tüylerini kaldırarak ona zorbalık etmeye çalışmış, o da bir pasta torbasıyla burnuna vurmuştu.

Mutfağı geçtik ve yemek alanlarından birine geldik. Sean ve ben toplamda üç tane inşa etmiştik ve bunun adı Okyanus Yemek Salonu'ydu. Büyük, dikdörtgen bir odaydı. Duvarlarından üçü soluk krem rengi taştandı ve tavan boyunca oyma bir kabartmayla zevkli bir şekilde dekore edilmişti. Dördüncü duvar, yabancı bir denize bakan bir terasa açılıyordu; mor bir gökyüzünün altında koyu turuncu bal renginde suyu olan uçsuz bucaksız sığ bir okyanus.

"Kolinda?" Bay Rodriguez, devasa bir canavarın yüzgeçleri gibi sudan fırlayan uzaktaki sivri ve karanlık dağları inceleyerek konuştu. "İlginç bir seçim."

"Bu bir hatırlatma," dedi Sean. "Onları her an o denize atabiliriz."

Tony gülümsedi.

En yakın masayı seçtim ve yerimize oturduk. Sandalye ağırlığımı kabul ederken vücuduma göre şekillendi. Almak

Ŗu anda biraz kestirmek çok iyi olurdu.

En yakındaki duvar yarıldı ve han, masanın üzerine küçük renkli atıŖtırmalıklardan oluŖan bir tabak, dört bardak ve bir sürahi buzlu çay bıraktı. Orro bir ziyaretçinin a kalmasına asla izin vermezdi.

Tony kendine zümrüt yeŖili küçük bir çörek aldı ve bariz bir keyifle çiğnedi.

"İhtarname göndermek için mi buradasınız?" diye sordum. Bay Rodriguez derin bir ebeveyn i ekiŖi yaptı. "Hayır."

Oh güzel.

"Wilmos bir faktör olmasaydı, bu etkinliği yine de düzenler miydiniz?" Bay Rodriguez sordu.

Sean ve ben aynı anda "Hayır," dedik.

"Güzel," dedi Bay Rodriguez.

Onlara Wilmos'tan ve bozuk reklamdan bahsetmiŖtik. İzinler için baŖvurduğumda Bay Rodriguez'e güvenlik kayıtlarını gösterdim.

"Kendimize bir isim yapmaya alıŖmıyoruz," dedim. "Akı başında hiçbir hancı buna ev sahipliği yapmak istemez."

Bay Rodriguez, "Ne kadar haklı olduğunuzu bilmiyorsunuz," dedi. "Meclis tüm bu olanlardan çok rahatsız."

"Bu hırs değil," dedi Sean. "Bu bir zorunluluk." Tony'ye baktı. "Karron'da hayatta kalabilir misin?"

Tony çiğnemesine ara verdi ve dŖnd. "Muhtemelen."

"İŖte cevabınız," dedi Sean. "Eğer bu kadar rahatsızlarsa, Karron'a bir ad-hal gönderip neden bozulmuŖ versiyonlarının ortalıkta dolaŖıp insanları kaçırdığını öğrenebilirler."

"Bunu yapamayacağımızı biliyorsunuz," dedi Bay Rodriguez. "Etki alanımız Dünya ile sınırlı."

Dünya'nın özel statüsünü garanti altına alan Antlaşma çok kesindi. Ad-hal yargı yetkisi güneş sisteminin hemen dışında sona eriyordu. Çok nadir durumlarda, bir suçlunun peşine düşerlerdi, ancak çoğu zaman, bir hanın içinde öldürme çılgınlığı yapsanız bile, daha büyük galaksiye kaçtığınız sürece sizi takip etmezlerdi. Ancak geri dönmeye cüret ederseniz, kaçışınız mümkün olmazdı.

Bay Rodriguez, "Tüm bu olaylarda Hakemlerin parmak izleri var," dedi. "İşin içinde bir Hakem mi var?"

"Evet," dedim.

"George Camarine mi?"

"Evet," dedim tekrar.

"Bu adam tam bir baş belası." Bay Rodriguez başını salladı. "Dünya üzerindeki başka hiçbir han bu karmaşaya ev sahipliği yapmak istemiyor. Siz ikiniz bunu yapmak zorunda olduğunuza emin misiniz? Özellikle de daimi misafirinizi düşünürsek."

"Eminiz," dedi Sean.

"Dominion Caldenia'yı biliyor," dedim onlara. "Bir sorun görmüyorlar."

"İzinlerinizin tamamı onaylanmıştır," dedi Mr. Rodriguez söyledi.

"Kimse Dominyon'u gücendirmek istemez," dedi Sean. Tony başıyla onayladı. "Anladın sen onu."

"Bay Rodriguez sözlerine şöyle devam etti: "Notunuzu 3,5 yıldıza yükseltiyoruz.

Güldüm. Kendime engel olamadım. Sinirden olmalı. Sean bana baktı.

"Hükümdar'ın bir otelde kalmasına izin veremeyecek kadar utanıyorlar.

2,5 yıldızlı otel," dedi Tony ona.

Kıkırdamalarım arasında "Bir Antlaşma ziyareti sırasında bir Drifan Liege'i ağırladık ve notumuzu yükseltmediler," demeyi başardım.

Bay Rodriguez, "Evet, ama ikiniz de bir konuk ve bir personelin bir TV programının çekimlerinde büyük bir olay çıkarmasına izin verdiniz ve şefinizin tüylerle kaplı yedi ayak boyunda bir uzaylı olduğu gerçeğini neredeyse ifşa ettiniz," dedi. "Meclis her şeyi dikkate alır."

Daha çok güldüm.

Bay Rodriguez, "Meclisin iki şartı var," dedi. "Bir an için kıkırdamayı keserseniz, size bunları açıklayacağım. Birincisi, Tony size destek olmak için resmi sıfatıyla burada kalacak."

Tony sırtıttı, kolunu kaldırdı ve esnetti.

"İkincisi, bu etkinlik sırasında Hükümdar'a herhangi bir zarar gelirse, hanınız kaybedilecektir."

Bütün kahkahalarım bir anda söndü.

Bay Rodriguez öne doğru eğildi. "Bunu çok dikkatli düşünün. Pazarlığa yer yok. Ne kadar iyi olurlarsa olsunlar ya da ne kadar önlem alırlarsa alsınlar, her hancı arada bir konuk kaybeder. Bunu kaybedemezsiniz. İkiniz de Wilmos'un hâlâ hayatta olup olmadığını bile bilmiyorsunuz."

Sandalyemde doğruldum. Etrafımdaki han, ruh halimdeki değişikliğe tepki vererek gıcırdadı. Gertrude Hunt'ın tamamı, davetsiz bir misafiri gören ve emir bekleyen bir köpek gibi beklerken oda hafifçe eğildi.

Tony çiğnemeyi bıraktı.

"Bu Wilmos'la ilgili değil," dedim, her kelimesi sihirle yankılanarak. "Han bizim alanımız. Eğer misafirlerimizi güvende tutamazsak, bunu hak etmemiş oluruz."

Bay Rodriguez gülümsedi. "Ve bu tam da beklediğim cevaptı."

Otelden son ayrıldığımızda, kapsamlı tadilatlar devam ediyordu, yasaklı türler için izinler alınmıştı, Meclis (nihayet!) Gertrude Hunt'ın notunu yükseltmeye tenezzül etti ve nazik ev sahiplerimiz bir teftişe hazırlanıyorlardı.

İçeriye bir göz atalım.

Yedi Yıldız Hakimiyeti dokuz yıldız sistemine yayılmıştı **ve** bunlardan beşinde birden fazla yaşanabilir gezegen vardı. Dominyon güçlü bir kuvvetti. Ekonomileri sağlamdı, bilimsel araştırma ve geliştirmeleri iyi finanse ediliyordu ve orduları disiplinli, eğitilmiş ve en son silahlarla donatılmıştı. Eğer güneş sistemimizi ele geçirirlerse, üç yüz yıl içinde Mars dünyalaştırılmış olacak, Merkür ve Venüs yolda olacak ve Ay'da büyük bir koloni kurulacaktı.

Dominion dört ana türü bünyesinde barındırıyordu ve insan benzeri sislaflar %67'lik bir çoğunluğa sahipti. Sislaflar insanlardan daha uzun boylu ve daha zayıftı; geniş elmacık kemikleri, çukur yanakları ve belirgin çene hatları olan kare yüzleri vardı.

İnsan cildi 20'li yaşlarımıza ulaştıktan sonra elastikiyetini kaybetmeye başladı, ancak bu kayıp çok azdı. Güneşe maruz kalma, kirlilik, tütün kullanımı gibi diğer faktörler nedeniyle kırışıklıklar ve renk değişikliği geliştirdik. Sislaflar bu dışsal hasarı uzun zaman önce yenmişlerdi. Daha yavaş yaşlandılar ve bizim kadar yıpranmış görünmediler.

Geçitten çıkan adam muhtemelen seksen yaşlarındaydı, bir sislaf için orta yaşlı sayılırdı ama kendine iyi bakan kırk yaşında bir insan bile sayılabilirdi. Kapüşonlu gözleri fazla yeşil, çene hatları fazla keskin ve yüz hatları fazla simetrikti ama genel olarak iki tür arasındaki farklar çok küçüktü. Onunla yoldan geçerken karşılaşırsanız, estetik ameliyatı biraz abartmış bir ünlü olduğunu düşünürdünüz. Cildi hariç, ki o da bir yerliden ayırt edilemeyecek kadar gri alt tonlu, eşit bir boz kahverengiydi.

Varış odasının cilalı zeminine adım attı ve durakladı. Yedi ayak boyundaydı ve sol kulağının yarım ayak yukarısından çıkan asimetric gri başlığıyla daha da uzundu. Gri ve beyaz bir cübbe zayıf bedenini sarıyor, geniş siyah bir kemerle belinden bağlanıyordu. Saçları siyahtı ve kısa kesilmişti.

Şansölye Resven, "ikamet ve aile ile ilgili tüm işlerde" Hükümdar'ın sağ kolu.

Geçit soluk yeşil renkte dönmeye başladı ve ikinci kişi içeri girdi. O da iki metre boyundaydı, omuzları daha genişti, güçlü bir yapısı vardı ve Behr Boya Şirketi'nin kamp ateşi grisi dediği renkte, özellikle düzgün bir cilt tonuna sahipti. Dün gece Hükümdar köşkünün sütunlarını tam da bu renge boyamıştım. Onun

Platin beyazı saçları kısa ve gürdü, kobalt mavisi yüksek teknoloji zırhı üzerine eldiven gibi oturmuştu. Silahsızdı, uzun botları vardı ve sol omzundan zevkli kıvrımlarla dökülen, işlevsel olmaktan ziyade törensel olduğu belli olan, kat kat lacivert ve beyaz bir pelerini vardı.

Perdeler için mükemmel bir kat oldu. Hanın kaydettiği görüntüleri daha sonra etiketlemeyi unutmamalıyım.

İki ziyaretçi bana doğru yürümeye başladı. Reşven alamet-i farikası olan sislaf akıcılığıyla yürüyordu, ama asker ileri atıldı. Genlerinde sislaf dışında başka bir şey daha vardı ve bahsimi Kutsal Anokrasi'ye yatırdım. Sislaflar nesiller boyunca kendi genotiplerini yeniden tasarlanacak ve değiştirilecek bir şablon olarak ele almışlardı.

Sean yanımda yerden kalktı. Koyu mavi bir cübbe giymiş ve "iş adamı" yüzünü takınmıştı. İfadesindeki hiçbir şey özellikle tehdit edici görünmüyordu. Sadece altıncı bir hisle onu kızdırmanın korkunç ve potansiyel olarak acı verici bir fikir olduğunu biliyordunuz.

Resven gözlerini kırptırdı. Asker hiç etkilenmiş benzemiyordu. Daha önce bir handa kalmış olmalıydı.

"Selamlar," dedim onlara.

"Selamlar, hancılar. Ben Başkent Valisi Miralitt," diye kendini tanıttı asker. "Bu da Şansölye Resven."

Hükümdar hem şansölyesini hem de kişisel muhafızlarının başını göndermişti.

"Tanışmıştık," dedi Resven kuru bir sesle.

Teknik olarak bir iletişim ekranı üzerinden etkileşime geçtik, yani aslında tanışmamıştık, ama onu düzeltmedim.

"Gertrude Hunt'a hoş geldiniz," dedi Sean.

Resven varış odasının etrafına bakındı. Yıpranmış kahverengi taşlarla kaplanmış büyük bir kubbeli oda, Gertrude Hunt tarafından çizgili tahtasından yetiştirilmiş bir portal halkası barındırıyordu ve başka hiçbir şey yoktu. Sekiz kemerli kapı, hanın derinliklerine doğru dallanan ayrı koridorlara açılıyordu.

Normalde geçidi hanın içine yerleştirmek güvenlik endişeleri nedeniyle bir seçenek değildi. Hiçbir hancı rastgele misafirlerin hana ışınlanmasına izin vermez. Ama bu durumda bir istisna yapmak zorundaydık. Bazıları açıkça insan olmayan üç yüz varlığın arka bahçemizden geçmesi söz konusu olamazdı. Bu çok uzun sürer, çok fazla dikkat çekerdi ve ne Sean ne de ben sorun listemize bir yenisini eklemek istemezdik. Herkesi tek bir büyük alay halinde hana sokacak ve geçidi kapatacaktık.

"Basit görünüyor," dedi Resven.

Miralitt bir an için gözlerini kaldırdı. "Stratejik olarak sağlam görünüyor. Saklanacak yer yok. Her seferinde bir grup mu?"

Sean başıyla onayladı. Basit bir plandı - her delegasyonu karşılayacak ve onları uygun koridordan odalarına yönlendirip arkalarından kapatacaktık.

"Gruplar arasında ne kadar süreye ihtiyacınız var?" diye sordu. "On beş dakika ideal olur" dedim.

"Bundan daha iyisini yapabiliriz," dedi. "Her parti arasında size bir saat verebilirim."

"Bu çok makbule geçer. Lütfen beni takip edin," dedim onlara.

Odayı geçip ana kapıya doğru ilerledik.

"Neden taş?" diye sordu Resven. "Neden özellikle bu ton?"

"Çünkü Dominyon'un başkentinde bulunan her şeyden kökten farklı," diye açıkladım. "Konuklara geçişin gerçekleştiği konusunda hemen güven verirken, algılanan yaşı da belli bir saygı uyandıracak."

"Kaç yaşında?" Resven sordu.

"Dün yaptım," dedi Sean ona.

Taş bir koridora girdik. Yaklaştıkça küçük ışık takımyıldızları parlıyor ve yolu aydınlatıyordu.

"Hükümdar konaklama konusunda çok titizdir," dedi Resven. "Sofistike. Zarafet. Saygınlık. Bunlar Başkent tasarımının anahtar kavramlarıdır. Leydi Wexyn Dion-Dian ile tanıştınız mı?"

"Evet," dedim. Leydi Wexyn eş adaylarından biriydi.

Resven bana döndü ve söylemek üzere olduğu şeyin ciddiyetini anlayabilmem için durakladı. "Bunun tam tersi!"

"Leydi Wexyn özgür bir ruhtur," dedi Miralitt.

"O bir kaos ve entropi ajanı," dedi Resven. "Kadında ne edep, ne nezaket ne de itidal var."

"Anladığım kadarıyla Leydi Wexyn Beyaz Gül Kümesi Tapınaklarından biri tarafından destekleniyor," dedi Sean.

"Hangisi?"

"Bu özetle yok muydu?" diye sordu Resven.

"Hayır."

Miralitt, "Arzu Tapınağı tarafından destekleniyor," dedi.

Sean'ın yüzünde değişen bir şey yoktu ama onu onlardan daha iyi tanıyordum. Tapınağın adı önemliydi ve belli ki onun için bir anlam ifade ediyordu.

"Tema zarif bir zenginlik olmalı," diyor Resven. "Zarif, ölçülü, zevkli, asla gösterişli değil ama ucuz da değil. Otrokar'ın barbarca süslemeleri gibi canlı olmamalı. Kutsal Anokrasi tarafından tercih edilenler gibi sıkıcı veya kana bulanmış değil..."

Miralitt'e hızlı bir bakış attım. Üst dudağı bir anlık dişini belli edecek şekilde biraz yükseldi. Evet, vampir kanı.

"Gösterişli bir şey yok. Kaba bir şey yok. Hiçbir şey..."

Ana balo salonuna adım attık. Zemin yumuşak krem rengindeydi ve biraz parıltılıydı. Aynı ton duvarları da renklendirmişti ve bu fonda gümüş geometrik desenler Dominion'a özgü bir mozaikle tırmanıp kıvrılıyor, köşelerde altın ve akuamarin damlalarıyla vurgulanıyordu, sanki lüksün hayaleti süzülüp hayalet eliyle onları fırçalamıştı.

Duvarları kesen uzun pencerelerin açılı netti ve güneş ışığı mekâna yayılıyordu. Aralarında, on metre yükseklikteki kare saksılardan, yaprakları soluk yeşil krizoberilden oyulmuş sarmaşıklar damlıyordu. Sarmaşıklar, Gertrude Hunt'ın soluk kehribardan şekillendirdiği narin altın çiçeklerden ve altın incilerden oluşan meyvelerden oluşan kümeler taşıyordu.

Odanın en ucunda, beş basamakla çıkılan dikdörtgen bir platform yükseliyordu. Platformun üzerinde, zemin ve duvarlarla aynı malzemedен yapılmış asimetric, ergonomik bir sandalye olan sivri taht duruyordu. Altın teller arasından akuamarin benekleri ş u r a d a burada göz kırpiyordu. Taht şöyle görünüyordu

Sanki odanın kendisinden büyümüşü, onun değişmez bir parçasıydı.

Resven ağzını kapattı.

Miralitt, "Sanki ne yaptıklarını biliyorlarmış gibi," dedi.

"Güneşin ikametgâhı" dedim.

Sean elini hareket ettirdi. Zemin ve duvarlar daha koyu bir mor maviye dönüştü ve geometrik desen odak noktası haline geldi. Tahtın üzerinde soluk turkuaz renginde Hükümdarlığın astronomik sembolleri parladı. Dokuz yıldızdan oluşan parlayan bir takımyıldızı -Hâkimiyet'in kendisinin bir kopyası- tavandan aşağı inerek odayı yumuşak beyaz bir ışıltıyla aydınlattı. Başkent'in devasa mor ayı sol taraftaki kararmış gökyüzüne kaydı.

"Ay'ın ikametgâhı," dedi Sean.

Miralitt sessizce alkışladı.

"Saygılar."

"Çok nazıksınız," dedim ve Resven'e döndüm.

Şansölye birkaç saniye etrafına bakındı. Bakışları benimkilerle buluştu.

"Sanırım bu iş görür," dedi.

SEAN KANEPEYE İYİCE YERLEŞTİ VE BACAKLARINI UZATTI, ve han düşünceli bir şekilde, yere düşmelerine fırsat vermeden ayaklarının altına bir sedir yetiştirdi. "Resven tam bir baş belası olacak."

Yumuşak minderlerin üzerine yığıldım. Büyük balo salonunun dışında yaptığımız küçük dinlenme odasıydık.

çok fazla yürümek zorunda kalmazdım. Bulutlar gibi hissettiren koltuklarla döşenmişti ve onları çok sevmiştim.

"Başkent sarayının tamamını yönetiyor, 20 milyon metrekarelik alanın tamamını. Baş belası olmak onun iş tanımında var."

Ayaklarım uğuldadı. Ağrı bile değildi, garip bir zonklama titreşimiydi. Çok yorulmuştum.

"Yarı vampirin onu bıçaklayacağını düşünmüştüm," dedi Sean ve gülümsedi. "Bunu izlemek eğlenceli olurdu."

"Kızın alınacağı aklına bile gelmedi." Başımı kanepenin arkasına yasladım. "Sislaflar genetik materyallerinin doğuştan üstün olduğuna inanıyorlar. Bağnaz bir şekilde değil, 'ne olursa olsun kendini ifade edecektir' şeklinde. En az %12,5 oranında sislaf kanı taşıdığınız sürece sizi sislaf olarak kabul ederler. Melez hakareti onların dilinde tam anlamıyla yok. Resven'e göre Miralitt bir sislaf. Vampir kanı bir değerdir, ancak sadakati ve toplumdaki yeri açısından bunun bir önemi yoktur. Onun sislaf olduğu kadar vampir de olduğunu iddia etmeye çalışsanız, bunu anlamasını ya da kabul etmesini sağlayamazsınız."

"Kan doğru akıyor gibi bir şey mi?"

"Daha çok kanın sudan daha kalın olması gibi ve onlar için diğer tüm türlerin kanı su. Haklısın, Resven zor olacak. Profesyonel olarak bilgiçlik taslar ve sürprizlerden nefret eder. Şok olmasını engelleyebildiğimiz sürece sorun çıkmayacaktır."

"Harika birst çavuşu olurdu."

"Sözünüze güveniyorum. Arzu Tapınağı'nın önemi nedir?" Ona yan gözle baktım. "Nasıl oluyor da

biliyor musun? Arzu Tapınağı'nı ziyaret ettiniz mi? Umduğunuz her şey ve daha fazlası var mıydı?"

Elini kaldırdı, avuç içi bana dönüktü.

"Özür dilerim, bana el ile konuşmamı mı söylüyorsunuz?"

"Yorgun beynim nasıl açıklayacağımı bulana kadar zaman kazanıyorum."

"Bekleyeceğim."

Cassiopeia'daki Beyaz Gül kümesi, diğer adıyla NGC 7789, Kuzey Samanyolu'nu süslüyordu. Yaklaşık üç yüz güneşten oluşan güzel bir açık küme olan bu küme, Dünya'dan bakıldığında bir gülü andırıyordu; yapraklarında sarı bir kenarlık bulunan beyaz bir çiçek. Çeşitli uygarlıklarla ışıl ışıldı ve tüm ayları evrensel yönler tapınmaya adanmış Tapınaklarıyla ünlüydü. İyilik Tapınağı, Öfke Tapınağı, Keder Tapınağı... Arzu Tapınağı tam olarak bunu, ne pahasına olursa olsun ulaşamayacağınız bir şeyi elde etme dürtüsünü araştırıyordu. Duvarları ve bahçeleri içinde, rahipler ve yalvaranlar arzusunun tam doğasını, doğası gereği bencil olup olmadığını, adil olup olmadığını, saf ve özverili olup olamayacağını düşündüler.

Tüm arzular arasında, başka bir varlığın sevgisine duyulan ihtiyaç en yüksek ve en ulaşılmaz olarak kabul edilirdi. Güç, zenginlik ve aydınlanma arayışı öncelikle bu arayışa girenlerle bağlıydı. Başarıları ya da başarısızlıkları neredeyse tamamen kendilerine bağlıydı. Ancak hiçbir güç başka bir canlıyı kendi özgür iradesiyle sizi sevmeye zorlayamazdı.

"Burası bir genelev değil,"

dedi Sean. Kendimi kaybettim

ve güldüm.

İç çekti. "Bunu kastettiğim şekilde söylemedim."

"Ziyaret ettim."

Sean daha dik oturdu ve bana doğru döndü. "Ne zaman?"

"Tanışmadan önce, Klaus ve ben ailelerimizi ararken. Sorularım vardı. Yorgun ve çaresizdim. Klaus diğer komşu Tapınakları kontrol ederken ben orada iki hafta geçirdim."

Sean'ın gözlerinde küçük şeytani bir ışık parladı. "Düşündüğün gibi miydi?"

"Unutulmazdı."

"Detaylandırmak ister misin?"

Başımı salladım. "Bunun senin için neden önemli olduğunu bana hâlâ söylemedin."

"Tüccarlar Tapınağın en cömert bağışçılarından bazılarıdır" dedi.

Mantıklı geliyordu. Büyük finansal sendikaları yöneten Lees'in Tüccar klanları, bir şeyleri kendileri arzuluyor ve paralarını başkalarının arzularını karşılayarak kazanıyorlardı.

"Nuan Klanı mı?" Ben sordum.

"İkinci en büyük katkı sağlayıcı."

O bilirdi. Nexus'ta geçirdiği süre boyunca Sean, Nuan Cee'nin yakın çevresinin bir parçasıydı. Kurnaz küçük tüccar Sean'ın gitmesine asla izin vermeyi planlamamıştı. Sean'ı her şeye rağmen serbest bırakmıştım. Nuan Klanı'nın saklamak için adam öldüreceği türden sırları biliyordu.

"Leydi Wexyn'in Nuan Klanı tarafından desteklendiğini düşünüyor musunuz?" "Kuvvetle şüpheleniyorum diyelim. Daha fazlasını gözleri onun üzerinde. Eğer Nuan Cee bu işin içindeyse, ne için oynadığını bilmemiz gerekir."

"Nuan Klanı'nın Dominyon'da ticari çıkarları var mı?"

"Hayır. Burası Sai Klanı'nın bölgesi." Sean yüzünü buruşturdu. "Bu beni endişelendiriyor."

Tüccar Klanlar arasındaki ticaret savaşları gizlice ve şok edici bir vahşetle yürütülürdü. Eğer Nuan Klanı ile Sai Klanı arasında bir savaş çıkıyorsa, bunun bir parçası olmak istemezdik ve burada, bizim gözetimimizde olmasına izin veremezdik.

"Caldenia ile işler nasıl gitti?" diye sordu.

Parmaklarımı kulaklarıma götürdüm ve Majestelerinin sesini en iyi şekilde taklit ederek, "Dinlemiyorum, dinlemiyorum!" dedim.

"Ona ne oldu böyle?"

"Her nasılsa bu benim onu uyarmamdan ziyade onun bağımsızlığıyla ilgili hale geldi. Onu ne kadar rahat ettirmeye çalışırsak çalışalım, hanın kendisini koyduğu bir hapisane olduğunu asla unutmuyor."

"Bu onun ölmesini engelliyor. Yani, öldürülmesini."

"Doğru. Ama hapisane yine de hapishanedir. Ben vazgeçtim. Ya yüzümüze patlayacak ya da patlamayacak."

"Belki de. Her şey," elini sallayarak etrafımızdaki her şeyi işaret etti, "yüzümüze patlayabilir. Bütün bunlar dev bir bok şovuna dönüşebilir."

"Pişmanlık mı?"

Başını iki yana salladı. "Bunu neden yaptığımı biliyorum. Sadece tüm bunları bilmenin ve hâlâ yapıyor olmanın benim için ne kadar önemli olduğunu söylemek istiyorum."

Ayağa kalktım ve yanına oturdum. "Biliyorum."

Kolunu bana doladı, ben de başımı omzuna yasladım. Galaksideki tüm yerler arasında burası benim için en iyisiydi.

Hanın zili çaldı ve gelen bir iletişimi duyurdu. İkimiz birlikte inledik.

Sean bir ekranı el sallayarak var etti. Baha-char'ın güneş ışışında yıkanan bir adam duruyordu. Kısa boyluydu, neredeyse imkânsız derecede geniş omuzları ve ezici bir güç vaat eden bir yapısı vardı. Geniş kollu beyaz bir gömlek, koyu renk bir pantolon, uzun çizmeler ve geniş sırtından belli bir açıyla sarkan kısa bir pelerin giymişti. Gömleğinin yakasını iliklememiş, altındaki parçalı beyaz uzay denizcisi zırhını ortaya çıkarmıştı. Zırh ona ikinci bir deri gibi yapışmış, kalın boynuna tırmanmıştı. Tabanında beyaz bir tüy bulunan ve önce sarıya, sonra kırmızıya, sonra da yeşile dönüşen koyu renkli bir silahşör şapkası takımını tamamlıyordu. Omzunda sanki bir kürdanmış gibi duran kocaman bir silah taşıyordu.

Adam şapkasının kenarını parmaklarıyla kaldırdı. Gümüş rengi gözleri, genellikle kırlaşmış erkek vampirlerde görülen türden ağır bir çeneye sahip bronz bir yüzden bize bakıyordu. Simsiyah kaşlarını salladı ve tırtıklı dişlerini göstererek sırttı. Bu etki biraz ürkütücüydü.

"Gaston!"

"Bedenen," diye beni temin etti.

George'un arkasını kollayan iki kişi vardı. Biri kardeşi Jack, diğeri de Gaston'du. Üçü de Hakemler tarafından, kendi sihirli kuralları olan alternatif bir Dünya'nın var olduğu bir cep boyutundan işe alınmışlardı. Orayı bir kez ziyaret etmiştim. George ve ben, saldırı ekibinin dördüncü üyesi Sophie'yi kendilerine katılmaya davet etmek için gizlice onun ana gezegenine geri döndük.

Gaston tamamen insan değildi. Tam olarak ne olduğunu hiçbir zaman anlayamadım ama zeki ve kavgada ölümcül biriydi. Ayrıca kendini "kurnazlık" konusunda uzman ilan etmişti.

"Elimden geldiğince yardım etmeye geldim," dedi

Gaston. "George nerede?" Sean sordu.

İkimiz de George'un en azından gözlemlemek için orada olacağını varsaymıştık. Eğer George'u keserseniz, saf entrika kanı akar. Yüksek siyasi riskler içeren bu olay onun için dayanılmaz olurdu.

"George gelemiyor. Ancak üzüntülerini ilettil. Ve ben." Gaston göz kırptı.

"Valkinian'larla işleri yoluna koyduğunu sanıyordum," dedim. Ona zafere giden kesin bir yol vermiştim.

"Oh, öyle. Valkinianlar değil. Karısı." "Neyi?"

Sean ve ben aynı anda söyledik.

"Eşi. Onun çok daha iyi yarısı. Belki içeri gelip detaylıca açıklayabilirim? Bir bira ve bir şeyler atıştırırken. Galaksinin öbür ucundan buraya gelirken yanımda pek bir şey olmadan geldim. Yine de, içeri girmek için ne kadar hevesli olsam da, sizi uyarmalıyım ki tam arkamdaki binanın çatısından beni izleyen dişi bir kurt adam var. Kapıyı açtığınız anda saldıracağından oldukça eminim.

Kapı. Tedbiri elden bırakmamak lazım. Lütfen en kısa zamanda gelip beni alın."

Hanı son terk ettiğimizde, yeni görkemli dekoru Dominion'un kritik denetiminden geçmişti. Yardımsever Yardımseverler, ihtiyaç duydukları anda kahramanlarımızın etrafında toplanıyor.

Ve birisi George'u dürüst bir adam yaptı! Evren ve içindeki harikalar ne kadar da büyük.

Gaston'u yemek yerken görmek, birinin dini bir deneyim yaşamasına tanık olmak gibiydi.

Ördek budundan küçük bir parça kesti, çatalını ve bıçağını bir piyanist zarafetiyle kullandı, ağzına attı ve gözlerini kapatarak çiğnedi. Sol tarafta oturan Sean'ın arkasında, Orro da dahil olmak üzere tüm mutfak personeli nefeslerini tutmuş bekliyordu.

"İlahi," dedi Gaston sonunda. "Bu çok katmanlı bir senfoni. Et ağzınızda eriyor, yumuşak ama nefis bir dokuya sahip, deri gevrek ama narin, lezzetli olan her şeye bir övgü. Kekiğin ipucu muhteşem, sarımsağın izi pürüzsüzlüğünde neredeyse tereyağlı ve

Başka bir şey, Dünya dışı bir şey. Belki de bir storran otu dokunuşu? İlkbahar hasadı, sonbahar değil."

Orro'nun tüyleri bir parça titredi. Eğer bir kedi olsaydı, mırıldanırdı. "Gerçekten de."

"Bu bir yemekten çok daha fazlası. Bu bir anı." Gaston tırtıklı dişlerini göstererek gülümsedi. "Bunun değerini bileceğim, dostum."

Orro hızlıca başını salladı ve şefler dağıldı.

Bazı varlıklar yiyeceği yakıt olarak görür, bazıları ondan zevk alır ve diğerleri de Gaston gibiydi. Sadece hayranlar değil, uzmanlar. Şefler bir şekilde onları gizli bir altıncı hisle tanıyabiliyor ve onlara özel muamele gösteriyorlardı. Gaston, Nexus savaşını sona erdiren barış zirvesi ve Sean'ın Nuan Klanı ile yaptığı sözleşme sırasında George'un maiyetinde yer almıştı. Orro ile aralarında simbiyotik bir bağ oluşmuştu. Orro'ya Sean'ın onu almaya gittiğini söylediğim anda tüm mutfak "VIP Yaklaşıyor" moduna geçti. Gaston'un şansına, Orro'nun üç gün boyunca üzerinde çalıştığı ödüllü ördeğin pişmesi bitmişti.

Gaston bir parça daha kesti, üzerine ot serpilmiş patatesten bir dilim kopardı ve bariz bir zevkle çiğnedi.

"İkinizi yalnız bırakalım mı?" Sean sordu.

"Gerek yok. Güneş sisteminin dışında iyi ördek konfit bulmak çok zor. Bu konuda birkaç çeşit yemek yedim ama hiçbiri kıyaslanamaz."

Gaston şarap kadehine uzandı ve bir yudum aldı. "Ve tabii ki Malbec eşleşmesi mükemmel. Çok şanslısınız."

Ocean Yemek Salonu'nda oturuyorduk ve kehribar rengi dalgalar terasın önünden geçiyordu. Görüşmeyi sonlandırdıktan sonra Sean Gaston'u almaya gitmişti, ben de

Orro'ya en sevdiği misafirinin geldiğini haber verdi. Sean'ın dönmesi on beş dakikadan fazla sürmüş, bu da Orro'ya başyapıtını tabaklayıp servis etmesi için yeterli zamanı vermişti. Gaston'u getirmesi en fazla iki dakika sürmüş olmalıydı, yani dişi kurtadamla bir münakaşa yaşanmış olmalıydı. Ne Sean ne de Gaston bu konuda ayrıntılı bilgi vermemişti.

"Sanırım başlamalıyım," dedi Gaston, dudaklarını peçeteyle silerken. "Her şey çocuklukta başladı, görüyorsunuz..."

Hanın zili çaldı. Baha-char'dan bir ziyaretçi daha. "Bu düşünceni unutma." Ayağa kalktım ve uzaklaştım.

Yemek odasının dışına çıktım, zaman kazanmak için alanı katladım ve galaktik pazara açılan kapıya uzandım. Kapı açıldığında son derece sevimli bir yaratık ortaya çıktı. Boyu bir metreyi biraz geçiyordu, kumlu kürkü, kabarık kuyruğu ve bir tüccarın mücevherli önlüğü vardı. Arka ayakları üzerinde durmuş, pençe ellerini önünde tutuyordu. Vaşak kulaklarını oynatarak sol kulağındaki iki altın halkanın çınlamasını sağladı, mavi gözlerini kocaman açtı ve kollarını uzattı.

"Dina!"

"Nuan Couki!" Eğildim ve ona sarıldım. Dünyanın en tüylü tilkisini ezmek gibiydi.

"Çok resmi," dedi.

"Artık sana Cookie diyemem. Kulağında iki çember var."

Cookie'nin Nuan Klanı'ndaki yükselişı meteorik olmaktan başka bir şey değildi.

"Bana her zaman Kurabiye diyebilirsin," dedi.

"Hoşuma gidiyor." "Senin için ne yapabilirim?"

Cookie gözlerini sinsi yarıklar halinde kıstı. "Sizi çok uzun zamandır görmedim. Sevgili arkadaşlarımı özledim. Sizinle vakit geçirmeye geldim."

"Demek Nuan Klanı işlerini Yedi Yıldız Hükümranlığı'na doğru genişletmek istiyor."

Cookie'nin gözleri şok içinde açıldı. Ellerini tüylü göğsünde kavuşturdu. "İstesek bile bunu nasıl yapabiliriz ki? Orası Sai Klanı'nın bölgesi. Ben buraya sadece tatile geldim. Çok çalışıyorum. Çok fazla."

Ona doğru eğildim ve sesimi alçak tuttum. "Amcana dönüşüyorsun."

Pençeli bir parmağıyla burnuna vurdu. "Beni çok pohpohluyorsun. Gelip seninle kalmak istememe şaşmamalı."

Neredeyse şirinlikten ölecektim. Bu yüzden diğer türler leesleri hafife aldı. Sevimli olduklarını biliyorlardı ve bundan en iyi şekilde yararlandılar. Ancak Cookie ne kadar sevimli görünürse görünsün, tüylü göğsünün içinde acımasız bir kalp atıyordu. Türleri suikastçı ve zehirleyiciydi ve çıkarlarına uygun olduğunda benzersiz bir gaddarlıkla öldürüyorlardı.

"Hükümdara hiçbir zarar gelemmez. Herhangi bir talihsiz olay meydana gelirse, dostluk bağları bile suçlu tarafı kurtaramaz. Bu konuda ciddiylim. Eğer Hükümdar'a bir zarar gelirse, hanımı kaybederim."

Cookie'nin yüzü ciddileşti. "Büyükannemin kalbi üzerine yemin ederim ki Nuan Klanı'nın

Egemen."

Bu bir tüccarın edebileceği en güçlü yemindi. Yaşlılarına saygı gösterir ve atalarına dua ederlerdi.

Misafirperverlik kuralları, yasaklanmamış her misafiri kabul etmemi gerektiriyordu. Dahası, Nuan Klanı ve ailemiz arasında işten daha fazla bağ vardı. Kız kardeşim Krahr Hanesi'nin Mareşali Arland ile nişanlıydı. O ve yeğenim Helen şu anda Krahr Hanesi'ne ait bir gezegendelerdi ve birkaç ay önce bir istila girişimi sırasında Helen zehirlenmişti. Nuan Cee ona panzehir verdiği için yaşadı. Ailemizin Nuan Klanı'na asla ödeyemeyeceğimiz bir borcu vardı. Yine de er ya da geç Nuan Klanı'nın bu borca bir bedel biçeceğinden emindim.

"Gertrude Hunt size hoş geldiniz diyor, Saygıdeğer Tüccar."

Başımı eğdim ve bir el hareketiyle onu içeri davet ettim.

"Davet edildik!" Cookie seslendi.

Bir grup lees köşeden koşarak geldi. Tüllerle süslenmiş, bir şeyler taşıyan ve ağzına kadar sandıklar ve bohçalarla dolu devasa bir yerçekimsiz arabayı iten her şekil ve boyutta geldiler. Bir, iki, üç... yedi, Cookie hariç.

Lösler patilerini sallayarak etrafımda dans ettiler.

"Selamlar, Saygıdeğer Hancı!"

"Nefis ördek gibi kokuyorsunuz, Saygıdeğer Hancı!"

"Bizi ağırladığınız için teşekkür ederiz!"

Cookie bana sırttı.

Sanırım bu beklenen bir şeydi. Cookie dünyada ve Tüccar Klanları promosyonlarında yükselmişti.

daha büyük bütçeler ve daha büyük personel ile geldi.

Girişi genişlettim ve zirve için yaptığım Tüccar Odalarını depodan çıkardım.

"HER ŞEY ÇOCUKLUKTA BAŞLADI, GÖRÜYORSUNUZ." GASTON YUDUMLADI Şarap.

Ocean Yemek Salonu'na geri döndüğümüzde aynı masada, aynı koltuklarda oturuyorduk ve Cookie'ye de "lezzetli ördek" ikram edilmişti. Ekibi odalarına yerleşiyordu ve yemeğe daha sonra geleceklerdi. Tüm Tüccarlar gibi Cookie de dedikoduyu severdi ve Hakem dedikoduları göz ardı edilemeyecek kadar lezzetliydi.

"Hepimiz soylular ve halk arasındaki ayrımın çok keskin olduğu bir dünyadan geliyoruz. George ve Jack halktan bir ailede doğan kardeşler. Anne ve babalarını küçük yaşta kaybettiler ve ablaları Rose tarafından büyütüldüler. Üçü de gerçek yoksulluğu tattılar, banka hesabınızdaki bakiyeyi bir dolara kadar bildiğiniz ve cebinizde ne kadar bozuk para olduğunu kontrol etmeden tam olarak söyleyebildiğiniz türden."

Bu daha önce tecrübe ettiğim bir şey değildi. Ailemin hanı refah içindeydi ve Gertrude Hunt ve ben bazı zor zamanlar geçirmiş olsak da, hiçbir zaman gerçekten fakir olmadık.

"Rose sonunda soylu bir aileden gelen, yakışıklı, zengin ve çok istikrarlı bir adamla evlendi ve iki kardeş yeni ve şanlı bir soyadı olan Camarine'i aldılar. George ve Jack yeni statülerine uygun bir eğitim aldılar. Kişilikleri çok

Farklı olsalar da kardeş olarak bazı özellikleri paylaşıyorlar ve bukalemun olmak da bunlardan biri. Yeni rollerine mükemmel bir şekilde uyum sağladılar. Geçmişlerini bilmeseniz, bu ikisinin biri zarif ve güzel, diğeri modaya uygun bir şekilde bıkkın ve asi olan asil prenslerden başka bir şey olduğundan asla şüphelenmezsiniz. Bu çok önemli."

Cookie gözlerini kırptırdı. "Büyüleyici."

Belli ki her bilgiyi hafızasına kaydediyordu.

"Sophie aristokrat bir ailede doğdu. Büyükbabası rakip bir ülkenin soylusuydu ve benim sevdiğim bu korkunç bataklık olan Mire'a sürgün edilmişti."

Sean kaşlarını çattı. "Bataklığı seviyor musun?"

"Burası evim. Sakin bir gecede ay bulutların arasından sıyrıldığında görmelisin. Gece çiçekleri parlar, zehirli solucanlar her renkte ışıldar ve timsah benzeri dev sürüngenler gökyüzüne şarkı söyler. Huzurludur."

Sean ona, "Sen tuhaf bir adamsın," dedi.

"Ben sadece ¾ erkeğim," diye düzeltti Gaston. "Ama konudan sapıyorum. Sophie aslında benim kuzenim. Teyzesi benim büyükannem, Sophie'den daha yaşlı olduğum için bu doğru görünmüyor ama doğru."

"Bu bir şey değil," dedi Cookie. "Ben amcamın üç kez uzaklaştırılmış kuzeninin yedinci oğluyum."

Gaston takdirle başını salladı. "Aile bağları önemlidir. Biz çok geniş bir aileden geliyoruz, toprak zengini, para fakiri. Mire hoş bir yer değil. Sophie küçükken bir olay oldu. Köle tacirleri tarafından kaçırıldı ve bir hafta boyunca bir deliğe kapatıldı. Sophie'nin kafasında küçük bir kız deliğe girmiş ve bir canavar çıkmış."

Hiçbir fikrim yoktu. Tanıştığımızda, orada bir şey olduğunu hissedebiliyordum, karanlık ve acı verici bir şey, ama bunu hayal etmemiştim.

"Mesele şu ki, Sophie'nin büyükbabası onu ve kız kardeşini soylu olarak yetiştirmek için elinden geleni yaptı. Eğitim almışlardı ve ailelerinin mirasını biliyorlardı ama aynı zamanda sonsuza dek Batakılık'ta çürüyeceklerini de anlamışlardı. O güçlü trajedilerden birinin tüm özelliklerini taşıyordu. Ama!"

Gaston kadehini bir güzel salladı.

"Uluslararası entrikalar söz konusuydu. İnsanlar öldürüldü, felaketler meydana geldi, kişisel kahramanlıklarla haklı cezalar verildi. Tüm bu karmaşık karmaşanın sonunda tüm ailemiz Mire'dan taşındı. Sophie'nin kız kardeşi Declan Camarine'in en yakın arkadaşıyla evlendi ve Sophie ile George tanıştı."

"Batakılık canavarıyla zarif prens," dedi Cookie.

Gaston sıırttı. "Gerçekten de öyle. Aşık olmamak varoluşun temel bir yasasını ihlal etmek olurdu. Onlarca yıl sürececek bir endişeye yol açardı."

Belli ki kadınsı bir hareketle elini alına götürdü. "Hayır, ben güven sorunları olan hasarlı bir katilim. Mutluluğu hak etmiyorum."

Elini sol gözüne götürdü, yüz ifadesi karanlık ve acılıydı. "Hayır, ben çocukluk travması nedeniyle herkesi güvende tutmak için manipüle etmek zorunda olan bir büyücüyüm ve en çok güvende tutmak istediğim sevdiğim kadın onunla ilgilenmeme izin vermiyor."

Cookie kıs kıs güldü.

Gaston, "İlgili herkes için inanılmaz derecede sinir bozucu," dedi. "George, Sophie'nin duygularını göz önünde bulundurarak ilk adımı atmayı reddetti. Bu kararı onun vermesini istedi. Sophie de George'un kendisini onun ayaklarına atmasını ve gerçek hükümdarlar ve imparatorluklarla piyonları gibi satranç oynayarak profesyonel yükümlülüklerinden uzaklaşmasını istedi. Hiçbir yere varamadılar."

Bu, sevimsiz bir aşk romanı gibiydi, ama ilgili kişileri tanıyordum.

"Onlardan ümidimi kesmiştim," diye itiraf etti Gaston. "Ve sonra George bir Hakem oldu ve hepimizi de beraberinde sürükledi. Üç Silahşörler adında harika bir kitap okudum. Aynen öyleydi ama D'Artagnan'ımız eksikti. Sanırım George onu sürüye dönmesi için ikna ettiğinde sen de oradaydın."

"Öyleydim," diye onayladım. "Önemli bir şeydi. Çok tutkulu bir konuşma yaptı."

Gaston gülümsedi. "Bu konuda mükemmeldir. Ne dedi bilmiyorum ama işe yaradı. Ancak Sophie bize katıldığında hiçbir şeyin değişmediğini fark etti. George hâlâ herkesin ve her şeyin sorumluluğunu üstleniyor, hâlâ canını dişine takarak çalışıyor, hâlâ insanları ve varlıkları manipüle ediyordu ama artık bunu galaktik ölçekte yapıyordu. Küçük uyumsuzlar grubumuz büyükler ligine terfi etmişti. Sophie bizi terk etti. Yine."

"Öyle mi?" Hiçbir fikrim yoktu.

Gaston başını salladı. "George'un kalbini kırdı. İyileşeceğini sanmıyordum ama bir şekilde iyileşti ve kendini

her zaman yaptığı gibi. Ruk Minoody olmasaydı hikaye tam da orada biterdi."

"Birinin onu öldürdüğünü sandım," dedi Sean.

"Hikayeyi mahvetme." Gaston bardağını yeniden doldurdu. "Ruk Minoody galaksinin orta çıkıntısında yer alan müreffeh bir gezegeni yönetiyordu. Gezegenin vatandaşları, özellikle kişisel anlaşmazlıkları çözmek söz konusu olduğunda, dövüş hünerlerine büyük değer verirler."

"Kılıç ustalarının gezegeni!" Cookie haykırdı. "Onları biliyorum. Amcam bir zamanlar onlarla iş yapmıştı."

Onları ben de biliyordum. Gezegenlerinin adı Harriblex'ti ve hepsi kılıç ustası değildi, yine de hepsi belli bir disiplinde dövüş sanatçısıydı. Hanlarda kaldıklarında, biri gölgelerine basarak ya da buna benzer bir saçmalıkla onları ölümcül bir şekilde rahatsız edene kadar son derece kibardılar ve sonra hiçbir şey onları tatmin talep etmekten alıkoyamazdı.

Gaston, "Hakemler Ofisi Ruk Minoody'yi rencide etmişti," dedi.

"Dur tahmin edeyim, tatmin mi istedi?" Ben sordum.

"Aynen öyle. Onu ikna etmeye çalıştılar. Başarısız oldular. Bireysel Hakemleri avlamaları için suikast timleri gönderdi ve birkaçını öldürmeyi başardı. Ofis, Ruk Minoody'yi tatmin edenin tek bir nimete hak kazanacağını ilan etti."

"Oooh." Cookie gözlerini kocaman açtı ve kulaklarını arkaya yatırdı.

"Kesinlikle," dedi Gaston. "Ruk Minoody'yi tatmin etme sırası bir gezegenin etrafını saracak kadar uzundu, mecazi anlamda tabii. Buna bayılırdı. Onları teker teker öldürmeye devam ederken, Sophie şövalyelerinin arasına sızdı, kendini

kişisel muhafızlığına terfi etti ve tüm sarayının önünde taht için ona meydan okudu."

Gaston durakladı ve şarabını yavaşça yudumlayarak o anın tüm dramını yaşadı.

Cookie koltuğunda bir aşağı bir yukarı zıpladı. "Sonra ne olacak?"

"O kazandı. Onu kraliçeleri yaptılar."

Bu işin nereye varacağını bildiğime dair bir his vardı içimde ve Sean'ın yüzündeki sırıtışa bakılırsa o da biliyordu.

"Ofis'in ona bir iyilik borcu vardı ve o da bunu talep etti. Ona ne istediğini sordular, o da George'u istediğini söyledi."

Sean güldü.

Gaston'un gözleri parladı. "Sophie sonunda başkalarının beklentilerini karşılamaya çalışmayı bırakmaya karar verdi. Mutluluğunun nerede yattığını biliyordu ve uzanıp onu yakaladı. Bu anlaşmayı talep etmeden önce George'un rızasını almıştı."

"Ve razı oldu mu?" Sean sordu.

"Hevesle. Ofis George'dan vazgeçmek istemedi. O çok zeki ve doğuştan işkolik. Bir ay boyunca ileri geri pazarlık yaptılar. Tehditler savurdular. 'Ruk Minood'yü gücendirdin, al sana kellesi, pazarlığa sadık kal, yoksa ben gücenirim' gibi şeyler söylendi. Sonunda bir anlaşmaya vardılar. George'un yılın dört ayı çalışmasına izin verildi."

"Ardışık aylar mı?" Cookie sordu.

"Şart değil. Bunu parçalar halinde yapabilir ama toplam süre dört ayı geçemez. Geri kalan zamanda kraliyet eşi olarak görevlerini yerine getirmesi gerekiyor. Sophie

Hakem olarak aldığı her işi onaylamalıdır yoksa alamaz."

"Oh, tatlı kozmos," diye mırıldandım. "Ve bu onun için sorun değil mi?"

"Bayılıyor," dedi Gaston. "Onunla evlenmek için bir gezegeni fethetti. Bu her zaman umduğu kanıttı ve şimdi her zaman onunla birlikte olabilir. George kendisinin en büyük düşmanı. Adam iş/yaşam dengesinin ne demek olduğunu bilmiyor. Şimdi tüm enerjisini en çok sevdiği insana adıyor ve her şeyi ciddiye aldığı gibi eşlik görevini de ciddiye alıyor. Ben ayrılmadan önce Sophie bir davaya başkanlık ediyordu. George onun yanında çocuk yetiştirme üzerine bir kitap okuyordu. En iyi dövüşçülerinden biri olan davalı ona meydan okudu. George kitabı bıraktı, bu emektarı iki saniye içinde öldürdü ve hemen okumaya geri döndü. Mükemmel bir düello cudur, bilirsiniz."

Sean başını salladı. Ne düşündüğünü biliyordum. Bu tür bir anlaşma bizim için asla işe yaramazdı.

"Yaklaşık altı ay önce gülünç derecede gösterişli bir törenle evlendiler," diye devam etti Gaston. "İlk huzursuzluklarla başa çıktılar ve şimdi gezegeni demokrasiye doğru itmeye çalışıyorlar ki gezegen buna şiddetle direniyor. Bu yavaş ve kademeli bir değişim olacak ve yıllarca meşgul olacaklar. En önemlisi de mutlular. Birbirlerini seviyorlar ama onlar için sevgi tek başına yeterli değil. Açıkça tanımlanmış sınırlar ve karşılıklı saygı olmalı. George akıllı bir adam. Bunun mutluluk için tek şansı olduğunu biliyor ve bunu tehlikeye atacak hiçbir şey yapmayacak. Ve şimdi George'un neden

burada olamaz. Yaptığı son iş birkaç gün önce sona erdi ve Sophie'nin son teslim tarihine zar zor yetişti."

Şimdi güçlendirici çok anlamlıydı. George zamanı dolmadan ve karısının yanına dönmek zorunda kalmadan önce işleri bitirmeye çalışıyordu.

"Sen ve Jack ne durumdasınız?" Sean sordu.

"Jack Harriblex'te bir yerlerde," diye yanıtladı Gaston. "Bana yıllardır ilk kez George ya da Sophie için endişelenmek zorunda olmadığını söyledi. Ona boş zamanlarında ne yapmak istediğini sordum ve bana ormanda bir ev tutacağını ve birkaç yıl boyunca kimseyi görmeyeceğini söyledi. Bunun yapabileceği en iyi tatil olacağını ve bunu fazlasıyla hak ettiğini iddia etti."

"Ya sen?" Ben sordum.

"Dedikleri gibi, birileri çörek yapmalı. Bir casus, maceraperest bir beyefendi ve ara sıra da suikastçı oldum, artık özgür bir ajanım. George bu işte sana yardım etmem için bana yüklü bir meblağ ödüyor. Bu iş bittikten sonra, kim bilir? Belki de Baha-char'da, hepimizin kurtarmaya çalıştığı o yaşlı kurt adamın yanında bir dükkan açarım."

"Yani resmi bir sıfatla burada değilsiniz?" diye sordum.

Gaston avucunu masanın üzerine koydu. "Dina, elimden gelen her türlü yardımı yapmak için buradayım. Senin hedeflerin benim hedeflerimdir. Senin düşmanların benim düşmanlarım. Bana nasıl yardımcı olabileceğimi söyle, elimden geleni yapacağım."

Ayağa kalktı ve elini havada gezdirerek zarif bir edayla eğildi. "Sevgili dostlarım, hizmetinizdeyim."

Son misafirliğimiz, uzun zamandır beklenen Sonsuza Dek Mutlu, suç teşkil eden kabarık Nuan Kurabiyesi ve Orro'nun yeni mutfağında hazırladığı lezzetler.

Ancak kraliyet bekarımız, maiyeti, eşi olmak için yarışan adaylar ve Evrenin her köşesinden gelen gözlemciler için varış günü.

Gertrude Hunt'ın yeri burası, bir kez daha içeri girelim.

Geçidin kenarı yeşil ışıklarla parladı. "İşte gidiyoruz," diye mırıldandım.

Dördümüz portalın etrafında, Sean ve ben tam önde, Gaston solda ve Tony sağda olmak üzere pozisyon almış bekliyorduk. Sean ve ben cübbelerimizi giydik, Tony de sade kahverengi bir cübbe tercih etti ve Gaston siyah botlar, siyah pantolon ve üzerinde siyah yüksek teknoloji balistik yelek olan siyah bir korsan gömleği giymeye karar verdi. Güçlü bedenine uyması için özel olarak üretilmiş olması gereken yelek ona tam oturuyordu.

eldiven ve darbeye dayanıklı zırhtan ziyade modaya uygun bir aksesuar gibi görünmek için iyi bir iş çıkardı. Tony ona kıyafetinin adını sordu ve Gaston da ona tehditkâr olması gerekiyorsa, gösterişli de olmaması için bir neden olmadığını söyledi.

Portaldan dev bir kar küresi çıktı. Oomboller, Miralitt'in manifestosuna göre beklendiği gibi.

Sekiz ayak genişliğindeki balon öne doğru kaydı. Bir iletişim ekranıyla donatılmış iki ayak yüksekliğinde süslü bir tabanın üzerine oturdu. Taban, hareket mekanizmasını ve filtreleme sistemini gizlerken, küre, oombole okyanuslarına özgü hassas bir şekilde kalibre edilmiş suyu içeren esnek, hiper dayanıklı bir zardı.

İlkini başka küreler izledi, her birinde dört ayak uzunluğunda hareketsiz bir balık vardı. Küreler karanlık ve yarı saydamdı ve içlerindeki varlıklar sadece dış hatlardan ibaretti.

Bekledik.

Oomboller geçitlerle pek başa çıkamazdı. Geçiş sırasında her zaman kısa süreli sedasyona girerlerdi ve küreleri yaklaşan herkese saldırırdı.

Yirmi bir kürenin tamamı geçişi tamamladı.

Bir dakika sürünerek geçti.

Tüm kürelerin ışıkları aynı anda yandı, zarları şeffaflaştırdı ve yolcularını aydınlattı. Oomboller gökkuşağının her rengindeydi. Pırıl pırıl pullarla kaplıydılar ve hafif ısııklı yuvarlak kafaları, iri gözleri ve parlak renkli salyangoz benzeri antenleri onlara komik bir ifade veriyordu. Çenelerinin altından çıkan dokunaç saçakları, özel dokunaçlar kullanmalarını sağlıyordu.

aletler vücutlarının içine çekilmişti. Belirgin dikenleriyle orantısız derecede büyük olan inanılmaz sırt yüzgeçleri düz duruyordu.

Oomboller gözlerini açtı. Bakışlarımız buluştu.

21 sırt yüzgecinin hepsi birden açıldı, çok sayıda renkle canlandı ve dikenlerden aşağı doğru akan biyoluminesan kıvılcımlarla yanıp söndü. Yüzgeçler düzleşti, açıldı, düzleşti, açıldı, düzleşti, açıldı. Aç, çırpın, düz, çırpın, çırpın.

Oomboller ne kadar heyecanlıysa, yüzgeçleriyle o kadar hızlı konuşuyorlardı ve geçitten geçmek oombolleri kapasitelerinin ötesinde şaşırtmış olmalıydı. Bu, on kat daha hızlı bir şekilde izlenen caz ellerinin saykodelik bir gösterisiyle karşılaşmak gibiydi. Tabanlara yerleştirilmiş çeviri birimleri, renklerin ve hareketlerin hızlı kaosunu kelimelere dönüştürmek için mücadele ediyor, ekranlarına anlamsız şeyler tükürüyordu. En soldaki küreye ait ekran çatırdadı ve karardı. Kenarından küçük bir duman püskürdü.

Elimi kaldırdım. Plastik dikenlerle bölümlere ayrılmış, özenle boyanmış geniş bir kumaş parçası, Gertrude Hunt'ın dalları tarafından tutularak üzerimde açıldı. Herkese akıntıların sakın ve yırtıcı hayvanlardan arınmış olduğuna dair güvence vererek katlama ve koparma işlemini gerçekleştirdim. Daha karmaşık şeyler için iletişim ekranlarına güvenmek zorundaydık ama türleri kendi tarzlarında selamlamak onları sakınleştirme eğilimindeydi. Bu küçük bir jestti ama uzun bir yol kat etti.

Oomboller titreyerek yavaşladı ve biraz daha sakın bir çılgınlığa dönüştü.

Onları dar kanallarla birbirine bağlanmış bir dizi tanktan oluşan sütlerine götürdüm. Bu

En büyük tank olimpik bir havuz büyüklüğündeydi, bitkiler, mercanlar ve özel ışıklandırmayla tamamlanmıştı. Oomboller tanka girdiklerinde, muhteşem turuncu bir örnek olan eş adayının etrafında hemen bir sürü oluşturdular ve yüzgeçleri yanıp sönmeyi bıraktı.

Sırada Donkaminler vardı. Kendimi hazırladım.

Görsel olarak evrimleşmiş türler için görme yetisi çok önemliydi. Potansiyel bir eşin uygunluğundan yavrularımızın sağlığına kadar her şeyi gözlerimizle değerlendirdik. Cilt tonunu, gözlerin durumunu, saçların seyrekliğini ya da dolgunluğunu not ettik ki birinin ölümcül derecede hasta olduğunu gözden kaçırmayalım ve zamanında ondan kaçınabilelim ya da tıbbi tedavi uygulayabilelim. Hayatımız boyunca birbirimizi, evcil hayvanlarımızı ve diğer hayvanları inceleyerek bilinçsizce milyonlarca değerlendirme yaptık, çünkü ağzından köpükler saçan kuduz bir köpekten korkmak hayatımızı kurtardı.

Ne yazık ki algımız kusurluydu. Gözlerimiz saçkıran gibi küçük cilt rahatsızlıkları ile veba arasında ayırım yapmakta zorlanıyordu. Her yıl yüzlerce insan uyuz bir çakal yerine bir canavar gördüğünü sanıyordu. Yeterince farklı olan şeyler bizi genellikle korkuturdu, çünkü ilkel biyolojik beynimizin bir referans çerçevesi olmadığına, güvenli tarafta olmak için her şeyi tehlike olarak yorumlardı.

Donkaminler var olan tüm insan görsel alarm sensörlerini tetikledi. Yıldızlararası sahneye nispeten yeni çıkan Donkaminler, agresif bir şekilde genişlemeye ve galaktik gayrimenkulden kendilerine ait bir dilim kapmaya çalışıyorlardı. Türlerinin ilki Dünya'yı yaklaşık 200 yıl önce ziyaret etmişti. Bir hancı şehir efsanesine göre, Dünya'nın kapısını açan ilk hancı

Bir bakış attılar ve "İçeri girmeyin!" diye bağırdılar, lakaplarını da bu şekilde aldılar.

Geçidin içindeki ışık döndü. Yirmi bir Donkamin düzenli bir alay halinde varış odasına girdi. Bir metre boyunda, tüysüz, soluk sedefli bir deriyle kaplıydılar ve memeli bile olmasalar da insansı oldukları açıktı. Uzun, ince bedenleri bacakları andıran iki uzantı üzerinde dik duruyordu. Omuzları, sanki köprücük kemikleri kırılmış ve orada öylece sallanıyormuş gibi çok keskin bir şekilde aşağıya doğru eğimliydi. Uzun ve makul ölçüde kola benzeyen iki üst uzuvları ve tırnaksız, çok kemikli yedi uzun parmağı olan iki elleri vardı. Yuvarlak kafaları görünüşte insan boyunlarına oturuyordu.

Sean'a baktım. Heykel gibi hareketsiz kalmıştı.

Başlangıç olarak, Donkaminler cılız bir şekilde giyinmişlerdi. Giysileri, estetik olarak hoş gördükleri garip bir yerden stratejik olarak bağlanmış uzun kumaşlardan oluşuyordu. Sonra meme uçları geliyordu. Pembeydiler, inanılmaz derecede insandılar ve Donkaminlerin göğüslerinden aşağıya, bir insanın kasıklarının olacağı yere kadar uzanan iki sıra halinde dizilmişlerdi. Teknik olarak meme ucu sayılmazlardı ama kesinlikle öyle görünüyorlardı.

Sanki biri dev bir trilobit kabuğunu alıp Donkamin'in vücudunun içine doldurmuş ve böylece çıkıntılar derinin altında çıkıntı yapmış gibi, göğüslerin kendileri deforme olmuş gibi görünüyordu. Sonra yüzler geldi. Herhangi bir peçeli baykuşu gururlandıracak kadar büyük gözleri vardı. Burun delikleri trilobit kabuğunun daha küçük bir versiyonuyla korunuyordu ve ağızları çok geniş ve dudaksızdı. Bu etki

bir kez iğrenç ve dehşet verici, ve en kötü kısmı bile değildi.

Bir adım öne çıktım. "Selamlar, Gümüş Yıldız'ın Çocukları. Gertrude Hunt size hoş geldiniz diyor."

Öndeki Donkamin ağzını açtı, parlak kırmızı, ıslak bir oyuk konik dişlerle süslenmişti. Göğsündeki çıkıntılar kayarak uzadı ve boynu bir yay çizerek öne doğru uzadı, göz göze gelene kadar aramızdaki sekiz metreyi kapladı. Baykuş gözleri hiç kırpmadan bana bakıyordu.

Evet, en kötü kısmı buydu.

"Selamlar, hancı," dedi Donkamin. "Memnun olduk."

Onları odalarına götürdüm. Teknik olarak sıra Sean'daydı ama o hala ayakta duruyordu ve ben de takım için bir tane aldım.

Sırada Kai'ler vardı. Yüksek yerçekimli bir dünyadan gelen kısa varlıklar, kemikli plakalardan oluşan doğal bir zırhla kaplıydı. Altı uzuvları ve üç çıkıntılı alt dişleri ve güzel pembe gözleri olan garip, yılana benzer yüzleri vardı. İnsan olmayanlar arasında insan benzeri bir aday getiren ilk kişilerdi; ipeksi mavi saçları, altın rengi teni ve pembe renkli irisleri olan zayıf, güzel bir erkekti. Belli ki bazı genetik oynamalar yapılmıştı. Adayın adı Prysen Ol'du ve Dominyon'un üç dilini de kusursuzca konuşuyordu.

Açık konuşmak gerekirse, eş seçimi için insan benzeri bir aday gerekmiyordu. Sadece potansiyel genetik uyumluluk ve birlikteliğin getireceği ekonomik ve diplomatik faydalar önemliydi. Bununla birlikte, insan benzeri bir eşe sahip olmak, Oomboles ve Donkaminlerin henüz çözemediği bir şeydi.

Kai'ler çok resmi bir türdü. Benim sağlığını, Sean'ın sağlığını, ebeveynlerimizin ve kardeşlerimizin sağlığını sordular ve kendi sağlıkları ve akrabalarının tıbbi sorunları hakkında bizi bilgilendirdiler. Sean'ın onları kamaralarına yerleştirip zamanında geri dönmesi için zar zor bir şansı oldu.

Sırada Dushegublar vardı.

Geçit ışıkla dönüyordu. Karanlık ağaç köklerinden oluşan bir kütle içinden dışarıya doğru kayarak çıktı.

Süpürgeme vurdum.

Geçidin önünde kocaman bir delik açıldı. İki kalın dal tavandan fırladı, kıpırdayan kök yumağını kavradı ve onu dönen ışığın içinden çekerek deliğe indirdi. Ağaç dalları, gövdeler ve yapraklar boşluğa daldı ve zemin kendini yeniden biçimlendirdi. Dushegub'lar yeraltı çukurlarında güvendeydiler.

Portaldan yalnız bir insan çıktı. Heykelsi ve çok solgundu, uzun altın rengi saçları omuzlarına halka halka dökülüyordu ve iri menekşe rengi gözleri vardı. Zarif bir elbise bedenini sarıyor, tüm doğru şeyleri sergiliyordu.

Görüş alanımın kenarında Gaston kaşlarını kaldırdı.

"Selamlar, aday Unessa," dedi Sean. "Senin Delegasyon zaten odalarında. Size odanızı göstereyim."

Kız ona yumuşak bir gülümseme verdi, ikisi birlikte yola koyuldular, kızın yüksek topuklu ayakkabıları yere yumuşak bir şekilde vuruyordu.

"Güven harika bir şey," dedi Tony kulak mesafesinden uzaklaştıklarında.

Başımı salladım. "Öyle. Dushegub adayı olduğu için eninde sonunda bir şeyler deneyecektir ve onu benden daha hızlı etkisiz hale getirebilir."

Geçit tekrar parladı. Bu kadar çabuk mu?

Çalkalanan ışığın içinden iki varlık çıktı. Soldaki bir otrokar, hem de tanıdık bir otrokar. Uzun boylu ve zayıftı, tanıdık bir bölgedeki bir yırtıcının rahatlığıyla kendini koruyordu. Teni koyu bronz, saçları koyu, kaba ve kısaydı ve ışığı yakaladığında canlı bir kırmızıyla parlıyordu. Keskin gözleriyle etrafı inceledi, güneşten kavrulmuş tenine karşı ürkütücü derecede açık yeşil renkteydi.

Onu son gördüğümde, Hope Crushing Horde'un tam zırhını giymişti, örgülü deri ve karmaşık devrelerle gömülü kemikli plakaların bir kombinasyonu. Bugün bunu deri gibi görünen ama güçlendirilmiş çelik gibi kalkan sağlayan balistik malzemedan dokunmuş daha hafif bir uzay zırhıyla değiştirmişti. Cepli bir kemer belini sarıyor, içinden sarkan bir dizi tahta ve kemik takıyı destekliyordu. Altın bir madalyon, mücevherlerle süslenmiş keskin ışıklı bir güneş, boynundaki deri bir kordondan sarkıyordu ve onu Han'ın elçisi olarak tanımlıyordu.

Şimdi anlam kazandı. Bunlar gözlemcilerdi. Miralitt resmi heyetler arasında gruplar halinde geleceklerini söylemişti. Heyetlerden biri Güneyli bir Otrokar klanından geliyordu. Han ve Hanım Kuzeyliydi ve Horde içinde Kuzey ve Güney arasında her zaman gerginlikler yaşanırdı. Ne olacağını görmek için oğullarını göndermişlerdi.

Elçi olsun ya da olmasın, bıçağı hâlâ yanındaydı; uzun, ince bir bıçaktı ve kalçasındaki kılıfta duruyordu. Onunla ölümcüldü.

Sean buna bayılırdı.

Diğer varlığın bir vampir olduğu açıktı. Vampir şövalyeler zırhlarının içinde yaşar, sadece odalarının güvenliğinde en özel anlar için zırhlarını çıkarırlardı ve o da kendininkini bir meydan okuma gibi giyiyordu. Mükemmel durumdaydı, o kadar siyahtı ki ışığı yutuyordu ve uzun kırmızı pelerini onu dramatik bir havaya büründürüyordu. Kalçasındaki kınında kanlı bir kılıç taşıyordu. Omuzlarına dökülen kahverengi saçları, göğsündeki ev armasını uygunsuz bir şekilde gizliyordu. Onu daha önce hiç görmediğimden emin olmama rağmen yüzü güzel ve bir şekilde tanıdıktı.

Otrokar ve vampir birbirlerine baktılar ve her ikisinin de ilk konuşanın ilk selamlanacağını anladıkları anı gördüm. Horde ve Kutsal Anokrasi barış içindeydi ama aralarındaki rekabet canlı ve iyiydi. Aynı anda ağızlarını açtılar.

"Selamlar, saygıdeğer konuklar!" Onlar alınmaya ve kavga çıkarmaya karar vermeden önce söyledim.

Otrokar yarım saniye önce oraya vardı. "Kış güneşi sana. Seni tekrar görmek çok güzel, Dina."

Vampir şövalye onun ağzını kapattı. Ona muzaffer bir bakış fırlattı.

Evet, daha önce tanıştık ve birbirimizi tanıyoruz. Yüzüne vurmaya gerek yok.

"Sana da kış güneşi, Alt-Han Dagorkun. Annen ve baban nasıl?"

"Han ve Hanım iyiler," dedi Dağorkun bana. "Annem sizi sevgiyle anıyor ve bu çayı size ulaştırmam için beni görevlendirdi." Küçük, süslü bir kutu çıkardı.

"Büyük onur duydum." Başımı eğdim ve yerden bir dalın yükselip kutuyu elinden almasına izin verdim.

Vampir şövalye gözlerini devirdi.

Ona döndüm. "Selamlar..."

"Formalitelere gerek yok," dedi vampir şövalye. "Benim adım Alvina, Leydi Renadra, Krahr Öncüleri'nin komutanı, Soren ve Alamide'nin kızı."

Lord Soren? Oh. Oh!

"Bana Karat diyebilirsin," dedi, her kelimeyi Dagorkun'un tabutuna çivi çakar gibi söyleyerek. "Ben Arland'ın kuzeniyim. En sevdiği kuzeni. Ve kız kardeşinin en iyi arkadaşıyım."

Pelerininin içinden küçük bir paket çıkardı. "Leydi Helen bu ikramları kedi yaratık için gönderdi. Ayrıca size bir sarılma ve öpücük de gönderdi ama bunu hayal etmeniz gerekecek. Etrafta dolaşıp rastgele insanları öpmem."

Karat saçlarını geriye savurdu ve Dagorkun'u geride bırakarak muzaffer bir edayla bana doğru yürüdü.

TAHT ODASI DOLUYDU. KONUKLAR BİRBİRLERİNE MIRILDANDILAR bir düzine dilde birbirlerine pis pis bakıyorlardı. Gertrude Hunt yüksek alarmdaydı, çizginin dışına çıkan herkesi yakalamaya hazırды.

Taht Odası'nı çizecek olsaydım, dar bir dikdörtgen gibi görünürdü. Dikdörtgenin tepesinde herkesin girdiği devasa kapı vardı. Sean hancı cübbesini giymiş ve elinde

Mızrak. Dikdörtgenin en altında, şimdi beklediğim taht platformu vardı.

Büyük ekranlar odanın çevresi boyunca uzanıyor, duvarların tavanla birleştiği yere yerleştiriliyor ve izleyicilere doğru eğiliyordu. Boyutları bir ceviz ile bir erik arasında değişen bir sürü küçük mobil kamera kalabalığın üzerinde geziniyordu. Etkinlik tüm Dominyon'da yayınlanacaktı. Hükümdar'ın halkla ilişkiler şefi, herhangi bir gecikmeyi önlemek için handaki verileri portaldan Dominyon'a aktaran sıkı bir ışın vericisi kurmuştu. Böyle bir teknolojinin varlığından bile haberim yoktu. Maliyeti şaşırtıcı olmalı.

Dominyon'un görgü kurallarına göre hiç kimse Hükümdar'dan daha yüksekte oturamazdı. Bu sorunu taht platformunu altı ayak yüksekliğe çıkararak ve her iki yanında birer tane olmak üzere iki oturma galerisi yaparak çözdük. Galerileri üç sıra halinde dizilmiş rahat ve süslü koltuklarla doldurdum, gözlemcileri sağ tarafımdaki galeriye yerleştirdim ve Gaston'u ortalığı sakinleştirmesi için oraya yerleştirdim.

Gözlemci Galerisi'ne bir bakış attım. Karat ve Dagorkun ön sırada oturuyordu, aralarında da Cookie vardı. Karat'ın solunda Caldenia için açık bir koltuk bırakmışlardı. Majesteleri acele etmiyordu. Acele etmesini diledim.

Sol tarafımdaki galeri boştu. Burası, kendilerine ayrılmış yerleri olan Resven ve Miralitt dışında, Kutsal Kilise Lideri ve maiyeti ile Hükümdar'ın refakatçileri için ayrılmıştı.

Odanın diğer ucuna bakıp Sean'ı aradım. Hâlâ uzak duvarın yanındaki yerindeydi. Aramızda 12 delegasyon bekliyordu. Onları iki sütun halinde dizmiştik, Sütun başına 6 delegasyon, her grup

diğerlerini kısa bir dekoratif duvarla ayırdık. En değişken dört delegeyi ilk ve son sıraya koyduk, böylece hem Sean hem de ben onları yakından izleyebilecektik ve daha az sorunlu delegeleri aralarına sıkıştırdık.

Tam önümdeki sırada otrokarlar ve House Meer vardı.

Otrokar delegasyonu sağ tarafımdaydı, geleneksel Otrokar yeşili ve Güney kırmızısı giymişlerdi. Otrokarlar ergenlik çağından itibaren vücutlarını seçtikleri role göre biyolojik olarak ayarlardı. Örneğin Dagorkun bir general ve stratejistti. Çok yönlülüğü ve hız, güç, boyut ve dayanıklılık arasında bir denge kurmayı hedeflemişti. Otrokar diplomatlarının çoğunluğu da stratejistti. Otrokar delegasyonu üyelerinin çoğunun Dagorkun'a benzemesi beklenirdi. Sadece ikisi benziyordu.

Aday hariç 20 otrokar delegesinden 6'sının boyu 1.80'in üzerindeydi, devasa omuzları ve iri göğüsleri vardı; bunlar dövüşe ilk atılacak ve düşmanın öncülerini ezip geçecek cesurlardı. Diğer 6'sı zayıf ve hızlıydı, muhtemelen kılıç ustaları ya da diğer yakın dövüşçülerdi, koordineli bir çelik kasırgası olmaya hazırdılar, hassas ve hızlı katliam yapabiliyorlardı. Geriye kalan 8 kişiden 3'ü muhtemelen nişancı, 2'si uzun yeşil kuşaklarla işaretlenmiş sıhhiyeci, 2'si Dagorkun'a benziyordu ve son otrokar ise tören eteği giymiş, gövdesi açıkta, yakut rengi saçları neredeyse siyaha çalan bir yelesi olan ve beline tılsımlar ve keseler dolanmış bir düzine ince deri kordon ve zincir sarkan bir şamandı.

Bu diplomatik bir parti değildi; bu bir Güneyli Otrokar savaş grubuydu. İki strateji uzmanı bile savaşçı görünüyordu.

Hazır. Adayları olan uzun boylu, güçlü yapılı savaşçı, Bruiser'ların cüssesinden yoksun olabilirdi ama yetişkin bir insan erkeğini bir dal gibi ikiye bölebilirdi. Bir leopar gibi hareket ediyordu, her bir kası mükemmeldi ve Dagorkun'a dik dik bakışı hayra alamet değildi.

Sol tarafımdaki Kutsal Anokrasi delegasyonu da daha az tehditkâr görünmüyordu. Vampir toplumu, her biri kendi askeri gücüne ve bölgesine sahip, bazıları büyük, bazıları küçük Hanelerden oluşuyordu. Bu heyet Meer Hanesi'nden geliyordu; saldırgan, zorlu ve geniş kapsamlı hırsları olan bir haneydi.

Meer Hanesi ve kız kardeşimin evleneceği Krahr Hanesi, ezeli düşman olmanın eşiğindeydi. Son birkaç yıldır Krahr Hanesi'nin gücü artmıştı ve Meer Hanesi onları kontrol altında tutmaya çalışıyordu. Nexus barış zirvesi sırasında, Meer Hanesi barış görüşmelerini torpillemek için üç şövalye gönderdi ve Sean, Turan Adin rolüyle onları yaklaşık iki saniye içinde öldürerek herkesin ödünü kopardı. Çok az insan Sean'ın ikinci kişiliğini biliyordu, bu yüzden onun tanınması konusunda endişelenmedim, ancak bu olasılık aklıma geldi.

Meer Hanesi ne insanların, ne hanların ne de benim hayranımdı. Yirmi tanesi, sentetik zırhlarının içinde katı bir karanlık bloğu gibi görünüyordu. Adayları, platin sarısı saçları ve vampirlere özgü dikkat çekici derecede eşit cilt tonuyla heykelsi bir kadın şövalye, o kadar çok alay ediyordu ki, yüzü böyle sıkışıp kalma tehlikesiyle karşı karşıyaydı.

House Meer ve otrokarlara ne kadar az fırsat verirsek o kadar iyiydi, bu yüzden Kai ve oombolleri ikinci sıraya koyarak onlarla diğer herkes arasında bir bariyer oluşturduk.

Üçüncü sırada Yedi Yıldız Dominyonu'nun karşıt uçlarından gelen iki delegasyon yer alıyordu. Dominyon'u temsil ettikleri için görgü kurallarına en çok dikkat edenler onlardı, ancak tüm Dominyon diplomatları gibi onlar da cinayet işlemeye meyilliydi, bu yüzden herkesin dengesini bozmak için dördüncü sıraya Arzu Tapınağı ve Donkaminleri koyduk. Gaston bu stratejiyi göz boyama ve göz korkutma olarak adlandırdı ve işe yarıyor gibi görünüyordu.

Arzu Tapınağı adayını kaybetmişti. Temsilcilerinin söylediğine göre, Leydi Wexyn Dion-Dian geçişten sonra rahatsızlanmış ve kısa süre içinde bize katılacakmış. Onu sadece kısa bir süre görmüştüm. Yarı saydam perdelerin arkasına gizlenmiş yerçekimsiz bir tahtirevanla, planlanan saatinden tam on beş dakika önce gelmişti ve Sean onları odalarına götürürken koridorda alayının yanından geçtim. Hem erkek hem de kadın hizmetkârları da en ufak bir esintide hareket eden, tüm bu incecik katmanların altında seksi vücutlar ve inanılmaz bir güzellik yattığını nazikçe ima eden parıldayan şeffaf kumaşlarla örtülmüştü. Tapınak, telkin becerisini güzel bir sanata yükseltmişti.

Tapınak ve Donkaminlerin arkasındaki beşinci sırada, kedigillerden Higgra ve insansı, kehribar renginde tenleri ve dizlerine kadar uzanan çok uzun koyu menekşe saçlarıyla zarif Gahealar yer alıyordu. Tüm delegasyonlar arasında Gahealar en çarpıcı olanlarıydı. Nefes kesici güzellikte görünüyor, akan su gibi hareket ediyor ve melodik seslerle konuşuyorlardı. Ayrıca psiyonik savaşı mükemmelleştirmişlerdi ve bir dokunuşla canlı bir zihni eritebilirlerdi.

odaklanmış düşünce. Başlarındaki mücevherli taşlar süs için orada değildi.

Son sırada daha fazla baş belası vardı. Katil Gagalar Sean'a en yakın olan sağ taraftaydı. Uçamayan, kocaman gagaları ve güçlü pençeli ayakları olan bu tür, Dünya'nın tarih öncesi Terör Kuşları'na taş çıkartırdı. Güçlü bir av dürtüleri vardı ve spor için öldürüyorlardı. Kendilerine verdikleri isim Cinayet Gagaları olarak tercüme ediliyordu ve tüm galaksinin yırtıcı dehşetlerini öğrenmesi için bu kelimenin tam anlamıyla tercüme edilmesinde ısrar ediyorlardı. Neyse ki, uzaydaki yakın komşuları olan Gaheaları istila etmeye çalışmışlardı. Katil Gagalar odaklanmış bir zihin dalgasının beyinlerine neler yapabileceğini çok iyi biliyorlardı. Gagalarına ve pençelerine dikkat ediyorlardı.

Son olarak, Murder Beaks'in karşısındaki Dushegub'lar, sanki odanın köşesinde sihirli bir şekilde kabus gibi bir orman filizlenmiş gibi, yapraklarla örtülü, karanlık bir kök ve dal karmaşasıydı. Kenarları mor, ortası parlak mavi, begonya görünümlü büyük yaprakları vardı ve üzerlerine rastgele, en parlak Pepto- Bismol pembesi desenleri serpiştirilmişti. Sean karşılarında duruyordu ve Tony de bir şey denemek isterlerse diye kendini yan tarafa park etmişti. Adayları olan muhteşem kadın, bir kurbağa gibi büyük bir Dushegub kökünün üzerine tünemişti.

Çok fazlaydı. Çeşitlilik göz kamaştırıcı ve kafa karıştırıcıydı ama çoğunlukla çok tehlikeli ve endişe vericiydi.

Sean'ın arkasındaki duvar yarıldı ve bir tünel oluşturdu. Ne yapıyordu?

Oh.

Tünelden kocaman bir acı bakla şekli çıktı ve Sean'ın yanında kalçalarının üzerine oturdu. Sean elini indirdi. Gorvar parmaklarını kokladı ve tüylü yanağını Sean'ın eline sürttü.

Ayaklarımın dibinde, Beast sessiz bir hırıltı çıkardı, her ihtimale karşı büyük kurt balo salonuna koşup bana saldırmaya karar verdi.

Alçak bir trompet sesi duyuldu. Gaston boğazını temizledi, sesi bir mikrofonla güçlendirilmişti ve gizli hoparlörlerden yayılıyordu. Bir Seremoni Şefine ihtiyacımız vardı ve o da hevesle gönüllü olmuştu.

"Majesteleri, Caldenia ka ret Magren," diye duyurdu Gaston derin ve yankılanan bir sesle. Yüksek Galaktik dili çevirmen olmadan da mükemmeldi. "Letere Olivione, Dystim Adrolo, Kaderi Kontrol Eden, Gece Yarısı Güneşinin Işığı."

Caldenia odaya girdi. Gümüşle vurgulanmış koyu yeşil renkte muhteşem bir resmi elbise giymişti. Zümrüt bir taç muhteşem saçlarını taçlandırıyordu. Makyajı kusursuzdu.

Balo salonu bir mezar gibi sessizleşti.

Majesteleri üç adım ilerlemişti ki gözleri tahtın üzerindeki kemerli tavanda parlayan Hükümdarlık sembollerini fark etti. Caldenia bir anlığına dondu kaldı. Bu sadece bir kalp atışı sürdü ve ben bunu hafızama kaydettim, çünkü bu muhtemelen Majestelerinin kendini kaybettiğini gördüğüm ilk ve son an olacaktı.

Bakışlarımız birleşti. Seni uyarmaya çalıştım.

Minik şok anı sona erdi. Yüzünde sakın bir gülümsemeyle ileriye doğru süzüldü.

Gaston Gözlemci Galerisi'nden uzaklaşarak Caldenia'ya yaklaştı ve ona zarif bir selam verdi. Caldenia ona gülümsedi ve parmaklarını onun koluna dayadı. Gaston ona bir şeyler mırıldandı. Kızın gözleri parladı ve o da bir şeyler mırıldandı.

Ne yapıyorsun? Onu koltuğuna götür, çabuk. Bunu konuşmuştuk.

Konuşmalar yeniden başladı ama ses seviyesi oldukça düşüktü. Biz de dahil olmak üzere kimsenin bundan sonra ne olacağına dair bir fikri yoktu. Sean ve bana güvence verilmişti ama garanti yoktu. Caldenia'yı ne pahasına olursa olsun koruyacaktım.

Trompetler muzaffer bir nota çaldı. Girişte bir adam belirdi. Zarif beyaz cübbesi uzun, kaslı bedenini sarıyor, karmaşık işlemeleri soluk altın rengiyle hafifçe parlıyordu. Teni siyahın en koyu tonundaydı ve sanki biri onu oniks taşından oymuş ve elmacık kemiklerine safir tozu serpmiş gibi şok edici bir mavi alt tonu vardı. Kirli sakala yakın kesilmiş saçları neredeyse mikroskobik bir hassasiyetle şekillendirilmişti ve bir penceredeki ilk ayazın girdapları gibi beyaz parlıyordu. Yüzü zeki ve uzundu, koyu renk gözleri dipsizdi ve odaya adımını attığında, odanın ve içindeki her şeyin ona ait olduğuna hiç şüphe yoktu.

Caldenia tekrar dondu, gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Majesteleri, Kosandion ka ret Maggran," diye duyurdu Gaston onun yanında. "Letero Kolivion, Dystim Arbiento, Yedi Yıldız Hükümdarlığı'nın Hükümdarı, Kadere Karşı Bağışıklığı Olan, Sabah Güneşi'nin Işığı."

Caldenia'nın Gaston'un kolundaki parmakları titredi. Onu bu durumdan kurtarmayı çok istemiştım ama o bunu imkânsız hale getirmişti.

Kosandion Caldenia'ya ulařtı. Bir ięne dűşse duyabilirdiniz.

"Sevgili teyzem," diye mırıldandı Hükümdar, sesi tüm odaya yardımsız ulaşan berrak bir baritundu. "Babamı öldürdüğünüzden beri sizi görmedim. Çok uzun zaman oldu."

Caldenia'nın yüzü bir maskeye dönüştü. "Selamlar, sevgili yeğenim. İyi görünüyorsun. Taht seninle aynı fikirde."

Kosandion başıyla onayladı ve tahtına doğru on iki basamak çıktı. Resven tahtın yanında yerini aldı ve Miralitt de merdivenin sağına park etti.

Gaston Caldenia'yı nazikçe yerine oturttu.

Hükümdar tahtına oturdu. Üzerindeki Hükümdarlığın parlayan sembolleri altın ışıkla titreşti ve tekrar açık mavi renklerine büründü.

"Herkesin dinlendiğine inanıyorum," dedi Kosandion, ses tonu cevap istemediğini belli ediyordu. "Güzel. Başlayalım."

Yedi Yıldız Hükümdarlığı'nın Hükümdarı Kosandion, müstakbel eşini seçmeye başlamak için hana geldi. Kendisine şansölyesi Resven ve güvenlik şefi Miralitt yardım ediyor. 12 eş adayı bu son seçime kadar gelmeyi başardı. Şimdi yapmaları gereken Herkese kim olduklarını ve neyi temsil ettiklerini hatırlatmak için kendilerini tanıtırlar.

Osandion mükemmel bir hatipti. Diksiyonu mükemmeldi, sesi sert bir tonda değil, her kelimenin önemini vurgulamak için doğru miktarda ciddiyet taşıyacak şekilde modüle edilmişti.

"Hepimiz neden burada olduğumuzu biliyoruz, ancak kayıtlara geçmesi için tekrarlayacağım."

Dünya politikacıları için popülerlik önemli bir faktördü, ancak her şey değildi. Pek çok insan kişiliğinin gücüne veya belirli bir konudaki sert duruşuna dayanarak göreve geldi. Bazı politikacılar neredeyse evrensel olarak sevilmiyordu ama yine de yeniden seçilmeye devam ettiler.

karmaşık nedenler. Dominyon için bir hükümdarın sevilebilir olması hayati önem taşıyordu. Kosandion bu gerçeği herkesten daha iyi biliyordu. Tahta oturur oturmaz beni yanına çağırmıştı ve ben de sadece birkaç metre uzağında durmuştum. Bu mesafeden, manyetik kişiliğinin gücü neredeyse çok fazlaydı.

"Bugün bu salonda müstakbel eşimi seçmek üzere toplanmış bulunuyoruz. Uzun ve dikkatli bir değerlendirmenin ardından on iki aday son elemeyi geçti. Gelecekteki çocuğumun ebeveyni aranızda."

Görevli galerisinde Kutsal Kilise Lideri bilgece başını sallıyordu. Yaşlı, eski parşömen rengine teni ve kel kafasındaki özenli başlığıyla Hükümranlığın ruhani lideri, lüks kıyafetleri için fazla zayıf görünüyordu. Üzerinde metalik pirinç renkli ipliklerle işlenmiş bir üstlük bulunan ipeksi beyaz bir cübbe giymişti. Kısa, dikkatlice örtülmüş bir pelerin omuzlarını örterek göğsünün ortasına kadar uzanıyor, derin yakası uzun asimetric bir yakayı ortaya çıkarıyordu. Boynunda kutsal statüsünü gösteren dikdörtgen mücevherli bir madalyon asılıydı.

Bayılmaya hazır görünüyordu ve ben de herhangi bir bayılma belirtisi var mı diye onu izliyordum. Kosandion'un gelişinden kısa bir süre sonra yardımcıları tarafından içeri götürüldü ve balo salonunu geçip tahta ulaşması uzun zaman aldı. Bir noktada Kosandion endişelenmeye başladı ve ona eşlik etmek için merdivenlerden aşağı indi. Ekklesiark'ı özel odasında daha rahat ettirmeyi ve buradan gelişmeleri izlemesini önermiştim ama elimi okşayarak bunun Hükümdar için yapabileceği son görev olduğunu ve hiçbir zaman sorumluluklarını terk eden biri olmadığını söylemişti.

"Bu evrene bir çocuk getirmek ciddi ve kutsal bir görevdir. Bir ebeveynin yükümlülüğü, basit bir genetik materyal katkısından çok daha derindir. Kişi yavrusuna rehberlik etmeli, onu eğitmeli ve sevmeli, onun ihtiyaçlarını kendi ihtiyaçlarının üstünde tutmalıdır. İşte bu nedenle eşim olacak adayın yirmi beş Dominyon yılından az olmamak üzere bir süre boyunca Dominyon'da ikamet etmesi gerekecektir. Bu önemli taahhüdün takdiri olarak, Hükümranlık eşin veya sponsorlarının bir talebini yerine getirecektir."

Anlaşma özetle buydu. Eş seçimine girmeden önce, her delegasyonun bir küçük ve bir büyük istek listelemesi gerekiyordu. Finale kalmayı başarırlarsa, Dominyon küçük isteklerini yerine getirecek, ancak sadece bir delegasyonun büyük isteği yerine getirilecekti. Bu büyük ödüldü. Tüm bu süreç, Dominyon'a başka türlü yapamayacakları bazı anlaşmaları müzakere etme fırsatı sağladı. Bazı delegasyonlar, adaylarının nitelikleriyle hiçbir ilgisi olmayan, tamamen siyasi nedenlerle finale kaldılar.

Odanın uzak ucundaki bir hareket dikkatimi çekti. Dushegub'lar biraz daha tedirgin olmaya başlamışlardı. Sean açıkça onları izliyordu. Hem o hem de Gorvar karanlık ormana aynı ifadelerle bakıyorlardı, sanki ısıracak bir şey arıyorlardı.

Odaya bakıldığında, hangi adayların kazanma şansları olduğunu düşündükleri açıkça görülüyordu. İnsansıların çoğu Dominyon'un estetiğine uymaya özen göstermişti: zevkli tonlarda yapılandırılmış giysiler, çok fazla beyaz, çok fazla narin nakış. Otrokarlar bir istisnaydı ve vampir aday da zırhının içindeydi,

Ama krem rengi bir pelerin eklemek ve saçlarını büyük beyaz çiçeklerle süslemek için zaman ayırmıştı.

"İzleyenlere her varlığın kökenini ve bağlılığını hatırlatalım," diye ilan etti Hükümdar. "Tanışmalarımıza ev sahibimiz tarafından seçilen rastgele bir sırayla başlayacağız."

Bu benim işaretimdi. Süpürgeme vurdum. Zeminin delegasyonların altındaki bölümleri aydınlandı, soluk parıltı Gaheaların altında durana kadar gruptan gruba sıçradı. Aslında rastgele değildi ama kimsenin bunu bilmesine gerek yoktu.

Zarif bir Gaheas iki sıra katılımcı arasındaki açık alana doğru süzüldü. Zayıf değildi, kıvraktı, uzun uzuvları, mükemmel kehribar rengi teni ve narin güzelliğiyle çift cinsiyetli bir yüzü vardı. Beyaz ile vurgulanmış koyu bordo renkte, savaşa hazır bir zırhtan çok bir tören giysisi olan stilize bir zırh giyiyordu.

"Benim adım Gaheaslı Nycati. Eğer seçilirsem, ruhlarının evrenle uyum sağlayabilmesi için yavrularımıza sanatın güzelliğini öğreteceğim."

Işığı tekrar yansıttım ve Kai'nin altında durdurdum. Prysen Ol ilerledi. Nycati'den bir karış daha kısaydı, geniş kollu soluk mavi bir cübbe giymişti. Belinden bir kuşakla bağlanmıştı. Uzun mavi saçları sırtından aşağı dökülüyordu. Gaheas'ı takip etmek zordu ama Prysen Ol sessiz ve sakin bir vakarla kendini koruyordu.

"Benim adım Prysen Ol. Kai'yi temsil ediyorum. Seçilirsem, çocuğumuzu seveceğim ve onlarla kadim ustaların, mantıkçıların ve filozofların öğretilerini paylaşacağım, böylece yavrularımız her şeyde anlayış ve uyum arayacaktır."

Belli ki tema uyumdu. Onlara konuşma noktaları verilmiş olmalı.

Işığı hareket ettirdim ve Dushegub'ların altında duraklamasına izin verdim. Adayları tünediğı kökten zıpladı ve kalçalarını oynatarak açıklığa doğru yürüdü. Hafif dökümlü elbisesi sadece göğüslerinin dolgunluğuyla ayakta duruyor gibiydi.

Dushegub'lar, buldozerler gibi ince. İnsansılar seksi sever. İşte seks, şimdi bize istediğimiz her şeyi ver.

Kadın saçlarını geriye savurdu. Dushegub'ların kökleri dalgalanmayı bıraktı. Katil ağaçlar tamamen hareketsiz durmuş, avın bu güzel yemi yutup yutmayacağını görmek için bekliyorlardı.

"Ben Unessa... Creeeeeeak hisss hisss creeeeeak knock."

İşte bu yüzden onlara Dushegub diyoruz.

"Seçilmem halinde, çocuklarımızın sevgi ve özen içinde dünyaya gelmelerini sağlamaya kendimi tamamen adayacağım..."

Aha, ve?

"... ve düşmanlarını kök salmaya fırsat bulamadan boğmak için onları yetiştireceğim."

İşte burada.

"Ve uyum," diye tamamladı Unessa zaferle.

"Uyumlu bir boğulma," diye mırıldandı Kosandion nefesinin altından. "Elbette."

Işığı tekrar fırlattım. Bir bakalım... Horde ya da Anokrasi olmalıydı. Eğer çok beklersem, alınabilirlerdi.

Büyüm bana Tapınak'ın odalarında bir hareket olduğunu haber verdi. Kapılarını açtım ve Meer Evi'nin altındaki ışığı durdurdum.

Leydi Wexyn kamarasından çıktı ve son hızla bize doğru ilerliyordu. Sean bana baktı. Sesi küçük bir kulaklıktan kulağıma fısıldadı.

"Kapıyı kapatmamı ister misin?"

"Hayır."

Sean sırttı.

Vampir adayı yüzünü alaycı bir ifadenin daha yumuşak bir versiyonuna dönüştürdü. "Ben Meer Hanesi'nden Bestata."

Herkes özete sadık kalıyor ve tanışma faslını basit tutuyordu. Normalde bir mil uzunluğunda bir unvanlar ve savaş onurları listesi sıralardı.

"Eğer seçilirsem, çocuğumuzu Hanedanlığımın en iyi geleneklerine göre yetiştireceğim. Çocuğumuzu güçlü, kuvvetli, kararlı, savaş sanatlarında yetenekli yapacağım."

Kapılar patlayarak açıldı ve Leydi Wexyn devasa kapı aralığında belirdi. Boyu bir karış bile değildi ve her tarafı parlak altın bir elbiseyle sarılmış ve mücevherlerle süslenmişti; sanki biri beş galonluk bir kovayı değerli aksesuarlarla doldurup üzerine fırlatmış ve çoğu da yapışmıştı.

Sadece kıvrımlı değildi, iri dolgun göğüsleri, yuvarlak sert poposu ve yumuşak karnıyla şehvetli bir kadındı. Doğal olarak soluk olan teni güneşin etkisiyle parlayan bir bronzluğa bürünmüştü. Koyu kahverengi saçları özenle yapılmış bir at kuyruğuyla başının tepesinde toplanmış, kıvrılmış bukleler omuzlarına dökülmüştü. At kuyruğu stratejik bir şekilde içinden geçirilmiş devasa bir başlık başının önünü taçlandırıyordu. Saf altından yapılmış bir ağaca benzeyen başlığın dallarından yakut çiçekleri damlıyor ve minik, mücevherli kuşları destekliyordu. Tüm bunlar boyuna bir metre daha ekliyordu.

İri kara gözlerini olabildiğince açtı ve yüksek sesle, "Majesteleri!!!" dedi.

Resven yeşile döndü.

Kosandion hiç vakit kaybetmedi. "Leydi Wexyn, sizi aramızda görmek ne büyük bir zevk."

"Beni beklemediniz, Majesteleri. Geç mi kaldım?" Bir elini geniş göğsüne götürdü. Galakside bulunan tüm değerli metallere yapılmış bir düzine ince bilezik bileğinde şingirdadı.

"Sadece birazcık. Lütfen bize katılın." "Teşekkür ederim, Majesteleri!"

Altın meşeyi bir şekilde başının üzerinde dik tutarak odaya daldı. Unessa'nın kalça yuvarlaması amatörceydi. Bu bir ustalık sınıfıydı. Hipnotize ediciydi. O salınışı taklit edebilmemin hiçbir yolu yoktu. Sadece kalçalarım ya da eklemlerim buna uygun değildi, kendime güvenim de yoktu.

Yanımda Kosandion dirseğini tahtının kolçağına dayamış, çenesini elinin üzerine koymuş ve ilgisiz görünmek için büyük çaba sarf ediyordu. Gözlemci Galerisi'nde Gaston hızla göz kırpyordu. Tony onun geçişini izlemek için biraz eğildi ve Sean dikkatle arkasına bakıyordu. Hehe.

"Sean, çeneni yerden kaldır," diye mırıldandım küçük bir gülümsemeyle.

"Çok iyi hareket ediyor." "Fark ettim."

"Hayır, öyle değil. Kafasındaki şey gerçek altın. Tarayın."

Hanı dürttüm. Leydi Wexyn başında elli iki, vücudunda ise otuz beş kilo taşıyordu. Ve o

ağırlıksız bir kelebek gibi hareket etti. Göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle delegasyonuna ulaştı ve onlar da bariz bir sevinçle onun etrafını sardılar. Biri ellerini çırpı. Birisi tiz bir sesle ciyakladı.

Kosandion onlara s a k i n l e ş m e l e r i için yirmi saniye daha verdi ve Bestata'ya döndü. "Lütfen devam edin."

Leydi Wexyn'e ters ters baktı ve sesini yükseltti. "Uyum. Savaşta."

Kosandion başını salladı ve vampir şövalye dönüp evine doğru yürüdü.

Işığın yerini değiştirdim.

Gözlemci Galerisi'nde. Caldenia kıpırdamadan oturmuş, avını gören bir kartal gibi neredeyse yırtıcı bir dikkatle Leydi Wexyn'i izliyordu. Karat sıkılmış gibi görünüyordu. Onun yanındaki Cookie gülümsüyordu.

Otokarların altındaki beyaz noktayı durdurdum. Adayları açık alana doğru ilerledi. Gerçekten de iyi genlerin ve odaklanmış fiziksel eğitimin çarpıcı bir örneğiydi. Mükemmel, sert kaslar iri gövdesini sarıyordu. Geniş omuzları kitin savaş zırhını zorluyordu.

"Ben Surkar, Grast ve Ulde'nin oğlu, kabilemin şampiyonu, Gutripper, Blood Drencher..."

Vampirler gözlerini deviriyordu. Dagorkun da öyle. Açıkçası, talimatları takip etmek ya da odayı okumak Surkar'ın yetenekleri arasında değildi.

"...Bone Crusher. Ben uysal değilim. Seçildiğimde, çocuğumuzu bir savaş makinesine dönüştüreceğim. Düşmanlarından kanlı bir hasat toplayacaklar, ta ki onlara karşı çıkan herkes sinip titreyene, haykırmaya korkana kadar."

Kosandion tamamen dürüst bir yüz ifadesiyle,
"Muhteşem," dedi. "Teşekkürler Grast ve Ulde'nin Oğlu.
Devam edelim."

I fiske vurdu ve ışık etrafında için ve
önce Dominion delegasyonu. Daha gidecek altı
grubumuz vardı.

HIGGRA BİR INSANLA UĞRAŞMADI, TIPKI

Donkaminler ve oomboller. Adayları omuz hizasında bir metre boyundaydı, dört ayak üzerinde duruyordu ve altın ve gri beneklerle süslenmiş parlak beyaz kürkle kaplıydı. İri altın rengi gözleri olan kedi gibi bir yüzü vardı ve kabarık pençeleri hünerli parmaklarını ve jilet gibi keskin pençelerini saklıyordu. Diş etleri ve dili canlı bir Prusya mavisiydi, adı 'siyanür' anlamına geliyordu ve her zamanki gibi Higgra isimlerinin gerçek çevirilerinde ısrar ediyordu. Siyanür, çocuklarına dünyayı gözlemlemeyi ve doğru kararlar vermeyi öğreteceğine söz verdi. Elbette tam bir uyum içinde.

Sırada Donkaminler vardı ve şüphelerimi doğrulamıştım. Donkaminler sadece Dünya'da doğan insanları korkutmuyordu. Herkesi korkutuyorlardı. Adayları bilimsel keşif ve uyum mesajlarını iletmek için ortaya çıktığında, odadaki her insansı başka bir yere bakmak için cesurca çaba sarf etti.

Sırada Dominyon'un delegasyonlarından biri vardı. Yüz ifadelerine göre onlara Gülümseyenler ve Kaşlarını Çatanlar Takımları demeye başlamıştım ve bu da Gülümseyenler Takımıydı. Adayları hevesli genç bir kadındı, tipik bir Dominyon vatandaşıydı - boz tenli, iri gri gözlü ve asimetrik bir dalgayla şekillendirdiği yumuşak,

koyu gri saçları vardı.

Sadece görünüşüne bakılırsa bile Resven'in yeğeni olabilirdi ve Kosandion'a taparcasına bir hayranlıkla bakıyordu. Dört cümle içinde iki kez birlik ve uyumdan bahsetti.

Sırada Murder Beaks vardı. Adayları limon sarısı teni ve parlak yeşil gözleriyle dikkat çekici derecede yakışıklı, tıknaz bir adamdı. Dalgalı kahverengi saçları ustaca bir kıvrımla yana yatırılmıştı. Adı Pivor'du. Bol bol gülümsedi, türler arası işbirliği ve uyum hakkındaki konuşmasını yaptı ve belli ki iyi bir iş çıkardığı için memnun bir şekilde yerine döndü.

İnsansı derinin pek çok farklı çeşidi vardı ama genellikle pigment parlaklığının bir sınırı vardı. Pivor yeşil çimenlerin üzerindeki bir karahindiba gibi göze çarpıyordu. Bu bir boyanın sonucu olmalıydı, ancak neden kendini boyadığı kimsenin tahmin edemeyeceği bir şeydi.

Frowns Dominion delegasyonu alışılmadık bir aday sundu. Uzun boylu ve bir jimnastikçi gibi kaslıydı ve doğal bir zarafetle hareket ediyordu. Teni kozmos siyahına yakın koyu çivit rengindeydi, gözleri kömür rengindeydi ve karmaşık bir şekilde örülmüş parlak siyah saçları başında bir taç gibi duruyordu. Bir Uma, tıpkı Kosandion'un annesi gibi.

Kendi dünyalarının dışında bir Uma görmek son derece nadirdi. Uma'lar bin yıl önce Dünya'nın zamanı daha sümüklü galaktik uluslardan biri tarafından. Yeni gelenler hediyeler ve tatlı vaatlerle geldiler ve Uma'nın kendilerine yardım edilmediğini, sömürgeleştirildiklerini anlamaları neredeyse yirmi yıl sürdü. İstilacılar Uma ruhunu ciddi şekilde hafife almışlardı. Bir yüzyıldan kısa bir süre içinde, Uma onları gezegenlerinden temizledi ve

kapılarını çoğu galaktik ziyaretçiye kapattı. Davet edilen şanslı azınlık, vahşi insanların yaşadığı güzel bir dünyanın hikayesini anlattı.

Adı Ellenda olan aday topluluğa ters ters baktı. Konuşması ana noktalara temas ediyordu ancak tonu neredeyse meydan okur gibiydi. İlerleme ve uyumdan bahsetti ve başını dik tutarak Frown Ekibine doğru yürüdü.

Şimdi sıra oombole'deydi. Adayları, sanki biri onu ateşle boyamış gibi görünen bir balık, bize çılgınca bir caz yüzgeçleri gösterisi sundu ve çeviri yazılımları açıkça sorun yaşıyordu.

"... yavruları güvenlik aramaları ve arkalarındakileri vücut sıvılarına boğmayacak şekilde yüzmeleri için yetiştirdi."

Doğru. Vatandaşlarınızın üzerine işemeyin.

Kosandion, "Bu canlandırıcı uyum tanımı için teşekkürler aday Oond," dedi. "Sanırım geriye sadece bir adayımız kaldı."

Leydi Wexyn açık alana doğru süzüldü ve gülümsedi. Bu gülümsemede bulaşıcı bir şey vardı. Sizde de gülümseme isteği uyandırıyordu.

Hafifçe öne eğildi ve başlığının altın dallarındaki narin kuşların eğilmesine neden oldu. "Şimdi söyleyeyim mi, Majesteleri?"

"Evet," dedi Kosandion.

Resven muhtemelen ellerinden birini kendi yüzüne vurmamak için ellerini birbirine kenetledi.

"I am Hanımefendi Wexyn . ve Tapınak .

Desire!" diye duyurdu.

Bekledik. Saniyeler geçti.

"Leydi Wexyn, bize çocuğumuzu nasıl yetiştireceğinizi anlatmak ister misiniz?" Kosandion sordu.

Daha geniş gülümsedi, gözleri masum ve berraktı, yıldız ışığıyla aydınlanan bir gece göğü gibi. "Elbette. Onları en çok ben seveceğim Majesteleri. Onlar benim favorim olacak."

Kosandion'un alacağı tek şeyin bu olduğunu anlaması beş saniye daha sürdü. "Teşekkür ederim, Leydi Wexyn."

Fısıltılı tebriklerle etrafını saran halkına geri döndü.

Kosandion, "Bu notla birlikte, tanışma faslını sonlandırıyoruz," diye duyurdu. "Yarın final mücadelelerinin ilki için toplanacağız. İyi dinlenin."

Gaston'a baktım.

Bir adım öne çıktı. "Akşam yemeği için bize katılmanızı rica ediyoruz."

Elimi salladım. Dushegub'lar zeminden çukurlarına düştüler ve orada bir ayak karanlık suda yüzen altı domuz leşi buldular. Heyetlere yemeklerini halka açık mı yoksa özel olarak mı yemek istediklerini önceden sormuştuk. Dushegub'ların seçme şansı yoktu.

Delegasyonların yaklaşık yarısı özel yemeği tercih etti. Geri kalanı ise üç yemek salonu arasında paylaştırdık. Ben kendimi Okyanus Yemek Salonunda buldum çünkü Kosandion denize bakan balkona şöyle bir baktı ve tercih ettiği manzaranın bu olacağına karar verdi. Diğer yemek salonlarından biri, Sean'ın şu anda otrokarlar ve Tapınak ile meşgul olduğu meyve bahçemizin manzarasını sunarken, Tony tarafından denetlenen üçüncüsü de Satürn'ün güzel bir manzarasını sunuyordu.

Bu iş bittikten sonra Tony'ye nasıl teşekkür edeceğimi düşünmem gerekecekti. O olmasaydı, bütün bunlar çok daha zor olurdu.

Hükümdar gizlilik içinde yemek yemek ama yine de görünmek istiyordu, bu yüzden balkonun bir bölümünü ses geçirmez bir bariyerle kapattım ve Resven'e anahtarladım, böylece ondan gelen bir istek bariyerin şeffaflığını ayarlayacaktı. Onun dışında yemek salonunda beş grup daha vardı: Kutsal Kilise Lideri ve ekibi, Meer Evi, Gülümseyenler Ekibi, Gahealar ve gözlemciler.

Herkes yemeğine odaklanmış görünüyordu, ki yemekleri kimin pişirdiği düşünüldüğünde bu beklenen bir şeydi. Her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak için birkaç kez masalar arasında dolaştım ve kendimi duvarın yanına park ettim.

Gülümseyenler Ekibi güldü, yüzleri ve duruşları gevşedi. Tören sırasında Kosandion'a taparcasına bakan adayları, muhtemelen kendisine doğru bakmasını umarak bölmeye gizlice göz atmaya devam etti. Meer Hanesi düşman topraklarındaymış gibi yemek yiyor, etraflarındaki herkesi izliyordu. Bir noktada konuşacak kadar sakinleştiler ki ben bunu bir ilerleme olarak değerlendirdim. Gahealar masalarında inanılmaz el becerileri sergiliyorlardı. Her ellerinde ikişer tane olmak üzere dört kapla yemek yiyor ve süperstar cerrahlardan oluşan bir ekip gibi yemeklerinden minik parçalar kesiyorlardı.

Kutsal Kilise Lideri tabağına neredeyse hiç dokunmamıştı. Biraz kederli görünüyordu.

Masasına doğru yaklaştım ve usulca mırıldandım. "Yemekler hoşunuza gitmedi mi, Papa Hazretleri?"

"Misafirperverliğiniz her türlü övgünün ötesinde," dedi.

"Ama?"

Yağsız balık ve sebzelerden oluşan tabağına baktı, öyle sanatsal bir yetenekle düzenlenmişti ki, gelecek nesiller için fotoğrafı çekilmeliydi. "Çok güzel. Ne yazık ki yaşlandım."

Dominyon'un en kalabalık türlerinin üyeleri yaşamlarının son on yılında tat alma duyularında bir azalma yaşadılar. Hiçbir zaman tamamen kaybolmadı ama onlar için tatlar sessizleşti. Yemeklerinin profilleri, yorgun tat alma duyularını uyarmak için daha baharatlı ve daha cesur hale geldi. Bırakın Red Cleaver'ı, herhangi bir galaktik şef bile bunu bilirdi.

"Endişelenme," dedim ona. "Geri döneceğim."

Duvara doğru yürüdüm, etrafıma ses geçirmez şeffaf bir bariyer çektim ve mutfağa bir paravan çektim.

"Orro?"

Ekranda belirdi, tüylerden oluşan karanlık bir kütle. İşler çok yoğun olmalı.

"Kutsal Kilise Lideri'nin yemeğine ne oluyor?"

Sivri uçları titredi. "Sağlık kısıtlamaları nedeniyle bana özel diyet gereksinimleri verildi. Sindirim sistemini 'gereksiz yere zorlamamak' için sadece hafif yiyecekler." Sesi bana bu konuda tam olarak ne düşündüğünü söyledi.

"Zamanının sonuna geliyor ve hafif yiyecekler bir fark yaratmayacak. Sadece birkaç öğünü kaldı. Tüm sorumluluğu ben alacağım."

Orro pençeli ellerini birbirine vurdu. "O zaman göz kamaştıracağım!"

"Devam et."

Bariyeri indirdim. Beş dakika sonra Droplet mutfaktan çıktı, masaya doğru koştu, tabağını silip süpürdü, yeni bir tabak koydu ve geri çekildi. Yeni tabakta kireçten arındırılmış, pişirilmiş ve dilimlere ayrılmış bir balık vardı. Parçalar orijinal balık şeklini alacak şekilde yeniden bir araya getirilmiş ve tüm tabak zengin ve koyu bir et suyuna batırılmıştı. Baharatların aroması hafif esintide sürükleniyordu. Yaşlı adam tek bir ısırık aldı ve bana gülümsedi.

Kriz önlendi.

Tekrar yemek odasına daldım. Meer Evi yemeklerinin ortasına gelmişti. Smiles heyeti ana yemeği bitirmiş ve geleneksel çay ve tatlılarına geçmişti; bu da yarım saat daha park halinde kalacakları anlamına geliyordu. Gözlemcilerin yarısı ayrılmıştı. Gözlemci masasında sadece Dağorkun, Kurabiye, Karat ve Domates kalmıştı. Domates Dominyon'a komşu bir cumhuriyetten geliyordu. Yeşil kürklü, iri yarı ve biraz ayıya benziyordu. Çeviri yazılımı ona isminin fonetik olarak domatesle eşleştiğini bildirmişti ve varışta kendisinin bir meyve olmadığına dair beni temin etti.

Caldenia'yı kontrol ettim. Terminal odalarından birindeydi ve Gertrude Hunt haber veritabanına erişiyordu. Gaston da onunla birlikteydi. Bugünkü görevi ona tutkal gibi yapışmaktı. Herhangi bir sürpriz istemiyordum.

Karat baktığımı gördü ve bana el salladı. Masalarına yaklaştım.

"Kız kardeşiniz bana gerekli tüm bilgileri vereceğinizi söyledi."

Teşekkürler, Maud. "Sizin için neyi açıklığa kavuşturabilirim?"

Kosandion ve ekibini gizleyen yarı opak bölmeye doğru baktı. "Bu adam bana akılsız gibi gelmiyor. Kiminle evleneceğini biliyor. Neden bu saçmalıkla uğraşıyor ki?"

Diğer üç gözlemci pür dikkat bana bakıyordu.

Bunu açıklamak biraz zaman alacaktı. Yemek salonuna bir göz attım. Her şey sakın görünüyordu. Yerden bir sandalye çağırdım ve oturdum.

"Reytingler."

Karat gözlerini kırpıştırdı. "Reytingleri mi? Onları sıralıyor mu?"

"O değil. Tüm Dominyon. Olan biten her şey kaydediliyor ve kendi bölgelerinde yayınlanıyor. Vatandaşlar bunu izliyor ve onaylıyor ya da onaylamıyor."

"Eşlerin sempatikliğine göre mi oy veriyorlar?" Karat kaşlarını kaldırdı. "Neden? Bu bir popülerlik yarışması olmamalı. O onların hükümdarı. Bu onun seçimi."

Çoğu tür için yabancı olan bir kavramı nasıl açıklayacağımızı bulmaya çalışmak şaşırtıcı derecede zordu.

"Bluebug beynini biliyor musun?" Ben sordum. Karat yüzünü buruşturdu. "Çok büyük bir baş belasıdırlar."

"O." Domates, endişe verici uzunluktaki pençeleriyle tabağındaki kirazlardan birkaçını kopardı.

"O, onlar, fark etmez." Karat omuz silkti.

"Hayır," dedi Dagorkun. "Mesele de tam olarak bu zaten."

Karat, "Dominion bir ortak akıl değil," dedi. "Öyle olsalardı, yayına gerek kalmazdı. Burada sadece bir tanesine ihtiyacınız olurdu."

"Haklısın," dedim. "Hivemind değiller ama birbirlerine bağlılar. Bu zeka yoluyla telepatik bir bağlantı değil. Daha çok kolektif bir empati."

Karat, "Takip etmiyorum," dedi.

Bunun için Sean'a güvenirdim. "Nexus'ta savaştın mı?" Ben sordum.

Başını salladı.

"Savaşta gücünüzün toparlandığı zamanlar olmuştur. Her şey kaybedilmiş gibi görüldüğünde, ama tek bir şövalyenin meydan okumaya yükseldiğini gördünüz. Bir yiğitlik, bir fedakârlık, bir cesaret gösterisi ve aniden ruh hali değiştı ve daha önce kederli olanlar ilham aldı. Ve sonra tek bir dalga halinde hücum ettiniz ve hissettiniz..."

"Coşkulu," diye bitirdi Karat.

"Canlandı," diye ekledi Dagorkun. "Bunun için bir kelimemiz var. Kausur. Kolektif cesaret."

"Dominion vatandaşları için bu duygu savaş alanının ötesine uzanıyor. Bu gevşek bir bağlantı ama her zaman aktif. Dominyon içinde farklı türler olsa da, bir şekilde hepsi bu kolektif empatinin bir ölçüsünü hissediyor. Birkaç yıl sonra Dominyon'a göç edenlerde de bu duygu gelişir. Hatta kolektif ruh halini hissedebilme yeteneğini işaretlemek için bir kutlama bile yapıyor."

"Bu korkunç." Karat bardağını boşalttı. "Kendi duygularım dışında kimsenin duygularına bağlanmak istemiyorum. İnsanlardan hoşlanmıyorum. Onların sevdiği şeyleri sevmek istemiyorum. Ailem için istisnalar yapıyorum ama onlara bile zar zor tahammül edebildiğim zamanlar oluyor."

"Katılıyorum," dedi Dagorkun. "Bir emir verdiğimde, beğenip beğenmediklerini ya da kabul edip etmediklerini bilmek istemem. Sadece yapmalarını istiyorum."

Karat başını salladı. "Orduları tüm bu duyguların ağırlığı altında nasıl dağılmıyor? Nasıl savaşıyorlar?"

"Çok iyi," dedi Domates. "Onlar bir makine, disiplinli ve birlik içindeler. Morallerini bozmak imkânsız."

"Şiddete başvurmaya karar verdiklerinde, bunun nedeni ezici bir çoğunluğun bunun haklı olduğunu düşünmesidir. Haklılıklarında birleşmiş durumdalar" dedim.

Dagorkun, "Ama onlar hala bireyler," dedi. "Muhalefet olacaktır."

"Var ve eğer muhalefet çok büyürse, onunla birleşenler davayı terk edecektir," dedim. "Dominyon'un iç savaşları galaksideki en kanlı savaşlardır. Bu bir politika ya da çıkar meselesi değil. Hepsi duygularla besleniyor. Kosandion bir hükümdar, devletlerinin yönetici başı. Politikaları ve yasaları onun tarafından yürürlüğe konur, ancak yasama, yargı ve dini organlar tarafından dikte edilirler."

"Peki Hükümdar sevilmez hale gelirse ne olacak?" Dagorkun sordu.

"İlk başta kolektif bir endişe yaratacak," dedim. "İnsanlar daha sinirli olacak. Genel kabalık, sabırsızlık ve küçük sıkıntılara karşı orantısız şiddetli tepkilerin arttığını göreceksiniz. Dominyon halkı akranları arasındaki hoşnutsuzluğu hissedecek ve bu duygulardan uzaklaşmak isteyecek ama bundan kaçış yok. Durumun daha da kötüleşmesine izin verilirse, stres-

ilgili arızalar artacaktır. Gebe kalma oranları düşecek ve düşükler daha sık yaşanacaktır, çünkü kolektif mutsuzluk şu anın çocuk sahibi olmak için iyi bir zaman olmadığını gösterir ve doğum oranını düşürmek için bazı biyolojik mekanizmaları harekete geçirir. Kolektif bağışıklıkları zayıflayacak ve bu da nüfusu salgın hastalıklara karşı savunmasız hale getirecektir. Sokaklarda kavgalar patlak verecek ve seri katillerde keskin bir artış olacaktır."

Vampir ve otrokar bana baktı. Cookie bıyıklarına doğru gülümsedi. Tüm bu süre boyunca tek kelime etmemişti. Sadece dinledi.

"Eninde sonunda, nüfusun bir kısmı kendini savunmaya geçecek ve birisi Hükümdar'ı öldürecek," diye bitirdim.

Domates başını salladı. "Bunun gerçekleştiğini gördük. Dominion'un kardeş imparatorluğu olan Altı Yıldız Üstünlüğü için de durum aynı."

Dominion'un kolektif empatisini ilk kez iş başında gördüğümde on altı yaşındaydım. Üniversiteye gitmek istediğime karar vermişim ve o sabah SAT sınavına girmeye gittim. Aileme önceden haber vermişim. Planlamıştım. Parasını ben ödedim. Herkes beni rahat bırakmayı kabul etti. Sakin bir sabah olmalıydı. Hanın yaklaşık yüz ziyaretçisi vardı. Klaus ve Michael babamla balık tutmaya gitmişlerdi. Maud ve annem evde kaleyi koruyorlardı ve ikisi arasında hiçbir konuda yardımına ihtiyaçları yoktu.

İşimi bitirip telefonumu tekrar açtığımda, annemden bir an önce eve gitmemi söyleyen üç mesaj aldım. Çok sinirlenmişim. Ailem tüm hayatım boyunca

Bir hobi ya da geçici bir hevesmiş gibi. Yaptığım bir şeyin gerçekten bir önemi yoktu. Bu arada, okulda her öğretmen ve koç durmadan üniversite vaazı veriyordu. Ya üniversiteye gidersin ya da ezik olursun.

O sınavlar için kıcımı yırtarak çalışmıştım. İyi şanslar ya da nasıl geçti gibi bir şey bile almadım.

Eve geldim, annemin bahçemizde olduğunu hissettim, oraya gittim ve dışarıya, özenle yetiştirdiğim botanik harikalar diyarıma adımımı attığımda, o korkunç acı dumanın kokusunu aldım. Dominion ve Altı Yıldız Üstünlüğü'nden büyük bir gruba ev sahipliği yapıyorduk. Yeniden bir araya gelmelerini kutlamak için geziye çıkan geniş bir aileydiler. O sabah, ben sınavlarıma girerken, saçlarını ve kıyafetlerini ateşe vermişlerdi.

Annemi bulana kadar bahçede, üzerlerine kül bulaşmış, inleyen ve ağlayan, bazıları katatonik halde ileri geri sallanan insanların arasında yürüdüm. Annem evrenin karşısına çıkardığı her türlü acil durumla başa çıkabilirdi ama o sabah orada öylece durmuş, cam gibi gözlerle onların acılarına engel olamamıştı.

Caldenia'nın Kosandion'un babasını öldürdüğü gündü.

"Kosandion sadece puan toplamaya çalışmıyor," dedim.

"Kosandion'un

Eş seçimine tüm ulusu dahil ederek, onlara önemli olduklarını hissettiriyor. Tercih ettikleri aday mihraba ulaşamasa bile, fikirleri yine de önemliydi. Katılımları sağlandı, söz hakkı verildi ve bunun bir parçası oldular."

Caldenia arkamdan, "Bundan daha derinlere gidiyor," dedi.

Bir süredir bize doğru geliyordu. Beni mi arıyordu yoksa sadece aç mıydı emin değildim.

GörünüŖe göre beni arıyormuŖ.

Gözlemciler ona döndü.

"Kosandion eŖini seçecek ve Hükümranlığın da bunun kendi seçimleri olduğunu hissetmesini sağlayacak. O kiŖiye sadık olacaklar çünkü onları seçtiler ve çocuk doğduğunda, bu sadakati Kosandion'un varisine aktaracaklar. O çocuk sevilecek, el üstünde tutulacak ve tüm Hükümranlılık onun geleceğine yatırım yapacaktır. Hanedanlar bu şekilde varlığını sürdürür ve gelişir."

Vay canına.

Caldenia bana baktı. "Biraz konuşabilir miyiz?"

Ayağ a kalktım. "Elbette, Majesteleri."

Dina ve Sean'ı en son bıraktığımızda
Tören bitmiş ve herkes Orro'nun görkemli akşam
yemeklerinden birinin tadını çıkarmıştı. Dina, Orro'nun
Dominion misafirleri, Caldenia'nın kardeşi Kosandion'un
babasını öldürdüğünü öğrendiklerinde ailesinin hanında
duygusal bir çöküş yaşadı. Yemek, Majestelerinin Dina ile
"konuşmak" istemesiyle sona erdi. Uh-oh...

"Leydi Wexyn'ⁱ ziyaret etmek istiyorum."

Beklediğim kelime bu değildi. Bizi ses geçirmez bir
bölmeyle ayırmıştım, böylece gözüm hâlâ yemek yiyenlerin
üzerindeydi ve yüz ifademi sakın tutmak zorundaydım,
Majesteleri ise muhtemelen dudaklarını okuyamasınlar diye
onlara sırtını dönmüştü.

"Nedenini sorabilir miyim?"

"Konuşmak istiyorum."

Yüzü bana daha fazlasını elde etmenin tek yolunun
isteğini yerine getirip peşine takılmak olduğunu
söylüyordu. Ne yazık ki, bakıcılık yapmam gereken yoğun
bir yemekhane vardı.

"Bir dakika."

Diğer iki yemek salonunu kontrol ettim. Sean'ınki hâlâ yarı doluydu ama Tony'nin işi bitmişti ve bana doğru geliyordu. Bir an sonra köşeyi döndü. Bölmeyi bıraktım ve ona yaklaştım.

"Ben hızlıca bir işimi hallederken siz de bu kalabalığa göz kulak olur musunuz?"

Bana bir gülümseme verdi. "Ben de bunun için buradayım."

"Teşekkür ederim." Caldenia'ya döndüm. "Sizi Leydi Wexyn'e götüreceğim, Majesteleri. Sizi görmek istemeyebilir ve bildiğiniz gibi misafirlerimizin mahremiyetini koruruz."

"Beni görecek," dedi Caldenia.

Ve bu uğursuz gelmedi. Hem de hiç.

Yemek salonundan çıkıp Büyük Balo Salonu'na doğru yürüdük. Güneş batıyordu ve biz yürürken oda, Başkent'teki gün batımını taklit ederek gündüzden geceye geçiş yaptı. Zemin ve duvarlar kararmaya başladı, giderek mavi bir renk alıyordu. Dominyon'un astronomik sembolleri gün batımı turuncusuna dönüştü. Sol tarafta, gökyüzünün karardığı yerde, mor ayın soluk bir kenarı, sanki tül den kesilmiş gibi narin ve solgun bir şekilde göründü. Geri döndüğümüzde iyice belirginleşecekti.

Büyük Balo Salonu'nu geçmek biraz zaman aldı. Hiç bitmeyen tarlaların üzerinde Teksas günbatımının yansıtılmış görüntüsünü gösteren kemerli tabandan tavana pencerelerle kesilen uzun bir koridora geçtik.

Caldenia elini umursamaz bir tavırla sallayarak, "Şu yaptığın şeyi yapabilirsin," dedi. "Bizi onca yolu yürümek zorunda bırakmak yerine."

"Ama o zaman havayı nasıl temizleyeceğiz, Majesteleri?" Caldenia gözlerini devirdi.

"Süslemeler hoşunuza gitti mi?"

"Yeterliler. Zar zor."

Yürümeye devam ettik. Bu konuşmayı gerçekleştirmek için bu yolculuğu daha uzun yapmam gerekseydi, yaptığım "o şeyi" yapardım. İkimiz de söyleyeceklerimizi söyleyene kadar yürümeye devam edecektik.

"Bana söylemeliydin," dedi Caldenia.

"Denedim."

"Daha çok çabalamalıydın."

Bazen en iyi savunma hiç savunma yapmamaktır. "Kesinlikle haklısınız, Majesteleri. Bu benim hatam. Özür dilerim."

Caldenia bana baktı. Eğer bakışlar kesebilseydi, gözlerimin arasında büyük bir yara olurdu.

"Samimiyetsiz uysallık gösteriniz beni yatıştırmayacak." "Tabii ki etmeyecek."

Caldenia durdu.

"Yorgun musunuz, Majesteleri? Biraz dinlenmek için bir sandalye ister misiniz?"

"Bu ne cüret!"

Sadece

bekledim.

"İçinde olduğunu hiç bilmiyordum."

"Ben yapmadım. Her zaman değil ama çok iyi bir öğretmenim vardı."

Caldenia bana ters ters baktı. "Evet, öyle yaptın. Ve bunu sakın unutma."

Yürümeye devam ettik. Ona Hükümdar'dan bahsetmekle onun koyduğu kişisel sınırları aşmış olacağımı gayet iyi biliyordu. İsteklerine saygı duyduğum için beni affedebilirdi ama özgürlüğünü çiğnediğim için beni asla affetmezdi.

Bir parçası biliyor olmalıydı. Eş seçiminin tarifi tanıdık gelmiş olmalıydı, bu yüzden bundan şüphelenmiş ve bundan kaçınmak için bilinçli ya da bilinçaltı bir çaba göstermiş olmalıydı. Caldenia hem anlayışlı hem de iç gözlemciydi. Zihni de dişleri kadar keskindi.

"Tüm bu olayın ne kadar sorun yaratacağı hakkında bir fikriniz var mı?"

"Evet."

"Bundan çok şüpheliyim. Girdaba atladınız ve boğulma tehlikesiyle karşı karşıyasınız."

"Eğer boğulursam, kendimi çıkarabilmem için bana bir ip atar mısınız, Majesteleri?"

Kaşlarını kaldırdı. "Böyle bir ilişkimiz var mı?"

"Bu size bağlı, Majesteleri."

Durdum. Koridorun sonundaki uzak kapı bize doğru hızla geldi ve iki adım ötemde durdu.

"Eğer Hükümdar'a bir zarar gelirse, Meclis hanıma el koyacaktır. Eğer benim gözetimimdeki konuklardan birine bir şey olursa, bunu hak etmediğim için hanı teslim edebilirim."

"Beni güvenli sığınağımı kaybetmekle mi tehdit ediyorsun?" Caldenia'nın gözleri parladı.

"Hayır. Siz bir misafirsiniz, Majesteleri. Benim ilk misafirim. Sizin refahınız ve güvenliğiniz benim birinci önceliğimdir. Ben sadece size gerçekleri bildiriyorum. İşler vahim bir hal aldığı anda, geçmişte olduğu gibi bana yol göstereceğinizi umuyorum. Hâlâ Leydi Wexyn'i görmek istiyor musunuz?"

Çenesini yukarı kaldırdı. "Evet."

Kapıyı çaldım. "Majesteleri Caldenia ka ret Magren, Leydi Wexyn Dion-Dian'ı görmek istiyor."

Kapı açıldı ve koyu renk göz kalemi, geniş omuzları ve bronz kaslı kolları olan peçeli bir erkek görevli bizi başıyla selamlayarak içeri davet etti. Biz de onu içeri kadar takip ettik.

Kapı, soluk kahverengi taşlarla döşeli bir avluya açılıyordu. Bir dere, etrafından dolanarak geniş bir gölete dökülüyordu. Güzel Servet ağaçları mavi göletin üzerine ince kadınlar gibi eğilmiş, limon sarısı yapraklı uzun dallarını suya damlatıyordu. Kıyıya tünemiş süslü ahşap bir köşk, servi ağaçları ve süs çalılılarıyla çevriliydi. Köşkün içinde Leydi Wexyn bir şezlonga uzanmış, çiçek şeklindeki bir fincandan çayını yudumluyordu.

Muhteşem altın ağacını, muhtemelen milyonlar değerinde olan ama ona kıyasla mütevazı görünen, ışıltılı yeşil mücevherlerden oluşan küçük bir taçla takas etmişti. Çikolata kahverengisi, şeffaf bir etek bacaklarını gizliyordu ve altın işlemeli açık kırmızı geniş bir kuşakla sabitlenmişti. Kuşak kalçalarını sarıyor ve ceviz büyüklüğünde yeşil bir taşın sergilendiği özenle işlenmiş altın bir broşla yerine sabitleniyordu. Soluk, pembe altın rengi bir bluz göğüslerini sarıyor, yumuşak karnını çıplak bırakıyordu. Bir başka geniş, yarı saydam kuşak, bu seferki yeşil, omuzlarına ve beline stratejik bir şekilde dökülerek kıyafeti tamamlıyordu. Yalınayaktı ve bir düzine ince bilezik ve halhal el ve ayak bileklerini süslüyordu.

Caldenia'yı gördü ve akıcı bir hareketle başını eğerek ayağa kalktı. Koyu renk gözleri parlıyordu. "Letere Olivione! Beni onurlandırdınız."

"Selamlar," dedi Caldenia, yüzü tehdit saçıyordu. Onun Grace'i, neşenin kişileşmiş hali.

Leydi Wexyn kendini şezlonga bıraktı. Yaptığı her şey çok güzeldi. Fırça yerine vücuduyla resim yapan yetenekli bir ressam gibiydi.

Görevliler belirdi, çay ve atıştırmalıkları yan masaya bıraktılar ve parlak renkli hayalet gibi sessizce geri çekildiler.

Caldenia çayını yudumlayan ve kirpiklerini kırıştıran Leydi Wexyn'i dikkatle inceledi.

"Annene benziyorsun. Benden bahsetti mi?" "Evet, Letere Olivione. Uzun uzun." Leydi Wexyn başını salladı, ifadesi ciddi ve herhangi bir incelikten yoksundu.

"O zaman bu daha hızlı ve basit olacak. Planlarıma müdahale ederseniz, küçük Tapınağınızdaki her yaratığı öldürür ve üzerinde tündediği gezegeni patlatırım."

Tamam o zaman.

"Aman Tanrım!" Leydi Wexyn gözlerini olabildiğince kocaman açtı.

Caldenia kendi gözlerini kısıtı.

Leydi Wexyn masumiyet timsali bir ifadeyle ona baktı.

Birkaç dakika geçti.

"Dina," dedi Caldenia. "Lütfen bizi yalnız bırak." Ona baktım.

"Ona zarar vermeyeceğim," dedi Caldenia.

Harika. Şimdi reddedersem, bunu bir hakaret olarak algılayacaktı. Caldenia bana verdiği hiçbir sözü tutmamıştı ama her zaman bir ilki vardı.

"Majestelerinin kamaranızda kalmasına izin vermek ister misiniz?" diye sordum.

"Evet," dedi Leydi Wexyn. "Onun huzurunda olmak bir lütuf."

Lütuf, bunu ifade etmenin bir yoluydu. "Herhangi bir zorlukla karşılaşırsanız, adımı söyleyin."

"Yapacağım," diye söz verdi ciddi bir ifadeyle.

Neden benimle dalga geçildiği hissine kapılmıştım?

İkisi de bana bakıyordu. Her iki misafir de konuşmak için mahremiyet talep etti. Yapabileceğim pek bir şey yoktu.

"Pekala."

Köşkten uzaklaştım. Hoşuna gitsin ya da gitmesin, Gertrude Hunt Caldenia'nın seçilmiş sığınağıydı. Bunu hatırlamasını ummak zorundaydım.

DUSHEGUBS ÇUKURU 50 METRE GENİŞLİĞİNDE VE 200 metre derinliğinde. Üst üste dursalar bile dışarı çıkamazlardı. Deliğin dibinin kenarlarını besinlerle zenginleştirilmiş bir metre bulanık su kaplamıştı. Ortada küçük bir çamur adası biraz kuru toprak sunuyordu. Yukarıda, yüksek güçlü bir ışık kaynağı Dushegub'ların gezegeninin lavanta rengi güneşini taklit ediyor, sabahları kırmızı, gün boyunca menekşe mavisi ve akşamları koyu mor arasında gidip geliyordu.

Artık geceydi ve ışık, yerel floresan bulutları taklit eden çivit mavisi bir parıltıya dönüşmüştü. Bu dağınık ışıktaki Dushegub'lar sadece birer gölgeden ibaretti; kara yılanlar gibi birbirlerinin üzerinden sürünerek geçen kökler ve dallardan oluşan bir yumak. Neyse ki Gertrude Hunt'ın mükemmel bir

sensörler ve devasa ekranımdaki görüntü kristal berraklığındaydı.

Sandalyemde arkama yaslandım ve rahatlamaya çalıştım. Diğer herkes gece için güvenli bir şekilde odalarına yerleşmişti. Kimse dolaşmasın diye hepsini içeri kilitlemiştim. Ayaklarım ağrıyordu ve başım biraz vızıldıyordu, sanki bir arı sürüsü uçarak ve bal toplayarak geçen yoğun bir günün ardından kafatasımın içine yerleşmeye çalışıyordu. Beast duvarın yanındaki köpek yatağında uyukluyordu. Sırt üstü yuvarlanmıştı ve dört patisi de gevşek bir şekilde havada duruyordu.

Köpeğim bile bitkin düşmüştü.

Sean odaya girdi ve kollarını bana doladı. Başımı onun sıcak kaslı koluna yasladım.

"Sorun mu var?" diye sordu.

"Gece için bir koruluk oluşturmaları gerekirdi."

Sean ekrana baktı. Dushegub'lar her birinde üç ya da dört ağaç bulunan küçük gruplar halinde suda ilerliyorlardı.

"Bir şeylerin peşindeler," dedim ona.

Beni bıraktı ve kenara çekildi. Koltuğum genişleyerek bir kanepeye dönüştü. Konukların hana getirdiği ekstra güç gerçekten hoşuma gidiyordu. Mobilyaları anında yeniden şekillendirmek neredeyse hiç çaba gerektirmiyordu.

Yanıma oturdu ve kolunu omuzlarıma doladı. Başımı onun pazusuna yasladım. Gezinen Dushegub'ları izledik. Birkaç metre kayıyor, dallarını ve köklerini Çukur'un güçlendirilmiş duvarlarına sürtüyor, sonra biraz daha kayıyorlardı.

"Test ediyorlar," dedi Sean.

"Evet, ama neden? Uzay sınıfı esnek çelikle katmanlanmış beton. İçinden geçmek için yüksek güçlü bir matkap gerekir. Ne planlıyor olabilirler?"

"Shenanigans," dedi Sean kasvetli bir sesle.

Dönüp ona baktım. "Ne?"

"Kargaşa, yaramazlık. İyi bir şey yapmıyorlar." Yumuşak bir şekilde güldüm.

"Caldenia nasıl?" diye sordu.

"Leydi Wexyn'i ziyaret etti ve eğer Leydi Wexyn planlarına müdahale ederse gezegenini havaya uçuracağına dair ona söz verdi."

Sean kaşlarını kaldırdı. "Planlar mı? Ne planı?"

"Bunu benimle paylaşmadı."

"Bu endişe verici."

Dushegub gruplarından ikisi uzak duvarın yanında bir araya geldi. Onları yandan görebilmek için açığı ayarladım.

"Neden o duvar?" Sean mırıldandı.

"Karşı tarafa sahte bir kamera koydum. Onu gördüler ve şimdi arsalarını görüntüden korumaya çalışıyorlar."

"Sinsi köpek,
sen."

"Teşekkür
ederim."

Ona daha da sokuldum. Akşam yemeğinden beri onu görmemiştim. Caldenia ve Leydi Wexyn'den ayrıldıktan sonra Okyanus yemek salonuna geri döndüm, ancak Kai delegasyonu üyelerinden birinin sol orta uzvunda bir seğirme olduğunu ve bunun tüm delegasyon için ciddi bir endişe kaynağı olduğunu bildirdi, bu yüzden odalarına gittim. Bir saat süren tıbbi taramalardan sonra, seğirmenin

bir stres tepkisiydi, bu yüzden odalarında stres atabilecekleri bir duyusal dinlenme alanı oluşturdum.

Daha sonra Resven, Kutsal Kilise Lideri'nin yemeği konusunda benimle tartışmak istedi, ben de ona Orro'nun özgeçmişini sunarak konuyu kapattım. Orro'nun eğitim ve deneyimine sahip bir aşçı, yemeklerinin yaşlı sislafların sindirimini olumsuz etkilemediğinden emin olmak için fazlasıyla uzmanlığa sahipti. Bu Resven'in çenesini kapattı ama beni ona hiç sevdirmede.

Daha sonra oombollerden bir talep aldım ve bana yaşam alanlarındaki su bitkilerinin yeterince mahremiyet sağlayamadığını söylediler. Bitki sayısını iki katına çıkardım, ancak renklerini beğenmediler ve yeterli çeşitlilik olmadığını hissettiler, bu yüzden Gaston'u farklı bitkiler alması için Baha-char'a gönderdim. Artık karantina tankında döngüye giriyorlardı, bu yüzden hastalık ve kirleticilerden arınmış olmaları koşuluyla onları yarın habitata ekleyebilirim.

"Otrokarlarla işler nasıl gitti?" diye sordum.

"İzlediğimiz Thor'un çevreci olduğu çizgi filmi hatırlıyor musun?"

"Hani 'kışkırtılana kadar' barışçıl protestolarını sürdürdüğü?"

"İşte bu. Otrokarlar kışkırtılmak istiyor. Hem de çok kötü bir şekilde."

"Ugh."

Birkaç dakika sessizlik içinde oturduk.

"Kosandion'un peşinden gitmesi ne kadar olası?" diye sordu. "Caldenia?"

Başını salladı.

"Bilmiyorum. Ona hanın hayatta kalmasının tehlikede olduğunu hatırlattım. Daha önce, hanı ilgilendiren çatışmalar olduğunda, o her zaman tarafsız bir üçüncü taraftı. Bu tarafsız bir mesele değil. Aile ve acı hatıralar söz konusu. Kosandion ona neden her şeyini kaybettiğini ve şimdi sürgünde yaşadığını hatırlatıyor."

Kaşlarını çattı.

"Ne?" Ben sordum.

"Acaba şan şöhret içinde ölmeyi düşünüyor mu? Zaten kötü bir şöhreti var. Kosandion'u öldürmek onu bir efsane yapacaktır."

Dushegub'lardan biri yarıldı. Kalın gövdesi açıldı. Diğer Dushegub köklerini içine soktu ve asteroit madenciliğinde kullanılan türden büyük, endüstriyel bir matkap çıkardı.

"Huh," dedi Sean.

"Muhtemelen eski bir yaralanma. Matkabı oraya sokmuşlar ve gövdeyi özsuyuyla yapıştırmışlar."

"Ve silah taramalarında görünmedi."

"Görünüşe göre görünmüyor."

Dushegub'lar matkabın kontrolleriyle mücadele etti. Kalın köklerden ziyade ince parmakları olan biri için yapılmıştı.

"Caldenia 'şan şöhret' içinde ölmek isteseydi, bunu yapmak için pek çok fırsatı vardı."

Sean başını salladı. "Ama hiçbirisi bunun gibi değildi. Yeğenini, Hükümdarı, Dünya'da, bir handa, canlı ya da neredeyse canlı galaktik televizyonda öldürmek. Bu kardeşini öldürmekten bile daha büyük bir şey olurdu."

"Bunu yapacağını sanmıyorum." "Yine de yapabilir."

"Ama yapmayacak."

Matkap ışıklarla parladı. Dushegub'lar köklerini salladı.

"Ona o kadar güveniyor musun?"

"Ona güvenmiyorum. Ben onun hayatta kalma içgüdülerine güveniyorum. Sean, bu kadın altı yıldız sistemini yönetti. Bu handa yaşamak için her şeyden vazgeçti, burada Mello Yello içiyor ve bahçesindeki domatesleri yetiştirme becerisinden yoksun bir şekilde öldürmeye çalışıyor. Bunu yaptı çünkü hayatta kalmanın tek yolu buydu. Yaşama arzusu o kadar güçlü."

"Neden kardeşini öldürdü?"

"Kimse bilmiyor."

Sean iç çekti. "İşte sorun da bu. Kardeşini ortadan kaldırmak için altı yıldız sisteminden vazgeçtiyse, yeğenini ortadan kaldırmak için handa sürgünden vazgeçer mi?"

Dushegub'lar matkabı duvara dayayıp çalıştırdılar. Kıvılcımlar uçuştı.

"Sanırım öğreneceğiz," dedim.

"Doğru. Başka seçeneğimiz yok gibi."

Tek seçenek Caldenia'yı kamarasına hapsederek tamamen dışlamak olurdu ve ikimiz de bunu yapmazdık.

Sean dünyaya benden biraz daha farklı bakıyordu. Ben çeşitli olasılıkları takip ederdim ama ne olacağını tahmin etmekte iyiydim. Sean ise neler olabileceğine odaklanırdı ve ikisi arasında çok büyük bir fark vardı. Bu bizi iyi bir takım yaptı.

Delğe en yakın olan Dushegub bir kıvılcım spreyi ile vuruldu ve fırtına gibi tıslayarak uzaklaştı.

"Kafamı kurcalayan bir şey var," dedi Sean. "Sen Kosandion'sun. Teyzen babanı öldürdü ve yıldızlararası bir savaş başlattı. Bunca zaman sonra nihayet onu görüyorsun ve ona karşı nazik davranıyorsun. Onun varlığından hiç rahatsız olmuyorsun. Kalp atışların hızlanmıyor, gözbebeklerin büyümüyor, nefes alıp verişlerin eşit kalıyor. Numara yapmıyordu. Bir salatalık kadar soğukkanlıydı. Neden?"

Kollarımı açtım.

Dushegub'lar matkabı geri çekip açmayı başardıkları çeyrek inç derinliğindeki deliği incelediler. Dallar sallandı, kökler süründü ve matkabı geri koydular.

"Yeterince uzak mı?"

Merak ettim. "Evet," diye onayladı Sean.

Lider Dushegub matkabı çalıştırdı. Delikten yayılan bir elektrik arkı matkabı tam ortasından vurdu. Matkap patladı. Madenci Dushegub dumanlar çıkararak geri uçtu ve çamur adasına indi. Katil ağaçların geri kalanı onu kovaladı ve suya yuvarlamaya çalıştı.

Sean gülümsedi.

"İnsanlar karmaşıktır," dedim.

Eğildi ve beni öptü. "En azından bu aptallar kolay. Yatağa gel. Yarın büyük bir gün olacak."

Ona gülümsedim ve yatak odamıza doğru yola çıktık.

Eş yarışması için ne kadar hareketli bir ilk gün! Uzun süredir kayıp olan aile, eş adaylarının ilk izlenimleri ve hancıları diken üstünde tutan bir misafir telaşı.

Şimdi tüm bunların merkezindeki adama daha yakından bakalım.

Kosandion'un özel odasındaki balkonda durdum ve Resven'in varlığıma duyduğu kızgınlığı bastırmaya çalışmasını izledim. Dominyon'un devlet sırlarıyla ilgili çok özel bir tartışmaya dahil olmak planlarımda yoktu ama Kosandion kahvaltı sırasında benim de katılmamı istedi ve işte buradaydık.

Dominion süitini Kosandion'a Saray'ı hatırlatması için inşa etmiştim. İşin püf noktası evini taklit etmek değil, doğru tonlar ve tanıdık hatlarla ince bir selam vermektir. Yeni deneyimler seyahat etmenin önemli bir parçasıydı. Renkleri biraz daha sıcak hale getirdim, geometrik sertliği gevşettim ve asimetrik kemerler gibi birkaç beklenmedik şekil ekledim. Asimetri saç kesimlerinde ve kıyafetlerinde kendini gösteriyordu ama Dominion mimarisinin çoğu

eskiydi ve yeni trendin dahil edilmesi süite biraz tazelik katacaktı.

Orijinal tasarımımda balkon yoktu ama akşam yemeği sırasında Kosandion'un turuncu okyanusu seyretmesini izledikten sonra onun süitini Kolinda'nın kapısına taşıdım.

Bir hanın kolu yeni bir gezegene ulaştığında ve han oraya giden bir kapı açtığında, o boşlukta kök salmaya başlar ve dünyanın bir bölümünü sahiplenirdi. Bazı kökler çok küçüktü, ancak insan boyutundaki bir kapı için yeterliydi. Diğerleri ise çok büyüktü. Kolinda'nın kök salması bir mil kareden fazla bir alanı kapsıyordu. Gertrude Hunt'ın kapısı küçük bir adaya açılıyordu, okyanusun derinliklerinden fırlayan pürüzlü bir kaya parçasıydı ve adanın tamamı bize aitti.

Günbatımından faydalanmak için Okyanus Yemek Odası'nı güneybatıya yönlendirmiştim. Kosandion'un süiti artık doğrudan güneye bakıyordu ve ona güzel bir manzara sunuyordu. Ona suyun üzerinde yükselen uzun bir balkon sağladım ve burayı bir dizi veranda mobilyasıyla donattım. Okyanus Yemek Odası'ndan sadece yüz metre uzaktaydı ama bir kaya parçası onu görüş alanından saklıyor ve mahremiyetini sağlıyordu.

Balkonun çevresi boyunca aşılmaz görünmez bir duvar oluşturan, dikkatle ayarlanmış bir bariyer yerleştirmiştim. Herhangi biri balkona girdiğinde biraz daha az koruyucu bir moda geçiyordu, böylece Kosandion deniz esintisini ve seslerini alıyor ama serin turuncu derinliklerde avlanan canavarları göremiyordu. Gertrude Hunt, pasta yarışmasındaki oburlar gibi uzaylı varlıkların enerjisi içinde yüzüyordu ve bariyeri korumak en az düzeyde enerji kaybına neden oluyordu.

Kosandion şimdi balkondaydı, rahat bir sandalyede oturuyor ve önündeki masaya kahvaltı seriyordu. Güneş ufuktaki sivri ve karanlık tepelerin üzerine yükselmişti. Hükümdar okyanusu izliyor, yüzeyin altında kayan devasa bir deniz yılanını takip ediyordu, dikenleri potansiyel avı için tek uyarıydı.

Yakın çevresi etrafına dizilmişti. Resven önümde ve sağımda geniş, dolgulu bir sandalyede dinleniyordu. Miralitt solumda, bir bacağını diğerinin üzerine atmış, şeffaf parmaklığa olabildiğince yakın oturuyordu. İkisinin arasında, aynı sandalyede, Kosandion'un halkla ilişkiler müdürü Orata oturuyordu, ancak görevleri ve önemleri göz önüne alındığında bu muhtemelen yetersiz bir unvandı. Bu sabah oylama sonuçlarını iletmek için portaldan gelmişti ve gün resmen başlamadan önce geri dönecekti. Orata kıvrımlı, genç ve şıktı, orta tonlu teninde mor bir ton ve gümüş mavisi saçları vardı ve ona her baktığımda aklıma Voltron animesindeki Prens Lotor geliyordu.

Kendimi savunmam gerekirse, dün gece iki kez uyandım; birinde Dushegub'lar Çukur'dan kaçmaya çalışırken birbirlerinin üzerine tırmandıkları için, diğerinde ise Katil Gagalar kavga ettikleri için ve Sean hepsini sürü arenasındaki ayrı hücrelere kapatırken yaralıları tedavi etmek zorunda kaldım. Birkaç saat daha kullanabilirdim.

Orata önündeki holografik ekrana zar zor bakarak, "Reytingler aşağıdaki gibidir," diye duyurdu. "Behoun en yakın rakibine on puan fark atarak lider durumda."

Gülümseyenler Ekibi, adını unuttuğum hevesli kadın adayın olduğu ekip. Onlar temsil ediyordu

Behoun, Dominyon'a eklenen dördüncü gezegen.

"İnsanlar Amphie'yi seviyor," dedi Resven. "Onun eğitimini ve soyağacını seviyorlar."

Orata başını salladı. "Gerçekten de öyle. Onlar özellikle gibi onun coşkusu. Anahtar kelimeler bahsedilen en çok vardır samimi, ilişkilendirilebilir ve çekici. Ebeveynler arasında iyi bir trend." "Hoş bir kız. Ailenizle tanışmak için eve götüreceğiniz türden."

Kosandion mırıldandı. "Güvenli bir seçim."

Gözlerini deniz yılanından ayırdı ve tabağını düşünmeye başladı. Onun okyanus sevgisini fark eden tek kişi ben değildim. Orro kendini aşmıştı. İstiridye kabuğu şeklinde bir krep yapabileceğini ve yumurtayı içinde bir inciye dönüştürebileceğini bile bilmiyordum.

"Kahvaltın soğuyor, Letero," diye mırıldandı Miralitt.

Kosandion tabağına kederli bir bakış attı. "Neredeyse yemek için fazla güzel."

"Gücünü korumalısın." Miralitt onun bakışlarını tuttu ve bir ısırık alana kadar bakışlarını bırakmayacağını belli etti.

Kosandion iki uçlu narin bir çatal aldı ve krepten küçük bir parça denedi. "Lezzetli. Devam edin."

"İkinci sırada Kai'lerle birlikte Prysen Ol var," dedi Orata. "İnsanlar onu zeki, ağırbaşlı ve bilge olarak görüyor. Ayrıca ebeveynlerle de iyi geçiniyor. Onun sabırlı ve özenli bir baba olacağını düşünüyorlar. En düşük sıralamaları yirmi beş yaş altı demografide. Onu sıkıcı buluyorlar."

Kosandion gülümsedi. "Muhteşem. Bu ikisini görkemli bir törenle birbirleriyle evlendirmeliyiz."

Düğün. Neredeyse Dominion'daki herkes çok heyecanlanacaktır."

Resven iç çekti. "Letero, bunu ciddiye alman için sana yalvarıyorum."

"Ben istiyorum. Bunun halkıma getireceği mutluluğu bir düşünün. Reyting rekorundan bahsetmiyorum bile."

Orata'nın kara gözleri parladı.

"Hayır," dedi Resven ona.

"Hiç eğlenceli değilsin," diye mırıldandı Orata.

"Buraya eğlence için gelmedik," dedi Resven. "Bir varisin ebeveynini ve Hükümdarın eşini seçmek için buradayız. Bu kişi önümüzdeki on yıllar boyunca toplumumuz üzerinde etkili olacak. Lütfen elinizdeki göreve konsantre olun."

Orata ona sert bir bakış attı. "Üçüncü sırada, Leydi Wexyn." Leydi Wexyn diye noktalamıştı ki iyice anlaşılın.

Resven irkilerek sarsıldı. "Nasıl? Neden?"

"İnsanlar onu sevimli buluyor. Tahmin edilemez ve izlemesi eğlenceli. Bunlar doğrudan alıntılar."

"Bu kadın kaosun kişileşmiş hali. "Majesteleri" mi? Majesteleri! Doğru hitap şekillerinin üzerinden kaç kez geçtim? Letero Kolivion ya da Ekselansları. Hatırlamak ne kadar zor?"

Miralitt, "Eminim bunu sırf sana inat olsun diye yapıyordur," dedi.

"Akıllı başında değil. Gözlerinin içine baktınız mı? Yaz gökyüzü kadar berraklar. Görünürde tek bir düşünce bulutu yok."

Orata, "İnsanlar onun 'sevimli', 'komik' ve 'yeni bir soluk' olduğunu düşünüyor" dedi.

" 'Temiz hava nefesi' mi? Cenazedeki osuruk gibi." Resven ağzından çıkanı fark etti ve kendini tuttu. "Özür dilerim."

Kosandion onlara el salladı.

"Dördüncü sırada, otrokar," dedi Orata. "Surkar, Grast ve Ulde'nin oğlu," dedi Kosandion. "Evet," diye onayladı Orata.

Miralitt kaşlarını çattı.

"Anahtar kelimeler mi?" Kosandion sordu. "Güçlü, kararlı ve kuvvetli."

Kosandion, "O bunların hepsi," diye kabul etti.

"Orata sözlerine şöyle devam etti: "30 yaş ve altındaki kişiler arasındaki desteği %46'dır. "20 yaş ve altındaki kişilerin %62'si sivil ve askeri hizmetlerle ilgileniyor."

Resven kaşlarını kaldırdı.

Kosandion tekrar gülümsedi. "Beni yumuşak görüyorlar."

Orata boğazını temizledi. "Evet, Letero. Forumlarda hakim olan görüş sizin fazla medeni olduğunuz ve Hükümdarlığın 'savaşçı kanından' faydalanacağı yönünde. Conqueror fraksiyonu köklerimize geri dönmek konusunda her zamanki seslerini çıkarıyor."

"Suikast Savaşı'nı unuttular mı?" Resven homurdandı.

Suikast Savaşı, Caldenia'nın kardeşini öldürmesiyle başlayan kanlı bir çatışmaydı. On altı yaşındaydım, lise birinci sınıftaydım. Dünya'nın biyolojik ölçütlerine göre, Kosandion benden sadece beş yaş büyüktü. Yaklaşık yirmi bir yaşındaydı. Fiziksel olarak bir yetişkin olsa da, sosyal olarak on beş yaşındaki bir insana eşdeğer bir "genç" olarak kabul edilirdi. Birçok

Dominion'daki gruplar onun liderlik için uygun olmadığını düşünüyordu. Onların yanıldığını kanıtladı.

Miralitt, "O savaş gerçekleştiğinde genç asabilerin çoğu çocuktu," dedi. "Halkımız sizin yetenekli bir komutan olduğunuzu biliyor. Ancak..."

"Bilge yönetiminiz sayesinde halkımızın sahip olduğu barış ve refah çağı, savaşçı yönünüzü sergilemeniz için size çok fazla fırsat sağlamadı," diye sözlerini tamamladı Orata.

Pürüzsüz.

Miralitt, "Savaş deneyimi olmayanlar, yüzeysel bir fiziksel güç gösterisinden kolayca etkilenirler," diye ekledi.

"Surkar etkileyici." Kosandion Orata'ya baktı. "Benim için derecelendirmelerin basılı bir kopyasını çıkar."

"Evet, Letero."

Biraz araştırma yapmıştım. Hope Crushing Horde çok sayıda gezegene yerleşmişti ve Surkar ile heyeti onların sınır dünyalarından birinden geliyordu. Surkar ile Hükümdar arasındaki güç farkı muazzamdı. Kosandion tek bir sözüyle Surkar'ın ana gezegeninin güneşini engelleyecek bir gemi donanmasını serbest bırakabilirdi. Surkar'ın kabilesini üzerlerine yağacak cehennemden hiçbir kas gücü, esneme ya da kükreme kurtaramazdı. Yine de bu yarışmanın sınırları içinde, Surkar ikisinden daha güçlü olarak görülüyordu.

Orata ayağa kalktı, Kosandion'un önüne küçük bir veri küpü koyarak selam verdi ve yerine döndü.

Devam etmesi için ona el salladı.

"Sonra Gahealar, ardından da Oomboleler geliyor."

"Gerçekten mi?" Kosandion sordu.

Orata gülümsedi. "Oomboller parlak ve renkli ve nüfusun belli bir kesimi bir balıkla evlenmenin komik olacağını düşünüyor."

Kosandion kıkırdadı.

"Meer Hanesi yedinci, Higgra sekizinci, Kyporo delegasyonu dokuzuncu."

Frowns Ekibi, Dominyon'a eklenen altıncı gezegen olan Kyporo'dan geliyordu. Uma adayı Ellenda'ya sahip olanlar onlardı. Dominion'un ikinci ev sahibi takımının daha üst sıralarda yer alacağını düşünürdüm.

Miralitt, "Kyporo için kötü bir gösteri," dedi.

"Ellenda sevimsiz biri olarak karşımıza çıkıyor. Murder Beaks onuncu, Strangers on birinci ve Gümüş Yıldızın Çocukları son sırada yer alıyor," diye sözlerini tamamladı Orata.

Kuşlar, Dushegublar ve Donkaminler. Görünüşe göre, Dominyon'daki hiç kimse Dushegubs'un özel adını da telaffuz edemiyordu.

"Çocukların daha yüksek puan almasını bekliyordum," dedi Resven. Orata iç çekti. "Onları izlemek... rahatsız edici." Anlaşıldı.

"Hükümdarlık çocuğumun boynunu geriye doğru bükmesini ve onlara yüzünü ters çevirerek hitap etmesini istemiyor mu?" Kosandion sahte bir masumiyetle sordu.

"Hayır," dedi Orata, sesi çok sertti.

Kosandion gülümsedi ve portakal suyunu yudumladı. Bunların hiçbirine şaşırması görünmüyordu.

Okyanusta, güzel siyah bir balık sudan dışarı sıçradı. Bir balina büyüklüğünde olmalıydı ama turna çeneli bir mersin balığı gibi yapılmıştı. Kocaman, pullu bir ağzı vardı.

onu takip etti, mağara ağzı açıldı. Balık kaçmak için son bir beyhude çabayla kıvrıldı ve içine düştü. Pullu titan yüzeyin altına geri kayd. Deniz bir kez daha durgundu.

"İyi iş," dedi Hükümdar. "Hepsi bu kadar."

Üç danışman hep birlikte selam verip ayrıldılar. Resven kapı arkasından kapanmadan önce bana doğru son bir uyarı bakışı atmayı başardı.

Kosandion masanın karşısındaki bir sandalyeyi işaret etti. "Lütfen." Oturdum.

"Herhangi bir sorunuz var mı?" diye sordu. "Zorlamak istemiyorum, Letero."

"Lütfen unvan kullanmayın. Resmi olmayan konuşmalar için çok az fırsatım var. Arkadaşmışız gibi davranalım."

Bununla nereye varmaya çalışıyordu? "Bu durumda, sıralamaların gerçek önemi nedir?"

"Bildığınız gibi adaylar üç mücadeleyle karşı karşıya. Her mücadeleden sonra en az popüler olan üç delegasyon eleniyor ve final törenine sadece üç aday kalıyor."

"Bunu anlıyorum." Brifinglerinde yazıyordu. "Sıralamalar sizin için ne kadar önemli?"

"Bu karmaşık bir soru." Ayrıntıya girmeye niyetli görünmüyordu.

"Sıralamaları etkileyebilir misiniz?"

Başını salladı. "Bir dereceye kadar. Bunlar duygular ve kamuoyu tarafından üretilen rakamlardır ve her ikisi de manipülasyona açıktır. Bu, görüntülerden birkaç saniyeyi çıkarmak kadar basit ya da doğru kişinin tam olarak doğru şeyi söylemesi için tetiklemek kadar karmaşık olabilir.

tamamen alakasız bir olay. Sizin dünyanızın da gösterdiği gibi, bir kişi bir arkadaşının cenazesine gelebilir, amacının merhumu övmek değil, gömmek olduğunu ilan edebilir ve ardından bir intikam isyanını kışkırtabilir."

Beklediğim bir referans değildi.

Kosandion kristal kadehinden bir yudum daha aldı. "Kamuoyunun özgürce hareket etmesine asla izin verilemez. Beslenmeli, yönlendirilmeli ve ılımlı hale getirilmelidir. Hanedanlar bu şekilde iktidarda kalır."

Déjà vu.

"Peki ya kişisel tercihleriniz? Onlar hesaba katılmıyor mu?" Ben sordum.

"Öyle. Ama kişisel tercihler geçicidir. Yıllar boyunca erkek, kadın, insansı ya da değil pek çok partnerim oldu ama hiçbir yanımdan ayrılmadı."

Buna üzülüyor muydu, bununla gurur mu duyuyordu, yoksa bu gerçeği kabullenmiş miydi, hiçbir fikrim yoktu. Keşke Caldenia burada olsaydı da ben de ondan bir şeyler öğrenebilseydim.

Kosandion, "Final töreni bitmeden suikasta kurban gideceğim," dedi.

Neredeyse iki kez bakacaktım. "Bunu nereden biliyorsun?" "Diğer pek çok şeyi bildiğim gibi."

"Mekanı hana taşımak istemenizin gerçek nedeni bu mu?"

Başını salladı.

Gertrude Hunt'ı hatta bağlamadan önce bu bilgiye sahip olmak harika olurdu.

"Aile geçmişim göz önüne alındığında, bu pek de beklenmedik bir şey değil. En azından bu ihtimali göz önünde bulundurmuş olmalısınız ve eğer siz düşünmediyseniz, yüksek eğitilmiş sevgiliniz kesinlikle düşünmüştür."

Sean bundan hoşlanmayacaktı. Şaşırmayacaktı ama yine de hoşuna gitmeyecekti.

"Potansiyel suikastçınızın kimliğini biliyor musunuz?"

Başını iki yana salladı. "Henüz değil."

"Adaylardan biri mi?"

Tüm adaylara Hükümdar ile bire bir görüşme garantisi verildi. Heyetlerin diğer herhangi bir üyesinin Kosandion'a yaklaşması çok daha zor olacaktı.

"Büyük ihtimalle."

Yarısı insan olmayan on iki varlık. Biri katil adayıydı. Hangisiydi? Yoksa Caldenia mıydı?

"Beni güvende tutacağın konusunda sana güveniyorum." Kosandion bana parlak bir gülümseme verdi.

Elbette bana güveniyordu ama bu suikast planını metaforik noktalı çizgiyi imzalamadan önce benimle paylaşacak kadar değil.

Yedi Yıldız Hükümdarlığı'nın Hükümdarı'nı tokatlamak söz konusu bile olamazdı. Beni ne kadar sinirlendirmiş olursa olsun.

"Elimizden geleni yapacağız, Letero."

Kosandion beni inceledi. Doğrudan gözlerinin içine bakmak zordu. Seni bir mıknaş gibi kendine çekti.

"Pişmanlık mı?" diye sordu sessizce.

"Bunun için çok geç." Artık kararlıydık. "Bu etkinliğe ev sahipliği yapma nedenlerimizi biliyorsunuz."

"Kaçıran kişiden haber aldınız mı?"

"Hayır."

Wilmos'un Baha-char'dan Karron'a açılan kapıdan götürüldüğünü öğrenmemizin üzerinden altı gün geçmişti. Hâlâ hayatta olup olmadığına dair hiçbir fikrimiz yoktu.

"Sizin için bir şeyim var." Kosandion parmaklarını masaya vurdu ve Gertrude Hunt holografik bir ekranla bunu yerine getirdi. Hana onun için emir üzerine kolaylıklar çağırması talimatını vermiştim. Ekran parladı ve bana doğru döndü. Bir enerji okuması, mavi ve beyaz dalgalar.

"Nedir bu?"

"Karron'daki sensörlerimizden besleniyor. Tesiste bir felaket durumunda kullanılmak üzere tasarlanmış statis kapsülleri var. Her kapsül kullanıldığında bir sinyal yayıyor. Bunlardan biri 8 gün önce devreye girdi."

"Teşekkür ederim."

Bunu Sean'a göstermek zorundaydım. İkimizin de istediği yaşam kanıtı değildi ama yine de bir şeydi.

Kosandion başını salladı. "Rica ederim. Senden küçük bir iyilik isteyebilir miyim?"

Kendimi destekledim. "Bu bir dayatma değil. Senin ihtiyaçların benim önceliğimdir."

Kosandion derecelendirmelerin bulunduğu veri küpünü masanın üzerinden bana doğru itti. "Teyzemin bunu gördüğünden emin ol."

İlk Duruşma başlamak üzere. Gertrude Hunt sunuculuk görevinin üstesinden gelebilecek mi? Adayların esprilerinden sağ çıkabilecek miyiz? Dinleyelim.

II

Sence veriler gerçek mi?" Sean sordu.

Kısa ve loş koridorda yan yana yürüyorduk. Beast beni takip ediyor, Gorvar ise Sean'ın yanında tırıs gidiyordu. İki hayvan birbirlerinin varlığını görmezden gelmeye karar vermiş, bunun yerine bizi korumaya odaklanmışlardı.

"Kosandion Caldenia'nın yeğeni, yani bu enerji okumasını üretecek ve bizi manipüle etmek için kullanacak kadar sinsi. Ama neden uğraşsın ki? Benden basitçe reytingleri Caldenia'ya devretmemi isteyebilirdi. Bunu yapardım çünkü o bir misafir. Bunun yerine, bu işi benim yapmamın bir değeri olduğunu düşündü ve çabamın karşılığını verdi."

Sean'ın kaşları daha da çatıldı.

Kosandion'la konuşmamın hemen ardından verileri Caldenia'ya götürmüştüm. Majestelerini arka verandamızda güzel bir kahvaltının tadını çıkarırken buldum. Küpü

ve ona Kosandion'un bunu almasını istediğini söyledi. Kaşlarını kaldırdı ve "İstedi, değil mi?" dedi. Okuyucusuyla küpü taradı ve sonra tüm dişleriyle gülümsedi ve o zamandan beri bu gülümseme aklından çıkmıyor.

Yolumuzu kapatan karanlık bir duvarın önünde durduk. Sean'ın gözleri hâlâ asıktı. Yanına uzandım ve elini sıktım. "Özür dilerim."

Gözlerini kırptırdı.

"Hiçbir şey bilmiyoruz ve bu içinizi kemiriyor." İçimi kemiriyordu. "Gerçekten gidip onu aramak istediğini biliyorum ama bunun yerine bunu yapmak zorundayız."

"Sorun o değil."

"O zaman nedir?"

"Sürprizlerden hoşlanmam. Yalan söylenmesini de sevmem. Bunun basit olması gerekiyordu: adayların birbirini öldürmesini engellemek. Bize Kosandion'un Caldenia'nın varlığını görmezden geleceği söylendi. Bunun yerine, adaylar onu öldürmeye çalışıyor ve Kosandion ile Caldenia ya birlikte ya da birbirlerine karşı entrikalar çeviriyor."

"Aslında değişen bir şey yok," dedim. "Bu işi kabul ettiğimizde Kosandion'u güvende tutmamız gerektiğini biliyorduk. Bu suikast planı bunu değiştirmiyor. Ayrıca Caldenia ve Kosandion'un karmaşık bir geçmişi olduğunu da biliyorduk. Tahmin edilebileceği gibi, şimdiki ilişkileri de karmaşık."

Boğazından alçak bir hırlama sesi çıkardı. Gorvar'ın kulakları seğirdi.

"İşte ben de tam olarak bunu şaşırtıcı buluyorum. Aralarındaki ilişkinin doğası nedir? Onu öldürmeyi mi planlıyor?"

"Ben öyle düşünmüyorum?" Sesim pek inandırıcı gelmedi.

"Evrendeki onca yer arasından Kosandion bizim hanımımızı seçti. Babasını öldürdüğü için Caldenia'yı cezalandırmayı mı planlıyor? Onun yerinde olsaydım, kendini kaybedip akılsızca bir şey yapana kadar onu kışkırtırdım. Başarılı olup olmaması önemli değil. Ona karşı hareket eder etmez, sen ve ben onu handan kovmak zorunda kalacağız. İşi biter. Başındaki ödüller hâlâ çok yüksek. Kontrol ettim."

Nasıl hissettiğini biliyordum. Küçük bir hata, inşa ettiğimiz her şeyi yerle bir edebilirdi. Gertrude Hunt'ı kaybedemezdik. Kaybedemezdik.

Sean, "Caldenia'yı her şey bitene kadar kilit altında tutarsak bu iş çok daha basit hale gelebilir," dedi.

"Bazen öyle şeyler söylüyorsun ki seni merak ediyorum."

"Merak etmenize gerek yok. Ben basit bir adamım. Seni seviyorum ve seni koruyacağım. Ve hanı. Bunu yapmak için Caldenia'yı ve diğer herkesi öldürmem gerekse bile."

Ayak parmaklarımın üzerinde durdum ve onu öptüm. "Ya kimseyi öldürmezsek?"

Ağzının köşeleri kıvrıldı. "Söz vermiyorum."

"Hazır mıyız?"

"Olabileceğimiz kadar hazırız."

Süpürgemle önümüzdeki duvara dokundum. Süpürge den parlayan ışık noktaları yayıldı ve duvarda büyük bir çift kapının ana hatlarını çizdi. Bir zamanlar katı olan yüzey ortadan ikiye bölündü ve kapının iki yarısı açılarak güneş ışığının bizi yıkamasına izin verdi.

Önümüzde geniş ve boş bir arena uzanıyordu, etrafı yükseltilmiş bir amfiteatro ile çevriliydi ve on dört bölüme ayrılmıştı; her delegasyon için bir bölüm, Kosandion ve maiyeti için bir bölüm ve

sonuncusu gözlemciler içindi. Her bir bölüm bağımsızdı, arenanın zemininden otuz fit yüksekteydi ve bitişik bölümlerden otuz fitlik bir boşlukla ayrılıyordu. Kısa bir güvenlik duvarı bölümleri sabitliyordu. Bu fikri utanmadan Baha-char'daki Eski Arena'dan çalmıştık.

İdeal olarak, Kosandion'un balkonunu güvence altına aldığım gibi, her bölümü aşılmaz bir bariyerle çevrelemek isterdim. Ne yazık ki bu kadar çok bariyeri aynı anda korumak Gertrude Hunt'ın kapasitesini aşıyordu. Ayrıca Orata'nın kameralarında da bozulmaya neden oldular ve her şeyin kaydedilmesi gerektiğinden, geniş boşluklarla ve Gertrude Hunt'ı yüksek alarma geçirmekle yetindim. Eğer delegeler birbirlerine doğru en ufak bir hareket yaparlarsa, han onları koltuklarından kaldırıp kendi odalarına geri atacaktı.

Arenanın ortasına bir sahne kurmuştum. Mükemmel bir şekilde yuvarlak ve tam olarak 25 metre genişliğinde olan bu sahne, arenanın zemininden yaklaşık 10 metre yukarıda duruyordu. Adayların sahneye girmesi gerektiğinde, kendi bölümlerinden doğrudan sahneye çıkan bir rampa yapıyordum.

"Peki ya moderatör platformu?" Ben sordum.

Münazara için bir moderatöre ihtiyacımız vardı ve Sean onun için özel bir platform hazırlamaya gönüllü oldu.

"Üzerinde çalışıyorum," dedi Sean.

Başını parlak mavi gökyüzüne kaldırdı ve gözlerini kısarak güneş ışığına baktı. Gerçekte, arena hanın derinliklerindeydi. Boyutsal fiziğe ciddi bir zarar vermiştim. Üzerimizdeki gökyüzü gerçekte, ama biri hanın üzerinde bir drone uçursa, sadece sıradan süslü bir Viktorya dönemine ait yıpranmış bir çatı bulabilirdi.

Bir yıl önce bile bu kadar enerji harcamak benim için imkânsızdı. Her hanın sınırlı bir enerji depolama kapasitesi vardı. Düzenli bir misafir akışı, Gertrude Hunt'ın son birkaç yıldır katlanmak zorunda kaldığı ziyafet ya da kıtlık senaryosuna göre çok daha tercih edilebilirdi. Ünümüz yayılıyordu ve son birkaç ayda her zamankinden daha fazla ziyaretçimiz oldu, her biri tipik bir han misafirinden daha zahmetli ama çok hoş karşılandı. Bu misafirler hanımıza büyüme şansı veriyordu, ancak enerji rezervleri bu etkinliğin muazzam akışını kontrol altına almak için hala yetersizdi. Gertrude Hunt büyü ile dolup taşıyordu. Ya kullan ya da kaybet durumu söz konusuydu, ben de bunu denemelere heyecan katmak için kullandım.

Tony arenada başını salladı ve bana çok çalıştığımı söyledi. Ona göre, bir üniversite oditoryumu bu işi görürdü. Ama Dominion eş seçimini birden fazla yıldız sistemine yayınlıyordu. Komşuları bu yayını izliyordu ve Hancılar Meclisi de bu yayını izleyip performansımızı değerlendiriyordu. Gertrude Hunt'ın itibarı tehlikedeydi. Caldenia'nın bir keresinde bana söylediği gibi, hayat bize elimizden gelenin en iyisini yapmamız için çok az fırsat verir, bu yüzden parlama şansı doğduğunda bunu değerlendirmek en iyisiydi. Birazcık şovmenlikten zarar gelmezdi.

Arenada bir çan sesi duyuldu. Vakit gelmişti.

Sean mızrağını yere vurdu. Açık gökyüzünden inen dev ekranlar, her bölüme aksiyonu yakından izleme şansı sunuyordu.

Süpürgemi taş döşemelerin üzerine yerleştirdim, en yakın bölüm ile Meer Hanesi'nin odaları arasında bir tünel oluşturdum ve kapılarını açtım.

"SELAMLAR, DOST VARLIKLAR!"

Gaston sahnenin ortasında çarpıcı bir figür oluşturdu. Gümüş gözlerini tamamlayan gümüş mavisi ipliklerle işlenmiş göz alıcı beyaz ve gri bir kıyafet giymişti. Kıyafet ona bir eldiven gibi otururken, kendi deyimiyle "centilmen bir tehdit" havasını da yansıtıyordu. Daha önce bir uzay korsanına benziyordu. Şimdi ise kendisi için çok iyi şeyler yapmış bir uzay korsanı prensine benziyordu.

Sesi, gizli hoparlörlerden yükselirken, yankılanan ve pürüzsüz yeni TV kişiliğine uyuyordu. Herkesin dikkatini çekmesi tam dört kelime sürmüştü. Birkaç metre ötede, sahnenin kenarında duran Sean, cübbesine, mızrağına ve göze batma eğilimine rağmen görünmez de olabilirdi.

"Birinci Deneme'ye hoş geldiniz!" Gaston duyurdu.

12 delegasyon tezahürat yaptı, tepindi ve türe uygun sesler çıkardı. Sağımdaki sandalyede oturan Kosandion bile kibarca alkışladı. Gaston açıkça gerçek amacını kaçırmıştı.

"Hepinizin yarışmacılarımızın bugün yeteneklerini nasıl sergileyeceklerini öğrenmek için beklediğinizi biliyorum. Hazır mısınız?"

Delegasyonlar kükreyerek kesinlikle hazır olduklarını belirttiler.

"Bunu bir gösteriye dönüştürüyor," diye mırıldandı Resven.

Kosandion ona, "Bunun bir anlamı var," dedi. "İnsanlar iyi bir gösteriyi sever."

"Bugünün meydan okuması... TARTIŞMA!"

"Wooo!"nun uzaylı karşılığı oldukça yüksekti.

Gaston daha fazla gürültüye davetiye çıkarırcasına onlara el salladı, sonra da her nasılsa anında sessizlik getiren bir hareket yaptı.

"Eş adaylarımız rastgele seçilen çiftler halinde karşı karşıya gelecek. Her iki adaya da aynı soru sorulacak. Biri önce cevap verecek, diğeri de yanıtlayacak. Kazanan, halk oylaması, Hükümdar'ın görüşü ve değerli münazara moderatörümüzün geri bildirimlerinin bir kombinasyonu ile belirlenecektir."

Onlara sindirmeleri için bir süre verdi ve devam etti.

"Münazara moderatörümüz gerçekten de büyük üne sahip bir bilgin. Kendisini evrenin gizemleri üzerine düşünmeye adanmıştır. Galaksinin her köşesinden varlıklar onun tavsiyelerini almak için binlerce ışık yılı yol kat ediyor."

Gaston'un arkasındaki zemin yarıldı ve dar ucu arenanın ortasına gelecek şekilde yan yatırılmış SUV büyüklüğünde bir taş yumurta metal bir sap üzerinde zeminin altından yükseldi.

O yapmadı.

Metal sap yumurtayı yukarı taşıdı ve sahnenin yaklaşık on beş metre üzerinde durdu.

Evet, evet, yaptı.

"Yıldız Işığı Tüy Kaleminin Sahibi, Ulu Ağacın Bilgesi, Sfenks'in Yok Edicisi, İlk Bilge Thek!" Gaston kükredi.

Taş yumurta uzunlamasına ikiye bölündü. Üst yarısı geri çekildi ve İlk Bilgin tüm ihtişamıyla ortaya çıktı, elinde öğretme çubuğu, şapkası kafasının üzerinde sıkıca

üzerine ilıstırılmış ışılı beyaz tüy. İki yardımcısı saygılı bir şekilde arkasında duruyor, aşağıya bakıyor ve mütevazı müritler rolünü oynuyorlardı.

"Yumurta mı?" Mikrofona tısladım.

"Bu çok komik."

Ugh.

"Bunun uygun olduğunu düşündü."

Arenadakiler İlk Bilgin'i büyük bir alkışla karşıladı. Onlara başıyla selam verdi ve el pençesini yardımsever bir şekilde salladı.

Orijinal moderatör, ikinci karısı onu kaçırdığı için beklenmedik seyahat gecikmeleriyle karşılaşmıştı ve şimdi diğer dört karısı onu kurtarmanın yararları konusunda kendi tartışmalarını yapıyorlardı. Acilen yerine geçecek birine ihtiyacımız vardı ve İlk Bilgin Thek, Sfenks ka amağından sonra galaksinin dilindeydi. Sean onu önerdiğinde Orata'nın ağzının suyu akmıştı.

Thek'in kanatlarını bükmek zorunda kalmadılar. İlk başta tereddüt etti, ancak Orata ile onu ziyaret etmeden önce bir konuşma yaptım ve ona bunun milyonlarca zihni bilgeliğinin bilgeliğiyle aydınlatmak için bir şans olduğunu söylediğinde, hepsi kabul etti.

"şapkasının kaymasını bekliyorum," diye mırıldandı Sean.

Haklıydı, başlığın şimdiye kadar tüylerinden sıyrılmış olması gerekirdi. " ğrencileri her ne yaptıysa, işe yarıyor gibi görünüyor."

"Belki de yapıştırmışlardır."

"Umarım yapıştırmamışlardır."

İlk Bilgin destek gösterisi karşısında gururlandı ve  ğretim sopasını salladı. Sesi yuvarlanarak

Konuşmacılar.

"Başlayalım."

Yumurtanın altındaki sahne zemininden bir dizi narin cam çiçek filizlendi. Üç ayak boyunda karahindibalara benziyorlardı ve her birinin tepesinde beyaz ve altın rengine dönen basketbol topu büyüklüğünde beyaz bir küre vardı. Her aday için bir küre. Bir adayın adı okunduğunda, küresi zeminin altına inerdi, böylece yanlışlıkla münazara için kendilerini seçemezlerdi.

Beyaz ışığı bölümler arasında zıplattım, istinat duvarlarını vurguladım ve Frowns Takımında durdum. Ön duvarın küçük bir bölümü kenara kaydı ve boşluktan arenanın dibine inen bir rampa açıldı.

Ellenda ayağa kalktı. Üzerinde özenle kıvrılmış, derin bir başlığı olan siyah bir cübbe vardı. Garip bir seçimdi. Heyetleri yerlerini aldığında fark etmiştim. Giysisinin kumaşı sade, neredeyse kabaydı. Diğer herkesin resmi kıyafetlerine kıyasla yersiz görünüyordu.

Uma kadını merdivenlerden indi, kürelere yaklaştı ve başlığını indirdi. Kosandion çok hareketsiz kaldı. Yüzü ve boynu altın rengi boyayla kaplanmıştı.

Ellenda'yı saymazsak sadece üç Uma ile karşılaşmıştım ve onlardan biri ailemin hanında kalmıştı. O da altın boya kullanıyordu. O zamanlar altı yaşındaydım ve ona çok güzel görüldüğünü söyledim. Babam özür diledi ve daha sonra bana bazı şeyleri açıkladı. Uma'lar o altın boyayı yas tuttukları zaman takarlardı. Birisi ya ölmüş ya da ölmek üzereydi.

Arenadaki hiç kimsenin altının ne olduğunu fark etmemesi güvenli bir bahisti. Uma'lar kültürlerini korudular.

çok yakından. Ama Kosandion bilirdi. Onlar annesinin insanlarıydı. Eğer yas tutuyorsa neden buradaydı? "Seçenin rakip," ve Birinci Akademisyen Thek kanadının bir hareketiyle küreleri işaret ederek sordu.

Aynı görünüyorlardı.

Ellenda elini en yakın kürenin üzerine koydu. Kürenin şeffaf kabuğu bir sabun köpüğü gibi patladı ve bir sürü parlayan altın böceği havaya saldı. Yükseldiler, döndüler, Cinayet Gagaları'nın bulunduğu bölüme doğru ilerlediler ve Pivor'un etrafında süzöldüler.

Pivor kocaman bir gülümsemeyle ayağa kalktı, sola doğru eğildi, sağa doğru eğildi, bembeyaz dişlerini göstererek tekrar sırttı ve kendi bölümünden çıkan merdivenlerden aşağı indi. Arenayı geçti ve Ellenda'nın karşısında durdu. Aralarında üç metre olacak şekilde karşı karşıya durdular. Kulaklarının yanındaki küçük mavi kıvılcımlar mikrofonlarının aktif hale geldiğini haber veriyordu.

"Bugün ikinizin üzerinde düşünmesi gereken soru şu..." İlk Bilge dramatik bir şekilde durakladı. "Hangisi daha önemli, mutluluk mu yoksa görev mi? Cevabınızı düşünmek için yüz dakikanız var."

Arena sessizliğe gömüldü. Saniyeler geçti.

İlk Bilgin'in yumurtası beyazlaştı. Hazırlanmak için zaman tükendi.

"Uma'nın kızı," dedi Thek, "Söz senindir." "Görev," dedi Ellenda.

İlk Bilgin Pivor'a döndü.

"Mutluluk," dedi Katil Kuş adayı. Sessizlik.

İlk Bilgin birkaç nefes daha bekledi ve Ellenda'ya döndü. "Cevabınızı savunmalısınız."

"Mutluluk geçici, öznel ve bencilce bir şeydir. Görevinizi teslim etmek ve başarıyla yerine getirmek toplumun hayatta kalmasını sağlar."

Pivor, "Görev de aynı şekilde öznedir," diye yanıtladı. "Bir çocuğun yırtıcı bir hayvan tarafından kovalandığını görürsem, müdahale etmek benim görevim midir?"

"Evet."

"Ancak, müdahale ederek kendi hayatta kalmamı riske attım. Ben hastalıklardan ve kendi çocukluğumun tehlikelerinden kurtulmuş bir yetişkinim. Eğer avcı tarafından öldürülürsem, benim ölümüm toplum için henüz olgunlaşmamış bir çocuktan daha büyük bir kayıp olmaz mı? O çocuk benim yerimi alıp yükümlülüklerimi üstlenebilir mi? Bana bağlı olan klanıma ve aileme karşı görevlerim ne olacak?"

Ellenda cevap vermedi.

Pivor devam etti. "Siz görevin toplumun hayatta kalmasını sağlamak için var olduğunu söylüyorsunuz. Ben ise toplumun amacının bireysel mutluluk yaratmak olduğunu söylüyorum. Başarılı bir toplumun her yasası, üyelerinin bu amaca ulaşmasına yardımcı olmak için tasarlanmıştır. Güvenliği, kaynaklara erişimi, bireysel hakları garanti altına almaya çalışırız ve hatta zorunlu boş zamanları bile koruruz. Dolayısıyla mutluluk arayışı, kişinin görevini yerine getirmesinden daha üstündür."

"Çocuğu kurtarırdım. Söyleyecek başka bir şeyim yok." Ellenda kapüşonunu başının üzerine çekti.

İlk Bilgin birkaç saniye bekledi ama kapüşon havada kaldı.

"Çok iyi," diye açıkladı. "İkinize de teşekkür ederim. Yerlerinize dönebilirsiniz."

İki aday delegasyonlarına yeniden katıldı. Beyaz ışık tekrar sıçradı.

On iki delegeden biri suikastçıydı. Bu tartışma sırasında kartlarına bir göz atmayı umuyordum. Bir ipucu, onları katil olarak tanımlayabilecek bir şey. Şimdiye kadar Ellenda açıkça katılmak istemedi ve Pivor da bencilce davrandı. Pek aydınlatıcı değil.

Işık House Meer'de durdu. Bestata yükseldi, siyah sentetik zırhı ışığı yutuyordu. Üzerine hafif kumaştan yapılmış beyaz bir pelerin ilıstirmışti. Arenada dolaşan hava akımını ona doğru yönlendirdim ve pelerin rampadan aşağı inerken arkasında dalgalandı. Çok güzel bir pelerindi. Boşa harcamak yazık olurdu.

"Dramatik," diye mırıldandı Kosandion.

"Vampirler genellikle öyledir. Bir keresinde bu hanı gizlice ziyaret ettiler, ama yine de kendilerini tanıtmaları gerekiyordu, bu yüzden bana zorla ev inançlarını fısıldadılar."

Kosandion gülümsedi.

Bestata kürelere ulaştı ve hiç tereddüt etmeden elini kürelerden birinin üzerine koydu. Kürelerden biri patladı ve ışıltılı sürü Dushegub'lara doğru yön değiştirerek Unessa'nın saçlarına bir taç gibi yerleşti.

"Güzel bir dokunuş," diye onayladı

Kosandion. "Teşekkür ederim."

Unessa salına salına arenanın zeminine doğru ilerledi. Her adımda hareket eden ve altındaki soluk tenin ipuçlarını veren parlak yeşil bir elbise giymişti.

"Değerlendirmeniz için aşağıdaki soruyu yöneltiyorum," diye açıkladı İlk Bilgin. "Varoluşunuzun amacı nedir ve neden sizin amacınız rakibinizinkinden daha üstündür? Düşünmek için yüz dakikanız var-"

"Üreme!" Unessa söyledi. Kosandion'a bakmak için döndü ve gülümsedi.

Bestata şaşkınlıkla bir süre ona baktıktan sonra İlk Bilgin'e baktı. "Bunu tartışmam mı gerekiyor?"

"Elinden geleni yap," dedi İlk Bilgin ona.

"Üremenin yanı sıra başka şeyler de var. Adanmışlık, kişisel mükemmellik arayışı, öğrenme, uzmanlık kazanma ve bunu bir sonraki nesle aktarma."

İlk Bilgin'i tanıyan biri olarak, bu cevap Bestata'ya tüm brownie puanlarını kazandırdı. O dövüş hünerinden bahsediyordu, Bestata ise akademik bilgelik açısından düşünüyordu ama bilgi bilgiydi.

"Onur," diye devam etti Bestata. "Başarılardan duyulan gurur. Evinizin ihtişamı. Hatırlanacak bir ölüm. Tüm bunlar basit çiftleşme ve üremeden daha önemlidir."

Unessa gülümsedi. Muhtemelen tatlı olmaya çalışıyordu ama çürümüş bir yanı da vardı. Hafifçe sürüngenimsi görünüyordu, yiyecek kapmak üzere olan bir kertenkele gibi.

"Peki ya halkınız üremeyi bırakırsa, tüm bunları kim yapacak?"

"Halkım binlerce yıldır üremeyi bırakmadı. Bu bir içgüdüdür. Kütükler tarafından yetiştirildiğinizin farkındayım ama daha az kütük gibi düşünmeye çalışın."

Ouch.

Kendi bölümlerinin ön sırasındaki büyük Dushegub'dan uzun bir filiz çıktı.

Bestata devam etti. "Sadece görünüşünüzle bir erkeği tuzığa düşürmek amacıyla yetiştirilmiş olmanız talihsiz bir durum, ancak sadece asmadaki güzel meyveler olmak zorunda değilsiniz."

Kelime oyunları ile öldürüyordu.

Sürgün sıkı bir spiral şeklinde kendi üzerine sarıldı. "En azından ben güzelim," dedi Unessa.

"Bunun için tanrılara şükürler olsun," diye hırladı Bestata. "Doğa sana haşlanmış yumurta beynini telafi edecek bir şey vermek zorundaydı."

Silah ateşlendi ve havaya bir mermi fırlatıldı. Sean ve ben aynı anda hareket ettik.

Arena zemininin ortasında bir çukur belirdi ve mermiyi içine çekti. Çukurun içinden uzun esnek dokunaçlar fışkırdı, Dushegub'u yakaladı, bir mumya gibi sardı ve deliğin içine çekti.

Arena sessizliğe gömüldü.

Tek bir nefes geçti ve sonra tribünler patladı.

Donkaminler garip bir uluma sesi çıkardılar. Otrokar ayaklarını yere vurdu. House Meer ayağa kalktı ve kükreyerek alkışladı. Oombole bölümü, renklerin ve yüzgeçlerin baş döndürücü bir gösteriyle yanıp söndüğü bir 4th Temmuz havai fişek gösterisine dönüştü.

Dushegub'lar hep bir ağızdan tısladı ve gıcırdadı. Unessa burnunu kırıstırdı ve Bestata'ya doğru tısladı. Vampir şövalye dudak büktü ve muhteşem dişlerini gösterdi.

Sean çukuru katil ağaçlara doğru kaydırды, dokunaçlar dimdik havada duruyor, bir sonraki baş belasını yakalamak için bekliyordu.

Sesimi arenaya doğru yuvarladım. Çığlık atmadım, sesimi yükseltmedim ama sesim yüksekti ve her yerde duyuluyordu.

"Duruşmalara hiçbir müdahaleye müsamaha gösterilmeyecektir."

Dushegublar sessizliğe gömüldü.

İlk Bilge kanatlarını açarak sessizlik çağrısında bulundu. Arena buna uyunca öne doğru eğildi ve Unessa'ya seslendi. "Bir reddiyeniz var mı?"

Gözleri kısıldı. "Yanımda bir tane getirmem gerektiği söylenmedi."

Bestata kollarını açtı ve izleyicilere baktı.

"Pekâlâ," dedi Birinci Bilgin. "Bu tartışma sona ermiştir."

Unessa çenesini kaldırdı ve Dushegub'lara muzaffer bir bakış fırlattı.

"Sen kazanmadın, aptal!" diye bağırdı biri otrokar bölümünden.

Kosandion eliyle yüzünü kapatarak ifadesini gizledi.

Unessa İlk Bilgin'e doğru döndü.

"Kaba bir şekilde dile getirilmiş olsa da, değerlendirme inkar edilemez bir şekilde doğru," dedi ona. "Bu tartışmanın galibi ikiniz de olmayacaksınız."

Topuklarının üzerinde döndü ve ellerini yumruk yaparak kendi bölümüne doğru yürüdü.

Ne Unessa ne de Bestata Kosandion'a suikast düzenleyecek gibi görünmüyordu. Kurnazlık onların güçlü yanı değildi. Eğer bu ikisinden biri Hükümdar'ı hedef alırsa, bu doğrudan bir saldırı olurdu. Konuşma şekli kurnaz ve gizli bir düşmana işaret ediyordu.

Resven, "Şövalye soruya saldırmak yerine rakibine saldırdı," dedi.

Miralitt, "Onu hor görüyor," dedi.

Resven kaşlarını kaldırdı ama Miralitt ayrıntı vermedi.

Kosandion bana baktı. Caldenia'nın yeğeniydi, bu yüzden Bestata'nın neden böyle tepki verdiğini gayet iyi biliyordu, ama halka açık bir açıklama istiyordu. Belki de evdeki izleyiciler içindi.

"Kutsal Anokrasi kişisel mükemmelliği ödüllendirir," dedim onlara. "Bireysel başarılarla dolu bir yaşam için çabalarlar. Bestata yürümeye başladığından beri eğitim almak ve savaşmak zorunda kaldı. Unessa'yı bireysel bir dövüşte kalp atış hızını bile yükseltmeden öldürebileceğini biliyor. Unessa'nın düşünme yetisinin gelişmemiş olduğunu da biliyor. Onun bakış açısına göre, Dushegub adayı onun içten çabalarına değmeyen, işe yaramaz, güzel bir şey. Onu gerçek bir tartışmayla onurlandırmayı reddetti."

"Unessa hakkında ne düşünüyorsun?" Kosandion bana sordu.

Beni zor durumda bırakıyorsun, neden yapmıyorsun? "Konuşma şekli ve söyledikleri, küçük yaştan itibaren Dushegublar tarafından yetiştirildiğini gösteriyor. Bunu atlatabilen hiç kimse hafife alınmamalı."

Bestata eğitim ile zekâyı birbirine karıştırıyordu. Unessa insansı topluma ve onun karmaşıklıklarına sınırlı bir şekilde maruz kalmış olabilirdi ama Bestata'nın argümanını, doğru kelimeyi bilmesede de çürütmüştü, Bestata'nın ise karşı koyacak hiçbir şeyi yoktu ve hakarete başvurmuştu.

Dushegub'lar insansı bir çocuğu nereden buldular? Onu satın mı aldılar? Çaldılar mı? Onun gibi başkaları da var mıydı? Işığı tekrar zıplatma zamanı gelmişti. Kai'de durdurdum. Prysen Ol ayağa kalktı, kat kat cübbesini zarif bir hareketle geriye doğru süpürdü ve rampadan indi. Kendini her zaman sessiz bir ağırbaşlılıkla tutardı. Şu anda yürürken bile adımları küçüktü ve sağ kolu dirseğinden bükülerek vücudunun iki yanında duruyordu. Her şey çok bilinçliydi.

ve ölçülü.

Kendini kontrol etmek bir suikastçı için mükemmel bir özellik olurdu.

Prysen Ol bir küreye dokundu. Böcekler spiral çizerek Gaheas'ın üzerine doğru süzüldü ve Nycati'nin mor saçlarının etrafında dans ederek başındaki altın diademle eşleşti. Gaheas adayı kusursuz bir hareketle ayağa kalktı ve rampadan arena zeminine çıktı.

Seyirciler arasında takdir dolu bir mırıltı yayıldı ve sonra kesildi.

"İlginç," diye gözlemledi Resven. "Bu ikisi iyi eşleşmiş görünüyor."

Dünkü yemeğin görüntülerine bakarken bir şey dikkatimi çekti. Nycati kâğıt üzerinde aristokrat ama orta rütbeli, âlim bir aileden geliyordu ve tüm görünüşler onun meziyetleri ve başarıları nedeniyle aday olarak seçildiğini gösteriyordu. Gaheas heyetinin başkanı Naeoma Thaste, kraliyet ailesinden bir adım ötede, bir düke eşdeğerdi. Nycati'den bir mil daha üstündü.

Dün akşam yemeğinde Naeoma, Donkaminler hakkında aşığılayıcı bir yorumda bulundu. Nycati bir an ona baktı,

ve dük aşığı baktı. Gahealar psionikti. Birbirlerine bakarak düello yaparlardı. Başka tarafa bakmak geri çekilmek demekti ama bakışlarını yere indirmek, başını eğerek diz çökmek gibiydi. Tam bir teslimiyet.

Sadece bir prens bir dükü alt edebilirdi. Nycati Gaheas kraliyet ailesindendi. Bundan emindim.

Bir Gaheas prensi, gizlice yetiştirilmiş olsa bile, hayatına yönelik düzinelerce girişimden sağ kurtulurdu. Çoğu yetişkinliğe ulaştığında etkili birer katile dönüşür ya da ölürdü. Delegasyonu onun gerçekte kim olduğu hakkında yalan söyledi. Bunu gizlice kendi soylarını Hükümdarlık liderliğine bağlamak istedikleri için yapmış olabilirler ya da Kosandion hedefleri olduğu için yapmış olabilirler. Her iki durumda da Nycati'nin suikastçı olma ihtimali stratosfere yükselmişti.

İlk Bilge iki adamı inceledi. "Önünüzdeki soru şu: Neden buradasınız?"

"Cevap vermeden önce," dedi Prysen Ol, "Saygıdeğer Bilgin 'burayı' tanımlama nezaketini gösterir mi?"

"Gerçekten de," diye kabul etti Nycati. "Bu adil bir talep. 'Burada' fiziksel bir konumu mu yoksa zaman içinde sabit bir noktayı mı ifade ediyor? Varlığımıza mı yoksa amacımıza mı işaret ediyor?"

"'Burada' olduğumuzdan nasıl emin olabiliriz?" Prysen Ol ekledi.

İlk Bilgin iki katı kadar şişti ve kesinlikle sersemlemiş görünüyordu. Gözleri parlıyordu. "Yorumlama tamamen size kalmış. Düşüncelerinizi toparlamak için yüz dakikanız var."

Denemeler Arenası'ndan son ayrıldığımızda, psionik uzay elfi Nycati ve hastalık hastası Kai'nin bilgin temsilcisi Prysen'e basit bir soru sorulmuştu: Neden buradasınız? Şimdi bu soruyu yanıtlamaya çalışıyorlar. Bir kap kahve içip rahatlayın. Bu biraz zaman alabilir.

"... Bununla birlikte, uygulamalı anlam, uygulamalı
anlam ile birlikte çalışır. Etik, Bu nedenle,
ve Anlamı ve

Bu görüş kümesinin merceğinden algılanan bir kavramın tanımı, durumsal bağlamda ele alınmalıdır."

Prysen Ol başını hafifçe salladı. "Sizin hatanız tekil bir kavrama birden fazla tanım uygulamaya çalışmanız. Bunun yerine araştırmamızı, bir kavramın temel anlamını damıtmak için çeşitli yinelemelerini yakalayan, geniş de olsa tek bir ilkeye odaklamamız gerekmez mi?"

Yarım saattir bunu tartışıyorlardı. 'Burası'nın ne anlama geldiği konusunda anlaşamamaları bir yana, bunu hangi parametrelerle tanımlayacaklarını bile bulamıyorlardı. Seyircilerin çoğu kendinden geçmişti. Otrokarlar kemik çalıyordu.

Zar. Dushegub'ların dalları birbirine doğru sarkmış, bir gölgelik oluşturmuydu. Unessa onun altına kıvrılmıştı ve güzel bir uyku çekiyordu. Kai'ler vücutlarıyla bir kalkan duvarı oluşturmuydu; bu normalde vahşi doğada seyahat ederken ve yırtıcılara karşı korunurken dinlenmek zorunda kaldıklarında olurdu. Resven dirseğini kol dayanağına dayamış, çenesini eline yaslamış ve uyuklamaya başlamıştı. Kosandion pes etmişti ve kişisel ekranında karmaşık görünümlü bazı belgeleri gözden geçiriyordu.

"Yardım edin..." Tony kulağına fısıldadı. "Gözler kapanıyor... Karşı koyamıyorum..."

Küçük bir ekran açtı. Tony tribünlerin üzerindeki gizli kuledeydi ve arenayı kuş bakışı görüyordu. Yarı yarıya komaya girmiş gibi görünüyordu.

"Sen bir ad-hal'sın. Belalı eğitimini kullan."

"Gücümün sınırları var."

Mutfağa erişmek için parmaklarımı ekranda gezdirdim. Droplet belirdi, sevimli sincap kuyruğu arkasından kalkmıştı. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Seyahat fincanlarında kahve alabilir miyim lütfen?" "Kaç tane?"

"Dört."

Kosandion bana baktı. Tanıdığım Uma'lar kafeinli içeceklere düşküncü ve Dominyon vatandaşları sıklıkla çay içerdi.

"Beş olsun," dedim.

Resven'in çenesi kaydı. Sarsılarak uyandı ve gözlerini kırptırdı.

"Altı. Krema ve biraz da şeker." Kaloriye ihtiyacımız vardı.

"Hemen geliyorum."

Nycati gökyüzünü düşündü. "Anlaştık. Bu tartışmanın amacı doğrultusunda, bakış açımızı genel bir ilke tarafından yönetilen belirli bir duruma indirgeyelim. Bu durumu nasıl tanımlayacağız?"

"En temelden başlamamızı öneriyorum. 'Burayı' uzay-zaman sürekliliği içinde bir nokta olarak tanımlayalım."

"Cazip görünebilir, ancak zaman özneldir ve ölçülemez. Kişinin algısına bağlı olarak daha yavaş ya da daha hızlı geçer..."

"Şu anda oldukça yavaş geçiyor gibi görünüyor!" diye duyurdu Meer Hanesi'nin başı, derin sesi bir alarm gongu gibi gürleyerek.

Otrokar bölümünden biri, "Uzun zamandır buradayız!" diye bağırdı.

Gertrude Hunt kafamın içinde çınlayarak Orata'nın portaldan geldiğini duyurdu. Varış odasını gösteren küçük bir ekran açtı. Portaldan çıktı ve evrensel 'toparlayın' hareketini yaptı. Açılış töreninin aksine, münazara sadece bir iki dakikalık gecikmeyle neredeyse canlı olarak yayınlanıyordu. Reytingler düşüyor olmalıydı.

Yerden küçük bir masa çıktı, üzerinde çeşitli renklerde metal yalıtımlı bardaklar içinde altı kahve vardı. Bir tane aldım ve Kosandion'a uzattım.

"Teşekkür ederim." Bardağı açtı ve yudumladı. "Lezzetli."

Bir hediye ya da iyiliği asla basitçe kabul etmemesi ilginçti. Her zaman teşekkür eder ve ardından hediyenize değeri verdiğini belirtmeyi ihmal etmezdi.

Mavi bardağı Reşven'e uzattım. Şüpheli bir bakış attı, kapağını açtı ve bir yudum içti. Gözleri büyüdü.

Bir bardağı kendime ayırdım ve diğerlerini Sean, Gaston ve Tony'ye gönderdim.

"Sen bir azizesin," dedi Tony.

Sean elindeki bardakla beni selamladı.

"Tanrıların nektarı," diye mırıldandı Gaston.

"...peki zaman sürekli akıyorsa, tanımımızı sabitlediğimiz tek bir an o anda sona ereceğine göre 'burayı' nasıl tanımlayabiliriz?" Nycati merak etti.

Prysen Ol gülümsedi. "Bu kavram zamanın gerçekten geçtiği, hareket ettiği ve dahası bu hareketin ölçülebilir olduğu inancına dayanıyor. Ben böyle bir şeyi kabul etmiyorum. Aslında, zamanın sonsuz sayılara indirgenebileceği fikrini tamamen reddediyorum. Aksine, en iyi sonlu sayılarla ifade edilebilir. Kesinliklerinin bir sınırı vardır, çünkü doğa doğası gereği rastgele, kaotik ve kesin değildir."

İlk Bilgin Thek pençeli ellerini sevinçle çıırttı.

Orata ellerini önünde tuttu, avuç içleri yukarı bakıyordu, parmakları açtı, sanki görünmez bir kavunu yüzüne getirmeye çalışıyordu. Dominyon'un yalvarma jesti. Buna bir son vermem için bana yalvarıyordu.

İlk Bilgin'in kulaklığına eriştim. "Bunu kısa kesmeliyiz."

"Ama çok canlandırıcı," diye fısıldadı.

"Zamanım sınırlı!" diye bağırdı Meer Hanesi'nden bir başka şövalye. "Geçen ya da geçmeyen her an yaşama isteğimi tüketiyor."

Donkaminler koro halinde "Aynı fikirdeyiz," diye açıkladılar.

"Neden burada olduğunu biliyor musun?" Surkar ayağa fırladı. "Kazanmak için!"

Salondan alkış sesleri yükseldi. Alkışları kabul ederek kollarını kaldırdı ve ödüllü pazularını esnetti.

"Ve tartışma otrokarın lehine sonuçlanıyor," diye mırıldandı Kosandion.

İlk Bilgin'in yumurtasını beyaza çevirdim.

"Eyvah," diye duyurdu İlk Bilgin. "Zamanımız tükendi. Gerçekten büyük bir zevkti. Lütfen yerlerinize dönün."

"Kim kazandı?" diye bağırdı Gülümseyenler Takımından biri.

"Kimin umurunda?" diye bağırdı dişi bir otrokar. "Hepimiz kaybettik."

Gaston öne çıktı. "Kısa bir aradan sonra duruşmaya devam edeceğiz. Lütfen ikinci yarıda gücünüzü yeniden kazanmak için ikramlardan faydalanın."

Yerden içecek tepsileri fıskırdı.

Ekranımda Orata mutlu bir şekilde nefes verdi ve portaldan geri döndü.

"Münazaradan sonraki tarihlerin programı nedir?" Kosandion sordu.

"Oond . ve oomboles, takip etti tarafından ve Donkamin aday," dedi Resven.

"Açıklandı mı?"

Şansölye, "Hayır, Letero," dedi.

"Oond'u Ellenda ile değiştir," dedi Kosandion.

"Evet, Letero."

Sean hala arenadaydı. Mikrofona fısıldadım. "Hey."

"Selam," dedi, sesi sıcaktı. "N'aber?"

Tereddüt ettim. Bu biraz aptalcaydı. Onu görebiliyordum. Tam oradaydı. Ama son birkaç gündür çok meşguldük. Normalde zamanımızı birlikte geçirirdik. Birbirimize yapışık değildik ama genelde birlikte yemek yerdik. Ev işlerini birlikte yapardık. Geceleri yeni ortak yatak odamızın dışında bizim için yaptığım rahat odaya yerleşiyor, Beast ve Olasard ile video oyunları oynuyor ya da televizyon izliyorduk.

Bunların hiçbirini yapamamıştık. Onu neredeyse hiç görmüyormuşum gibi hissediyordum ki bu, Wilmos'la gezintiye çıktığı zamanlarda olduğu gibi, onun burada hiç olmamasından daha kötüydü. Onu özliyordum ama bunu yüksek sesle söylemek bana çok muhtaçmışım gibi geliyordu.

"İyi misin?"

"Seni özledim," dedi.

"Ben de seni özledim."

"Genç aşk," diye mırıldandı Gaston.

Tony alaycı bir tavırla, "İğrenç," dedi. "Görev söz konusu olmasaydı, ikinizin de sesini keserdim."

A trompet gibi ses darbeli aracılığıyla ve arena, molanın bittiğini duyuruyor.

OTROKARLARDAN SURKAR AKVARYUMUNDAKİ OOND'A BAKTI.
Belli ki tercih edeceği rakip bu değildi. Onun için çok kötü.
Küreler rastgele yerleştirilmişti. Ben bile hangisinin hangisi olduğunu bilmiyordum.

"Bir balıkla tartışmam mı gerekiyor?" diye sordu.

İlk Bilge ona, "Yabancı düşmanlığı hiç kimseyi aydınlanma yoluna götürmemiştir," dedi.

Surkar gözlerini kısa bir süreliğine gökyüzüne kaldırdı, sanki güneşi sıkıntılarına tanık olmaya davet eder gibiydi. Bir uzay balığıyla tartışmak üzereydi ve tartışmalarına bir uzay tavuğu başkanlık edecekti. Bu onun boyuna uygun bir duruşma değildi. Horde kahramanı imajı biraz yara alıyordu ama bu konuda sinirlenmek onu mızımız bir bebek gibi gösterecekti ve bunu biliyordu.

"Sorunuzu sorun," diye hırladı.

"Hayatta en iyi olan nedir?" diye açıkladı İlk Bilge. "Düşünmek için yüz dakikanız var."

Oh, tatlı Evren. "Sean, sen olduğunu biliyorum," diye fısıldadım.

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok," dedi Sean.

"O filmi daha bir ay önce tekrar izledik."

"Bakalım ne diyecek."

Surkar omuzlarını dikleştirdi, sanki tanıdık bir zeminde savaşa giriyormuş ve düşman hattındaki bir boşluğu yeni fark etmiş gibiydi.

"Düşmanlarınızı ezmek için," diye mırıldandı Sean korkunç bir Avusturya aksanı taklidiyle. "Sürüldüklerini görmek için..."

"Bunu söylemeyecek. İmkânı yok." Hayatım üzerine bahse girebileceğim çok az şey vardı ama Umut Kıran Sürü'den Surkar'ın Barbar Conan'ı görmemiş olması bunlardan biriydi.

İlk Bilgin'in yumurtası beyaza döndü.

"Zafer," diye duyurdu Surkar.

Oond yüzgeçlerini açtı ve bir rüzgârda savrulan narın tüller gibi nazikçe aşağı süzölmelerine izin verdi. Tercümanı parladı ve akvaryumunun tabanındaki hoparlörlerden yumuşak bir ses yükseldi. "Güvenlik."

"Zafer, güvenliğe ulaşmanın tek yoludur," diye homurdandı Otrokar şampiyonu. "Düşmanlarınızı ezin."

Sean kulağımın dibinde boğuk bir ses çıkardı. Tony homurdandı. "Ordularını katledin. Onları geri sürün. Onları

boyun eğ. Kalplerini korkuyla doldurun ve zihinlerine hükmedin ki adınız anıldığında bile titresinler. Güvenliğı bu şekilde sağlarsınız."

Oond'un yüzgeçleri bir ileri bir geri sallanıyordu. "Doğru değil."

Surkar ters ters baktı. "Bir balık savaştan ya da onurdan ne anlar?"

Oond'un yüzgeçleri açıldı, büküldü ve kırıldı. "Derin suları bilirim. Tüm duyuları kör edecek kadar yoğun ve soğuk karanlığı tattım, hiçbir yönün olmadığı, akıntısız bir yer. İçinde yaşayan şeylere tanık oldum. Okyanus boyunca uzanan canavarların çenelerini gördüm. Güvenliğin değerini biliyorum. Ne kadar güçlü olursan ol, ezemeyeceğın düşmanlar vardır."

"Bir korkak gibi konuşun."

"Beni küçümsemeye çalışıyorsun. Derin sularda yüzdün mü? Bir leviathan öldürebilir misin?"

Surkar omuz silkti. "Peki. Halkınız güvenliğı nasıl sağlıyor? Beni aydınlatın."

"Okyanusun içinde uçsuz bucaksız mercan resifleri vardır. Bir mercan, küçük canlıların çabalarıyla yavaşça büyür ve yıllar geçtikçe yayılarak başka yaşamları barındırır. Balıklar etrafında oynar ve beslenir; yumuşakçalar sürünerek etrafı temizler.

Okyanus tabanı; düzinelerce tür onun büyümesi içinde beslenir, yaşar ve ürer ve eğer bir yırtıcı ortaya çıkarsa, mercanın sağlam duvarları içine çekilirler ve çoğu hayatta kalır. Eğer güvende olmak istiyorsanız, bir mercan olmalısınız. Başkalarına yardım edin. Kendinizi onlar için vazgeçilmez kılın. Onlara ayrı ayrı mücadele ettiğinizi ama birlikte başarılı olduğunuzu gösterin."

Surkar alay etti. "Köleler böyle yapılır. Kendini vazgeçilmez kıl ve daha güçlü olanlar seni kendilerine hizmet etmen için zincire vursun. Sizi emirlerini yerine getirmeye zorlayabiliyorlarsa neden size saygı duysunlar ya da iyiliğinizi umursasınlar ki? Misilleme gücü olmadan, yeteneklerinizin hiçbir önemi yoktur. Sefil bir varoluşa mahkum, aşağıların aşağısı olacaksınız. Hayır. Halkım bu şekilde yaşamayacak. Özgürlüğüme değer veriyorum. Onu bir kenara bırakmayacağım. Sinmeyeceğim."

"Doğru değil."

"Ben yalan söylemem, balık. Buna ihtiyacım yok. Başkalarını gerçek sözlerimin rahatsızlığına katlanmaya zorlayacak kadar güçlüyüm."

"Düşmanlarınızı öldürün," dedi Oond'un çevirmeni, sesi yumuşak ve hüzünlüydü. "Ebeveynleri öldürün. Yavruları katledin. Bu şekilde güvende olamazsın. Anıları büyütürsün. Hayatta kalanların karınlarının derinliklerinde, dikenlerle kaplı deniz kestaneleri gibi filizlenirler. Ezdikleriniz sizi ezmek ve acılarının kaynağını söküp atmak için geri dönene kadar acı ve acı verirler."

Surkar dişlerini gösterdi. "Buna pişman olacaklar."

"Ve sonra acı yumurtaları yeniden ekilecek. Buna karşılık halkınız da kendi ıstırabını büyütecek ve intikam peşinde koşacak. Ve bu böyle devam edecek, bir acı döngüsü hiç bitmeyecek."

Surkar, "İntikam potası bizi güçlü kılıyor," dedi. "Altı kardeşim vardı. Savaş dördünü aldı. Geriye sadece kardeşim ve ben kaldık. Klanımızın en güçlüsü biziz. Zafere ulaşarak yaşama hakkımızı kanıtladık."

Oombole'un yüzgeçleri ve gövdesi boyunca küçük ışık kıvılcımları tutuştu. Oond akvaryumunun içinde dönerek tam bir daire çizdi. Nefes kesici bir manzaraydı, sarı ve kırmızı ışıklar katmanlı yüzgeçlerinden kayıyordu, zarif ve güzeldi. Yüzgeçlerini kaldırdı, indirdi ve canlı bir alev gibi tekrar döndü.

Arena sessizlik içinde izledi.

Büyüleyici yüzgeçler akıyordu. Işık nazik ve güzel bir şekilde titreşiyordu.

"O ne yapıyor?" Surkar sordu.

"Senin için dans ediyor," dedi Sean ona. "Neden?"

Oond'un çevirmeni "Sen acının çocuğusun," dedi. "Acı çektin. Bu küçük bir hediye. Acıdan arınmış bir an."

Surkar uzun bir süre ona baktı. "Güzel bir dans. Ne yazık ki danslar savaş kazandırmıyor. Sana bir tavsiyede bulunacağım: Düşman çocuklarının canını almaya geldiğinde, onları topla ve mercanına kaç. Dans ederek zaman kaybetmeyin."

İlk Bilgin'e döndü. "Bu saçmalık sona erdi."

"Pekâlâ," dedi İlk Bilgin.

"Oombollerin kelimenin geleneksel anlamında meslekleri var mı?" Kosandion sordu.

"Evet," dedim ona. "Oond bir ookariş, işi dans etmek olanlar için dans etmek olan olağanüstü güzel bir varlık.

mağdur."

Sırada Cyanide vardı. Güzel ve zarif Higgra büyük patilerinin üzerinde arenaya doğru ilerledi ve karasal bir kar leoparının efsanevi kuzenine çok benziyordu.

Çoğu tür, alet kullanmalarını sağlayan uzantılar geliştirmiştir. Higgra bunu yapmadı. Hâlâ dört ayak üzerinde yürüyor, kalçalarının üzerinde oturuyor ya da karmaşık bir iş yapmaları gerektiğinde özel alet sandalyelerine uzanıyorlardı. Parmakları hünerliydi ama alet kullanımını asıl mümkün kılan pençeleriydi. Uzun ve kavisli olan bu pençeler aşırı hassasiyet sağlardı. Bir Higgra bir yumurtanın sarısını koparabilir ve onu kırmadan bir mil boyunca engebeli arazide taşıyabilirdi. Higgra'nın hiç evrimleşmediği, ancak zaman içinde kaybolmuş ileri bir uygarlık tarafından geliştirildiği teorisi vardı. Kökenleri galaksinin gizemlerinden biriydi.

Siyanür kalan üç küreden birini pençeleriyle keserken kendi küresi de görüş alanından çıktı. Böcekler Donkamin temsilcisini etiketledi. Adam arenanın zemininde onun yanına geldi.

"Kader seni bağladı mı?" İlk Bilge sordu. "Bu sizin sorunuz. Düşünmek için yüz dakikan var."

Siyanür 100 dakika beklemekle uğraşmadı. "Evet. Olacak olan, gerçekleşecek."

Donkamin boynunu yana doğru bükerek iki ayağına kadar uzattı. Midem vücudumdan dışarı çıkmaya çalıştı.

"Geleceğimizin mimarları bizleriz. Kader boş bir kavramdır."

Siyanür gülümseyerek mavi diş etlerini ve pırıl pırıl parlayan beyaz dişlerini gösterdi.

Donkamin adayı, "Her şey önceden belirlenmişse, insan neden bir şeyler yapmaya çalışsın ki?" diye sordu.

"Elbette denemek gerekir. Gelecek bilinemez ve biz gelecek olana karşı körüz. Hayatımız, ölçüldüğümüz bir sınavdır. Kaderinizi hak etmek için ona layık olduğunuzu kanıtlamanız gerekir."

"Kaderin var olduğuna dair hiçbir kanıt yok."

"İnsanın bir ruhu olduğuna dair hiçbir kanıt yok ama yine de buradayız."

Donkamin adayı "Benim ruhum yok," dedi.

"O zaman seninle daha fazla konuşmayacağım, ruhsuz olan. Diyaloğumuz anlamsız olacaktır."

Siyanür arkasını döndü ve koltuğuna geri döndü.

Tamam. Çok çabuk bitti.

İlk Bilge herkes oturana kadar bekledi ve kanatlarını açtı. "Son iki aday kürsüye gelebilir."

Team Smiles ve Temple bölümlerinden iki rampa açıldı. İlk ayağa kalkan Amphie oldu. Neredeyse zıplayarak ayağa kalkmıştı. Geometrik beyaz ve siyah işlemelerle vurgulanmış uzun mor bir elbise vücudunu sarıyordu. Renk güzel ve derindi ama canlı olmaktan ziyade doygun değildi. Bir balo elbisesinden çok, bir Hükümdarın eşine yakışan resmi bir devlet elbisesi gibiydi. Koyu renk saçları ustaca bir düzenlemeyle başını taçlandırıyor; tek bir saç teli bile yerinde değildi. Ayaklarını siyah sandaletler süslüyordu. Her şey çok zevkli ve ağırbaşlıydı.

Leydi Wexyn de mor giymişti ama onunki sınırsız bir ametist kutlamasıydı. Yarı saydam elbisesi en ufak bir esintide akıyor, ortasında iris moru, sonra ateşli bir güle dönüşüyor ve sonunda coşkulu bir sarıya dönüyordu. Saçları, stilize edilmiş güneş ışınlarına benzeyen dikenli altın bir süsle sabitlenmiş özenli bir gül şeklinde yüzünden geriye doğru toplanmıştı. Yürürken elbisesinin uzun yırtmacı açılarak herkese bronzlaşmış, yuvarlak kalçasını gösteriyordu. Hareket ettikçe bir düzine halhal minik çanlarla tıngırdıyordu ve esinti elbisesinin eteklerini kenara savurduğunda yalınayak olduğunu gördüm.

Yan yana durdular; bir sarayın zarif, ağırbaşlı sakini ile çiçekli bir çayırda evinde olabilecek ılık ve renk kadını.

"Önünüzdeki soru şu: Aşk nedir?" İlk Bilge sordu. "100 anınız var."

Sean kulağıma tanıdık bir melodi mırıldandı. Ben de aldım. Akılda kalıcıydı ve gerçekten yorgundum. "Bana zarar verme..." Tony de katıldı. Yumurta beyaza döndü.

Amphie, "Sevgi karmaşıktır," dedi. "Hem soyut bir kavramdır hem de canlı varlıkları etkileme gücüne sahiptir. Etkisi geri döndürülemezdir ve onu deneyimleyenler sonsuza dek değişir ve çoğu zaman yara alırlar, yine de çektikleri acıya rağmen bazıları pişmanlık duymaz. Aşkın bir yücelme süreci, hayvani dürtülerden neredeyse ruhani bir duygu saflığına, sahip olma dürtüsünden kendini feda etme aydınlanmasına, artık karşılıklılık gerektirmeyen ama karşılıklı ilişkiden bağımsız olarak var olan bir aşkınlığa doğru dönüştürücü bir yolculuk olduğu söylenebilir.

arzu nesnesidir. Bu tutkulu bir özlem ya da saygıya dayanan bir takdir olabileceği gibi, bir tanrının takipçilerine ya da bir yöneticinin tebaasına duyduğu sevgi gibi tek taraflı ve tarafsız da olabilir."

İlk Bilgin başını salladı.

Amphie, "Sevgi soru işaretleri yaratır," diye devam etti. "İyileştiricidir ama aynı zamanda zarar da verebilir. Kişi kendini sevmelidir, ancak çok fazla kendini sevmek kişinin etik değerlerinden ödün vermesine ve kendi kusurlarına kör olmasına neden olur. Sevginin kişinin kendini tamamlama arayışı olduğu söylenebilir; kendimizde eksik olan erdem ve güzelliği başkalarında ararız. Sevgi akla karşıt olarak var olur, çünkü birini sevdiğimizde onun kusurlarını görmezden gelir, ruh halinin ve refahının kendi ruh halimizi etkilemesine izin veririz. Hayırseverliğin kökeni olsa da, aynı zamanda bir tür deliliktir. Sonuç olarak sevgi, genellemelere yer vermeyecek kadar geniş kapsamlı olduğu için belirli bir bağlamda incelenmesi gereken katmanlı bir olgudur. Gücü muazzamdır, etkisi ömür boyu sürer ve üzerinde daha fazla düşünmeyi gerektirir."

İlk Bilgin tekrar başını salladı ve Leydi Wexyn'e baktı.

Kız da ona gülümsedi. Yanaklarına yumuşak bir kızarıklık dokundu. Başını kaldırıp Kosandion'a baktı. "Majesteleri için hissettiğim şey aşk."

Resven elini yüzüne kapattı. Amphie ağzı açık bir şekilde Leydi Wexyn'e baktı.

"O benim favorim ve başka hiç kimseyi aynı şekilde sevmeyeceğim."

Leydi Wexyn Kosandion'a küçük bir el salladı ve gülümsedi.

Handan son ayrıldığıımızda münazaralar bitmişti ve ~~Kitap Yutan Horde~~ Hükümdarlığı vatandaşları resmi oylamalarda favorilerini seçmekle meşguldü. Bu arada, Dina çaresiz bir şekilde kimliğini bulmaya çalıştı. Kosandion'u hedef alan suikastçı. Ne yazık ki tartışmalar pek aydınlatıcı olmadı.

Dushegublar bana baktı. Gözleri kabuklarının yarıklarında saklı olduğu için 'bakmak' onlar için mecazi bir terimdi. Kendilerini dikleştirdiler, dik durdular ve mümkün olduğunca fazla yer kaplamak için dallarını uzattılar. Uzuvarı sürünerek birbirlerinin üzerinden kayıyor, karanlık kabus dokunaçları gibi bana doğru uzanıyor, yakalamaya ve sıkıştırmaya hazır bekliyorlardı. Onlar hareket ettikçe ahşap gıcırıyor ve inliyor, insan kemiklerinin kırılma sesini andırıyordu.

Yanımdaki Sean pek etkilenmiş benzemiyordu. Ben de etkilenmedim.
etkilendim.

Unessa da dahil olmak üzere diğer herkes çoktan odalarına gönderilmişti. Kosandion üç saat içinde Ellenda ile ilk randevusuna çıkacaktı,

ve diğerk herkes erken bir akşam yemeğine davet edilecekti, ancak o zamana kadar delegeler içeride kilitli kalacaktı. Bir gün için yeterince sosyalleşmiştik.

En büyük Dushegub dallarını bana doğru uzatmış, beni ayaklarımın altından çekip almaya hazır devasa ellerin parmakları gibi üzerimde tutuyordu. Kabuğuna bağlı tercüman tısladı ve alçak bir erkek sesiyle konuştu.

"Teklif. Ya müdahale etmeyi bırakırsınız ya da sizi öldürür ve evinizin ağacını kırarız. Tartışmak istiyor musunuz?"

Bu benim ilk Dushegub rodeom değildi. "Ya kurallara uyarsınız ya da hepinizi öldürür, gezegeninize gider ve fidanlarınızı ateşle öldürürüz."

Lider bir o yana bir bu yana sallanarak gıcırdadı.

"Yanılığı: ağacınızı terk etmezsiniz. Gezegenimize gidemezsiniz. Ya teslim olursunuz ya da sizi öldürürüz. Tartışmak istiyor musun?"

"Seni burada  ld recekim. O senin gezegenine gidecek." Sean'ı işaret ettim.

Sean onlara dişlerini gösterdi. Arenanın zemini yarıldı ve  i ek tarhındaki bir yığın yabani ot ortaya  ıktı. Taştan iki nozul fırladı. İlki bitkilerin üzerine dünya dışı sert bir ot öldürücü püskürttü. Yabani otlar b z şt . Dushegublar geri çekildi. İkinci nozul tıkladı ve bir alev püskürterek solmuş otları minyatür bir meşaleye dönüştürdü.

"Biz  ld r r z. Siz  l rs n z." Kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Tartışmaya gerek yok.  ukurunuza d n n."

Dushegub'lar gıcırdadı ve tısladı.

Süpürgemi taş zemine vurdum. Alçak bir ses arenada titreşerek kemiklerimi sızlattı. O ses

Dushegublar titreşim ve seslere karşı duyarlıydı. Avlarını bu şekilde tanırlardı.

Ağaçlar geri çekildi.

"Boyun eğin."

Dushegub'lar dallarını katlayarak bir yığın haline geldiler. Altlarındaki zemini açtım ve onları kaygan bir oluktan çukurlarına doğru yönlendirdim.

Sean güldü.

"Ne yazık ki bu son değil. Onlar tek fikirli pislikler. Bu sefer onları şaşırttım ama bir şeylerle geri gelecekler."

"Ağaç hükümdarı kıran arkadaşlarına ne oldu?"

Arkamı döndüm. İlk Bilgin hemen arkamdaydı, iki yardımcısı ise saygılı bir mesafeden beni izliyordu. Görünürde olmayan Gaston'un ona eve kadar eşlik etmesi gerekiyordu.

"Zarar gördü mü?" diye sordu İlk Bilgin.

"Hayır," dedi Sean. "Onu çukura geri bıraktım."

Dushegublar gonokorikti, erkek ve dişi ağaçları vardı. Onları birbirinden ayırmak neredeyse imkansızdı, ancak spor kapsüllerini sadece dişiler ürettiyordu.

"Spor kapsülleri ölümcül değil," diye açıkladım. "Geçici bir sersemliğe neden olurlar. Bunları uzaktaki avlarına fırlatarak onu bayıltırlar ve böylece yaklaşıp yiyebilirler."

Kapsül yere inmiş olsaydı, Bestata biraz kestirirdi. Ama vampir metabolizması onu sadece yavaşlatmış olabilirdi ve o zaman Paul Bunyan'ın vampir silahlarıyla şövalye zırhı giymiş çarpıcı bir taklidini izleyebilirdik. Hazırlanmış bir kan kılıcı yetişkin bir Dushegub'u iki ya da üç vuruşta keserdi.

"Tüm misafirlerimizi güvende tutuyoruz. Sinir bozucu olanları bile," dedi Sean.

"Misafirlerden bahsetmişken," dedi İlk Bilgin. "Handa üç kişi daha kalabilir mi? Bu yarışmanın nasıl sonuçlanacağını görmek istiyorum."

"Sizi aramızda görmekten memnuniyet duyarız," dedim ona. "Peki ya dersleriniz ne olacak?"

İlk Bilgin içini çekti. "Genç zihinlerin gelişimini yönlendirmek zorlu ve yorucu bir görevdir. En etkili olmak için dinlenmek gerekir ve birkaç gün kendi kendine çalışma ve kişisel tefekkür öğrencilerim için faydalı olacaktır."

Depoda hâlâ koo-ko kümesim vardı ama çok büyük olacaktı. Gözlemci kanadında yeni bir dizi oda oydu ve onları küçük bir yaşam alanı haline getirmeye başladım. Geçen sefer neyi sevmişti? Darı. İşte buydu. Orro'ya haber vermeliydim.

Sean'ın telefonu çaldı. Cüppesinin içinden çıkarıp baktı. "Marais."

Memur Marais ek iş olarak güvenlik görevlisi olarak çalışıyordu. Bir sürü izni vardı, bu yüzden Gertrude Hunt'ı korumak için bir hafta izin almıştı. Bu gerçeği karısıyla da paylaşmamıştı. Bunun bedelini cehennemde ödeyeceğini hissediyordum.

Sean birkaç dakika dinledi.

"Hemen geliyorum." Telefonu kapattı ve bana döndü. "Protestocularımız var."

"Ne?"

"Bir çeşit Dominyon dini grubu hanın önünde protesto gösterisi yapıyor. Eşlerle ilgili bir sorunları var."

seçim."

"Güpegündüz mü?"

Sokağa bakan kameralardan gelen görüntüyü en yakındaki büyük ekrana aktardım. Üç kişi hanın önünde, sınırın hemen dışında duruyordu. Ten rengi kullanmış olmalıydılar çünkü ten renkleri yeterince dünyevi görünüyordu. Küçük metal çubuklardan ve parlayan neonlardan yansıtılan yüksek teknoloji ürünü tabelaları ise öyle değildi.

Sean bana "Ben hallederim," dedi.

Bir duvara doğru kaçtı. Han onun için bir açıklık yaptı.

Ekranı kapattım.

"Bu acil bir durum mu?" diye sordu İlk Bilgin.

"Merak etme, Sean halleder." Odayı döşemeyi bitirdim ve gözlemci kanadına giden bir geçit açtım. "Size odalarınızı göstereyim."

Koridorda yürüdük. Bu onun aklını almak için bir fırsattı. Hâlâ uğraşmamız gereken gizli bir suikastçımız vardı.

"Nycati hakkında ne düşünüyorsunuz?"

"Zeki, güzel konuşan ve iyi eğitilmiş," dedi İlk Bilgin. "Ne yazık ki gerçek bir filozof değil."

"Neden?"

"Nycati Hisselerve aynı eksiklikler olarak
Amphie'ninki daha belirgin olsa da."

"Bence iyi iş çıkardı."

İlk Bilgin başını salladı. "İyi öğretmenleri vardı. Ona bilgiyi nasıl bulacağını ve nasıl muhafaza edeceğini öğretiler ama özgün düşünce kıvılcımını ateşlemeyi başaramadılar. Bizden önce gelenlerin düşüncelerine aşina olmanın, bilginin temeli olduğu doğrudur.

ama bu sadece ilk adımdır. Bir sonraki adım kişinin kendi görüşünü geliştirmesidir. Bu çok daha korkutucu bir çabadır."

"O zaman Amphie kaybetti mi?"

"Hiç şüphesiz. Hangi soruyu sordum?" "Aşk nedir?"

İlk Bilgin başını salladı. "Aynen öyle. Onlara aşkın tanımını sordum. Amphie basitçe aşkın karmaşık bir şey olduğunu söyledi, bu konuda kendisine öğretilenleri tekrarlardı ve bizi kendi tezine geri götürdü. Soruya hiç cevap vermedi."

"Peki ya Leydi Wexyn?"

İlk Bilgin'in gözleri parladı. "Tessidect İlkesi'nin ne kadar güzel ve özlü bir gösterimi. Yaklaşık bin yıl önce Omega Centauri Kümesi'nden çıkan temel filozoflardan biriydi. Tessidect sevginin özünde bağlayıcı olduğunu öne sürmüştü. Karşılıklı olsun ya da olmasın, bir varlık ile arzusunun nesnesi arasında bir ilişki yaratarak kendi mikrokozmosunu oluşturur. Zaman-uzay sürekliliğinin tüm yönlerini altüst eden, kendi yarattığımız minyatür bir evren. Aşık olduğunuzda algınız, içsel dengeniz, hatta zaman ve mekan algınız bile değişir."

İlginç. Hiç bu şekilde düşünmemiştim.

İlk Bilge yürürken sopasını sallayarak devam etti. "Her varlık eşsiz ve diğerlerinden farklı olduğu için, onların sevgisi ve yarattığı mikro kozmos da eşsizdir. Tanımlanamaz, ancak deneyimlenebilir."

Doğru. Sean'la tanışmadan önce de aşık olmuşum ama onunla olan ilişkim diğerlerine hiç benzemiyordu. Bu... Bu farklıydı ve bunu tam olarak kelimelere dökemiyordum.

"Leydi Wexyn iki kısa cümlede bu kavramın özünü damıttı: aşkı açıklanamaz, sadece hissedilir; başka hiçbir şeye benzemez; ve onu daha önce yaşadığı tüm aşklara tercih eder. Arzu Tapınağı'nın bir öğrencisinden daha azını beklemezdim. Ne de olsa eğitimleri mükemmel."

Leydi Wexyn'de dünyaya gösterdiğinden çok daha fazlası vardı, ancak uzun süredir acı çeken bir şansölye muhtemelen İlk Bilgin'e ona çok fazla kredi verdiğini söyleyecekti.

"Ama Prysen Ol grubun gerçek keşfi. Sequatist'ten alıntı yaptığını fark ettiniz mi? Bu ismi anmaktan bile çekinen pek çok akademisyen tanıyorum. Bir gezegenfaj, gezegenden gezegene seyahat eden, kendi yaşamını desteklemek için tüm yaşamı yutan, yine de varlığının farkında olan ve eziyet çeken, lanetlenen, hakaret edilen ve sonunda yok edilen bir süperorganizma ve işte bu genç adam, kişinin amacını keşfetmesini alıntılarla kalmayıp, kendi gözlemlerini de ekleyerek onu genişletme cesaretini gösterdi. Sa Manastırı'ndan geldiğine neredeyse eminim. Argümanlarında kendine özgü rahat ama rafine bir yaklaşım var."

"O bir sahtekar olabilir mi?"

"İmkânsız. Çocukluğundan beri kendini çalışmaya adanmış olmalı. Çok sayıda genç aday gördüm ve bu adam çok çalışmış."

Eğer Prysen Ol gerçek bir bilginse, bu onun bir suikastçı olma ihtimalini azaltıyordu. İmkansız değil ama o kadar da olası değil.

Şu anda paramı Nycati'ye yatırmıştım. Ama bir de Leydi Wexyn vardı.

felsefesi, "iyi hareket etti" ve Caldenia'nın ziyaretini garantiledi.

Ve muhtemelen Kosandion'u öldürmek üzere olduğunu ve sonrasında hayatta kalamayacağını bildiği için şu anda yas boyası giyen Ellenda. Adaylara Hükümdar ile bire bir randevu sözü verilmişti ancak bu bir garanti değildi. Bir aday, randevu sırası kendisine gelmeden elenebilirdi. Ellenda sıralamada geride kalıyordu, bu yüzden Kosandion'un bunu fark edip tepki vereceğini bilerek yas boyasını sürdürdü. Şimdi randevusuna ve onu hedef almak için mükemmel bir fırsata sahip olacaktı...

Yeni yaptığım odaya ulaştık. Kapıyı açtım. Ne çok büyük ne de çok küçük, duvarları uygun tünekler sunan ağaç dallarıyla kaplı rahat bir oda bizi bekliyordu. Ortadaki sığ havuzun etrafında bir üçgen oluşturacak şekilde duvarlardan üç yuva çıkıntı yapıyordu. Ortadaki yuva diğerlerinden daha büyüktü ve renkli çakıl taşlarıyla süslenmişti. Her birinde ayrı bir tünek bulunan üç pencere odayı güneş ışığıyla dolduruyordu. Yanlarda biri banyo, diğeri çalışma odası olan iki küçük oda daha vardı.

"Harika," diye mırıldandı İlk Bilgin. Kanatlarını asistanlarına doğru salladı.

Yaklaştılar. İçlerinden biri İlk Bilgin'in tüylerinden birkaç büyük iğneyi nazıkçe çekerken, diğeri başlığını kavradı ve başından kopardı.

Yaşlı koo-ko rahat bir nefes aldı, havuzun kenarına oturdu ve pençeli ayaklarını suya daldırdı. Tüyleri kabardı ve normal boyunun iki katı kadar şişti.

Ona iyi günler dilemek için ağzımı açtım.

Han kafamın içinde cınladı. Birisi Baha-char'dan bir iletişim kanalı açmaya çalışıyordu.

Handa benim için bir ekran açıldı ve çağrıyı kabul ettim. Bir kadın belirdi, bir şala sarınmıştı, bu yüzden yüzünün sadece küçük bir kısmı görünüyordu. Derisi alacalıydı, normalde bir köpekte ya da kaplumbağa kedisinde görebileceğiniz bir renk desenine sahipti ve üzerinde elmas şeklinde minik çıkıntılar vardı. Hayır, çıkıntı değil, ince pullar. Belli ki bir tür insandı ama yine de pullu bir derisi vardı. Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim.

"Hancı sen misin?" diye fısıldadı, sesi aceleciydi.

"Evet."

"Hükümdar tehlikede. Adaylardan biri iddia ettiği kişi değil. Benimle Eğri Sokak'taki cam tezgahta buluş. Yarım saat bekleyeceğim. Erkek yok."

Ekran karardı.

SEYAHAT ELBİSEMLE HANA DOĞRU YÜRÜDÜM, SIRADAN BİR

Gri bir giysi, yıpranmış ve hafif yırtık pırtık. Sean yanımda yürüyordu, şimşeklerle patlamak üzere olan bir gök gürültüsü bulutu gibi görünüyordu.

"Bu güvenli değil."

"Enerji kırbacımı ve süpürgemi getiriyorum."

Taşıma kolaylığı için asaya dönüştürülmüş süpürge sırtımda cırt cırtlı bir kılıfın içindeydi. Enerji kırbacı cübbemin altındaki kemerimdeydi. Onu sıktığımda yedi-

Bir insanın kafasını gövdesinden ayırabilen ve yarayı anında dağlayan bir metre uzunluğuunda bir filament. Onunla pratik yapıyordum ve eskiden onunla birlikte giydiğim eldivene ihtiyaç duymayacak kadar iyi olmuştum. Eldiven, kırbacın kesmediği tek şeydi ama onu giydiğimde de elimi acıtıyordu.

Sean'ın yüzü sert bir maskeye dönüştü. "Bu yeterli değil. Onun yerine ben gideceğim."

"Gideceksin ve hiçbir şey olmayacak. Erkek yok dedi."

"Ne dediği umurumda değil."

"Anlıyorum."

"Buradaki tek kadın hancı sizsiniz. Seni tecrit etmek istiyorlarsa, bunu yapmanın en mükemmel yolu bu. Korkmuş gibi davranan bir kadın gönderin, böylece destek getirmeniz mümkün olmaz."

"Destek getiriyorum."

Önümdeki kapı açıldı ve Karat, Gaston ve Dagorkun'un çay içip Kurabiye'nin meyve bahçesinde sarı bir kelebeği kovalamasını izledikleri terasa ıktım. Sanki bir şakanın başlangıcı gibiydi. Bir şövalye, bir savaşçı ve bir casus bir bara giriyor...

"Ve işte sevgili ev sahipleriğimiz geliyor," dedi Gaston. "Uh-oh. Bu ifadelerden hoşlanmıyorum."

İki savaşçı sudaki kanı hisseden köpekbalıkları gibi alarma geçti.

"Bir sorun mu var?" Dagorkun sordu. "Lütfen sorun çıksın. Serbest bırakmam gereken çok fazla bastırılmış öfkem var."

"Leydi Karat," dedim. "Kısa bir yolculuğa ne dersiniz?"

Karat'ın gözleri kısıldı. "Ne tür bir yolculuk? Hazır silahlar gerektirir mi?"

"Muhtemelen."

Ayağa fırladı. "Hadi gidelim! Kılıcımı alacağım."
Karat içeri, ortak salona girdi ve koşarak odasına gitti.
"Gördün mü?" Sean'a
söyledim. "Destek." Hırladı.
"Tamam."
"İtiraz etmeliyim!" Dagorkun gürledi.
"Kızlar gezisi," dedim ona. "Erkek yok."
"Ben de gelmeliyim," diye seslendi Cookie
meyve bahçesinden. Bizi nasıl duymuştu ki?
"Cookie, sen bir erkeksin."
Cookie onun bıyıklarına doğru gülümsedi. "Kimsenin
fark etmeyeceği çok sessiz, çok sinsi bir erkek."
Sean'ın gözlerinde spekülâtif bir ışık belirdi.
"Hayır," dedim ona.
Karat balkona çıktı. Önü açık, uzun, koyu renk bir
pelerin giymişti ve kalçasına bağlanmış devasa bir kılıç
görünüyordu. Pelerini çekerek kapattı ve kapüşonunu
kaldırdı. "Hazır."

KARAT VE BEN BAHA-ŞAR'IN KALABALIK CADDELERİNDE ACELEYLE İLERLEDİK.
Yaklaşık on beş dakikamız kalmıştı.

"Neden Kavisli Sokak?" Karat homurdandı. "Daha yakın
bir yer seçemez miydi?"

"Oraya vardığımızda göreceksin."

Bir ara sokağı daha geçtik, bir sonrakine girdik ve Eğri
Sokak'a çıktık. At nalı gibi bir kavis değildi, her iki taraftan
da dar sokaklar ayrılıyordu. Yüksek, teraslı binalar her
yerde yükseliyor, birbirlerine bağlanıyordu.

esinti yolları, köprüler ve renkli kanvas gölgelik yelkenler. Alışveriş yapanlar ara sokakları tıkamıştı.

"Anlıyorum," dedi Karat. "Burası bir koloni." "Evet. Kaçmak ve kaybolmak kolay." "Eğer kaçarsa, onu kovalamalı mıyım?"

"Hayır. Buraya iyi niyetle geldik. Söylemesi gerekeni söyleyecek ya da söylemeyecek."

U'nun ortasında yer alan cam durak, girişten çıkıntı yapan uzun bir direk sayesinde uzaktan görülebiliyor, caddenin üzerinde büyük bir olta gibi belli bir açıyla yükseliyordu. Direkten sarkan her renk ve şekildeki cam biblolar, süs eşyaları, rüzgâr çanları, prizmalar ve asılı vazolar ışıpta parıldıyor ve ışıldıyordu.

Direğin hemen altında durduk. Alışveriş yapanlar düzenli bir akıntı halinde yanımızdan geçip gidiyordu. Caddenin karşısında, maymun ve eşek meleze benzeyen bir grup kısa, kıllı yaratık bir tachi silah dükkânı sahibiyle hevesle pazarlık yapıyor, yüzüne daha iyi bağırmak için birbirlerinin üzerine tırmanıyorlardı. Böcek görünümlü tachi, onların aptallıklarına karşı oldukça sabırlıydı.

Karat, "İzleniyoruz," dedi.

Ben de hissettim, odaklanmış bir bakış bizi umutsuz bir yoğunlukla inceliyordu.

Dakikalar geçip gitti.

Karat'ın pelerinine bir ışık lekesi düştü ve bana doğru kaydı. Başımı kaldırdım.

Silah dükkanının bulunduğu bina ters L şeklindeydi ve en alt katı en geniş olanıydı. Sağ tarafta bina üç kat yükseliyordu. Sol tarafta, ikinci katından itibaren geniş bir çatı terası uzanıyordu.

Kalan birinci katın tepesinde. Terasın sol ucu ile yan bina arasına sıkışmış dar bir taş merdiven, terasa sokaktan tek erişimi sağlıyordu.

O terasta, şala sarınmış yalnız bir figür, elinde küçük bir ayna tutarak taş parmaklığın yanında duruyordu.

"Davetliyiz," dedi Karat. "Denetimden geçtik." "Öyle görünüyor."

Sokağı geçip dar taş merdivene ulaştık. Teras sokağın kırk metre yukarısındaydı, atlamak için çok uzaktı. Eğer oraya çıkarsak, merdiven tek iniş yolu olacaktı.

Karat merdivenlere baktı. "Kız kardeşin bana senin bir savaşçı olmadığını söyledi. Eğer bir sorun çıkarsa arkama saklan."

"Bu cömert teklifiniz için teşekkür ederim." "Bu bir öneri değildi."

O gerçekten Maud'un en iyi arkadaşıydı. Tamamen aynıydılar.

Aynalı kadın dışında teras boştu. Beklendiği gibi, sadece iki çıkış vardı; bizim çıktığımız merdivenler ve silah dükkanının ikinci katına açılan bir kapı. Kapı açıktı ve içeride, karanlığın içinde gizlenmiş bir şey duruyordu.

"Bir savaş droidi," diye mırıldandı Karat.

"Bunu nasıl bilebilirsin? Görmek için çok karanlık." "Yağlayıcı ve soğutma sıvısı kokusu alıyorum." Vampirler.

Karat durdu. Ben de durdum. Kadın bir süre bizi izledi, sonra yaklaştı. Çok sessiz hareket ediyordu. Bir metre yakınıma geldi ve küçük bir tablet uzattı. Üzerinde tanıdık bir yüz sırtıyordu. Saç kesimi farklıydı.

Kıyafetleri şu anki görüntüsüyle uyuşmuyordu ve gülümsemesinde hırçın bir yan vardı ama hiç şüphe yoktu.

"Onun adı, gerçek adı, Cumbr Adgi. Babası Muterzen göktaşı kuşağındaki Vagabond filosunu yönetir."

"Korsan," diye tükürdü Karat. "Korsanlardan nefret ederim."

"Başkalarının sefaletiyle satın alınan lüks içinde büyüdü. Sadist ve acımasız."

Kadın kapüşonunu indirdi. Küçük pullar yüzünü kaplıyordu. İri, koyu renk gözleri ve narin yüz hatlarıyla herhangi bir standarda göre güzel sayılabilirdi. Yüzünün sol tarafında, burnundan çenesine doğru çaprazlamasına uzanan büyük bir yara izi vardı. Yara izinin kenarları kırmızı ve pürüzlüydü. Bir başka yara izi de boynunu sarıyordu, tekrarlanan yaralardan dolayı eski ve kalındı. Bir köpeğın, içinde sivri uçlar olan bir tasmayı zorladığında alabileceğı türden bir yara iziydi.

"Onun için değıştirildim. Onu memnun etmek için. Terazı onun fetişi. Bunu o yaptı." Yüzündeki yara izini işaret etti. "Ve bunu." Boynunu işaret etti.

Gözleri bana yalan söylemediğini anlatıyordu. Acı ve soğuk bir öfkeyle dolup taşıyorlardı, ateş gibi yanan ama uzun süre bastırıldığı için buza dönüşen bir tür öfke. Bu kadın hayal bile edemeyeceğim şekilde acı çekmişti. İnsanlar gözlerin ruha açılan pencereler olduğunu söyler. Eğer bu doğruysa, onun ruhu hamdı.

Karat bir heykel gibi kıpırdamadan duruyordu.

"Hükümdar'ın başına ödöl kondu. Bütün bir filoyu satın almaya yeter," dedi kadın.

"Ama mesele para değıl, değıl mi?" Ben sordum.

"Hayır. Babasını ve kardeşlerini geçmek istiyor. Bu hareket ona büyük bir prestij ve onur kazandıracaktır.

bir gün hükmetmek istiyor."

Karat, "Korsan tahtını hedefliyor," dedi.

Kadın başını salladı ve kapüşonunu tekrar yerine taktı. "Artık nereye bakacağını biliyorsun. Söylediğim her şeyi doğrulayabilirsin. Senden tek istediğim onu öldürmemen. O ve babası ailemin ölümünden dolayı bana borçlular."

"Borcunuzu tahsil edebileceğinizi düşünüyor musunuz?" Ben sordum.

"Tek ihtiyacım olan küçük bir fırsat penceresi. Bir atış." Kadın dişlerini gösterdi. Kobraninkiler gibi uzun ve inceydiler.

"Hanıma açılan kapının nerede olduğunu biliyorsun," dedim. "Eğer söylediklerin doğruysa, yarın dışarıda oyalanmak için iyi bir zaman olabilir."

"Sana güvenmek için hiçbir nedenim yok," dedi.

"Onu ve kız kardeşini tanıyorum. Yalan söylemezler. Şansını deneyeceksin. Bunu boşa harcamayın," dedi Karat.

Kadın döndü ve uzaklaşarak binanın içinde kayboldu. Kapı arkasından kayarak kapandı.

Merdivenlerden çıkmaya başladık.

"Ona inanıyor musun?" diye sordu vampir şövalye.

"Güven ama doğruyla," diye mırıldandım. Ve bana ihtiyacım olan bilgiyi çok kısa bir sürede verebilecek kişiyi tanıyordum.

Omurgamda soğuk, iğrenç bir his filizlendi, sanki ensemde buz gibi, çürüyen bir balçık damlıyordu. Tiksinti içimde kıpırdandı. Bu büyüyü biliyordum.

"Dur!"

Karat ayağını yerden bir santim kaldırarak dondu kaldı.

Bir yaratık merdivenlerden yukarı çıktı. Uzun, yırtık pırtık cübbesi, benimkine çok benziyordu, taşları sanki yüzüyormuş gibi süpürüyordu.

Yürümekten ziyade. Geniş kolları ellerini gizliyordu ve derin kapüşonunun içi karanlıktı.

Karat ayağını yere koydu ve kılıcını kalçasından çekti. Kabzasından parlak kırmızı bir ışık fışkırdı ve kılıcın içindeki damarlardan aktı. Kanlı silah hazırlanarak vınladı.

Bozulmuş ad-hal terasa çıktı ve yüzünü bize dönerek kaçıışımızı engelledi. Işık yüzünün alt yarısını yakaladı ve soluk, kösele gibi bir çenenin dış hatlarını gördüm. Gidecek hiçbir yerimiz yoktu. Merdiven ve yanındaki bina önümüzdeydi. Silah dükkânı arkamızdaydı ve gizemli kadının bizi içeri alacağından şüpheliydim.

Yaratık sağ kolunu kaldırdı. Kolunun kolu geriye düştü ve yumruk şeklinde sıkılmış korkunç bir el ortaya çıktı. Bozulmuş ad-hal uzun, pençeli parmaklarını açtı. Bir tutam uzun saç taşların üzerine düştü, siyah saçlar griyle karışmıştı.

Tüylerim diken diken oldu. Wilmos.

"Tanıdığın biri mi?" Karat bakışlarını yaratığın üzerinde sabitleyerek sordu.

"Evet. Bu şey yıldırım fırlatıyor. Engellemeye çalışmayın."

Hayali bir rüzgâr bozulmuş ad-hal'ın cübbesini karıştırdı. Fetid büyüü mide bulandırıcı bir bulut gibi etrafında yoğunlaştı. "Yaşıyor mu?" Ona sordum.

Ad-hal cevap vermedi.

"Ne istiyorsun? Onun hayatı karşılığında seninle ne takas edebilirim?" Büyü o kadar yoğun bir şekilde titreşiyordu ki neredeyse öğürecektim.

Önümüzdeki binanın çatısından bir şey fırladı. Havada süzüldü ve ad-hal'e çarptı.

Kurt adam kadın. Olamaz.

İki kan kırmızısı bıçağı çılgınca cübbeye saplayarak onu parçaladı. Ad-hal onu yakaladı ve fırlattı. Uçtu, bir çatırtıyla merdivenin arkasındaki binaya çarptı ve aşağı kaydı.

Yaratığın büyüü kıvılcımlandı ve iki elinin parmakları arasında turuncu bir şimşek çaktı. Toplardan birini bize, diğerini de kurt adam kadına doğrulttu.

"Arkamda kal!" Karat havladı ve saldırdı.

Kurt kadın merdivenlerde çömeldi ve ad-hal'in üzerine atladı.

Yaratık ikiz yıldırım toplarını fırlattı. Ben sola hamle yaptım, Karat sağa hamle yaptı ve kör edici küre aramızda yırtıldı. İkinci top kurtadamı sıçramasının ortasında yakaladı. Yoldan çekilmeye çalıştı ama top beyaz bir alev patlamasıyla yan tarafına ve sırtına sıçradı. Çığlık attı, saf bir ıstırap sesiydi ve acı içinde kıvranarak terasa yığıldı.

Bedenim o yıldırımla vurulduğunu hatırlıyordu. Bir yıldızın ortasına düşmüş gibi hissetmişim, kemiklerimin iliğini yakan, akıl almaz, yakıcı, dayanılmaz bir acının içinde boğulmuştum. Neredeyse beni öldürüyordu. O acının yankısı bedenimde yuvarlandı. Korku içime doldu, diğer her şeyi bastırdı.

Bir daha olmaz. Hayır, bir daha asla.

Yıldırım topu bize doğru yöneldi, kıvrıldı ve ısı güdümlü bir füze gibi bana doğru fırladı.

Panikle yana fırladım, kemerimdeki enerji kırbacını çıkardım ve sıktım. Filament sarı bir kıvılcım yağmuruyla patladı. Kırbacı şaklattım. Ucu

yıldırım topunu yakaladım. Darbe kolumda yankılandı ve kendimi yere attım.

Turuncu küre beyaz bir ateşle patladı. Sihirli patlama dalgası beni yumruklayarak taşın üzerinde geriye doğru itti. İğrenç büyüünün aşırı yükü kaburgalarımı ezdi ve kalbim göğsümde çığlık attı. Acı beni boğdu. İçinden yüzerek çıktım, öğürdüm, hıçkırdım, ağzımdan kan tükürdüm ve dik bir şekilde yuvarlandım.

Karat yozlaşmış ad-hal'ı delicesine bir hızla doğradı, kılıcı vücudunun bir uzantısıydı. Yaratık pençeleriyle zırhını taradı. Kükredi ve savurmaya devam etti, hızlı, kesin, büyüsunü toplamak için hiçbir açıklık bırakmadı.

Kurt kadın sendeleyerek ayağa kalktı, bıçaklarını kavradı ve ad-hal'e doğru hamle yaparak bir açık aramaya başladı. Yaratığa zıt yönlerden saldırdılar. Yaratık şiddetli rüzgârda dans eden çamaşır ipindeki bir paçavra gibi aralarında gidip geliyordu.

İkisine de yetişecek kadar hızlı değildim. Eğer saldırmaya çalışsaydım, kırbaçla onlardan birine vururdum.

Uzun bir kan çizgisi Karat'ın yüzünün yan tarafını ıslattı ve saçlarını ıslattı. Kurt adamın sağ tarafı delikler ve yanan kıyafetlerle doluydu. Altına giydiği siyah tulum boşluklardan görünüyordu.

Karat itti. Ad-hal dönerek ona sırtını döndü ve bıçağı bir santimle ıskaladı. Kurt adam bir açıklık gördü, içeri daldı ve iki bıçağıyla birden kesmeye başladı. Ad-hal, bıçak darbesinden kaçınarak yana savruldu ve kollarının ayrıldığı saniyede ona doğru hamle yaptı. Pençeli eli kurtadamı göğüs kafesinin hemen altından yakaladı. Yaratık onu parçaladı.

Elini yukarı doğru kaldırdı, pençeleriyle eti ve giysileri oyarak bir kan püskürmesine neden oldu. Kurt adam çığlık attı.

Karat ad-hal'a bir kılıç darbesi indirdi. Yaratık kayarak yoldan çekildi ama kanlı bıçak cübbesinin kenarına takıldı. Kumaştan bir parça uçarak serbest kaldı. Karat sırttı, yüzü korkunç bir şekilde buruştu ve çılgınca bir saldırı başlattı. Sola, sağa, savur, kes, biç, zar zor takip edebiliyordum.

Kurt adam içeri daldı, bıçakladı. Ad-hal'ın cübbesinin içinde büyü dönüyordu.

"Kaçın!" Kolumu havaya kaldırdım ve sihrimi bir kalkan gibi önüme ittim.

Karat beni görmezden geldi ve ad-hal'i bıçakladı.

Yaratıktan, çöken bir yıldızdan yayılan şok dalgası gibi büyü fışkırdı. İğrenç sel Karat'a ve kurt adama çarptı, onları sanki hiçbir ağırlıkları yokmuş gibi arkama savurdu ve kalkanıma çarptı. Önümdeki hava turkuaz rengiyle parladı. Turuncu şimşek büyümün ekranına çarptı. Bir anda binlerce kızgın iğne batmış gibi hissettim. Kolum uyuştı.

Kötü kokulu büyü öldü.

Göz ucuyla Karat'ın yerde çırpındığını gördüm. Kurt adam sırt üstü yatmış, küçük hırıltı sesleri çıkarıyordu.

Ad-hal önümde havada asılı kaldı. Cübbesinin kapüşonundan eteklerine kadar siyah bir leke yayılmıştı, sanki derisini dökmüş ve altındaki gerçek doğasını ortaya çıkarmıştı.

Hissettim. İşte oradaydı. Yozlaşma. Bulaşmak, tüketmek ve boğmak isteyen korkunç, yanlı, kozmik şey.

Turuncu şimşekler, eski ad-hal'in üzerinde yılan gibi kıvrılıyor, sanki yaratık görünmez bir tozun içindeymiş gibi yükseliyordu.

Şeytan. Pençeli elleri ve korkunç çenesi olan bu şey eskiden bir insandı. Tıpkı benim gibi bir insan. Şimdi bir kabuktu, içindeki yozlaşmaya ev sahipliği yapıyordu ve o yozlaşma beni öldürecekti, sonra Karat'ı ve kurt adamı öldürecekti. Hiçbirimiz canlı çıkamayacaktık.

Anılar sel gibi aktı. Tıpkı bunun gibi bir yaratıkla savaşmak, neredeyse ölmek, cesedini hana getirmek, kardeşimin en iyi arkadaşı olduğunu öğrenmek ve sonra içindeki yozlaşmanın dışarı sızıp kaçmasını izlemek. İğrenç bir parazit gibi otelimin içinde süründü. Gertrude Hunt ve Tony'ye bulaşmaya çalıştı, ben ise hiçbir şey yapamadım, çaresizdim ve kurtarmak için çok uğraştığım küçük hanın ölümüyle kendi bedenimden koptum.

O davetsiz misafiri öldürmüştüm. Onu hanımdan temizlemiştim. Ben bir hancıydım ve bunu da temizleyecektim. Bu benim görevimdi.

Süpürgeyi sırtımdan çektim ve önüme diktim. Sihir etrafımda akıyor, vücudumdan spiraller çiziyor ve saçlarımı çekiştiriyordu.

Bozulmuş ad-hal ellerini havaya kaldırdı.

Sihrimi altımdaki binaya doğru ittim. Terasın taşlarından aşağıdaki birinci kata doğru akıyor, ayaklarımın tabanlarından bir ağacın kökleri gibi parlıyordu.

Ad-hal'ın ellerinde, büyüyle beslenen ikiz yıldırım topları parladı. Onları birbirine kenetledi. Parlayan kümeler birleşerek enerjiyle çalkalanan kör edici bir küreye dönüştü. Daha fazla şimşek yaratığın cübbesinden kayarak onu sardı.

"Dina!" Karat arkamdan bağırdı. "Uzak dur ondan!"

Sihrimi bir koza gibi etrafıma ve süpürgeye sardım, bizi bağladım.

Parlak küre kırıldı. Turuncu bir şimşek demeti kara büyüyle benek benek bana doğru ilerledi.

Süpürgemi kavradım ve gücümü ona aktardım.

Işın sihirli ekranımı yırttı, delmeye çalıştı, haşladı, yaktı, ısırdı... Gerilim omurgamı kavradı, omurlarımı ezdi, o kadar ağırdı ki buruşup çökecekmişim gibi hissettim. Büyü beni yırtıyor, geri itmeye çalışıyordu ama ben demir atmıştım. Köklerim derindeydi. Yerimden oynatılamazdım.

Işın saf beyazla parladı.

Acı içimde titreşti, göğsümden parmak uçlarıma kadar yayıldı. Kan tadı aldım ve kendimi tuttum.

Işın püskürdü.

Acıyla dolu bir şekilde
bekledim. Şimşek söndü.

"Benim sıram."

Sahip olduğum her şeyi süpürgeye yükledim. Süpürge'nin gövdesi elimde yarıldı ve parlak turkuaz dokunaçlar filizlendi. Yaratığa doğru ilerlediler ve onu bir mengeneyeyle kavrayarak cübbesinin üzerine sardılar.

Bozulmuş ad-hal çılgılık attı. Gücü alevlendi, dokunaçlarımı kapladı ve bana karşı savaştı. Dişlerimi sıktım ve sıktım. Onu öldürmek yeterli değildi. Onu kontrol altına almalıydım. Başka hiçbir şeye bulaşamazdı.

Şimşek dokunaçlardan süpürgeye doğru fırladı ve elimi ısırdı. Sanki biri elektrikli jiletle derimi yüzmüş gibi hissettim.

Çığlık atmadım. Öfkelenmedim. Sadece sıktım, daha sert ve daha sert, onu varlığından çıkarmaya çalıştım. Bana yapabileceği hiçbir şey beni durduramazdı. Gökyüzü çatlayıp üzerime düşse bile sıkmaya devam edecektim.

Yaratık çığlık attı, çırpındı. Büyüsü beni parçaladı ve içindeki yozlaşmanın öfkesini hissettim. Öfke ve hüsrarla yanıyordu, kendi cenazesinde bir meşale gibi. Engellenmişti ve bunun farkındaydı, bağlı olduğu için öfkeliydi.

Eski ad-hal sarsıldı, çılgınca kendini kurtarmaya çalıştı. Büyüm ona doğru itti, dokunaçlardan yayılarak onu daha sıkı ve daha sıkı sardı. Baskı altında küçüldü. Cübbesi bir yığın halinde çöktü.

Sıkmaya devam ettim.

Eski ad-hal'ın bedeni gitmişti. Artık sadece saf bir yozlaşma damlasıydı, yapışkan, sıvı, ama hala gücümle bağlıydı.

Zihnimde feryat ediyordu, öfkeli ve çaresiz.

İçimin derinliklerine, ruhumun derinliklerine ulaştım ve süpürgeme son korkunç darbeyi gönderdim. Büyüm iğrenç lekeyi avucunun içinde ezdi. Patladı ve terasa yağdı, taşı ve üçümüzü kötü kokulu yapışkanla sıçrattı. Büyüsü gitmişti. Artık sadece çürüyen bir sıvıydı.

Dokunaçları süpürgenin içine çektim ve yüzümdeki iğrenç çamuru sildim. Arkamda Karat sendeleyerek ayağa kalktı.

Otel ekibimizden en son ayrıldığımızda, Dina, Karat ve kurt adam bozulmuş ad-hal ile savaştı. Hükümdar'ın Ellenda ile randevusu giderek yaklaşıyor. Üçlümüz, Dina'nın hancı rolünü yerine getirebilmesi için hana zamanında dönebilecek mi?

ve bu yolculuktan sağ çıkabilecekler mi? Bir sonraki heyecan verici bölüm için bizi izlemeye devam edin... Tamam, şimdi duracağım.

Baha-char'dan Gertrude Hunt'a giden kapı açıldı ve Karat'la birlikte kan ve kokuşmuş sıvılara bulanmış, kolları omuzlarımıza atılmış baygın kurt adamı aramızda taşıyarak sendeleyerek içeri girdik. Koridorda bir adım attık ve doğruca Sean'la karşılaştık.

"Tanrı Lanet olsun. " o hırladı,
kapma ve kollarımızdan kurt adam kadın.

"Bunun için zamanımız yok. Durumu kritik ve Karat yaralı."

"Ben mükemmel iyi." Karat verdiBen a
vampir-şövalye alamet-i farikası.

Tabii ki öyleydi. Yüzünün sol tarafı nar rengindeydi, kısa ve sık nefesler alıyordu ve zırhının saatlerce tamir edilmesi gerekiyordu. Vampirler kolay kolay morarmazdı. Ya sert bir darbe almış ya da yüzünün üstüne düşmüştü.

Zemindeki tüneli açtım. Sean kurtadamı bir çocuk gibi kaldırdı ve aşağı inmeye başladı. "Bu işi hallettikten sonra zaman kazanacağız."

Tehdit gibi geldi.

Sean kurtadamı en yakın tıbbi üniteye indirdiği anda, üç boyutlu tebrik kartlarından biri gibi açıldı. Tarayıcılar yatağın altından kayarak çıktı, teşhis ışıklarını vücudunun üzerinde kaydırды ve robotik kollar çerçeveden fırlayarak giysilerini soydu. Taramaların sonuçları ünitenin üzerinde yanıp sönüyordu. Üç kırık kaburga, parçalanmış akciğer, iç kanama... Vay canına. Bozulmuş ad-hal onun sert giysisini ve kaburgalarını kâğıt mendil gibi kesip atmıştı.

İronik olarak, hardsuitler yumuşak zırh olarak kabul edilirdi, yumuşak göreceli bir terimdi. Pek çok çeşidi vardı ama temel gereklilikler esnek, sıkı oturan ve tipik bir bıçağı durdurabilecek nitelikte olmasını gerektiriyordu. Kurt adam kadını sıradan bir bıçakla bütün gün kesebilirdim ve iz bırakmazdı. Göğsüne bir bakış, giysisinin tamir edilemeyecek durumda olduğunu gösteriyordu.

Karat göğüs zırhına gömülü Krahr Hanesi armasına dokundu. Zırhı dikiş yerlerinden ayrıldı. Onu yere indirdi. Oh. Düşündüğümde de kötüymüş.

Normalde bir vampiri zırhından çıkarmak imkânsız bir işti. Sadece kendi mahremiyetlerinde çıkarırlardı.

Dinlenmek ve yakınlaşmak için. Onlar için zırh, kendilerini güvende tutan ikinci bir deriydi ve bazen ağır yaralandıklarında bile zırhı üzerlerinden çıkarmamak için savaşırlardı. Karat hiç tereddüt etmeden onunkini bıraktı.

Benzeri görülmemiş bir güven gösterisiydi. Tabii ki. O Maud'un en iyi arkadaşıydı ve ben de Maud'un kız kardeşiydim. Karat onu güvende tutmam için bana güvenmişti.

Vampir kadın zırhının son parçası da kurtulunca irkildi. Karat'ın altına giydiği koyu gri takım neyse ki kandan arınmıştı.

"Eğer uyuyakalırsam beni uyandırın," dedi. "Hükümdar'ın randevularını kaçıramam."

"Yapacağız," diye söz verdim.

Üniteye tırmandı ve ünite harekete geçti. Tarama sonuçları yatağın üzerindeki holografik ekranda yanıp söndü. Kaburgası kırılmıştı ve erken sepsis belirtileri vardı.

Sean **ö n ü m e** geçti, yüzü sertti. "Dina. Arındırma duşu."

Tenimde kuruyan iğrenç yapışkan maddeye dokundum, bir an için lekeli parmaklarıma baktım ve temizlenmeye gittim.

On dakika sonra saçlarım ve tenim tertemiz, şort ve tişörtümün üzerine bir bornoz daha giymiş olarak çıktım. Duştan akan su zeminin altındaki bir tanka akıyordu. Vücudumdan yıkadığım iğrenç balçık etkisiz gibiydi, ama kirli su buharlaşana kadar tankı ısıttım ve sonra ne olur ne olmaz diye rezervuarı asitle yıkadım.

Karat yüzünde hülyalı bir gülümsemeye sağlık ünitesinde uyukluyordu. Sean, Gorvar'ın yanında oturan kurt adam kadına bakıyordu.

Yanlarına geldim. "O nasıl?"

"Yaşayacak."

"Karat mutlu olacak. Yolun çoğunda onu taşıdı." "Anlat bana," dedi. "Her şeyi."

Ben yaptım.

Tavana baktı, yüzü okunmaz haldeydi. "Özür dilerim," dedim ona.

"Ne için?"

"Çatıdan atlayıp kavga çıkaracağını hiç düşünmemiştim."

Wilmos'u kaçıran kişiyle iletişim kurmak için paha biçilmez bir fırsattı. Bozulmuş ad-hal'in konuşup konuşmadığını ya da beni anlayıp anlamadığını bile bilmiyordum ama elimden geleni yapardım. Her bilgi kırıntısı değerliydi. Bozulmuş ad-hal'den daha fazla bilgi alamamış olmak beni kahrediyordu.

Sean nefes verdi. "Bize söyleyebileceği hiçbir şey senin incinmene değmez."

"Yaralanmadım."

"İçeri girdiğinizde kanınızın kokusunu aldım ve hanın etrafınızda nasıl dolaştığını hissedebiliyorum. Bu sana ne kadar büyüye mal oldu?"

"Düşündüğümde daha fazla," dedim sessizce.

Sean kurt adam kadına baktı, yüzü asıktı. "O kavgayı başlatmamalıydı."

"Hana ilk kez gelmeden önce onunla tanıştınız mı? Belki Wilmos'la yaptığınız gezilerden birinde?"

"Yaptıysam bile hatırlamıyorum."

Bu beni şaşırtmadı. Kurtadamlar Sean'la karşılaştıklarında ya ona tapınan gözlerle bakarlardı, ya da

ya da onunla savaşmaya çalıştı. Halkıyla mümkün olduğunca az etkileşime girmeye zen gösterirdi.

"Wilmos'u gerçekten önemsiyor. Onun için hayatını tehlikeye attı," dedim.

"Bu onu özel yapmaz. Tanıdığım her kurt adam Wilmos'u önemser," dedi Sean. "Eğer bir kurt adamsanız ve bir sorunuz varsa, Wilmos'u görmeye gelirsiniz. O ya sorunu çözer ya da çözecek birini tanır."

"Seni Nexus'a göndererek sorununu çözdüğü gibi mi?" Bunu söylememeliydim.

Sean benimle yüzleşti. "O zamanlar üç şey istiyordum: kurtadamlar hakkında bilgi edinmek, galaksi hakkında bilgi edinmek ve kendim hakkında bilgi edinmek. Ne kadar ileri gidebileceğimi bilmek istiyordum, bu yüzden ona sahip olduğu en tehlikeli işi sordum. Bunun kötü bir fikir olduğunu düşündü. Beni vazgeçirmek için elinden geleni yaptı. Bana ailemi bebeklikten sırf babamın daha büyük bir ay gördüğünü düşündüğüm için kendimi ldrteyim diye getirmediğini söyledi."

Bu kurt adam deyimini duymamıştım ama anlamını çözmek zor değildi. Dünya'nın Sean'a atabileceği hiçbir şey ailesinin katlandığı türden bir savaşla kıyaslanamazdı. Kendisinin de buna uygun olup olmadığını öğrenmek istemişti. Wilmos'tan özür dilemek zorundayım.

"Projeleri bununla mı ilgili? Rastgele kurtadamlara yardım etmek mi?"

"Ya bir tehdidi ortadan kaldırıyor ya da para alıyor.

Hiçbirini elinde tutmaz. Gelir gelmez hepsi gidiyor." "I

vardı Hayır fikir Wilmos oldu ve

KURT ADAM Peri

Vaftiz babası," diye mırıldandım.

Sean kısa bir kahkaha attı. "Onu kurtardığımızda böyle seslenmelisin."

"Wilmos'un ailesi olmadığına emin misin?"

Başını iki yana salladı. "Onda hiç yok. Tabii alfa türünü saymazsanız. Onun DNA'sından bir parça hepimizde var."

Sean dişi kurt adama baktı. "Ondan gerçekten hoşlanmıyorsun," dedim ona.

"Hana zorla girdi ve sonra da sizi tehlikeye attı." "Bunu daha önce de konuşmuştuk. Bazı zamanlar olacak ki tehlikede olabilir."

"Bu zamanların daha az sıklıkta olmasını isterdim. Bu önlenebilirdi."

"Kararımın arkasındayım. Şallı kadınla tanıştım. Hana adım atması ya da buluşma yerini değiştirmeme izin vermesi mümkün değildi. Onun gözlerini görmeliydin, Sean."

"Gözleri umurumda değil."

Çenesinin çizgileri sertleşti. Yaklaştı ve beni öptü. Sean'ın tadını aldım ve içindeki orman beni bütünüyle yuttu. Ağaçlar üzerime kapandı, beni korudu ve orada yaşayan yaralı kurt beni güvende tutmak için etrafıma sarıldı.

Öpücük sona erdi ve ben ona baktım. Bana sarıldı, güçlü kolları sıcacıktı. Daha güvenli bir yer yoktu.

"Endişeli miydin?" Yumuşakça sordum. "Biraz."

Başımı göğsüne yasladım. "Ben de endişelendim."

Sean'ın mükemmel dünyasında, sonsuza kadar mutlu yaşayacaktık ve hiçbir kötülük bize zarar vermeyecekti. Ama o bile böyle bir geleceğin sadece gerçekçi olmadığını biliyordu,

sıkıcı olurdu. Birlikte olmadan önce bile, o macera arayan bir kurt adam askerdi ve ben de mahalleyi kontrol etmeyi kendine görev edinmiş bir hancıydım. Dışarı çıkmak ve daha huzurlu bir hayata yerleşmek için birçok şansımız oldu ve hepsini elimizin tersiyle ittik. Bela aramadık ama bizi bulduğunda da geri adım atmadık.

"Ben iyiyim," dedim
ona. Beni tekrar
öptü.

"Eğer sen tutmak yapıyor Bu, Biz gidiyor
için Bayan Hükümdar'ın randevusu," diye
mırıldandım.

"Buna değecektir."

"Yapamayız. Öldürülebilir."

İç çekti. "Muhbirinize inanıyor musunuz?"

"Evet. Ve bunu nasıl hızlıca
doğrulayabileceğimizi de biliyorum." Kaşlarını
çattı. "Kurabiye?"

Başımı salladım. Nuan Klanı'nın bilgi ağı galaksideki en iyilerden biriydi. Cookie Leydi Wexyn'in kazanmasını istiyordu. Bunun sonucunda korsan aday elenirse, Leydi Wexyn daha az rekabetle karşılaşacaktı.

"Eğer bunu doğrulayabilirse, doğru bir şey yapmış olurum."

Sean dişlerini gösterdi. "Her şeyi doğru yaptın. Kıç tekmeledin. Hanın dışında yozlaşmış bir ad-hal'ı yendin. Bu inanılmaz."

İnanılmazdı. Ve bunu yapamamalıydım.

Han dışında sihrimi kullanmak için ilk kez bu kadar çaba sarf ettiğimde, Costco'nun dışındaki arabamda nefes nefese kalmıştım. Eğer Sean beni bulmasaydı, ölebilirdim. Michael'la ikinci kez dövüştüğümüzde

O zaman da az kalsın ölüyordum, ama büyü boşalması yüzünden değil. Aslında, şimdi düşündüm de, o dövüşte Costco'dakinden çok daha fazla büyü kullanmıştım ve bilincimi korumayı başarmıştım.

Bu sefer, bozuk ad-hal'i öldürdüm ve sonra eve geldim. Yorgundum ama hâlâ konuşuyor ve yürüyordum.

Gücüm ben farkında olmadan mı arttı?

Sean, "Wilmos'u kaçıran kişi ben olsaydım, şu anda endişeleniyor olurdum," dedi. "Bu iş bekledikleri gibi gitmedi."

Hayır, değildi. "Keşke saçın ne anlama geldiğini bilseydim. 'Acele et ve gelip onu al' mı yoksa 'dediğimizi yap yoksa ölür' mü?"

"Bunu söylemenin bir yolu yok."

Bunu öğrenmenin tek yolu eş seçimini tamamlamak ve Karron'a ulaşmaktı.

Hanın zili çaldı. Hükümdar'ın ilk randevusuna 30 dakika vardı. İçimi çektim ve Karat'ı uyandırmaya gittim.

DOMINION'UN YAYIN PROGRAMINDA KESİN BİR

kalıp. Adayların yeniden takdimi gibi çok az ilgi çeken resmi durumlar en çok kurgulananlar oldu ve önemli bir gecikmeyle izleyicilere sunuldu. Duruşmalar neredeyse canlı yayındaydı ve acil durum ayarlamalarını yapmak için sadece birkaç dakikalık gecikme vardı. Bireysel adaylarla randevular neredeyse gerçek zamanlıydı.

Hiçbir şey ters gidemez.

Orata, hancıların çevremiz üzerinde ne kadar büyük bir güce sahip olduğunu fark ettiğinde heyecandan hoplayıp zıplamıştı. Kosandion'un halkla ilişkiler şefi sayesinde, her adaya randevuları için tercih ettikleri tema sorulmuştu. Ellenda ağaçları seçmişti. Başka bir yönlendirme yoktu. Sadece tek bir kelime: ağaçlar.

Onları meyve bahçesine götürdüm.

Ailemin hanında büyürken bahçelerden ben sorumluydum. Hancılığın en sevdiğim kısmıydı ve diğer ağaçlara ve çiçek tarhlarına hükmeden devasa manolya ağacı benim en büyük başarımdı.

Yaklaşık dört yıldır hancılık yapıyordum ve Gertrude Hunt'ın meyve bahçesi çok güzel bir yerdi. Sokaktan bakıldığında, biraz arazisi olan bir evde bulabileceğiniz tipik bir arka bahçe gibi görünüyordu. Süs çalıları, birkaç elma ağacı, birkaç meşe. Çalıların arasından ilerlediğinizde kamuflaj duvarımla karşılaşırdınız, etrafındaki çalıları mükemmel bir şekilde taklit edecek şekilde tasarlanmış uzun bir bariyer. Çok ince ve sokaktan fark edilmeyen bu duvar, çevresiyle birlikte değişiyor ve arazi boyunca uzanarak gerçek meyve bahçesini gözden uzak tutuyordu.

Kosandion şimdi iç bahçede bekliyordu, misafirler ve bizim dışımızda kimsenin görmediği bahçede. Uzun elma ağaçları geniş bir taş yolu çevreliyordu. Çiçek açmayı bitirmişlerdi ve dallarında minik meyveler vardı. Güneş yeşil yaprakların arasından parlıyordu. Ağaçların arasında ve patikanın kenarlarında ahududu renkli koral, pembeden limon sarısına kadar her tonda semizotları, eflatun, pembe ve kırmızı renklerde zinya çiçekleri ve son olarak da parlak ışıklar altında

benekler, kırmızı avize ağacı. Yakut boğazlı sinek kuşları minik avize çiçeklerinin yanında geziniyordu. Hava çiçek ve yaz otu kokuyordu.

"Ekranı açabilir misiniz lütfen?" Orata kulaklığımdan fısıldadı.

Ekran konusunda şüphelerim vardı. Randevu özel bir mesele gibi görünüyordu ama Kosandion benden Orata'nın isteklerine boyun eğmemi istemişti.

Elimi hareket ettirdim ve devasa bir dal gölgelikten kayarak üzerinde bir perde büyüttü. Üzerinde Ocean Yemek Salonu'nun görüntüsü belirdi. Tüm delegeleri atıştırmalıklar ve içeceklerle birlikte bu salona doldurmuştuk. Tarihin canlı yayını birkaç büyük ekrana yansıtılmıştı, böylece her anı gerçek zamanlı olarak görebileceklerdi.

Sean yemek salonunun arka duvarına park etmişti. Gri bir cübbe giymiş ve her zamanki mızrağını bu durum için bir asaya dönüştürmüştü. Aslında randevuya eşlik edecekti ama şu anda o kadar çok yaratıkla dolu bir yemek salonunu idare edemeyecek kadar bitkin düşmüştüm.

Ve şu anda yanında Tony yoktu. Buluşmadan önceki birkaç dakika içinde Tony'ye sahte eş adayını ve bozuk ad-hal karşılaşmasını anlatmıştım. Kavga mahalline bakmak için handan ayrılmıştı. Çok az şey Tony'nin yüzündeki gülümsemeyi silebilirdi ama bu gülümseme silindi. Michael onun en iyi arkadaşıydı. Tony intikam almak istiyordu. Bu konuda konuşmuyordu ama gözleri çok şey anlatıyordu.

Ocean Yemek Salonu'ndaki delegeler arasında bir heyecan yaşandı. Herkes döndü.

Karat odaya girdi.

Sentetik zırhı onarmak yıllarca pratik gerektiren hassas bir sanattı. Karat'ın tamir edecek vakti yoktu, o yüzden uğraşmadı. Bir zamanlar tertemiz olan siyah zırhı aşınmıştı. Göğsünde büyük bir yırtık vardı ve iki küçük yırtık da kaburgalarını işaret ediyordu. Yüzünün sol tarafındaki yara parlak kırmızından daha az taze ama belirgin bir çürüğe dönüşmüştü ve bunu bir onur nişanı gibi taşıyordu.

Dagorkun morardı, kıskançlıktan mı yoksa meraktan mı, bilemedim.

Karat çenesini kaldırdı ve gözlemcilerin masasına doğru yürüdü. House Meer daha iyi görebilmek için neredeyse boyunlarını çıkaracaktı.

"Ne giriş ama," diye mırıldandı Kosandion yanımda.

"Bestata'nın yüzüne bak," dedim.

Bestata'nın gözleri kısıldı. Karat'a, az önce yaralarından kanlar akan başka bir kaplan görmüş ve umutsuzca onları ne tür bir yırtıcının yaptığıını anlamaya çalışan bir kaplan gibi odaklandı.

Yaklaşık bir ceviz büyüklüğünde altı küçük küre, etrafımızda ve üstümüzde süzülerek alana yükseldi. Orata'nın kameraları.

"Canlı yayındasınız," dedi Orata kulaklığıma.

Doğru. Artık özel konuşmalar yok. Karışmasın diye ekranımdaki sesi kapattım.

Hanın arka kapısı açıldı ve Gaston dışarı çıkarak Ellenda'yı ışığa doğru götürdü. Ellenda'nın üzerinde hâlâ altın rengi boya ve kaba dokunmuş koyu renk giysisi vardı. Yüz ifadesi düzdü.

Tony karanlık girişe geri döndü. Sean'a yardım etmek için Ocean Yemekhanesi'ne geri dönecekti.

Ellenda Kosandion'a yaklaştı. Başını birkaç santim eğdi. "Hoş geldin, kalenti."

Ellenda başını yavaşça eğdi. Yanıt yok. Harika bir başlangıç.

"Yürüyelim mi?" diye sordu. "Evet."

İkisi, aralarında yaklaşık bir adımlık boşluk bırakarak patikadan aşağı doğru yürüdüler. Ben birkaç adım geriden takip ettim. Orata'nın küreleri takip etti. Benim ekranım da yol boyunca kayarak ilerledi.

"Hangi daldan geliyorsun, kalenti?" Kosandion sordu. Sesi sakın ve hafifti. Sıcaklığıyla güven veriyordu.

"Benim halkım Sahava'dan geliyor."

"Uçurumların ve karanlık ormanların ülkesi, derinlerde parlayan ava çiçeklerinin açtığı yer."

Ellenda'nın sesine bir parça hayat geri geldi. "Evet. Hiç gittin mi?"

"Küçükken annem beni oraya götürmüştü. Uçurumdaki evde dört gün geçirdik. Azgın denizin üzerinde asılı duran örümcek kozası hamaklarda uyuduğumu hatırlıyorum. Bunun şimdiye kadar icat edilmiş en iyi yatak olduğunu düşünürdüm." Kosandion usulca kıkırdadı.

"şaşırdım. Koza hamaklar yabancıları korkutur." "Ben yabancı değilim. Ben Dominyon'un bir çocuğuyum ve Uma'nın çocuğu. Biri diğerini dışlamaz."

"Gücendirmek istemedim." Sesi ihtiyatla buz tutmuştu. Kosandion ona bir gülümseme daha sundu. "Hiç alınmadım."

Taş patikanın suyun etrafında kıvrıldığı gölete ulaştılar. Gölet bir dönümlük bir alanı kaplıyordu.

Sıg, kristal berraklığında bir su kütlesiydi ve sol kıyısından birkaç metre ötede büyük, yassı bir kaya çıkıntı yapıyordu. Serin derinliklerde küçük balıklar oynuyor ve yüzeyde parlak nilüferler açıyordu. Yol boyunca uzanan taş banklar dinlenmek için yerler sunuyordu. Burası Sean'ın en sevdiği yeri. Hanın ziyaretçileri durgunlaştığında buraya gelir, gölette yüzer, sıcak kayanın üzerinde güneşlenir ve bira içerdik.

Kosandion ve Ellenda patıkada ilerlemeye devam etti.

"Gerçekten bunu mu demek istiyorsun?" Ellenda yumuşak bir sesle sordu. "Sen Uma'nın çocuğu musun?"

Kosandion sol kolunu yukarı çekti ve kolunu kaldırdı. Koyu tenine altınla işlenmiş bir dizi karmaşık beyaz dövme işlenmişti.

Ellenda durdu ve yüzünde kararlı bir ifadeyle ona doğru döndü. Adam da ona doğru döndü. Yolda kıpırdamadan, aynı dik duruşla durdular. O anda ikisi de aynı insanlara aitmiş gibi görünüyordu.

Ellenda derin bir nefes aldı. Bir saldırıya hazırlandım.

"Seni neyin rahatsız ettiğini söyle bana, kalenti. Bana her şeyi anlatabilirsin."

"Bir şey var mı?" diye sordu.

"Ne olursa olsun. Bu bizim anımız. Benim zamanım ve dikkatim sizindir."

Ellenda nefes verdi ve gözlerini kapattı.

Eğer ona doğru kılını bile kıpırdatırsa, onu yere düşürürdüm. Çok fazla büyü harcamıştım ama fazla sürmezdi ve tepki sürem de gayet iyiydi.

Uma kadın gözlerini açtı. "Beni seçme."

Arkalarındaki ekranda Okyanus Yemekhanesi kıpırdamadan duruyordu. Kimse kımıldamadı.

"Ne demek istiyorsun?" Kosandion sordu.

"Beni seçme. Senin karın olmak istemiyorum."

Oh wow. Bunu beklemiyordum.

"Şubemin Kyporo yabancılarına bir borcu var," dedi.

"Buraya borcumu ödemek için geldim."

Görev mutluluktan üstündür. Tabii ki.

"Varlığım gerekliydi. Seninle evlenmek istemiyorum. Dominyon'da kalmak istemiyorum. Özgürlüğümü elimden almaya çalışma, çünkü onu hayatım pahasına savunacağım. Bu yüzden lütfen beni seçme."

Bir sessizlik çöktü. Ağaçlarda kuşlar cıvıldıyor, bir balık suyun yüzeyini kırıp sıçırıyordu ama önümdeki iki kişi tamamen hareketsiz ve sessizdi.

Ekranda, Frowns delegasyonunun yüzleri buruşmuş görünüyordu, bazıları alarmla, diğerleri öfkeyle. Liderleri yumruklarını masanın üzerinde sıktı.

Kosandion'un üzerinde belli belirsiz bir değişiklik oldu. Bir şekilde daha büyük, heybetli, görkemli görünüyordu; artık bir insan değil, gücün vücut bulmuş haliydi.

"Gerçekten ne istiyorsun, Uma'nın kızı?" diye sordu.

Ellenda ağzını açtı ve sonra sanki bir uçurumdan atlıyormuş gibi konuştu. "Evime, gezegenime ve sevdiğim adama gitmek istiyorum."

"Tamamdır," dedi Hükümdar.

Sesinde yankılanan bir kesinlik vardı. Tüylerim diken diken oldu.

"Hancı, Ellenda'yı geçide götür. Geçitten geçtikten sonra Dominyon onu ana gezegenine geri götürmek için bir gemi ayarlayacak. Dominyon'un hiçbir vatandaşı bir daha ne onu ne de şubelerini rahatsız etmeyecek."

Ekranda Frown delegelerinden biri, beyaz ve yeşil giyimli bir adam ayağa kalktı ve koridordan kapıya doğru yürüdü.

Hangi cehenneme gidiyordu?

Adam, Kutsal Vaiz'in maiyetiyle birlikte oturduğu masaya ulaştı.

Yerden şeffaf bir sütun fırlatarak kutsal adamı ve maiyetini içine hapsetti. Sean sütunun içini temiz havayla doldururken rüzgâr saçlarını savurdu. Aynı anda ikinci bir sütun Frowns heyetinden adamı yakalayarak yemek salonuyla bağlantısını kesti. Sarsıldı ve yere yığıldı.

Sesi tekrar açtım ve ses kükreyerek içeri girdi, varlıklar ayağa fırladı.

Sean masaların üzerinden sıçradı ve odanın ortasına indi, gri cübbesi etrafında parlıyordu. Elindeki asa yarıldı ve ortaya parlak yeşil bir mızrak başı çıktı. Ağzı açıldı ve alfa soyundan bir kurt adamın derin hırıltılı sesiyle kükredi. Nexus'un savaş meydanlarında gürleyen sesin aynısıydı bu.

"Kımıldama!"

Yemek salonundaki üç yüz yaratık hep birlikte durdu.

Handan son ayrıldığıımızda, Kosandion'un Uma adayı Ellenda ile randevusu planlandığı gibi gitmedi ve delegasyonu Hükümdarlığın Kutsal Ekklesiark'ına karşı bir hamle yaptı. Dina ve Sean, Hükümdar'ın etrafında toplanan tehlikeleri bertaraf etmeyi başarabilecek mi? Sweep of'un bu haftaki bölümünde Kalp...

Tutsak taht odasının tavanına asılmış, vücudu hanın bağlarıyla sarılmıştı. Kyporo delegasyonu onun altında duruyordu, yüzleri asıktı ve bir tür eyleme hazırdılar, tabii bu eylemin ne olabileceğini bulabilirlerse. Kafamda onları Çatık Kaşlar Ekibi olarak adlandırmak artık uygun görünmüyordu.

Geri kalan delegelerden odalarına dönmeleri istenmişti. Sadece Egemen grup ve gözlemciler kalmıştı. Yayın tüm Hükümdarlık için canlı yayınlanacaktı. Kosandion bir noktaya değiniyordu: halkından ya da galaksinin geri kalanından saklayacak hiçbir şeyi yoktu.

Şimdi tahtta oturuyordu, ifadesi sert ve soğuktu, mahkûmun arkasındaki devasa ekranı izliyordu. Üzerinde ,

Tony, Ellenda'yı geçide götürdü. Başı dikti. Yuvarlak geçidin önünde durdular. Döndü, kameraya baktı ve bize parlak bir gülümseme verdi.

Geçidin kenarındaki ışıklar parladı, yeşil parıltı döndü, Uma kadın geçide adım attı ve varlığı handan kayboldu.

Kosandion Sean'a baktı. "Ne oldu?"

"O adam Kutsal Kilise Liderini öldürmeye çalıştı," dedi Sean. "Nasıl?"

"Zehir. Dişinin içine mühürlenmiş bir mikrokapsül. Onu ısırđı ve zehirli buharı soludu."

Ve Sean kırk metre uzakta olmasına rağmen bunu hissetmişti. Yüzlerce hancı onun bu suikast girişimini ezmesini izlemişti. Bir tanesi bile basit bir gerçeğe karşı çıkmazdı: Sean Evans inanılmazdı.

Sean, "Panzehir zaten mahkûmun sisteminde," diye devam etti. "Hayatta kalacaktır."

"Talihsizlik," dedi Kosandion. Bu kelime bir tuğla gibi yere düştü.

Kyporo heyetinin lideri, zayıf, münzevi görünümlü bir adam, Kosandion'a açık bir düşmanlıkla baktı.

Kutsal Kilise Lideri gülümsedi. Onu her gördüğümde nazik yüzü iyilikseverlikle parlıyordu, ama o anda ifadesi değişti, sanki farklı bir adam derinlerden yüzeye ıktı. Kurnaz. Zeki. Güçlü. Bir saniyeden kısa bir süre için orada kaldı ve tekrar yumuşak, şefkatli bir gülümsemeye dönüştü. Bu konuda doğru olmayan bir şeyler vardı.

"Eh," diye iç geçirdi kutsal adam. "En azından hâlâ öldürülecek kadar  nemliyim."

Heyetin lideri, "Belli ki Sar Ramin'in muhakeme yeteneği zayıflamış," dedi. "Bu kadar aşırı görüşlere sahip olduğunu bilmiyorduk."

"İnsanlarınızı ateşe atmak için ne kadar da acelecisiniz Odikas," dedi Kosandion.

Odikas, "O genç ve kolay etkilenebilir," dedi. "Bir grup, bir bireyin eylemleri nedeniyle cezalandırılmamalı ya da sorumluluk taşımamalı-"

"Senin ileri görüşlü bir adam olduğunu sanıyordum," dedi Kosandion, sesi sertti.

Duruşu rahattı, neredeyse durgundu ama gözlerindeki yoğunluk korkutucuydu. Vücudu, Odikas'ı herhangi bir tehdit olarak görmeye tenezzül etmediğinin sinyalini veriyordu ve yüzü, intikamın geleceğini ve bunun hızlı ve acımasız olacağını garanti ediyordu.

"Ne yazık ki yanılmışım ve sen körsün. Babam hakkında ne demiştin? Bir kadın tarafından kontrol edilen zayıf biriydi, değil mi?"

"Evet," diye onayladı Resven, sesi o kadar tereyağlıydı ki tostun üzerine sürebilirdiniz.

"Buraya bir Uma kadını getirdiniz, çünkü annemi çok özlediğimi, görevimi unutacağımı, aklımı kaybedeceğimi ve ebeveynime benzeyen biriyle yatma şansı için ülkenin çıkarlarını bir kenara atacağımı düşündünüz."

Kyporo delegasyonu toplu olarak irkildi. Evet. Ew.

Kavernöz oda o kadar sessizdi ki, meşhur iğnenin düşüşünü duyabilirdiniz.

"Onu politik kararlarımı etkilemek için kullanmayı mı planladın, yoksa varis doğduktan sonra ölmem mi gerekiyordu, böylece onun iplerini çekip naiplik oynayabilecek miydin?"

Odikas dişlerini sıktı.

"Daha ne kadar hayatta kalmam gerekiyordu? Yavrularımın doğuşunu görme nezaketini gösterecek miydiniz?"

Cevap yok.

Kosandion başını hafifçe salladı. "Uma'lar özgürlüklerine her şeyin ötesinde değer verirler. Ellenda'yı isteği dışında buraya gelmeye zorladın. Eğer onu ben seçmiş olsaydım, ya seni öldürür ya da kendini öldürürdü. Onca yıl babamın yaptığı reformlar yüzünden annemi suçladın ama onun halkı hakkında bir şey öğrenmek için hiç zaman ayırmadın."

Yaşlı adamın yanaklarındaki gri deri daha da koyulaştı. Odikas saçlarını kaybetmek üzereydi.

Kosandion Resven'e baktı. "Bunu ona açıkla."

"Ön sıralamayı gördüğünüzde Ellenda'nın elenme tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu biliyordunuz," dedi Resven. "Tartışmayı reddetti, bu yüzden sizi kurtarması için tarihe güvendiniz. Özgürlüğünü geri aldığı anda planlarınız çöktü, bu yüzden en sevdiğiniz astınızı, ölümünün bizi seçimi geçersiz kılmaya ve yeniden başlamaya zorlayacağı umuduyla Kutsal Kilise Liderini öldürmesi için gönderdiniz. Her şey acı verici bir şekilde ortada olmasına rağmen, sanki tüm dünya muhakeme yeteneğini kaybetmiş ve hala düşünen tek kişi sizmişsiniz gibi bahaneler üretiyorsunuz."

Odikas'ın yüzü buruştu. Dişlerini gösterdi.

Resven ona baktı, yüzünde alaycı bir ifade vardı. "Sorun komplo kurmak değil. Beni rahatsız eden şey, bunun iğrenç aptallığı. Büyük hırsları olan ama yetersiz yeteneklere sahip bir adam en azından yetenekli bir danışman tutmak için çaba göstermeli."

Vay be. Resven'in içinde olduğunu hiç bilmiyordum. Orada bir geçmiş olmalı.

"Sen!" Odikas boğuk bir sesle konuştu.

"Sensörlere bak Odikas," dedi Resven. "Kariyerinin cenaze törenine tanıklık etmek için buradayız. Sonunda, Dominyon tam da her zaman istediğin gibi seni izliyor. Tüm gözler senin üzerinde. Memnun değil misin? Her şey umduğun gibi oldu mu?"

Odikas yumruklarını sıktı, kendi öfkesiyle boğuldu.

"Kyporo delegasyonu diskalifiye edilmiştir," dedi Kosandion. "Tüm talepleri ve onurlandırmaları geçersizdir."

Delegelerden biri "Bunu yapamazsınız!" diye bağırdı.

Kosandion ona baktı. Bu, karanlık bir uçurumdayken aniden deniz fenerinin parlak ışığının üzerinize düşmesi gibiydi.

"Evdeki vatandaşlar için, söyleyin bana Sayın Şansölye, bunu yapabilir miyim?"

"Kesinlikle," dedi Resven. "Kanun sana bu yetkiyi veriyor, Letero. Kyporo delegasyonu da bunu biliyor. Sözleşmeleri okudular ve gelmeden önce imzaladılar."

Kosandion bana baktı. "Bu insanlar artık seçimin bir parçası değiller. Hükümranlık, benim ricam üzerine sınır dışı edilmelerini geciktiren nazik ev sahiplerimize sabırları için teşekkür eder. Misafirperverliklerini daha fazla suiistimal etmeye cesaret edemem." Kosandion'a teşekkür etmenin bir yolunu bulmalıydım. Evdeki hancılar muhtemelen neden hiçbir şey yapmadığımızı merak ediyorlardı. Bunu en saygılı şekilde dile getirdi yol.

Süpürgem elimde yarıldı ve parlak mavi iç ışığı ortaya çıktı. Kyporo'dan gelen delegeler bana odaklandı.

"Hanın arazisinde başka bir misafiri öldürmeye teşebbüs ettiniz. Misafir statünüz geri çekildi. Eşyalarınız geçitte bekliyor."

Taht odasının arka tarafındaki duvar yarıldı ve portal odası ortaya çıktı. Ekran Kyporo delegasyonunun odasını gösteriyordu. Onları yıktım. Duvarlar sanki ezilen kola kutuları gibi katlandı. Taş sütunlar parçalandı, erimiş balmumu gibi akarak hanın içine geri emildi. Ahşap mobilyalar kırıldı, parçalandı ve zemin tarafından tüketildi. Gertrude Hunt bunu yapmak için geri alacağından daha fazla enerji harcadığından bu bir israftı ama buna değdi. Hanın itibarı tehlikedeydi ve galaksinin bir hatırlatıcıya ihtiyacı vardı. Etki alanımız içinde, biz yüceydik. Hiçbir kural ihlaline müsamaha göstermezdik.

Han, portalın yanında tavanda bir delik açtı ve delegelerin eşyalarını şeffaf plastik benzeri torbalara koyarak dışarı kustu. Eğer hepsi Ekklesiark'ı öldürme girişimine katılmış olsalardı, onları dramatik bir şekilde o portalın içine fırlatırdım, ancak sadece bir tanesi suikast girişimini gerçekleştirdi. Ayrıca, içimde Kosandion'un söyleyecek daha çok şeyi olduğuna dair bir his vardı.

Kyporo delegeleri baykuş gözleriyle büyüyen torba yığınının baktılar. Her şey çok hızlı geliyordu.

Son torba da düştü. Han onları temizlemişti.

Miralitt öne çıktı. "Başbakan Konsey Üyesi Tair Odikas, Dominyon'un bir vatandaşına suikast düzenlemekle suçlanıyorsunuz, dini tarikatın bir üyesine ağır zarar verme niyetiyle

görevleri, gelin satın alma, canlı varlık ticareti ve İkinci Antlaşma'nın ihlali."

Soluk zırhlı on muhafız portaldan çıktı ve bize doğru yürüdü.

Dominyon'un Birinci Sözleşmesi bireyin haklarını ortaya koyuyordu. İkinci Sözleşme federal hükümeti, yetkilerini, sınırlamalarını ve hayati işlevlerini belirledi. İkinci Sözleşmenin ihlali, çok çeşitli suçları kapsayan genel bir suçlamaydı. Aynı zamanda Caldenia'ya karşı ana suçlamaydı.

Miralitt Odikas'ı hain olarak damgalamıştı ve Dominyon'un Başkent Muhafızları tüm tehditkâr ihtişamıyla onu gözaltına almak için ortaya çıktı.

Odikas'ın öfkesini kontrol altına alan baraj sonunda yıkıldı.

"Yönetmeye uygun değilsin!" diye hırladı. "Baban zayıf biriydi ve sen de onun gibi zayıfsın. Onu öldüren iğrençlik tam şurada." Parmağını Caldenia'ya doğru sapladı. "Ve sanki hepimiz onun devasa günahlarını unutmuşuz gibi o koltukta oturuyorsun."

Caldenia ayağa kalktı ve Odikas'a doğru yürüdü. Uh-oh.

"Kazandığını mı sanıyorsun? Ha!" Ağzından tükürük ve kelimeler döküldü. "Sen kimsin ki beni yargılıyorsun? Sen ne başardın? Başarıların neler? Zayıf bir babanın zayıf bir çocuğu, yumuşak, kararsız ve omurgasız. Senin varlığın büyük ulusumuza zarar veriyor. Tahta geçmene asla izin verilmemeliydi. Elimde olsaydı, seni ezip geçerdim-"

Caldenia Odikas'ın önünde durdu. Eli havaya kalktı ve jilet gibi keskin tırnaklarını Odikas'ın çenesinin hemen altındaki yumuşak dokuya sapladı. Ağzından kan aktı.

Lanet olsun.

Odikas ellerini Caldenia'nın bileğine kenetleyerek kendini kurtarmaya çalıştı. Caldenia kolunu kaldırdı.

Odikas'ın ayakları yerden kesildi. Vay canına.

Caldenia zorlanmıyordu bile. Odikas pençelerine asılmış, ağzından kanlar akıyordu. Tırnaklarıyla alüminyum kutuları kestiğini görmüştüm.

Bir kadın delege yardım etmek için öne atıldı.

Caldenia ona baktı. Sesi bir kırbaç gibi şakladı. "Kim olduğumu unuttun mu?"

Kyporo delegasyonu irkildi. Kadın eğildi ve geri çekildi.

Majesteleri Odikas'ı iğrenç bir böcekmiş gibi inceledi. "Sen her zaman iğrenç bir kurbağaydın, Tair. Yerel bir deyimi ödünç alırsak, bir kaya kadar aptal. Ağzından çıkanı kulağın duysun diye seni daha önce uyarmıştım."

Odikas guruldadı. Daha fazla kan geldi. "Majesteleri..." Ben başladım.

"Onu henüz öldürmedim, Dina. Sadece dilini parçaladım. Gün daha yeni başlıyor."

Odikas acı dolu bir ses çıkardı. Bunu durdurmam gerekiyordu.

"Teyze," dedi Kosandion yumuşak bir sesle. "Belki de bu seferlik adil bir süreç daha iyi bir yol olabilir? Zarif ev sahiplerimizin sabrını düşünerek?"

Caldenia içini çekti ve Odikas'ı yere bıraktı. Odikas yere düştü. Parmaklarındaki kanın kokusunu aldı, ona küçük, zarif bir dudak büküşü yaptı ve silkindi.

"Teşekkür ederim," dedi Kosandion.

Muhafızlara işaret etti ve onlar da Odikas'ı yakalayıp ayağa kaldırdılar.

Sean hâlâ tavanda asılı duran tutsağa baktı. Hanın dalları açılarak tutsağı yere indirdi. Derin bir nefes aldı ve gözlerini kırıştırdı, belli ki kafası karışmıştı. Muhafızlar yaklaştı ve ikisi müstakbel suikastçıyı aralarına sıkıştırdı.

Muhafızlardan biri, "Bir sıra oluşturun," diye emretti.

Delegeler tek kelime etmeden itaat ettiler. Muhafızlar onları eşyalarının bulunduğu yığına götürdü. Delegelerin her biri tek bir çanta aldı ve teker teker portaldan geçtiler.

Bunu izleyen hancıların ne yapacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Kosandion, "Yarın yeniden toplanacağız," diye duyurdu.

Odalarının kapısını açtım. Kosandion arkasındaki adamlarıyla birlikte uzaklaştı. Gaston Caldenia'ya kolunu uzattı. Uzaklaştılar. Bir şey söyledi ve Caldenia usulca güldü.

Sean yaklaştı. Elini tuttum. Parmaklarımı sıktı.

"Harikasın," diye fısıldadım.

"Hayır, sadece hızlısın."

Gözlemciler yanımdan geçip odalarına doğru yürüdüler. Karat bana kocaman gözlerle baktı. Dagorkun sırtıyordu. Sırada Cookie vardı.

Cookie'nin ayaklarının altındaki zemini kendimize doğru çektim. Hakkını yemeyelim, şaşkınlıkla zıplamadı. Zemin onu bize doğru getirdi ve durdu.

"Bir kelime mi?" Ben sordum.

"Elbette." Cookie başını salladı.

Sean, "Bazı bilgilere ihtiyacımız var," dedi.

Cookie kuyruğunu kabarttı ve gözlerini kıstı. Nuan Cee'nin yüzünde de aynı ifadeyi görmüştüm. Bela anlamına geliyordu.

"Bana daha fazlasını anlat," diye mırıldandı Cookie.

GECE YARISINA İKİ SAAT VARDI. EVİN TERASINDA OTURUYORDUM.

Ocean Yemek Odası'nda bir fincan oolong çayının tadını çıkarıyor ve verandamızdan çaldığım sallanan sandalyede hafifçe sallanıyordum. Sean diğer sandalyede oturmuş kafeinsiz kahve içiyordu. Saat geç olmuştu ve kafasının dağınık olmasını istemiyordu. Beast parmaklığın yanında uyuklarken, Gorvar bir şekilde diğer masanın üstüne tırmanmış ve dili dışarıda, orada yatıyordu. Yüksekte olmayı seviyordu.

Kolinda'nın derin kehribar rengi okyanusu biyoluminesan kıvılcımlarla parıldıyordu, sanki batan güneş parlayan can suyunu sulara akıtmış ve şimdi derinliklerde titreşiyormuş gibi. Hava ılıktı, tuz ve deniz kokuyordu.

Solumuzda ve biraz gerimizde, Ocean Yemek Salonu'nun içi dev bir bahçe feneri gibi avizelerinin bal rengi ışığıyla parlıyordu. Sessiz ve çoğunlukla boştu. Burayı terastan ayıran tavandan tabana cam duvar neredeyse görünmezdi.

Okyanus Yemek Salonu'nun hemen içinde, Orro yuvarlak bir masadaki büyük sandalyeye yığılmış, bitkin bir kara tüy yığınıydı. Yardımcılarından daha uzun olanı yere kıvrılmış, diğeri bir sandalyeye sürünerek oturmuş ve bayılmıştı. Droplet iki sandalyeyi birbirine itmiş, üzerlerine tırmanmış ve

kabarık kuyruğunu bir battaniye gibi kendi etrafına sardı. Hiçbiri sandalyeleri ve altlarındaki zemini sessizce yeniden şekillendirdiğimi fark etmedi, böylece uzanabilecekleri rahat şezlonglara dönüştüler. Masalarındaki yiyeceklere çoğunlukla dokunulmamıştı.

Uzun bir gün olmuştu. Geri kalan tüm delegasyonlar Kyporo'nun sınır dışı edilmesini tartışmaya karar vermişti ve hepsi de bunu farklı zamanlarda kendi odalarında akşam yemeğinde yapmak istiyordu. Mutfak personeli çok yorulmuştu.

Ben de çok yorulmuştum. Odikas ve Kyporo delegasyonu ile ilgilendikten sonra Kosandion, Donkamin adayıyla buluşmaya gitti. Aday "içinde hiçbir şey olmayan sade bir oda" talep etmişti, ben de tam olarak bunu sağladım. Kosandion ve Donkamin boş odanın içinde bir saat boyunca durup bilimsel gelişmeleri tartıştılar. Entelektüel olarak sıkıcı ve görsel olarak rahatsız ediciydi.

Dönüş yolunda, Donkamin adayı koridorda neredeyse yere yığılıyordu. Yere düşmeden önce onu yakaladım. Görünüşe göre Donkaminler gruplarından ayrıldıklarında iyi hissetmiyorlardı ve ayrıca bizi grotesk ve inanılmaz derecede iğrenç buluyorlardı. Adayı odasına götürdüğümde, moleküllerimi adayın vücudundan temizleyebilmek için benden arındırıcı bir havuz istediler. Arındırıcı sıvı karmaşıktı ve yapımı sonsuza kadar sürdü.

Okyanus parıldıyordu. Önümüzde sarı ışıklar, arkamızda sıcak sarı parıltılar. Sean ve ben dar bir gölge şeridinde oturduk ve yabancı yıldızlarla süslü, uzun süre baktığınızda iğnizi belirsiz bir huzursuzlukla dolduracak kadar derin, uçsuz bucaksız bir gökyüzünün altındaki suları seyrettik.

Kulaklığım durmadan cıvıldıyor, Dominyon'un haber yayınlarını art arda kulağıma ulaştırıyordu. Tair Odikas'ın düşüşü dokuz yıldız sisteminde konuşuluyordu.

Olasard pofuduk patilerinin üzerinde yemek salonundan çıktı ve kucağıma atladı. Çayımı Sean'la benim sandalyemin arasındaki küçük yan sehpa koydum ve kedinin sırtını okşadım.

Haber bültenlerine göre, Tair Odikas'ın destanı Kosandion doğmadan çok önceye, uzun yıllara dayanıyordu. Dört yüzyıl önce Kyporo bir krizle karşı karşıyaydı. Gezegenin nüfusu doğal kaynaklarını aşmış, uzay teknolojisi ise emekleme aşamasındaydı. Kyporo kendini kurtarmak için Dominion'a katıldı.

Birleşmeden önce Kyporo, keskin bir şekilde tanımlanmış sosyal kastlara sahip katı, çizgili bir topluma sahipken, Dominyon her vatandaşın aynı haklara sahip olduğu inancına bağlıydı. Kyporo'nun entegrasyonu yavaş, zor ve yüzyıllar sürdü. Resmi olarak kastlar kaldırılmıştı, ancak Kyporo vatandaşlarının iyi anıları vardı.

Odikas, Kyporo'nun en yüksek kastı olan uzun bir patrici soyundan geliyordu. Büyük büyükbabası, saygı duyulan ve hürmet edilen bir baş konsey üyesiydi ve Büyük Konsey'in kutsal salonlarından çıkıp sokağa adım attığı nadir zamanlarda, halk arasında, daha düşük kastlardan insanlar diz çöküp alınlarını yere değdiriyordu.

Ne kadar eğitilmiş ve kültürel birikime sahip olurlarsa olsunlar, bazı insanlar kendilerine boyun eğilmesi için can atıyordu.

Odikas atalarının izinden giderek seçilmiş en yüksek memurluk makamına kadar yükselmiş, değişime direnmiş ve Dominyon'un

gezegeni bütünleştirme girişimleri. Hayattaki en büyük arzusu eski gelenekleri yeniden canlandırmaktı. Sarayından dışarı adımını attığında, bakışlarıyla karşılaşmaya cesaret eden tek bir kişinin bile olmadığı, eğilmiş sırtlardan oluşan bir okyanus görmek istiyordu. Elinden gelse isyan ederdi ama Dominyon Kyporo'yu akıllıca yöneterek onlara çok az askeri özerklik bıraktı ve genç nesiller arasındaki kamuoyu Odikas'ın tarafında değildi. zgrlk cini bir kez şişeden çıktığında, onu geri koymak zordu.

Odikas görevde olduğu kırk yıl boyunca ayrılıkılıkla flört etti, ulusal kimlik ve bağımsızlık hakkında büyük açıklamalar yaptı ve eski sosyal sistemin son kalıntılarını da ortadan kaldıran Kosandion'un babasından nefret etti. Caldenia kardeşini öldürdüğünde, Dominyon zaten yabancı bir türden gelen dış tehditle ve çeşitli cephelerde i huzursuzlukla karşı karşıyaydı. lm yedi yıldız sistemine bir meteor gibi çarparak sayısız kırılmaya neden oldu. Odikas bundan tam anlamıyla yararlanmıştı. Kyporo, Kosandion'u Hükümdar olarak kabul eden son gezegendi ve Odikas ve hizbi hükümdarlığı boyunca büyük bir baş belası olmaya devam etti. Ta ki bugüne kadar.

Sean kulaklığı çıkardı ve aramızdaki yan masanın üzerine koydu. Ben de benimkini çıkardım.

"Kutsal Kilise Lideri odasına gittiğinde onu taradım."

Sean bana baktı.

"Sağlığı gayet yerinde," dedim. "Yani yaşlı ama doğası gereği hiçbir sorunu yok. Bir ya da iki on yıl daha yaşayabilir. şaşırmış grnmyorsunuz."

"lm döşeğindeki hasta bir adam gibi kokmuyor."

"Gerçekten hasta insanlar farklı mı kokar?" "Genellikle."

"Sanırım Kosandion biliyor. Bence ölümcül hasta Ecclesiarch ile ilgili tüm bu olanlar bir düzmece."

"Bizi evi temizlemek için kullanıyor," dedi Sean. "Ekklesiark'ın hastalığı herkesi buraya getirmek ve Dominyon'daki müttefiklerinden ayırmak için bir bahane. Şimdi onlarla teker teker uğraşabilir."

"Sence Odikas gibi başkaları da olacak mı?"

Sean başını salladı. Bir şeyler düşünüyordu.

"Düşünceleriniz için bir peni?"

"Kosandion tehlikelidir. Odikas için bu sadece politika değildi. Kişiseldi. Kosandion bunun farkındaydı, bu yüzden Odikas'ı köşeye sıkıştırdı ve ona kendini asması için yeterli ipi verdi."

"O Caldenia'nın yeğeni."

"Beni endişelendiren de bu. Daha fazla hesaplaşmayı planlayıp planlamadığını önceden bilmek istiyorum."

Olasard kucağımda gerindi ve ters döndü. O kadar meşguldük ki her zamanki sarılmalarımızı ihmal etmiştim ve o da hak ettiği tüm okşamaları almaya kararlıydı. Çenesini kaşıdım.

"Majestelerine sorabilirim. Bilen biri varsa, o bilir."

"Sana söyler miydi?"

"Bilmiyorum ama yapabileceği en kötü şey hayır demek olur."

Sean okyanusu düşündü. "Ne zaman George işin içine girse, işler karışıyor."

"Eğer işler karmaşık olmasaydı, George'a ihtiyaç olmazdı. Onun bütün amacı da bu zaten." İçimi çektim.

"Kosandion onunla evlenmeli ve bu işi bitirmeli."

"Galaksi hayatta kalamaz. Ayrıca George zaten evli ve Kosandion onun için Sophie'yle savaşacak kadar aptal değil."

Han beni etiketledi. Higgra delegasyonu konuşmak istedi. Yaşam alanlarına bir ekran çektim. Dushegub'larla uğraşmadım, sadece bedensiz sesi yansıttım, ama Higgra görsel isteyecektir.

Yaşam alanı ekranda belirdi, gerçek ve sentetik ağaçlardan oluşan yoğun bir alan, pürüzsüz tepeli çıkıntılı kayalar ve uygun şekilde yerleştirilmiş yumuşak tüneklerle kesintiye uğradı. Siyanür en yakın tüneğe yayılmıştı, kocaman beyaz pençeleri tüneğin kenarından sarkıyordu. Altın rengi gözleri yüzümün altına odaklandı ve genişledi.

"Onu neden aldın?"

Olasard'a baktım.

"Ben yapmadım. Kendi kendine kucağıma atladı." "Neden?"

"İlgi çekmek istedi."

Olasard çenesine daha iyi erişebilmem için başını eğdi ve zümrüt yeşili gözlerini Siyanür'e dikti.

İki kedi birbirlerine baktı. Bir dakika geçti.

Bir tane daha.

"İstediğin bir şey var mı?" Ben sordum.

"Evet." Siyanür garip bir kedi gibi kaşlarını çattı, ağzı gevşedi, alnı kırıştı.

Olasard pençeleriyle dizimi nazikçe yoğurdu ve bana baktı. Elimi uzattım. Gertrude Hunt içine bir fırça bıraktı ve ben de yumuşak gri kürkünü nazikçe fırçalamaya başladım.

Siyanür ön ayakları üzerinde doğruldu ve ekrana doğru eğildi.

Olasard mırıldandı.

"İstediğin şey neydi?" Ben sordum.

"Önemli bir şey değil."

Arama kesildi.

Tamam o zaman.

Sean gözlerini kısarak Kolinda'nın okyanusunun üzerindeki gökyüzüne baktı.

"Sorun nedir?"

"Bir şey geliyor."

Bakışlarının geldiği yöne baktım. Ufkun üzerindeki göklerden beyaz bir yıldız koptu ve şok edici bir hızla havayı yararak hana doğru ilerledi.

Sean dişlerini gösterdi. "Bir Muterzen korsan kruvazörü."

Olasard'ı kucağımdan indirdim, ayağa kalktım ve süpürgeyi yere indirdim. Süpürgenin gövdesi yarıldı ve parlayan iç çekirdeği ortaya çıktı. Hanın bir filizi zeminden kayarak asanın etrafına sarıldı ve bizi birbirimize bağladı.

Kruvazör artık açıkça görülebiliyordu; altı dev fıçı birbirine bağlanarak silahlarla dolu bir uzay kaltropu haline getirilmiş gibi büyük, tuhaf bir şekil.

Arkamda Droplet telaşlı bir çığlık attı.

Öne bakan iki namlu parlak bir kırmızıyla tutuştu.

Bilincimi hanın içine gömdüm ve

Gertrude Hunt, ve boşluk alanını yükseltti.

Namlular parladı. İkiz savaş başlıkları havada bize doğru feryat etti. Zaman yavaşladı ve doğruca hana doğru savrulurken dönmelerini izledim.

Hayali bir esinti cübbemin eteklerini karıştırdı.

Savaş başlıkları görünmez boşluk alanımla karşılaştı ve patladı. Kör edici beyaz bir ateş duvarı önümüzdeki boşluğu sıırılsıklam etti. Su bir tsunami gibi yukarı doğru patladı, üzerimizdeki görünmez kubbenin üzerinden aktı, hepsi sessizdi.

Han titremedi. Hava akımı değişmedi. Işıklar titremedi. Hiçbir ses içeri girmedi. Teras ve arkamızdaki salon her zamanki gibi sakin kaldı. Boşluk alanını tüm adanın üzerine yaymıştım.

Göz ucuyla Droplet'in masanın üzerinde durduğunu gördüm. Vücudundaki tüm tüyler diken diken olmuştu. Elektrik çarpmış bir çizgi film sincabına benziyordu. İki asistan arkasına sinmişti.

Orro tek gözünü açtı, gelen kruvazöre baktı, esnedi, gevşek eliyle Droplet'e el salladı ve tekrar uykuya daldı.

Sean ayağa kalktı ve bornozunu çıkardı. Altına koyu renkli bir savaş kıyafeti giymişti. Dövmeleri gibi görünen deri altı zırhı genişledi ve siyah bir dalga halinde boynuna doğru kaydı. Elinde yeşil kenarlı bir bıçak tutuyordu. Gözleri berrak ve parlaktı.

Su aşağı doğru çekildi. Uzaylı balıklar ve uzun yılanı yaratıklar boşluk alanı kubbesi üzerinde yuvarlanıp kayarak turuncu derinliklere geri yuvarlandılar.

Sean yerden kalın bir han dalı çıkardı. Etrafına dolandı.

"Bir deliğe ihtiyacım var," dedi Sean.

Bir kurt adama aşık olmak: Yoğun dehşet anlarıyla kesintiye uğrayan sarsılmaz desteğin tadını çıkarmak. Bu bir dehşet anıydı. O bana güvendi, ben de ona güvenmek zorundaydım.

Kruvazör tam önümüzde durdu. Buna inanamadılar. Daha yakından bakmak için gelmişlerdi.

Boşluk alanını böldüm, bir kitabın sayfaları gibi ayırdım.

Sean'ı kavrayan dal kırıldı ve onu havaya fırlattı. Gorvar masasının üzerine sıçradı ve ürkütücü, tüyler ürpertici bir uluma çıkardı. Sean kruvazörün üzerine indi ve onu bıçakladı.

Evet, ben de tam olarak bunu yapacağını düşünmüştüm.

Bıçak gövde çeliğini tereyağı gibi oydu. Sean'ın vücudu kırıldı ve göz açıp kapayıncaya kadar genişleyerek büyük bir şekil aldı. Koyu renkli kürkü başını kapladı. Balistik plakanın kenarını pençeli eliyle kavradı ve yırttı. Suya düştü ve kendisi de açtığı deliğe düştü.

Boşluk alanını eski haline getirdim ve sandalyeme geri oturdum. Gorvar ulumaya devam etti.

Kruvazör yerinde duruyordu. Yolunu kestiğini görmüş olmalılar. Onu öldürebileceklerini ya da etkisiz hale getirebileceklerini düşündüler.

"Awoooo!!!"

"Buraya gel," diye seslendim.

Büyük kurt masadan sıçradı ve bana doğru koştu.

"İyi olacak," dedim ona, tüylü omzunu okşayarak. "Onun işi bu."

Lupin canavarı yanıma oturdu ve kruvazöre baktı. Ben de öyle yaptım. Boyutuna bakılırsa, 50-100 arasında bir mürettebatı vardı ve hepsi de silahlı ve yakın dövüşe alışkın olmalıydı. Sean'ın pençeleri ve bir bıçağı vardı. Yavaşça nefes verdim, endişemi onunla gidermeye çalıştım.

Gertrude Hunt, Siyanür için hazırladığı ekranı önüme getirdi. Ona baktım. Cookie'den bir çağrı

çeyreklik. İletişimi kabul ettim ve küçük lees ekranda belirdi.

"Haberler iyi," dedi. "Bağlantınızın size söylediği her şey kontrol edildi. Birden fazla kaynaktan bağımsız doğrulama aldım. O bir korsan prensi."

Kruvazör sarsıldı. Boşluk alanı sesi yuttu ama bir şey patlamış gibi görünüyordu.

"Bu harika," dedim.

"Herhangi bir dış iletişime erişimi var mı?" Cookie sordu.

"Hayır. O tamamen izole edilmiş durumda."

Cookie başını salladı. "Bu çok iyi. Bu çok iyi. Onu uyaramazlar."

Kruvazör sağa doğru yattı ve ağır çekimde dönmeye başlayarak handan uzaklaştı.

"Onu uyaracaklarını nereden bilsinler?" Ben sordum. "Bazı komplikasyonlar vardı."

Kruvazör şimdi baş aşağı duruyordu ve namluları rastgele dönüyordu.

"Dikkatli olacağına söz vermiştin."

Cookie şaşırmış görünüyordu. "Ben her zaman dikkatliyimdir. Ama çok tetikteydiler. Sanırım şüphelendiğimizi biliyorlar ya da bildiğimizden şüpheleniyorlar."

"Söylemiyorsun."

Kruvazör ikiye bölündü. Patlamalar boşlukta parladı. Kıç yarısı kayarak okyanusa daldı ve bize doğru devasa bir dalga daha gönderdi. Tüm bunları ses olmadan izlemek gerçeküstü hissettirdi.

"Saldırmaya kalkışırlarsa diye sizi uyarmak istedim. Önceden uyarmak, önceden tedbir almaktır."

"Teşekkür ederim ama zamanlaman berbat."

Kruvazörün kalan parçasının yavaşça dalgalara doğru kaydığını görebilmesi için ekranı çevirdim.

"Ooooooooooh," dedi Cookie.

Tony yemek salonundan dışarı çıktı ve İngiliz aksanını taklit ederek şöyle dedi. "Büyük bir rahatsızlık hissettim... Oh kahretsın."

Kruvazörün kalan yarısı sulara gömülmüş ve parçalanmıştır.

"Ona ateş ettin mi?" Tony sordu. Başımı salladım.

Tony etrafına bakındı. "Sean nerede?"

"Tahmin et bakalım."

Parmağını batmakta olan kruvazörün parçalanmış gövdesine sapladı. "Sean içeride mi?"

Başımı salladım.

"Nasıl...?"

"

"Hanı kendini ona atmak için kullandı."

"Uçaksavar silahlarınız olduğunu biliyor mu?"

"Öyle. Yarısını o kurdu. Bir açıklama yapıyor."

Tony, Sean'ın sandalyesine oturdu. Cookie'nin ekranını kapattım ve su altındaki patlamaları izledim.

"Bu tür şeyleri çok sık yapar mı?" Tony sordu. "'Çok' kelimesini tanımla."

"Özür dilerim," dedi Tony. "Bu çok stresli olmalı."

"İçerideki korsanlar için olduğu kadar stresli değil. Onları orada katlediyor."

"Kastettiğim bu değildi," dedi Tony.

"Biliyorum. İlgilendiğiniz için teşekkür ederim. Stresli bir durum ama onu seçtim ve hiç pişman değilim."

Birkaç dakika sessizce oturduk. Kruvazör artık neredeyse tamamen batmıştı. Gövdenin sadece bir köşesi dalgaların üzerinde çıkıntı yapıyordu. Enkazın etrafındaki deniz çalkalanıyordu, çünkü yerel yaban hayatı içeride lezzetli et parçaları olduğunu fark etmişti.

Sean iyi bir yüzücüydü. Bu düşünceye bir can simidi gibi tutundum.

"Babamla konuştum," dedi Tony. "Super Bowl'dan daha popüleriz. Herkes izliyor."

Yarın daha heyecanlı olacaktı. "Herhangi bir tavsiyesi var mıydı?"

"Harika gittiğimizi söylüyor. Henüz bir Dushegub öldürmediğimize şaşırmış."

Dushegub'lar da dahil olmak üzere hanın arazisinde bulunan misafirlerden hiçbirini kaybetmeden bu karmaşayı atlatmak benim kişisel hedefim haline gelmişti.

"İki mücadele daha kaldı," dedi Tony.

"Evet." Sırada yetenek yarışması vardı. "Sizce yarın eleme töreninde gül dağıtacak mı?"

Tony gülümsedi. "Sadece umut edebiliriz."

Parlak kırmızı bir flaş başka bir patlamanın habercisiydi. İçimi çektim.

"Gidip ona yardım etmemi ister misin?" Tony sordu.

Başımı salladım. "Bu bir güven meselesi. Sean'ın üstesinden gelemeyeceği hiçbir şeyi almayacağına güvenmek zorundayım."

Tony başını salladı, ayağa kalktı, omzumu sıvazladı ve uzaklaştı.

Beş dakika sonra boşluk alanını bıraktım ve insan Sean'ın balkona tırmanışını izledim. Tepeden tırnağa ıslanmıştı ama başka bir yara almamıştı. Doğruldu ve sırttı. Kollarımı sıırıslıklam vücuduna doladım ve onu öptüm. Yüzü soğuktu ama dudakları sıcaktı ve tadı tıpkı hatırladığım gibiydi. Beni kendine doğru çekti. Gorvar etrafımızda dönerek sızlandı.

"Özür dilerim," dedi Sean kulağıma doğru nefes alarak. "Bu hiç hoş değildi."

"Biraz havalıydı." "Hayır."

"İtiraf et, etkilendin." Başımı salladım.

Güldü ve bundan daha iyi bir ses olamazdı.

Korkunç hancı ikilimizden son ayrıldığımızda, Sean Hanın Kolinda gezegenine uzanan koluna saldıran korsan gemisini alaşağı etti. Ancak gizemler devam ediyor: Gertrude Hunt'ın gezegene açılan bir kapısı olduğunu ve nerede olduğunu nasıl biliyorlardı? Sebepleri neydi? Korsanlardan biri gibi davranan korsan prens kimdir? adaylar? Öğrenmek için bizi izlemeye devam edin. Belki de. Gözlerimi açtım. Üstümdeki eğimli tavan, pencerenin üstünden gelen dar bir dikdörtgen ay ışığı dışında kasvetle örtülmüştü. Duvardaki saat biri biraz geçtiğini gösteriyordu. Otuz dakika önce herkesi içeri kilitledikten sonra yatmıştık.

"Ne oldu?" Sean sordu.

"Caldenia."

Nerede olduğunu kontrol ederken küçük bir duraklama oldu. "Nasıl olur da...?"

"Gaston ya da Tony."

Ben paramı Gaston'a yatırmıştım. Her ikisine de misafir odalarının kapılarını açmaları için geçici ayrıcalıklar vermiştim,

Çünkü alabileceğimiz tüm insan gücüne ihtiyacımız vardı ve onlar da çeşitli konuk gruplarına gidip gelirken eşlik etmek zorunda kaldılar. Hanın ilk, en uzun ve en özel misafiri olan Caldenia'nın tüm ortak alanlara erişimi vardı ve serbestçe dolaşabiliyordu, ancak otrokar delegasyonunun odasının kapılarını açıp onu içeri almak için Gaston ya da Tony'den biri gerekirdi.

Ayağa kalktım. "Yirmi dakikadır içeride. Onu almaya gidiyorum."

"Ben giderim."

"Ben hallederim." Eğildim ve onu öptüm. "Dinlen. Çok şey yaptın. Zaten onunla konuşmam gerekiyor."

"Onu içeri kilitlemeliyiz," diye homurdandı. "Ölümcül derecede gücenecektir."

Ayağa kalktım, bornozumu askıdan aldım ve üzerime geçirdim. İçimde sadece iç çamaşırı ve atlet olduğunu kimsenin bilmesine gerek yoktu. Sandaletlerimi bulmak çok zor görünüyordu, bu yüzden ayaklarımı Sean'ın dalga geçtiği çiçekli Crocs'lara soktum, süpürgemi aldım ve otrokar bölümüne yöneldim.

Sean'ı Turan Adin olmaktan kurtaran barış zirvesi için otrokar odasını yapmıştım. O zamanlar, Dagorkun'un annesi olan Hanum'a ve heyetine ev sahipliği yapıyordu. Tüm otrokar kabilelerinin benzer gereksinimleri vardı: liderler ve şaman için özel yatak odaları, savaşçılar için ortak yatak odaları, gömme bir ateş çukurunun bulunduğu geniş bir ortak alan ve liderlerin özel toplantılar yapabileceği başka bir ateş çukurunun bulunduğu ikinci bir toplantı alanı. Odaları mevcut Otrokar delegasyonuna göre uyarlamak on dakika sürdü. Renkleri şu şekilde ayarlamıştım

Güneyli hassasiyetlerini yansıtan bir yatak odası daha ekledik ve günü sonlandırdık.

Gecenin bu saatinde otrokarların çoğu ortak alanda olur, muhtemelen zar oynar ya da uyumadan önce hikâyeler anlatırdı. Hope Crushing Horde'un, göçebe kabilelerinin mevsimsel yağmurları takiben ana gezegenlerini dolaştığı zamanlarda doğan güçlü sözlü gelenekleri vardı. Bütün gün vahşi savok bineklerine biner, sonra kamp kurar, ateşin başında yemeklerini pişirir ve uzun zaman önce yaşamış kahramanların hikâyelerini anlatırlardı.

Modern Horde savaşçıları, her fırsatta yapmaya çalışsalar da, yemeklerini nadiren açık ateşte pişiriyorlardı ve üzerlerindeki gökyüzü genellikle tanıdık olmayan yıldızlarla parlıyordu, ancak bazı gelenekler kutsal kalmaya devam etti. Bir zamanlar atalarının gezegeninin düzlüklerinde yankılanan hikâyeler şimdi yıldızlararası bir sonraki fetihlerine giden devasa uzay gemilerinin gövdelerinde anlatılıyordu.

Duyularımla odayı taradım. Beklendiği gibi, grubun çoğu ortak alandaydı, ancak iki varlık meyve bahçesine bakan balkonda daha özel bir ortam seçti. Bunlardan biri Caldenia'ydı. Diğerisi ise... Surkar'dı, Otrokar'ın eş adayı.

Meyve bahçesi tarafından yaklaştım. Otrokarlar meyve bahçesini görebilsinler ama aşağı atlayamasınlar diye bir bariyer koymuştum. Benim böyle bir sınırlamam yoktu. Bariyer sanki orada değilmiş gibi üzerimden kaydı ve gölgelerin içinde, taş balkonun tam altında durdum. Bu balkonda zehirlenmişim ve neredeyse ölüyordum, sonra Sean beni kurtarmak için kendini Tüccarlara ebedi hizmetkâr olarak satmıştı. Eğlenceli zamanlardı.

Üstümdeki çukurda bir ateş yanıyordu. Hanın ateşle gergin bir ilişkisi vardı ve küçük ısı ve alev düğümünün son derece farkındaydı. Gece esintisi hafif bir kırmızı çay kokusu getiriyordu. Hanım, "fakir insanların çayı" dediği daha sert, daha kaba bir versiyon olan wanla'yı tercih ederdi ama bu daha rafine, pahalı bir çeşit gibi kokuyordu.

Caldenia alçak sesle konuşuyordu. Bu tonu en son kullandığında, bir Draziri savaşçısı komutanına ihanet etmiş ve savaşın ortasında onu öldürmeye çalışmıştı.

Gertrude Hunt bana bir dal uzattı. Üzerine bastım ve han beni yukarı kaldırdı, başımın üzerindeki katı görünen taşı eritti. Balkondan bir hayalet gibi yükseldim.

Balkonda hiç lamba yoktu. Aydınlatma ateş çukurundan ve arkasındaki ortak odanın yumuşak ışığından geliyordu. Grace yarı gölgede oturuyor, alevler yüzünde dans ediyor ve süslü bir toprak bardaktan çayını yudumluyordu. Gösterişli gece kıyafetlerini bırakıp Dünya kıyafetlerini tercih etmişti: gri bir kot pantolon, beyaz bir tişört ve siyah deri bir ceket, ki bu ceket devam eden sığa göre fazlasıyla sıcaktı.

Neredeyse hiç böyle bir şey giymezdi. Aslında, sahip olduğu tek kot pantolonun bunlar olduğundan emindim, çünkü yıllar önce otele geldiğinde bunları ona ben almıştım ve o zamandan beri hiç görmemiştim. Caddenin karşısındaki siteden arkadaşlarıyla ziyarete geldiğinde bile genellikle elbise giymeyi tercih ederdi. Kotun sert yapısının Surkar'a doğru bir ifade vereceğini düşünmüş olmalı.

Onun solunda, Surkar bir İskoç eteği, yumuşak çizmeler giymiş ve başka hiçbir şey giymemişti, ateşin ışığının inandığı şeyi vurgulamasına izin veriyordu

Galaksinin en iyi göğsü olmak için. Sean'ınki daha iyiydi.

Caldenia'nın ses tonu alaycı ve biraz da acıydı. "...Babası da aynıydı. Tümdengelim güçlerinin arzulanan çok şey bıraktığını söyleyelim. Bazı insanlar bariz olanla yüzleşmek zorundadır."

Surkar başını salladı, yüzü düşünceliydi. İkisi de tamamen rahattı, iki komplocu ateşin başında mırıldanıyordu.

Burada daha fazla kalmak kulak misafiri olmak anlamına gelirdi. "Majesteleri," dedim.

Surkar sarsıldı. Bu doğru, sinsi yöntemlerimden kork.

"Ne yazık ki bebek bakıcım geldi." Caldenia fincanını yere bıraktı. "Sanırım beni odama götürmek için geldiniz?"

"İstediğiniz zaman hanın tüm ortak alanlarına girmekte özgürsünüz, Majesteleri. Ancak bu ayrıcalık diğer konukların özel odalarını kapsamıyor."

"Davet edildi," dedi Surkar, sesi sertti.

"Her ne olursa olsun, herkesin güvenliği için ziyaret saatleri sona ermiştir."

Otrokar, "İstediği kadar kalabilir," dedi.

"Telaşlanma canım. Ben gideceğim." Caldenia ayağa kalktı. "Kural kuraldır, ne de olsa. Seni şu veda düşüncesiyle baş başa bırakıyorum: Güç gücü doğurur. Eğer bir şeyi arzuluyorsanız, bunu belli edin. Uzan ve onu yakala."

Surkar sanki derin bir şey duymuş gibi başını salladı. Caldenia, galaksinin Tony Robbins'i.

Majesteleri bana bir bakış attı ve içini çekti. "Yolu göster."

Büyümle ittim. Balkondan meyve bahçesine çıkan bir merdiven filizlendi. Caldenia onu aldı. Onu takip ettim ve merdivenleri arkamızda erittim.

Meyve bahçelerinin arasından geçen kaldırım taşlı patikadan aşağı doğru yürüdük. Ay bir bulutun arkasına saklanmıştı ve karanlık bitkilerden renkleri süzerek çiçek tarhlarını siyah, kömür ve avcı yeşilinin bir düzine tonuna boyuyordu. Yolun aşağısına bir nabız gönderdim. Yanında krem rengi küreler tutuştu ve taşı görebileceğim kadar aydınlattı.

"Yeğenim uyandı mı?" Caldenia sordu.

Kontrol ettim. "Evet."

İç çekti. "Sevgili şefimizle konuşmam gerekebilir. Kosandion önümüzdeki birkaç hafta boyunca çok az uyuyacak. Daha iyi beslenmeye ihtiyacı olacak."

"Neden?"

"Odikas yüzünden tabii ki."

"Karar verildi sanıyordum." Kosandion çoktan kazandı.

Bana kısa bir kahkaha attı. "Hayır, canım. Odikas'ı ortadan kaldırmak sadece açılış salvosuydu. Şimdi gerçek savaş başlıyor."

"Anlamıyorum."

"Güç boşluktan nefret eder. Odikas'ın gitmesiyle birlikte Muhafazakâr İttifak üyeleri, birbirlerini itip kakarak ve tekmeleyerek onun boşalan tahtına tırmanmaya çalışacaklardır. Bu yıllar süren bir kumar. Çocuk bunu çok güzel planladı ve çok iyi uyguladı ama şimdi oyun tahtasındaki taşlarla oynayarak, kimse manipüle edildiğini fark etmeden doğru adayı zirveye taşımalı."

Oh.

"Ben paramı Tar Senatörü Dulvia'ya yatırıyorum. Agresif ve güce aç biri. Aralarında gücü en çok isteyen o, ancak bunun için en az nitelikli olanın kendisi olduğunu fark edecek kadar da kurnaz. Bu gizli aşağılık duygusu paha biçilemez. Eğer yükselirse, yıllarını muhafazakar bloktaki tüm muhalif grupları ezerek geçirecek. Kendisinden daha parlak olan herkesin peşine düşecek ve rekabeti bir tehdide dönüşme şansı bulamadan yok edecektir. Güç tabanını sağlamlaştırdığında, Kosandion onu istediği yöne yönlendirmek için her şeye sahip olacak ve Muhafazakâr İttifak genel olarak daha zayıf, daha az yaratıcı ve başa çıkması daha kolay olacak. Dina, yüzünde garip bir ifade var."

"Olduğum kişi olduğum için rahatladım."

"Peki yeğenim değil mi?" Caldenia gülümsedi. "Evet."

"Sen hancıların çocuğusun. Bu hayatın içine doğdunuz ve her deneyiminiz eğitiminize katkıda bulundu. Yetişkinliğe ulaştığında, uzman bir hancı olmuştun. Kosandion ve ben iyi yönetmek için doğduk. Bunu kendini beğenmiş bir şekilde söylemiyorum. Bunu bir gerçeğin ifadesi olarak söylüyorum. Genetik olarak, bizi yetenekli yöneticiler ve incelikli liderler yapan özelliklerin dikkatli bir seçimiyle geliştirildik. Gözlerimizi açtığımız andan itibaren yönetim konusunda eğitildik. Bizler yıldızlararası uluslara liderlik etmek amacıyla yetiştirilmiş, son derece uzmanlaşmış, yetenekli işçileriz ve başarısızlık durumunda bizi mükemmel olmaya iten acı verici ölüm gibi ek bir teşvikimiz var."

"Sorumluluk ezici olmalı."

Caldenia iç çekti. "Bazen öyle oluyor. Ama bizim işimiz bu. Ve kabul edelim ki, düşmanlarınızı yerle bir etmek çok eğlenceli. Sen bir itidal timsalisin ama bir parçan da yeri geldiğinde gücünü göstermekten hoşlanıyor. Kosandion da hemen hemen aynı. Düşmanının göğsünde hâlâ çarpmakta olan kalbini bıçaklayıp sökme zamanı gelene kadar öz disiplin ve nezaketin vücut bulmuş hali. Sadece bıçaklarını saplamak için çok çalışmak ve hazırlık yapmak gerekir."

Çocuk her şeyi çok güzel planlamış... Sesinde sadece hayranlık yoktu. Ailevi bir gurur vardı.

"Kosandion için bazı kötü haberlerim var," dedim. Caldenia durdu. "Ne kadar kötü?"

Durakladım. Birkaç patikanın kesiştiği ve yuvarlak bir avluyla birleştiği bir yere gelmiştik.

"Politik olarak zor."

"Anlat bana."

Yaptım.

Yolun ortasında Caldenia volta atmaya başladı. Öfkeyle beslenen şiddetli bir hareketti bu. Bir yerden parmağım genişliğinde küçük bir dal almıştı ve ileri geri yürürken başparmağının tırnağını dalın üzerinde gezdiriyor, başparmağını her kaydırışında mükemmel küçük parçalar koparıyordu. Kafese kapatılmış meşhur kaplan gibiydi, kuyruğunu sallayarak bir açıklık arıyordu.

Sonunda bitirdim.

"Ona şimdi söylemelisin."

"Sabah ona söylemeyi planlıyordum."

Durdu ve bana ters ters baktı. "Hayır. Şimdi. Ne kadar çabuk öğrenirse o kadar iyi. Bu bilgiyi paylaşmak gibi bir zorunluluğunuz olmadığının farkındayım ve hancınızın görevi de onu dinlendirmek, ama bu onun siyasi hayatta kalma meselesi. Bunu benim için yap, lütfen."

"Tamam," dedim

ona. "Hemen

şimdi."

"Hemen şimdi," diye söz verdim. "Gelmek ister misin?"

"Hayır. Onunla mümkün olduğunca az iletişim kurmam en iyisi. Ama ona şunu söyle: Olivio teseres tares. Bunun ne anlama geldiğini bilecektir."

HÜKÜMDAR'IN ODASINA GIDEN KAPIYI ÇALDIM.

dörtte biri. Yanımdaki Sean uyanık ve taze yüzlü görünüyordu, sanki 30 dakika yerine tüm gece uyumuş gibiydi.

"Girin," diye seslendi Kosandion.

Kapı kaydı ve biz de açtık. Hükümdar önündeki şeffaf ekrandan başını kaldırıp baktı. Yüzünde ya da duruşunda hiçbir değişiklik yoktu ama bir şekilde acil bir durum olduğunu bildiği ve buna hazır olduğu hemen anlaşıyordu.

Sean veri küpünü önüne koydu. Yerden iki sandalye çektim. Oturduk. Bir an sonra yer yarıldı ve küçük bir masa mantar gibi büyüdü, içinde bir sürahi kahve, üç fincan ve çeşitli krema ve şekerler vardı.

"Kahve?" Ben sordum.

Kosandion beni duymamış gibiydi.

Sean iki bardak doldurdu, biri onun için, biri benim için. Bazen kahve gerçekten hayat kurtarıcıydı.

Cookie'nin bilgi toplama sonuçları ekranda belirdi. Raporlar, video görüntüleri, tanıklıklar... On dakika sonra Kosandion ayağa kalktı, masamıza doğru yürüdü, kendine bir fincan kahve doldurdu, içine şeker attı ve ekrana geri döndü. Yüzünde hiçbir duygu yoktu ama içinde bir fırtına kopuyor olmalıydı. Muterzen korsanı izlerini zar zor kapatmıştı. Dosyasındaki her şey, uzun vadeli planlamanın ve ayrıntılara dikkat etmenin onun hüner çantasına asla girmediğini gösteriyordu. Düşüncesiz ve dikkatsizdi. Sahte kimliği yüzeysel bir kontrolden geçmiş olabilirdi ama en iyi adaylar titizlikle incelenirdi. Kosandion'un adamları araştırmaya başladıkları anda uyarı zilleri çalmış olmalıydı.

İhmal veya beceriksizlik olsaydı, darbe yeterince kötü olurdu. Kosandion doğru personeli işe alamayan ve onları düzgün bir şekilde denetleyemeyen bir aptal gibi görünürdü. Korkunç zulümlerle suçlanan azılı bir suçlunun Dominyon'un bir sonraki hükümdarının ebeveyni olmaya bir adım yaklaşmasına izin veren beceriksiz bir lider.

Ne yazık ki, bu sadece beceriksizlik değildi. Çok daha kötüydü. Cookie'nin brifinginin süresi doldu ve Sean Korsan Kruvazörüne Karşı ekranda yuvarlandı. Kosandion bu büyük destanı aynı kayıtsız ifadeyle izledi. Kolinda'nın kendi özel görüntüsü okyanusun farklı bir bölümüne yönelmişti. Saldırı sırasında balkonda olsaydı, en sağında bazı parıltılar görebilirdi ama boşluk alanı hiçbir şey duymamasını sağlıyordu.

Sean ekranda korsan gemisini parçaladı.

Kosandion'un kaşları bir milimetre yükseldi.

Kruvazör ikiye bölündü.

"Nuan Klanı kazmaya başladığında, korsanlar prenslerinin kimliğinin açığa çıkmak üzere olduğunu anladılar," dedi Sean. "Adaylarla galaksinin geri kalanı arasındaki tüm iletişimi kestiğimiz için onu uyaramadılar. Onlar da hana saldırmayı seçtiler. Güneş sistemimize girmek bir seçenek değildi, bu yüzden Kolinda'yı seçtiler. Eğer han VIP'lerle dolu tipik bir otel gibi işlev görseydi ve bir portalla donatılmış olsaydı, saldırı başlar başlamaz konuklar derhal tahliye edilirdi. Korsan prens pisliğin teki ama aptal değil. Muterzen mürettebatı onun iki kere ikiye bir araya getirip kaosun içinde sıvışacağını hesaplamıştı."

"Gertrude Hunt'la ilgili bilgiyi onlara kim verdiyse, hanların nasıl işlediğini anlamıyor," diye ekledim.

Kosandion arkasına yaslandı ve ikimizi de inceledi. "Daha fazlası mı var?"

Evet, vardı.

Sean, Kosandion'un önündeki masaya küçük, koyu renkli bir kristal koydu. "Günlükleri."

Her nasılsa, tüm bu ölümlerin ortasında Sean kruvazörün seyir defterini almak için yeterince uzun süre duraklamıştı. İletişimlerinin tamamını, gelen ve giden her mesajı ve tüm manevralarını gösteriyordu. Bunu düşünüyordum ve uzay gemisine saldırmasının nedeninin o kayıtları almak olduğundan emindim.

Sean, "Üç Dünya günü önce Kolinda'nın yörüngesine girdiler ve hemen yüzeyi taramaya, enerji anomalileri aramaya başladılar," dedi. "Teras ve balkon üzerinde koruyucu bir kalkan bulunduruyoruz. Hafif bir enerji izi yayıyor. Kolinda'da canlı bir tür yaşamadığından ve sanayisi olmadığından, göze batan bir şey gibi göze çarpıyoruz."

Kosandion, "Hanın burada, bu gezegende bir kapısı olduğunu biliyorlardı," dedi.

"Sadece bu da değil, gemileri Kolinda'ya ilk eş adayı hana girmeden dokuz saat önce sipariş edildi," dedim.

Kosandion'un ağzı sert bir çizgiye dönüştü.

Adaylar ve delegasyonları Gertrude Hunt'a varana kadar hangi hana gittiklerini bilmiyorlardı. Dominyon gizlilik konusunda ısrar etmişti.

Sean, "Bu emir yayınlandığında, Dominion'dan sadece üç kişi Gertrude Hunt'ın bir Kolinda kapısı olduğunu biliyordu," dedi.

Kosandion'un kendisi, Miralitt ve Resven. Miralitt ve Resven hanı gezmeye gelmişlerdi ve biz de onları Ocean Yemek Salonu'na götürdük. Kolinda'yı gördüler. Miralitt bana bunu sormuştu. Güvenliğimizde zayıf bir nokta olup olmadığını öğrenmek istedi. Ona detaylı bir açıklama yaptım.

Bir kurt Sean'ın gözlerinin içinden Kosandion'a baktı. "Halkına ne kadar güveniyorsun?"

Hükümdar'ın ifadesi karardı. Değişim o kadar ani oldu ki, sandalyemden kalkıp geri çekilme dürtümle savaşmak zorunda kaldım.

"Adamlarımdan ikiden fazlası biliyordu," dedi.

Ekrana dokundu. Kan kırmızısıyla titreşiyordu.

"Diğerleri kim?" diye sordum.

"Orata," dedi. "Resven ona hanınızın yetenekleri ve izlenimleri hakkında bir özet verdi. Personeliyle paylaşacağı bir özet."

Oh.

Orata'nın yüzü ekranda belirdi. Gümüş mavisi saçları dağınıktı ve yastıktan kaynaklanan bir kırıksıklık yanağını buruşturmuştu.

Kosandion ekranda korsanın yüzünü gösterdi. "Bu adamı kim inceledi?"

Orata gözlerini kırptırdı ve gözlerinde alarm kıvılcımları çıktı. "Vercia Denoma."

Bu isim bir molotof kokteyli gibi üçümüzün üzerine patlayıcı ateşiyle sıçradı.

Ne Sean ne de ben Dominyon'un iç işleyişi hakkında pek bir şey bilmiyorduk ama hemen hemen her yayında bu isimden bahsediliyordu. Vercia Denoma, siyasi ve insani katkılarıyla tanınan, çarpıcı, eğitimli, zarif, önde gelen bir Dominion ailesinin soyundan geliyordu. Bir yıl önce Kosandion'la bir ilişkiye başladı ve yedi ay önce sona erdi. Eş seçimine katılacağına dair çılgınca spekülasyonlar ve katılmadığında da aynı derecede büyük bir hayal kırıklığı vardı. Dominyon medyası ona eşsiz güzelliğini ve karmaşık cazibesini tanımlamak için bir takma ad vermişti. Ona Aalind Voun diyorlardı. Adını bu şekilde hatırlıyordum. Aalind Voun, "Özel Kar Tanesi" anlamına geliyordu.

Kosandion'un sesi bir süpernovayı dondurabilirdi. "Getir onu bana ver."

VERCIA DENOMA GERÇEKTEN BÜYÜLEYİCİ BİR KADINDI. CILDI ÇOK GÜZELDI. Açık boz kahverengi ve saçları Dominion için alışılmadık bir şekilde tarçın dokunuşlu koyu bir tondu. Uzun, ince bedenini saran soluk turuncu elbisesi her ikisini de tamamlıyordu. Yüz hatları keskin hatlara sahipti, narin olmaktan ziyade güçlüydü, Dominyon'un üst sınıfına özgü agresif güzelliğin bir yansımasıydı. Aynı genetik havuz on yıllar önce Caldenia'yı da üretmişti ama Majesteleri bir güç turuyken, Vercia bir buz prensesiydi. Omurgası bükülebileceğini bilmiyormuş gibi kendini tutuyordu.

Taht odasına Orata'nın arkasında, tam teçhizatlı dört Başkent Muhafızı tarafından kuşatılmış olarak girdi. Orata, Vercia'nın evine gidip onu alıkoyarken Resven ve Miralitt de krizden haberdar olmuştu. Miralitt bir mermer bloğu gibi soğuk ve duygusuz, Resven ise yakıcı bir düşmanlıkla bakarak onun girişini izlediler.

Sean ve ben cüppelerimizin içinde kukuletalarımızla kenarda duruyorduk. Dışarıdan bakan bir gözlemciye göre ikimiz de yüz­süz, sessiz ve hareketsiz görünüyorduk. Bu dramın müdahale olmadan oynanması gerekiyordu. Açıkçası burada olmamamız gerekiyordu ama Kosandion'un güvenliği konusunda paranoyaklaşmaya başlamıştım. Sean her zaman paranoyaktı, bu yüzden işe yaradı.

Vercia başını kaldırdı ve Kosandion'a cezalandırıcı bir bakış fırlattı. Kosandion otururken bile uzun boyluydu ve tahtının yükseltilmiş platformu onu Vercia'nın başının iki metre üzerine çıkarıyordu. Yine de ona tepeden bakmayı başarmıştı.

Bu iyi gitmez.

"Görüyorum ki sonunda farkına varmışsın," dedi. Sesi derindi, konuşması kendinden emindi. Birazcık bile gergin görünmüyordu. Hayır, bu yüzleşmeyi dört gözle bekliyordu ve şimdi bundan zevk alıyordu. Yaptığı her şey kasıtlıydı.

Kosandion bir heykele dönüşmüştü. Sanki kendisi ve tahtı tek bir varlık olan Hükümdar'da birleşmiş gibi hareketsiz oturuyordu. Konuştuğunda sesi düzgün ve ölçülüydü. "Neden?"

"Beş ay, Kosandion. Ve işte buradayım, ilişkimizden önce bulunduğum konumdayım." Orata'ya baktı. "Onun işini ben almalıyım. En azından tazminat olarak bunu yapabilirdin."

Orata kılıandı.

Hükümdar'ın sesi soğudu. "Benimle bir ilişkinin tazminat gerektirdiğinin farkında değildim."

"Ah lütfen. Hükümdar ile bir ilişki, dikkatinin yüzde beşini size verecek bir adam. Asla müsait olmayan, işine gömülmüş, ilk karşılaşmada duygulara sınır koyduğunu açıkça belli eden bir adam. Seks ve ara sıra gündelik sohbetler için yeterince iyi olduğunuzu ancak daha fazlasını asla taahhüt etmeyeceğini açıklayan bir adam. İlgisinin kırıntıları ne olursa olsun, kendi şartlarına ve programına göre olacaktır. Kullandığınız ifade neydi? 'Yanlış anlaşılmalrı önlemek için beklentileri yönetmek' ve 'ciddi bir ilişki için yetersiz'. Hangi kadın memnun olmaz ki?"

Reşven ağzını açtı. Kosandion işaret parmağıyla kolçağına vurdu ve Şansölye'nin çenesi kapandı.

"Beni takip ettiniz," dedi Kosandion. "Bunu tartışmak için seninle buluşmayı kabul ettim. Sana karşı dürüsttüm ve sen de teklif ettiğim şeyin yeterli olduğuna dair bana güvence verdin. Zorlanmadınız. Hatırladığım kadarıyla hevesliydim."

Vercia'nın yüzünde bir kas sarsıldı. Kontrolünü kaybetti. Caldenia böyle bir hataya asla izin vermezdi.

"Birlikte yatmadan önce yükselen bir yıldızdım," diye söze girdi. "Sonra, 5 ay boyunca Hükümdar'a erişimi olan ve bundan herhangi bir siyasi avantaj elde edemeyen beceriksiz bir aptal oldum. Beni alay konusu haline getirdiniz. Parseon ve senin aranızdaki ilişki bittiğinde, o Üçüncü Derece Bakan oldu."

"Bu terfi onların ilişkisi başlamadan önce gerçekleşmişti," dedi Resven. "Bakan Parseon onayının ertelenmesi için dilekçe verdi, çünkü görevleri ilk iki yıl boyunca Başkent'i ziyaret etmesini engelleyecekti. Bu konudaki kayıtları hükümet arşivlerinin _."

"Oh, kapa çeneni." Vercia yüzünü buruşturdu. "Bir yetime bakıcılık yapmak için artık çok geç, Resven. Küçük oğlun artık tamamen büyüdü. Kendi adına konuşabilecek durumda."

"Sen kültürsüz bir kadınsın. Ailene utanç getiriyorsun," diye tükürdü Şansölye.

"Çok uzun sürmeyecek. Yakında ailem ve Dominion'daki herkes beni bir kenara itmenin bir bedeli olduğunu öğrenecek."

Yıllar boyunca erkek, kadın, insansı ya da değil pek çok partnerim oldu, ancak hiçbirisi yanımda kalmadı. Zavallı Kosandion.

Vercia sabırsızca başını sallayarak saçlarını geriye savurdu. "Sadede gelelim. Bana hiçbir şey yapamazsınız. İzlerimi kapattım ve elinizde kanıt yok. Sadece beceriksizlik suçlaması yapışabilir ve bu güzel karmaşa halka açık hale geldiğinde, herkes eylemlerimin tam olarak ne olduğunu görecektir: kalbe derin, hesaplanmış bir bıçak. Benim kariyerim yükselecek, siz ise yaralarınızı saracak ve halkın gözünde saygınlığınızı yeniden kazanmaya çalışacaksınız."

"Bir korsan," dedi Kosandion. "Aşâğılık bir suçlu. Seçime girmesine izin verdiniz ve ardından gizli bilgileri onun ortaklarına aktararak buradaki herkesi tehlikeye attınız. Onun ne yaptığını biliyor musun?"

Gölümsedi. "Her bir parçasını. Toplu katliam, tecavüz, kölelik. Kendisine silahlar, hızlı araçlar ve para verildiğinde bir erkeğin yapabileceği her şeyi hiçbir ahlaki rehberlik olmadan yaptı. Akranları tarafından bile aşâğılanıyor. Bu yüzden onu seçtim. Mide bulandırıcı olmalıydı, Kosandion, yoksa gerekli etkiyi yaratamazdı. Doğru insanlara yeterince ipucu verdim. Devam et. Saklamaya çalış. Yüzünde patlayacak. Zulmünün her kanlı detayı Dominion'un ekranlarına yansıyacak. Zavallı kibrinin kulesi bir çırpıda yıkılacak. Onu el üstünde tutacağım."

Orata bir adım öne çıktı. "Tamir edebilirim."

Kosandion ona baktı.

"Lütfen, Letero. O benim astım. Bırak düzelteyim."

Kosandion dikkate alındı o. "Sen var Ta ki yarınki eleme."

Orata başını salladı, yüzü keskinleşti ve kulaklığına dokundu. "Selerian, herkesi uyandır. Evet, herkesi."

Kosandion başını hafifçe çevirdi. Miralitt muhafızlara başıyla işaret etti. "Kamu Görevlisi Denoma'yı hapsedin."

"Hangi gerekçeyle?" Vercia talep etti.

"Protokol ihlali. Hükümdarı selamlamamak, Hükümdara unvanıyla hitap etmemek ve bir Kamu Görevlisine görevlerini aksatmak amacıyla müdahale etmek."

"Ne?" Vercia geri çekildi.

Miralitt, "Şansölye Ofisi, Hükümdar'ın yaşamına ilişkin kayıtların tutulmasından sorumludur ve talep üzerine bu kayıtları halka sunmak zorundadır" dedi. "Bir kamu görevlisini Hükümdar'ın önünde uygunsuz davranışta bulunmakla suçladınız, bu da bilgi talebi anlamına gelir. Şansölye Resven bu bilginin nerede bulunabileceğini derhal açıklamakla yükümlüdür. Ona çenesini kapatmasını söyleyerek görevini yerine getirmesini engellediniz, bu da baskı anlamına gelir."

"Bu çok saçma!"

Miralitt, "Onu dışarı çıkarın," dedi.

Muhafızlar Vercia'yı geçide geri götürdüler. Işığın içinde kaybolmalarını izledim.

Kosandion, "Görevden alındı," dedi.

Orata ve Miralitt odadan çıktılar, halkla ilişkiler şefi portala doğru koşarken güvenlik şefi de kendi odasına yöneldi. Sadece Kosandion, Resven, Sean ve ben kalmıştık.

Kosandion'un ifadesi çatladı. Yüzünü bir duygu kapladı; boyun eğme, donuk bir acı ve derin, yoğun bir yalnızlık karışımı. Acı bir kaderci kabulleniş.

Yaşlı adam Kosandion'un önünde diz çöktü ve ellerini ellerinin arasına aldı. "Çok üzgünüm, Letero. Çok üzgünüm."

Sean elimi tuttu. Sessizce geri çekildik ve üst kattaki yatak odamıza çıktık. Bornozlarımızı çıkardık ve sonra Sean'ın yanındaki yatağa sürünerek girdim ve ona sarıldım. Yalnız hissetmek istemiyordum.

Sean kolunu bana doladı. Bir süre uyanık kaldım, vücudunun sıcaklığıyla iyi olduğumuz konusunda rahatlardım ve sonra rüyalarım daldım.

Hanı son terk ettiğimizde, Kosandion'un eski sevgilisinin ona ihanet ettiğini öğrendik. Ah Kosandion. Çok düşünceli, çok yakışıklı, çok yalnız. Keşke sıkıntılı kalbini rahatlatacak biri olsaydı. Şimdi halkla ilişkiler şefi Orata bu yangını söndürmeye çalışıyor. Ama kahvaltılar soğuyor ve hancılar bile yemek zorunda kalıyor...

Dushegub'lar sabah 4:00 civarında çukurun dibini kazmaya çalışarak beni tekrar uyandırdılar. Normalde kendilerini yormalarına izin verirdim ama çok yorulmuştum, bu yüzden onlara çok büyük bir ekran yaptım ve üzerine Leave It to Beavers belgeselini koydum. Kunduzların ağaç kesme ve baraj inşa etme görüntülerinin yer aldığı bir PBS yapımıydı. Misafirleri dehşete düşürmek hancı politikasına aykırıydı ama Dushegub'lar sabrımı gerçekten sınıyordu.

Sean sabah 5:00'te yataktan kalkarak beni uyandırdı ve Ona neler olduğunu sorduğumda beni öptü ve uyumaya devam etmemi söyledi. İki saat sonra nihayet yatağımızdan sürünerek çıktığımda yatak odası boştu. Onu dışarıda Marais ile konuşurken buldum. Marais bir şey keşfetmişti.

Dominion paparazzilerinden birkaçı hava kararırken oteli çekmeye çalışmış, onları yakalamış ve Sean'a teslim etmişler, o da ben uyurken onları Baha-char'a atmış. Şimdi de ünlü takipçilerden daha fazlası ortaya çıkarsa ne yapacaklarını tartışıyorlardı. Onları kendi hallerine bıraktım ve kahvaltıya indim.

Heyetlerin çoğu bir kez daha özel bir yemek yemeyi tercih etti, ben de doğruca gözlemci odasına gittim. Tony'yi arka verandamızda yemek yemelerine izin vermesi için ikna etmişlerdi ve dışarı çıktığımda Dagorkun, Karat, Tomato, Tony ve Gaston'u dışarıdaki büyük masanın etrafında Orro'nun geleneksel Amerikan kahvaltısı versiyonunun tadını çıkarırken buldum. Eğer geleneksel kahvaltı, kızarmış patatesten yapılmış ve kristalize ama nefis ketçap ve akça ağaç şurubu boncuklarıyla süslenmiş küçük sepetlerde güneşte yan yatırılmış yumurta servis etmeyi içeriyorsa.

Oturur oturmaz Droplet mutfaktan çıktı, önüme bir sepet içinde kendi yumurtamın olduğu bir tabak ve bir fincan kahve koydu ve mutfağa geri döndü. Masa yemekle o kadar doluydu ki kırılmaması mucizeydi. Karar verme felciyle boğuşarak uzun bir süre masaya baktım, sonra tabağıma birkaç sosis koydum, biraz meyve ekledim ve kahvemden bir yudum aldım.

Mmm, lezzetli kafein.

"Çayı tercih ettiğini sanıyordum," dedi Tony. Tabağı bir Şükran Günü tabağı büyüklüğündeydi ve bir daha yemek yeme şansı olmayacakmış gibi yiyecekleri kaldırıyordu. Orro'nun en sevdiği ziyaretçi olmasının bir nedeni vardı. Gaston'u saymazsak tabii.

"Var. ay şu anda kesmiyor."

"Dushegubs?" diye sordu.

"Mhm. Ve paparazziler. Ve korsanlar. Dün gece Caldenia'nın Otkokar'ın odasına girmesine hanginiz izin verdi?"

Gaston elini kaldırdı. "C'est moi, je suis coupable."

Tony gözlerini devirdi.

Neden şaşırmadım ki? "Onu izlemen gerekiyordu, kaprislerine boyun eğmen değil."

"Size ve Hükümdar'a yardımcı olmak gibi ikili bir görevim var. George ve Tahkim Ofisi eş seçiminin sorunsuz geçmesini istiyor."

Tabii ki, George bunun peşini bırakmadı.

Gaston, "Her Grace'i izlemek gerçekten bir onur ve ayrıcalık," dedi. "Onun entrikaları muhteşem. Büyüdüğümde tıpkı onun gibi olmak istiyorum. Eğer ırac alıyor olsaydı, hemen diz çöküp kendimi ona adardım. Ne yazık ki şu anda ilgilenmiyor. Sordum."

Tam da ihtiyacımız olan şeydi, Gaston ayaklarımızın altında.

"Bu fevkalade berbat, iyi olmayan, berbat bir fikir," dedi Tony. "O kadın seni iki cümleyle parçalara ayırabilir. Asla iyileşemezsin."

"İşte tam da bu yüzden onun çırağı olmak isterdim," dedi Gaston.

"Kullandığın o dil neydi?" Karat sordu.

"Fransızca. Onun bir versiyonu leydim," dedi Gaston.

Oooh, "Leydim." Birileri vampir görgü kurallarını öğrenmiş.

Dagorkun kaşlarını çattı.

"Gezegeninizde birden fazla dil var mı?" Karat sordu.

"Birçok özelliği var. Fransızca ve İngilizceyi aynı anda konuşmayı öğrendim. İkisi de benim ana dillerim. Gezegeninizde başka diller de var mı?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, çeşitli lehçelerimiz var ama hepsi aynı dilsel nehrin kolları. Diğer diliniz kulağa ilginç geliyor."

"Daha fazlasını duymak ister misiniz?" diye sordu. Dagorkun'un kaşları daha da çatıldı.

"Evet. Sanırım yapardım."

Gaston öne doğru eğildi.

"Âme sentinelle,
Murmurons l'aveu
De la nuit si nulle
Et du jour en feu.

Des humains suffrages,
Des communs élans
Là tu te
dégages Et
voles selon."

Gerçekten iyi bir sesi vardı, derin ve tınılıydı ve bir şekilde Fransızca ona yakışıyor gibiydi.

Tony yine gözlerini devirdi.

"Bu ne anlama geliyor?" Karat sordu.

Gaston eliyle küçük, zarif bir hareket yaptı. "Arthur Rimbaud'nun bir şiiri. Batan güneşin okyanusa dokunduğu ya da iki aşığın fısıltıyla söz verdiği anın sonsuzluğundan bahseder. Bir anda sonsuzluğun kilidini açmak ve onu sonsuza dek içinde taşımak için bir arayış.

hafızanızı işkencenin kaçınılmazlığına karşı bir savunma olarak kullanın."

Yemeyi bıraktım ve ona baktım.

"Bu doğru," dedi.

"Büyüleyici," dedi Karat. Dirseğini masaya dayadı ve çenesini elinin arkasına dayadı. "Bana daha fazlasını anlat."

Dagorkun'un çenesindeki kaslar göze çarpıyordu.

Karat küçük reçel kavanozuna uzanmak için bana doğru döndü ve göz kırptı.

Oh. Oh! Bunu bilerek yapıyordu.

"Ne duymak istersiniz?" Gaston sordu.

"Ah, bilmiyorum." Karat, Krahr Hanesi'nin arması şeklindeki küçük bir simidin üzerine biraz reçel sürdü. Orro gerçekten de kendini aşmıştı. "Horde'un büyüleyici bir şiiri var mı, Under-Khan?"

Dagorkun çenesinin kilidini açtı.

"Evet." "Bizim için biraz okur musun?" "Hayır."

Gülmemek için kahvemi içtim.

"Ah, ne kadar hayal kırıklığı." Karat uzun kirpiklerini kırptırdı.

Han beni çekti. Meer Hanesi'nden bir iletişim. Kimsenin ürkmemesi için elimi salladım ve Gertrude Hunt bana Bestata'yı gösteren bir ekran gönderdi. Vampir adayı, şövalyelerin eğitim sırasında giydiği türden bir zırhın soyulmuş bir versiyonunu giyiyordu. Alıştırma silahlarını depodan çıkardım.

"Leydi Renadra ile konuşmak istiyorum."

İlk isimler yerine resmi unvanları kullandığımıza göre...

Karat'a baktım. "Leydi Emindra ile konuşmak ister misiniz?"

"Evet."

Ekranı ona doğru çevirdim.

Alıştırma silahlarının rafları çimenlerin arasından yükseliyordu. Standart vampir silahlarıyla aynı boyutta ve ağırlıktaydılar ama farklı bir malzemedен yapılmışlardı ve kenarları körelmişti. Bunlardan biriyle vurulmak hâlâ can yakıyordu.

"Bu sabah kısa bir egzersiz yapmak ister misin?" Bestata sordu.

Karat'ın gözleri parladı. "Her zaman."

"Sanırım bana bulunduğunuz yere kadar eşlik edecek biri gelecek?"

"Evet," dedim.

"Mükemmel. Biraz egzersiz yapmayı dört gözle bekliyorum."

Ekran karardı. Karat ayağa kalktı. "Hemen döneceğim." Gaston'a döndüm. "Bestata'yı getirebilir misin?" Sığ bir selam verdi. "Benim için bir zevk."

"Teşekkür ederim."

Gaston masayı terk etti.

"Evet diyeceğini nereden biliyordun?" Domates sordu. "Onlar daha dövüşmeyi kabul etmeden önce silahları getirdin."

Orro ona küçük çiğ biftek küpleri servis etmişti. Domates onları pençeleriyle deldi, baharatlı bal dolu bir tabağa batırdı ve her bir parçayı çiğnemek için uzun bir süre ayırarak yavaşça teker teker ağzına attı.

"Giydiği eğitim zırhını tanıdım. Bestata ne zaman toplum içinde görünse, tam resmi modda olur. Antrenman zırhı giyerken aramasının tek bir nedeni vardı. Müsabaka yapmak istiyordu ve aramızda meydan okuyacağı tek bir kişi vardı."

"Ama Karat'ın kabul edeceğini nereden biliyordun?" Domates sordu.

"Karat'ın konumundaki bir vampir şövalye, rakip bir hanenin meydan okuması karşısında asla geri adım atmaz. Bu Bestata'nın Karat'ın yeteneklerini anlamak için bir şansı. Karat bunu biliyor ve Meer Hanesi'nin istihbarat toplanmasından endişe duymadığını göstermekten mutluluk duyuyor. Ayrıca, Karat tıpkı kız kardeşim gibi. Kılıca karşı koyamaz. Etrafta bir kılıç varsa, eli ona doğru seğirmeye başlar."

Dagorkun çayını içti. Belli ki kara kara düşünüyordu.

"Neden Ayın Işığında, Kanın İzinde'yi okumadın?" Tony sordu.

Elinin tersiyle itti. "O zaman aklıma gelmemiştir."

"Bana Surkar'ı açıklayabilir misin?" diye sordum. "Onu gözlemlemek için buradasınız. O neden burada?"

Dagorkun içini çekti. "Horde bir gezegeni ele geçirdiğinde veya bir uzay istasyonu inşa ettiğinde, yerleşimciler karmaşık bir algoritma ile seçilir. Kıdem, başarılar, koloninin ihtiyaçları ve bireysel tercihler dikkate alınır. Ayrıca koloni nüfusunun çeşitlilik göstermesini ve eşit şekilde temsil edilmesini sağlar. Hiçbir klan sayı ya da uzman çoğunluğu iddia edemez. Koloninin hayatta kalması işbirliği gerektirir; herkes atalarından gelen farklılıkları ve kan davalarını bir kenara bırakmalı ve gelişmek için birlikte çalışmalıdır. Birkaç on yıl içinde, yeni

Nesiller arttıkça, kendilerini Kuzey Rüzgârı Kabilesi'nden ya da Güney Rüzgârları Kabilesi'nden olmak yerine o koloniden olarak görmeye başlarlar ve sorun çıkaranlar ortaya çıkarsa, genellikle askere yazılırlar ve birlik olmayı ya da ölmeyi öğrendikleri Horde eğitim kamplarına gönderilirler. Horde bu şekilde bütünlüğünü korur."

Mantıklı gelmişti. Eğer Horde bir giysi olsaydı, Yusuf'un binlerce parçadan bir araya getirilerek dikilmiş birçok renkten oluşan paltosu olurdu. Her renk bir kabileydi. Her kabilenin uzun ve kanlı bir tarihi vardı. Eğer Dünya'daki tüm etnik gruplar bir araya gelseydi, tek bir kolunu bile zor açıklardık.

Bu çokluğun parçalanmasını önlemek muazzam bir görev olmalıydı.

Tony yemeğine dalmış gibi yapıyordu ama her kelimeyi dinlediği belliydi. Bu tam da hancıların çılgına döndüğü türden bir bilgiydi. Babası tam bir rapor isteyecektir.

Dagorkun, "Bu sistem şimdiye kadar sekiz gezegen sistemi üzerinde 11 kolonide çalıştı," dedi. "Bir de Harra var, Surkar'ın geldiği yer. Her nasılsa bu küçük gezegene yerleşildiğinde, yerleşimcilerin %80'i Güney'den gelmiş. Bunların %48'i de Surkar'ın kabilesi olan Gar Kabilesi'nden gelmiş."

Sean mutfaktan çıkarken, "Biri algoritmayla oynamış," dedi.

Marais onun arkasından içeri girdi. Bitkin görünüyordu.

Sean onun için bir sandalye çekti. Marais oturdu. Sean ona biraz kahve doldurdu ve önüne bir tabak koydu.

"Evet," dedi Dağorkun. "Bunu nasıl yaptıklarını bilmiyoruz ve beş yıl boyunca da yakalayamadık. Harra'ya giden birkaç Kuzeylinin şansı hep kötü gitti. Sürpriz çamur kaymaları. Elektrik şebekesi arızaları. Hayati tesislerine çarpan başıboş meteorlar. Bu tür şeyler."

"Kanıtlayabileceğin bir şey yok," dedi Sean.

"Hayır," dedi Dagorkun. "Kanıtlayabildiğimiz şey göçün arttığı. Kanlarını akıtarak topraklarını kazanan Kuzeyli gaziler paralarını alıp gezegenden ayrılıyorlar. Ve şimdi Surkar ve çetesi burada. Her delegasyonun ana ve küçük istekleri olur. Onların isteklerinin ne olduğunu bilmem gerekiyor."

Marais uykuya dalıyormuş gibi görünüyordu.

"Hector, evine git," diye mırıldandım.

Başını iki yana salladı. "Sadece bir dakikaya ihtiyacım var."

Bir dahaki sefere onu herhangi bir iş için işe aldığımızda, çalışma saatlerini ve zorunlu kesinti sürelerini bir sözleşmeye yazacak ve ona imzalatacaktım.

Karat antrenman zırhını giyerek verandaya çıktı, çimlerin üzerindeki antrenman rafına doğru yürüdü, bir kılıç seçti ve onu altı metre yukarı fırlattı. Kılıç döndü ve Karat onu havadan kaptı.

Dagorkun gözlerini kırptırdı.

"Surkar eş olarak seçilirse ve Harra ile Dominion arasında askeri bir ittifak isterlerse, Horde savaşa girer mi?" Ben sordum.

"Evet," dedi Dagorkun ve Sean aynı anda.

Horde ve Dominyon arasında çıkacak bir savaş felaket olur. Tahkim Ofisi, Dominyon'un istikrarını korumak istediği kadar, ne pahasına olursa olsun bunu önlemek isteyecektir.

Neredeyse George'un yarı saydam hayaletinin üzerimizde dolaştığını görebiliyordum. Burada olmayı, nazik bir el ile işleri doğru yola sokmayı çok istemiş olmalıydı ama yapamadı.

Bestata ve Gaston mutfaktan çıktılar. Bestata masamızın varlığını görmezden geldi ve hepimizin onun gözünde önemsiz olduğumuzdan emin oldu. Hakaretin sınırındaydı.

Gaston bir işaretle Bestata'yı çimlere davet etti. Uzun boylu sarışın şövalye antrenman sahasına doğru yürüdü.

"Bu şey kaç yaşında?" Karat elindeki kılıcı inceleyerek sordu. "Artık böyle muhafızlar yapmıyorlar."

"Eski," dedim ona. "Yıllar önce Kutsal Anokrasi'nin büyük kahramanının soyundan gelen biri tarafından hancılara hediye edildi."

Başlangıçta bu silahların birkaç yüzyıllık olduğunu düşünmüştüm ama sonra Maud, Arland ile dövüştükten sonra bana onları sordu. Silah setinin çok daha eski olduğunu düşündü, ben de ortalık sakinleşince Gertrude Hunt arşivlerini karıştırdım ve sonunda ondan bahseden bir şey buldum. Set, Gertrude Hunt'a seleflerimden biri tarafından getirilmişti, o da seti çok daha eski, şimdi yıkılmış bir handan miras almıştı.

Silahların nereden geldiğini anladığımda, hemen raftan alıştırma hançerlerini aldım ve yeğenim için özel bir kutuya koydum. Helen çıldırırdı.

Bestata bana bakmaya tenezzül etti. "Hangi kahraman?"

Hayatım boyunca pek çok vampirle uğraşmışım ama hiçbirini bana Bestata kadar alaycı davranmamıştı. Bu sadece onun varsayılan ifadesi miydi emin değildim ama sabrımın da bir sınırı vardı.

"Yandaki siyah hançer şeklindeki düğmeye basın," dedim ona.

Silah rafını inceledi. Parmakları düğmeyi buldu.

Koyu tenli dev bir vampir kadının hologramı raftan yırtıldı. Vampirlerin yeni teknolojiye tam olarak güvenmedikleri ve inatla metallerine bir asırdan daha uzun süre bağlı kaldıkları bir zamandan kalma, süslü metal zırhları olan eski bir zırh giymişti. Yüzünde dudaklarını yırtan bir yara izi vardı. Gözleri parlıyordu.

Vampir kocaman baltasını gökyüzüne kaldırdı ve kükreyerek korkutucu dişlerini gösterdi. Bestata ve Karat saf içgüdüleriyle geri çekildiler. Marais sarsılarak uyandı ve ayağa fırladı.

Vampir, "Ben, Korsan Hanesi'nden Sileta, Lorsan ve Delendine'in kızı, Ruhları Parçalayan Olasard'ın torunu, bu silahları bu hana hediye ediyorum," dedi. "Yüce ulusumuzun torunları bunları seyahatleri sırasında kendilerini geliştirmek için kullansınlar. Silahları gerçek vuruşlar yapsın ve iradeleri asla sarsılmasın. Yıldızlar ve zaman boyunca tüm Mukama'lara ölüm getirsinler!"

Kahvemi yudumladım.

Kayıt kayboldu. Sean bana baktı.

Bu doğru. Tüm sırlarımı bildiğini sanıyordun. Daha yüzeye bile çıkmadın, dostum.

Gülümsedim ve kahve fincanımla ona küçük bir selam verdim. "Bu kutsal bir emanet," diye tısladı Bestata.

"Hayır, bu sadece uzun bir geçmişî olan pratik bir silah rafı," dedim. "Leydi Emindra bu meydan okuma karşısında kendini yetersiz mi hissediyor?"

Bestata bana ters ters baktı. "Benim yeteneklerim tartışılmaz."

Karat kıkırdadı.

"Muhteşem," dedim. "Hepimiz atalarınızı onurlandırmanıza tanıklık etmek için sabırsızlanıyoruz. Olasard'ın torununun ruhu sizi izliyor. Baskı yok."

KOSANDION ELEMİYİ ARENADA YAPMAYA KARAR VERDİ.

Hanın dışında parlak güneşli bir gün tüm hızıyla devam ediyordu. İçeride ise akşamın geç saatleri arenanın üstündeki gökyüzünü maviler ve morlarla boyuyor, batıda ise altın rengiyle seyreltilmiş parlak pembe bir sıçrama geceye doğru hafifçe yanıyordu. Muhteşem bir Teksas günbatımı kaydetmiştim ve şimdi onu tavana yansıtıyordum. Hava hoş bir şekilde ılıktı. Temsili bir akşam esintisi delegelerin oturdukları bölümleri dalgalandırıyor.

Arenanın güney tarafında, devasa bir taş kapı, soluk yeşil ışıkla parlayan geçide giden kısa bir geçide açılıyordu. Tam içinde, görüş alanının dışında durdum. Gaston yanımda bekliyordu. Başka bir uzay silahşörü kıyafeti seçmişti, bu seferki koyu bir avcı yeşiliydi ve

saçma bir şekilde kabarık siyah tüylü, kenarlı bir şapka ile tamamladı.

Kuzey ucunda, kapının tam karşısında, arenanın dibinden taş bir kayalık yükseliyordu. Her iki yanında iki küçük oturma bölümü ve tepeye kadar çıkan, taş bir tahtla taçlandırılmış taş bir merdiven vardı. Tahtın arkasında, her biri geri kalan delegasyonları temsil eden on bir devasa sancak, görünüşte boş olan havaya asılmış, esintide hafifçe kıpırdanıyordu. Sağdan ikinci ve üçüncü sancakların arasında on ikinci sancak için bir yer vardı ama belli ki eksikti.

Taht ile kapı arasında, arenanın ortasında, yükseltilmiş sahne bekliyordu. Onu biraz daha yükselttim ve atmosfer için biraz sis ekledim. Koyu sis arenanın dibinde dönüyor, taş sahnenin etrafında kayıyor, delegasyonların bölümlerinin duvarlarına çarpıyor ve çalkantılı bir deniz gibi taht kayalığına doğru akıp geri dönüyordu. Zaman zaman sisin içinden küçük altın ışık zerrecikleri çıkıyor ve akşam havasında eriyene kadar yavaşça yukarı süzülüyordu.

Sanki taht kayalığı ve sahne, sisle örtülü dipsiz bir uçurumdan yükselmiş gibiydi. Ama sis ancak bir metre derinliğindeydi. Cookie'den almıştım ve bana hafif bir indirim yapmıştı, bu da takipçilerinin metaforik incilerine sarılmalarına neden olmuştu. Yine de ucuz değildi ama buna değerdi. Orata "maksimum drama" istemişti. Hiçbir hancı bu meydan okumadan kaçınmazdı. Biz bunun için yaşıyorduk.

Arena uğulduyordu. Son delegasyon on beş dakika önce yerlerine oturmuştu ve sabırsızlanmaya başlamışlardı.

Gözlemciler bölümünde küçük bir kargaşa vardı. Daha yakından bakmak için bir perde çektim. Cookie'nin iki yardımcısı koşturuyor, iki uzun hançerle dövüşüyormuş gibi yapıyordu. Dagorkun sanki biri ayağına basmış gibi görünüyordu ama buna katlanmak zorundaydı, bu yüzden tüm acının yüzüne gitmesine izin verdi. Yanındaki Karat gülümsedi ve ellerini çırpı.

Aslanlardan daha küçük olanı havaya sıçradı ve hançerini süpürücü bir kesikle yere indirdi. Bu sabah Karat ve Bestata'nın maçını canlandırıyorlardı. Görüntüleri görmüş olmalılar.

Karat benden idmanlarını kaydetmemi istediğinde Bestata'nın başının belada olduğunu anlamıştım çünkü "Leydi Helen için eğitici bir video" istiyordu. Tüm vampir evleri yakın dövüş yetenekleriyle övünürdü ama Krahr Evi kişisel dövüşü yeni zirvelere taşımıştı.

Tüm vampirler gibi Krahr Hanesi de çocuklarına değer verirdi. Onlarca yıldır onları anomalilerin hava savaşını imkansız kıldığı Nexus'ta savaşa göndermek zorunda kalacaklarını biliyorlardı ve bu yüzden Arland ve Karat'ın neslini uzman kara savaşçılara dönüştürdüler. Kız kardeşim müstakbel kocasını "bir ölüm makinesi" olarak tanımlamıştı ve bunda ciddiye; Arland bunu büyük bir iltifat olarak kabul ederdi.

Bu uzmanlığın ağır bir bedeli vardı. Kara muharebesine yoğunlaşmak, savaşın diğer yönlerinde eğitim için daha az zaman anlamına geliyordu. Örneğin Sean, Arland'ın kendisine rehberlik edecek bir amiral olmadan bir uzay savaşına girmek zorunda kalırsa kaybedeceği konusunda beni uyarmıştı. Ama olağanüstü düellolar oluyordu.

Ekranı böldüm ve Lady Bestata'yı kontrol ettim. Yüzündeki kırmızı çizgi artık neredeyse hiç görünmüyordu. Onu birkaç saatini revirde geçirmeye ikna etmişim, çünkü yüzündeki morluğun Dominyon ekranlarına yansması kötü bir görüntü oluşturabilirdi. Bestata'nın yüzündeki yara iyileşebilirdi ama gururundaki yara kalıcıydı. Karat o düello sırasında onu üç kez öldürmüştü.

Gaston omzumun üzerinden, "Olağanüstü bir kadın," diye gözlemledi.

"Hangisi?"

"İkisi de. Gerçi Leydi Karat çok daha ilgi çekici."

Aha. İlgi çekici.

Han kafamın içinde çınladı. Vakit gelmişti. Ekranları kapattım ve arenayı gücümle kavradım. Bu dikkatli bir zamanlama gerektirecekti.

Gaston'a, "Git," diye mırıldandım.

Muhteşem şapkasının kenarına dokundu, bana tırtıklı dişli bir gülümseme fırlattı ve kapıdan içeri girdi.

Işıkları açtım. Arenanın çevresi boyunca 100 metrelik direklerin ucuna yerleştirilmiş on iki küme sel ışığı yandı ve aşağı doğru eğilerek Gaston'u geçitte aydınlattı. Tam bir Pazartesi Gecesi Futbolu oynamıştık.

Sert zemin kapının eşiğinde sona erdi ama Gaston yavaşlamadı. Koyu kahverengi bir çizmenin içindeki ayağı bir an için boş havada asılı kaldı ve ardından taş köprüünün ilk bölümü sisin içinden yükselerek onu karşıladı. Taşa sağlam bir adım attı. Bir sıra küçük yuvarlak lamba

bir uçağa güvenli iniş için rehberlik eden pist ışıkları gibi köprünün raylarında tutuştu.

Arenaya bir sessizlik çöktü. Gaston yürümeye devam etti. Işık, sanki yetismeye çalışıyormuş gibi, köprüyü geçip orta platforma kadar onu takip etti ve burada yuvarlak taş parmaklık boyunca ilerleyerek tam bir daire oluşturdu. Gaston delegeleri zarif bir selamlama ve muhtemelen çocukluğunda bale eğitimi almasını gerektiren bir el hareketiyle selamladı.

Arena gümbürtüler, yuhalamalar ve alkışlarla inledi. Gaston her şeyi bir kez daha selamlayarak karşıladı.

Gürültü arttı, sonra azalmaya başladı. Gaston kollarını kaldırdı ve kargaşa sona erdi. Gülümsedi, her bölümün yanındaki dev ekranlar yüzünü yakınlaştırdı ve **"Başlayalım!"** diye seslendi.

Arenada büyük bir çan çaldı.

Taş kayalığın dibinde, Kosandion zeminin altından çıktı. Koyu maviyle süslenmiş parlak beyaz bir cübbe giymişti. Sol omzundan uzun çivit rengi bir pelerin sarkıyordu. Görkemli görünüyordu.

Kosandion'un önündeki taş parmaklıktaki ışık tutuştu ve parıltı tahtın üzerine kadar sıçradı. Kosandion merdivenleri çıkmaya başladı. Biraz rüzgâr ekledim ve tırmanırken pelerini alevlendi.

Yan bölümlerin zemini yarıldı. Kimse buna aldırış etmedi çünkü Kosandion hâlâ yükseliyordu ve tüm arena soldan çıkan Miralitt, Resven ve Orata'yı, sağdan çıkan Kutsal Kilise Lideri ve iki yardımcısını gözden kaçırdı. Orata bana doğru baktı ve sırttı. Görünüşe göre, drama seviyesi yeterliydi.

Kosandion tahtında oturuyordu. Yüz metre yukarısında, Dominion yıldız sistemlerinden oluşan bir takımyıldızı ışıltılı parlayarak havada asılı duruyordu. Gümüş ışıltısı üzerine yayılıyordu. Ölümlüleri yargılamaya hazır, parlayan bir tanrı gibi görünüyordu.

Bir sessizlik çöktü.

Sean tahtın arkasından koyu gri bir cüppenin içindeki bir gölge gibi çıktı. Bebek bakıcılığı sırası ondaydı.

Gaston Kosandion'a döndü ve bekledi. Hükümdar elini hareket ettirdi. Gaston eğildi ve arenaya geri döndü. Sesi gürledi.

"Son Seçim için on iki aday buraya yolculuk etti. Kendi isteği dışında buraya getirilen bir tanesi özgürlüğünü cesurca geri aldı." Kayıp pankartı işaret etti. "Geriye on bir aday kaldı. Bugün iki adaya daha veda etmek zorundayız. Onlardan ayrılmak yürek burkuyor ama Hükümranlık oy verdi. Onların sesleri bu gece bize rehberlik edecek."

Gaston durakladı, ciddiye.

"Bizden ayrılacak ilk heyet..."

Arena nefesini tuttu.

Reklam araları olmadan büyüyen bir adam için, dramatik duraklamalara karşı kesinlikle bir ilgisi vardı.

"Gümüş Yıldızın Çocukları," diye duyurdu Gaston.

Donkamin bölümünü işaretledim ve onların bölümünden aşağıdaki yükseltilmiş alanın ortasına bir rampa uzattım. Yirmi bir Donkamkin ayağa kalktı ve Gaston'a katılmak için düzenli bir sıra halinde ilerledi, rampa arkalarında katlandı.

Bu pek de sürpriz olmadı. Bu sabah kendilerine en az oyu aldıkları bildirilmişti.

Dominion'dan. Toparlanmak ve hazırlanmak için zamanları vardı. Veda atışı olarak düşüncesizce bir şey yapma ihtimalleri her zaman vardı; ancak bu Donkaminlerin şimdiye kadarki davranışlarına ters düşüyordu.

Donkaminler tahtla yüzleşti.

"Gümüş Yıldız'ın çocukları," dedi Kosandion, sesi net ve güçlüydü. "Varlığınızla bizi onurlandırdınız. Zamanınızın ve emeğinizin kıymetli hediyesi ve uygarlığınızla tanışma fırsatı için minnettarız. Dominyon'dan ne istiyorsunuz?"

Ah. Küçük bir soru.

Donkaminlerden biri konuştu. "Gümüş Yıldız Dominyon ile bilgi alışverişinde bulunmak istiyor. Teplaym'da bilimsel bir elçilik kurulmasını talep ediyoruz."

Teplaym, Dominyon'un bilimsel olarak en gelişmiş gezegeniydi.

"Kabul edildi," dedi Hükümdar. "Bilgi paylaşımı ve fikir alışverişi her iki topluma da yüzyıllar boyunca fayda sağlasın."

Ayağa kalktı ve Donkaminleri selamladı. Donkaminler geri döndüler. Ayakları sabit kaldı ama başları, boyunları ve diğer kısımları garip yönlerle doğru büküldü. Bu, hiçbir Dünyalı'nın irkilmeden izleyemeyeceği bir saygı gösterisiydi. Bir ürpertiyle savaştım.

"Giden arkadaşlarımız için bir alkış."

Gaston rica etti ve arena da bunu yerine getirdi.

Yirmi bir Donkamin döndü, son kez herkese baktı ve sonunda köprüden geçide doğru ilerlemeye başladı.

Bu iş bittikten sonra hancı dosyalarımındaki Donkamin kaydını genişletecektim. Onlar hakkında çok şey öğrenmişim ve konuklarla ilgili her türlü ek bilgi hanlara fayda sağlıyordu. Çoktan başlamışım ve şu ana kadarki katkım büyük harflerle yazılmış tek bir satırdan ibaretti: "DOKUNULMAKTAN HOŞLANMAZLAR."

Donkamin heyeti kapıya ulaştı. Öndeki Donkamin'in boynu spiral çizerek dışarı çıktı ve önümde on beş santim durdu.

"Misafirperverliğiniz için teşekkür ederim, hancı. Kendinize iyi bakın."

"Gertrude Hunt varlığınıza onur duyuyor. Sizi ağırlamak benim için bir ayrıcalıktı."

Donkaminler geçide doğru yürüdüler. Sonuncusu da çıkarken portalı açık tuttum ve yeni bir ziyaretçi grubu geldi - dört Başkent Muhafızı tarafından kuşatılmış olan Mercia Denoma. Bana çirkin bir bakış fırlattı.

"Ve şimdi günün son elemesine geldik."

Gaston taş kayalığa döndü ve elini uzattı.

Orata ayağa kalktı ve öne çıktı. Platformun çevresini aydınlattım ve devasa ekranlar halkla ilişkiler şefine yakınlaştı.

"Benim adım Orata Tavan. Hükümdarlık'a Hükümdar'ın İrtibat Görevlisi olarak hizmet ediyorum. Sol elim Hükümdar'a, sağ elim Hükümdarlık halkına dokunur ve onları bir araya getirmek benim kutsal görevimdir."

Güzel söyledin.

"Ofisim seçim için adayları incelediğinde korkunç bir suç keşfettik. Adaylardan biri olduğunu iddia ettiği kişi değildi."

Arena tamamen sessizleşmişti.

"Her delegasyon en iyinin en iyisini, istisnai olanı, onurlu olanı, değerli olanı getirdi. Ama bu aday kötünün de kötüsüydü. Dominion, size göstermek üzere olduğum şey korkunç. Ama bunu kendiniz görmelisiniz ki vatandaşlık görevinizi yerine getirip kararınızı verebilesiniz."

Ekranlarda, Katil Gagalı Pivor bir kılıç darbesiyle bir çocuğun başını kesiyordu. Teni koyu lavanta rengine, saçları uzun, düz ve koyu renkliydi ama bu kesinlikle oydu. Gülümsemesi onu ele veriyordu.

"İşte karşınızda Cumbr Adgi ar'Muterzen," diye duyurdu Orata. "Gar Por ar'Muterzen'in üçüncü oğlu ve Vagabond korsan filosunu yönetmek için dördüncü sırada. Biz onu Pivor olarak tanıyoruz."

Cinayet Gagası bölümünde Pivor yükselmeye çalıştı ama zemin ayaklarını yuttu. Tam altındaki zemini yukarı çekti ve sandalyesi onu elli metre havaya, koltukların üzerine taşıdı ve onu taş bir sütunun üzerine hapsetti. Kol dayanağını kavrayıp ayaklarını kurtarmaya çalıştı ama han onu sıkıca tuttu.

Ekranlar, Pivor'un gaddarlıklarının bir galerisi olan stratejik olarak seçilmiş görüntülerle yanıp söndü.

Katil Gagalar çığlık attı. Yıllar boyunca çığlıklarının özel tonunu tanıyacak kadar onlarla etkileşime girmiştim. Bu bir protesto değil, şaşkınlık ve öfkeydi. Bilmiyorlardı.

Korkunç galeri kayda devam etti. Orata görüntülerden sesi kaldırmıştı ve sessizlik içinde izlemek bir şekilde daha korkunç hale geliyordu.

"Bu alçakça aldatmaca ortaya çıktığında, nasıl bir yol izleyeceğimiz sorusuyla karşı karşıya kaldık. Basit bir mesele olurdu

adaylığını reddetmeli ve onu destekleyen delegasyonu sınır dışı etmelidir."

Teknik olarak şu ana kadar söylediği hiçbir şey yalan değildi. Sadece aldatmacanın tam olarak ne zaman ortaya çıktığını belirtmemişti.

Vercia kaşlarını çatıyordu. Evet, Orata'nın bununla nereye varmak istediği konusunda benim de hiçbir fikrim yoktu ama anlaşılan bu bir işaretti çünkü muhafızlar köprüden aşağı, Vercia'nın da aralarında bulunduğu orta bölüme doğru yürümeye başladılar.

"Ancak ekibimizin cesur bir üyesi, onun adaylığını incelemekten sorumlu olan kişi, devam etmesine izin verme kararı aldı. Yaptığı zulmü tüm galaksiye ifşa etmek için doğru zamanda, herkesin dikkatinin olay üzerinde olacağı bir zamanda bu şansı kullanması gerektiğini düşündü, böylece herkes onun tam olarak ne yaptığının farkında olacaktı."

Tekrar söylüyorum, yalan değil.

"Dominion, bu kamu görevlisi Vercia Denoma. O bizim kahramanımız."

En yakın spot ışığını platforma yönlendirdim. Vercia'yı parlaklığıyla yakaladı. Ekranı yüzüne yakınlaştırdım. Far ışığına tutulmuş bir geyiğin çarpıcı bir taklidini yapıyordu. Etrafındaki muhafızlar dikkat kesildi. Bu hareketi Kosandion'un huzurunda da yaptıklarını görmüştüm. Onlar onun "onur muhafızlarıydı."

"Onun yorulmak bilmeyen çabaları sayesinde şimdi burada durabiliyor, bu suçları kendi gözlerimizle görebiliyor ve adaletin yerini bulduğuna tanıklık edebiliyoruz. Bugün bunu size uyanık olmanızı hatırlatmak için getirdim. Kötülük sinsidir. Yakın çevrenize kadar girebilir ve sizi sırtınızdan bıçaklayabilir."

Vay canına.

"Vercia'nın çabaları olmasaydı, Cumbr Adgi'nin kötülüğünden haberdar olmayabilirdik. Bu noktaya gelmesinin ve şimdi onu hepinize ifşa edebilmemin sebebi o. Bundan sonra olacak her şey onun sayesinde olacak. Bugün seni onurlandırıyoruz, Vercia Denoma. Hükümdarlık sana büyük bir borçlu."

Orata eğildi. Onun arkasında Resven ve Miralitt de eğildi.

Pivor'un babası çocuklarını şımartırdı. Onları şımartırdı ve kötü bir şöhretin avantaj olduğu bir işteydi. Zayıf görünmeyi ya da saygısızlığa uğramayı göze alamazdı. Eğer çocuğuna bir şey olursa, misilleme yapardı. Bu sadece iyi bir işti ve Orata ona oğlunun düşüşünden tam olarak kimin sorumlu olduğunu söylemişti. Orata Vercia'yı otobüsün altına atmakla kalmamıştı. Otobüsü kaldırıp Vercia'nın kafasına indirmişti.

Vercia'nın kocaman açılmış gözlerindeki korku bana ne olduğunu tam olarak anladığını söylüyordu.

Kosandion'un sesi arenada yankılandı. "Cumbr Adgi ar'Muterzen."

Taş sütunu döndürdüm, böylece Pivor tahtın karşısına geçti. "Söyleyecek bir şeyin var mı?"
Kosandion sordu.

Pivor sırtıttı ve bu kez psikopatça görünüyordu. "Siktir git, seni aptal herif. Benden bir parça istiyorsan, erkek ol ve kendin al."

Kosandion'un yüzü sanki bir buzdağından oyulmuş gibi buz gibiydi. "Cumbr Adgi ar'Muterzen, bu vesileyle seçimden ihraç edildiniz. Sponsorunuz diskalifiye edilmiştir. İstekleri yerine getirilmeyecektir."

"Söyleyeceklerim var," diye haykırdı en büyük Katil Gaga.

Kosandion başını salladı.

Işıkları Katil Gaga bölümüne taşıdım ve Pivor'un sütununu ona doğru kaydardım, ulaşamayacak kadar uzağa. En büyük kuş yükseldi. Pas rengi ve kızıl tüyleriyle devasaydı. Kocaman gagası bir ineğin uyluk kemiğini ikiye ayırabilirdi. Bunun olduğunu görmüştüm, çünkü Orro acıktıklarında ve eğlenceli bir atıştırma istediklerinde onlara sığır kemiği servis ediyordu.

Katil Gagalar'ın lideri öne doğru bir adım attı ve kendi bölümlerini çevreleyen parmaklıkların üzerine çıktı. Bacaklarındaki hınzır mahmuzlar jilet gibi keskin metallere kaplanmıştı ve arenanın ışığında parlıyorlardı. Pençeleri taşı kavradı ve sıkarak yonttu. Pivor'a bir yırtıcının gözünü kırpmadan odaklanmasıyla baktı.

"Babana geri dön, korsan. Ona mesajımı ilet. Kafataslarınız yumuşak. Beyinleriniz çok lezzetli. Biz geliyoruz."

Gagasını açtı ve kulakları sağır eden bir çığlık attı. Vücudundaki her tüy diken diken oldu. Pivor ondan otuz adım uzaktaydı ama koltuğunda geriye doğru sarsıldı.

"Hükümlerlik intikam yeminini kabul ediyor," dedi Kosandion. "Katil Gagalar'a karşı hiçbir kötü niyet beslemiyoruz ve onları bu olayda suçsuz buluyoruz."

"Dövüş benimle, seni lanet olası pislik!" Pivor koltuğunda dönerek uludu. "Dövüş benimle."

Kosandion, "Ne yazık ki, bir başkasının daha önceden bir iddiası var," dedi. "Hancı, işimiz bitti."

Sean elini kaldırdı ve sesi arenada fısıldadı, sessizdi ama oradaki her yaratık tarafından duyuldu.

"Hoş geldiniz, geri çekildiniz."

Hanın mimarisi kapının üzerinde katlandı, döndü, çöktü ve bir kapı bize doğru koştu ve kendini tamamen açarak Baha-char'ın güneş ışığını ortaya çıkardı. Hanın kökleri tavandan döküldü, Pivor'u sandalyesinden çekip aldı ve kapıya doğru fırlattı. Kapı çarparak kapandı.

Ekrandaki görüntü Pivor'un sokağı kaplayan büyük taş karoların üzerine inişini gösteriyordu. Yuvarlandı, durdu, toprağa tükürdü ve çenesi havaya kalkarak ayağa kalktı. Kıyafetlerini düzeltti...

Üst balkondan bir şala sarınmış, tanıdık bir kadın düştü. Gözlerini kısarak ona baktı.

Şalını geri çekerek yüzündeki pulların belli belirsiz hatlarını ortaya çıkardı.

"Beni hatırladın mı, Cumbr Adgi?"

Güldü.

"Babamın kafasını kestin." Uzun turuncu bıçaklar şalın kıvrımlarının arasından eline kaydı.

"Annemi açlıktan öldürdün." Ona doğru yürümeye başladı.

"Kız kardeşimi katlettin."

Gülmeye devam etti.

"Bedenime tecavüz ettin."

"Ve bundan zevk aldın," dedi.

"Bugün ruhumu bu kan borcundan arındıracağım gün."

"Getirin!"

Ona saldırdı. Bir insan için inanılmaz bir hızla dans ederek yoldan çekildi ve ona doğru savruldu. Kız kaçtı. Pivor'un yumruğu bir binanın duvarına çarparak taşı çatlattı. Bu Kosandion'la neden savaşmak istediğini açıklıyordu.

Elindeki tozu silkeledi ve sııttı. "Haydi! Bekliyorum! Hadi, gel-"

Ölümcül bir zarafetle ona yaklaştı ve kılıcını sol ön kolunun üzerinde döndürdü. Pivor, yumruğu kolundan kayıp yere düşene kadar bunu fark etmedi bile. Kükredi ve ona saldırdı.

Ölmesi neredeyse iki dakika sürdü. Sokağı onun kanıyla boyadı, ondan parça parça parçalar kopardı ve her şey bittiğinde çıplak elleriyle gözlerini oydu, kafasını kesti, şalını yüzüne çekti ve sokağın ağzındaki işlek caddede alışveriş yapanların akıntısına karışarak uzaklaştı.

Vercia'nın onur muhafızları hep birlikte dönüp sahneden çıktılar ve köprüden aşağıya, beni geçip geçide doğru ilerlediler. Arkalarından baktı, Kosandion'a baktı, sonra Pivor'un parçalarının sokağa saçıldığı ekrana geri döndü. Umutsuzluk yüzünü buruşturdu. Neredeyse koşarak köprüye doğru yürüdü. Benden başka kimse ona aldırış etmedi. Onu tutuklamaya ya da herhangi bir şeyle suçlamaya gerek yoktu. O yürüyen ölü bir kadındı.

Vercia beni gördü ve yutkundu. "Bir oda istiyorum." "Boş odamız yok."

Etrafında döndü ve inanamayarak arenaya el salladı.

"Doluyuz, Leydi Denoma." Geçidi işaret ettim.

"Lütfen, Dominion'a dönün."

Ellerini sıktı ve geçide doğru kaçtı. Yeşil parıltı onu yuttu.

İyi kurtulduk.

Temiz havanın tadını çıkarmak için bir an durdum ve arenaya döndüm. Katil Gagalar'a veda etmemiz, diğer herkesi odalarına yerleştirmemiz ve Kosandion'un öğleden sonraki randevusuna hazırlanmamız gerekiyordu. Siyanür'le teke tek bir görüşme yapacaktı ve nasıl geçeceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Son heyecan verici bölümümüzde korsan prensin kimliği nihayet ortaya çıktı. İfşa edildi ve temizlendi. Han'dan Baha-char'a, ailesini öldürdüğü kadının intikamını aldığı yere. Hızlı değildi ama kanlıydı.

Orata, Mutterzen korsan prensinin tüm sorumluluğunu onun kucağına bıraktığında Vercia hak ettiğini buldu. Vercia sırtında uzay kruvazörü büyüklüğünde bir hedef olduğunu fark etti ve handa bir oda talep etmeye çalıştı. Talebi reddedildi. Mmm, çok tatmin edici.

Şimdi konuklar odalarına yerleşti ve Siyanür ile Hükümdar arasında uzun zamandır beklenen randevu başlıyor. Bunaltıcı yaz sıcaklarından mı muzdaripsiniz? Okumaya devam edin, çünkü Rahatlama sadece birkaç kelime ötede.

Gertrude Hunt'ın bir düzine şubesi vardı. Bazılarını sık sık kullanırdık, Baha-char'a giden kapı gibi. Çöl kapısı gibi bazılarını ise arada bir kullanırdık. Geri kalanlar ise

Çoğunlukla kapalıydılar ve ben çoğu zaman onları unutmuştum bile. Ancak bugün, o unutulmuş dallardan biri parlama şansını yakaladı.

Siyanür randevusuyla ilgili üç istekte bulundu: yüksekte olmak istiyordu, yeni bir manzara istiyordu ve üzerine uzanmak için yumuşak bir şey istiyordu. Çoğu büyük kedi gibi, lezzetli bir atıştırma almanın tek yolu olmadığı sürece yürüyüşlerden hoşlanmıyordu. Üçünü de yerine getirmeyi başardık.

Kosandion rustik dağ kulübesini inceledi. Dürüst olmak gerekirse, rustik göreceli bir terimdi. "Büyükbabam elinin altında bulduğu kerestelerden küçük bir kulübe inşa etti" anlamında bir rustik değildi. Lüks türden bir rustikti, bazen çok fazla para bir av partisine ev sahipliği yapan bir ortaçağ Bavyera aristokrati olarak rol yapma ihtiyacını karşıladığında ortaya çıkan bir Rönesans Jagdschloss'una modern bir saygı duruşuydu.

Kulübenin yüksekliği altmış metreydi ve tavanı zengin, güzel bir kahverengiye sahip suni kızılâğaç levhalardan yapılmıştı. Zemin de tavanla uyumluydu. Önümde, gri taştan kaba kare levhalarla örülmüş bir duvar, devasa bir şömineyi barındırıyordu. İçinde bir ateş çıkartıyor, sıcaklık yayıyordu. Kabukları soyulmuş ama doğal olarak yuvarlak bırakılmış kalın keresteler, şöminenin üzerindeki duvardan çıkıntı yaparak ikinci kattaki dar bir yürüyüş yolunu destekliyordu. Birbiriyle uyumlu ahşap sütunlar, kalın kirişlerle buluşmak üzere tavana kadar yükseliyordu.

Sol tarafımdaki duvar kızılâğaç ve taştandı. Sağımdaki ve arkamdaki duvarlar, sahte bir kızılâğaç çerçevenin içine yerleştirilmiş, tabandan tavana camdı. Camın ötesinde yabancı bir gezegen uzanıyordu. Göz alabildiğine uzanan bir kış harikalar diyarı.

Soluk bulutlarla kaplı bir gökyüzünün altında, yüksek bir

dağ yamacındaydık. Uzakta, solda, bir

beyaz tepe ormandan yükseliyordu, pürüzlü ve keskin, genç bir dağ sırasının işareti. Pencereilerin hemen ötesinde zemin alçalıyor, aşağıdaki vadiye doğru yuvarlanıyordu. Dik yamacı yabancı ağaclar kaplamıştı. Uzun, kabarık iğnelerle kaplanmış ve karla kaplanmış dalları, bozulmamış beyaz tozun üzerine mavi gölgeler düşürüyordu. Hayatımda gördüğüm en mükemmel kış manzaralarından biriydi. Sadece bakarak bile ayaklarınızın altındaki karın çıtırtısını duyabilirdiniz.

"Burası neresi?" Kosandion sordu.

"Bilmiyorum. Bu gezegenden gelen hiçbir yapay sinyal yok. Radyo dalgası yok, enerji okuması yok. Böyle bir durumda yeri tespit etmenin tek yolu gece gökyüzünün görüntüsünü alıp bir galaksi haritalama ünitesinden geçirmektir ama burada yıldızları hiç görmedim. Her zaman böyledir; bulutlu bir gökyüzünün altında uzun mavi bir kış."

Teorik olarak, şubenin kapısından küçük bir araç sokabilir ve yıldızların görüntüsünü yakalamak için bulut örtüsünün ötesine uçabilirdik, ancak bu tehlikeli olurdu ve buna gerek yoktu.

Kosandion kollarını kavuşturdu ve pencereden dışarı baktı. Hükümdar cübbesini Nijerya'daki şık Senatör kıyafetlerini hatırlatan iki parçalı bir kıyafetle değiştirmişti: dar avcı yeşili bir pantolon ve neredeyse dizlerinde biten asimetrik bir etek ucu olan uyumlu bir gömlek. Senatör gömlekleri biraz bol kesilme eğilimindeyken, Kosandion'un Dominion'un geometrik işlemeleriyle süslenmiş tuniği, omuzlarının genişliğini ve dar belini vurgulamak için mükemmel bir şekilde uyarlanmıştı.

Kosandion'un vücudu zarif görünüyordu ama yüzü sıkıntılı görünüyordu. Yüz ifadesinden ziyade gözlerindeydi bu, bir tür yorgun iç gözlem mesafesi.

"Vercia'nın pislği başınıza ne kadar bela açacak?" Ben sordum.

"Tercih ettiğimden daha fazla," dedi. "Muterzen filosu acil bir tehdit ama Katil Gagalar onları meşgul edecektir. Yine de acil durum önlemleri uygulanmalıdır."

"Peki ya ailesi? İşleri zorlaştıracaklar mı?"

"Dominyon'un siyaseti karmaşıktır. Sessiz soruşturmalar olacaktır. Yeterince anlayışlı olanlar bu gösterinin ne olduğunu anlayacaklardır - iyi bir kurtarma ve hızlı bir ceza. Yakın gelecekte ailesi federal koruma için lobi yapacak."

"Bunu kabul edecek misiniz?"

Başını iki yana salladı. "Bir kamu görevlisini engellemenin cezası kademeli bir suçlamadır. Kişi ne kadar güç sahibiyse cezası da o kadar ağır olur. Resven'e bağırان sıradan bir vatandaş bir uyarı ve küçük bir para cezası alırdı ama Vercia İrtibat Kolordusu'nda yüksek rütbeli bir subaydı. Adalet Teşkilatı suçlamalara devam etseydi, hapis cezasıyla karşı karşıya kalabilirdi. Bundan kaçınmak umuduyla dün gece istifa etti. Artık halkın hizmetkarı değil, dolayısıyla ek federal güvenlik için uygun değil. Bu durum beni ailesine karşı en ufak bir şekilde sevindirmeyecek. Beni arkamdan bıçaklamak için zaman kollayacaklar ve ben de önümüzdeki birkaç yılı onları nüfuzlu pozisyonlardan yavaşça uzaklaştırarak geçireceğim."

Sessizliğe gömüldü. Önce Odikas ve lider arayan Muhafazakâr İttifakı, sonra korsanlar, Vercia, iyi bağlantıları olan ailesi ve tüm bunların üzerine bir de eş seçimi ve Dominyon'u yönetmekle ilgili diğer meseleler vardı ki bunlar sırf bir ortak bulmaya çalıştığı için bitmiyordu. Başında çok iş vardı.

"Majesteleri size bir şey söylememi istedi. Bunu dün gece yapmak istedim ama işler yoğunundu."

Kosandion kaşlarını kaldırdı.

"Olivio teseres tares," dedim

ona. Gülümsedi.

"Bu ne anlama geliyor?"

"Kaderin bir masona ihtiyacı var" dedi. "Bu eski bir sözdür."

Ona kendi kaderinin mimarı olmasını söyledi.

İlginç.

Siyanür'ün yaklaştığını hissettim. Işık yılı uzaktaki izleyiciler için bir gösteri yapma zamanı gelmişti.

"Randevun geldi, Letero."

Uzak duvardaki kapılar açıldı ve Tony ile Siyanür'ün yan yana yürüdüğü ortaya çıktı. Büyük, beyaz kedi dışarıdaki kışı gördü, mavi ağzını açtı ve bir kez nefes nefese kaldı. Higgra hakkında bunu yorumlayacak kadar bilgim yoktu.

"Selamlar, Siyanür adayı," dedi Kosandion.

"Selamlar, Hükümdarlığın Hükümdarı."

Tony geri çekildi ve kapıyı arkasından kapattı.

Siyanür ateşe doğru ilerledi. Ona uzanabileceği genişlikte, minderli bir şezlongun uzun ve ergonomik bir versiyonunu yapmıştım. Kosandion'un rahat, doldurulmuş bir sandalyesi vardı. Oraya buraya birkaç küçük masa koymuştum ama her şeyi basit tutmuştum.

Siyanür salonu inceledi ve bana baktı. "Buraya otur."

Kosandion'a baktım. Kaşlarını çatı.

Salonun kenarına oturdum. Siyanür üzerine atladı ve iki yüz elli kilosuyla kucağıma yığıldı.

Ow.

Büyük altın gözler bana baktı. "İlgiye ihtiyacım var," diye açıkladı Siyanür. "Hepsinin."

Kosandion kaşlarını kaldırdı. "Ve fırça," dedi Cyanide.

Bu randevunun sorunsuz geçmesini sağlayan her neyse.

Elimi uzattım ve Gertrude Hunt ahırdaki fırçalardan birini çekti. Tüccarların bazen yanlarında getirdikleri yük hayvanları için tasarlanmış, yumuşak ve yoğun kılları olan bu fırçaları her kullanımdan sonra sterilize etmişim. Fırça elime geldi ve Siyanür'ün kürküyle uğraşmaya başladım. Gözleri genişledi, tehlikeli altın rengi parladı, sonra yarı kapandı ve başını çevirerek bana çenesinin köşesini gösterdi. Tıpkı Olasard gibi. Ama o sadece 17 kilo ağırlığındaydı. Bu biraz daha devam ederse bacaklarım uyuşacaktı.

Bir sessizlik oldu.

Siyanür boğazından yumuşak bir gümbürtü çıkardı. Bir mırıltı olamayacak kadar derindi ve bir kükreme olacak kadar şiddetli değildi, daha çok içten gelen memnun bir öksürüğe benziyordu.

"Bana gezegeninizden bahsetmek ister misiniz?" Kosandion sordu.

"Hayır."

Her şey yolunda gidiyordu.

Tekrar denedi. "Bunun yerine ne hakkında konuşmayı tercih edersin?"

Siyanür sırt üstü döndü, tüylü patileri yüzümle aynı hizadaydı. Fırçayı göğsünde gezdirdim. Uzun pençeleri pençelerinden fırladı ve geri çekildi.

"Eğer seninle evlenirsem, bu insanı bana hizmet etmesi için yanımda getirebilir miyim?"

"Hayır," dedi

Kosandion. "Ne yazık."

Siyanür yine öksürük sesi çıkardı.

Daha fazla sessizlik. Kosandion'un gerçekten bir imaj desteğine ihtiyacı vardı ve eş adayı onu açıkça görmezden geliyordu. Bunu nasıl kurtaracaktı...

Kosandion küçük bir alet çıkardı, sıktı ve önüne bir tablet yansıttı. Belgeler arasında gezinmeye başladı.

Bir dakika geçti. Bir dakika daha. Neler oluyordu?

"Ona anlaştığımızdan bahsetmelisin," dedi Siyanür, daha iyi bir fırçalama açısı elde etmek için gerinerek. "Yoksa dikkatini vermeyecektir."

"Bu akıllıca mı?" Ben sordum.

"Bu randevu canlı yayınlanmıyor," dedi Kosandion, hâlâ okuduğu şeye dalmış bir halde. "Sadece öne çıkanlar."

"Bütün randevuların Ellenda'nınki gibi canlı olduğunu sanırdım."

Kosandion tablet cihazı yan masanın üzerine koydu.

"Ellenda oylamada başarılı olamadı ama varlığı yüksek reytingleri garantiledi," dedi. "Annem hastanede kaldığı süre boyunca gizemli, esrarengiz bir figürdü."

Dominion. Orada yirmi iki yıl geçirdi ve gezegenine döndüğünde çoğu insan onun hakkında ilk geldiği zamanki kadar az şey biliyordu. Dominyon vatandaşları için Ellenda Uma'yı, annemi ve mirasımı daha iyi anlamak için bir şanstı. Higgra aynı düzeyde ilgi uyandırmıyor."

Eşin 25 yıllık bir süre boyunca kalması gerektiğini sanıyordum... Oh. Kosandion babası öldüğünde 21 yaşındaydı. Tahta çıktığında annesi de gitmiş olmalı. Kendi isteğiyle mi? Eve dönmek mi istemiş?

"Dominyon'un çıkarları umurumda değil," diye gürledi Siyanür.

"Neyi önemsiyorsun?" Ben sordum.

"Sinir ağları," dedi Cyanide. "Ve Sai Klanı."

Sai Klanı, Hükümdarlığı kendi toprakları olarak kabul eden Tüccarlar. Bu iş giderek karmaşıklaşıyordu. Resmi olarak Tüccarların bölgeleri yoktu ve birçoğu en iyi ticaret ortakları için rekabet ediyor, birbirlerine üstünlük sağlamaya çalışıyordu. Ancak her zaman tekel olmak için çabalıyorlardı ve bir Tüccar Klanı bir bölgeyi bir kez pençesine aldığı anda, onları oradan söküp atmak zordu. Cookie'ye göre, bir asır önce Sai Klanı, Hakimiyet için yarışan diğer üç Tüccar Klanını saf dışı bırakmayı başarmış ve o zamandan beri de bu bölgeyi son derece korumuş.

"Sinir ağı nedir?" Ben sordum.

"Gezegenumizde yetişen özel bir bitki var," dedi Cyanide. "Kürk likeni bitki kolonisinin uzun dallarından oluşan bir kürk likeni ini. Kürk likeninin içinde bazıları mikroskobik, bazıları ise insan gözüyle bile görülebilecek kadar büyük pek çok organizma bir arada yaşar. Bulanık

Solucanlar kürklü liken yuvasındaki pek çok yaratıkla beslenir ve ağlarını bu yuvanın içinde örерler. Biz de ağları toplar ve onları aletlerimiz ve pençelerimizle sinir ağlarına dönüştürürüz."

Kosandion, "Sinir ağları, sinir sisteminin yenilenmesi için en iyi çözüm" dedi. "Bir kez implante edildiklerinde iyileşme mucizevi oluyor. Felci diğer tüm tedavilere direnen insanlar günler içinde uzuvlarını yeniden kullanabilir hale geliyor. Nakiller, nanoterapi, yapay nöronlar, başka hiçbir şey buna yaklaşamaz."

"Onları Dominion'a satmak istiyoruz," dedi Cyanide. "Ama Sai'ler yolumuzu kesiyor."

"Sai'ler Higgra gezegeninin yörüngesine bir gemi gönderdiler," diye açıkladı Kosandion. "Higgra'ya kendilerini satışta aracı olarak kullanmaları için baskı yapıyorlar. Higgra, Dominyon ile doğrudan bir ticaret anlaşması için başvuruda bulundu; ancak Sai Klanı, diğer ticaret anlaşmalarını koz olarak kullanmaktan çekinmediklerini belirtti."

"Doğrudan Higgra'dan satın alırsanız, Tüccarlar ayaklanır ve size diğer malları vermeyi keser mi?" Tahmin ettim.

"Kesinlikle," dedi Kosandion. "Federal kurallara göre, Ticaret Bakanlığı tarafından potansiyel etkinin kapsamlı bir incelemesinin yapılması gerekiyor ki bu da yıllar sürebilir."

"Yani, Higgra'nın küçük talebini kullanarak aracıları ve bürokrasiyi devre dışı bırakıyorsunuz." Siyanür'ün boğazını sıktım.

"Evet." Kosandion gülümsedi. Keskin ve soğuk bir gülümsemeydi bu. "Şantajla iyi tepki vermem."

Birçok şey birden anlam kazandı. Fırçalamaya devam ettim. Siyanür gürledi, gözleri kapalıydı. Şöminede bir kütük patladı ve bacaya kıvılcımlar gönderdi.

"Eğer Sai Klanı ticaret anlaşmalarını aniden iptal ederse, bu Dominyon ekonomisini zor bir duruma sokar," dedim. "Keşke boşluğa adım atmaya istekli başka bir Tüccar klanı olsaydı. Çok fazla kaynağa sahip, duruma hızla tepki verebilecek biri. Bu eş seçimini gözlemlemek için bir temsilci gönderebilecek biri."

Kosandion kıkırdadı. "Bu işin sonunda seni tam bir Dominyon politikacısı yapacağız, Dina. Kariyerini değiştirmeyi düşünürsen bana haber ver."

"Hayır, teşekkür ederim," dedim ona. "Ben burada, şu anda yaptığım işi yaparak mutluyum."

Siyanür guruldadı ve yan döndü. Kosandion tableti aldı ve okumaya devam etti.

Dışarıda kar yağmaya başladı, iri ve kabarık kar taneleri usulca yere düşüyordu. Sonraki yarım saat boyunca, Hükümdar evrak işlerini hallederken ben de büyük kediye fırçaladım ve karı izledim.

TONY, HIGGRA'NIN RANDEVUSU BİTER BITMEZ BENİ PUSUYA DÜŞÜRDÜ.

"Babam seninle konuşmak istiyor." Telefonu bana doğru itti.

Kalbim bir pirouette yaptı. Çoğu hancı kişisel telefon görüşmelerinden kaçınırdı. Bir hancının telefon numarasını almak bile bir güven göstergesiydi ve doğrudan iletişimin yalnızca acil durumlar için olduğu anlaşıldı. Beni aramasını gerektirecek kadar kötü olan neydi?

Brian Rodriguez ekrandan bana baktı. "Lachlan Stewart'tan bir haber aldınız mı?"

"Hayır. Kim olduğunu bilmiyorum. Kim olduğunu bilmeli miyim?" Brian bir işaret yaptı. "Bu adam hakkında ne kadar şey biliyorsun?"

Loch Broom Inn?"

"Um... İskoçya'da eski bir kale. Çok uzak. Büyük ölçekli etkinliklerde uzmanlaşmışlar."

Loch Broom alışılmışın dışındaydı ve güzel ama sert manzarası insan ziyaretçilerin nadir olduğu anlamına geliyordu. Eğer Dünya'da bir düğün, diplomatik bir zirve ya da bir kongre yapmak istiyorsanız, Loch Broom Kalesi sizin mekanınızdı. Büyük ölçekli etkinliklere hizmet veren tek han değildi, ancak en iyi bilinenlerden biriydi.

"Lachlan Loch Broom Kalesi'ni işletiyor. Dördüncü kuşaktan, yaşlı ve tığ işi. Ayrıca keçi gibi inatçıdır."

"Tamam."

"Seni evlat edinmek istiyor." "Ne?"

"Seksen yaşında ve kendisine bir halef arıyor. En yaşlısı bir ad-hal ve çocukları gezegen dışında yaşıyor. En küçüğü ise sırf ondan uzaklaşmak için Bulgaristan'da küçük bir hanı devraldı. Çocukları da büyükbabalarıyla uğraşmak istemiyor. Lachlan seçim haberlerini izliyordu ve sizin buna layık olduğunuza karar verdi."

Etrafımdaki duvarlar alarmla gıcırdadı. Hancıların dünyasında evlat edinme, "ebeveynin" "çocuktan" en az yirmi yaş büyük olması şartıyla her yaşta gerçekleşebilirdi. Evlat edinildikten sonra "çocuk", "ebeveynin" hanının yasal varisi olarak kabul edilirdi. Ama ben yetim değildim. Bu çok saçmaydı.

"Benim zaten ailem var."

"Bu ona işaret edildi. Kurallarımıza göre, yakında ölü ilan edilebilmeleri için yeterli zaman geçtiğini söylüyor..."

"Onlar ölmedi!" Onlar kayıptı.

Brian başını salladı. "Biliyorum. Ona söyledik. Seni ve Sean'ı İskoçya'ya götürmeye kararlı. Sende 'vizyon' olduğunu söylüyor."

Sol tarafımdaki bir duvar yarıldı ve Sean içinden çıktı, biriyle dövüşmeye hazır görünüyordu.

"Ne yapmaya kararlı olduğu önemli değil. Gertrude Hunt'ı terk etmeyeceğim. Meclis bizi ayıramaz, ben de-"

Sean kolunu bana doladı ve omzumun üzerinden eğilerek Brian'ı bakışlarıyla kısırdı.

Brian elini kaldırdı. "Dina, eğer Lachlan sana ulaşırsa, bunun kararlaştırıldığını ve hanı terk edip Loch Broom'a gitmen gerektiğini söyleyebilir. Sana şu anda söylüyorum, Meclis'in bir temsilcisi olarak onun dediklerini yapmak zorunda değilsin. Eğer sana zorbalık etmeye kalkarsa, beni ara. Bulunduğun yerde iyi bir iş yapıyorsun. Hanınla bir bağın var. Bir felaket olmadığı sürece kimse seni görevden almayacak. Bu yüzden endişelenme ve eğer ararsa ona hayır de. Tamam mı?"

"Tamam. Uyarı için teşekkürler."

"Tony ile konuşmama izin verin lütfen."

Telefonu Tony'ye uzattım ve bir şeyler mırıldanarak uzaklaştı.

Sean bana sarıldı. "Ne oldu?"

"Yaşlı bir İskoç hancı beni evlat edinmek istiyor." Başımı salladım. "Sırada ne var?"

"Şimdi, en az 15 dakika oturacak ve bir şeyler yiyeceksin. Hadi bakalım."

Beni mutfak masasına oturttu ve Droplet bana yemek getirdi. Hayatımda yediğim en lezzetli burritodan tam olarak iki ısırık aldım ve sonra han beni çekti. Kurt adam uyanıktı.

KURT ADAMI YÜKSEK TEKNOLOJİLİ SAĞLIK ÜNİTEMİZDE BULDUM. O içeri girdiğimi duymuş olmalı, ama hiçbir belirti vermedi. Yatağa yaklaştım. Bana baktı ve hiçbir şey söylemedi.

Bir sandalye çektim ve oturdum. Rengi çok daha iyiydi ve uyanık görünüyordu. Etrafımızdaki duvarlar koyu ve açık gri girdaplardan oluşan bulanık bir kömür rengindeydi. Karat steril beyazdan hoşlanmıyordu, ben de onun tercihlerine göre ayarlamıştım.

Gertrude Hunt dikkatimi çekti ve Gaston'dan gelen bir aramayı duyurdu. Açtım.

"Küçük bir sorunumuz var," dedi bedensiz sesi yaklaşık sekiz fit yükseklikteki boş havadan.

Kurt adam doğruldu ve gözlerini kısarak sesin kaynağına baktı.

"Ne oldu?" İkinci Deneme'nin, yani yetenek gösterisinin sorumluluğunu Gaston ve Tony'ye bırakmıştım, yani devretmiştim. Şu anda provada olmaları gerekiyordu.

"Yetenek gösterilerinden biri çok zevksiz."

"Ne demek istiyorsun?"

"Ben şahsen bunu tatsız buluyorum" dedi.

Gaston neyi tatsız bulabilir? Orata, adayların yeteneklerini sergilerken çok fazla serbestliğe izin verildiği konusunda beni uyardı. İçlerinden biri kendini yakacak olsa bile müdahale edemezdik.

"Diğer misafirler için tehlikeli mi?" "Hayır."

"Bunu yapmalarına izin vermelisiniz. Eğer adaylardan herhangi birinin yeteneklerini sergilemesini engellersek, eş olmalarını engellediğimizi iddia edebilirler."

"Anlaşıldı."

Bağlantıyı kesti. Birkaç dakika sessizlik içinde oturduk.

"Sen kazandın," dedi sonunda. Bekledim.

"Ben bayılmadan önce o şeyi öldürdüğünü gördüm. Benden daha güçlüsün, yani sen kazandın."

"Seninle hiçbir zaman rekabet içinde olmadım." Gözlerini kaçırdı.

"Ossai'nin nesi var?" diye sordum. Bana karanlık bir bakış attı.

"Dövüş sırasında ıslak iş formuna girmedin," dedim ona. "Ve yenilenme hızınız tipik bir kurt adamdan daha düşük."

Ossai bir biyomühendislik harikasıydı. Programlanabilir sentetik bir virüs olan ossai, kurtadamların yüksek ağaçlara zıplayabilmelerinin, rakiplerini çılgın bir hız ve isabetle öldürebilmelerinin ve şekil değiştirebilmelerinin sebebiydi. Kurtadamların üç formu vardı: insan formu

OPS adını verdikleri; keşif ve gizli eylemler için kullandıkları dört ayaklı bir hayvan şekli olan OM formu; ve savaşta kullandıkları devasa bir insan-kurt canavarı olan wetwork formu.

Kurtadamlar düşünmeden şekil değiştirir. Nefes almak gibi içgüdüsel. Sean kruvazöre saldırdığında ıslak iş şekline girmiş ve sonra muhtemelen bilinçli bir çaba harcamadan geri dönmüştü.

O yapmadı. Bozulmuş ad-hal onu neredeyse öldürüyordu ama o insan olarak kalmıştı.

"Sorun nedir?" Tekrar ettim.

Kurt adam havayı içine çekti ve yavaşça dışarı verdi. "Aktivasyon başarısız. Erkek arkadaşında, ossai'ler tek bir biyonete bağlı. Birbirleriyle iletişim kuruyorlar. Benim ossailerim değil. Bazen parçaları birbirine bağlanıyor ve bir destek alıyorum ama çoğu zaman başarısız oluyorlar."

Oh. Arızalı bir floresan ışığı gibi. Sean düğmeyi çevirdiğinde ışık anında yanıyor ve göz kamaştırıcı derecede parlak oluyordu. O düğmeyi çevirdiğinde, ışık titreşiyor ve titriyordu.

"Ossai'n tamir edilebilir mi?"

Başını iki yana salladı. "Ben de öyle umuyordum ama Wilmos hayır dedi."

Sean haklıydı. Bir sorunu vardı ve Wilmos'u görmeye gitti. Ama bu sefer yardım edemedi.

Kurt adam omuz silkti. "Ona ulaşmam üç yılımı aldı ve sonunda bir hiç uğruna oldu. Ailem normal. Görünüşe göre, bu sadece cenin gelişimi sırasında bazen oluyor."

"İyi dövüşüyorsun."

Bana acı bir gülümseme verdi. "İkinci kısmı yüksek sesle söylememeni sevdim. Kusurlu bir adam için iyi dövüşürüm.

kurt adam."

"Sadece eşyalar kusurlu olabilir, insanlar değil." "Bağışla beni."

Orada kendinden nefret eden bir sürü şey vardı. Onunla tartışmak sadece düşmanlığı kışkırtacaktı.

"Wilmos, güçlü bir kurt adam bulursam çocukların normal olacağını söyledi. En az bir ebeveyn tamamen aktifse ve fetüs anne karnında izlenir ve tedavi edilirse, aktivasyon yetmezliği genellikle tekrarlamaz" dedi.

"Bu yüzden mi Sean'a kafayı taktın?"

"Wilmos'a en güçlü kurt adamın kim olduğunu sordum. Sean dedi ama o alındı. Ben asla bir dövüşten kaçmam."

"Hayır, sadece düşünmeden koşuyorsun."

Bana ters ters baktı.

"Wilmos'u kaçırın şöyle konuşuyordum ve ben bir yere varamadan siz ona saldırdınız."

Kafasına dank etmesi birkaç saniye sürdü. Yastığına doğru yığıldı.

"Wilmos'un nerede olduğunu biliyorsun," dedi sonunda. "Konuşacak ne var ki?"

"Onu neden aldılar? Yaşıyor mu? Ne istiyorlar?"

Tavana baktı. Bunu yüzünden anlayabiliyordum: her şeyi berbat ettiğini fark etmişti. Bu ilk kez olmuyordu ve bunun onun için yaşlanmaya başladığını söyleyebilirdim.

"Sean'ı hiç dövüşürken gördün mü?" Ona sordum.

"Kavga mı? Hayır. Onunla zar zor konuşabildim. İlk seferinde beni hanın dışına attı. İkinci seferinde garip dişli adamı almak için dışarı çıktı ve bana yolundan çekilmemi söyledi."

Parmaklarımı şıklattım. Duvarda bir ekran belirdi. Ekranı, çorak cehennem manzarasında bir savaş sürüyordu. Ordular çarpışıyor; siyah zırhlar içindeki vampirler, savaş kıyafetleri içindeki otrokarlar ve taktik griller içindeki Tüccar paralı askerleri.

"Nexus," dedim ona.

Sağ tarafta bir savaşçı kümesi patladı ve tek bir figür ortaya çıktı. Bir metre boyundaydı ve obsidyen siyahı giysiler içindeydi. Zırh onu ikinci bir deri gibi kaplıyor, kaslı vücudunun üzerinden tamamen kusursuz bir şekilde akıyordu. Büyük ellerinde pençeli eldivenlere, ayaklarında botlara ve başında bir kukuletaya dönüştü. Kukuletanın içinde karanlık vardı. Mürekkep siyahı karanlık size bakıyordu.

Savaşçı delice bir hızla hareket ederek askerlerin arasına daldı. Elindeki iki yeşil kenarlı bıçak acımasız ve kontrollü bir öfkeyle kesiyor, saplıyor ve biçiyordu.

Kurt kadın ağzı açık bir şekilde bakakaldı.

"Nexus Sean'ın tüm seleflerini öldürdü. Ondan önceki tüm Turan Adin'ler öldü," dedim.

Nuan Cee bu kaydı bana Barış Zirvesi'nden sonra vermişti. Nedenini hiç bilmiyordum. Bir gün Baha-char'ın kapısına geldi, üzerinde Nuan Klanı mührü olan küçük bir kutunun içinde küçük bir veri küpü. Şimdiye kadar iki kez izlemiştim ve her seferinde ağlamıştım. Tanıdık bir sıcaklık gözlerimin arkasını ısıttı. Ne demek istediğimi anlatana kadar kendimi tutmak zorundaydım.

"Her sabah uyanıp cehennemle savaşmak, sonra yaralarınızı iyileştirmek ve bunu tekrar yapmak için gereken irade gücünü düşünün. Ve tekrar. Ve tekrar."

Vampir ve Otrokar savaşçıları tek bir vücut gibi hareket ediyor, bıçakları Sean'ı da içine alan ölümcül bir kasırga yaratıyordu.

kendi dövüşlerini unutmuşlardı. Kılıçlar parladı, sonra silahların ve dövüşçülerin oluşturduğu halka kırıldı ve o kanlar içinde kaldı. Sean gibi hissetmiyordu. Bir güç gibi hissediyordu, sanki savaşçılardan yayılan öfke ve kana susamışlık insansı bir formda birleşmiş ve savaş alanını yırtmıştı.

Yanaklarımdaki gözyaşlarını sildim.

"Neden ağlıyorsun?" diye sordu bana, sesi kısıktı.

"Çünkü o bunun içinde."

"Anlamıyorum."

"Tüccar kalesini koruyordu. Oraya varana kadar kendisinden ne istendiğini tam olarak anlamamıştı. Mültecileri, aileleri, çocukları, yaşlıları buldu. Gidecek yeri olmayan yaratıklar. Hayatları ona bağlıydı. Oradan ayrılamazdı. Kaçış yoktu, bu yüzden nazik ve komik olan ve başkalarını incitmekten rahatsız olan bir parçasını öldürdü ve o oldu. Ağlıyorum çünkü bunun ona neye mal olduğunu biliyorum."

Tekrar katliama baktı.

"Geri dönmesi uzun zaman aldı," dedim ona. "Şimdi anlıyor musun? Onu buraya hapsedemedim. Onu kalmaya zorlamıyorum ya da olabileceği en iyi kurt adam olmasını engellemiyorum. Bu galaksideki hiçbir güç Sean'a kendi iradesi dışında bir şey yaptıramaz. Onu Turan Adin olmadan önce de tanıyordum, zırhı üzerindeyken de gördüm, zırhı çıkardığında da oradaydım. Burada kalıyor çünkü beni seviyor, ben de onu seviyorum."

Savaşa baktı. "Lütfen kapatın."

Ekranı kapattım. Birkaç dakika sessizlik içinde oturduk.

"Yaralarınız birkaç gün içinde iyileşir. Gidecek bir yerin var mı? Evin nerede?"

Kısa ve acı bir kahkaha attı. "Wilmos'un dükkanından bir blok ötede küçük bir oda. Son altı aydır orada yaşıyorum. Kurt adam misafirleri olmadığı zamanlarda dükkânına takılmaya ve onun savaş hikâyelerini dinlemeye gidiyordum. Başkalarının zafer kırıntılarına tutunuyorum çünkü kendime ait hiçbir şeyim yok."

Sean bozulmuş ad-hal ile yaptığımız dövüşün kaydını izlemişti ve ona göre ad-hal iyi eğitimliydi ve bir dövüşte ne yaptığını biliyordu. Aktivasyon sorunlarına rağmen ortalama bir insandan daha hızlı ve güçlüydü. Pek çok güvenlik gücü ona sahip olmaktan mutlu olurdu. Bunu başaramazsa, paralı asker olarak iyi bir yaşam sürebilirdi.

Bunların hiçbirinin önemi yoktu. Özgüveni hiç yoktu. Her sorunun üstesinden strateji ya da planlama yapmadan, salt iradesi ve fiziksel ısrarıyla gelmeye çalışıyor gibiydi. Çocukluğunda işe yaramış olmalı. Muhtemelen ossai'si teklese bile, yeterince hızlı koşarsa, yeterince sert vurursa ve pes etmezse, kendi başının çaresine bakabileceğini öğrenmişti. Ama büyüdükçe, diğer kurtadamlarla arasındaki fark daha da açıldı. Muhtemelen çocukluğunun başlarında neredeyse herkes kadar iyiydi, ancak onlu yaşlarının ortalarında geride kalmaya başlayacaktı ve yetişkin olduğunda, muhtemelen ne kadar uğraşırsa uğraşsın, asla yetişemeyeceğini fark etti.

Şu anda yürüdüğü yolda devam ederse, savaşırken ölecekti. Kahramanca ama muhtemelen gereksiz yere. O

kendini yetkin hissetmeye, yeteneklerine değer verilen bir yerde olmaya ihtiyacı vardı, böylece kendini başarısız bir kurt adam olarak görmeyi bırakabilirdi. Onunla daha fazla konuşmam gerekiyordu ama saat neredeyse 10'du ve gitmem gereken başka bir yer vardı.

"Adın ne senin?" diye sordum. "Derryl of Is."

Kolumu salladım. Önümüzdeki duvar, göletimizin huzur verici manzarasını sunan tavandan tabana penceresi olan yeni bir odaya açıldı. Orta boy yatağı odanın içine kaydurdım, duvarları rahat ve dinlendirici bir mavi-gri renge boyadım ve bir perde, birkaç mobilya ve pelüş bir halı ekledim.

"İşler görüldüğü kadar kasvetli değil, Derryl," dedim ona. "İyileşmek için hâlâ birkaç günün var. Dinlen. Tekrar konuşuruz."

GAHEAS'IN ODASININ KAPISINI ÇALDIM. KAPI hafifçe açıldı ve bana kadın Gaheas'ın dar bir görüntüsünü verdi. Halkının çoğu gibi o da uzun boylu ve söğüt gibiydi, kehribar rengi teni ve başının üstünde özenle toplanmış uzun, siyah saçları vardı. Gahealar kendilerini rahat hissettiklerinde, kelimenin tam anlamıyla saçlarını açarlardı. Adayları hariç, o ilk açılış töreninden sonra hiçbiri L'Oreal anı yaşamasına izin vermedi. Kendilerini düşman bölgesinde görüyorlardı.

"Size sakın bir gece dilerim, hancı," dedi Gaheas. "Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Size de sizin bir gece dilerim. Nycati için küçük bir hediye var."

"Şu an iyi bir zaman değil," dedi gardiyan.

"Tam tersine, şimdi tam zamanı. Şu anda 4th Aşamasının sonundayız ve eğer yarım saat daha beklersek çok geç olacak."

Elimi kaldırdım ve küçük bir hareket yaparak kapının biraz daha geniş açılmasını sağladım. Arkamda Gaston büyük bir sandık taşıyordu. Kapağını kaldırdım, böylece içindeki parıldayan kumaşı görebilecekti.

Kadının gözleri büyüdü. Kenara çekildi ve elini sallayarak beni içeri davet etti. Gaston hemen arkamdayken içeri girdim.

Gaheaların ortak odasının içi mükemmel bir şekilde yuvarlandı. Teknolojide düz çizgilere duyulan ihtiyacı kabul etseler de, konu yaşam düzenleri olduğunda köşeleri uğursuz sayarlardı. Zemin sabuntaşı gibi pürüzsüz ve griydi. Duvarlar hafifçe kavisliydi, tepede yumuşak bir kubbe oluşturuyordu ve yanmış ahşap ve dumanlı reçineden yapılmıştı. Kendi gezegenlerinde reçine cilalı kuvars olurdu, ahşap girdaplara kusursuz bir şekilde otururdu, ancak odaları aceleyle yapmamız gerekiyordu ve renkli reçine hızlı ve kolay bir ikame oldu.

Tüm delegasyon odanın ortasında toplanmış, Nycati'nin etrafında kümelenmişti. Yaklaştığımda hep birlikte döndüler, bakışları düşmancaydı. Elleri silahlarına gitti, ki bu onların durumunda aynı anda kafalarındaki süslü taçlara ve diademlere dokundukları anlamına geliyordu. Heyetin resmi başkanı Dük Naeoma Thaste bir adım öne çıkarak Nycati'nin görüş alanıma girmesini engelledi.

"Bu izinsiz girişin anlamı nedir?"

Kolumu salladım. Üzerimizdeki kubbe açan bir çiçek tomurcuğu gibi açıldı. Gece gökyüzünün manzarası üzerimize yayıldı, ay gümüş bir para gibi parlaktı. Sol taraftaki duvarda küçük kırmızı bir kıvılcım tutuştu, karmaşık bir kenarlığa sahip yarı saydam kırmızı bir daireyi yukarı doğru yansıttı ve çok uzaktaki bir yıldızın ışığını ortaladı. Eşit derecede karmaşık bir ışık dizisi, zemini üç eşmerkezli daire şeklinde düzenlenmiş yirmi bir boşlukla boyadı. Biri merkezde, üçü onun etrafındaki halkada ve geri kalanı da dış kenar boyunca.

Gahealar bana baktılar, emin değillerdi. Elimi kaldırarak Gaston'un sandığını gösterdim. Beni kapıda karşılayan kadın muhafız sandıktan kumaşı yavaşça kaldırdı. Parıldayan metalik bir kuşağa dönüştü ve dizinin ışığı üzerine yansıyarak gökkuşağı renklerine büründü.

Herkes hareketsiz kaldı. Kraliyet çalgısıydı.

Gahea'nın ayı gece gökyüzüne hükmediyordu. Dünya'nın uydusundan birkaç kat daha büyük olan Gahea'nın ayı kendi ekseninde çok yavaş döner ve döndükçe renk değiştirerek bir evreden diğerine geçerdi. Bu evreler Gaheaların takviminin her yönünü belirlerdi. Zamanın geçişi, kutsal günleri ve ritüelleri, hatta evlilik, doğum, savaş ve sözleşmelerin imzalanması için en uğurlu günün seçimi - her şey aya bağlıydı.

Bugün, Gaheas'ın kışının sona erdiği 4th Evresinin sonuydu. Kutsal bir gündü. Doğru ritüelleri yerine getirmemek, önümüzdeki altı Gahean ayı boyunca, 10th Evresine, yani kışın ortasına kadar kötü talih getirmek anlamına geliyordu.

Yaz, 4th Aşama ayininin ihmal edilmesinin etkisinin ortadan kaldırılabilceğı eşit ruhani güce sahip tarih.

Aşama ritüelleri karmaşıktı. Uygun formalitelerin yerine getirilmesi, özellikle de doğru kıyafetlerin giyilmesi hayati önem taşıyordu. Ancak Gahealar Nycati için bir kraliyet giysisi getirmemişlerdi. Bu, umutsuzca saklamaya çalıştıkları kimliğini açıkça ortaya koyacaktı. Artık beni öldürmeleri mi yoksa teşekkür etmeleri mi gerektiğini bilemiyorlardı.

Nycati benim duyamayacağım kadar sessiz bir şeyler mırıldandı.

Naeoma Thaste kenara çekildi. Nycati öne doğru yürüdü, önümüzde durdu ve kollarını kaldırdı. Muhafız büyük bir saygıyla ve dikkatle etolü ona doğru taşıdı ve diz çökerek uzattığı elleriyle etolü ona sundu. Dük yaklaştı, etolü aldı ve Nycati'nin omuzlarına örttü.

"Nereden bildin?" diye sordu gizli prens.

"Ben bir hancıyım. Hanın içindeki herkesin güvenliğini ve rahatını sağlamak benim kutsal görevimdir."

"Herkes" kelimesine biraz vurgu yaptım.

"Anlaşıldı," dedi Nycati.

Başımı eğdim ve Gaston'la birlikte sandığı yerde bırakarak geri çekildik. Kapılar arkamızdan kapandı ve uzun koridorda yürüyerek taht odasına geri döndük.

"Bu da neydi böyle?" Gaston söyledi. "Bu çok yakın bir şeydi. Tek bir yanlış kelime, tek bir yanlış hareket ve çok onursuz bir çıkış yapmak zorunda kalabilirdik."

"Nycati gizli bir kraliyet ailesidir."

"En iyi tür. Anladığım kadarıyla soyağacını saklıyorlar?"

"Evet ama toplumları görgü kurallarına çok önem veriyor ve Dük birkaç kez hata yapıp adaylarına çok fazla hürmet gösterdi. Aradaki rütbe farkı çok açıktı."

"Ve bildiğinizi bilmelerini istediniz. Özel bir nedeni var mı?"

"Nycati'nin yarın 2. Duruşmadan sonra Kosandion ile randevusu var. Eğer bir şey yapmaya kalkışırsa, onu sadece dizginlemekle kalmam, onu ifşa ederim ve bunu anlamalarını istedim."

"Beni de sadece senin değil başkalarının da onun soyundan haberdar olduğunu göstermek için getirdin. Seni öldürmek anlamsız, beni öldürmek ise zor olurdu."

"Evet."

Gaston gürleyen bir kıkırdama çıkardı. "Kalleşlikte bir kariyer yapmayı hiç düşündün mü, Dina?"

"Son zamanlarda herkes bana iş teklif ediyor."

"Çok iyi gidiyorsun. İşler böyle yürüyor. Tekliflerden herhangi birini cazip buluyor musun?"

"Hem de hiç. Yeni bir işe ihtiyacım yok, sadece insanların sahip olduğum işi daha da zorlaştırmaktan vazgeçmelerini istiyorum."

Gaston güldü.

Ona el sallayarak veda ettim ve doğruca yatak odama yöneldim. Yarın yine yoğun bir gün olacaktı ve dinlenebildiğim kadar dinlenmeye ihtiyacım vardı.

Ah, yine o zaman geldi. Gertrude Hunt'taki son gelişmeleri öğrenmek ve içerideki aptal varlıkları yargılamak için bir araya geldiğimiz harika FrInnDay.

Hoş geldiniz, değerli konuklar! Son mutlu toplantımız sırasında, yalnız kadın olan Is'lı Derryl hakkında daha fazla şey öğrendik.

omzunda 2×4'lük bir çip olan kurt adam ve Dina, Nycati'ye hancıların başka hiçbir şeye benzemeyen bir güç olduğunu hatırlatır. Bugün size Yetenek Sınavı'nı sunuyoruz.

Uyarı: Aşağıdaki bölüm hayvan zulmünün kısa bir tanımını içermektedir. Evren çok geniştir ve herkes aynı standartlara uymaz.

Sabahın ilk ışıkları Kosandion'un özel balkonunu ve gözlerinin altındaki torbaları aydınlattı. Kahve fincanından bir yudum aldı ve fincana baktı.

"Bu neden bu kadar tatlı?"

"Çünkü dün gece hiç uyumadın," dedi Sean. "Şekere ihtiyacın var."

Kosandion kaşlarını çatarak ona baktı ve büyük bir yudum aldı.

Orata koltuğunda kıpırdandı. "Belki bir yükseltici..."

Kosandion kararlı bir şekilde, "Hayır," dedi.

Orata, Resven'e baktı. Şansölye kollarını iki yana açtı.

"En azından gözler için birkaç damla," dedi Orata.

"Sadece

optik."

"Gözlerimin nesi var?" "Kan

çanağı gibiler," dedim.

Kosandion neredeyse kırk sekiz saattir uyumamıştı. Önceki gece Vercia'nın ihanetiyle uğraşmıştı. Gece 02:00'ye yakın uyumuştuk ve o hala uyanıktı. İki saat sonra Dushegub'un son soygunuyla ilgilenmek için kalktığımda yatağa gitmemişti. Dün gece de aynıydı. Orata, Muhafazakâr İttifak'ın beklenenden daha zorlu bir mesele olduğunu ağzından kaçırmıştı. Diğer siyasi gruplar da mücadeleye dahil olmuş ve işler "biraz karmaşık" bir hal almıştı.

Kosandion düşünmesine yardımcı olduğu için gece boyunca birkaç kez volta atmıştı ve Gertrude Hunt her fazla hareket ettiğinde hem Sean'ı hem de beni uyandırıyor, bu yüzden ikimiz de sabah brifingi için ona katılmaya karar verdik.

Bir yerde uykusuzluğun kümülatif olduğunu okumuştum. Bu olay bittikten ve Wilmos'u geri aldıktan sonra bir hafta boyunca uyuyacaktım. Kosandion'un aksine, kimyasal bir yardım olmadan 48 saat boyunca ayakta kalamazdım.

Kosandion elini uzattı. Orata ayağa fırladı, küçük bir şişeyi onun parmaklarına yerleştirdi ve koltuğuna geri döndü. Hükümdar her iki göze ikişer damla damlattı ve şişeyi sıkıca masanın üzerine koydu.

Resven yaklaştı, üzerinde Orro'nun güzel keklerinden biri olan bir tabak aldı ve iki yaşındaki bir çocuk gibi Kosandion'a uzattı.

"Lütfen bir ısırık al, Letero."

Kosandion sadece ona baktı.

"Uyku ya da yemek," dedi Miralitt. "En azından birine sahip olmalısın."

Kosandion bir çörek aldı ve küçük bir ısırık aldı.

"Reytinglere geçelim."

Orata limon ısırmış gibi görünüyordu. "Surkar tüm kategorilerde ortalama 17 puanla lider durumda."

Kosandion çöreğini çiğnedi. "Tabii ki öyle." "şu lanet gösteri yüzünden." Orata kollarını salladı.

"Ne gösterisi?" Sean sordu.

Kosandion'a baktı. O da başını salladı.

Orata tabletine dokundu ve holografik ekranı bize doğru eğdi. Ekranda savaş alanının panoramik bir görüntüsü, alanın üzerinde süzülen yırtıcı bir kuşu takip ederek izleyiciye doğru akıyordu. Zırhlı cesetler kanlı zemini kirletiyordu. Orada burada, savaşçılar cesetlere takılıp düşerken bireysel düellolar hâlâ devam ediyordu. Görüntü, antika Dominyon zırhı giymiş iri bir savaşçıya odaklandı. Ölülerden oluşan bir tepenin üzerinden, cesetlerin arasından çıkan bir kayaya tırmandı. Kayanın tepesinde, kana bulanmış bir başka savaşçı kükreyerek bir mızrak sallıyordu.

Meydan okuyan kayaya ulaştı ve hasarlı göğüs zırhını yırtarak şok edici derecede kaslı bir göğsü ortaya çıkardı. Miralitt kaşlarını kaldırdı.

İki adam çarpıştı. Silahlar birbirlerine çarparak çaldı. Kayalıkta dans ettiler, **kestiler** ve biçtiler.

Sonunda meydan okuyan sıçradı ve kılıcını rakibinin boğazına gömdü. Yaralı adam boynunu sıktı, bir kan seli tükürdü, tökezledi, kollarını salladı, boğazında bir bıçak olduğunu unutmuş gibiydi...

Kahraman sıçradı ve kılıcın kabzasına tekme atarak adama sapladı ve onu uçurumdan aşağı düşürdü. Mucizevi bir şekilde, alandaki tüm askerler durup cesedin düşüşünü izledi. Etli bir gümbürtüyle yere düştü.

Kahraman miğferini çıkardı. Surkar'ın Dominyon versiyonuna oldukça benziyordu. Boyut ve pigmentasyondaki bariz farklılıklar olmasa kuzen bile olabilirlerdi.

"Ben olsam bunu izlerdim,"
dedi Sean. Kosandion
gözlerini devirdi.

Kahraman bir bayrak kaptı, cesetlerin altından çekip aldı, muzaffer bir edayla ayağının dibine dikti ve böğürdü. "Savaşçılar! Yoldaşlar! Bakın! Tiran öldü! Onun ölümü özgürlüğümüzü talep etmeye cüret edenler için bir uyarı olsun!"

"'Özgürlüğümüze sahip çıkalım'," diye mırıldandı Orata. "Bu iyi bir yazı bile değil."

Miralitt, "Bunu yazı için izlemiyorlar," dedi. "Hayır, ama izliyorlar. Hem de çok sayıda." Resven Orata'ya baktı.

Elleriyle yüzünü kapattı.

"Savaş arkadaşlarımızın kanıyla sulanan bu alanda, özgürlüğümüze yönelik her tehdit yok edilene kadar kılıcımın dinlenmeyeceğine yemin ederim. Kalbim göğsümde attığı sürece adalet ve barıştan yana olacağım."

Kamera, aşağıdaki katliamın arasında duran birkaç savaşçıya yöneldi.

"Bu çok fazla barış demek," dedi Sean.

"Evet, büyük bir bütçeleri vardı," dedi Orata. "Başrol için Samrion'u bile aldılar. Kendisi entelektüel ve incelikli bir aktör. Genelde gizem ve entrika dizilerinde oynuyor. Prodüksiyondan önce konuştuk. Çok özür diledi. Görünüşe göre, ona müstehcen miktarda para ödemişler. Onu bu boyuta getirmek için neyle beslediklerini bilmiyorum..."

"'Onlar' kim ve tüm bunları bir araya getirecek zamanı ne zaman buldular?" diye sordum.

"Onlar Enforee ailesi," dedi Resven. "En büyük video kanallarından birine sahipler ve Letero'nun halefliğine karşı çıktılar. Kaybettiler ve şimdi çok üzgünler."

Orata, "Eş adaylarının kimlikleri yedi ay önce kamuoyuna açıklandı," dedi. "Oldukça hızlı bir şekilde bir araya getirdiler. Sıkışık bir zaman dilimi ama imkansız değil."

Kahraman bayrak direğini kavradı ve esneterek salladı.

Mesaj açıktı: Dominyon'un özgürlüklerini koruyacak ve onu zafere götürecek bir savaşçıya ihtiyacı vardı ve Kosandion o değildi.

"Surkar'ın kazanması onlara nasıl bir fayda sağlayacak?" Sean sordu.

"Öyle değil," dedi Kosandion. "Surkar'ı eş olarak seçmek Hükümdarlığı Horde'un iç çekişmelerine dahil eder. Çok az fayda ve çok fazla sorun getiriyor, beni meşgul edecek sorunlar ve

Dikkatim dağıldı. Birine takılmamı umarak yoluma fırlattıkları çok sayıdaki taştan biri."

Bir Dominyon politikacısı değildim ama ben bile Surkar'ı etkisiz hale getirmenin tek yolunun onun yenilmez bir savaşçı olduğu imajını yıkmak olduğunu anlamıştım ve Kosandion'un bunu nasıl yapabileceği konusunda hiçbir fikrim yoktu. Miralitt'e arenaya çıkıp Surkar'ın kıcını tekmelemesini emredemezdi.

"Sıralamanın geri kalanı nedir?" Kosandion sordu.

"Amphie, Leydi Wexyn, Bestata, Prysen Ol, Oond, Nycati,

Siyanür, Unessa," diye bildirdi Orata. "Gösteri Bestata'ya da bir destek verdi ve münazara duruşmasından hemen sonra yükselen Oond şimdi düştü. Ayrıca, Siyanür'ün randevusunu gerçekten beğenmediler. Sıkıcı olduğunu düşündüler ve o da haklıydı."

O bir kedydi.

Resven ikinci çöreği Kosandion'a doğru itti.

Kosandion onu ikiye böldü ve ısırdı.

"2nd Deneme için her şey hazır mı?" Orata sordu. "Bir şeye ihtiyacınız var mı?"

"Hayır, biz hallederiz," dedi Sean.

Arenayı hallettik. Gerisi adaylara kalmıştı ve ne ile gelecekleri belli değildi.

"2ND DURUŞMASINA HOŞ GELDİNİZ!" GASTON DUYURDU. "ARE Hazır mısınız?"

Işıkların, gıcırtiların, gümbürtülerin, alkışların ve ulumaların kakofonisi delegelerin gerçekten hazır olduğunu doğruladı.

Donkamin, Murder Beak ve Team Frown bölümlerini kaldırarak oturma düzenini yeniden şekillendirdik, böylece herkes sahneye daha yakın oturdu. Kosandion kendi bölümüne geri dönmüştü ve taht dağını arenanın zemininin altına saklamıştık. Geçidin kapısı kapatıldı ve onu sahneye bağlayan köprü geri çekildi. Sis de gitmişti. Pahalıydı ve bunu eleme seremonileri için saklıyordum.

Sahnenin ortasından kalabalığı heyecanlı bir çılgınlığa sürükleyen Gaston, göz kamaştırıcı beyaz kıyafeti içinde adeta parlıyordu. Yanında kaç kıyafet getirdiğini sorduğumda, bana bir bataklıkta paçavralar giyerek büyüdüğünü ve aşırı telafi ettiğini söyledi. Buna ne anlam vereceğimi bilemedim ve bir bahane uydurup oradan uzaklaştım.

Kosandion gösteri öncesini soğukkanlı bir ifadeyle izledi. Üçüncü kahvesini içiyordu ve Orro'ya sinirlenmeden önce sözünü kesmesini söyledim.

Arenayı hızlıca taradım. Herkes olması gereken yerdeydi. Kutsal Kilise Lideri ve maiyeti yerindeydi, gözlemciler bölümü düzenliydi ve tüm delegasyonlar hazırды. Tony arenanın üzerindeydi. Bugün özel efektlerle o ilgilenecekti.

Sean kendini Kutsal Kilise Lideri'nin yanına park etti. Görünüşe göre, yaşlı adam onun varlığını özellikle istemişti. Papa Hazretleri hâlâ yaşlıymış gibi davranıyordu. İlk Bilgin'le hararetli bir tartışmaya girdiği ve kollarını yarı yaşındaki bir adamın canlılığıyla salladığı için performansı şu anda düşüyordu.

Sean bana baktı. Başkaları için ifadesi tamamen nötr olabilirdi ama ben daha iyi biliyordum. Bu onun uzun süredir acı çeken bakışıydı.

Cookie'nin yardımcılarında biri, samur kürklü ve parlak yeşil gözlü minyon bir tüccar, gözlemcilerin bölümünde bir aşağı bir yukarı zıplayıp küçük patilerini bana doğru salladı. Sadece bir çağrı talep edebilirdi ama etmedi, bu da bana kişisel olarak bir şey söylemek istediği anlamına geliyordu. Gözlemcilerin olduğu bölüme doğru ancak bir ayak genişliğinde dar bir köprü uzattım. Bir insan bunun üzerinden çok dikkatli geçirdi. Küçük lees sanki sağlam bir zemindeymiş gibi üzerinde koşuşturdu. Bana ulaştı, elime bir kağıt parçası bıraktı ve hızla geri döndü.

Köprüyü geri çektim ve notu kontrol ettim. Üzerinde Caldenia'nın zarif eliyle şöyle yazıyordu: "W'nun en son, sersemin de ondan hemen önce gitmesi hayati önem taşıyor. Lütfen beni hoşgörün."

Caldenia'ya baktım. Majesteleri bana başını salladı.

Şimdi sanki sınıftaymışız ve öğretmenden saklanmak zorundaymışız gibi bana notlar veriyordu.

Bölümleri inceledim. Surkar ilk sırada, otrokarlar bölümünün ortasında oturuyordu ve uzun bir pelerin giymişti. Kış mevsimi olmadığı sürece otrokarlar için tipik bir giysi değildi. Leydi Wexyn beklenen yerindeydi, tepeden tırnağa pırıltılı altın bir kumaşla örtünmüştü.

Caldenia neyin peşindeydi? Her neyse, yarışmacıların sırası benim için gerçekten önemli değildi. Beşinci ve altıncı adaylar arasında bir ara verecektik ve Bestata altıncı aday olmak zorundaydı çünkü Tony bana onun yeteneğinin biraz hazırlık gerektirdiğini söylemişti. Sıranın Surkar'a gelmesinde bir sakınca yoktu.

son ve Hanımefendi Wexyn sonra Onu.
Eğer herhangi bir şey Garip bir şey olursa,
Sean ve ben hallederiz.

Kulaklığıma dokundum. "İşleri başlatma zamanı."

"Lütfen Hoş geldiniz bizim İlk olarak aday!"

Gaston gürledi ve dramatik bir şekilde
sahnenin içine gömülerek sahneden çıktı. Beyaz ışığı
zıplattım ve Gülücükler Takımı'nın altında durdurdum.
Bölümün kenarından sahneye doğru bir rampa açıldı.
Amphie yükseldi. Vücudunun üzerinden ısıltılı bir dere gibi
akan soluk altın rengi çiçeklerle süslü gümüş bir elbise
giymişti. Saçlarının arasından avcı yeşilinden dar bir
kurdele geçiyordu; bu, Kosandion'un
Siyanür.

Amphie rampadan indi, sahneyi geçti ve ortada durdu.
Yavaş bir melodi arenayı doldurdu, ilk başta sessizdi ama
giderek yükseliyordu. Amphie ağzını açtı ve şarkı söyledi,
sesi müziğin içinde dalgalanıyordu. Arkasında, sahnenin
kenarından biri zümrüt diğeri gümüş renkli iki filizi olan
parlayan bir sarmaşık çıktı. Sarmaşıklar birbirlerinin
etrafında dolanıyor, spiraller çiziyor, yapraklar büyütüyor,
tomurcuklar filizlendiriyor, dallanıp budaklanıyor, sanki
şarkısından besleniyormuş gibi.

Çok ince. Kosandion ve Amphie'nin bir ağaçta
oturduğunu gösteren bir neon tabelayla bitirmeseydi, daha
açık bir şekilde yapamazdı, k-i-s-s-i-n-g. Gaston ve Tony
dün adaylarla prova yapmışlardı ve Tony'nin daha sonra
ona neden basit bir ruh dediğini şimdi anlıyorum.

Şarkı bir kreşendoya ulaştı. Amphie son çınlayan notayı
verdi ve sessizliğe gömüldü. Arkasındaki asma altın rengi
çiçekler açtı.

"Çok güzel," dedi Kosandion.

Gerçek bir iltifat gibi gelmişti. Belki de çözmesi gereken onca çatışma ve kriz varken, Amphie'yle bir çocuk büyütme cazip gelmeye başlamıştı. Belli ki Amphie ona tapıyordu, ikisi de Dominyon'dan geliyordu ve bu iş karmaşık olmayacaktı.

Salondan alkış sesleri yükseldi ve Gaston, Amphie'ye koltuğuna kadar eşlik etmek üzere yeniden ortaya çıktı.

Işığı tekrar yansıttım. Sırada Prysen Ol vardı. Başka bir mavi cübbe giymiş, mütevazı ve yakışıklı görünerek aşağı indi.

Boğazını temizledi ve açıkladı. "Hayatta bir kez yaşanacak bu olayı kutlamak için bir şiir besteledim. Alçakgönüllülükle size sunuyorum."

Derin bir nefes aldı ve başladı. "Karanlık çok büyük. Evren soğuk..."

Şiir beş dakika sürdü. Çok güzeldi ve her yıldızın birileri için güneş olduğundan bahsediyordu. Şiirin sonunda Kutsal Kilise Lideri gözyaşlarına boğuldu ve İlk Bilge kanadını kalbinin üzerinde göğsüne dayayıp bir an durmak zorunda kaldı.

Sırada Oond vardı. Bir dans sergiledi ve dansın sonunda aşırı duygusal yüklenmeden dolayı biraz dinlenmeye ihtiyacı vardı.

Siyanür, halkının uzun ve çok miyavlayan şarkısını söyledi. Higgra delegasyonu şarkının sonuna doğru şarkıya eşlik etti.

"Dayanamıyorum," diye fısıldadı Sean kulaklığıma. "Bir oda dolusu kedinin yavaşça boğulması gibi."

"Kibar ol."

"O uzman bir dokumacı. Neden bir şeyler yapmadı?"

"Çünkü o sırlarını düşmana vermez."

Zavallı kurt adamım. Gözlerinin seğirdiğini hissedebiliyordum.

Cyanide bittiğinde, seyircilerin çoğu kırılma noktasına ulaşmıştı. Işığı tekrar zıplatmak rahatlatıcıydı. Unessa'da karar kıldım. Bizi uyandıracak bir şeye ihtiyacımız vardı ve onun şarkı söylemesi pek olası değildi. Nedense Dushegub'ların güzel sanatlara bizim kadar değer verdiğini düşünmüyordum.

Unessa her adımda bir sıçrama ile rampadan aşağı koştu. Hmmm.

Sahnenin yirmi ayak genişliğindeki bir bölümü mükemmel bir daire çizerek aşağı indi ve büyük bir kafes taşıyarak geri geldi. İçinde, her biri yaklaşık büyük bir ev kedisi büyüklüğünde olan yeşil kertenkeleler kıvranıyor ve tıslıyordu.

Unessa kafese doğru yürüdü, tepeye yakın küçük bir kapıyı çekip açtı ve bir kertenkeleyi kaptığı gibi dışarı çıkardı. Arenanın etrafındaki ekranlar sürüngene yakınlaştı. Parlak kırmızı bir ibik omurgası boyunca dikleşti. Kertenkele Unessa'ya pençe atmaya çalıştı ama Unessa bir eliyle onu boğazından sıkıca tuttu ve diğer eliyle ağzını açarak uzun, keskin dişlerini ortaya çıkardı.

"Zehirli," diye açıkladı Unessa. "Keskin dişler. Çok hızlı."

Kertenkeleyi kafese geri bıraktı. Tavandan dev bir ekran indi ve üzerinde 00:00'ı parlak kırmızı renkte gösteren dijital bir zamanlayıcı vardı.

Neydi o?

Arenada bir zil çaldı. Zamanlayıcıdaki sayılar yanıp söndü. Kafes çöktü ve elli kertenkele her yöne fırladı. Unessa en yakındaki kertenkeleyi yerden aldı, vurucu bir yılan gibi hızlıydı ve yumuşak bir hareketle kafasını kopardı.

Oh, sevgili Evren.

Ölü bedeni bıraktı ve bir sonraki kertenkeleyi kaptı. Kertenkele korkmuş bir köpek yavrusu gibi dehşet içinde çığlık attı ve kadın boynunu kırdı, onu bıraktı ve bir başkasını kaptı.

Oond'un insanları alarmla çırpındı, yüzgeçleri bir avcı uyarısı iletmek için şakladı. Otrokalar sessizliğe gömüldü. Onlar dikkatli avcılardı, canlarını aldıkları hayvanları korumak ve yönetmekle ilgilenirlerdi ve asla spor olsun diye öldürmezlerdi. Bu... bu vahşet Horde'un tüm avcılık geleneklerine aykırıydı. Bu sadece anlamsız bir katliamdı ve kertenkeleler çığlık atıyor, koşuşturuyor ve ondan uzaklaşmak için birbirlerinin üzerine tırmanıyorlardı. Sesleri sürüngenlere benzemiyordu. Paniğe kapılmış küçük memeliler gibi ses çıkarıyorlardı.

Başka bir kertenkele. Bir tane daha.

"Durdurun onu!" Kosandion hırladı.

Unessa'nın etrafındaki sahneyi indirdim ve onu taş bir sütunun üzerinde ayakta bıraktım. Hayatta kalan kertenkeleler arenaya dağıldı. Dushegub'lar öfkeyle gıcırdadı ve tısladı.

"Seni uyarmıştım," dedi Gaston kulağıma.

Yapmıştı. Sesimi yüksek ve rahatsız edici bir fısıltı haline getirerek arenadaki her kulağa gönderdim. **"Hükümdar, aday Unessa Sybate'e gösterisi için teşekkür eder."**

Büyük bir Dushegub kendi bölümlerinin duvarına doğru hücum etti ve Sean'ın onu Çukura geri göndermesiyle zemine düştü. Ağaçların geri kalanı gıcırdadı ve dallarını salladı ama yerlerinde kaldılar.

Unessa parmağıyla kertenkele bedenlerini saydı, her birini işaret etti ve zamanlayıcıya baktı. "Yedi saniyede on iki!" Ve sonra gülümsedi.

"Kısa bir mola zamanı!" Gaston anons etti ve ona koltuğuna kadar eşlik etti.

Her bölümde içeceklerin bulunduğu masalar filizlendi.

Kosandion kızgın görünüyordu. Bunu daha önce hiç görmemiştim, ne Odikas'la uğraşırken, ne de Vercia'nın ihanetini öğrendiğinde. Unessa'nın hayvana zulüm gösterisi onu hazırlıksız yakalamıştı. Öfke, yazın asfalttan yayılan ısı gibi ondan yayılıyordu.

Gaston bundan bahsederken daha açık konuşmasını istemeliydim. Ama sormuş olsa bile, Orata'nın bize sunduğu şartlar altında Unessa'nın yaptığı hiçbir şey yasak değildi. Yetenek Denemesi'nin amacı adayların yeteneklerini ortaya çıkarmaktı. Bunun bir sürpriz ve yetenek gösterisi olması gerekiyordu. Unessa'nın özel yeteneğinin ne olduğunu hepimiz biliyorduk. Tanıtımı sırasında bize söylemişti. Boğma konusunda iyiydi.

Kalan kertenkeleleri arenanın altındaki bir muhafazaya topladım. Gertrude Hunt'ın veri tabanı onları Tumma Fangsinkers olarak tanımladı. Gerçekten de çok zehirliydi. Ayrıca tüccarları tarafından mikroçiplenmişlerdi. Duruşma biter bitmez Gaston'dan onları doğruca Baha-char'a, Dushegub'lara satan Tumma tüccarına götürmesini isteyecektim.

Dushegub'lar Unessa'yı farelerin peşinden giden bir terrier gibi eğitmişlerdi. Ama o bir evcil hayvan bile sayılmazdı. Biz evcil hayvanlarımıza sevgi besleriz. Dushegublar Unessa'ya karşı hiçbir şey hissetmiyordu. İçimi mide bulandırıcı bir his kapladı. Eğer eş olmazsa ona ne olacağı hakkında oldukça iyi bir fikrim vardı.

Kosandion onu durdurmuş, Dushegub'ları gücendirmiş ve geleneği bozmuştu. Bunun siyasi sonuçları olacaktı, çünkü Dominyon'da kamuya mal olmuş biriyseniz çok hızlı nefes almanın bile sonuçları vardı. Umursadığını sanmıyorum. Yüzünü kontrol ettim. Hayır, umursamadı.

Tony aşağıdaki eşyaların yerini değiştiriyordu. Sahneden geriye hiçbir iz kalmamış, arenanın zemini bir kez daha boşalmıştı. Her biri bir insan ayağını taşıyabilecek büyüklükte olan taş sütunlar, taş döşemelerin arasından çıkarak farklı yüksekliklere yükseliyordu. En kısası elli beş fit, en yükseği ise üç fit daha yüksekti ve aralarında birkaç fit açıklık vardı.

Tony sütunları önce sola, sonra sağa, sonra tekrar sola dönen kıvrımlı bir yol şeklinde gruplandırdı. Patikanın kıvrıldığı yerde üç platform belirdi. Her platform, patikanın üzerinde çıkıntı yapan uzun bir direği destekliyordu ve direklerin tepesine uzun iplerle tutturulmuş kum dolu üç torba vardı. Torbalar platformların üzerinde duruyordu.

Açıkçası, bir engelli parkur. Yüksek riskli, eğlenceli ve en iyisi de hiçbir küçük hayvanın zarar görmeyeceği bir parkur. Mükemmel.

"Hazır mısın?" Gaston bana sordu.

İçeceklerin olduğu masaları sakladım. "Sabırsızlanıyorum."

"Ve geri döndük! Lütfen sıradaki adayımız Meer Hanesi'nden Leydi Bestata'ya sıcak bir karşılama yapın."

Bestata ilk sütuna yaklaştı, atladı, elleriyle yakaladı ve tek ayağının üzerinde durarak tepeye tırmandı.

"Bu gösteri için," diye duyurdu Gaston, "gönüllülere ihtiyacımız olacak."

Tüm otrokar bölümü ayağa kalktı.

"Sadece üç kişiye ihtiyacımız olacak. Lütfen aranızdan seçin."

Ben otrokar bölümünden platformlara tek tek köprüleri yaparken kısa bir karmaşa yaşandı. Üç otrokar ortaya çıktı ve platformlardaki yerlerini aldı.

"Leydi Bestata bu tehlikeli yolun diğer ucuna doğru ilerlerken, lütfen elinizdeki kum torbalarını kullanarak onu sütunlardan indirip arenanın zeminine düşürmek için elinizden geleni yapın."

"Onu indirecek ilk kişiye ahırımdan bir savok!" Surkar kükredi.

Otrokarların savok bineklerinden daha çok değer verdikleri çok az şey vardı.

"Sadece kum torbalarını kullanarak!" Gaston ekledi. "Atışınızın sayılması için yere değmesi gerekiyor. Hazır mısınız, Leydi Bestata?"

Gözlerinin üzerine uzun siyah bir bez bağladı. "Hazır."

Kalabalık iyi bir gösteri bekleyerek takdirle mırıldandı. Kosandion öne doğru eğildi, yüzünde sadece ilgi vardı. Öfkesinden eser kalmamıştı. Hâlâ oradaydı, sadece saklıyordu.

Bir an çaldı. Bestata iki uzun, ince kılıcını kınından çıkardı ve bir sonraki sütunun üzerine sıçrayarak sanki sağlam bir zeminmiş gibi üzerinden geçti. Kalabalık tezahürat yaptı.

Sütun yolundaki ilk dönemece doğru hızla ilerledi. Platformun yanındaki otrokar ilk çantayı kaptı ve Bestata'ya doğru savurdu. Beştata geri çekildi, sol ayağının parmak uçları üzerinde dengede durdu, tehlikeli bir şekilde sütuna yaslandı, kılıçlarını denge için yanlarına uzattı. anta önünde ıslık çaldı. İleri atıldı ve çanta dev bir sarkaç gibi geri savrularak az önce bıraktığı noktaya doğru savruldu.

İkinci torba onu yarım saniye farkla ıskaladı. Üçüncüsü çok uzağı gitti ve vampir şövalyenin bir adım uzağında döndü. Bir an sonra Bestata menzilden çıktı ve bir sonraki platforma doğru koşmaya başladı.

Bir sonraki otrokar, kızıl saçlı iri bir kadındı ve hızdan ziyade stratejisine güveniyordu. İlk torbayı döndürerek Bestata'ya doğru bir daire çizdirdi, ikinci torbayı yakaladı, hafifçe sağına doğrulttu ve bıraktı. İlk torba havayı yarararak kavis çizdi. Her nasılsa vampir şövalye bunun geldiğini hissetti ve yan taraftaki bir sütuna sıçrayarak ikinci torbanın yoluna girdi.

Kalabalık dondu kaldı.

İkinci anta doğrudan göğsüne doğru uçtu. Bestata sol kılıcını savurdu. Siyah kılıç vınlayarak hazır hale geldi ve torba arenanın dibine düştü, ortadan ikiye ayrıldı, kumu zafer konfetisi gibi döküldü.

Seyirciler kükredi.

Bestata koştı. Otrokar üçüncü torbayı savurdu ama artık çok geçti.

Gözlemcilerin olduğu bölümde Karat öne doğru eğilmiş, lazerle Bestata'ya odaklanmış ve açıkça onun tehdit potansiyelini yeniden değerlendiriyordu. Dagorkun ellerini salladı ve savaş sesiyle böğürdü, "Atın şu lanet çantayı! Sallamayın aptallar, atın!"

Üçüncü otrokar, zayıf, güçlü kaslara sahip, yaşlı bir erkekti, belli ki tecrübeliydi, onu duymuş olmalıydı. Arenayı ses geçirmez hale getirmemiş olsaydım Dallas'taki insanların da onu duyacağından emindim.

Tecrübeli oyuncu çantayı tek eliyle kavradı, bir cirit atıcısı gibi arkasına yaslandı ve serbest bıraktı. Torba havada yırtıldı ve Bestata'nın sağ ayağı bir sonraki sütuna dokunduğu anda ona çarptı. Torba patlayarak bir kum fıskiyesine dönüştü. İşkence dolu bir yarım saniye boyunca, aşağıdaki kum zemine elli fit düşmenin eşiğinde sallanıp durdu.

Düşerse canı yanardı. Bu kadar büyük bir düşüş, zırhlı bir vampire bile zarar verebilirdi.

Eğer düşerse, onu yakalamak zorundaydım.

Bestata geriye doğru sıçradı, kollarını kanat gibi açarak düşüşünü bir sıçramaya dönüştürdü. Sağ kılıcı yere saplandı. Uçarken sağ kolunu başının üzerine doğru fırlattı ve tam vücudu düşmeye başlarken eliyle başka bir sütunu yakalayıp ona tutundu.

Kalabalık çığlık attı; Meer Hanesi zafer, Surkar'ın delegasyonu ise öfke içindeydi.

"Ona vurdu, tam göğsünden vurdu! Her şey bitti!" Otrokar bölümünden biri uludu.

"Hiçbir parçası yere değmedi!" House Meer çığlık atarak karşılık verdi.

Son platformdaki kıdemli otrokar ikinci torbayı kaldırdı, nişan aldı ve fırlattı. Bestata kolunu büktü ve doğruca sütunun üzerine sıçradı. Torba taşa çarparak onu kıl payı ıskaladı.

Bestata insanlık dışı bir zarafetle sıçrayarak ileri atıldı.

Usta hırladı, son çuvalın ipini yakaladı ve aşağı doğru çekti. Direğin tepesi kırıldı. Onu yakaladı, ipi ondan kopardı, torbayı yırttı ve ipi bir kement gibi salladı.

Bestata neredeyse son sütuna varmıştı. "Hileci!" Kulaklığıma tısladım. "Durdurayım mı?" Gaston sordu.

"Hayır," diye homurdandım.

Sean, "Bırakın bu iş böyle devam etsin," dedi.

Otrokar kementini savurdu. Bestata tek ayağı üzerinde bir dansçı gibi döndü ve ipi şok edici bir hassasiyetle kesti. Kalabalık ne olduğunu anlamadan önce son sütuna atladı ve göz bağını çıkardı.

Meer Hanesi tezahüratlarla ayağa kalktı. Karat ayağa kalktı, ellerini başının üzerine kaldırdı ve alkışladı. Onun yanında, Dagorkun Surkar'a baktı, sağ elini avuç içi yere bakacak şekilde uzattı ve sanki görünmez bir kolu itiyormuş gibi aşağı indirdi. Genellikle gençlere ve etrafındakileri utandıran astlara özgü bir Horde jestiydi bu. Bu, "Her şey bitti ve söyleyeceğin hiçbir şey bunu düzeltmeyecek" anlamına geliyordu.

Surkar yumruğunu sıktı ve sandalyesine vurdu.

Emektar çığlık atarak öfkesini dışa vurdu. Bestata kılıcını ona doğrulttu ve ilerlemesini işaret etti. O başladı

platformun kenarına doğru. Hayır, yapamazsın. Handan bir dal çektim. Onu belinden kavradı ve otrokar bölümüne geri bıraktı.

Arenayı eski haline getirmek ve herkesin sakinleşip yerlerine oturmasını sağlamak beş dakika daha sürdü. Sonunda sahne geri gelmişti ve Gaheas'ın altındaki beyaz ışığı durdurdum. Nycati sahneye doğru ilerledi. Elinde ud ile kanun arasında bir yerde duran yaylı bir enstrüman tutuyordu.

Oh iyi. Umarım bu zarif ve rahatlatıcı olur ve herkes sakinleşir ve nefes alır.

"Ben sadece basit bir müzik öğrencisiyim," dedi Nycati. "Bugünkü yeteneksizliğimle sizi gücendirdiğim için lütfen beni bağışlayın. Klasiklerimizden birini, benden önce pek çok kişinin benim umduğumdan çok daha büyük bir ustalıkla çaldığı eski bir melodiyi çalmaya hazırlanmıştım. Ama bana ilham geldi. Bugün size yeni bir melodi getirdim, daha önce hiç duyulmamış bir melodi. Bunu Leydi Bestata'ya ithaf ediyorum."

Bestata oturduğu yerde
irkildi. Kosandion daha dik
oturdu.

Nycati durakladı, enstrümanı sol elinde tutarken sağ eli tellerin üzerinde gezindi ve tıngırdattı. Sağır edici bir elektrik notası arenayı yırttı ve göğsümde titreşecek kadar yüksek bir sesle hızlı ve karmaşık bir akora dönüştü.

Oh lanet olsun.

Şarkı arenada yükseldi, öfkeli, hızlı, mücadele ediyor, savaşıyor, geri çekiliyor ve daha da sert bir şekilde geri dönüyordu, güzel ve ölümcül, kılıcını savuran bir vampir şövalye gibi. Baskıya daha fazla dayanamayıp sonunda zafer kazanana kadar yükseldikçe yükseldi ve yürek parçalayan bir şarkıya dönüştü

Kreşendo, o kadar dokunaklı ve derindi ki, bunun için hiçbir kelime yoktu.

Son sesler de solup gitti. Yanaklarım öfkeli gözyaşlarımdan ıslanmıştı. Arena tamamen sessizdi, sanki hepimiz şarkının sonunun yasını tutmak için bir araya gelmiştik. Bestata şoka girmiş görünüyordu. Gözleri fal taşı gibi açılmıştı, yüzü solgundu, elleri kılıcını sanki bir can simidiymiş gibi kavramıştı. Nycati ona başını salladı.

Bunu asla unutmayacağım.

Gaheas prensi döndü ve koltuğuna geri döndü.

"İnanılmaz!" Gaston gürledi. **"Tüm galakside başka nerede böyle eğlenebiliriz ki? Dostlar, yaşlandığımızda torunlarımızı bu günün efsanesiyle şaşırtacağız."**

İşimi yapmak zorundaydım. Kolumla yüzümü sildim. Ne sakinleşmiş ne de yatışmıştım. Kendimi huzursuz ve üzgün hissediyordum, sanki benden değerli bir şey koparılmıştı ve onu geri almam gerekiyordu. Şarkıdaki tüm duygular hala içimde kaynıyordu ve heyecanı dışarı atmak için bir şeyi yumruklamak istiyordum.

Gaston, **"Lütfen sıradaki adayımıza hoş geldiniz deyin," diye** söze başladı.

Beyaz ışığı otrokarlar ve Arzu Tapınağı arasında dolaştırdım ve otrokar bölümünde durdurdum. Buyurun, istediğiniz gibi, Majesteleri.

Surkar ayağa kalktı ve pelerinini omuzlarından attı. Kalabalığın nefesi kesildi. Gülümseyen Takım bölümünde Amphie kıpkırmızı oldu.

Surkar, tıpkı ateşin etrafında Caldenia ile konuşurken olduğu gibi Güneyli eteği, botları ve başka hiçbir şey giymemişti. Bu

dikişler ve deri kemerlerle süslenmiş resmi bir tören eteği değildi. Otrokarların bazen geniş aileleriyle yedikleri akşam yemekleri gibi resmi olmayan durumlarda giydikleri gündelik bir etek bile değildi. Hayır, bu şey yıllarca giyildiği için yırtık pırtıktı ve en az iki santim kısaydı. Siyah kravatlı bir davete ev içi eşofmanlarıyla gelmişti.

Dagorkun'a baktım. Elleriyle yüzünü kapadı ve ellerinin içine sert ve öfkeli bir şeyler küfretti. Karat uzandı ve omzunu sıvazladı.

Surkar eteğindeki kınından büyük, kavisli bir bıçak çıkardı. Teknik olarak, muhtemelen kısa bir kılıçtı. Bıçak şeklindeydi ama en büyük Bowie'den daha büyüktü, daha çok bir palaya benziyordu. Onu savurdu, elden ele geçirdi, sanki bir mıknaatısla kendisine bağıymış gibi parmaklarının üzerinde döndürdü ve sahneye indi.

Gaston'a Surkar'ın yeteneğinin ne olduğunu sormuştum, o da "Kılıç dansı" demişti. Surkar'ın yüzünde dans ifadesi yoktu. Cinayet okunuyordu.

Tam önümüzde durdu ve kılıcıyla Kosandion'u işaret etti. "Sen! Cesaretin varsa yüzleş benimle, Hükümdar."

Ne?

"Zamanıma değdiğini kanıtla bana," diye kükredi Surkar. "Yoksa zayıf bir çocuk gibi tahtının ve hizmetkârlarının arkasına mı saklanacaksın?"

"...Babası da aynıydı. Tümdengelim güçlerinin arzulanan çok şey bıraktığını söyleyelim. Bazı insanlar apaçık ortada olanla yüzleştirilmelidir."

Caldenia. Onu fiziksel üstünlüğünü en bariz şekilde göstermesi gerektiğine ikna etmişti.

mümkün olan her şekilde. Ve şimdi burada, İskoç eteğiyle, giyinmeye bile değmeyen Kosandion'a meydan okuyordu.

"Caldenia insanlarla konuştuğunda işte böyle olur," diye kulağıma hırladı Sean. "Ne yaptığını bilse iyi olur, yoksa güneşin neye benzediğini unutana kadar onu odasına kapatırım."

"Peki, Hükümdar?" Surkar sordu.

Kalbim göğsüme çarpıyordu. Kabul etme, kabul etme, kabul etme... Eğer oraya giderse, zarar görmesini engellememizin hiçbir yolu yoktu. Hanımızın tehlikede olduğunu biliyordu. Bunu neden yaptığımızı biliyordu. Neden bizi tehlikeye atsın ki? Neden yeğenini bir Otrokar şampiyonuyla arenaya soktu? Yanılıyor muydum? Kosandion'u öldürmek mi istiyordu?

Kosandion ayağa kalktı. Resven dikkatle, neredeyse saygıyla, Hükümdar'ın omuzlarındaki cübbeyi çıkardı. Altında siyah bir giysi vardı. Zırh değildi, savaş sınıfı da değildi, sadece giysiydi, üzerine yapışan, hiçbir koruma sağlamayan, vücuda oturan bir giysiydi.

Kosandion elini uzattı. "Bıçak."

Miralitt bir adım öne çıkıp bir bıçak çıkardı ve eline tutuşturdu. Sade bir sapa sahip, yaklaşık yedi inç uzunluğunda, yukarı doğru eğimli bir profile sahip siyah bir sabit bıçaktı.

"Bir yola ihtiyacım var, hancı," dedi Kosandion.

Ona bir yol açmak istemedim. Kıçını tekrar o tahta oturtmasını istedim.

"Dina," dedi Kosandion.

Ahh. Güzel. Gertrude Hunt'ın bizim bölümden aşağıdaki sahneye doğru kıvrılan dar bir rampa açmasına izin verdim. Kosandion başıyla onayladı ve telaşsız ve sakin bir şekilde aşağı inmeye başladı.

Başka yolu yoktu. Yapabileceğimiz bir şey yoktu.

Sahneye ulaştı. Rampayı yerinde bıraktım. Her ihtimale karşı.

İki adam karşı karşıya geldi. Boyları aynıydı ama otrokar en az elli kilo daha ağırdı. Omuzları daha genişti, bacakları ağaç gövdesi gibiydi ve kısa kılıcını salladığında kocaman sırtındaki kaslar şişiyordu.

Bunun sonu kötü olur.

Surkar kılıcını basit bir baş üstü vuruşuyla savurarak saldırdı. Basitti ama üstün gücüyle besleniyor ve yılların deneyimiyle yönlendiriliyordu. Durdurulamaz bir güçtü, kütesini ve momentumunu bu savuruşa gömüyordu.

Kosandion bileğini yakaladı, onu ileri doğru çekti, vuruşla birlikte hareket etti ve Surkar'ın sağ dizinin yan tarafına bir tekme indirdi. Kıkırdak çatırdadı, ses yakınlaştırma yapan düzinelerce ekran tarafından yükseltildi. Surkar'ın bacağı kıvrıldı ve vuruşuna harcadığı güç onu dizlerinin üzerine çöktetti. Kosandion Surkar'ın kolunu büktü ve omzunu acımasız bir şaklamayla yerinden çıkardı.

Oh.

Surkar'ın ağzı şok içinde açık kaldı. Böyle olmaması gerekiyordu ve akli hâlâ gerçeği yakalamaya çalışıyordu.

Kosandion bıçağıyla Surkar'ın boynuna ince bir çizgi çekti, deriyi zar zor sıyırdı, kılıcı otrokarın zayıflamış parmaklarından aldı ve inceledi.

"Bu hediye için teşekkür ederim, Grast ve Ulde'nin oğlu. Bu buluşmanın bir hatırası olarak saklayacağım."

Hükümdar döndü ve rampaya doğru ilerlemeye başladı.

Gözlemcilerin olduğu bölümde Caldenia'nın yüzü vahşı ve gurur dolu bir şekilde parlıyordu.

Arena elektriklenerek patladı. Kosandion rampayı tırmanarak yerine döndü, sırtı seyircilere dönüktü ve yüzü asık ve soğuktu.

Surkar sonunda dayak yediğini fark etti. Cam gibi gözlerle etrafına baktı. Bunu yüzünden anlayabiliyordum - gerçekten olmuştu ve herkes bunu görmüştü. Bu onu sadece sarsmadı. Dünyasını paramparça etti. Kendisi ve bu hayattaki yeri hakkında doğru bildiğı her şeyin yanlış olduğu bir saniye içinde kanıtlandı.

"Sean?" Fısıldadım.

"Onu yakaladım."

Surkar sahnenin zeminine gömüldü. Onu yuttu, başının üzerine kapandı ve Sean'ın medward'a doğru hareket ettiğini hissettim.

Gaston, **"Lütfen son adayımıza sıcak bir karşılama yapın," diye** anons etti. Az önce olanlara değinmeye bile çalışmadı. İyi karar.

Kosandion tahtına oturdu. Yüz ifadesi taştan oyulmuş gibi sertti. Surkar'ı yenmek ona hiç keyif vermemişti. Öfkesini bile dindirmemişti.

Leydi Wexyn ayağına kalktı. Yumuşak müzik arenayı doldurdu, melodi hüznü ve özlem doluydu. Melodi eşliğinde hafifçe sallanarak kendi bölümünden sahneye doğru rampadan aşağı doğru yürüdü. Altın peçesi kayarak düştü ve güzel bir kelebeğin kanatları gibi arkasında dalgalandı. Duvağını sahnenin kenarına bıraktı. Altın ipliklerle işlenmiş ve kırmızı değerli taşlarla süslenmiş kehribar rengi bir cübbe giymişti. Saçları sanatkârane bir çağlayandı.

Altın bir örümcek ağı, değerli metallere çiçekler ve mücevherlerle parıltı veren bir taç. Kollarında bilezikler vardı.

Parmaklarıyla sağ bileğine dokundu ve bilezikler yere, duvağının üzerine yuvarlandı. Sol bileğine dokundu ve diğer süsler de yere döküldü. Başındaki tacı çıkardı ve altın kumaşın üzerine bıraktı, sanki folyodan yapılmış gibi attı. Çiçekleri teker teker çekip çıkardı ve düşmelerine izin verdi. Narin altın ağı düştü ve başını sallayarak koyu renk saçlarını serbest bıraktı. İşlemeli cübbesine dokundu ve cübbe üzerinden kayd. Üzerinde geniş etekli ve bol kollu, mavi beyaz sade bir elbise vardı. Hafif bir esinti kıpırdadı ve neredeyse ağırlıksız kumaş hareket etti.

Leydi Wexyn altın terliklerinden çıktı ve sahnede yalınayak döndü; saçları uçuşuyor, vücudu müzikle sallanıyordu. Elbisesi bir bulut gibi etrafında süzülüyordu. İnanılmaz bir güzellikle hareket ediyordu, ruhani ve aynı zamanda çok insani. Dansı kasvetli ve karanlık olan her şeye karşı savaşıyordu. Öfke ve hoşnutsuzluk dolu dünyada o, sevgi ve umut gibi yok edilemez ve güçlü, yatıştırıcı bir ışıktı. Bu bir hediye idi ve sadece tek bir kişi için.

Kosandion kıpırdamadan oturdu.

Arenada yüzlerce varlık vardı ama hiçbirimiz yoktuk. Sadece ikisi vardı. Bu onların anıydı ve onları rahatsız etmemek için nefesimi tuttum.

Yine FrInnDay ve Yetenek Sınavı sona erdi. Zevksizce yapılan boğulmalar, güzel danslar, şiirler ve kendinizi küçümsemeye dair sert dersler vardı.

Rakip. Kendi taraflarında olduğundan kesinlikle emin olmadıkça Caldenia'yı asla dinlememek gerekir.

Kosandion

adaylardan etkilendi mi? Teyzesinin entrikalarını takdir ediyor muydu? Ne de olsa babasını öldürmüştü.

Hükümdar'ın kalbini kim bilebilir? Oldukça kaslı bir göğüste atan, muamma ile sarmalanmış bir gizem. İzin verin

Bakalım ne olacak.

Delegeler tünelleri kullanarak kendi odalarına gitmek üzere arenadan ayrılırken Kosandion bana doğru eğildi ve "Teyzemin sık sık yürüyüşe çıktığını duydum" dedi. Gerçekten de Majesteleri'nin günlük yürüyüşlerinden hoşlandığını teyit ettim ve o da "Ben de yürümek isterim. O kadar oturduktan sonra bacaklarını esnetmek iyi gelir." Başımı salladım, oradan uzaklaştım, hana doğru uzandım, kamarasına gitmekte olan Caldenia'yı buldum ve Kosandion'un yeni keşfettiği ılımlı egzersiz sevgisini sessizce onunla paylaştım.

Şimdi Kosandion göletimizin yanındaki ağaçlara bakarken ben birkaç metre ötede bekleyip onu izliyordum ve kıyafetlerini değiştirmeyi fırsat bilen Caldenia hanın içinden bize doğru ilerliyordu.

Sean çalılarının arasından çıktı. "Duvarlardan geçme" olayını yeni bir seviyeye taşıyordu. Aslında bilinen bir kapıyı kullanmak daha kolaydı ama rastgele yerlerden çıkmak nedense ona cazip geliyordu. Elimi uzattım ve o da sessizce sıktı.

"Surkar nasıl?" "İyileşiyor.

Onu sakinleştirdim."

"Misilleme yapmasından endişe etmeli miyiz?"

Sean başını salladı. "Ne zaman dayak yediğini biliyor.

Bayılmadan önce konuşmuştuk. Bunu kabullenmeye

başlıyor." "I

Yapma. anlamak neden o

açıldı ile

böyle a

doğrudan saldırı."

"Çünkü daha önce birçok kez işine yaradı. Sıradan bir insana bir silah vererseniz ve Surkar'ın boyutlarında biri ona kılıçla saldırırsa, çoğu insan silahı unutur ve yoldan çekilmeye çalışır ya da kendini korumak için ellerini havaya kaldırır. Bu içgüdüsel tepkinin üstesinden gelmek eğitim gerektirir. Kosandion'un bir kalkanı olsa ve engellemeye çalışsa bile, güç farkı çok yüksektir. Surkar kalkanı ve Kosandion'un kolunu kırardı."

"Kosandion'un eğitilmiş olduğu açık."

Sean iç çekti. "Surkar'ın öğrendiği gibi. Ona, genetik modifikasyon ve sınırsız kaynaklara sahip Hükümdar statüsündeki bir kişinin mevcut en iyi savaş eğitmenlerine erişebileceğinin hiç aklına gelip gelmediğini sordum."

"Ne dedi?"

"Onlara neden ihtiyacı olsun ki?" dedi. Onun bir ordusu ve korumaları var. Bir savaşçı gibi görünmüyor."

"Tür önyargısı ona tuzak kurmuş," dedim. "Otrokarlar o kadar uzmanlaşmış ki kimin menzilli savaşçı, kimin ön cephede savaşan bir yiğit olduğunu bir bakışta anlayabiliyorsun. Kosandion en iyi ihtimalle bir stratejist ya da taktisyen gibi görünüyor."

"Evet," diye kabul etti Sean. "Surkar rakiplerini büyüklüklerine ve ne giydiklerine göre değerlendirir.

Vampir şövalyeler savaşçıdır çünkü iridirler ve zırh giyerler. Kosandion bir savaşçıya benzemiyor ve Surkar onu fiziksel bir tehdit olarak görmüyor. Kafasında,

Kosandion'u bir sivrisinek gibi ezecekti ve sonra Hükümdarlık onu bu yüzden çok sevecekti, Hükümdar'ı onu eş olarak almaya zorlayacaklardı." "Yani Surkar sivil olduğunu ve kendisine denk olmadığını düşündüğü bir adamı dövmeyi mi planlıyordu? Ve düşündü ki

insanlar onu bunun için sever miydi?" "Temel olarak."

"Onu pek de iyi bir şekilde tasvir etmiyor."

Sean omuz silkti. "Ben gittiğimde kafasına dank ediyordu. Eğer durup düşünseydi, o meydan okuma asla gerçekleşmezdi, ama gerçekleşmedi, çünkü Caldenia kafasını sis ve saçmalıklarla doldurdu. Kosandion'a meydan okumasını hiç önermedi. Onu sadece o kapıya götürdü, diğer taraftaki parlak dünyayı gösterdi ve o da kapıdan kendi başına atladı."

Uzakta bir kapı açıldı. Caldenia geliyordu. "En sevdiğin kişi yolda."

Sean alçak bir sesle gürledi.

Titredim. "Çok korkutucu."

"Onlara bakıcılık yapmamı ister misin, böylece sen de biraz mola verebilirsin?" diye sordu.

Başımı salladım. "Caldenia benim yanımda daha rahat. İçimden bir ses bunun zor bir toplantı olacağını söylüyor."

Caldenia patikanın dönemecini döndü. Üzerinde trompet siluetli, bateau yakalı, boynunun hemen altından yatay bir yırtmaçla kesilen soluk bir elbise vardı. Dar kolları yarı saydamdı, tüle benzeyen bir kumaştan yapılmıştı ve küçük bir pelerin omuzlarından dizlerine kadar zarif kıvrımlarla iniyordu. Yürüdükçe metalik kumaş hafifçe parılıyordu; ne pembe, ne bej, ne de lavanta rengindeydi ama üçünün kesişme noktasındaydı. Yaşlılık izlenimi vermeden güç ve olgunluk ifade eden muhafazakâr bir elbiseydi.

Bu aynı zamanda artık neredeyse hiç giymediği bir tarzdı. Ulusal kökenleri bu kıyafette yankılanıyordu. Eskiden olduğu gibi devlet başkanı gibi görünüyordu.

Hanın zili çaldı ve aynı anda durakladık. Dushegub'lar Çukur'un duvarlarını yumruklamaya karar vermişlerdi. Sean elimi tekrar sıktı ve patikadan aşağı doğru yürüdü. Sean onların bu davranışlarından bıkmıştı ve Dushegub'lar pişmanlığın ne demek olduğunu öğrenmek üzereydiler.

Caldenia ve o patikada birbirlerinin yanından geçerek zıt yönlerde doğru ilerliyorlardı. Ona kaşlarını kaldırdı ve bana yaklaştı.

"Oldukça sinirli görünüyor," dedi.

"Surkar'a kalıcı olarak zarar verdin."

"Ben öyle bir şey yapmadım."

"Onun ruhunu kırdın."

"O zaman başlangıçta o kadar da güçlü değildi. Acı en iyi öğretmendir. Dersini öğrenip öğrenmemesi beni ilgilendirmiyor."

"Yürüyelim mi majesteleri?"

Kosandion'a doğru baktı, biraz daha derin bir nefes aldı ve yavaşça patikadan aşağı inmeye başladı. Yeğeni ağaçları incelemeye devam etti. Caldenia, Kosandion'la aynı hizaya geldi ve onu geçerken dönüp yürümeye başladı, onun hızına ayak uydurdu. Güzel patikada tek kelime etmeden yürüdüler. Ben de birkaç adım geriden takip ettim.

Dallarda kuşlar ötüyordu. Gölette bir balık sıçradı.

Gertrude Hunt, Resven ve ekibinden iki kişinin geçitten geçerek hanı terk ettiğini haber verdi. Resven geldiklerinden beri Kosandion'a yapışıp kalmıştı. Hanı ilk kez terk ediyordu. Tony geçidin yanındaydı, muhtemelen Şansölye'nin dönüşünü bekliyordu.

"Sees Lathen'i duydun mu, Dina?" Kosandion sordu.

Kimsenin benden ev ödevimi yapmamı beklememesi çok eğlenceliydi. "Binlerce yıl önce burası galaktik bir imparatorluktu. Nesiller boyunca tek bir aile tarafından yönetilerek hayatta kaldı ama sonunda ikiye bölündü. Bir yarısı Yedi Yıldız Hükümdarlığı'nı, diğer yarısı ise Altı Yıldız Üstünlüğü'nü doğurdu."

"İyi bilgilendirilmişsiniz," dedi Kosandion. "Bu bir ideoloji farkıydı. Dominyon, yasalarını şekillendiren seçilmiş bir hükümet ve yürütme organına başkanlık eden kraliyet devlet başkanı ile anayasal bir monarşiyi tercih ediyor. Üstünlük ise..."

Sürüklenmesine izin verdi.

"Tiranlık," dedi Caldenia kuru bir sesle. "Yöneticinin gücünün teoride mutlak, pratikte ise siyasi mülahazalarla sınırlandırıldığı otokratik bir hükümetin medeni bir versiyonu."

"Bu kolektif bilinçle nasıl çalışıyor?" diye sordum.

"Aslında çok iyi," dedi Caldenia. "Demokrasi hakkındaki çirkin gerçek, kaygıyı beslemesidir. Hükümetin sorumluluğu, genellikle bilinçli kararlar vermek için gerekli farkındalık ve bilgiden yoksun olan vatandaşlara yüklenir. Yetkililerini seçmekle görevlendiriliyorlar, bunun üzerinde stres yaşıyorlar, kendi tarafları kaybettiğinde umutsuzluğa düşüyorlar ve hayatları bitmiş gibi davranıyorlar ve sonra seçtikleri hükümet kaçınılmaz olarak istemedikleri bir şey yaptığında ihanete uğramış hissediyorlar. Liderlikte istikrar yoktur, politikalar bir yönetimden diğerine çılgınca değişir ve kimse on yıl sonra ulusun nerede olacağını asla bilemez. Tam bir kaos."

İyi denemeydi. "Demokrasi bireyin haklarını korur. Tiranlık ise sadece seçilmiş birkaç kişiyi korur ve bu da pek iyi değildir."

"Tiranlık istikrar ve kurallar sağlar. Kurallara uyarsanız güvende olursunuz" dedi.

"Kişisel özgürlükler pahasına," dedim.

"Güvenlik için özgürlüklerini memnuniyetle takas edecek ne kadar çok varlık olduğunu bilerseniz şaşarsınız."

"Ben değil," dedim ona.

Bu Caldenia ve benim politika yüzünden ilk çatışmamız değildi. Galaksinin pek çok yerini gördüm ve zalim bir hükümetin ne tür dehşetlere yol açtığına şahit oldum. Kaos ve özgürlüğü her zaman sabit zincirlere tercih ederim. Evet, zaman zaman dağınık ve verimsizdi ama oy kullanabiliyordum, aday olabiliyordum, zulüm korkusu olmadan hükümetimizi eleştirebiliyordum ve bu paha biçilemezdi.

Caldenia omuz silkti. "Her ne kadar paradoksal olsa da, otoriter görüntüler halkı istikrara kavuşturma eğilimindedir. Vatandaşlar güçlü ve korkutucu bir lideri güven verici bulurlar. Tiran bir canavardır ama bu onların canavarıdır ve güçleriyle gurur duyarlar."

"Adil olmak gerekirse, Üstünlük sınırlı bir tiranlık uyguluyor. Üstünlük Parlamentosu da seçilmiş bir organdır," dedi Kosandion bana. "Bazen beceriksiz tiranları öldürüyorlar."

Caldenia omuz silkti. "İnsanın ayaktakımına bir kemik atması gerek Dina."

Bu çok garip bir konuşmaydı. İkisi de diğer kişinin varlığından haberdar olmadan benimle konuşuyordu.

Reşven geri döndü ve yanında iki kişi getirdi. Giden iki kişiyle aynı değillerdi. Bu bir ekip değişimi olmalı. Resven, Miralitt ve Orata'ya kendi çalışanları söz konusu olduğunda çok fazla özerklik vermiştik, çünkü personellerini duruma göre değiştiriyorlardı ve hiçbirimizin getirdikleri her personeli onaylayacak zamanı yoktu. Onlardan kişisel ekiplerini üç ya da daha az üyeden oluşturmalarını istemiştik.

"Hükümrânlık ve Üstünlük'ün yönetici aileleri yüzyıllar boyunca birbirinden uzaklaştı," dedi Kosandion, "Yine de her biri yöneticilerini seçmek için benzer bir yöntem izledi. İlk başta, hesaplanmış evlilikler ve doğal doğum, daha sonra birden fazla partneri olan ve birinin yönetmeye uygun olduğunu kanıtlaması umuduyla birçok çocuğu olan bir hükümdar ve son olarak genetik modifikasyon. Devlete ve halkına liderlik etmesi için biyomühendislikle üretilmiş tek bir varis."

Önümdeki iki kişi de bunun en iyi örnekleriydi.

Kosandion, "Bir buçuk asır önce Dominyon'un yönetici ailesine biyolojik bir saldırı oldu," dedi.

Caldenia ona sert bir bakış attı.

"Failler bulundu ve ortadan kaldırıldı, ancak olan olmuştu. Kısır bir kalıtsal hastalık, nesiller boyu süren dikkatli genetik seçilimi kalıcı olarak sona erdirmeye tehdidiyle soyu kasıp kavurdu. Ailenin dörtte üçünü yok etti. Yönetici aile otuz yıl boyunca bu hastalığı genetik kodlarından çıkarmak için mücadele etti ama hastalık tekrar tekrar geri geldi. Çocukları öldürdü ve doğal ve yapay rahimlerdeki yüzlerce embriyoyu yok etti."

Bunu hiç duymamıştım. Hakimiyet ya da Üstünlük belgelerinin hiçbirinde böyle bir şey yoktu.

Kosandion, "Üstünlük'ün soyu, dikkatli eş seçimi ve saf şans yoluyla elde edilen bu hastalığa karşı bir bağışıklık taşıyordu," diye devam etti. "Üstünlük, Umut Kıran Sürü ile arasında bir tampon görevi gören güçlü bir Hakimiyet'ten yararlandı. Soyların kadim birliğine saygı gösterme bahanesiyle gizli bir anlaşmaya varıldı. Caldıra ka ret

Üstünlük İmparatoriçesi Magren, Egemen Yeniden Doğuş'un iki varisini doğurmayı kabul etti. Bağışıklığın tam olarak aktarılmasını sağlamak için yapay rahim kullanılmayacaktı. Embriyolar her seferinde bir tane olmak üzere implante edilecek ve Magren çocuklarını kendi bedeninde taşıyacaktı."

"Çocuklarını doğmadan önce de severdi, doğduktan sonra da. Nasıl sevmesin ki? Kalp atışlarını annesiyle paylaşan bir çocuk..." Caldenia sessizliğe gömüldü.

Kosandion'un gözlerinde hüzün titreşti. Bir şekilde bundan fazlası vardı.

Kosandion hikâyesine devam etti.

"Bir varisin yaratılması karmaşık bir süreçtir. Varis gebe bırakılmaz ama yaratılır. Gebelik ister annenin içinde ister yapay bir rahimde gerçekleşsin, varisin genetik yapısı kardeşlerinden kökten farklıdır. Varisin amacı hükmetmektir."

Mantıklı.

"Varisi yetiştirmek, ona eğitim ve rehberlik sağlamak ebeveynlerin tüm dikkatini gerektirir. Mirasçının ebeveynleri kararlı ve sevgi dolu bir ilişki içinde olsalar bile, mirasçı yetişkinliğin eşiğine gelene kadar başka çocuk sahibi olmayı ertelerler. Ve bu diğer çocuklar mirasçı değildir, hiçbir zaman da olmayacaklardır. Varis ölürse, istenen gen setini taşıyan başka bir geliştirilmiş embriyo yaratılacak ve zamanla yeni bir varis doğacaktır."

"Çok yalnız bir çocukluk geçirmişsiniz gibi görünüyor," dedim.

"Tasarım gereği. Varisin ilk önceliği ulustur," diye yanıtladı Caldenia.

Kosandion başını salladı. "Birinin kardeşlerine çok fazla bağlılık duyması, hükümdarın kardeşlerine göre karar vermesine yol açabilir.

mantıktan ziyade duygular."

"Yaş farkı diğer çocukların iktidar için rekabet etmemesini de sağlıyor. Her ne kadar varisle boy ölçüşemeyecek olsalar da, bazıları eksikliklerine rağmen çabalıyor." Caldenia'nın sesi sertti. "Ne yazık ki, gücünü istediği gibi kullanacak bir tiran yetiştirdiğinizde, mantıklı olsalar bile kurallar pencereden dışarı çıkar."

"Caldira, en küçükleri on yaşına gelene kadar birlikte yetiştirilmeleri şartıyla varisleri doğurmayı kabul etti. Dominyon'un kabul etmekten başka çaresi yoktu. İki yıl arayla biri kız diğeri erkek iki varis doğdu. Birlikte kardeş gibi yetiştirildiler ve anneleri ikisinin de üzerine titredi. En iyi eğitimi aldılar, en iyi öğretmenleri paylaştılar, ancak müfredatları büyük ölçüde farklıydı. Büyük olan kız çocuk geleceğin İmparatoriçesi olmak üzere yetiştirilirken, küçük kardeşi Hükümdar olacaktı."

"On iki ve on yaşlarındayken," dedi Caldenia, "nadiren yapılan devlet törenleri dışında birbirlerini bir daha asla göremeyecekleri beklentisiyle birbirlerinden koparıldılar."

Vay canına.

"Yıllar geçti," diye devam etti Kosandion. "Kız çocuğu İmparatoriçe oldu ve sonunda bir varis doğurdu. Kızı on beş yaşındayken ayrılıkçı bir grup tarafından suikasta uğrayarak öldü. On yıl sonra tekrar denedi. Oğlu otuzlu yaşlarına kadar yaşadı, bir filoyu bizzat savaşa götürmekte ısrar etti ve bunu yaparken öldü."

Oh. Bilmiyordum. Caldenia'nın kamu dosyasında ailesinden hiç bahsedilmiyordu. Yüzünde hiçbir ifade yoktu. Bir mankene benziyordu.

"Erkek kardeşi Hükümdar oldu ve üç varisini kaybetti. Dördüncü varisi ergenlik çağındayken, Hükümdar ve karısının doğal yollardan biri kız biri erkek iki çocukları daha oldu. Varisin, kardeşlerine sınırsız erişim izni verilecek yaşta olduğuna karar verildi."

"Peki ya teyzesi?" Ben sordum. "Onu hiç gördü mü?"

"Dört kez," dedi Kosandion. "İlk olarak, o doğduğunda gizlice ziyaret etti. Belli nedenlerden dolayı bu ziyareti hatırlamıyor ama ona anlatılmış. İkincisi üç yaşındayken ve çok hastayken. Yatağının yanına oturmuş, elini tutmuş ve eğer yaşamazsa odadaki herkesi öldüreceğine yemin etmiş. Üçüncüsü on iki yaşındayken oldu. Dominyon ve Üstünlük arasındaki On Yıllık Zirve için gelmişti ve gece geç saatlerde, onunla ve başarılarıyla gurur duyduğunu söylemek için ağır koruma altında beş dakikalığına onunla buluştu."

Caldenia sanki sağır olmuş gibi gölete baktı. "Peki ya son sefer?" diye sordum.

"Yıllar sonraydı. Hükümlanlık iç karışıklıkla karşı karşıyaydı. Teoride herkes krallığın gelişmesi ya da yok olması gerektiğini kabul eder. Pratikte ise insanlar değişime direniyor çünkü bu yaşam tarzlarını tehdit ediyor. Ulusun geleceği hakkında endişelenmeme lüksüne sahipler. Sadece şu anda ve burada hayatta kalmayı önemsiyorlar. Ne kadar ihtiyaç duyulsa da herkes Hükümdar'ın reformlarını desteklemedi. Onu öldürmek için bir komplo kuruldu ve uyuyan genetik hastalığı yeniden diriltten biyolojik bir ajanla enfekte oldu. Hiçbir zaman tamamen ortadan kaldırılamadı. Sadece bastırılmıştı."

Caldenia kollarını göğsünde kavuşturdu ve suya bakan bir bankın yanında durdu. Yeğeni de onun yanında durdu.

Birbirlerinden bir metre uzakta, birbirlerine bakmadan durdular.

Tüm bunlar çok üzücü ve korkunçtu.

"Hükümdar öleceğini biliyordu," dedi Kosandion. "Eğer ölümünün gerçek nedeni ortaya çıkarsa, ki çıkacaktı, varisinin uygunluğu sorgulanacaktı. Bir önceki neslin genetik zayıflığı çok iyi belgelenmişti. Zaten yabancı bir gücün dış tehdidiyle karşı karşıya olan ve bir iç kriz yaşayan Dominyon daha da parçalanacaktı. Varis hala çok gençti, yetişkinliğe altı ay kalmıştı. Bir iç savaştan kaçınmak için yeterli bir güç tabanına sahip değildi."

"Onu öldüreceklerdi," dedi Caldenia, sesi sert ve sıkı kontrollüydü. "Varisi ve diğer iki çocuğu öldürecekler ve sonra da onların cesetleri üzerinden pençelerini geçirerek tahta çıkacaklardı."

"Hükümdar, hastalığın tüm belirtilerini gizleyecek bir şekilde ölmek zorundaydı. Biri onu öldürmeli ve bunu üstlenmeliydi. Hükümdar rastgele biri tarafından öldürülemezdi çünkü bu hanedanın zayıf görünmesine neden olurdu. Hükümdarlık içinden biri tarafından öldürülemezdi, çünkü bu, tüm hizbinin bu tehdidi tespit edemediği için beceriksiz görünmesine ve oğlunun yükselişinin tehlikeye girmesine neden olurdu."

Bu işin gidişatı hoşuma gitmedi.

Kosandion gözlerini gölete dikti. "Suikastçı güçlü biri olmalıydı. Korkutucu biri. Bu cinayeti o kadar gürültülü, o kadar çirkin hale getirebilecek, tüm Dominyon'un varisin arkasında sempati ile birleşmesini sağlayacak araçlara ve nedene sahip biri. Zayıf biri yerine

Bir tehdidi öngöremeyen ve ona karşı koyamayan merhum Hükümdar şehit olmak zorunda kaldı, adı bir savaş çığlığı oldu."

Ensemdeki tüyler diken diken oldu.

"Hükümdar son kez kız kardeşinden yardım istedi. O da geldi."

"Elbette geldim. O benim küçük kardeşimdi," dedi Caldenia sessizce. "Sonuçta sahip olduğumuz tek şey ailemiz."

"Halam beni dördüncü kez ziyaret ettiğinde, babamı zehirleyişini izledim," dedi Kosandion. "Resven beni buna şahit olmam için getirmişti. Gizli bir geçitte durup bunu izledim, böylece daha sonra Hükümdarlık'ın karşısına çıkıp teyzemin babamın katili olduğunu dürüstlük ve samimiyetle söyleyebilecektim. Hükümranlık benim ıstırabımı ve üzüntümü hissedecek ve bunların doğru olduğunu bilecekti."

"Çok üzgünüm," dedim onlara.

"Merhametini koru," dedi Caldenia. "Sonuçlarını biliyordum."

Caldenia'yı hiç bu kadar kırılgan görmemiştim. Şu anda camdan yapılmış gibiydi, dikkatsiz bir dokunuş onu paramparça edecek gibiydi. Tahtından vazgeçmiş ve kardeşinin çocuklarını kurtarmak için iki ulusu çatışmaya sürüklemişti. Ve onu tanıdığım kadarıyla, bir an bile tereddüt etmemişti.

Tony, Resven ve iki ziyaretçi hanı geçip patikadan bize doğru geliyorlardı.

Kosandion gülümsedi, dudakları acı bir şekilde ayrılmıştı. "Bu halamın her şeyine mal oldu. Daha önce kendisinden korkulurdu ama şimdi hakarete uğruyor ve hor görülüyordu. Onlarca yıllık dikkatli yönetimi unutulmuştu. Üstünlük, Hükümranlık'tan gelen toplu keder karşısında

şok oldu,

ona karşı döndü. İktidarı elinde tutmak için mücadele etti ama sonunda bu mücadeleyi bırakıp kaçtı."

Caldenia ona uzun uzun baktı ve kırılganlığı buharlaştı. "Yine de hayattayım ve gayet iyiyim. Tüm galaksi yıllardır beni kafamdan ayırmaya çalışıyor, yine de buradayım... ne diyorlardı canım? En iyi hayatımı yaşıyorum."

Kosandion sonunda başını çevirdi ve ona baktı. "İyi olmana sevindim."

Kadın tekrar ona baktı. "Bu kadar ciddileşmene gerek yok canım. Unutma, seni kundakta da gördüm. Sadece ben iyi değilim, ama sen hâlâ benim yardımına ihtiyaç duyuyor gibisin."

Kosandion eğildi. "Surkar için teşekkür ederim."

"Küçük bir şeydi. Başınızı eğmeyin. Sen hükümdarsın."

"Ve sen her zaman İmparatoriçe olacaksın."

Majesteleri homurdandı. "Neyin imparatoriçesi? O aptallara iyi yağlanmış bir makine gibi işleyen güçlü bir ulus bıraktım. On yıldan kısa bir süre içinde, onu üç cılız krallığa bölmeyi başardılar, bunlardan biri size gelip kabul edilmek için yalvardı."

"Doğrusunu söylemek gerekirse, bize harika bir maden zenginliği getirdiler," dedi Kosandion, gözlerinde bir gülümseme saklayarak.

"Kendine yardım etmene bir şey demiyorum -galaksiyi tanıyan biri onları kendilerinden kurtarmalıydı- ama diğer ikisini neden yalnız bıraktığını anlamıyorum. Onları sana katılmaya ikna etmelisin canım, ne şekilde olursa olsun. Bunu Dominyon'un sevgili kardeşlerinin kurtarılması olarak göster. Bu sana yardımcı olacaktır.

ve orduya, sabırsızlanıp darbe hayalleri kurmaya başlamadan önce yapacak bir şeyler verin. Hiçbir şey riske atılmaz, hiçbir şey kazanılmaz..."

İki çocuk patikadan aşağı indi ve durdu. On beş yaşlarında bir kız ve ondan birkaç yaş küçük bir oğlan. Caldenia onları gördü ve sustu.

"Biliyorlar," dedi Kosandion
usulca. Kadın ona cevap vermedi.

"Merhaba demek ister misin
teyze?" Kadın yutkundu. "Evet."

Kosandion ona kolunu uzattı ve İmparatoriçe'yi
yeğenleriyle buluşmaya götürdü. Ben olduğum yerde
kaldım ve onlara ihtiyaç duydukları mahremiyeti sağladım.

Burada kimse tehlikede değildi.

Gertrude Hunt'ın sıcak kucağından en son ayrıldığıımızda, Sean son Dushegub yangınıını söndürmek için yola çıktı ve Kosandion ve Caldenia hoş bir sohbet gerçekleştirdiler. Ama eş seçimi devam ediyor ve şimdi Kosandion biriyle çıkmak zorunda. Zorunlu flört. Ah, galaktik hükümdarların hayatları. Çok hareketli. Çok yoğun. Çok trajik.

Ama hayat devam ediyor. Bir kontrol edelim ve neler olduğuna bakalım.

Elimi yüzümde gezdirdim. "Sean bir kurt adam. Bu hancılık işinde yeni. Ama sen benim gibisin. Sen bu işin içinde doğdun. Sen daha iyi bilirsin."

Tony özür diler gibi bakma nezaketini bile göstermedi. "Yaralanmadılar. Onlara hiçbir zarar gelmiyor. Sadece hareket edemiyorlar."

Arka bahçemizde, ev tarafından gizlenmiş beş Dushegub, garip pozlar vererek donmuş bir şekilde duruyordu. Sean'ı gerçekten kızdırmış olmaları çünkü Tony'ye onları dondurmasını söyledi.

"Zarar fiziksel olmak zorunda değildir. Duygusal da olabilir."

"Dushegub'ların duyguları yoktur. Ayrıca, bence bu şenlikli görünüyor. Onları sadece tatil süsleri olarak görün."

"Hangi tatil için?"

"Cadılar Bayramı. Sadece 3 ay kaldı."

Ugh.

Garaj yolunda bir şeyler oluyordu. Seslerin yükseldiği bir şey. Konsantre oldum. Marais, sınırın hemen içinde duruyordu. Bizi uyarmak istemeseydi hanın arazisine adım atmazdı.

"Bu konuşma henüz bitmedi," dedim. "Hemen döneceğim." "Endişelenme. Hiçbir yere gitmiyorlar."

Eski usulle handan çıktım, ön kapıdan geçip merdivenlerden inerek araba yoluna indim. Canavar beni takip etti, her zaman tetikteydi.

Marais garaj yolunun sonunda aracının yanında durdu. Karşısında, kollarını göğsünde kavuşturmuş, esmer, tombul bir kadın duruyordu. Yüzü profilden görünüyordu ama vücut dilini yanlış anlamak mümkün değildi.

"Bana yalan söyledin."

"Ben yapmadım." Marais'in sesi pek inandırıcı gelmedi. Uh-oh.

"İşe gideceğini söylemiştin. Karakola gittim, Hector! Bana tatilde olduğunu söylediler!"

Sesi gerçekten kızgın geliyordu. "Benim bir yan işim var."

Yanlış kelime seçimi.

"Senin bir tarafın var, tamam mı?" "Bu bir iş, Donna."

"Sen bir işkoliksin. Son üç yılda bir kez tatile çıktın ve bunu yapman için kolunu bükme zorunda kaldım. Başka bir işte çalışmak için gönüllü olarak tatil yaptığına inanmamı mı bekliyorsun?"

"Dediğiniz gibi, bir işkolik..."

"Birinin evinin önüne park etmişsiniz!" Başını iki yana salladı. "Bana yalan söylemeyi bırak. Bunu bana nasıl yaparsın? Bize, ailemize?"

Marais ellerini kaldırdı. "Düşündüğünüz gibi değil."

"Artık ne düşüneceğimi bilemiyorum. Bir takım olduğumuzu sanıyordum. Birbirimizle konuştuğumuzu sanıyordum. Dünyaya karşı bizdik. Şimdi burada sinsice dolaşıyorsun. Bana, çocuklarımıza, işine yalan söylüyorsun. Ne oldu sana böyle?"

Hector'un evliliği gözümün önünde ağır çekimde patlıyordu. Birinin kendini o el bombasının üzerine atması gerekiyordu ve Hector bunu yapmayacaktı çünkü içten içe hâlâ sırrımızı saklayacağına söz veren Memur Marais'ti. Çaresiz görünüyordu.

Garaj yolundan aşağı inmeye başladım.

"Seni çok seviyorum," dedi Bayan Marais. "Ama hile yapmakla ya da yalan söylemekle uğraşamam. Yapmayacağım da."

"Donna, lütfen..."

"En çok ne acıtır biliyor musunuz? Aldatmanın kendisi bile değil. O kadar mutsuzdun ki teselliye başka birinde arıyordun ve benim bundan haberim yoktu." Sesi kesildi. "Bana bilmeme izin verecek kadar güvenmedin."

Sesinde çok fazla acı vardı. Ahh.

Marais ayaklarının altındaki topraktan düşecekmiş gibi görünüyordu.

Yanından yeşil bir Honda geçti, sürücü neler olduğunu daha iyi görebilmek için boynunu büktü. Marais'in aracının hemen yanında duruyorlardı. İnsanlar polis arabalarına dikkat etmeye şartlanmıştı. Caddenin karşısındaki alt mahalleden kimsenin gösteriyi izlemek ve tüm bunları cep telefonlarıyla kaydetmek için gelmemiş olması küçük bir mucizeydi. İkisini sokaktan uzaklaştırmak zorundaydım.

"Tatilinizin tadını çıkarın. Umarım buna değmiştir."

"Bayan Marais?" diye seslendim. Beast havlayarak ayaklarımın dibinde dans etti. İki kişinin tedirgin olduğunu hissetmişti ve birini ısırması gerekip gerekmediğinden emin değildi.

Kadın bana döndü. Kahretsin, kahretsin, kahretsin, kahretsin. "Sen!" diye ciyakladı Costco'daki kadın.

Dünyanın en kötü şansına sahiptim.

Donna Marais beni işaret etti ve gerildi. Aynı anda söyleyecek çok şeyi olmalı ve bunlar trafik sıkışıklığına neden oldu, çünkü hiçbir şey çıkmadı. Sadece ağzı açık bir şekilde işaret etti.

Marais gözlerini kırpıştırarak bir ileri bir geri baktı. "Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?"

"Bu o!" Donna tükürdü. "Sana söylemiştim. Costco'daki canavar! Bu o. Ortadan kaybolan kadın! Onunla mı yatıyorsun? Ne haltlar dönüyor burada?"

"Birlikte yatmıyoruz. Kocanı işe aldım." Yüzünden söylediklerimin tek kelimesine bile inanmadığı anlaşılıyordu.

"Onu ne yapması için tuttunuz?"

Bunun başka bir yolu yoktu. "İçeri gelin lütfen."

"Evinize girmeyeceğim! Burada kalacağım ve biri bana bir şeyler açıklasa iyi olur."

Marais onu kolundan tuttu ve "Güven bana" dedi.

"Bırak beni, seni piç!" diye hırladı.

Onun için gerçekten üzüliyordum ama burada onu rahatlatmaya çalışırsam bana inanmamakla kalmaz, gitmeye de karar verebilirdi. Buraya Marais'e ve onun yattığını düşündüğü kişiye meydan okumaya hazır olarak gelmişti. Biraz kavgacı olmak çok daha iyiydi. Onunla yüzleşeceğimi düşünseydi beni takip ederdi.

"İçeri girip neler olup bittiğini tam olarak öğrenmek mi istersin, yoksa dışarıda kalıp tüm mahalleye rezalet çıkarmaya devam etmek mi?" diye sordum.

Ateşe benzin dökmek gibi. Bayan Marais geri çekildi ve bana öfkeli bir bakış attı. "Senden hoşlanmıyorum."

"Sorun değil, ama bir şeyleri açıklamaya çalışıyorum. İşim bittikten sonra bana atabileceğin bir kutu fasulye vereceğim."

Bana ters ters baktı. "Beş dakika. Sana sadece bu kadar veriyorum."

"Beş dakika yeterli."

Garaj yoluna doğru yürüdü. Marais ve ben ona yetişmek için mücadele ettik. Kapıya ulaştık. Kapıyı açık tuttum ve ikisi içeri girdi.

Bunu mümkün olduğunca profesyonel ve kişisel olmayan bir şekilde yapmalıydım. Ne kadar iş adamı gibi davranırsam, Donna'yı Marais ile aramda hiçbir şey olmadığı konusunda o kadar rahatlatacaktım. Yeni misafirlerle tanışırken alışlagelmiş hancı tonu burada en iyisiydi: nazik ama biraz mesafeli.

Caldenia mutfaktan çıktı, üzerinde hâlâ güzel elbisesi vardı. "Buyurun. Etin Dushegub odunlarıyla tütsülenmesinin ete eşsiz bir lezzet verdiğini biliyor muydunuz? Ben yeni öğrendim. Bu çok heyecan verici. Yardım edemedim ama seni fark ettim.

imenlikte beş tane var. Sıkı bir budama gerektirecek bir şey yapmış olmalılar."

Donna gözlerini Caldenia'ya dikti.

"Misafirleri mangalda yakacak olarak kullanmak için budamıyoruz" dedim.

"Orro'yla konuştum, o da aynı fikirde."

"Hayır," dedim kararlılıkla.

"Sen onun annesi misin?" Donna sordu. "Tanrı aşkına, hayır. Ben onun misafiriyim. İlk misafiri."

Grace gülümseyerek Donna'ya tüm güzel, sivri dişlerini gösterdi. Donna küçük bir adım geri attı.

"Budama yok. Bu son. Lütfen beni takip edin." Koridordan taht odasına doğru ilerlemeye başladım.

Han beni çekti ve tüccar odalarına açılan kapıyı açtım. Cookie tüm kabarık sevimliliğiyle kapıdan içeri fırladı.

"Gelecek ayın dördüncü haftası için bir yemek salonu rezerve etmek istiyorum."

"Hangisi?"

"Okyanus olanı. Büyükanmem seçmeleri izliyordu ve ziyaret etmek istiyor. Ona eşlik etmemi özellikle istedi." Tüyleri kabardı. Kendini tutamayarak etrafımda dans etti. Leeler büyüklerine saygı duyardı ve Büyükanne Nuan Re, Nuan Klanı'nın en saygı duyulan büyüğüydü. Onu ağırlayabilmek büyük bir nimetti.

Ona gülümsedim. "Tebrikler, Nuan Couki. Ne büyük bir onur!"

"Biliyorum." Gözleri parlıyordu. "Yemek salonunu alabilir miyim?"

"Elbette. Lütfen tercihlerinizi Orro'ya bildirin."

"Muhteşem!"

Önümüzden fırladı. Ben öndeki kapıları açtım, o da hızla taht odasına girdi ve mutfığa yöneldi.

"Ne oluyor lan?" Donna kocasına fısıldadı.

"Çok fazla," dedi. "Genelde bu kadar yoğun olmaz."

"Bu bir film mi? Hector, o kostümlü küçük bir çocuk muydu? Korkunç yaşlı kadın kim?"

Taht odasına girdik. Donna'nın bu devasa odanın sokaktan gördüğü Viktorya dönemine asla sığmayacağını anlaması birkaç saniye sürdü. Gözleri fal taşı gibi açıldı. Marais'in koluna yapıştı ve sıkıca tutundu. Marais onun parmaklarını nazikçe okşadı.

Gertrude Hunt beni çekiştirdi. Zeminden çukura doğru otuz metrelik bir perde çektim. Devasa bir Dushegub dallarını bana doğru salladı.

"Teklif: aldıklarınızı geri verin, yoksa sizi öldürürüz, hanınızı kırarız ve köpek yaratığınızı boğarız. Tartışmak istiyor musunuz?"

Parmaklarımı şıklattım. Ahşap dallar duvardan fırladı, Dushegub'un etrafını sardı ve onu duvara doğru çekti. Onu hanın içinden kendime doğru çektim. Zemin yarıldı ve Gertrude Hunt'ın sarmallarına sarılmış katil ağaç ortaya çıktı.

Donna geri çekildi. "Bu CGI değil. Hector, bu CGI değil."

Sesimi koridora doğru fırlattım. "Tony?"

"Evet?" diye cevap verdi bedensiz sesi.

"Çimenlik için bir süslemem daha var. Taht odasında."

"Olayları benim gibi göreceğini biliyordum. Bunun üzerine." Marais ve Donna'ya döndüm. "Bu taraftan lütfen."

Beni Ocean Yemek Salonu'na kadar takip ettiler. Dışarıda, açık hava terasının ötesinde, turuncu deniz güneşte parılıyordu. Sanki bir işaretmiş gibi, devasa, pullu bir yaratık ejderha başını kehribar rengi sulardan kaldırdı, çenesini kırdı ve tekrar aşağıya daldı.

En yakın masayı işaret ettim. "Lütfen rahatınıza bakın."

Donna dondu kaldı. "Okyanusun kokusunu alabiliyorum." "Oturalım," dedi Marais ona.

Onun kendisini masaya götürmesine izin verdi.

Droplet mutfaktan çıktı. "Hoş geldiniz, onur konukları."

Donna ona öylece bakakaldı.

Droplet, Marais'e "Şef, bu kişinin kaptanınız olup olmadığını ve rozetinizin tehlikede olup olmadığını bilmek istiyor," diye sordu.

Orro'ya film ile gerçeklik arasındaki farkı anlatmaya çalışmışım ama inatla bunu kabul etmeyi reddediyordu. Sean'ın ona sürekli dost polis filmleri göstermesi ve bunlara "Kızgın Kaptan Belgeselleri" demesi de yardımcı olmuyordu.

Marais, "O benim eşim," dedi.

Droplet'in tüyleri d i k e n diken oldu. Mutfağa koşup seslendi: "Karısı geldi! Bütün çörekleri getirin!"

Marais, "Kendini hazırla," dedi ve "Çilek seviyor!" diye bağırdı.

"Bütün bunlar da ne?" Donna'nın sesi neredeyse çaresizdi. "Kimsin sen?"

"Benim adım Dina Demille ve bu da Gertrude Hunt," dedim ona. "Biz belirli türde müşterilere hitap eden bir oteliz.

Gezgin. Galaktik uluslardan birinin başkanının eş seçimine ev sahipliği yapıyoruz ve kocanızı ekstra güvenlik olarak işe aldık. Bu sizi endişelendirdiyse özür dilerim. Gizlilik bizim için çok önemlidir. Memur Marais karşılaştığı her türlü sorunla başa çıkabilecek imkânlara sahiptir ve işinde çok iyidir."

Donna kısık bir sesle, "Uzaylıları tutukluyorsunuz," dedi. "Sadece bazen," dedi Marais.

Donna ona baktı.

"Çoğunlukla yasaları hatırlatıyorum, onları gerçekten ölümcül bir silahla tehdit ediyorum ve sonra çekip gidiyorlar. Bu çok güvenli."

Donna gözlerini kırıştırdı ve bana baktı. "Ölümcül bir silah mı?"

"Bir şeyleri buharlaştırıyor. Atom altı seviyede," dedi ona. "Sana sonra gösteririm."

Artık gülümsemek muhtemelen güvenliydi, ben de gülümsedim. "Gertrude Hunt sizi ziyaretçilerimiz arasında görmekten onur duyar. Lütfen kendinizi evinizde hissedin. Kabul edilmesi gereken çok şey var ve bunalmak kolaydır, bu yüzden rahatlamaya çalışın. Burada güvendesiniz. Bir şeye ihtiyacınız olursa beni arayın."

Mutfaktan, kristal bir servis tabağı üzerinde bir dağ dolusu çörek taşıyan Orro'nun önderliğinde, tabak taşıyan bir servis alayı çıktı.

Yoldan çekildim ve diğer sorunlarımı halletmeye gittim.

AMPHIE'NIN HÜKÜMDAR İLE RANDEVUSU EN YORUCU OLANIYDI deneyim. Nycati'den sonra bir randevusu olması gerekiyordu ama Kosandion bunun değiştirilmesini istedi ve Amphie'nin yanında bir saat geçirdikten sonra nedenini anlayabildim. En büyük engeli ilk o atlamak istiyordu. İkinci eleme töreni yarın öğleden sonra yapılacaktı ve hemen ardından Üçüncü Deneme gelecekti; bu yüzden kalan randevuları bugün ve yarın sabah sardalye gibi paketliyorduk.

Amphie randevusu için, seçim için özel olarak oluşturduğum önceden hazırlanmış ortamlardan biri olan galeriyi seçmişti. Her soygun filminin oyun kitabından bir sayfa almış ve biraz klişe bir müze odası inşa etmiştim: geniş, güzel bir tavan penceresine sahip yüksek tavanlı, buzlu beyaz camdan duvarlar ve krem ve beyaz mozaik bir zemin. Çeşitli uzaylı eşyalarını depodan çıkardım, onları stratejik bir ışıklandırma ile kaideler üzerine yerleştirdim ve küçük bir vala ağacı ile tamamladım.

Ağaç, Arland'ın amcası Lord Soren'den bir hediye idi. Onu çok severdim. O benim bebeğimdi ve onu vampir kanadındaki özel yerinden alıp hak ettiği kraliyet muamelesini gösterdim: kan kırmızısı yapraklarının siyah dallarına karşı parladığı tavan penceresinin hemen altında kendine ait bir odak noktası. Yosunlu kayalarla kaplı nemli bir toprak parçasında, geleneksel Krahr Evi akıntısıyla büyüdü.

sıg bir dere yatağı boyunca dolanıyordu. Dere oda boyunca devam ederek bölümler arasında doğal bir ayırım yaratmıştır.

Sessiz anlara ve tefekküre ilham vermek için tasarlanmış sakin bir ortamdı. Amphie sanki hayatı için savaşıyormuş gibi saldırdı. Kosandion'u bir eşyadan diğerine yönlendiriyor, işlevi veya kökeni hakkında kısa bir bilgi veriyor, ona bir soru soruyor ve ardından her kelimeye hevesle asılıyordu.

On dakika kadar sonra bunun Kosandion'la ilgili olmadığını fark ettim. Bu, Dominion vatandaşları için, kapsamlı eğitimini ve galaktik kültürler hakkındaki anlayışını göstermek için tasarlanmış bir performanstı. Ara sıra küçük bir şaka yapıyor, "Evet, eğitimliyim ama aynı zamanda zeki ve çekici değil miyim?" diyen küçük bir göz kırpmıyordu.

Bana çok A-öğrencisi gibi geldi. Sanki profesör tarafından sınıfın önünde profesörün yanında durması için çağırılmıştı ve sadece onunla sohbet edebileceğini değil, aynı zamanda onu etkileyebileceğini de herkese kanıtlamaya kararlıydı.

İnanılmaz derecede yorucuydu ve Kosandion'un yaptığı gibi konuşmanın bana düşen kısmını sürdürmek zorunda bile değildim. Zekasının tükenmesini umuyordum ama daha fazlası gelmeye devam etti ve sonunda bir saat sonra çıkmak zorunda kaldı.

Şimdi ona uzun bir koridordan geçerek kamarasına kadar eşlik ediyordum, Beast de önden gidiyordu. Sırada Nycati vardı. O da galeriyi seçmişti ve onu bırakır bırakmaz onu da alacaktım. Normalde Tony ya da Sean adayı bana getirecekti, ben de orada kalacaktım.

Ancak Amphie'nin randevusu tümüyle yayınlandı ve her ikisi de çeşitli yemek salonlarında delegasyonlara bebek bakıcılığı yapmak zorunda kaldı.

Umarım bu sefer kimse zehirlenmez.

Rahatlaması için birkaç dakika vermek üzere galeriyi Kosandion içerideyken mühürlemiştim. Han onu izliyordu ama ben hâlâ paranoyakça davranıyordum.

"Nasıl geçtiğini düşünüyorsun?" Amphie sordu.

"Fikir beyan etmek bana düşmez," dedim ona.

"Her zaman onunlasın. Onun güvenini kazandın.

Benim hakkımda konuşuyor mu?"

Yanlış ağaca havlıyordu. "Gertrude Hunt gizlilikle gurur duyar."

Amphie'nin gözleri kısıldı. Farklı bir insanın, hedefine odaklanmış, azimli, acımasız bir kadının ipucu parladı.

"Strateji oturumlarına katılıyorsunuz. Burada kamera yok. Birkaç damla bilgi paylaşmayı seçersen kimsenin haberi olmaz. Bana yardım et, ben de sana karşılığını vereyim. Eğer eş olursam, Hükümdarlık üzerinde eşi benzeri görülmemiş bir etkiye sahip olacağım. Siz ve hanınız pişman olmayacaksınız."

Odasının kapısının önünde durdum. "Geldik."

Bana sinirli bir bakış attı. "Senin için neyin iyi olduğunu gerçekten bilmiyorsun."

Kapıyı açtım.

"Ona söyleyecek misin?" diye sordu.

"Misafirlerimin güvenini kazanırım. Hepsinin."

Amphie kapılardan içeri girdi ve ben de kapıları arkasından kapattım. Beast ayaklarımın dibinde usulca bir kez havladı.

"Katılıyorum," dedim ona ve koridordan Nycati'nin odasına doğru ilerledik.

Amphie'nin samimi davranışlarına hiçbir zaman tam olarak inanmadım. Seçilen her aday bazı açılardan sıra dışıydı, her delegasyonun sunabileceği en iyisiydi ve Dominyon nüansların ve siyasi manevraların olduğu bir yerdi. Amphie saflığa varan bir samimiyet sergiliyordu ki bu çok saçmaydı çünkü kimse bu sürece masum birini göndermezdi. Seçim hazırlıkları, Hükümdarlık Kosandion'un tahtını koruyabileceğini anladığı anda başlamıştı. Genç ve tatlı bir çiçek olarak başlamış olsa bile, yıllar süren eğitim ve hazırlık onu zeki ve acımasız bir politikacıya dönüştürecekti.

Amphie hırslıydı. Buna hiç şüphe yoktu. Kosandion'u istemiyordu ama gelecekteki varisin eşi ve annesi olmanın getirdiği gücü kesinlikle istiyordu. Ve bu gelecekteki gücü benim başımın üzerinde tutmaktan çekinmiyordu. Dominion tarafından kara listeye alınmak Gertrude Hunt'ın itibarını zedelerdi.

Nycati'nin ne istediği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Hâlâ gizli suikastçının kimliğini bulmaya yaklaşamamıştık. İlk başta Pivor olduğunu düşündüm ve rahat bir nefes aldım. Ama sonra aklıma gizli bir suikastçının daha az özensiz olabileceği geldi. Kosandion'un verdiği bilgiler suikastçının son derece yetenekli bir profesyonel olduğunu gösteriyordu. Pivor izlerini zar zor kapatmıştı. Kosandion'un düşüncelerini sordum ve o da benimle aynı fikirdeydi. Pivor sol sahadan gelen bir falsoydu. Birisi hâlâ Kosandion'u öldürmek istiyordu.

Wilmos'u kaçıranlardan da bir daha haber alamamıştık. Kendimi dik bir dağın yamacını yarılamış bir kayakçı gibi hissediyordum, zirvede biriken karı izliyordum. Sonunda kırılacak ve bir çığa dönüşecekti ve bundan kaçabileceğimizden emin değildim.

Kosandion'un başına kötü bir şey gelmesini istemiyordum, Gertrude Hunt'ı kaybedeceğimiz için değil.

Nycati etrafında bir bulut gibi süzülen beyaz bir cübbe seçmişti, kehribar tenine karşı çarpıcı bir renkti. Eriyen bir kar tanesi şeklindeki gümüş bir süs, uzun saçlarının üzerinde duruyordu. Bana hızlıca başını salladı ve tek kelime etmeden koridorda ilerlemeye başladık.

Gaheas soyluları tehlikeli hayatlar yaşarlardı ve hem başkalarının hem de kendilerinin borçlarını hatırlarlardı. Onun sırrını biliyordum, bu da bana onun üzerinde güç veriyor ve beni onun en sevmediği kişi yapıyordu. Bu gücü geri almak için misilleme yapacaktı. Sadece nasıl ve ne zaman olacağını bilmiyordum. Hükümdar'la Dominion satrancı oynamak istemişti. Hakimiyet satrancı on iki yüzlü bir tahtada 60 farklı taşla oynanıyordu. İnanılmaz derecede karmaşıktı ve tek bir oyun sonsuza kadar sürüyordu. Belki de intikamı beni ölümüne sıkmaktı.

Galeriye adım attık. Orata'nın kameraları varışımızı kaydetmeye başlamıştı bile.

"Aday Nycati," dedi Kosandion.

"Selamlar, Hükümdar."

Duvardan satranç tahtasıyla birlikte küçük bir masa çıkardım.

"Gidelim mi?" Kosandion başıyla satranç tahtasını işaret etti. "Bir dakika."

Ne anı? Hiçbir an. Masaya otur ve satranç oyna.

Nycati bana gülümsedi. "Handa kalmanın yeni deneyimler için hayatta bir kez ele geçecek bir fırsat olduğunu düşündüm ve ev sahibimizi zorlayıp farklı bir ortam isteyip isteyemeyeceğimi merak ettim."

Aha. Başımı salladım. "Aklında ne var?"

"Eşsiz ve olağanüstü bir şey. Aksi takdirde hayatım boyunca tanık olma şansımın olmayacağı bir şey görmek istiyorum."

Sadece görmediği bir şey değil, hayatı boyunca asla göremeyeceği bir şey. Bu onun intikam girişimi olmalıydı. Beni kandırabileceğini düşündü. Tüm Dominyon izliyordu, Hancı Meclisi ve galaksinin yarısı da öyle.

Kosandion kaşlarını kaldırdı.

Bunu iyi yapmak zorundaydım. Ayaklarımızın altındaki zemin kayarak bizi yukarı taşıdı. Elimi kaldırdım ve önümüzdeki duvar kırılarak yanlara doğru döndü.

"Dileğin kabul edildi."

Önümüzde geniş bir oda açıldı, yüksek tavanı kare ahşap sütunlarla destekleniyordu, ahşabın zengin damarları reçinenin altında açıkça görülebiliyordu. Zemin bir nehir gibi akıyor, malakit ve kahverengi oniks akıntıları kıvrıla kıvrıla odanın en ucundaki kürsüye doğru akıyordu. Duvarlar da sütunlarla aynı göz alıcı ahşaptan yapılmıştı. Gümüş ve beyaz altın tonlarındaki metal ekranlarda değerli taştan gözleri olan tuhaf yaratıklar gösteriliyordu. Duvarlarda zarif tablolar asılıydı.

Kürsü bir tahtı destekliyordu. Kan kırmızısı damarların geçtiği yarı saydam beyaz bir taştan oyulmuş kaba, basit bir koltuktu. Bu damarlar bazı yerlerde seyrek, bazı yerlerde ise yoğun bir şekilde taşa yayılmıştı ve taht, devasa açık kapıdan ve büyük pencereden süzülen ışıktaydı parlıyordu.

Kapının ötesinde, cilalı gri taştan bir balkon odanın etrafını boydan boya sarıyor, devasa taş sütunların taşıdığı sarkan bir çatıyla korunuyordu. Uzaklara doğru yuvarlanan uçsuz bucaksız ova o kadar aşağıdaydı ki, çimen denizi ve tek tük ağaç kümeleri bir zanaatkâr tarafından yapılmış minyatürlere benziyordu.

Detaylar nefes kesiciydi. Hiçbir sütun birbirinin aynısı değildi, hiçbir taş kabartma diğerini yansıtmıyordu. Ama mesele sadece detaylar değildi. Bu mekana adım atmak tamamen farklı bir dünyaya girmek gibiydi, tamamen yabancı ve yine de o kadar uyumlu, o kadar rafine ki içinde olmak zahmetsizdi. Sanki birdenbire her şeyin en doğal yerinde olduğu bir odanın daha iyi bir versiyonunu bulmuştunuz ve siz de onun bir parçası olmuştunuz. Oradan ayrılmak içinizi pişmanlıkla dolduruyordu.

İki adam kıpırdamadan durdu ve olanları içine çekti.

"Nedir bu?" Kosandion sonunda sordu.

"Yeşil Dağlı Drífan Liege Adira'nın Koltuğu." Şok Nycati'nin yüzünü tokatladı.

Drífen galaksinin en büyük gizemlerinden biriydi. Tüm güneş sistemleri boyutsal bir yarık içinde yer alıyordu ve bu yarık son derece sihirliydi. Güneş, gezegenler, ay, bitkiler, hayvanlar, içinde yaşayan varlıklar, her şey bu büyülü biyosferin içinde, onunla bağlantılı ve onun tarafından şekillendirilmiş olarak var oluyordu. Drífen dış dünyayla ticaret yapmıyordu.

dünyalar. Bazıları kendi gizli sebepleri için galakside seyahat etse de, elçi alışverişinde bulunmazlardı. Drífen'in dünyalarına erişmenin tek yolu, gezegenlerden birinin sizi orada istemesi olurdu ve o zaman isterseniz de istemeseniz de sizi çağırır ve kendi dünyası yapardı.

Sean ve ben aylar önce bir hancı tatili olan Treaty Stay sırasında bir Drífan Liege'i ağırladık. Elçisi bize hanın kaydettiği taht odasının holografik bir projeksiyonunu gösterdi. O görüntüdeki unsurlarla onun kamarasını yapmıştım ama taht odası aklımdan çıkmıyordu. Adira gitmeden önce, onu kopyalamak için ondan izin istemiştim. Mecbur değildim ama o anda doğru olduğunu hissettim. O da kabul etti.

Neredeyse altı aydır bu alan üzerinde çalışıyordum, fırsat buldukça kurcalıyordum. Üç kez baştan başlamıştım ama sonunda yaklaştım. Yine de mükemmel değildi ve muhtemelen asla bitmeyecekti. Birincisi, dışarıdaki topografya tamamen yanlıştı. Yeşil Dağ manzarası ormanlarla kaplı dağlardan ibaretti. Yükseklik istiyordum, bu yüzden onu daha az kullanılan kapılarımızdan biri olan Wancurat'ta, fosilleşmiş dev bir megatree'nin üzerine inşa ettim.

"Bu herhangi bir zorluğa neden olacak mı?" Kosandion sordu.

Tahtın hemen arkasındaki tavandan bir pankartın açılmasına izin verdim. Üzerinde Adira tüm ihtişamıyla duruyordu, görüntüsü hizmetkârlarından biri tarafından şok edici bir doğrulukla tuvale çizilmişti. Örümcek ağı inceliğinde bir yazı, pankart boyunca kıpkırmızı parlıyordu. Harfler kumaş üzerinde kıvrılarak Eski Galaktik'e dönüşüyordu.

"Ben, Yeşil Dağ'ın Baş Lordu Adira, bu parşömeni Gertrude Hunt'tan Dina'ya hediye ediyorum. Bir odada asılı kalsın

Buna layık olun ki Yeşil Dağ'ın kudreti galaksinin dört bir yanında bilinsin."

Şüpheye düştüğünüzde, her zaman yazılı izin alın. Satranç tahtasını yerden aldım, alçak bir masanın üzerine koydum ve Kosandion ile Nycati'ye iki yer minderini uzattım.

Sonraki bir saat boyunca satranç oynadılar. İkisi de uzman oyunculardı. Her ikisi de son derece zeki, her ikisi de azimli, birbirinden çok farklı iki adamın bu sakin mekânda oturup tamamen oyunlarına dalmalarını ve yine de odaya kusursuz bir şekilde uyum sağlamalarını izlemek gerçeküstü bir deneyimdi. Belki de Drífen'in gerçek büyüğü buydu. Burası, göz kamaştırıcı çeşitlilikteki kültürlerden ve türlerden başboşları toplayan ve onlara ait olduklarını hissettiren bir yerdi.

Saat dolduğunda, oyun isteksizce terk edildiğinde ve Orata'nın kameraları devre dışı bırakıldığında, Kosandion ve Nycati balkona çıktılar. Yan yana durup aşağıdaki ovaya baktılar.

"Emin misiniz?" Kosandion sordu.

"Evet."

"Geri dönüş olmayacak."

"Biliyorum," dedi Gaheas prensi.

"Bunu gerçekten istiyor musun?"

Nycati omuz silkti. "Fark eder mi? Sen mi istedin?"

"Yapmadım ama başka seçeneğim yoktu. Bundan vazgeçebilirsin."

"Sen de yapabilirsin. Hancımızdan uzak bir yere bir kapı açmasını, içinden geçmesini, her şeyi terk etmesini ve ortadan kaybolmasını isteyebilirsiniz."

"Dominion kaosa sürüklenirdi."

Nycati'nin yüzü kasvetliydi. "Halkım şu anda kaos içinde."

Kosandion, "Eğer bilmeseydim, benim seçimim siz olurdunuz," dedi.

Nycati, "Onur duydum," dedi.

Bir rüzgâr saçlarını çekiştirdi. Gaheas prensi parmaklarını sabırsızca sallayarak saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Mantıklı bir seçim ama doğru olanı değil."

Kosandion manzarayı izlemeye devam etti.

"Çok nazıksınız," dedi Nycati. "Bu nezaketin karşılığını hiçbir zaman ödeyemeyebilirim, bu yüzden naçizane şu küçük istenmeyen tavsiyeyi vermeme izin verin. Bizler daha büyük güçlerin odaklarıyız. Görev. Onur. Hayatta kalmak. Yine de, kendimiz için bir şey talep etmemiz gereken zamanlar vardır. Görev nedeniyle değil, yaşamaya devam etmek için buna ihtiyacımız olduğu için. Şansını kaçırma, Letero."

Kosandion, "Bunu dikkate alacağım," dedi.

SAAT NEREDEYSE 21:00'DI VE ÇOK YORGUNDUM, GÖREMIYORDUM.

Düz. Bestata'nın randevusunu henüz bitirmiştik ve hatırlayamadığım bir numaralı randevuya, Surkar'a başlamak üzereydik ve ondan sonra bir tane daha vardı. Amphie ile başlayan randevu maratonuna hiç ara vermeden, birbiri ardına adaylarla başlamıştık. Nycati ikinci sıradaydı, sonra Oond, sonra Prysen Ol, Unessa, ardından Bestata... Bugün sonsuza dek süren çılgın bir gün oldu ve yarın da çok daha iyi olmayacaktı.

Kosandion'a baktım. Galerinin duvarına yaslanmıştı, gözleri kapalıydı. Bu dünyada nasıl olur da

gitmek beni aşıyordu. Bütün gün ayakta durduktan sonra, ayaklarıma ağırlık verdiğimde ağlıyorlardı.

Han kafamın içinde çınladı.

"Gösteri zamanı," dedim Kosandion'a.

Duvarı itti ve gözlerini açtı. Orata'nın kameraları can sıkıcı mekanik böcekler sürüsü gibi canlandı.

Kapı yana kaydı ve Sean yanında Leydi Wexyn'le birlikte dışarı çıktı. Soluk mavi, neredeyse şeffaf ve büyük beyaz çiçeklerle işlenmiş bir cübbe giymiş, üzerine beyaz bir iç elbise ve harem pantolonu giymişti. Tek bir gümüş takı saçlarını yüzünden geriye doğru tutuyor ve başının üzerinde sarmallar halinde topluyordu. Onun için bu düpedüz bastırılmıştı.

İkisi bize ulaştı. "Surkar nerede?" Ben sordum.

Sean, "Randevuyu reddetti," dedi.

Randevuyu reddetmesi, seçimden çekildiği anlamına geliyordu. "Ciddi misin sen?"

Sean başını salladı.

"Peki ya onun küçük sorusu?" Kosandion,

"Kaybetti," dedi.

Surkar'ın gurur duyduğunu biliyordum ama bu bana dar görüşlülük gibi geldi. "Programdaki ani değişiklik için özür dilerim, Leydi

Wexyn," dedi Kosandion. "Umarım çok sarsıcı olmamıştır." "Senin hatan değildi, Letero."

"Nereye gitmek istersiniz?" diye sordu

Kosandion. "Kehribar denizine," dedi Leydi Wexyn.

Çocuk oyuncağı. Yan duvardaki kapıyı açtım. Dördümüz içeri girdik, kısa bir koridordan geçtik ve dışarı çıktık.

Ocean Yemek Salonu'na girdim. Çoğunlukla boştu. Sadece bir masa doluydu. Karat, Dagorkun, Cookie ve Tony, Marais ve Donna ile birlikte masanın etrafında oturuyordu. Terasa geçtiğimizde Donna bize kocaman gözlerle baktı.

Rahatsız edilmeyeceğimizden emin olmak için teras kapısını arkamızdan kapattım.

"Suya yaklaşabilir miyiz?" Leydi Wexyn sordu.

Bir adanın tepesindeydik, sığ okyanusun üzerinde çıkıntı yapan sağlam bir kaya parçası. Kumsal yoktu. Adanın dik ve neredeyse dikey olan duvarları da üzerinde yürümek için uygun değildi. Bir şeyler yapmam gerekecekti.

Süpürgeme vurdum. Terasın bir bölümü önümüzde alçalıyor, eriyen peynir gibi uçurumdan aşağıya doğru akıyor, bal rengi dalgalara değdikçe taş bir merdiven oluşuyordu. Merdivenin sonunda pürüzsüz çakıl taşları ve deniz camıyla kaplı, bir tarafı adanın taşlarıyla sarılmış, diğer üç tarafı da hafif dalgalarla yıkanan küçük bir kumsal oluştu. Çakılların arasından bir ağaç yükseliyordu, yaprakları parlak, limon sarısıydı. Onu Leydi Wexyn'in odasından çalmıştım. Dalları kumsalın üzerinde zarif bir yay çizerek kıvrılıyordu.

İşte. Yeterince romantik.

Leydi Wexyn gülümsedi. "Bir battaniyeye ihtiyacımız olacak."

Hanın dallarından biri sert kayadan koptu ve ağaç dalına bir battaniye astı. Kosandion kolunu Leydi Wexyn'e uzattı. Leydi Wexyn parmaklarını koluna geçirdi ve merdivenlerden sahile doğru yürümeye başladılar. Sean ve ben merdivenin başında bekleyerek onlara biraz mesafe bıraktık.

"Bana Arzu Tapınağı'ndaki hayatınızdan bahsetmek ister misiniz?" Kosandion sordu.

Leydi Wexyn battaniyeyi ağaçtan indirdi ve çakıl taşlarının üzerine serdi. "Benimle otur, Letero."

"Pekala."

Yan yana oturdular.

"Yorgun musun?" diye sordu.

Kosandion'un maskesinden bir parça yorgunluk sızdı.

"Uzun bir gün oldu."

"Öyle. Bu saat bana mı ait?" "Evet," dedi.

"O zaman konuşmamıza gerek yok, Letero." Sakin, rahat bir gülümseme takındı. "Burada oturup dalgaları izleyebiliriz."

Hana depodan birkaç sert açık hava minderi çıkarttırdım ve sessizce çiftin yanına kaydırdım. Leydi Wexyn bana göz kırptı, minderini yaklaştırdı ve arkasına yaslandı.

Kosandion birkaç saniye boyunca kıpırdamadan onun yanında oturdu ve sonra omurgasındaki katı gerginliğin bir kısmı boşaldı. Yastığına uzandı, onu istediği gibi ayarladı, kolunu üzerine koydu ve bakışlarının suyun üzerinde gezinmesine izin verdi.

Sean ve ben merdivenin tepesine yakındık, Kosandion ve Leydi Wexyn yaklaşık otuz metre önümüzde ve elli metre altımızdaydı. Aşağıya inmek rahatsız etmek olurdu ama Hükümdar'ı görüş alanımdan çıkarmak da bir seçenek değildi.

Kayanın bir bölümü dik duvardan kayarak sağımızda küçük bir doğal teras oluşturdu. Bir parçası

kavisli, pürüzsüz bir taş bankın içine akıyordu. Sean'a baktım.

"O güvende," dedi bana.

"Sana bunu düşündüren ne?"

"Güven bana. Buradan onlara göz kulak olabiliriz."

Bu merdivenin tepesinde durup onlara bakmak aptalca hissettiriyordu ve çok bitkin düşmüştüm. Ayrıca, sihirli kelimeleri söyledi. Ona güvenmiştim.

Bankın üzerine düştüm. Sean yanıma oturdu ve kolunu omuzlarıma doladı. Ona doğru eğildim. Sıcaktı. Çok hoş bir histi.

"Yorgun musun?" diye sordu.

"Yorgunum. Sen ve ben artık çıkamayız." "Neden?"

"Randevu kirli bir kelimedir."

Gülümsedi. "O kadar kötü, ha?"

"Evet." Ona daha da sokuldum. "Hepsi kötüydü ama Prysens Ol ve Amphie en kötüleriydi. Sürekli anlaşılmaz felsefi ve etik konulardan bahsedip duruyordu. Neredeyse ayakta uyuyakalacaktım. Bütün bir saat boyunca konuştu, çok yoğun ve yorucuydu, sonra da kamarasına dönerken bana rüşvet vermeye çalıştı. En azından Oond'un dansı güzeldi."

Yine de bir saat boyunca caz yüzgeçleri gerçekten çok fazlaydı. Sean'ın vücudu gerildi. "Sana neyle rüşvet vereyim?"

"Eş olduğunda sağlayacağı belirtilmemiş iyilikler. Bu konuda pek net değildi ama kabul etmezsem bizi kara listeye almakla tehdit etti."

Sean gülümsedi.

"Böyle gülümsediğinde, cinayet planlıyormuş gibi görünüyorsun."

"Her zaman değil."

"Surkar'ın olayı nedir?"

"Stratejik davranıyor. Kazanmak için b u işin içindeydiler. İşinin bittiğini biliyor, bu yüzden kayıplarını azaltıyor."

"Neden? Artık hiçbir şey alamayacaklar. Elleri boş gidecekler."

Sean parmaklarıyla omzumu okşadı. "Dagorkun da öyle."

"Anlamıyorum."

"Surkar ve adamlarının bir planı olmalı. Eş meselesi bir şekilde buna uyuyor ve bu plan her neyse, Han'ın ya da Hanım'ın bunu bilmesini gerçekten istemiyorlar. Dagorkun akıllıdır. Bir şeyleri bir araya getirmek için fazla şeye ihtiyacı yok. Küçük isteklerini açıklamak ellerini ele verebilir, bu yüzden Surkar ağzını kapalı tutmayı ve eve hiçbir şey almadan gitmeyi tercih eder."

Hah. Surkar'a çok az kredi vermişim. Akıllıca bir hamleydi. Dagorkun istediği kadar şüphelenmekte özgürdü ama kanıt olmadan hiçbir şey kanıtlayamazdı.

"Horde içinde bir iç savaş çıkacağını düşünüyor musunuz?"

"Asla o kadar ileri gidemeyecekler," dedi Sean. "Geçmişlerine bakılırsa, Horde yakında yeni bir düşman bulacak, tehlikeli ve acımasız biri. Ve o zaman Surkar ve kabilesi kendilerini ön saflarda bulabilir. Kimse kabul etmek istemiyor ama Nexus savaşının bu kadar uzun sürmesinin bir nedeni de Horde'un bir kıyma makinesine ihtiyaç duymasıydı. Sayıları

yönetebileceklerinden daha hızlı büyüyorlar. Nexus bu sayıları azalttı ve hayatta kalanları sertleştirdi."

"Ama Hanım bunu sona erdirmek için çaresizdi."

"Horde'un dinlediği tek ses Han ve Hanum değil. Çok sayıda kabile, yaşlılar, şamanlar, bürokratlar, kendilerini öne çıkarmış onurlu generaller var... Birçoğu Nexus'u gerekli bir kötülük olarak gördü."

Sessizliğe gömüldü. Orada bir sürü karanlık anı vardı.

Kosandion kumsalda sırt üstü uzandı, başını Leydi Wexyn'in kalçasına yasladı ve gözlerini kapattı. Okyanus yumuşak bir fısıltıyla çakıl taşlarına vuruyordu.

"Unessa'nın randevusu uzun sürmedi," dedi Sean. "Hayır. Sana ne kadarını gösterdiler?"

"Hiçbir şey yok. Besleme on dakika kadar gecikti, sonra kendini iyi hissetmediğini ve odasına dönmek istediğini söylediler. En az on beş dakika boyunca siz ve Kosandion ile birlikte olduğunu hissettim, peki ne oldu?"

İçimi çektim. "Transparan bir elbiseyle geldi ve başka hiçbir şey giymedi. Onu çocukluğu ve Dushegub'lara nasıl geldiği hakkında konuşturmaya çalıştı. Bir ağaçla konuşmak gibiydi. Gülümsemeye devam etti ve sonra elbisesini başının üzerine çekti."

Sean güldü. "En azından açık sözlü."

"Bestata da öyle. Görünüşe göre Meer Hanesi yeni bir stratejik askeri ittifak peşinde. Kutsal Anokrasi'nin bir parçası olarak değil. Sadece kendileri ve yeni en iyi dostları Dominyon."

"Savaş Lordu buna bayılırdı," dedi Sean.

Meer Hanesi Kutsal Anokrasi'nin Hiyerofantı tarafından aforoz edilmişti, yani dini etkinliklere katılmaları veya hükümette federal pozisyonlarda bulunmaları yasaklanmıştı. Nexus'ta savaşmayı reddederek kendilerini onursuzlaştırmışlardı, ancak yine de Kutsal Anokrasi'nin bir parçasıydılar ve onların yasalarına ve Savaş Lordu'nun emirlerine tabiydiler.

Teknik olarak her vampir evi kendi ittifakını kurmakta özgürdü; ancak Kutsal Anokrasi'nin bir bütün olarak zaten Hükümdarlık ile bir anlaşması vardı. Meer Hanesi, resmi ittifakın üzerine ek bir ittifak kurmaya çalışarak Savaş Lordu'nun otoritesinin yerini almış olacaktı. Çok tehlikeli bir oyun oynuyorlardı.

"Savaşlar böyle başlar," dedi Sean. "Tüm o küçük gizli anlaşmalar. Eğer Bestata eş olursa ve Meer Hanesi başka bir haneyle ya da diğer güçlerden biriyle savaşa girerse, Dominyon da bu savaşın içine sürüklenir."

"Onu seçmeyecek kadar akıllı."

"Başka seçeneği olmayabilir. Yarın Oyun Günü."

Elemeyi dokuz saatlik bir duruşma izledi. İç çektim. "Yaşasın."

"Heyecanlı olduğunu söyleyebilirim."

"Biliyor musunuz? Çok heyecanlıyım. Bir gün daha, sonra içlerinden birini seçmek zorunda. Bu noktada kim olduğu umurumda değil. Bu onun sorunu. Ben sadece Wilmos'u kurtarmak istiyorum."

Sean beni öptü. "Bence kendini çok zorladın."

"Ciddiyim. Umurumda değil."

"Her zaman herkesi önemsiyorsun. Unessa'ya ne olacağını bile önemsiyorsun."

"Muhtemelen onu yiyecekler." Dushegublar pragmatikti. Sevgi hissetmezlerdi ve Unessa bir besin kaynağıydı. Artık ona ihtiyaçları olmadığına göre, geri dönüşüm yapacaklardı.

Sean beni kendine doğru çekti. "Buna fırsat bulamayacaklar." "Benim bilmediğim bir şey mi biliyorsun?"

"Oldukça sık, evet."

Gözlerimi devirdim.

Korkunç derecede kendini beğenmiş görünüyordu. "Hiç yoktan bir sürpriz çıkardığında bana ne söylüyorsun? Bir hancının sırları vardır."

"Sır saklamak için çok yorgunum. Bana bir şey sor, sana söyleyeyim." "Beni seviyor musun?"

"Bu bir sır değil. Herkes seni sevdiğimi biliyor."

"Kendimi korsan gemilerine attığımda bile mi?"

"O zaman bile. Yine de lütfen bunu alışkanlık haline getirmeyin."

Randevu bitip de nihayet yatağa girene kadar birlikte oturup okyanusu seyrettik.

Randevular sona erdi ve Kosandion, Leydi Wexyn'in hediye ettiği zaman ve ilginin ardından tazelendi. Bu, handaki ikinci eleme töreni. Ah o şatafat, mekanlar, dram... Bir geminin battığını mı duyuyorum?

Eleme töreni için arenaya geri döndük. Bir önceki eleme iyi gitmişti, bu yüzden düzeni değiştirmeye gerek görmedim. Her şey aynıydı: Kosandion'un tahtının tepesinde yer aldığı minyatür dağ arenanın en ucunda yer alıyordu, arkasındaki görünmez tavandan sarkan kalan delegasyonların devasa pankartları, plato şeklindeki yükseltilmiş orta sahne ve buradan doğrudan portal odasına açılan dar köprü. Tek fark, köprünün yanına park etmek yerine kendimi gözlemcilerin bölümünde bulmuş olmamdı.

Hafif bir ateşle uyanmıştım ve başım ağırlaşmıştı, sanki biri benden habersiz kafatasıma kurşun dökmüş gibiydi. Sean hemen çılgına döndü ve beni bir tıp birimine sürükledi; orada bana soğuk algınlığı teşhisi kondu, doğru antiviral kokteyli ayarlandı ve

bana enjekte etti. Birkaç saat içinde başım düzeldi, ateşim düştü ama Sean "sakin olmam" konusunda ısrar etti; bu da Tony köprüdeki yerimi alırken beni rahat bir sandalyeye oturup atıştırmalık bir şeyler yemem için kovalamak anlamına geliyordu.

Sean'la bu konuda kavga etmedim. İtiraf etmekten ne kadar nefret etsem de, tükenmek üzereydim. Fizik kurallarını umursamadan eşyaları ve varlıkları hareket ettirirken her gün içimden akan büyü miktarı, deneyimli bir hancıyı yormak için yeterliydi. Uykusuzluk ve üzerimde asılı duran sürekli düşük seviyeli endişe duygusuyla birleştiğinde, bu gerginlik beni yıpratıyordu. Ya bugün dinlenip yarın tekrar işe koyulacaktım ya da kahramanca çalışmakta ısrar edip çökme riskini göze alacaktım. Kosandion, Sean'ın yanındayken tamamen güvendeydi ve Tony de kendi tarafında ortaya çıkan herhangi bir sorunu halledebilecek kapasiteye fazlasıyla sahipti.

Gülünç derecede rahat koltuğumda arkama yaslandım. Caldenia solumda, Karat ise sağımda oturuyordu. Kosandion ve adamlarının girişini atlatmıştık ve Hükümdar tahtına oturduktan sonra Gaston takdim konuşmasını yaptı. Şapkasında parlak kırmızı bir tüy bulunan Gaston, pas rengi ve beyaz giysiler içindeydi ve her bölümün üzerindeki dev ekranlar onu en yakından gösteriyordu. Orata onun bir "değer" olduğuna karar vermiş olmalı.

"Bugün aramızdan ayrılan ilk delegasyonun Higgra olduğunu duyurmak benim talihsiz görevim," dedi Gaston ciddiyetle ve varlığının her zerresinden pişmanlık yayarak.

"O doğuŖtan bir Ŗovmen," dedi Grace yanımda.

"Bundan zevk alıyor," dedim.

Siyanür'ün görüntüleri dev ekranlarda yuvarlanırken, Higgra heyeti Siyanür'ün önderliğinde sahnenin etrafında bir daire çizdi ve doğrudan tahtın önünde durdu.

"Asil Higgra," dedi Kosandion. "Uygarlığınızın harikalarını deneyimlediğimiz için Ŗanslıyız ve anınız gelecek yıllar boyunca el üstünde tutulacak. Dominyon'dan ne istiyorsunuz?"

Cyanide, "Sinir ağlarımızı başka hiçbir taraf tarafından engellenmeden sadece ve sadece Dominyon ile takas etmek istiyoruz," diye cevap verdi.

"Kabul edildi," dedi Hükümdar. "Ticaret Bürosu anlaşmayı derhal hazırlayacaktır. Lütfen gerekli belgeleri beklerken size ve halkınıza Dominyon'un misafirperverliğini sunmama izin verin."

"Kabul ediyoruz ve onur duyuyoruz," dedi Cyanide.

"Birlikte yüzyıllarca sürecek refahı dört gözle bekliyoruz."

Higgra köprüyü geçti ve gözden kayboldu. Geçide girdiklerini hissettim ve sonra varlıkları handan kayboldu. Sancakları kayboldu.

Bu kolay oldu.

Gaston bazı pişmanlık dolu sözler söyledi ve devam etti.

"... Bizden ayrılan ikinci heyet... yiğit otrokarlar."

Otrokar delegasyonu sahneye girdi. Savaş derilerini giymişlerdi ve Horde savaş gruplarının uzun mesafeler kat etmek zorunda kaldıklarında kullandıkları, kilometrelerce yol alan sabit, acımasız bir tempo tutturarak koşuyorlardı.

ayak. Onlar da bir savaş grubu gibi dizilmişlerdi; başlarında Surkar, kanatlarda daha ağır savaşçılar, ortada yardımcıları ve menzilli birlikleri koruyorlardı.

Gerildim. Sağ tarafta, Karat'ın yanındaki koltukta oturan Dagorkun avını gören bir kurt gibi öne doğru eğilmişti. Caldenia tamamen kayıtsız görünüyordu. Karat'ın dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi.

Uh-oh.

Ona doğru eğildim. "Ne yaptın sen?"

"Sana bir şey yaptığımı düşündüren nedir?"

"En son böyle gülümsediğinde Gaston Fransız şiiri okuyarak içini dışına çıkarmıştı."

Gülümsemesi hafifçe genişledi. "Leydi Dina, bana çok fazla kredi veriyorsunuz. Sizi temin ederim, Surkar bana sonelerle serenat yapmayacak."

Vampir mizahı, ha ha. Ona yan gözle baktım.

Savaş grubu yükseltilmiş tahtın önünde durdu ve sanki her an bir saldırı bekliyormuş gibi Surkar'ın etrafında toplandı.

"Grast ve Ulde'nin oğlu Surkar, kabilenizin şampiyonu," dedi Hükümdar, her kelime bir çekiç darbesi gibi iniyordu. "Geri çekilmek mi istiyorsunuz?"

"İstiyorum."

"Geri çekilmenizin Dominyon'un küçük isteğini yerine getirmesini yasakladığını anlıyor musunuz?"

"İstiyorum."

"Dominyon bu karardan üzüntü duyuyor, ancak bu kararı vermek size kalmış. Ana gezegeninize güvenli bir şekilde dönmenizi dileriz."

"Bir iyilik isteyeceğim," dedi Surkar. "Konuş."

"Bir sonraki heyetin ayrılışına tanıklık etmek üzere handa kalmak istiyorum."

Dagorkun biraz daha odaklansa Surkar'ın yüzünde lazer yanıkları oluşacaktı.

"Zihninle onu yakmaya mı çalışıyorsun, Alt- Han?" Karat sesini yumuşatarak sordu. "Bu Otrokar'ın gizli bir yeteneği mi?"

Dagorkun onu görmezden geldi.

"İtirazım yok ama bu bana bağlı değil." Kosandion Sean'a döndü.

Sean korkutucu hancı sesiyle, "**Kalabilirsiniz,**" dedi.

Karat ürperdi. "Bunu yapmandan nefret ediyorum."

"Mesele de bu zaten," dedim ona.

Otrokarların çoğu köprüden aşağı, geçit odasına doğru koştu. Sadece Surkar ve şaman platformda kaldı.

Neyin peşindeydiler?

"Olayların şaşırtıcı bir dönüşü!" Gaston gürledi.

Geriye kalan delegeler, belli belirsiz bir öfkeden onaylamaya kadar değişen çeşitli sesler çıkararak, evet, olayların bu şekilde gelişmesinin şaşırtıcı olduğunu ve bu konuda çelişkiye düştüklerini teyit ettiler.

"Bu da bizi günün son aday ayrılışına getiriyor."

Sahnenin ortası Dushegub'ları ve Unessa'yı taşıyarak battı ve geri çıktı. Tony dün gece çim süslerini Çukura geri götürmüştü. Ayrıca Dushegub'ların elenmelerini kabullenmekte zorlandıklarından da bahsetmişti. Bunu onlara üç kez açıklamaya çalışmış ama onlar sadece tıslayarak karşılık vermişlerdi.

Caldenia, "Onların gerçek isimlerini telaffuz etmeye bile çalışmamasını çok komik buluyorum," dedi. "Sınırlarını bilen bir adama hayranlık duymalısınız."

Kosandion ağaçlara baktı, yüzü buz gibiydi. "Hükümranlık eş seçimine katıldığınız için size teşekkür eder. Ayrılmanızdan dolayı üzüntü duyuyoruz. Hükümranlık'tan ne istiyorsunuz?"

Dushegublar cevap vermedi. Saniyeler geçti.

Gaston bir adım ne ıktı. **"Kaybettiniz. İstedığınızı söyleyin ve gidin."**

Bazen basitlik en iyi politikadır.

Dushegub'lar dallarını salladı. En büyük aa, kabus gibi, tehditkâr bir ahtapot gibi kollarını Gaston'a doğru uzattı, sonra da tahta doğru döndü.

"Açıklama: Bizim adayımız en iyisidir. neri: Bizim adayımızı seçin ve diğerlerini gönderin, yoksa Dominyon'u yok ederiz. Tartışmak ister misiniz?"

Kosandion, Hükümdar kişiliğinde ne kadar kontrollü olsa da, yüzünde beliren kızgınlık titreşimini gizlemeyi başaramadı.

"Dominyon hiçbir düşmandan korkmaz. Ordumuz, teknolojimiz ve kaynaklarımız sizin uygarlığınızdan daha üstündür. Dominyon'a saldırmak trnzn yok olması demektir. Barışıl bir şekilde ayrılırsanız, küçük isteğinizi yerine getireceğim. Savaş ilan ederseniz, şimdi ölürsünüz ve gezegeniniz de yarın ölür. Seçiminizi yapın."

Ensemdeki tüyler diken diken oldu. Kosandion her kelimesinde ciddiye ve hangi yolu seçtikleri onun için çok az önemliydi.

Dushegub'lar dallarını örüyor, gıcırıyor ve tıslıyorlardı. Unessa tek başına duruyordu, güzel yüzünde bir parça belirsizlik vardı.

"Öneri," diye duyurdu en büyük Dushegub. "Biz gidelim ve Dominion Ugobuh'a bir geçit inşa etsin. Tartışmak ister misiniz?"

Ekranlarda yeşil bir gezegen belirdi ve yanında bir açıklama yanıp sönyordu. Dushegublar sistemlerindeki diğer yaşanabilir gezegeni kolonileştirmek istiyorlardı. Uzay gemileri hantaldı, bu yüzden gezegenler arası bir geçit bunu yapmanın en iyi yolu olacaktı, ama Dominyon'un bundan çıkarı ne olacaktı? Kosandion hiçbir şeyi sebepsiz yere yapmazdı. Bu kadar ilerlemelerine izin verdiğine göre, bu etkileşimden eğlence değeri dışında istediği bir şey olmalıydı.

"Uygarlığınız Ugobuh'ta maden çıkarmayı ve orada bulunan tüm pulsar requarzite'i Dominyon'a tedarik etmeyi kabul ederse Dominyon Ugobuh'a bir geçit inşa edecek. Görüşmek ister misiniz?"

Pulsar requarzite çoğu enerji silahının temel bileşenlerinden biriydi. Şimdi mantıklı gelmeye başladı. Açıklamaya göre, Ugobuh sıcak, bataklık, tehlikeli ve genellikle çoğu insansı yaşam için misafirperver değildi. Üzerinde madencilik yapmak pahalı bir kabus olurdu.

Yaşamlarının ilk çeyreğinde Dushegublar hareketsiz kalır, kökleri toprağın derinliklerine iner. Onlar organik madencilerdi, mineralleri kökleriyle çekip çıkarıyorlardı. Ayrıca her şeyi harfi harfine alırlardı. Eğer buna evet derlerse, son requartzite onsuna kadar o gezegeni kazacaklar ve Dominion depolarında güvenli bir şekilde saklayacaklardı, çünkü Kosandion

biraz requartzite. Hepsini istiyordu. Gezegende dolaşan etobur ağaçlar varken aklı başında hiçbir yaratık onu çalmaya kalkışmazdı.

Sadece madenini almakla kalmayacak, geçidi de Dominyon kontrol edecekti. İstedikleri zaman kapatabilecekler ve iki gezegen arasındaki tüm seyahatleri kesebileceklerdi. Dushegub'ları hızada tutmak için onu ellerinde tutacaklardı.

Dünya'nın özel statüsü için çok minnettar olduğum zamanlar oldu.

Dushegub lideri "Kabul ediyoruz," diye açıkladı. Ve bunun için gitmişlerdi.

Dushegublar gitmek için döndüler.

"Bekleyin!" Surkar'ın sesi cınladı.

"Ne yapıyor bu?" Dagorkun nefesinin altında

homurdandı. "Ona ne oluyor?" Surkar Unessa'yı işaret

etti. "O başarısız oldu. Onu tüketeceğiz ki

kaynakları" dedi.

Unessa bembeyaz oldu. Arenadakiler öfkeyle

homurdandı. "Açıklama: O bizim!" diye tısladı

Dushegub.

"Dişi satın almak istiyorum." Surkar bir çuval uzattı.

"Soruşturma: Ne teklif ediyorsunuz?"

Surkar çuvalı Dushegub liderine fırlattı. Ağaç onu havadan koparıp ikiye böldü. Karahindiba gibi tüylü altın küreler yuvarlandı. Nadir besinlerle dolu Baderi mantarları. En nadide havyarın Dushegub eşdeğeri, bir incelik. Bir dönümlük genç Dushegub fidanının hayatta kalmasını sağlayacak kadarını bıraktı. Dushegublar için neredeyse paha biçilemezdi.

"Açıklama: O sizindir."

Dushegub'lar harekete geçerek mantarı kaptı ve kabuklarındaki çatlaklara doldurdu. Saniyeler içinde mantar yok oldu ve ağaçlar sürünerek geçide doğru ilerleyip handan çıktılar.

Surkar Unessa'ya baktı. "Sen özgürsün. İstersen benimle gelebilirsin. Güvende olacaksın. Kimse sana kötü davranmayacak."

"Onunla gitmek ister misin?" Kosandion sordu. Unessa Surkar'a uzun uzun baktı.

"Güçlü müsün?"

"Evet," diye onayladı

Surkar. "Zengin misin?"

"Evet."

"Başkaları size hizmet ediyor mu?" "Evet."

Unessa Hükümdar'a baktı. "Onunla gitmek istiyorum."

"Hükümdarlığın bir itirazı yok. Hanın var mı?"

"Hayır," dedi Sean.

Arena alkışlarla inledi. Surkar Unessa'ya yaralanmamış kolunu uzattı. Unessa ona tutundu. Sahnenin etrafında bir zafer turu atıldılar, şaman da onları takip etti.

"Bilinen tüm cehennemlere lanet olsun," diye yemin etti Dagorkun. "Dayak yedi, aşağılandı ve şimdi yeniden kahraman oldu. O dangalak bu hareketi milyon yıl geçse de yapamazdı. Ona kim yardım etti? Kim yardım etti? Öğrendiğimde..."

"O bendim," dedi Karat.

Dagorkun donakaldı.

"Bunu nasıl bir araya getireceğini ona ben söyledim."

Ona bakmak için başını yavaşça çevirdi. Yüzündeki şok ve ihanet neredeyse komikti.

"Neden?" Dagorkun sıkılarak konuştu.

"Neden olmasın?" Karat onunla alay etti. "Sana bir açıklama borçlu değilim, Alt-Han. Uluslarımız barış içinde ama pek de müttefik sayılmayız. Bunu küçük bir hatırlatma olarak kabul edin."

Vay anasını.

Dagorkun ayağa fırladı ve yürüdü. Ona kapıyı açacak kadar bile zamanım olmamıştı, yoksa kapıdan geçip gidebilirdi.

"Dagorkun ile aranızda bir şey olduğunu sanıyordum..."

Karat bana kısa bir kahkaha attı. "Hayır. Dagorkun ve Gaston'un bir şeyi vardı. Ben bir vampir şövalyeyim. Bu tür saçmalıkları daha önce de defalarca gördüm. Bu, birbirlerinden hoşlanmayan ve bana danışmadan kazananın ödülü olarak hizmet etmeme karar veren iki adam arasındaki bir yarışmaydı. Ben, benim isteklerim, benim duygularım tüm bu olayda oldukça tesadüfiydi. Under-Khan akıllı bir adam. Ben sadece ona sandığı kadar zeki olmadığını gösterdim."

"Hiçbiri gerçekten öyle değil canım," dedi Majesteleri.

Altımızda Gaston kollarını salladı. **"Altı aday gitti. Geriye altı aday kaldı. Gidenlere veda ettik ve şimdi 3. Deneme'ye başlamalıyız."**

Kalan altı aday sahneye çıktı: Amphie, Bestata, Oond, Nycati, Prysen Ol ve Leydi Wexyn. Sahnenin ortasından altmış ayak çapında devasa bir yuvarlak masa çıktı. Altı sandalye eşit aralıklarla onu çevreliyordu. Her sandalyenin önünde gizlilik ekranlarıyla çevrili bir terminal belirdi. Masanın ortası tutuşarak havaya devasa bir gezegen yansıttı.

Gaston sırtıttı. **"OYUN GÜNÜNE HOŞ GELDİNİZ!"**

MAJESTELERİ HANA ILK GELDİĞİNDE

Popüler kültür, Dünya hakkındaki her şeyi bir sünger gibi emiyordu. Sayısız belgesel izledi, dört dil öğrendi, gülünç bir hızla binlerce kitap okudu ve altı ay içinde, dişlerini saklaması koşuluyla bir yerli gibi görünebilir hale geldi. Bu altı ayın sonuna doğru bana üzerinde bir bilgisayar oyununun reklamı olan bir tablet gösterdi. Civilization'ın son versiyonu büyük bir indirimle sunuluyordu ve bir gün içinde oyunu oynamaya başladı.

Civilization, oyuncuyu küçük bir grupla başlattı Haritanın rastgele bir noktasına yerleştirdiği yerleşimciler. Yerleşimciler ilk köylerini kurdular, kaynak aradılar, ürediler, mahsul yetiştirmeye başladılar, yeni teknolojiler geliştirdiler, ilk dinlerini yarattılar ve bu küçük tohumdan, oyuncu tarafından uzay çağına kadar yönlendirilen güçlü bir medeniyet büyüdü. Tabii eğer diğer medeniyetler önce onu yok etmediyse. Savaş oyunun ayrılmaz bir parçasıydı. Yapay zekaya ya da insan oyunculara karşı oynanabiliyordu ve Caldenia her ikisini de yapmıştı. Bu oyunu Deity zorluğunda sayamayacağım kadar çok kez yenmiş ve Stellaris ve diğer benzer oyunlara geçmişti, ancak Civilization onun ilk aşkı olarak kaldı.

Dominyon'un kendi Medeniyeti vardı, Progress adında şaşırtıcı derecede karmaşık ve ayrıntılı bir simülasyon. Ancak Dominyon için bu sadece bir oyun değil, turnuvaları, profesyonel takımları ve çok kazançlı sözleşmeleri olan ulusal bir spordu. Oynamak için gelişmiş bir

ekonomi, yurttaşlık, askeri strateji ve kaynak yönetimi anlayışı. Oyun sürekli geliyor, Dominyon bilgi tabanını genişlettikçe değişiyordu.

Üçüncü denemeleri için altı eş adayı oyunun en karmaşık versiyonu olan Hükümdar versiyonunu oynamak ve bunu en yüksek zorluk seviyesinde yapmak zorundaydı. Oyun 9 saat sürecek ve sonunda uygarlıkları, askeri güç ve nüfus sayılarından mutluluk ve kültürel zenginliğe kadar çeşitli kriterlere göre puanlanacaktı.

En yüksek üç puana sahip adaylar nihai seçime geçecektir. En düşük puana sahip olanlar ise elenecekti. Bu noktaya kadar Kosandion ve ekibi kamuoyunu ustaca manipüle etmişti, ancak bu deneme saf beceriye dayanıyordu.

Oond hariç tüm adaylar masanın etrafındaki yerlerini aldılar. Dominyon ona bir kulaklık aracılığıyla oombole'un talimatlarını takip eden insansı bir yardımcı sağladı. Oyun başladı ve altı yerleşimci grubu gezegenin farklı bölgelerine indi.

İlk bir saat herkes için hemen hemen aynı geçti. Altı aday da hararetle nüfuslarını artırmaya çalıştı, böylece genişleyebilecek ve daha büyük toprak parçalarını ele geçirebileceklerdi. Herkes bilgisayarda yaratılmış rakip kabileler ve gezgin barbar gruplarıyla bazı çatışmalar yaşadı.

İkinci saatte, medeniyetler birbirinden ayrılmaya başladı. Bestata, Nycati ve Pysen Ol ordularına büyük yatırımlar yaptı. Amphie teknolojik ilerlemeye odaklanırken, Oond ve Leydi Wexyn kaynaklarını

kültür ve din. Leydi Wexyn çok sayıda gözcü yarattı ve onları haritanın her yerine gönderdi.

Üçüncü saatte Amphie ve Bestata değerli bir bakır kaynağı yüzünden küçük bir çatışma yaşadı. Prysen Ol önceliğini benzersiz bir süvari birliği geliştirmeye kaydırды, Oond'un ulusu bir teokrasi haline geldi ve iki dağ sırası arasındaki geniş verimli bir bozkıra inen Nycati, etrafındaki tüm yeni gelişen yapay zeka ürünü medeniyetleri fethetmeye koyuldu. Leydi Wexyn bir kervan sürüsünü serbest bıraktı ve herkesle ticaret yapmaya başladı.

Artık sekizinci saatin içindeydik. Maçın bitmesine ve skorların sayılmasına yaklaşık 45 dakika vardı. İki sandviç yemiş, iki bardak çay ve bir kremalı soda içmiştim. Kendimi en son ne zaman bu kadar şımarttığımı hatırlamıyordum.

Karat bir kez daha tuvalete gittikten sonra koltuğuna geri döndü. "Bu kadar uzun süre nasıl dayanabildiklerini anlamıyorum."

Caldenia, "Eğer giderlerse oyun onlar olmadan devam edecek," dedi. "Oyuna beş dakika ara vermek her şeyi riske atabilir. Zafer fedakârlık gerektirir."

Karat, "Sanırım balık olmanın bu durumda bazı avantajları var," dedi.

"Ama bu avantaj ellerinin olmamasıyla dengeleniyor," dedim ona. "Oond ne yapılmasını istediğini basitçe yapmak yerine açıklamak zorunda."

Karat, "Acı çekiyor gibi görünmüyor," dedi.

Masanın üzerindeki gezegenin holografik temsili, oyuncular tarafından kontrol edilen altı bölgeyi temsil eden altı farklı tonla renklendirilmişti. Oond'un turuncusu

toprakları Bestata'nın sağ tarafını ihlal ederek kıtasına yayıldı.

"Oyun adil değil," diye belirtti Dagorkun. Yarım saat sonra yerine dönmüştü. Bir tür iç mücadele yaşanmış ve Dagorkun bunu çözüp bir hareket tarzına karar vermiş olmalı, çünkü Karat'la yaşadığı olay hiç yaşanmamış gibi rahat ve huzurlu görünüyordu.

Caldenia ona öfkeli bir bakış attı. "Ne şekilde?" diye sordu.

"Amphie, bu oyunun ulusal bir spor olduğu Dominion'dan geliyor. Yıllardır pratik yapıyor" dedi Dagorkun.

"O yılların boşa gittiği ortada," dedi Caldenia. "Göze alamayacağı bir hata yaptı. Herhangi bir galaktik savaşın temel kuralıdır. Asla bir vampirle kara savaşına girmeyin. Özellikle de Feodal dönemde."

Karat kıkırdadı.

Bestata ve Amphie arasındaki savaş neredeyse iki saattir devam ediyordu. Vampir şövalye birkaç müstahkem kale şehri inşa etmiş ve büyük nehirlerinden birinin yanında küçük bir boşluk bırakmıştı. Sıradağlarına ve içindeki kireçtaşı mağaralarına doğrudan bir atış sunuyordu. Mağaralar güherçile kaynağıydı, potasyum nitrat, ilk barutun ana bileşeniydi. Amphie haritanın kendi kısmında hiç bulamamıştı, bu yüzden bir atlı okçu sürüsü toplayıp istila etmişti.

Bestata, Amphie'nin ordusunu kendi topraklarının derinliklerine çekerek geri çekildi ve ardından tahkim edilmiş şehirleri, Amphie'nin atlı okçularına dalan ve onları kâğıt gibi parçalayan zırhlı şövalyeler kustu. Bestata onu yok etti

ve Amphie'nin ordusunun üçte biri açlıktan öldü.

Artık savaş Amphie'nin topraklarına kaymıştı ve Bestata onun üç şehrini ele geçirmiş, diğer ikisini de kuşatma altına almıştı.

"Dürüst olmak gerekirse," diye alay etti Caldenia. "Daha iyi bir gösteri bekliyordum."

"Oynar mısınız, Majesteleri?" Dagorkun sordu.

"Otuz yıl boyunca hem Dominion'un hem de Supremacy'nin Büyük Şampiyonu oldum."

"Bunun nedeni yeteneğiniz mi yoksa ününüz mü?" Karat sordu.

İkisi ateşle oynuyordu.

Grace onlara en yırtıcı gülümsemesini verdi. "Siz ikiniz ne zaman öğrenmek isterseniz, beni nerede bulacağınızı biliyorsunuz."

Hana geldiğinden beri Progress oynamamıştı. Geride bıraktığı her şeyi hatırlamak çok acı verici olmalıydı.

Büyük Başrahip Oond'un topraklarında bir altın ışık dalgası yuvarlandı. Majesteleri, kendisine tapanları sevindirecek şekilde bir zigguratı daha tamamlamıştı.

"Oyunu Gaheas yönetiyor," diye belirtti Caldenia.

Maç sırasında bir noktada ve muhtemelen bilmeden, Nycati antik Çin'in tahkimat yaklaşımını takip etmeye karar vermişti. Sıradağlarını birbirine bağlayan iki devasa duvar inşa etti ve sonra bozkırında oturup at yetiştirdi, saraylar inşa etti ve şiir, müzik, sanat ve tıp geliştirdi. Kervanları artık dünyanın her köşesine ulaşan Leydi Wexyn ile ticaret yapıyordu.

gezegenine saldırdı ve Prysen Ol'un iki istila girişimini savuşturdu, ancak genişleme belirtisi göstermedi.

"Uygarlığı iyi gidiyor gibi görünüyor," diye mırıldandım. "Onaylanma oranı yüksek."

"İzolasyonist politika hiçbir zaman uzun vadede işe yaramaz. İlerlemek için diğer kültürlerle etkileşim içinde olmalısınız, aksi takdirde onlar sizi geçecektir. Onun soyundan gelen bir adam olarak bunu biliyor. Uygun koşullarda işgal etmek için iki şansı vardı ve ikisini de kasıtlı olarak görmezden geldi."

Onun soyundan bir adam, ha? Ona doğru eğildim. "Ne zaman öğrendin?"

Caldenia omuz silkti. "Hemen. Kör edici derecede açık. Gizleme çabaları ciddiydi ve işe yarayabilirdi, ancak benim gözlerim ve beynim var."

Salonda bir uyarı çanı duyuldu. On beş dakika kaldı.

Kulaklığım Sean'ın sesiyle canlandı. "Kosandion bundan sonra ne olursa olsun, her şeyi akışına bırakmamız gerektiğini söylüyor."

Bu ne anlama geliyordu? İyi bir şey değil, işte bu anlama geliyordu. "Ona misafirlerimizin güvenliğinden sorumlu olduğumuzu hatırlatın."

"Ben yaptım. Tüm sorumluluğu üstlendiğini söyledi. Hancılar Meclisi ile bu konuyu görüşmüş."

Peki tam olarak ne zaman bunu yapma şansı oldu? "Ne temizlediği önemli değil. Burası bizim hanımız."

"Bu Dominyon'un güvenliği ve onun güvenliği ile ilgili bir mesele." "Ve sen de buna uyacak mısın?"

"Eğer ona bir şey olursa, hanı kaybederiz. Onu ben koruyacağım. Adaylar arasında ne olursa olsun

adil oyun."

Tartışmak isterdim ama tüm sağduyuma rağmen Kosandion'un Surkar'la bıçakla dövüşmesine izin vermiştim.

Caldenia bana doğru eğildi, sesi ihtiyatlıydı. "Neler oluyor?"

"Yeğeniniz bir şeyler bekliyor ve bizim müdahale etmemizi istemiyor."

"Tam zamanında," dedi Caldenia. "Gösteriyi kaçıracığımızdan endişelenmeye başlamıştım."

Arenada gürültülü bir çan sesi duyuldu. Oyun sona ermişti. Beş aday masadan kalktı ve çeşitli tesisleri kullanmak üzere geri çekildi. Oond'un insansı yardımcısı ayağa kalktı, onu selamladı ve sahneden çıktı. Oond yüksek teknolojili akvaryumunu delegasyonunun bulunduğu bölüme doğru yuvarladı ve burada coşkulu bir yüzgeç gösterisiyle karşılandı.

"Bir insan için biraz solgun görünüyorsun," dedi Karat. "Al, biraz kurabiye ye. Heyecanlanmak üzeresin."

"Hayır, teşekkür ederim."

Kurabiye istemedim. Huzur, sessizlik ve üç adayın daha şov ya da heyecan olmadan düzenli bir şekilde elenmesini istiyordum.

"Skorlar sayıldı," diye anons etti Gaston, mikrofonla güçlendirilmiş sesi tribünlere kadar ulaşarak. "Adaylar, lütfen yerlerinizi alın."

Oraya varmaları beş dakika sürdü ve ben heyecandan yerimde zor duruyordum. Altı aday sıraya dizilmişti. Nycati düz beyaz bir kıyafet içinde, Bestata siyah zırhı içinde, Oond turuncu yüzgeçlerinden oluşan muhteşem bir örtü içinde, Prysen Ol alametifarikası mavi cübbesi içinde, Leydi Wexyn yarı saydam bir adaçayı

Saçlarından altın aksesuarlar fışkıran yeşil kaftan tarzı bir elbise ve gümüş bir elbise giymiş Amphie. Yıldızlar arası bir ulusu yöneten bir adamın tüm asaletiyle tahtında oturan Kosandion'la karşı karşıya geldiler.

Üçü gidecek, üçü kalacaktı. Neredeyse geldik.

"Altıncı sırada, en düşük puanla bitiren,"

Gaston dedi ki, **"Gaheas'lı Nycati."**

Nycati'nin sıralaması ekranlarda belirdi. Halkı mutlu ve iyi besleniyordu, nüfus sayısı da yüksekti ama teknoloji puanı diğer yarışmacıların gerisindeydi. Ordusu çok sayıda olmasına rağmen modası geçmiş silahlarla donatılmıştı ve kültürü çok homojendi. Ulusu durgunlaşmıştı.

Nycati Kosandion'la satranç oynarken, kaynaklarını biriktirir ve sonra saldırır, bir saldırı zinciri başlatır ve satranç tahtasının her yerine tuzaklar yerleştirirdi. Kosandion bir saldırıyı püskürttüğünde, bir sonraki saldırı çoktan başlamış olurdu. Caldenia haklıydı. Gizli prens oyunu kasten kaybetmişti.

Dagorkun, "Bir yüz yıl daha geçse fethedilecek," diye mırıldandı.

"Ya da değil," dedi Karat. "Sağlam bir temele sahip olunduğu sürece ulus yıkılmaz."

"Ya evrimleşin ya da ölün, Leydi Karat," dedi Dagorkun, yüzü ifadesiz. "Ama yabancı düşmanlığınızda ısrar etmelisiniz. Anokrasi ne kadar uzun süre kapalı bir ulus olarak kalırsa, Horde için o kadar iyi olur."

"Öyle mi?" Karat dişlerini gösterdi.

Dagorkun arkasına yaslandı, yüzünde hüznü bir ifade vardı. "Bir gün Anokrasi **uyanacak**, kendi dışına bakacak

ve her tarafta Horde'un sancaklarını göreceğim. Mmm, o gün için yaşıyorum."

"Endişelenme, Under-Khan. O gün beni kılıcımın kapının önünde göreceksin."

"Çocuklar, ikiniz de sessiz olur musunuz?" Caldenia tersledi. "Sen var yürütülen kendinle haysiyet ve güven," Kosandion oldu söyleyerek. "Biz vardır Varlığınızla onurlandırıldığım için gerçekten ayrıcalıklıyım. Hükümdarlık olarak size veda etmekten büyük üzüntü duyuyoruz." "Bu ayrıcalık bana aitti," dedi Nycati. "Ben bir süredir Hükümdarlığın ışığıyla ısındı ve ben onun anısını kalbimin derinliklerinde saklayacağım."

Caldenia döndü ve bana bir bakış attı. "Davamı geri çekiyorum." Kosandion başını salladı. "Dominion'dan ne istiyorsun?" Nycati başını kaldırdı. "Yirmi yedi yıl önce, Kral

Krolli Doğu Gaheas'ın tahtını elinde tutuyordu. İhanete uğradı. Amcası Toliti ona karşı ayaklandı, askerlerini Kristal Saray'a soktu ve kraliyet ailesini katletti. Tahtı ele geçirdi ve kanlı bir terör ve baskı saltanatı başlattı."

Tipik. Gaheas krallıklarında kraliyet soyları tahtlarla sandalye kapmaca oynar ve müzik durduğunda kim ayakta kalırsa genellikle o ölürdü.

"O katliamdan iki kişi kurtuldu," diye devam etti Nycati. "İlki kralın yeğeniydi, ikinci kardeşinin en küçük oğluydu. Sadece iki yaşındaydı. Çocuk, krala gizlice sadık olan isyancılardan biri tarafından kaçırıldı."

Ve o çocuğun kim olduğunu biliyordum.

"İkincisi Artonnda'ydı, kralın üçüncü eşi. Kraliyet soyuna ait paha biçilmez bir hazine ona emanet edilmişti. Ateşin Gazabı, genetik olarak Krolli'nin soyuna bağlı bir silah ve bir taç. Majesteleri sarayın kaybedildiğini anladığında, Gazap'ı başından yırtıp eşine fırlattı ve Artonnda'yı bir kaçış mekiğine iterek tacı ne pahasına olursa olsun güvende tutması talimatını verdi. Artonnda Dominyon'a kaçarken Majesteleri ailesiyle birlikte geride kaldı. Orada güvenli bir sığınak karşılığında tacı Hükümdar'a sundu."

Arena o kadar sessizdi ki, iğne atsanız yere düşmezdi.

Nycati'nin sesi cınladı. "Bugün Hükümdarlık'tan Ateşin Gazabı'nı bana geri vermesini istiyorum."

Sessizlik uzun, eziyetli bir nefes boyunca uzadı.

"Talebiniz kabul edildi," diye duyurdu Hükümdar.

Resven ayağa kalktı, elinde oymalı ahşap bir kutu tutuyordu.

Sean sahne ile taht kayalığı arasında bir merdiven oluşturdu. Nycati her adımında kararlı bir ifadeyle merdivenlerden yukarı doğru yürüdü. Resven onu yarı yolda karşıladı.

Ekranlar yakınlaştırılarak her bir hareket en ince ayrıntısına kadar kaydedildi.

Nycati kutuyu açtı ve bir yüzük çıkardı. Soluk metalden narin bir yarım aydı, ince yapraklı bükülmüş metal dallardan oluşan iki kolu arkada ince bir zincirle birbirine bağlıydı. Ortada, dalların takanın altında birleştiği yerde, beyaz ateşle parlayan büyük bir mücevher vardı. Tolkien'in Yüce Elflerinden birinin rüyasında görebileceği bir şey.

Nycati yavaşça önündeki halkayı kaldırdı ve ona baktı.

"Neden tereddüt ediyor?" Karat mırıldandı.

"Bir sahtekârı öldürecek," dedi Caldenia. "Ateşin Gazabı onu ancak kan bağına aitse kabul edecektir."

Nycati'nin tüm hayatı bu anda doruğa ulaştı. Eğer orada, hiç tanımadığım ailemin tacı ellerimde duran ben olsaydım, beni yetiştiren insanların bana başından beri yalan söyleyip söylemediklerini merak ederdim. Tekrar yapmak olmazdı.

Nycati derin bir nefes aldı ve halkayı başına yerleştirdi.

Mücevher sanki derinliklerinde minyatür bir volkan patlamış gibi kırmızı renkte parladı. Nycati'nin vücudu geriye doğru sarsıldı, kaskatı kesildi. Kolları büküldü, elleri yumruk şeklinde kenetlendi. Başını gökyüzüne kaldırdı ve çığlık attı, gözleri mücevher ateşiyle dönüyordu.

Ondan bir büyü dalgası yükseldi, bir sancağın yükselmesi gibi, o kadar yoğunlu ki dişlerim çenemde takırdadı.

Gertrude Hunt titredi, ürperdi. Asamı yere sapladım ve büyümü hana doğru titreştirdim, rahatlattım, yatıştırdım, güven verdim.

Parlayan bir ateş sütunu, yüksek voltajlı bir tel gibi uğuldayarak Nycati'yi yuttu. Çığlık atıyordu, yüzü acıdan çarpık bir maskeye dönüşmüştü ama hiç ses gelmiyordu.

Gücümü onun etrafında döndürerek etkiyi en aza indirmeye çalıştım.

Büyü göz kırptı ve kayboldu. Nycati tökezledi, aniden serbest kaldı, kendini yakaladı ve başını kaldırdı.

Mücevher, altın kahverenginin daha derin tonlarıyla dönen zengin bir kehribara dönüşmüştü. Tam olarak Nycati'nin gözlerinin rengindeydi.

Beyaz cübbe prensin bedeninden kayarak altındaki soluk savaş zırhını ortaya çıkardı.

"Hükümdarlık Isarott'u selamlıyor," dedi Hükümdar.

Ve Kosandion onu resmen Doğu Gaheas'ın hükümdarı olarak tanımıştı. Savaş çıkacaktı.

Nycati ağzını açtı. Sihir ondan yuvarlandı, sıkıca kontrol altına alınmış bir güç fısıltısı. "Isarott Hükümdarlığı selamlıyor."

Döndü ve merdivenlerden indi. Gaheas delegasyonu hep birlikte ayağa kalktı ve onu kendi bölümlerinden rampadan aşağıya, köprüden geçerek geçide kadar takip etti. Birkaç nefes daha aldılar ve gittiler.

"Kısa bir ara vereceğiz!" Gaston duyurdu.

"BEŞİNCİ SIRADA, EN DÜŞÜK İKİNCİ DERECEYİ ALARAK

"Gaston," dedi, **"Meer Hanesi'nden Leydi Bestata."**

Bestata'nın skorları ekranlarda göründü. Ordusunun gücü Nycati'ninkiyle kıyaslanamayacak kadar fazlaydı. Şövalyeleri iyi eğitilmiş ve disiplinliydi, okçuları teknolojik olarak gelişmiş silahlara sahipti ve kaleleri bir askeri mühendislik harikasıydı. Ancak tüm bunların bir bedeli vardı. Halkı okuryazardı ve matematiği iyi bilirdi ama sanat ve beşeri bilimler neredeyse hiç yoktu. Dine en az yatırımı yapmıştı, bu da bir şekilde tıbbını ve ortalama yaşam süresini geride bıraktı. Ekonomisi tökezliyordu. Halkı disiplinli ve vatanseverdi ama mutlu değillerdi.

Amphie ile olan savaşı açıkça kazandığı için daha yüksek puan alacağını düşünmüştüm, ancak

Dominion yaşam kalitesine çok değer veriyor olmalı.

Bestata da mutlu değildi. Alamet-i farikası olan alaycılığı geri gelmişti ve birinin kafasını kesmek ister gibi görünüyordu. Meer Hanesi, Kosandion'a tahtında saldırmak üzereymiş gibi onun arkasında toplandı.

Dagorkun, "Savaşlar pahalıdır," dedi.

"Özellikle de onlarla savaşma şekli," dedi Karat. "Bu çok aydınlatıcı oldu."

"Oyununun kaydını ister misiniz?" diye sordum. Karat'ın gözleri parladı. "Hoşuma gitmezdi. Bayılırım.

Başka kimin seveceğini biliyor musun?" "Lord Soren mi?"

Sırıttı ve başını salladı. "Babam çok memnun olacak. Hatta gülümseyebilir bile."

"Yüzünün kırılması ihtimaline karşı hazırlık yapmalısın." Kıkırdadı.

Dagorkun bana bakmak için Karat'ın etrafında eğildi.

"Elbette, Under-Khan, bir kopyasını da size göndereceğim."

"Teşekkür ederim. Annem bunu çok faydalı bulacaktır."

Karat, "İnsanın ebeveynlerini onurlandırması her şeyden önemlidir," dedi. "Evet. Bu bizim kutsal görevimiz."

Bir bakış paylaştılar.

Meer Hanesi imkansızı başarmıştı. Horde ve Kutsal Anokrasi, kışlarına tekmeyi basmak için birleşecekti.

"Dominion'dan ne isteyeceksiniz?" Kosandion söyledi.

Bestata dişlerini sıktı. "Meer Hanesi tek bir şey istiyor, sadece Hükümdar'ın bize verebileceği bir şey."

"İşte geliyor," diye mırıldandı Dagorkun.

"3, 2, 1," diye fısıldadı Karat.

"Meer Hanesi ile Hükümrانlık arasında karşılıklı koruma anlaşması!" Bestata ilan etti.

Caldenia iç çekti.

"Bu benim gücüm dahilinde. Bu söz konusu değil." Kosandion durakladı. "Ancak Meer Hanesi'nin böyle bir anlaşmaya girmeye yetkisi yok."

Bestata ağzını açtı ama Kosandion hâlâ konuşuyordu.

"Meer Evi bir ulusun parçasıdır. O ulus ile Hükümdarlık arasında bir anlaşma zaten mevcut. Siz Kutsal Anokrasi'ye bağlısınız. Farklı bir talepte bulunun."

"Yani Hükümdarlığın sözü hiçbir şey ifade etmiyor mu?" Bestata hırladı.

Dagorkun dişlerinin arasından havayı içine çekti. "Çok uzak," dedi Karat şarkı söyler gibi bir sesle.

Gelen bir mesaj beni etkiledi. Bir ekran açtım ve dinledim. Uh-oh.

Yaşlı bir erkek vampir öne çıktı. "Bize bir lütuf sözü verildi. Bunu yerine getirmelisiniz. Şartlar böyleydi."

Resven ayağa kalktı. "Yanlış. Size bir talep sözü verildi. İmzaladığınız sözleşmenin koşulları, Hükümdarlığın tüm makul talepleri dikkate alacağını açıkça belirtiyor. Sizin talebiniz makul değil. Böyle bir anlaşma derhal geçersiz olacaktır. Dahası, Kutsal Anokrasi ile Hükümrانlığı karşı karşıya getirecektir."

"Bunun konuyla ilgisi yok!" Bestata kollarını kavuşturdu. "Huysuz çocuk," diye tısladı Caldenia.

"İsteğimizi kabul edin!"

Karat ayağa kalktı ve sesi tribünlere kadar ulaşarak kükredi. "Yeter! Hepimizin şerefini lekeliyorsun!"

Bestata ona doğru döndü. "Krahr Hanesi'nin bir şikayeti varsa, buraya gelsinler ve telafi etmeye çalışsınlar!"

Karat'ın eli kılıcına gitti.

Sean kulağına kıkırdadı. "Bırak dövüşsünler."

Bazen bu hancı olayını gerçekten anlayıp anlamadığını merak ediyordum.

Portal aktive edildi. İşte buradalar.

"Leydi Karat," dedim onun korkutucu hancı sesimle.
"Yerinize oturun."

Bana ters ters baktı.

"Başka bir tarafın öncelikli bir talebi var."

Dokuz vampir köprüden sahneye doğru yürüdü; lider önde, diğerleri onun arkasında çiftler halindeydi. Vampir şövalyeler yaşlandıkça daha da büyür ve kırlaşırdı, ama bu şövalyeler başka bir seviyedeydi, siyah zırhları içinde devasa, geniş omuzluydular, dönen kırmızı pelerinleri onları daha da büyük gösteriyordu.

Karat'ın yüz ifadesi gevşedi ve koltuğuna yığıldı. Şok Bestata'nın yüzünü tokatladı.

Yeni gelenler hep birlikte durdu. Liderleri, koyu gri teni ve delici mavi gözleriyle heybetli, orta yaşlı bir şövalye, Meer Hanesi'ne baktı ve yumruğunda bir parşömen tutan kolunu kaldırdı.

"Savaş Lordu'ndan bir emir," diye gürledi.

Meer Hanesi diz çöktü.

Savaş Lordu'nun habercisi başparmağıyla parşömenin kenarına bastırdı. Parşömen Kutsal Anokrasi'nin siyah yazılarıyla süslenmiş bir şekilde açılıverdi

Savaş Lordu tarafından kırmızı renkle imzalanmış ve mührü ile işaretlenmiş. Beş dakika önce aldığım video mesajını ekranlara fırlattım. Parşömen Meer Hanesi içindi, resmi bir emrin kanıtıydı. Video mesajı herkes içindi.

Süslü zırhlar içindeki iri yarı, yaşlı bir vampir Meer Hanesi'ne bakıyordu. Tehdit ve otorite ondan eşit oranda yayılıyordu. Bu sadece bir kayıttı, ama gözlerinde o kadar büyük bir güç ve hakimiyet vardı ki, sırf o bakışa maruz kalmamak için başımı eğme isteği duydum.

"Meer Hanesi," diye mırıldandı Savaş Lordu. Kulağa bir suçlama gibi geliyordu.

Meer Hanesi topluca irkildi.

"Acele Yüksek Kale'ye gidin ki, ben evinizin kaderini düşünürken siz de başöğretmeninizin ve mareşalinizin idamlarına tanık olun."

Ekranlar karardı.

Vampirlerin yüzü kızarmazdı ve tipik olarak solmazlardı. Ama Bestata'nın yüzü sanki bir anda ölümcül bir hastalığa yakalanmış gibi tuhaf bir kül rengine büründü.

Karat hayretle, "Amcasını ve yengesini lanetledi," diye fısıldadı.

"Elbette hiçbir sorumluluk taşımıyor?" Dagorkun dedi ki. "Onu buraya evi gönderdi. Bunu yapması emredildi."

"Anlamıyorsun." Karat'ın yüzü üzgün ve kederli bir hal aldı. "Meer Hanesi Nexus'ta savaşmayı reddetti. Korkaklık bir günahdır, bu nedenle Hierophant tarafından bu ihlalleri nedeniyle yargılandılar. O merhametlidir, bu yüzden onları aforoz etti ve uyarısını dikkate alacaklarını umdu. Bunun yerine Meer Hanesi Bestata'yı o saçma taleple buraya gönderdi. Bu ihanettir ve hainler yargılanır.

Savaş Lordu tarafından. Kimse Savaş Lordu'ndan merhamet beklemez. O bağışlayıcı bir adam değildir. Onları izledi ve Bestata ve şövalyeleri hana girip iletişimleri kesilir kesilmez, Savaş Lordu mareşali ve evlerinin önderini ele geçirmiş olmalı. Kimse onu uyaramazdı. Keşke ne olduğunu bilseydi, başka bir şey isteyebilirdi ve teyzesi ile amcası hayatta kalabilirdi. Anlaşma talep eden o anlamsız sözleri söylediğinde, onların kellesini uçuracak kılıcı sallamış oldu."

Haberci parşömeni geri çekti. "Yüksek Kale'ye yolculuğumuzda bize katılın."

Bu bir istek gibi gelmedi.

"Sığınma talep edebilir mi?" Dagorkun sordu.

Karat başını salladı. "Yapamayacak. Mareşallerinin ve başrahiplerinin kaderi mühürlendi, ancak evinin ayakta kalabilmesi için hala küçük bir şans var. Halkının hayatı için Yüksek Kale'ye gidip diz çökerek yalvaracak."

Habercinin şövalyeleri ayrılarak iki sıra oluşturdu.

Bestata, Sean ve Kosandion'a doğru döndü. Dudakları kansızdı. "Misafirperverliğiniz için teşekkür ederim, hancı."

Sean başını salladı.

Bestata yutkundu ve müjdecinin şövalyelerinin oluşturduğu iki sütunun arasında ilerledi. Halkı sessiz ve acımasız bir sıra halinde onu takip etti.

"Savaş Lordu, Gertrude Hunt'a Meer Hanesi'ni koruduğu için teşekkür eder, böylece yargıları için sağlıklı olabilirler," diye duyurdu müjdeci. "Size veda ediyoruz."

Döndü ve diğer şövalyeleri köprü boyunca takip etti. Onları geçide kadar takip ettim.

gitti.

Gaston, "**Kısa bir ara daha vereceğiz,**" dedi.

Oyun Günü, Oyun Günü! Bizimle alkışlayın! Oombole bizim balığımız, eğer o yapamıyorsa, siz sadece dileyebilirsiniz! Wooo! ::shakes the pompoms::

Mantıklı değil ama kafiye!

Adaylarımız sahnede durmuş, puanlarını bekliyorlardı. Oond süzülüyordu, oombollere aşına değilseniz ve yüzgeçlerinin ve dik kuyruğunun hafif titremesini yakalamadıysanız sakın görünüyordu. Amphie kendinden emin görünüyordu, omuzları geride, omurgası dikti. Yanında Prysen Ol öylece bekledi, yüzü yakışıklı bir boşlukla doluydu. Leydi Wexyn gülümsedi, masum bir şekilde hiçbir şeyden haberi yokmuş gibi görünüyordu. Mola sırasında altın saç süsleri ormanı, üzüm büyüklüğünde mor mücevherlerle mütevazı bir şekilde süslenmiş kokoshnik benzeri tek bir altın tarakla budanmıştı.

Arena sessizliğe gömüldü. Orata bu elemenden son damlasına kadar dram çıkarıyordu çünkü asi bir Gaheas kralının taç giymesi ve bir vampir evinin neredeyse tamamen yok edilmesi yeterince heyecan verici değildi.

Portal çıkışının üzerinde konumlandırılmış büyük bir merkezi ekran açıldı ve dört satırlı bir tablo ile İlerleme puanlama kategorileri ile etiketlenmiş çok sayıda sütun gösterildi: kültür, tıp, bilim, vb. Son sütunda "Toplam Puan" yazıyordu.

"Oyunun sonuçlarını açıklamak benim için bir ayrıcalık ve onurdur," diye ilan etti Gaston. "Üçüncü sırada... Oombollerin Oond'u!"

Oond'un adı, sütunlarındaki puanlar dolduruldukça üçüncü sırada belirdi. Oomboller kendi alkış versiyonlarını patlattılar ve ben kafamı çevirmek zorunda kaldım çünkü sallanan yüzgeçlerin ve renklerin görsel kakofonisi bir flaş ışığına bakmaktan daha kötüydü.

Delege bölümlerinin üzerindeki yan ekranlarda istatistiklerinin ve stratejilerinin ayrıntılı bir dökümü gösteriliyordu. Nüfusu mutluydu, ekonomisi sağlamdı, ancak olabileceğinden biraz daha az çeşitliydi ve tasarladığı benzersiz Şahit askeri birimleri krallığını savunmakta hiç zorlanmıyordu. Oond tüm oyun boyunca kimseyi işgal etmeden ilerlemeyi başarmıştı. Kaba kuvvetle fethetmek yerine, Oond ilhak etmek istediği yerleşimin yanına yanaşarak ve misyonerlerini gönderiyordu. Misyonerler okullar, hastaneler ve tapınaklar inşa ederdi. İnsanları işe alırlardı. Birkaç kuşak boyunca halkı telkin edecek ve sonra onlar da gönüllü olarak kendisine katılacaktı.

Ancak, insansı yaratıkların doğasında var olan kabileciliği hesaba katmakta başarısız olmuştur. Tek dinli oluşu, daha az ya da farklı dindarlara karşı önyargı ve ayrımcılık için alan yarattı. Bilimi ilerledikçe özgür düşünce de gelişti,

Çünkü bilim her şeyi sorgulamaya dayanır ve bir tanrı-kralın sorgulanmaya tahammülü yoktur. Sivil huzursuzluğu azaltmak için doğa bilimlerinin bazı dallarını bastırmak zorunda kaldı ve bu onun puanından büyük bir parça götürdü.

"İkinci sırada..." Gaston gürledi, **"...Kai'nin Prysen Ol'u!"**

Prysen Ol'un adı büyük ekrandaki tabloda, üstten ikinci sırada belirdi. İstatistik ve skorları yan ekranlarda Oond'unkilerin yerini alarak stratejisine ayrıntılı bir bakış sunuyordu. Kai'ler tezahürat yapmadı. Bunun yerine altı uzuvlarını ritmik bir onaylamayla kendi bölümlerinin zeminine vurarak tepindiler.

Prysen, sınırlı temsil, vatandaş hakları ve fethedilen askeri bir cumhuriyete karar vermişti. Ulusu kısa sürede fetihçi bir juggernaut haline geldi. Prysen büyük çaplı savaflara girmedi. Ele geçirebileceğini bildiği bir hedef buldu ve ona saldırarak ulusunu her seferinde küçük bir ısırıkla genişletti. Oyunun ilk yarısında sürekli savaş halindeydi ancak bu durum sıradan vatandaşların hayatlarını hiçbir zaman aksatmadı. Bestata'nın aksine sanata, bilime ve ticarete yatırım yapmıştı. Başkenti medeniyetin parlayan bir mücevheriydi.

Bununla birlikte, köle emeğine de güveniyordu ve yakın çevresindeki barbar yerleşimlerinin arzını tükettiğinde, bu özgür işçi kaynağı kurudu. Ücretli iş gücüne geçişin maliyetli ve zor olduğu kanıtlandı. İşgücü kıtlığıyla birleşen enflasyon, yolsuzluğa ve vergiden kaçınmaya yol açtı. Devin devasa bacaklarında çatlaklar belirmeye başladı ve iki başarısız girişimi

Nycati'nin devasa surlarını aşmak sadece surları genişletti. Yine de puanı Oond'unkinden 62 puan daha yüksekti.

Sahnede kalan iki kadın da daha farklı görünemezdi. Amphie dimdik, taş suratlı, sanki birinin yere sapladığı bir kılıç gibi duruyordu. Boynundaki ağır gümüş kolyeye dokunup duruyor, sanki bir tılsımmış gibi onu okşuyordu. Leydi Wexyn Kosandion'a gülümsüyordu. Kosandion onu izliyordu, yüzü kayıtsızdı. Kadın ona küçük bir göz kırptı.

"En yakın rakibinden tam 107 puan daha yüksek etkileyici bir skorla liderlik tablosunun zirvesinde..."
Gaston söyledi.

Duraklama uzadı. Ve
uzadı.

Ve gerildi.

"Arzu Tapınağı'ndan Leydi Wexyn!"

Amphie tökezleyerek yarım adım geriledi. Tapınağın bölümünde, Leydi Wexyn'in maiyeti peçelerini çıkardı ve galaksinin yarısını gösterecek şekilde salladı.

Leydi Wexyn'in skorları ekranları doldurdu, adı masanın en üstünde altın ışıkla parlıyordu. O yüce bir hükümdardı. Demokratik olarak seçilmiş bir yasama organı ile monarşiye başarılı bir geçiş yapmıştı. Yeteneklerin ortaya çıkmasına izin veren meritokrasiyi kurdu ve çeşitli mezheplerin temsilcilerini bir "ruhani konsey" halinde organize ederek din özgürlüğünü garanti altına aldı, böylece ona bilgece tavsiyelerde bulunabilecekler ve takipçileri yerine şahsen tartışabileceklerdi. Organize sporları geliştirerek zararlı kabileciliği yeniden yönlendirdi.

Ticaret ağı mükemmeldi. Keşifler için ek ödüller sunan bir politika başlatmıştı, bu yüzden kervanları sadece çeşitli mallar getirmekle kalmıyor, aynı zamanda yeni teknolojiler ve kültürler öğreniyor ve daha sonra bu bilgileri yüklü bir ödeme almak için anavatanlarına geri götürüyorlardı.

Büyük  atışmalardan uzak durmasına rağmen güçlü bir ordusu vardı. Barbar yerleşimlerinden birinin gelişerek 3 şehirli bir medeniyete dönüşmesine izin vermişti ve yeni askeri birlikler inşa ettiğinde, onları baskınlarını püskürtmek ve k  k istilalar gerçekleştirmek için bu    şehirli devletin sınırına gönderirdi, her zaman düşmanı fethetmek veya zayıflatmak için kısa dururdu. Askeri birlikleri bu savaşlarda terbiye edildikten sonra onları kervanlarla birlikte muhafız olarak gönderirdi. Halkı refah içindeydi, sağlıklıydı, mutluydu ve ulusuna ait olmaktan gurur duyuyordu.

"O kız annesinin kızı," diye mırıldandı Caldenia.

Ona baktım.

"Annesi her zaman uzun vadeli planlar yapardı. O da öyle yapıyor. Oyunun ilk aşamalarında en azından kısa bir kölelik dönemi geçirmeden İlerleme'de başarılı bir toplumun temelini atılamayacağı yaygın bir inanıştır. Uygarlık emekleme aşamasındayken, k  k yerleşimlerle yapılan savaşlar düzenli bir esir akışı sağlar, teknoloji ve eğitim seviyesi düşüktür ve büyük tahkimatlar ve düzenli bir gıda kaynağı kritik önem taşır. Kölelik en etkili c z md r."

"Kölelik asla bir c z m olmamalıdır."

"Wexyn sizin görüşünüzü paylaşıyor. Kademeli vatandaşlık sistemiyle bunu atlattı. Bu, oyunu çok iyi anlamayı gerektiriyor. Sadece bir başka yüksek profilli oyuncu bu stratejiyi uyguladı ve o da zamanın sadece yarısında işe yarayabildi."

"Kimdi o?"

Caldenia dudaklarını büzdü. "Kosandion'un babası."

Oh. Tüm stratejisi bir övgüden ibaretti. Dominion bu oyuna ne kadar takıntılı olsa da, bunu kaçırmayacaklardı. Kosandion da kaçırmazdı.

Kosandion'a baktım. Ekranı inceliyordu, görünüşe göre derinlere dalmıştı.

"Bazılarının aksine, onda yetenek var." Caldenia Amphie'ye sanki bir solucanmış gibi baktı. "Dominyon için kötü bir gösteri."

"Ve dördünün sonuncusu Behoun'lu Amphie!"

Amphie'nin adı en alt sırada yer alıyordu. Başarılı bir devletin temellerini atmıştı ama Bestata ile girdiği savaş kasasındaki tüm serveti tüketmiş ve halkının moralini bozmuştu. Kültürel başarıları sayesinde Bestata'yı 24 puan farkla yenmiş ama Oond'a 7 puan farkla kaybetmişti. Şimdi ekranlara garip bir gevşek ifadeyle bakıyordu.

Sean kulaklığın içinden, "Sanırım bu müdahale edilmeyen kısım," diye mırıldandı.

Nabzım hızlandı. "Onu canlı tutun, lütfen."

"Dina," dedi Majesteleri, sesinde aciliyet titreşimleri vardı. "Olmak üzere olan şey Kosandion'un konumunu ya zayıflatacak ya da tartışılmaz hale getirecek. Eğer sen

Onun için çözersen, zaferini elinden alırsın. Bana söz ver."

"Ya ölürse?"

"O zaman o tahtta oturmaya uygun değil."

Gertrude Hunt ve ben birbirimize bağlıydık. Hanı kaybetmek kalbimi yerinden sökecekti. Ama yine de Sean'a sahip olacaktım. Onu her şeyden çok seviyordum. Caldenia yeğenini seviyordu. Onun güvenliği için hayatı dışında her şeyini feda etmişti ve o bile zar zor korunmuş ve sonsuza dek değişmişti. Kosandion bir suikastçının onun peşinde olduğunu biliyordu. Ayarlamaları yapmış olmalıydı, çünkü Hancı Meclisi'ne önceden ulaşmıştı. Caldenia onun hazırlıklarına güvenmediği sürece hayatını riske atmazdı.

Bana öğretilen her şeye ters düşüyordu.

Ama Sean Kosandion'la birlikteydi. Tahtı destekleyen küçük dağ temelde yan yatmış bir üçgendi ve eğimi sahneye bakıyordu. Tahtın yerleştirildiği üçgenin tepesi sahneden 20 fit yüksekteydi. Üçgenin tabanı, tıpkı sahnenin tabanı gibi, sahte bulutlarımın içinde gizliydi. Yatay olarak, sahneyi yamaçtan ayıran 15 fitlik açık bir alan vardı. Bir saldırganın bu 15 metrelik alanı aşması, ardından Resven ve Miralitt'i atlayarak 30 metre uzunluğundaki yamacı tırmanması ve ancak o zaman vuruş mesafesine girmesi gerekiyordu. Bu da hem Sean'a hem de Kosandion'a hazırlanmak için bolca zaman kazandıracaktı.

"Bunu benim için yap, asla unutmayacağım," dedi Caldenia. "Onu tahtına oturtmak için yıllarca plan yaptım. Lütfen şimdi dağılmasına izin verme."

Son zamanlarda böyle şeyleri çok sık söylüyordu.
"Tamam. Ellerimin üzerine oturacağım."

Pişman olmayacağımı umuyordum.

Caldenia elimi tuttu, sıktı ve bıraktı. Vay
canına.

"Kaybettim," dedi Amphie, mikrofonla güçlendirilmiş
sesi arenada yankılanarak. "Bir balığa karşı kaybettim."

Bu gereksizdi.

Prysen Ol, Amphie'ye bakıyordu. O da yavaşça başını
çevirdi. Bakışları birleşti.

Filozof sahneden küçük dağa doğru koştu, gözleri
tahtındaki Kosandion'a sabitlenmişti.

Benden altı koltuk ötedeki izleyici bölümünde, Tomato
ayağa fırladı ve basketbol topu büyüklüğünde sedefli bir
küre kustu. Küre tahta doğru fırladı.

Yeşil ayı uzaylısını Gertrude Hunt'ın köklerinden oluşan
bir mengeneye sıkıştırdım. Onu emniyete aldığım için beni
suçlayamazlardı. Gözlemciler için aktif bir tehlikeydi.

Prysen Ol sıçradı. Zıplamadı, sanki kanatları varmış gibi
uçtu ve keskin bir çapraz çizgide Hükümdar'a doğru tam
otuz fit yukarı fırladı. Bir insan bunu yapamazdı.

Sean, Kai bölümünün etrafında bir bariyer oluşturdu.

Prysen maksimum yüksekliğe ulaştı ve havada
Kosandion'a doğru süzülerek küreyle çarpışma rotasına
girdi. Bu havaya yükselme miydi? Bu da neydi böyle? Onu
havada yakalayabilirdim... Argh!

Prysen'in sağ eli küreye doğru uzandı. Parmakları
küreye dokundu ve küre bir sabun köpüğü gibi patlayarak
sarmal bir kırbacı serbest bıraktı. Küre düşmeden önce,
Prysen

havadan kaptı ve savurdu. Kırbaç ıslık çalarak kırmızı şimşekler saçarak geniş bir yay çizdi.

Bir kamçı-kılıç. Deri, kauçuk ya da paracorddan değil, parlayan bir monofilamentle birbirine bağlanmış jilet keskinliğinde metalik parçalardan yapılmıştı. Serbest bırakıldığında, tek bir hamlede bir insanın kafasını kesebilecek 20 metrelik bir kırbaçtı. Geri çekildiğinde ise 4 metrelik bir kılıca dönüşür, parçalar birbirine esnek bir bıçak şeklinde bağlanır.

Zaman yavaşladı. Prysen hâlâ havadaydı, insan bedeninin ve yerçekiminin sınırlarına meydan okuyor ve yavaşça alçalan bir yörüngede Kosandion'a doğru uçuyordu. Kamçılı kılıç yıkıcı bir vuruşla kesildi. Kosandion'un kafasına nişan almıştı.

Kırbaç çemberini tamamlarken kanatlı bölümler vınladı. Kosandion geldiğini gördü ama kaçmak için hiçbir hamle yapmadı.

Leydi Wexyn sahnenin kenarına doğru fırladı, bir mermi gibi havaya fırladı ve göğüs dekoltesinden bir hançer çıkardı. Prysen Ol onun geldiğini hiç görmedi. Onu arkadan yakaladı, bir kolunu bir aşık gibi boynuna doladı ve hançeri kürek kemiklerinin arasına sapladı.

Prysen geriye doğru sarsıldı, şok yüzünü buruşturdu. Kırbacın ucu titreyerek Hükümdar'ın burnunun bir karış yakınından geçti. Kosandion bunu rastgele bir merakmış gibi hafif bir ilgiyle izledi.

Leydi Wexyn Prysen Ol'u dağdan uzağa fırlattı. Havada savruldu, döndü, düşerken vücudunu büktü ve sahnenin ortasına yakın bir yere ayaklarının üzerine düştü. Bıçak hâlâ sırtına saplıydı. Parlak kırmızı kan cübbesine yayılmıştı.

Leydi Wexyn aşağı süzüldü ve sahnenin kenarına yakın bir yere indi, sırtı taht dağına dönüktü ve Kosandion'a giden yolu kapatıyordu. Teknolojik destekli bir atlayış olmalıydı. Yerçekimi istisna yapmazdı.

Prysen Ol sol eliyle cübbesinin içinden bir şırınga çıkardı ve kalçasına sapladı.

Leydi Wexyn ona doğru bir adım attı. Artık yüzünde tatlı ya da cilveli hiçbir şey yoktu. Siyanür'ün avını avladığı zamanki haline benziyordu.

"Lanet olsun! Bunu kendim yapacağım!" Amphie hırladı.

Kolyesi eriyerek elbisesinin altına kaydđ. Sıvı metal kısa kollarından kayarak kollarından aşağı indi, ellerini kapladı ve dört inçlik pençelere dönüşerek sertleşti.

Gülünç derecede hızlı bir şekilde ileri atıldı.

Sean ve ben aynı anda Behoun'un bölümünü kapattık ve delegeleri koltuk altlarına kadar zemine gömdük.

Leydi Wexyn kesişme rotasında yanlara doğru süzüldü. Amphie yeni pençeleriyle ona saldırdı. Leydi Wexyn sağ eliyle Amphie'nin sağ bileğini yakaladı, rakibinin momentumuyla hareket ederek ve kolunu düz çekerek onu öne doğru itti ve kolu dirsekten yukarı doğru bükte. Amphie'nin nefesi kesildi. Leydi Wexyn sol avucunun topuğunu Amphie'nin dirseğine sapladı.

Kol kuru bir patlamayla çatırdadı. Amphie haykırdı.

Leydi Wexyn yıkık kolu bıraktı, Amphie'nin arkasında döndü, iki eliyle diğer bileğini kavradı, sanki Amphie'nin hiçbir ağırlığı yokmuş gibi onu yere çekti, bir dizinin üzerine çöktü ve Amphie'nin sol kolunu kırdı. Tüm dövüş iki nefes içinde sona ermişti.

"Tanrıça bizi korusun," diye fısıldadı Karat.

"Kosandion," dedi
Dagorkun. Karat başını
salladı.

Oh. Leydi Wexyn, Kosandion'un Surkar'la dövüşünü tekrarlamıştı. Aynı taktik: bileği yakala, rakibi öne çek, kolu etkisiz hale getir. Ama onun yaptığı gibi tek kolla durmamıştı.

Amphie sırt üstü yattı ve acı içinde inledi. Behoun delegasyonu da onunla birlikte çığlık atarak çektiği acıya koro halinde eşlik etti.

Oond yaşam alanında dondu kaldı ve yavaşça baş aşağı döndü, yüzgeçleri gevşedi.

"Oombole vuruldu!" Sean kulaklıktan seslendi.

"Sorun yok, sadece bayıldı."

Leydi Wexyn Amphie'nin üzerinden geçip Prysen Ol'a doğru yürüdü. Yüzünü buruşturarak dişlerini gösterdi ve kırbaç kılıcını ona doğru savurdu. Parçalara ayrılmış bıçaklar havayı deldi, parçalamaya hazırdı. Leydi Wexyn yana kaydı ve kırbaç sahneyi yarararak taşa saplandı.

Leydi Wexyn saçındaki altın tarağı çıkardı.

Prysen Ol tekrar savurdu ve kırbacı yıkıcı bir yatay kavisle gönderdi.

Leydi Wexyn kaçmaya çalışmadı.

Kırbaç-kılıç birbirine değdi. Kırbaç-kılıç onu ikiye bölmeliydi ama her nasılsa hâlâ ayaktaydı ve kırbaç ikisinin arasında tamamen uzanmıştı.

"Saç tarağı!" Dagorkun şaşkınlıkla tükürdü.

Kırbaç kılıcının telini tarağının dişleri arasına sıkıştırmıştı.

Prysen kırbacı geriye doğru salladı. İplik koptu ve parçalarının yarısını yere püskürttü. Prysen Ol

geri çekildi ve hasarlı kırbacını şaklattı. Kalan parçalar birbirine kayarak bir bıçak oluşturdu.

Leydi Wexyn çömeldi, dans eder gibi zarıftı, tarağı yere bıraktı ve tek bir parça aldı.

Prysen Ol onu izledi, her hareketine odaklandı.

Parçayı başparmağı ve işaret parmağı arasında tutarak kör omurgasına sıkıştırdı, Prysen Ol'a gösterdi, doğruldu ve telaşsız, acımasız, yarasız bir şekilde tekrar ilerlemeye başladı.

Sırtındaki bıçağa ve onu takip eden kan izlerine rağmen hafif adımlarla ona doğru yürüdü. Hareket ederken birbirlerini izlediler, her adım, ağırlıktaki her dakikalık değişim kasıtlı ve hesaplıydı.

Gezegeninin hükümdarı ve George'un karısı Sophie bir keresinde bana, hem kendisinin hem de rakibinin hayatlarının dengede olduğunu bildiği, çarpışmadan hemen önceki an için yaşadığını söylemişti. Bu bir olasılıklar dünyasıydı, hareket ettikleri anda tek bir vuruşa küçülen sonsuz bir evren. Sonunda ne demek istediğini anlamıştım.

Prysen Ol saldırdı, gözün takip edemeyeceği kadar hızlı bir insan bulanıklığı. Leydi Wexyn onun yanından geçti. Birbirlerinin yanından birkaç adım geçtiler. Elinde onun kılıcını tutuyordu. Prysen Ol hiçbir şey tutmuyordu. Boğazından koyu kırmızı bir çizgi geçti. Gözleri cam gibi oldu. Tökezledi ve yere yığıldı.

A r k a m d a , gözlemci bölümünün ikinci sırasında oturan İlk Bilgin, saf ıstırap dolu bir çığlık attı.

Leydi Wexyn Hükümdar'a döndü. "Sözleşmemizin yerine getirilmesinden memnun musunuz, Letero?"

"Evet," dedi

Kosandion. Leydi

Wexyn gülümsedi.

"Ve işte bu kadar!" Gaston sahneye çıktı.
"Galaksideki en büyük eş seçiminin heyecan verici sonucu için lütfen yarın bize katılın!"

Eğildi.

Leydi Wexyn kendi bölümüne doğru ilerledi. Hem Prysens Ol'u hem de Amphie'yi zeminden medward'a doğru düşürdüm.

ÖNÜMDEKİ EKRAN KLOOK'U GÖSTERİYORDU.

Bilge'nin iki öğrencisi. Neredeyse aynı görünüyorlardı, ancak Klook'un tüylerinin uçlarında biraz daha belirgin bir pembe ton vardı.

"İlk Bilgin bilgi almak istiyor..." "Onu görmek ister misiniz?" Ben sordum.

Klook ortadan kayboldu, itilip kakıldı ve İlk Bilgin onun yerine tüyleri darmadağın ve gözleri kırmızı halkalarla çevrili bir şekilde ekranda yerini aldı, bu da akut sıkıntı içindeki bir koo-ko'nun işaretiydi. "Geliyorum!"

Odasının kapısını açtım ve zeminde çocuk kaydırağı tarzı bir paraşüt açtım. Birkaç saniye sonra, İlk Bilgin medward'ın tavanından düştü, kanatlarını açtı ve süzülerek yanıma indi.

Döndüm. Önümde, aralarında altı fit boşluk olan iki kare hücre yan yana duruyordu. Her bir hücrenin arka duvarı, uzay gemisi sınıfı titanyum kaplamalı betonarme, diğer üç tarafı ise şeffaf plastik çelikti. Her bir hücrenin ortasında bir

sağlık birimi. Soldaki Amphie'yi, sağdaki Prysen Ol'u tutuyordu. Her iki hastaya da sakinleştirici verildi.

Kurt adamı kendi odasına kapatmışım. Vücudu iyileşmek için elinden geleni yaptığından çoğunlukla uyuyordu. Ara sıra yemek yiyecek kadar uyanıyor, sonra tekrar uykuya dalıyordu. Sean onu ziyaret etmişti. Bir saat kadar konuşmuşlar, sonra da 14 saat boyunca aralıksız uyumuş.

İlk Bilgin Prysen'in rahatlamış yüzüne baktı.

"Yaşıyor mu?" diye sordu kısık bir sesle.

"Evet."

"Nasıl?"

"O çok şanslı."

Bir keresinde oyun sırasında patenle şahdamarı kesilen bir hokey oyuncusu hakkında bir hikaye duymuştum. Kan kaybından ölmesi gerekiyordu ama her şeye rağmen hayatta kaldı. Prysen Ol'un da bacağına sapladığı tıbbi kokteyl olmasa kan kaybından ölmesi gerekirdi. Bir güçlendirici ve bir ağrı kesicinin yanı sıra, yara kapatıcı bir pıhtılaştırıcı da içeriyordu. Sırtındaki kanamayı durdurmaya çalışıyordu. Tesadüfe bakın ki, şahdamarını da sağlık ekibi gelene kadar hayatta kalmasını sağlayacak kadar onarmıştı.

"Şimdi ona ne olacak?" diye sordu İlk Bilgin.

"Bu onun güdülerine bağlı. Eğer Hükümdar'a karşı kişisel bir kin besliyorsa, bir cezası olacaktır. Eğer sadece kiralık bir katilse, belki Kosandion onun için bir kullanım alanı bulacaktır."

İlk Bilgin'in tüyleri diken diken oldu. "Hükümdara hoşgörü için yalvaracağım! Prysen Ol rakipsiz bir yetenek. Bir kenara atılamaz."

Doğru. "Kiralık katil" kısmını görmezden gelmesi çok komik.

İlk Bilgin yürüdü, bir daire çizerek etrafına bakındı ve sonunda benim hâlâ orada olduğumu hatırladı. "Çıkış nerede?"

"Belki de Hükümdar'ı görmeye gitmeden önce tazelenmek iyi gelebilir?" Nazıkçe önerdim.

İlk Bilgin sahte eliyle kafasına vurarak şapkasını kontrol etti, orada olmadığını fark etti ve başını salladı. "Çok akıllıca bir tavsiye."

"Sizi kamaranıza geri götüreceğim. Görüşme talep etmeye hazır olduğunuzda lütfen Tony'ye haber verin."

Hana bir itiş verdim ve İlk Bilgin'i kaydırağa ve kamarasına geri taşıdı. Tavanı arkasından kapattım.

İki mahkûm hücrelerinde uyudu. Uyandıklarında, ödeyecekleri cehennem olacaktı.

Ama ikisi de ölmeyecekti. Meclis mutlu olmazdı. Yüzlerindeki ifadeyi hayal edebiliyorum. Yine de şu ana kadar tüm konuklarımızın nefes almasını sağlamayı başarmıştık. Bunun da bir anlamı olmalı, değil mi?

Sean'ı aramak için hana doğru uzandım. Hâlâ Kosandion'un yanındaydı.

"Hey," diye fısıldadım.

"Hey."

"Nasıl gidiyor?"

"Meşgul. Behoun Dominyon'dan ayrılmaya çalışıyor."

Tam da Kosandion'un ihtiyacı olan şey.

"Bazı cevaplar alacağım," dedim ona.

"Nasıl gittiğini bana haber ver."

LEYDİ WEXYN'IN ODASININ KAPISININ ÖNÜNDE DURDUM VE sesimi içime attım.

"Konuşabilir miyiz, Leydi Wexyn?"

Kapılar önümde açıldı ve iki peçeli görevli tarafından geri çekildi. Ayaklarımın dibinde koşturan Beast'le birlikte içeri girdim. Son ziyaretimden bu yana hiçbir şey değişmemişti. Berrak bir dere hâlâ kahverengi taşlardan oluşan bir avlunun etrafından kıvrılıyor ve geniş bir gölete akıyordu. Sarı yapraklı Servet ağaçları uzun dallarını suda yıkıyordu. Leydi Wexyn bile aynı yerde, göletin kenarındaki ahşap bir çardakta bir şezlonga uzanmış yatıyordu.

Ona yaklaştım. "Lütfen oturun," diye davet etti.

Yastıklı bir sandalyeye oturdum. Canavar kucağıma atladı ve sıçradı.

Leydi Wexyn yüzünde dingin bir ifadeyle suya baktı.

"Sorularınız var," dedi. "Çok fazla."

Başını salladı. "Misafirperverliğiniz için bir teşekkür olarak cevap vermek için elimden geleni yapacağım."

"En basitinden başlayalım. Uçmak mı?"

"Tuhl Gravity Disruptor. Yanlış bir isme sahip tek kullanımlık küçük bir alet, çünkü yerçekimini gerçekten bozmuyor, sadece yaklaşık 7 saniye boyunca güçlü bir kaldırma yaratıyor. Sağ ayakkabıma takmıştım."

"Kulağa pek güvenli gelmiyor." Adında "Tuhl" geçen herhangi bir şeyi kullanmak, hayatınızı ellerinize almak anlamına geliyordu. Tuhl'lar

Onları iç karartıcı bir düzenlilikle öldüren dahi teknoloji.

"Öyle değil. Çok fazla eğitim gerektiriyor ve zamanın yaklaşık %25'inde patlıyor. Gerçekten, vücudunuzda atom altı bir reaksiyona neden olan herhangi bir şeyi bağlamak korkunç bir fikir. Tavsiye etmiyorum."

"Çok etkileyiciydi," dedim ona.

"Teşekkür ederim."

"Seni Kosandion mu işe aldı?"

Başını salladı. "Bir bakıma öyle. Nuan Klanı'yla konuştu ve Nuan Klanı benim onun sorunlarına mükemmel bir çözüm olabileceğimi söyledi."

"Yani sen bir koruma mısın?"

"Tam olarak değil." Tekrar suyun üzerinden baktı. "İnsanlar arzuları düşündüklerinde, ne kadar alaycı olduklarına bağlı olarak genellikle aşk ya da şehveti düşünürler. Ama başka pek çok arzu var. Zenginlik. Güç. Özgürlük... İntikam."

Bana tatlı bir gülümseme verdi. Birdenbire güçle sarmalanmış gibiydi. Onu sarmıştı, zapt edilemeyen acımasız bir enerji, kontrol altındaydı ama her an silaha dönüşmeye hazırdı.

Soğuk omurgamdan aşağı indi.

"Bazıları intikam ihtiyacının en güçlü ikinci arzu olduğunu söyler. Bazıları da en güçlüsü olduğunu söyler.

Ben, benden önceki annem gibi, bir İntikam Rahibesiyim.

Yalvaranlar sunağımın önünde dua ettiklerinde, kinlerini ortaya dökerler ve eğer davaları haklıysa, yapamadıklarını yaparım. Bazen adalet olurum, ama çoğunlukla intikam olurum."

Durdurulamaz bir elemental güç gibi Prysen Ol'a doğru yürümüşü. O sırada tek bir kelime bile etmemişti.

Kavga. Hiç duygu göstermedi. Bu onun için kişisel bir şey değildi. Ona bakmak ölümün yüzüne bakmak gibiydi.

Tapınağın yarı unutulmuş öğretileri hafızamdan süzülüp geldi. Tapınağın rahipleri ve rahibeleri, yerine getirilmemiş arzuların evrende bir dengesizlik yarattığını öğretmişlerdi. Arzu ne kadar derinse, dengesizlik de o kadar büyük oluyordu. Bu dengesizliği düzeltmek onların kutsal göreviydi.

"Harmony,"

dedim.

Gülümsedi.

"Evet."

Amphie ve Prysen Ol, Kosandion'a suikast düzenlemek için komplo kurmuştu. Onun ölümü Dominyon'u kaosa sürükleyebilirdi. "Bugün intikam mıydı?"

"Bugün, gelecekteki bir trajedinin gerçekleşmesini engellediğim nadir zamanlardan biriydi. Kosandion'la olan sözleşmem bana hiçbir sınır koymuyordu. Benden onu korumamı istemedi. Benden sadece seçime girmemi ve müdahalemin gerekli olduğuna karar verirsem harekete geçmemi istedi. Eğer Amphie tetiği çekmemiş olsaydı, seçtiğim rolü sonuna kadar oynamaya devam edecek, küçük ricamı alacak ve kimsenin haberi olmadan ayrılacaktım."

"En küçük sorunuz nedir?"

"Tapınağa çok cömert bir bağış. Karakterimi korumak zorundaydım. Altına bulanmış bir kadın elbette daha fazla servet isterdi."

"Nuan Klanı'nın Dominyon'un tercih edilen ortağı olmasını isteyeceğinizi düşünmüştüm."

Kıkırdadı. "Asıl önemli olan da bu. Böyle bir değişiklik Dominyon'un tüm yıldızlararası ticaretini yeniden düzenlemesini gerektirir. Artık hepsi tartışmalı. Merak etmeyin. Nuan Klanı bunun çok uzun bir ihtimal olduğunu

biliyordu. Memnunlar."

Tapınak bağışını alacak, Nuan Klanı Hükümdarlık ile ticaretini büyük bir talep olmasa bile büyük ölçüde geliştirecek ve Kosandion hem tehditleri öngören hem de onları etkisiz hale getiren kusursuz bir hükümdar gibi görünecekti. Suikast sırasında hanın korunmasını reddetmek nihai güç hamlesiydi. Aşırı şairane bir konuk bir keresinde hanın içinde olmayı "bir tanrının avucunda tutulmak" olarak tanımlamıştı, her ihtiyacınız mutlak güvenlik içinde karşılanıyordu. Ayağın takılıp dirseğini tezgâha çarpmak gibi hayatın küçük kazaları bile hanın içinde yaşanmazdı. Kosandion, Hükümdarlık'a bir tanrının avucunda bile olsa kendi acil durum planlarını yapabileceğini göstermişti.

Ona baktım. "Bu şansa bırakılacak bir şey gibi görünmüyor. Yükselmene yardım etti mi? Ya daha önceki turlardan birinde elenmiş olsaydın?"

Güldü. Hafif, melodik bir kahkahaydı, sıcak ve bulaşıcıydı. "Kosandion'un da hataları var ama bana asla hakaret etmez."

Kamuoyunu onun lehine manipüle etmiş olsa bile, duruşmaları taklit etmenin bir yolu yoktu. Münazarada iyi iş çıkarmış, yetenek bölümünde hayranlık uyandırmış ve ardından oyunu zahmetsizce kazanmıştı. Prysens Ol'un kılıç-kırbacı yüzüne doğru savrulduğunda Kosandion irkilmedi bile. Onun yeteneklerine güveni tamdı.

"Kosandion ve ben bir bakıma birbirimize benziyoruz," dedi. "İkimiz de doğduğumuzdan beri bizim için önceden belirlenmiş yolda yürümek için eğitildik. İkimiz de yaptığımız işte iyiyiz. O imparatorluklardan anlıyor. Ben insanları anlıyorum. En büyük endişem Amphie'nin çok erken elenmiş olabileceğiydi. Bunun da bir sınırı var.

başarısızlık karşısında kamuoyunun ne kadar yönlendirilebileceği."

"Ondan ne zaman şüphelenmeye başladınız?"

"Başından beri. Kosandion da öyle. Behoun son yüzyılda refah içinde büyüdü. Bu, net bir yönü olmayan amaçsız bir refah türüdür. Açgözlülük ve tembellik doğuruyor. Federal düzeyde katkıda bulunmaları için yapılan tüm çağrılardan sistematik olarak kaçındılar. Tüm gezegenler arasında en az asker gönderen, en az kaynak paylaşan ve en fazla vergi boşluğundan yararlanan ülkeler olmalarına rağmen, ne zaman küçük bir felaket yaşasalar yardım çılgınlıkları atıyorlar. Kendilerinden hiçbir şey istenmediği sürece Dominyon'un bir parçası olmaktan memnunar ve tüm çabaları mevcut durumu olduğu gibi korumaya yönelik."

Hiç şaşırtıcı değil. ABD'de her eyalet kendini küçük bir ülke olarak görmeyi severdi. Eğer eyaletler binlerce ışık yılı ile birbirinden ayrılmış olsaydı, bu tür bir düşünce daha da derinleşirdi.

Bir görevli belirdi ve içinde atıştırmalıklar ve çay bulunan bir tepsiyi masaya bıraktı.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı

Leydi Wexyn. Görevli başıyla

onayladı ve geri çekildi.

İki bardak çay doldurdu ve birini bana ikram etti. Yudumladım. Şeftali ve yasemin notaları içeren narin aromatik bir demlemeydi.

Leydi Wexyn de bir yudum aldı. "Önceki Hükümdar Behoun'u görmezden geldi çünkü onun daha büyük endişeleri vardı. İlgisizliği zayıflık sandılar ve giderek daha da yüz­süzleştiler. Kosandion selefinden çok daha sert. Babası, onun siyasi görüşünden etkilenmişti.

muhalifler ve kendi cinayetini ayarladı, teyzesi bir imparatorluğu bir kenara atıp kendi kardeşini öldürdü ve Kosandion tüm bunlara tanık oldu, bunun onun iyiliği için yapıldığını biliyordu. Bu onun kalbini katılaştırdı."

Mantıklı.

"Behoun tehlikenin farkına vardığında, apaçık yolsuzluklarını örtbas etme şansı çoktan geçmişti. Seçim açıklandığında, uygun bir aday bulmak için çabaladılar ve Amphie'de karar kıldılar. Planları onu eş pozisyonuna yerleştirmek ve nüfuzunu kullanarak kendilerini korumaktı."

"Ve eğer başarısız olursa Kosandion'u öldürmek için mi?"

"Evet. Ona destek olması için bir suikastçı tuttular. İzlerinin sürülmemesi için dışarıdan birini kullanmaları gerekiyordu ve Prysen Ol bu işe mükemmel bir şekilde uyuyordu. Amphie ortadan kaldırılırsa, Prysen Ol Hükümdar'a saldıracaktı. Kimse bunu Behoun'la ilişkilendiremezdi. En azından bu cinayet girişimi seçimleri sekteye uğratacak ve onlara yeniden toparlanmak için zaman kazandıracak kadar sorun yaratacaktı."

"Amphie senaryo dışına mı çıktı?" diye sordum. "Tüm galaksi onun Prysen Ol'a o bakışı attığını gördü."

Leydi Wexyn başını salladı. "Kibir. Varlıklı bir aileden geliyor ve küçük yaştan itibaren özel olduğu ve istediği her şeyi hak ettiği öğretilmiş. Amphie bir narsist, diğer her şeyi dışlayarak kendine odaklanmış ve patolojik olarak ilgiye, özellikle de erkeklerin ilgisine bağımlı. En büyük korkusu alay konusu olmak. Oond'a karşı kaybetmek tüm doğru düğmelere bastı."

"Başarısızlığı için Kosandion'u cezalandırmak mı istedi?"

Leydi Wexyn başını salladı. "Elinden gelse tüm dünyayı cezalandırırdı. Amphie gibi bir insan saldırganlaştığında bunun sınırı yoktur. Eğer o arenadaki herkesi bir parmak hareketiyle parçalayabilseydi, şu anda hepimiz atom tozuna dönüşmüş olurduk."

"Peki ya Prysen?"

"Gizli suikastçının kimliği biraz gizemliydi. Tartışmadan önce üç olasılığa indirgemiştim ama sonra o planetphage konusunu açtı. Tartışmayla pek ilgisi yoktu. Dünyadan dünyaya seyahat eden, yoluna çıkan her şeyi yutan ve kendisi için üzülen bir yaratığın hikayesine hayran olduğu için onu oraya koymuştu. Alnına 'Çatışmalı Suikastçı' da yazabilirdi."

Böyle söyleyince çok açık görünüyordu.

Leydi Wexyn biraz daha çay doldurdu. "Adamın kendini tamamen adadığını söyleyebilirim. Bir çift hancının neler yapabileceğini anladıklarında bu işi iptal etmelerini bekliyordum ama ona işaret verildi ve o da iyi bir çaba gösterdi. Merak ediyorsanız, Kosandion'un onu öldüreceğinden şüpheliyim. Neden mükemmel bir suikastçıyı harcayalım ki?"

"Caldenia gibi konuşuyorsun."

Leydi Wexyn fincanına gülümsedi.

"Onunla daha önce tanışmıştım, biliyorsun," dedi. "Prysen Ol?"

Başını iki yana salladı. "Kosandion. Ben on yaşındayken annemin Dominyon'un başkentinde bir işi vardı ve eğitimimi ilerletmem için beni de yanında getirdi. Bir devlet kutlaması sırasında onu uzaktan gördüm, bu yüzden o gece daha yakından bakmak için balkonuna tırmandım. Beni gördü ve

beni kovalamak için. Balkonlar ve çatılar arasında güzel bir koşu yaptık. Kosandion genetik olarak ortalama bir insandan çok daha hızlı ve güçlü olacak şekilde tasarlanmıştı ve korumalarından kaçmaya ve onları alt etmeye alışmıştı. Elinden gelenin en iyisini yaptı." Güldü. "Beni yakalayamayınca çok şaşırdı. Yüzünü görmeliydin."

Taş suratlı Kosandion'u, Hükümdar Kosandion'u, yorgun Kosandion'u, hatta büyüleyici Kosandion'u görmüştüm ama şaşkın Kosandion'u hiç görmemiştim. Kafamda canlandıramadım bile.

"On bir yıl sonra, annemi aramak için Tapınağa geldi. Caldenia, kardeşinin intikamını alması için ona ricada bulunmuştu."

"Annen dilekçesini layık gördü mü?"

"O yaptı." Derisinin altında yine o güç belirtisi kaynıyordu. "Kosandion ayrıntıları istedi."

"Ona söyledi mi?"

Leydi Wexyn başını salladı. "Bu onun dilekçesi değildi. Eğer teyzesi bilmesini isteseydi, ona söylerdi."

Annesi de aynı kızı gibi davranmış olmalı. Bilgi toplamış, bir kimliğe bürünmüş, sorumluların yakın çevresine sızmış ve nihayet işkence dolu ve kanlı bir sona ulaştırmış. Kin ne kadar büyükse, ceza da o kadar ağır olurdu. İntikam, intikam ihtiyacını doğuran kötülükle eşleşmeliydi. Uyumun yeniden tesis edilmesinin tek yolu buydu.

"Kosandion onu ikna etmek için Tapınak'ta üç gün geçirdi. Birlikte Tapınak bahçelerinde dolaştık." Sesi neredeyse hüzünlü geliyordu.

"Ondan hoşlanıyorsun." Neredeyse kendiliğinden ağzımdan çıkmıştı.

"Sevilmeyecek ne var?"

"O hala..." Bıraktım.

"O beni seçmeyecek. Bir eş güzel olabilir, sevebilir, hatta tapılabilir ama asla kendi başına ayakta duramaz. Bir eşin işleyebileceği en büyük günah, hükümdarın güç tabanını bölmek ve bir tehdit haline gelmektir. Kosandion gibi insanlar benim gibi insanlarla evlenmez, Dina. Zayıf rakipler olabilecek kişilerle evlenirler ve ben çok tehlikeli bir rakip olurdum. Onun içindeki Hükümdar bunu anlıyor."

Haklıydı ama çok yanlış
hissediyordum. Çayımı bitirdim.

"Peki, şimdi ne olacak?"

"Yarın hepimiz tekrar bir araya geleceğiz. Sanırım seçim geçersiz ilan edilecek ve önümüzdeki 3 yıl içinde yeni bir aday listesiyle yeni bir seçim yapılacağı duyurulacak."

"Ne yapacaksın? Galaksi artık senin yüzünü biliyor.
Bu sizin için işleri zorlaştırmayacak mı?"

Tek omuzlu zarif bir omuz silkme hareketi yaptı.
"Sanırım yüzümü ve bedenimi değiştirebilirim. Emekli olmak için çok gencim. Ama belki de birkaç yıllığına ortadan kaybolurum. Galaksinin çarkları yavaşça dönüp anıları toz haline getirirken bir macera yaşarım. Henüz bilmiyorum."

Başından beri sonucun böyle olacağını biliyor olmalıydı ama yine de yapmıştı. Hana adım attığı andan şu ana kadar yaptığı her şey, ince bileziklerin şingirtısı, yarı saydam bir peçenin dönüşü ve jilet gibi keskin bir hançerin saplanmasıyla yazılmış bir aşk mektubuydu. Enfesti. Ve şimdi mesaj tamamlanmıştı. Yarın, onu güzel bir şekilde imzalayacaktı,

ve kendi yollarına gideceklerdi. Bu Kosandion'a ve yıllar önce onu Başkent'in balkonlarında kovalamasına izin veren kıza bir vedaydı.

Ayağa kalktım. Canavar kucağımdan atladı. Başımı ona doğru eğdim. O da eğildi. Cübbemi düzelttim ve geldiğim gibi onun odasından çıktım.

Cesur kahramanlarımızı en son bıraktığımızda, Leydi Wexyn'in İntikam Rahibesi olduğu ortaya çıkmış ve geçmişini açıklamıştı Kosandion ile. Ama onunla asla evlenmeyecektir, çünkü kadın etrafta olması için çok tehlikelidir. Oy, ne şaşırtmaca ama. Şimdi seçim iptal edilebilir.

Evlenecek mi, evlenmeyecek mi? Bu duygularımızı mahvediyor! Bu kadar merak yeter! Devam edin!

"...C onductunbecoming bir hancı," Frank Copeland devam etti. "Bu boktan gösteri hiç olmadı."

Sean'ın oyun kitabından bir sayfa alıp ekrana hırlama dürtüsüne direndim. Innkeeper Meclisi Oyun Günü'nün nasıl sona erdiğinden rahatsızdı, bu yüzden sabah ilk iş olarak Zoom üzerinden beni aramaya ve beni görevlendirmeye karar vermişlerdi. Dürüst olmak gerekirse, kınamaların çoğu Frank Copeland ve Dawn'dan geliyordu.

Phillips. Frank Kaliforniya'da ve Dawn Alberta'da olmak üzere ikisi de büyük mekanlı hanlar işletiyordu.

En azından tüm Meclisle değil, sadece Kuzey Amerika şubesi konseyinin yedi üyesiyle muhatap oluyordum.

"Bu saçmalığı önceden onaylamıştınız," diye belirttim. "Alıntı: 'Hükümdarın isteklerini yerine getirmek için tüm makul çabayı gösterin.'"

"Makul!" Dawn dedi ki. "İki ölü misafir nasıl makul olabilir?"

Brian Rodriguez, "Son kez söylüyorum," dedi, "Kimse ölmedi. Herkes hayatta. Kimse kalıcı yara almadı."

"Ve buna inanmamız mı gerekiyor?" Frank talep etti.

"Evet." Sesime biraz çelik kattım. "Ben bir hancıyım. Sözüm yeter."

Frank, "Bunu zaman gösterecek," dedi.

"Peki ya benim sözüm?"

Arkamda soğuk bir büyüünün çiçek açtığını hissettim. Göz ucuyla Tony'nin kırmızı ad-hal cübbesinin rüzgâr değmiş gibi dalgalandığını gördüm.

Frank ağzını kapattı. Bu beni daha da sinirlendirdi. Yıllardır hancılık yapıyordum ve görünüşe göre sözümün sayılmasının tek yolu beni destekleyecek bir ad-hal'imın olmasıydı.

"Yardım edin," diye fısıldadı Sean kulağıma. Oombole muhafazasının içindeydi.

"Acil mi?"

"Biraz."

"Hemen geliyorum."

"Bilmek istediğim şey-" Dawn başladı.

"Yeter. Burası benim otelim. Burada neyin makul olduğuna ben karar veririm. Elimi tutmana ihtiyacım yok. Siz olsaydınız bu işi nasıl halledeceğinizi söylemenize de ihtiyacım yok. Sen kendi işine bak."

Bir anlık şok bir sessizlik oldu. Aiyo

Iwata alkışladı. "Nihayet."

Manuel Ordóñez de alkışladı ve nefesinin altında İspanyolca bir şeyler mırıldandı. Kulağa "estúpido" gibi geliyordu.

"Sonunda, ne?" Frank talep etti.

Aiyo, "Sonunda biri sizi susturdu," dedi. "Burası onun oteli. Siz onun amiri değilsiniz."

Brian Rodriguez, "Bu toplantıyı neden yaptığımızı hepimiz biliyoruz," dedi. "İkinizle de Dominion tarafından bu seçime ev sahipliği yapmanız için bir teklifle temasa geçildi ve siz de kabul ettiniz."

"Ne ima ediyorsun?" Dawn sordu.

Brian ekranına doğru eğildi. "İma etmiyorum, söylüyorum. Bu ekşi üzüm."

"Size bunu yapmanız için bir şans sunuldu, reddettiniz, o yaptı ve çok da iyi yaptı." Magdalene Braswell kollarını göğsünde kavuşturdu. "Bu konuda şikâyet edemezsin. Hanında yirmi Dushegub'la bir hafta geçirdi ve hepsi sağ çıktı."

"Oh, bundan şikayet edebilirler," dedi Aiyo, "ama bu geri kalanımızın bunu dinleyerek daha fazla zaman kaybetmesi gerektiği anlamına gelmez."

"Haklı olduğum bir nokta var!" Frank yumruğunu masasına vurdu.

Münevver homurdandı. "Tanrı seni korusun."

"Hatırlat bana Frank," dedi Tyrone Brightwell. "Seni kim kral yaptı? Ben sana oy vermedim."

"Ahahaha!" Aiyo gülmekten kırıldı. "Ne yaptığını anladım!"

Tekrar normal kıyafetlerini giymiş olan Tony'ye baktım. O da başıyla onayladı. Sessizce yer değiştirdik ve aceleyle hanın içinden oombollere doğru ilerledim. Hancılar Meclisi ve şubeleriyle başım belaya girmişti.

Oombole bölümünü devasa gözlem akvaryumlarından esinlenerek tasarlamıştık. Birbirine bağlı tankların duvarları şeffaftı ve tankların kendileri elli fit yüksekliğe uzanıyordu. Aralarında yürümek denizin dibinde gezinmek gibiydi.

Tüm oombole delegasyonu, olimpik yüzme havuzu büyüklüğündeki en büyük tankın içinde bir sürü halinde yüzüyordu. Sean'ı dar bir kanalla büyük tanka bağlanan küçük tanklardan birinin kenarında buldum. Oond'u izliyordu. Eş adayı saat yönünün tersine sıkı daireler çiziyordu.

Uh-oh.

Şeffaf duvara yaklaştım. Oond beni görmezden geldi.

"Ne zamandır böyle?" Mırıldandım.

"Kırk beş dakika," diye yanıtladı Sean. "Sürekli dönüp duruyor, stres feromonları salgılıyor ve idrarını yapıyor."

Bununla ilgili her şey kötüydü. Oomboller yalnız değillerdi. Kendi başlarına gitmezler ve küçük daireler çizerek yüzmezlerdi. Onlar toplayıcıydı, bu yüzden onlar için dev bir tank yapmak zorunda kaldık. Oond'un durumu ciddiye.

Sıkıntı. Otelimizdeki bir misafir sinir krizi geçiriyordu. Ailem dehşete düşecekti. Ailemi utandırmıştım.

"Neden kendi sidiğinde yüzüyor?" Sean sordu.

Oomboller banyo alışkanlıkları konusunda son derece titizdi. Sırf estetik açıdan hoş ve yeterince özel olduğundan emin olmak için tuvalet alanlarını üç kez yeniden yapmak zorunda kaldık.

"Bu onu daha güvende hissettiriyor. Bu onun cenin topuna kıvrılmasına eşdeğer. Hiç tepki vermesini sağladınız mı?"

"Hayır."

Küçük havuzu kapattım. "Daha düşük bir sıcaklık ve rahatlatıcı bir ışık deneyelim."

Gertrude Hunt'ın devasa ısı düzenleyici pompaları devreye girerek tanka soğuk su gönderdi. Işıkları kısımıştım. Tankın içindeki su bitkileri hafifçe parlıyordu.

"Bekleyelim," dedim. "Kahvaltı yaptın mı?"

"Hayır."

Bornozumun cebine uzandım, daha önce mutfaktan çaldığım plastik poşet içindeki bir kurabiyeyi çıkardım ve ona uzattım. Kurabiyeyi mideye indirdi.

Oond yüzmeye devam etti.

İnsanlar derin denizlere karşı içgüdüsel bir korku taşıyordu. Su kütlelerinin tamamen güvenli olduğunu ve hiçbir yırtıcı olmadığını bilsek bile, dibine ulaşamayacak kadar uzak olan karanlık suda yüzmek çoğumuzda ilkel bir endişe uyandırır. Oombollerin karasal yırtıcılara karşı içgüdüsel bir korkusu vardı. Gelişimlerinin belli bir noktasında, devasa sürüngenlere av oldular ve

Çok yükseklerden suya dalan korkunç kuşlar. Karasal şiddete karşı toleransları çok azdı. Bu onları her türlü mantığın ötesinde korkutuyordu.

"Miralitt ile konuşma fırsatın oldu mu?"

Başını salladı. "Kaydı beğendi. Gemide. Derryl'e götürdüm. O da düşünüyor."

"Kabul edecek mi?"

"Teklif orada, eğer isterse. Kabul eder ya da etmez."

Oond yavaşlıyordu. Soğuk su işe yarıyordu. Sean, "Sözleşmeyi okudum," dedi.

Dün gece yatmadan önce, Leydi Wexyn ile yaptığım konuşmanın handa kaydedilen kaydını ona göstermiştim. Seçimin geçersiz sayılacağını düşünmüştü ve ben de onun hikâyesine kendimi kaptırıp nedenini soramamıştım. Sean biraz uyur uyumaz Dominyon'la olan sözleşmemizi gözden geçirmeye karar verdi.

"O haklı. Muhtemelen seçimi geçersiz kılacaklar. "Neden?"

"Eş varsayılan olarak seçilemez. En az iki aday olmalıdır, böylece Hükümdar birini seçebilir."

"Bahse girerim bu hükmü birbirlerini öldürmelerini engellemek için koymuşlardır. İçlerinden sadece biri ayakta kalırsa, kimse eş olamaz."

Sean başıyla onayladı. "Eğer bu gece çekilirse, geriye sadece Oond kalır. Seçim otomatik olarak iptal edilir."

"Ugh."

"Daha da kötüleşiyor."

Ona bakakaldım.

"Eğer bu seçimi geçersiz sayarlarsa, bir sonraki seçime ev sahipliği yapma sorumluluğu bize ait olacak."

"Galaxy, hayır. Hayır. Kesinlikle olmaz. Bir daha asla." "İmzaladık."

"Hayır." Bunun mantıklı bir yanıt olmadığıнын farkındaydım ama aklıma gelen tek yanıt buydu.

Bana sarıldı.

İkimiz de mükemmel bir dünyada Kosandion'un Leydi Wexyn ile evleneceği ve birçok hiper zeki, güzel ve fiziksel olarak gelişmiş bebeğe sahip olacağı konusunda hemfikirdik. Ne yazık ki hiçbir şey böyle bir evliliğin gerçekleşeceğini göstermiyordu. Dün gece Orata, mevcut seçimin iptal edilmesi halinde yeni bir seçim için en uygun tarih konusunda Dominyon nüfusunu yoklamaya başladı.

"Çok yorgunum," diye fısıldadım kulağına.

"Biliyorum aşkım. Biliyorum. Bizi bu işe bulaştırdığım için özür dilerim."

"Bizi bu işe sen bulaştırmadın. El ele tutuştuk ve bu uçurumdan birlikte atladık."

Bir hafta önce bunu yapmak hakkında konuşurken ve düşünürken, bu kadar... bu kadar... bu kadar büyük görünmemişti. Çok zor.

Galaxy, sadece bir hafta olmuştu. Nasıl...

"Bu dipsiz bir kuyu gibi ve biz içine zaman, büyü ve kaynak atmaya devam ediyoruz ve o da büyümeye devam ediyor," dedim ona.

"Sadece bitmesini istiyorum. Bu saçmalığın bitmesini istiyorum. Herkesin otelimizden defolup gitmesini istiyorum. Hepsi başka bir yere gitmeli ve biz de gidip Wilmos'u almalıyız."

İnledim ve alnımı omzuna çarptım. "Ve diğer tarafta ne bulacağımızı bile bilmiyoruz.

Karron portalından."

Birkaç dakika birlikte durduk. Sean saçımı okşadı.

"Seçimi iptal ederlerse, hemen başka bir seçim yapamazlar," dedim. "Yeniden bir tane ayarlamak yıllar alabilir."

"Belki hepimize bir iyilik yapar ve balıkla evlenir."

"Yapamam," dedi Oond'un mekanik sesi arkamızdan.

Döndük. Yüzmeyi bırakmıştı ve şeffaf duvarın yanında duruyordu.

"Bunu yapamam. Bu çok tehlikeli. Yeterince cesur değilim. Dominion'a gidemem. Orada kalamam. Eş olamam. Biri beni öldürecek. Biri yavrularımı öldürecek. Her şey trajedi ve ölümle sonuçlanacak. Çok fazla ölüm."

Sean nefesinin altından, "İşte bu fikir de gitti," dedi.

"Çok üzgünüm. Ben bir başarısızım. Halkımı hayal kırıklığına uğrattım. I

buraya küçük bir istek için geldim. Halkımın hayatta kalması buna bağlı. Eğer geri çekilirsem, hiçbir şeyimiz kalmaz. Ama cesaretim yok. Hiç gücüm yok. Perişan haldeyim."

Üzerinden hafif opak bir su bulutu yayıldı.

İçimi çektim. "Sizin adınıza Hükümdar'la konuşacağım."

Oond'un yüzgeçleri zayıfça çırpındı. "Yapacak mısınız?"

"Yapacağım. Siz bizim misafirimizsiniz. Sağlığınız bizim için önemli. Eminim bir çözüm bulunabilir. Dinlenin ve endişelenmemeye çalışın."

Kendimi kaybedip altına işmeden önce moral desteği için Sean'ın elini tuttum ve ikimiz yukarı çıktık.

"ANLAMİYORUM." MIRALITT KAŞLARINI ÇATARAK BANA BAKTI.
"ANLAMİYORUM.

oombole eş olmak istemiyor mu? Onu koruyamayacağımızı mı düşünüyor?"

İçimi çektim. Etrafımda Kosandion'un özel balkonunda bir hareketlilik vardı. Oyun Günü suikast girişiminden hemen sonra Kosandion özel bir portal talep etmişti. Dominyon'da bir iç savaşın yaklaşmakta olduğu düşünüldüğünde, reddetmek mantıksız görünüyordu. Büyük portal zaten çoğu zaman kapalıydı, bu yüzden onu tamamen kapattık ve balkonda daha küçük bir tane açtık. Aynı anda sadece bir kişiyi taşıyabiliyordu.

Geçit açılır açılmaz Miralitt'in muhafızları içeri girdi ve herhangi bir tehdide karşılık vermeye hazır bir şekilde balkonun etrafına yerleştiler. Normalde bunu bir hakaret olarak algılayabilirdim ama karşı çıksaydım Miralitt anevrizma geçirirdi ve bizim de ondan bir iyilik yapmamız gerekiyordu. Bütün bu olay uzlaşmayı öğrenmek için bir dersti.

Geçidin açılmasıyla birlikte balkon Hükümdar'ın uzak ofisine dönüştü. Orata bir tarafta yarı saydam ekranlarla çevrili bir şekilde oturuyor, içeriklerini tarıyor ve küçük bir grup çalışanına hızlı komutlar veriyordu. Diğer tarafta ise Papa Hazretleri, ekranlar ve bir grup yardımcısıyla birlikte aynı pozisyondaydı. Ekranları işaret ediyor ve savaşın ortasındaki bir general gibi kendinden emin kısa konuşmalarla talimatlar veriyordu. Kosandion raylara ve suya en yakın masasında oturmuş bir şeyler okuyup imzalıyor, Resven ise küçük bir personel ordusuyla yakınlarda geziniyordu. Belirli aralıklarla birini seçiyor ve ardından personel son sürat havalanıp portalın içinde kayboluyordu.

Havada gerilim titreşiyordu. Sanki onu oluşturan moleküller bir şekilde yük kazanmış gibi, balkon da onunla birlikte kıvılcımlandı.

Miralitt, "Son 70 yıldır bir eş öldürülmedi," dedi. "Bu benim gözetimimde olmayacak. Bunu hayatım pahasına garanti ediyorum."

"Bu kişisel değil. Bu onların evrimsel kökenleriyle ilgili," dedim. "Zeka, sayısız yaşam formunda birçok şekilde evrimleşir, ancak en hızlı ve en yaygın zeki varlık kategorisi ya yırtıcı omnivorlar ya da besin zincirinin ortasından gelen omnivor yırtıcılardır. Zekânın ve problem çözme becerilerinin gelişmesi için hem avcı hem de avlanan olmanız yardımcı olur. Dünya'daki insanlar yırtıcı omnivorlardır. Kutsal Anokrasi'nin vampirleri her şeyi yiyen avcılardır. Her şeyi yiyen niteliği önemlidir çünkü organize avcılık, hayvancılık ve ürün yetiştiriciliği temel ilerleme kilometre taşlarıdır."

Miralitt, "Oomboller aynı zamanda yırtıcı omnivorlardır" dedi.

"Teknik olarak," dedi Sean.

"Beslenmeleri bitkilerden ve hepsi de yerleşik olmak üzere evrimleşmiş çeşitli kabuklu hayvan türlerinden oluşuyor" diye açıkladım. "Koruyucu kabukları okyanus tabanına bağlı. Hareket etmezler."

"Bu neden önemli?" Miralitt sordu.

"Çünkü avlanmazlar," dedi Sean. "Onlar otlakçıdır. Diğer balıkları kovalayıp yemezler, bu yüzden yırtıcı zihniyeti anlamazlar. Sadece korkarlar."

Başımı salladım. "Besin zincirinin ortasından çok altına yakınlar ve patolojik bir yenme korkuları var."

"Ne söylemeye çalışıyorsun?" Miralitt sordu.

"Onlar korkak," dedi Sean. "Bu evrimsel bir adaptasyon ve üstesinden gelmek neredeyse imkânsız olacak. Şu anda Oond, oombole olmayan her şeyi avcı olarak görüyor."

Resven, "Bu onların talebiyle tutarlı," dedi.

Dinlediğini fark etmemiştim. "Ne soruyorlar?"

Resven, "Gezegenleri, ara sıra derin çukurların olduğu tek bir sığ okyanus," dedi. "Sıgılıklardaki avcıları öldürdüler. Yırtıcıların yokluğunda, kendilerinin ve diğer av balıklarının nüfusu sürdürülemez seviyelere ulaştı. Kendilerine doğrudan tehdit oluşturmayan diğer balıkları öldürmek felsefi doktrinlerine aykırı, bu yüzden Dominion'dan onları kendilerinden kurtarmasını istiyorlar."

"Nasıl?" Miralitt sordu.

Resven, "Hedefli ticari balıkçılık ya da yırtıcı hayvanların yeniden üretilmesi," dedi. "Bu konu hala tartışılıyor."

"Oond'un durumu kötüye gidiyor," dedim. "Eğer onu eş olarak seçmeye kalkarsanız, geri çekilecektir."

"Yeni seçimle ilgili havuzdan gelen rakamlar nedir?"

Kosandion başını kaldırmadan sordu.

"İki saat öncesine göre bir değişiklik yok," diye bildirdi Orata. Kosandion, Resven'e küçük bir jest yaptı.

"Birkaç dakikanızı alabilir miyim?" Resven sordu.

"Tabii ki."

Üçümüz balkondan çıkıp taht odasına giden uzun koridorun mahremiyetine girdik.

"Dominyon krizde," dedi Resven, sesini rahat tutarak. "Vatandaşlarımız seçim sürecinin gidişatından rahatsız. Memnuniyetsiz ve endişeliler ve Behoun'a karşı Hükümdarlarının arkasında toplanıyorlar. Son yirmi dört saat içinde erken doğum yapanların sayısı dört katına çıktı. Bu, halkın genel stres seviyesinin en iyi göstergesidir. Böyle bir artış Hükümdarlığın kaynama noktasına ulaştığını gösterir."

"Seçimi geçersiz mi kılacaksınız?" diye sordum.

"Hükümdar adına konuşma cüretinde bulunmuyorum. Bu kararı sadece o verebilir."

Argh.

"Ancak şunu söylemeliyim ki," dedi Resven. "Seçim geçersiz ilan edildiğinde, hala mevcut olan tüm adaylar küçük isteklerini alırlar. Lütfen Oond'u seçimde hazır bulunmaya ikna etmek için elinizden gelen her şeyi yapın. Eğer şimdi çekilirse, halkı hiçbir şey alamayacak ve Hükümdarlık kendini daha da mağdur hissedecek."

"Onun eş olmayacağını garanti edebilir misiniz?" Sean sordu.

"Hayır. Birinci Güneş'in önümüzdeki on saniye içinde patlamayacağını da garanti edemem. Ancak, bu da aynı derecede düşük bir ihtimal olacaktır." Resven gülümsedi. "Son törende ne olursa olsun, Gertrude Hunt Hükümdar'ın beklentilerini aştı. Hükümdarlığın minnettarlığını kazandınız. Hepimiz geri dönmekten mutluluk duyacağız. Ve

Elbette, Dominyon size sözleşmemizde kararlaştırılan tüm faydaları sağlayacaktır."

Mevcut seçimi iptal edecekler, yeni bir seçim yapacaklar ve ev sahipliğini bizim yapacağımıza güveniyorlardı. Sean'ın yüzü bana onun da aynı şeyi düşündüğünü söyledi.

Zavallı Leydi Wexyn.

"Oond'un final törenine katılması şart," diye tekrarladı Resven.

"Pekâlâ," dedim. "Oond ile konuşacağız."

Son törene kadar üç saatimiz vardı. Umarım yeterli olur.

"BUNU YAPAMAM." OOND AKVARYUMUNUN İÇİNDE TITREDİ. "PEKİ YA beni yolda mı öldürecekler?"

Bunu yüzlerce kez konuşmuştuk. Her şeyi denemiştım: yatıştırıcı ışıklar, sıcaklık ayarı, doğru bitki karışımı, hatta oombole güvenli yatıştırıcının zayıf bir versiyonu. Akvaryuma kadar gelmiştık ve orada işler durdu.

Tören üç dakika içinde başlayacaktı.

"Ya ölürsem...? Beni yerler mi? Bedenimi pişirirler mi?"

Sean bir adım öne çıktı ve bornozunu çıkardı. "Bana bak."

Oond itaatkâr bir şekilde ona baktı.

Sean'ın vücudu bulanıklaştı. Devasa bir alfa kurt adam ortaya çıktı, yedi fit boyunda ve koyu renk kürküyle tüylü. Altın

Gözlerini kırpmadan yırtıcı bir bakışla Oond'a dikti. Oombole dondu kaldı.

Lütfen tekrar bayılma. Lütfen bayılmayın.

"Dişlerime bak," dedi Sean, sesi derin bir hırıltıya dönüşmüştü. Dişlerini gösterdi.

Oond gözlerini kaçıramadan ona baktı.

"Sana zarar vermeye çalışan biri beni geçmek zorunda kalacak. Sana zarar vermeye çalışan herkesi öldüreceğim. Kim olursa olsun."

Oond'un yüzgeçleri biraz titredi, sonra nihayet hareket etti. "Benimle kalacak mısın? Tüm zaman boyunca beni koruyacak mısın?"

"Her zaman," diye söz verdi Sean.

"Ben giderim," dedi Oond. "Hızlı gidelim."

Kapıyı açtım ve taht odasının girişi hızla üzerime geldi. İşimi şansa bırakmak istemedim.

Taht odası parlak bir ışıkla parılıyordu. Orata'nın bir sürü kamerası havada dönüp duruyor ve sahneyi her açıdan yakalıyordu. Son tören canlı yayınlanıyordu ve video yayını çoktan başlamıştı. Yüksek tavanın çevresi boyunca uzanan dev ekranlar Dominyon'un çeşitli gezegenlerindeki şehir merkezlerini gösteriyordu. Kalabalıklar sokakları doldurmuştu. Dominyon'un tüm türlerinden varlıklar ayakta durmuş, yüzleri gergin bir şekilde yukarı bakıyorlardı.

Devasa kapı aralığından, kalan delegelerin yarım daire şeklinde toplandığını görebiliyordum, ortadaki iki delegasyon arasında geniş bir boşluk vardı ve tahta giden doğrudan bir yol açıktı. Kai en sağdaydı, sonra Behoun, her iki delegasyon da güç alanlarıyla ayrılmıştı. Diğer tarafta, en solda, oomboller bir küme akvaryum içinde bekliyordu. Tapınak hâlâ ortalıkta görünmüyordu ama son hızla taht odasına doğru ilerliyorlardı.

Hem Prysen Ol hem de Amphie kendi delegasyonlarının önünde, yüksek teknoloji tıbbi destek çerçeveleri içinde, dik tutulmuş ancak hareket edemez durumdaydılar.

Gözlemciler galerideki yerlerini çoktan almışlardı; bu kez Caldenia, sanki bir nebulayı şişeleyip elbisesinin üzerine dökmüş gibi, minik ışıklarla parıldayan gece mavisi elbisesi içinde bir taş mücevheri gibi ortadaydı. Elbisenin sert yüksek yakası boynunu vurguluyordu ve en koyu lacivert tonundaki büyük yıldız safirler özenle şekillendirilmiş saçlarını süslüyordu.

Kosandion çoktan tahtına oturmuş, bir yanında Resven, diğer yanında da Papa Hazretleri vardı. Miralitt her zamanki gibi merdivenleri koruyor, Orata ise basamakların diğer tarafında duruyordu. Herkes güverteye.

Reşven her zamanki cübbesini giydi. Kutsal Kilise Lideri beyaz cübbesini giymişti ama üst giysisi altın rengindeydi. Pelerini de altındı ve gümüş işlemelerle süslenmişti. Sağlam duruyordu, omuzları dikti, bakışları hükmediyordu. Elinde uzun bir asa tutuyordu ve onu bir mızrakmış gibi ayaklarının dibinde yere saplamıştı. Daha önce dikkatle geliştirdiği sahte kırılma unutulmuştu. Dominyon savaşçı bir uygarlık olarak başlamıştı ve bugün Başrahip tam anlamıyla bir savaş rahibi gibi görünüyordu. Ama tüm metalik süslemelerine rağmen Kosandion'u gölgede bırakamazdı.

Hükümdar siyah giyiyordu. Kıyafeti ona bir eldiven gibi uyuyordu, hatları sertti, sivil kıyafetten çok askeri bir üniforma gibiydi. Pelerini, kenarları gümüş geometrik motiflerle süslü, dikkatlice örtülmüş uzun bir siyahtı ve tipik Dominyon kıyafetlerinden vermek istediği tek tavizdi.

Kosandion bir mesaj gönderiyordu. Savaşı gitmeye hazırды.

Kıyafetlerinden damat olduğu anlaşılmıyordu. Çözüm için son umudum da üzücü bir şekilde öldü.

Taht odasına girdim. Uzun, koyu renk cübbem ben yürürken yerleri süpürüyordu. Arkamda Oond'un akvaryumu cilalı zeminde kayıyordu. Delegeler dönüp baktılar. Soluk soluğa fısıltılar odaya yayıldı. Sean'ı görmüşlerdi.

Taht odasını geçtik. Oond'un akvaryumu halkının önünde kendisine ayrılan yere kaydı. Sean onun yanında durdu. Kürsüye çıktım ve Hükümdar'ın solunda ve biraz gerisinde, onunla Kutsal Kilise Lideri arasında yerimi aldım.

Bir flütün öncülüğünde yumuşak bir melodi odaya süzüldü, hüznü, arkaik bir ses içinize ulaştı ve ruhunuzu yakaladı. Bir kadın sesi flüte katıldı ve sözsüz uzun bir nota söyledi.

Hava garip bir baharat kokuyordu.

Melodi hırçınlaştı, artık güzel bir şarkı değil, öfke dolu, sert, acılı bir çığlıktı. Acı çeken bir kalbin derinliklerinden gelen ilkel bir feryat. Ensemdeki tüyler diken diken oldu.

Tapınak görevlileri taht odasına girdiler. Vücutlarını saran eski kan rengindeki bordo elbiseler, uzun şeffaf kumaşlardan oluşmuş, açıkta kalan göbeklerinin üzerinden çaprazlama geçen ve kaslı omuzları ve kolları çıplak bırakan örgülü kordonlarla toplanmış ve yerinde tutulmuştu. Saçları taranmadan sırtlarından aşağı dökülüyordu. Bazılarının yüzlerinde parlak kırmızı damarlar vardı. Bazılarının gözlerinde koyu çizgiler vardı, bazıları ise pullu peçeler takmıştı.

yüzlerinin sadece bir tarafını kapatıyordu. Çılgın bir kurt sürüsü gibi dişlerini göstererek ve hedeflerini parçalamaya hazır bir şekilde odaya girdiler.

Sanki zaman kendi üzerine katlanmış ve eski bir tarikatı tükürmüş gibiydi. İntikam yandaşlarının gerçek yüzü, intikamları tarafından tüketilen ruhların aynaları, tek fikirli, yarı deli, bağlı ama zincirlerinden kurtulmuş, kan ve intikam hayalleri kuran.

Şarkı bir kreşendoya ulaşarak uludu.

Yardımcıları ayrıldı ve Leydi Wexyn aralarında belirdi. Aynı tarzda, daha özenli ama yine de ruhani bir elbise giymişti. Açıkta kalan omuzlarında bembeyaz olan elbise, etek uçlarında sanki bir katliamdan geçmiş gibi parlak bir kırmızıya dönüşüyordu. Omuzlarında uzun, pilili bir pelerin vardı ve bir metre arkasından yerde sürükleniyordu. Parlak kırmızı göz kalemi göz kapaklarına bulaşmıştı. Dudakları siyahtı. Saçlarını taçlandıran metal bir başlık, başının üzerinde bir yay şeklinde yükseliyor ve çok sayıda uzun, jilet gibi keskin iğnelerle yapıliyordu. Yalvaranlar Tapınağa gelip yüreklerini ortaya koyarak intikam istediklerinde, istekleri kabul edilirse gördükleri kişi buydu.

İntikam Rahibesi tahta doğru yürüdü.

Miralitt tören kılıcını kavradı. Oond akvaryumunda titredi ve Sean onu sabitlemek için pençeli elini cama koydu. Miralitt yaklaştıkça oomboller ondan uzaklaştı. Behoun halkı bunu yapamadı çünkü güç alanı onları engelliyordu ama denediler.

Kosandion onun yaklaşmasını izledi. Onu daha önce de Tapınağı ziyaret edip seçmelere katılmasını istediğinde bu şekilde görmüş olmalıydı.

Ekranlarda, Dominion'un kalabalığı canlı bir deniz gibi dalgalanıyordu.

Leydi Wexyn onun yerini aldı. Yardımcıları onun arkasında toplanmıştı, gözleri çılgına dönmüştü.

"Başlayalım," dedi Kosandion.

Taht odası sessizliğe gömüldü.

"Behoun halkı," dedi Hükümdar. "Adayınızı vatana ihanetten suçlu buluyorum. O sizin rızanızla hareket etti. Onun suçunu nasıl telafi edeceksiniz?"

Amphie tek kelime bile duymamış gibi dümdüz önüne baktı.

Heyetin lideri olan yaşlı kadın dudaklarını yaladı. "Artık Dominyon'un otoritesini tanımıyoruz."

Ekranlardan kalabalığın öfkeli çığlıkları duyuluyordu. Ben susturdum.

"Senatonuz beni çoktan bilgilendirdi."

"Dominyon ordusunun tamamını getirseniz bile, zalim rejiminize karşı dimdik ayakta duracağız," diye duyurdu lider. "Özgürlüğümüzü ölümüne savunacağız!"

Kosandion kıpırdamadan durdu. "Behoun'u işgal etmeyi planlamıyorum. Siz tecrit edildiniz, bu yüzden Şansölye'nin bunu size açıklamasına izin vereceğim."

Resven her kelimenin üzerine basarak konuştu.

"On iki saat önce Behoun şirketleri ile Dominion arasındaki mevcut ve gelecekteki tüm ithalat-ihracat anlaşmaları geçersiz kılınmıştır. Kategorik ve blok hibeler, gelir paylaşımı ve sağlık hizmetleri, kamu eğitimini destekleyen programlar dahil olmak üzere tüm Dominyon yardımları,

toplumsal kalkınma, iş eğitimi ve çevrenin korunması iptal edildi. Dominyon tarafından kurulan gezegen savunmaları rafa kaldırıldı. Sistem içi savunma filosu Behoun atlama geçidine doğru yola çıkmıştır ve oraya ulaştıktan sonra Dominyon'a geri dönecektir. Şu anda Behoun'da ikamet eden tüm Dominyon vatandaşları evlerine dönmeye davet edilmektedir. Şu anda Dominyon içinde ikamet eden tüm Behoun vatandaşları sınır dışı edilecek ve önümüzdeki on iki saat içinde Behoun'dan ayrılmaları gerekecek, ardından Behoun'un Dominyon kontrolündeki tüm gezegen kapılarına erişimi iptal edilecektir."

Resven küçük bir duraksama yaşadı ve devam etti. "Sanırım bu son madde özellikle ilginizi çekecek, Senatör Kolorea. En küçük kızınızın bursunun iptal edildiğini ve Behoun'a başarılı bir şekilde sınır dışı edildiğini bilmek sizi rahatlatacaktır."

Kolorea ona bön bön baktı. "Bunu yapamazsınız! Teplaym Robotik Enstitüsü..."

Resven, "Dominion federal gelirleri tarafından finanse edilen bir Dominion eğitim kurumudur," dedi.

Kolorea'nın sağındaki delegelerden biri "Spor takımları ne olacak?" diye sordu.

Başka bir delege ona doğru döndü. "Spor takımları mı? Peki ya uranyum ithalatı?"

Hükümdar, "Behoun'a tam olarak istediği şeyi veriyorum - hayır, küstahlığıyla talep ettiği şeyi," dedi. "Şimdi asıl konumuza dönelim. Suçunuzun kefareti nasıl ödeyeceksiniz?"

"Behoun'dan acil bir haber aldık, Letero," diye duyurdu Orata.

Hükümdar başıyla onayladı. En yakındaki ekran yanıp sönererek birçok koltuk sırasının bulunduğu büyük bir odanın içini gösterdi. Oda kaos içindeydi. Bazı koltuklar yırtılmış, bazıları lekelenmiş ve yanmıştı. Birkaç tanesinde hâlâ sigara içiliyordu. Bazıları sislaf, bazıları da başka türlerden olan yaklaşık elli asık suratlı varlık, kameraya doğrudan bakan bölümde oturmuş, hasarı kararlı bir şekilde görmezden geliyordu.

İs lekeli resmi bir cübbe giymiş bir kadın kameranın önünde belirdi. "Benim adım Nelonia Eder. Behoun Senatosu'nun yeni başkanıyım."

"Önceki Meclis Başkanı nerede?" diye sordu Hükümdar.

Nelonia, "Kendisi rahatsız ve artık görevlerini yerine getiremeyecek durumda," dedi.

Arkasında, resmi cüppeli iki abla bir cesedi yerde sürüklüyordu, kameraya alındıklarını fark ettiler, rotayı tersine çevirdiler ve cesedi görüş alanının dışına sürüklediler.

Nelonia, "İsyancı bir grup Behoun Senatosu'nun kontrolünü geçici olarak ele geçirdi ve Behoun'un Dominyon'dan ayrıldığını duyurdu," dedi.

Kolorea boş havayla boğuldu.

"Bu talihsiz olaydan dolayı üzüntü duyuyoruz. Ayaklanmacılar bastırıldı ve biz de yasal olarak seçilmiş hükümet olarak onların eylemlerini kınıyoruz. Behoun Dominyon'un sevgi dolu kucağından hiç ayrılmadı ve ayrılmak gibi bir arzusu da yok." Yumruğunu göğsüne vurdu. "Hükümdar'a sadakat yemini ediyoruz!"

Kalan senatörler hep birlikte ayağa kalktı ve kendilerini yumrukladı. "Sadakat!"

Amphie'nin yüzü kansızdı.

Kosandion, "Dominion eylemlerinizi dikkate alacaktır," dedi.

"Teşekkür ederim, Hükümdarım. Vatandaş Asturra'ya hitap edebilir miyim?"

"Yapabilirsiniz," dedi Hükümdar.

"Amphie Asturra," diye seslendi Nelonia. "Bu vesileyle Behoun'dan sürgün edildin. Geri döndüğün takdirde kellen bedeninden ayrılacak ve gelecek nesillere ibret olması için Adalet Kalesi'nde muhafaza edilecek."

Nelonia başını eğdi ve geri çekildi.

Uranyum ithalatı konusunda endişeli olan delege göğsünü yumrukladı. "Hükümdara sadakat yemini ediyorum!"

Kolorea sanki canlı bir tel tarafından şok edilmiş gibi sarsıldı. "Sadakat yemini ediyorum!"

"...Sadakat..."

"...Hükümdar'a!"

Heyetin yaklaşık yarısı sadakat yemini etti. Geri kalanlar ise sessiz kaldı.

"Pekâlâ," dedi Hükümdar. "Behoun delegasyonu gözaltına alınacak ve suikast girişimindeki rollerini tespit etmek için sorgulanacak. Küçük talepleri kabul edilmeyecek. Yurттаş Amphie Asturra, Hükümdarı öldürmeye teşebbüs suçundan dolayı sizi sürgüne mahkûm ediyorum. İyileşene kadar Başkent Muhafızlarının gözetiminde tutulacaksınız."

Miralitt'in muhafızları taht odasına girdi. Behoun heyetini yakalayıp hanın dışına çıkarmak yaklaşık üç dakika sürdü.

"Aday Prysen Ol," dedi Hükümdar. "Seni Hükümdar'ı öldürmeye teşebbüsten suçlu buluyorum. Tam işbirliğiniz ışığında, işlediğiniz suçların kefaretni ödeyebilmeniz için sizi yedi yıl çalışma cezasına çarptırıyorum ve bu ceza Hükümdarlığın Kutsal Başrahibinin yetkisi altında infaz edilecek."

Gözlemci Galerisi'nde İlk Bilgin caka satıyordu.

"Cezamı kabul ediyorum," dedi Prysen Ol.

"Kai Halkı, gerekli özeni göstermediniz ve adayınız olarak bir suikastçıyı getirdiniz. Küçük talebiniz kabul edilemez; ancak Dominyon çabalarınızı takdir ediyor ve diplomatik ilişkilerimizi sürdürmeye hazır."

Kai lideri konuştu. "Bu talihsiz olaydan dolayı üzüntü duyuyoruz. Çabalarımıza devam edeceğiz. Hükümdar sağlıklı olsun. Annesi sağlıklı olsun. Anne tarafından büyükbabası sağlıklı olsun. Büyükannesi de..."

Kosandion'un tüm akrabalarını gözden geçirmeleri birkaç dakika sürdü. Caldenia'ya bile sağlık dilediler. Son olarak, müstakbel eşine ve çocuklarına sağlık dileyip ayrıldılar.

Kosandion, "Şimdi eş meselesini çözüme kavuşturmalıyız," dedi.

Oond yüzgeçlerini zayıfça
titretti. Leydi Wexyn yavaşça
başını salladı.

"Hükümdarlıkta bu seçimin iptal edilmesini ve böylece yeni bir seçimin yapılmasını isteyenler var," dedi Hükümdar. "Eşim olacak mükemmel adayın bulunabilmesi için yeni bir arama yapılmasını istiyorlar. Adaylar bu konudaki görüşlerini belirtmek isterler mi?"

Oond'un yüzgeçleri parladı. "Hayır."

"Hayır, Letero," dedi Leydi Wexyn.

Yardımcıları dişlerini gösterip tısladılar.

"Pekâlâ." Kosandion taş suratıyla ayağa kalktı. "Ben, Letero Kolivion, Dystim Arbiento, Yedi Yıldız Hükümdarlığı'nın Hükümdarı, Kadere Karşı Bağışıklığı Olan, Sabah Güneşi'nin Işığı, bu seçimin sona erdiğini ilan ediyorum."

Ekranlarda Dominyon vatandaşları, bazıları dehşete düşmüş, bazıları öfkelenmiş halde bakıyorlardı. Ses kapalıydı, bu yüzden sadece görüntüleri geliyordu. Dominyon kaos içindeydi. Taht odası bir mezar gibi sessiz ve hareketsizdi.

Bu sessizlikte Leydi Wexyn döndü ve kapıya doğru yürüdü.

"Çünkü mükemmel aday bulundu," dedi Kosandion. "Şu anda benden uzaklaşmaya çalışıyor."

Leydi Wexyn durdu.

Kosandion basamaklardan indi, kürsüden indi ve kadının yanına geldi. Döndü, yüzü neredeyse komik bir şekilde şaşkındı, tacı ve mecazi kanla ıslanmış elbisesiyle tamamen çelişiyordu.

Kosandion onun elini tuttu. Gözleri sıcaktı ve dudaklarında bir gülümseme vardı.

"Sonunda sizi şaşırtmayı başardım mı leydim?"

Elini tutan parmaklarına ve sonra tekrar ona baktı.

"İyi düşün, Letero," dedi ona. "İş işten geçtikten sonra pişman olmak için çok geç olabilir."

"Gelecek ne getirirse getirsin, bu asla pişman olmayacağım tek şey olacak. Benimle evlenir misin?" diye sordu.

Ağzını açtı. Hiçbir şey çıkmadı. Yüzüne bakmak için başını eğdi. "Evet," dedi Leydi Wexyn.

Ekranlarda, Dominion'daki kalabalık tezahüratlarla patladı. Sesi tekrar açtım ve mutlu kükreme odayı doldurdu. Oond akvaryumunda rahatlayarak sarktı. Caldenia ışınladı.

Kosandion Leydi Wexyn'e sarıldı, yüzü parlıyordu. Leydi Wexyn de ona gülümsedi. Birlikte durdular, mükemmel bir çift, tamamen birbirlerine odaklanmışlardı.

Orata bana el sallıyordu.

Oh. Final! Neredeyse unutuyordum.

Süpürgeme vurdum. Taht odasının zemini, duvarları ve tavanı kozmosun karanlığında kayboldu. Siyah derinliklerde bir galaksi tutuştu ve sayısız yıldıza dönüştü. Işıltılı nebulalar parlak renklerle parladı. Dominyon'un ilk gezegeni, yeşil ve mavi mücevherli bir küre, uzakta yavaşça dönüyor, onu yıldızlar arası ulusun ihtişamının sembolleri olan diğer gezegenler izliyordu. Tüm bunların ortasında Kosandion ve Leydi Wexyn birbirlerine sarılmış bir şekilde duruyordu.

Hükümranlığın İlk Güneşi gizli duvarlardan birinin üzerinden doğdu. Işığı çifti yakaladı, üzerlerine vurdu ve onları parlattı.

Tavandan pırıltılı yıldızlar ve çiçek yaprakları yağıyor, hayali bir rüzgârda dönüyordu.

Kosandion bir şeyler söyledi. Sözleri gürültüde kayboldu ama ben bir hancıydım ve yine de onları duydum.

"Sonunda seni yakaladım."

"Seni aptal," diye fısıldadı.

KOSANDION VE BEN ONUN BALKONUNUN PARMAKLIKLARINA YASLANDIK.
İÇİNDE

Önümüzde, Kolinda'nın okyanusu akşamın ilk ışıklarıyla parıldıyordu. Hayalet gibi bir ay yavaşça yükseliyordu, gökyüzüne karşı bir parça ipek gibi. Altımızda, benim yaptığım kumsalda Caldenia ve Leydi Wexyn suyu seyrediyor ve anlaşılamayacak kadar alçak sesle konuşuyorlardı.

Her iki kadın da daha pratik kıyafetler için özenle hazırlanmış elbiselerini terk etmişti. Caldenia en sevdiği adaçayı renginde mütevazı bir elbise giyerken, Leydi Wexyn iğneli tacı geride bırakarak sade mavi ve beyaz cübbelere geçiş yaptı.

"Ne hakkında konuştuklarını merak ediyor musun?"
Kosandion'a sordum.

"Evet dersem, onları gözetlememe izin verir misin?"

"Hayır."

Gülümsedi.

"Gerçekten istediğin bu mu?" diye
sordum. "Uzun zamandır istediğim şey
buydu."

"Manipüle edilmiş olabileceğinin farkında mısın?"

"Yaptığımı biliyorum. Ama asıl soru şu: Ne amaçla?"
Leydi Wexyn'e baktı. "O güç istemiyor. Zenginlik ya da
prestij istemiyor. Sadece beni istiyor. Hiç kimse benim için
bu kadar zahmete girmemişti."

"Peki ya Dominion?"

Kosandion arkasını döndü ve sırtını parmaklıklara yasladı. "Bana daha önce kamuoyunun fikrinin değiştirilip
değiştirilemeyeceğini sormuştunuz. Seçimin başından beri,
daha hanınıza girmeden önce, elimdeki tüm kaynakları

Bunu yapmak için elimden geleni yaptım. Onun kazanmasını istedim. Her fırsatı değerlendireceğini biliyordum ve o da bunu harika bir şekilde yaptı. İlk başta onunla eğlendiler. Bazıları onunla alay etti. Sonra isteksizce yeteneklerini kabul ettiler. Ondan hoşlanmaya başladılar ve her ortaya çıkışında, onları avucunun içine alana kadar biraz daha baştan çıkardı. Kendini onlara sevdirmişti ve sonunda onlar da benim kadar onun kazanmasını istediler. Dün gece seçimin iptal edileceğini ima ederek neredeyse ulusumu kırılma noktasına getirdim. Halkın onun lehine olan tepkisi geri kalan eleştirileri bastırdı. Dominion onu seviyor."

"Nycati'yle evlenmeyi hiç düşünmedin o zaman? Ama ona ilk tercihinin o olduğunu söylemiştin."

"Hayatını kendi ellerine almak üzereydi. Doğuştan sahip olduğu haklardan kendi yeteneklerine kadar her şeyden şüphe ediyordu. Ben sadece onu ayağa kaldırdım."

"Peki ya Vercia?"

"Wexyn seçmelere katılmayı kabul eder etmez bu ilişkiyi bitirdim."

"Yani en başından beri onunla mı ilgiliydi?"

Başını salladı.

"Neden o?"

"Bilmiyorum. Onda bir şeyler var. Tarif edemiyorum ama hissediyorum. Hayatım çok düzenli ve her zaman da öyle oldu. Zamanım çöldeki su gibi kısıtlı. Çoğu benim değil. Ve o, o bir kaos. Beni ben olduğum için seviyor ve ben son derece bencil bir adamım. Bu sevginin hepsini istiyorum. O sadece benim olan tek kişi."

kurallar ve düzenlemeler. Kimse onu benim için seçmedi, kimse beni onun için seçmedi."

"Birbirinizi seçtiniz."

"Kesinlikle. Benim dünyamda tarif edilemeyecek kadar nadirdir. Çirkin bir lüks."

Omzunun üzerinden ona baktı.

"Bu seçim sırasında acil sorunlarımın çoğunu ezmek için tüm sınırların ötesinde çalıştım. Sınırları sağlamlaştırdım. Umut Kırıcı Horde, Surkar ve hizbiyle meşgul olacak. Kutsal Anokrasi Meer Hanesi'ni halletmeli. En büyük Gaheas krallığı bir iç savaş yaşamak üzere ve diğer krallıklar da oturup bunu izleyecek. İşgal için can atan Katil Gagalar, Muterzen Filosunu hedef alacak. Muhafazakâr İttifak'ın liderliğini dağıttım ve Behoun'u seçim yapmaya zorladım. İktidarına karşı olan iç muhalefet sersemlemiş durumda ve yeni bir strateji oluşturmaları biraz zaman alacak. Tüm bunları bize biraz nefes aldirmek için yaptım. Onun ve benim için biraz sessiz zaman. Uzun sürmeyecek ama Hükümranlık yeni bir felaket doğurup kucağıma atmadan önce her anın tadını sonuna kadar çıkaracağız."

"Hayat bir felaketten diğerine tökezlemektir." "Evet, sen de benim iyiliğim için kendininkini çözmeyi bekledin.

Portala erişim size aittir. İhtiyacınız olduğu kadar kullanabilirsiniz. En azından bunu yapabilirim."

"Hanımıza her zaman bekleriz, Letero. Siz ve Leydi Wexyn ne zaman küçük bir soluklanmaya ihtiyaç duyarsanız ya da canavarlarla dolu bir okyanus kenarında dinlenmek isterseniz, kapılarımız her zaman açıktır."

Teyzesine şöyle bir baktı. "Gerçekten de canavarlar."

Caldenia arkasını döndü ve ona sert bir bakış attı.

"Bizi duymuş olamaz, değil mi?" diye mırıldandı nefesinin altında.

"Teyzeniz olağanüstü bir kadın. Yıllardır misafirim ve hala sınırlarından emin değilim. Ne yazık ki, hayatı üzerinde hala sözleşmeler var."

Seçim galaksiye Caldenia'nın var olduğunu hatırlatmıştı. Bazı sözleşmelerin süresi dolmuştu ama şimdi geri dönmüşlerdi.

"Bir süre daha misafirimiz olacak."

Kosandion, "Bence bundan hoşlanıyor," dedi. "Onlarca yıllık baskıdan sonra hoş bir dinlenme."

Leydi Wexyn Kosandion'a döndü ve el salladı.

"Çağırdım," dedi. "Benim için bir zevkti, Dina."

"Gertrude Hunt'ın ihtiyaçlarınızı karşılayabilmesine sevindim."

Merdivenlerden aşağı indi.

Resven yaklaştı. Aşağıda, Kosandion kolunu Leydi Wexyn'in omuzlarına doladı ve Leydi de kolunu onun beline doladı.

"Çok hoş bir çift oldular," diye gülümsedi Resven. "Daha iyisini yapamazdı."

Neredeyse iki kez bakacaktım. "Sen de mi işin içindeydin?" Başını salladı.

"En başından beri mi?"

Tekrar başını salladı.

"Resven, sen mükemmel bir oyuncusun."

"Hancı, Letero'm ne olmamı istiyorsa ben oyum. Arkadaşınızı arayışınızda size şans diliyorum. Kendine dikkat et, Karron acımasız bir yerdir. Orada ne tür bir yaratığın barınabileceğini hayal bile edemiyorum."

"Benim..." "Erkek arkadaş" artık yeterli görünmüyordu ve evlenmek hakkında konuşmamıştık. "Sevgili" çok klişe görünüyordu. "Sean benimle gelecek."

"Bunu duyduğuma sevindim. Ortağınız etkileyici."

"Ortak." Evet, bu iyiydi. "Öyle."

RESVEN'DEN UZAKLAŞTIM, KOSANDION'UN YANINDAN GEÇTİM.

koridora çıktı ve taht odasına girdi. Artık boş ve terk edilmiş görünüyordu. Konuklar hana hayat verirdi. Uzak yerlerden gelirler, sihirlerini ve canlılıklarını yanlarında getirirler ve işgal ettikleri alanlara nefes verirlerdi. Ama sonunda gittiler. Misafirler her zaman giderdi.

Okyanus Yemekhanesi'nin önünden geçtim. Orro ve mutfak yardımcıları çeşitli türlerini sarhoş eden her türlü sıvıyı içiyorlardı. İşlerini iyi yapmışlardı ve şimdi mutfak personelinin parti zamanı gelmişti. Ayak seslerimi bastırarak kapı aralığından süzöldüm. Daha önce mutfak personelinin partilerini görmüştüm ve bu partiden uzak durmam gerekiyordu.

Taht odasının uzak ucunda iki kişi konuşuyordu. Miralitt ve Derryl. Kurt kadın bir Başkent Muhafızı üniforması giyyordu. Yani Miralitt'in teklifini kabul etmeye karar vermiş olmalıydı.

Başkent Muhafızları kurtadamları işe almazdı. Auul halkı harika paralı askerlerdi ama diğer kültürlere asimile olmaya direniyorlardı. Birbirlerine diğerlerinin ötesinde sadakatle bağlıydılar ve bu sadakat onları

Dominyon'un kolektif empatisine karşı bağışlıkları vardı. Er ya da geç, görevlerini bırakıp kurtadam yerleşimlerine geri döndüler.

Derryl farklıydı. Auul'daki anılarını geride bırakmak istiyordu ve umutsuzca ait olacağı bir yere ve kürk büyütmekle ve diğer kurtadamlarla kıyaslanmakla ilgisi olmayan bir amaca ihtiyacı vardı. Auul halkı gezegenleri için onlarca yıl savaşmıştı ve dövüş sanatları benzersizdi. Derryl gerekli tüm eğitimi almıştı ve bu konuda çok başarılıydı çünkü bu uzmanlığı kazanmak için kendini herkesten çok zorlamıştı. Teknik olarak Miralitt onu Sean'a iyilik olsun diye işe almayı kabul etmişti ama dördümüz de bunun Miralitt için büyük bir kazanç olduğunu biliyorduk. Umarım Derryl için de büyük bir kazanç olur.

Yanlarından geçtim. Derryl başını bana doğru eğdi. Miralitt başını salladı.

Neredeyse Prysen Ol'un başına gelenler kadar iyi bir çözümdü. İlk Bilge kendinden o kadar memnundu ki, bana açıklarken ciyak ciyak bağırmıştı. Prysen Ol zeki ve çelişkili biriydi, biraz rehberlik ve daha yüksek bir amaca dönüşüm için olgunlaşmıştı. Kutsal Vaiz onu nasıl şekillendireceğini çok iyi biliyordu ve işi bittiğinde Hükümdarlık nadir bir yetenek kazanmış olacaktı. Görünüşe göre, İlk Bilge Kosandion'a yaptığı ricalarla pek bir yere varamamıştı, bu yüzden en sevdiği münazara arkadaşına gidip halefini bulduğunu ilan etmişti. Şüphelerim vardı ama daha garip şeyler de olmuştu.

Hatta Prysen Ol'un Tomato'yu yanında tutmasına bile izin verdiler. Suikastçı ve yeşil ayının kan kardeşi anlaşması vardı.

Muhtemelen arkasında ilginç bir hikaye vardı ama dinleyecek zamanım olmadı.

Son koridordan geçtim ve varış odasına doğru yürüdüm. Sean ve Tony geçidin önünde duruyordu. Sean çevreci bir savaş kıyafeti giymişti. Koyu gri, onu tepeden tırnağa kaplıyor, sadece yüzünü açıkta bırakıyordu. En sevdiği yeşil bıçağı belindeki kılıfındaydı. Bir silahı sırtına, bir diğerini de sağ kalçasına bağlamıştı.

"... Anladım. Merak etmeyin, hana hiçbir şey olmayacak," diyordu Tony.

İkisi bana doğru döndü.

"Bundan emin misin?" Sean bana sordu.

"Çok eminim." Bornozumu çıkardım.

Ben de aynı kıyafeti giymiştim. Enerji kırbacım kalçamdaki yuvasında duruyordu. Sean yedek bir silah getirmem konusunda ısrar etmişti. Elimi uzattım. Süpürgem içine indi, mavi renkte parladı ve bir mızrağa dönüştü.

Giysiler solunum maskeleri ve bir anda uzatılabilen ve giysileri tamamen hava geçirmez hale getiren tam yüz plakaları ile birlikte geliyordu. Hafif ve esnek olan bu teçhizat tehlikeli ortamlarda gezegensel savaş için tasarlanmıştı.

"Kalmanı tercih ederim," dedi Sean.

Bunu konuşmuştuk. Eğer Wilmos'u ele geçiren her neyse Sean'ı hedef almışsa, handan ayrıldığı her an onun peşinden bozulmuş ad-hal'larını gönderebilirdi. İkimizden Gertrude Hunt'tan uzakta daha çok zaman geçirdi. Onu istemiyordu. Beni istiyordu ve nedenini bulmalıyım.

Tony misafirlerimizi uğurlamak için geride kalmayı kabul etti. Zaten çoğu gitmişti. Oomboller daha önce gitmişti.

Resven'in küçük taleplerinin kabul edileceğine dair güvence vermesinin ardından rahatlamış bir şekilde son tören bile bitmişti.

Cookie oombollerden hemen sonra yola çıktı. Sai Klanı'ndan Hakimiyeti kazandığı için çok mutluydu. Ne yazık ki Sai Klanı yakında misilleme yapacaktı, bu yüzden Cookie ve beraberindekilerin savunmalarını hazırlamak için Tüccar evine geri dönmeleri gerekiyordu.

Dagorkun da Sean ve bana misafirperverliğimiz için teşekkür ettikten sonra ayrılmıştı. Ailesiyle konuşması gereken pek çok şey vardı. Gaston ve Karat hâlâ handaydı. Gaston'un bir deve kadar dayanıklılığı vardı ama sonunda vücudu pes etti ve yattı, muhtemelen yarına kadar da kalkmayacaktı. Orro'nun mutfak yardımcıları partiden sonra ayrılacaktı, İlk Bilge ve yardımcıları çoktan gitmişti ve Kosandion, Leydi Wexyn ve Resven de önümüzdeki bir saat içinde yola çıkacaktı. Bu işi Tony halledecekti.

Wilmos'u kurtarmak zorundaydık. Geçide baktım. Daha fazla gecikmek için bir neden yok.

"Hazır mısın?" Sean sordu.

Elimi uzattım. "Elimi mi tuttun?"

Sean uzandı ve elimi tuttu. Birlikte geçide doğru yürüdük.

Bir kapı açılır.

Son geçit kapısı soluk mavi metalden yuvarlak bir kemerdi. Rastgele yerlerde, pürüzsüz metal kabuk kırılarak altındaki karmaşık elektronik aksamı ortaya çıkarmıştı. Eğrinin en yüksek noktasında kemerin ortasına küçük bir sembol kazınmıştı; stilize edilmiş bir patlama.

"Elbette," dedi Sean.

Bir Tuhl portalıydı. Çünkü neden olmasın?

"Sence patlamamızın ihtimali nedir?" Ona sordum.

"Girmezsek sıfır."

Girmemek bir seçenek değildi. Wilmos diğer tarafta bir yerdeydi.

Nedense, Dominyon'un başkentinin Karron'a doğrudan bir geçidi olacağını düşünmüştüm. Ama yoktu. Dominyon'un en az nüfuslu gezegeni olan Shurb'daki uzak bir dağ sırasının tepesindeki bu noktaya ulaşmak için üç portal ve küçük bir askeri mekikle bir saatlik uçuş gerekmişti. Bu

Dominion gemiyi, talimatları ve koordinatları verdi ama pilotu vermedi. Neyse ki bizim kendi pilotumuz vardı.

Sean mekiği dağın kenarına oyulmuş geniş bir platforma, hava ve zamanın aşındırdığı, neredeyse cam pürüzsüzlüğüne ulaşmış eski taşların üzerine indirmişti. Kapı platformun tam ortasında duruyordu. Güney ucunda, dağın içine açılan büyük bir kapı vardı.

Kapıya biraz daha baktık. Tamamen hareketsiz görünüyordu. Onu harekete geçirecek bir mekanizma yoktu. Yaklaşmak da bir işe yaramadı.

"Birinin bizi karşılaması mı gerekiyor?" Merak ettim.

"Plan buydu. Miralitt'in özeti 'operatörü bekleyin' diyordu."

Bekledik. Aptalca ismine rağmen, Shurb güzel bir gezegendi. Sonbahardı ve platformun altındaki orman altın sarısı ve kırmızılarla kaplıydı. Hava taze ve keskin kokuyordu.

Dev kapı büyük bir gürültüyle açıldı ve bir yaratık kalabalığı dışarı çıktı, ardından çok büyük ve devasa bir muşambayla örtülü bir şey geldi. Kapının bekçileri, toynaklarla son bulan ince bacakları üzerinde yaklaşık bir metre boyunda duruyordu. İnce insansı bedenlerinin üzerine kapitone tunikler giymişlerdi. Başları hafifçe keçiye benziyordu, uzun dar ağızları ve çok koyu renkli uzun gözleri vardı. Kulakları uzun ve sivriydi ve kaba saçlardan oluşan yelelerinin arasından görünüyordu.

"Olamaz." Şansımız daha da kötüye gidemezdi. "Bunlar da ne?" Sean sordu.

"Barsas. Çevirmen implantlarımız çalışmıyor ve ben çok paslandım."

"Vay canına, akıcı konuşmadığın bir dil."
Gülümsedi.

"Kimse galaksideki her dili bilmiyor ve neredeyse hiç Dünya'ya gelmiyorlar."

"Savunmaya geçmeye gerek yok."

Barsalar önümüzde durdu. Liderleri yaşlı, beyaz saçlı bir erkek öne çıktı ve kollarını kaldırdı.

İşte başlıyoruz.

"Barsa! Barsa, barsa, barsa. Barsa." Her kelimeye kol sallama ve parmakla işaret etme eşlik ediyordu.

"Şaka yapıyor olmalısın," dedi Sean. "Tüm söyledikleri bu mu?"

"Evet. Sus, konsantre olmaya çalışıyorum." "Barsa. Barsa, barsa."

Lider bilgece başını salladı.

"Ne dedi o?" Sean sesini alçaltarak sordu. "'Hoş geldiniz. Yenildiğiniz için teşekkürler."

"Bu doğru olamaz."

"Biliyorum." Bir adım öne çıktım ve avuçlarımı açarak küçük daireler çizdim. "Barsa?"

"Barsa. Barsa-barsa, barsa."

"Oh. 'Yenmeye hazır ol.'" "Bu daha iyi değil, Dina."

Barsas muşambayı çekti ve muşamba yere kayarak üç kamyonun yan yana durabileceği büyüklükte, devasa, tekerlekli bir platformu ortaya çıkardı. Platform, spiral bir kabuk içinde, ıslak ve parlak maviler ve yeşillerle renklendirilmiş devasa bir yumuşakçayı destekliyordu. Yüz kat daha büyük olması dışında Dünya okyanuslarındaki nautiluslara benziyordu. Dokunaçları parlak bir elektrik

pembe ve bir metre uzunluğundaydı. Dokunaç saçaklarının ortasından bir salyangoza ait olması gereken büyük, yuvarlak bir kafa çıkıntı yapıyordu.

"Beklenmedik," dedi Sean.

"Dağın içinde bir yeraltı gölü olabilir."

"Muhtemelen bir deniz. Tuzlu su kokusu alıyorum." Bu, durumu daha az tuhaf yapmadı.

"Bizi yiyecek olan şey bu mu?" Sean sordu.

Yumuşakçayı işaret ettim ve kollarımı salladım. "Barsa, baaarsa, barsa?"

Barsalar bir an bana baktılar ve tiz çığlıklar atarak ileri geri sallandılar ve karınlarını tuttular.

"Görünüşe göre çok komiğim."

"Anladım," dedi Sean, yüzünden hiç heyecan okunmuyordu.

Lider sonunda kıkırdamalarını kontrol altına almayı başardı. "Barsa, barsa barsa, barsa."

"Portal tarafından yenmeye hazır olun." "Oh güzel."

Yumuşakçadan alçak bir uğultu geldi. Kabuğundaki çizgiler önce yavaş, sonra daha hızlı ve daha hızlı spiral çizmeye başladı.

"Barsa. Barsa. Barsa." Lider kollarını salladı.

"Kollarınızı bize verin."

Sean bana bir bakış attı. Kolumu uzattım. İki Barsas koşarak yanımıza geldi ve kollarımıza küçük altıgen zamanlayıcılar yapıştırdı. Dijital sayılar kırmızı renkte yanıp sönüyordu. 5,000 uzun an. 83 dakika.

"Barsa! Barsa, barsa, barsa. Barsa-barsa!" Lider ellerini görünmez bir elma tutar gibi birleştirdi ve parmaklarını açarak kollarını kaldırdı. "Boom!"

"Portal zaman dolmadan bizi geri püskürtmeli yoksa..."

"Patlayacağız."

"Evet."

Sağ kulağımın yanındaki sensöre dokundum. Bir solunum cihazı açıldı, ağzımın ve burnumun üzerinden derime yapıştı. Bir kulaklık sağ kulağıma takıldı ve şeffaf bir ön yüz plakası yüzümün üzerinde bölümler halinde açıldı. Kısa bir tıslama bana giysimin mühürlendiğini söyledi.

"İyi mi?" Sean kulağıma

sordu. "Evet."

Giysilerin yaklaşık 6 saatlik oksijen kapasitesi vardı, yani havasız kalmayacaktık. Ancak, Karron'un ortamına dayanamazlardı. Hiçbir şey dayanamaz. Dominion bize geçidin ötesindeki koşulların en uygun olduğu konusunda güvence verdi, ama biz riske girmek istemedik.

Sean silahını sırtından çıkardı. Dışarıdan bakıldığında, yüz plakası opak, koyu gri, pürüzsüz bir yumurtaydı ve yüzü olmayan bir uzaylı yaratığa benziyordu.

Nautilus'un dokunaçlarından pembe bir şimşek patlaması fırladı ve portalı yaladı. Bir kıvılcım patlamasıyla güçlendi ve yan tarafa küçük bir holografik ekran yansıttı. Üzerinde tanıdık olmayan semboller parlıyordu.

"Basınç: 15.2 psi," dedi Sean. "Atmosfer: nitrojen-oksijen karışımı, O₂ %21,3, CO₂ biraz yüksek, ama bize bir şey olmaz. Nem oranı %88, 60° F."

"Tuhl mu okuyorsun?" Ben sordum.

"Evet."

Bilmem gerekirdi. Eğer silahlarla ya da ulaşımla ilgili olsaydı, Sean bunu anlayabilir ve düzeltebilirdi.

İkinci yıldıırım patlaması portala çarptı. Barsalar hep birlikte kollarını kaldırdı.

"BARSA!"

Geçide doğru koştuk.

AYAKLARIM SERT BİR ŞEYİN ZERINE BASTI. DIKKAT ÇEKİCİ BİR ŞEKİLDE Ahşap bir zemin gibi. Tahtaları koyu lekelerle işaretlenmiş ve siyah kfle beneklenmiş çürüyen bir ahşap zemin. Zehirli görünümlü sarı sünger kümelerinin arasında liken ya da mantar olması gereken garip gri siğiller filizlenmişti.

Yukarı baktım. Bir evin girişinde duruyorduk. Duvarlar liken ve kfle kaplıydı. Kafam büyüklüğündeki kalın kabarcıklar, bitki köklerinden oluşan bir ağa takılmış, orada burada çıkıntı yapıyordu. İçlerindeki sıvı donuk, balgamlı bir ışıkla parlıyordu. Ta pervazdaki boşluklardan et rengine balçık damlıyordu.

Hangi cehennemdeydik biz? Sanki bir kamyon durağının tuvaletinden alınan örnekten bakteri kolonisi üretilmiş bir petri kabına inmiş gibiydik.

Omzumun üzerinden baktım. Arkamızda, geçit duvarda mkemmekel yuvarlak, dikey soluk pembe bir su birikintisiydi. n yüzümün üst kısmındaki holografik gösterge baştan sona yeşildi. Tüm o tuhaf büyümeye rağmen atmosfer nefes almak için güvenliydi ve kirletici madde içermiyordu.

Büyü etrafımda kayıyor, duvarlardan damlıyor, zeminin hemen içine sızıyor, çürüyen vücut sıvıları gibi iğrenç bir miasma.

Doğru gelmedi.

Büyü beni hissetti. En yakın akıntı kıvrıldı ve bana doğru yöneldi. Geçidin etrafındaki tüm duvar bununla kaplıydı. İğrenç bir şelale gibi akıyordu. Ondan birkaç adım uzaklaştım.

İğrenç büyü, döşeme tahtalarındaki boşluktan yukarı doğru kabardı ve bana dokundu.

Dünya yüzüyordu. Kan kulaklarıma hücum etti. Nefesimi tutamadım. Nefes aldım ama hava yoktu. Görüş alanımın kenarında siyah daireler belirdi.

Midem sarsıldı.

Kaskımın yan tarafına bir tokat attım. Ön yüz ve solunum cihazı bir anda geri çekildi ve yere kustum. Korkunç bir koku beni yıkadı; bir mezarın içi gibi çürümüş, küflenmiş ve çürüyen ahşabın tiksindirici, mide bulandırıcı kokusu. Süpürgemi yere diktim, ona tutundum ve kustum.

Büyü etrafımda dönüyor, ayaklarımı sıkıştırıyor, ruhuma ulaşmaya çalışıyordu. Sarsıldım. Buradan çıkmam gerekiyordu. Bu yanılttı, çok yanılttı. Kaçmak zorundaydım! Kaçmalıydım!

-

Sean beni omuzlarımdan yakaladı ve kendine doğru çekti. Yavaş yavaş sesi puslu havayı dağıttı, sakin ve kararlıydı. "Bir şeyin yok. Seni tutuyorum. Nefes al."

Ona doğru sarktım, titriyordum. Büyü ayaklarımın dibinde birikmişti ve daha fazlası bana doğru geliyordu. Sean'ın etrafından dolandı ve doğrudan bana yöneldi. Ondan umutsuzluk yükseldi

bir tsunami gibi beni sürükledi. Spazmlar beni sarstı ve ağladım.

"Acele etme. Her şey yoluna girecek."

Bu, ölü ad-hal'de hissettiğim yozlaşmadan çok daha kötüydü. Bu daha derin, daha müstehcen, daha korkunç, şimdiye kadar deneyimlediğim her şeyden daha kötü bir şeydi. Bebek hanın ölmesinden daha kötüydü.

Sean beni sıkıca kenetledi. "Acıyor mu?"

Cevap vermeye çalıştım ama sadece hıçkırıklar çıktı. Çok üzgün hissediyordum. Tek yapabildiğim yas tutmaktı. Titredim ve ürperdim ama gözyaşlarım durmadı.

Sean beni çevirdi ve geçide doğru adım attı.

"Hayır," demeyi başardım.

"Geri dönüyorsun."

"Hayır-"

Sağ taraftaki duvar patlayarak açıldı. İki bozulmuş ad-hal bize doğru koştu. Sean ateş etti. Silah vınladı, süper şarjlı bir plazma akımı püskürttü. İlk ad-hal'i göğsünden vurdu. Yaratık çığlık attı, pençeli ellerini önüne atarak bir bariyer oluşturmaya çalıştı.

Yardım etmem gerekiyordu. Kendimi dik durmaya zorladım ve süpürgemi yere sapladım. Büyüm içimde kabardı.

Sümüksü, çürüyen bir dal arkamdaki duvardan fırladı, belimi bir kement gibi ilmeğine aldı ve beni geri sürükledi. Ayaklarım yerden kesildi. Geriye, evin içine doğru uçtum. Sean bana doğru döndü. Telaş ve şoktan ağarmış yüzünü gördüm ve sonra duvarlar aramızda birer birer kapandı, dal beni odalardan geçirdi, sağa, sola, sağa, süpürgeyi ellerimden söktü ve beni karanlığa fırlattı.

DÜŞERKEN BAŞIMI İÇERİ SOKTUM, YERDE YUVARLANDIM VE ayağıma kadar geldi. Sean'la yaptığım antrenmanlar işe yaramıştı. Birkaç çürüğüm vardı ama kırık yoktu.

Küçük bir odadaydım. Işıklar yandı, aynı kötü kabarcıklar. Düştüğüm yerde parçalanmış mantarlar ve yosunlardan oluşan bir iz zemini karartmıştı. Süpürgem hiçbir yerde görünmüyordu.

Yanağımdaki kötü lekeyi elimin tersiyle sildim ve döndüm. Önümdeki duvarda bir kapı oluştu, mavi-yeşil ışıktan bir dikdörtgen.

Burası bir handı. Bundan emindim. Çürüyen bir ceset, ama yine de bir han. Her nasılsa buradaydı, Dominyon'un maden tesisinin içinde, yavaş yavaş çürüyor, çamura dönüşüyordu.

Bunu kim yapar ki? Bu korkunç bir şeydi.

Duvarlardan sihir dökülüyordu. Döşeme tahtaları büyük boncuklar halinde terledi. Bana doğru akıyordu. Artık anlamıştım. Ben bir hancıydım ve bu iğrenç han bunu biliyordu. İyileşemeyecek durumdaydı ama yine de ölmek üzere olan bir köpek gibi, son bir kez başını okşamak için bir insana doğru sürünerek uzanıyordu. Acısını dindirmek için bir kez daha sarılmak üzere, hırpalanmış ve kırılmış bir halde kendini sürüklüyordu.

Çok acıdı.

Gözyaşlarımı sildim. Bunu yapanı bulacaktım. Çıplak ellerimle onları parçalara ayıracaktım.

Ve onları bulmak zorundaydım. Eğer burası bir han ise, birileri kontrol ediyordu. Buraya gelmeme asla izin vermezlerdi.

Sean. En iyi şansım hancıyı bulup öldürmektir.

Kırbacımı kayışından çıkardım ve kapıdan içeri girdim. Önümde, zemin ile tavan arasında bir sütun oluşturan robotik kollar ağına takılmış mavi bir küp tarafından aydınlatılan büyük kubbeli bir oda uzanıyordu. İleride çürüyen tahtalar düzensiz bir yarım daire çizerek sona eriyor ve geriye çıplak bir polimer zemin kalıyordu. Çürüyen duvarlar yolun yaklaşık üçte biri kadar yükseldikten sonra, zemin tarafından tanımlanan sınırı yansıtarak kısa düştü. Geri kalanı, duvarlar, yüksek yuvarlak tavan, şeffaf bir malzemeydi ve ötesinde zeytin hiçliği yayılıyordu.

Küp titreşti. Sedefli bir dalga cam benzeri kubbenin içinden geçti. Her şeyi bir araya getirmem bir dakikamı aldı. Karron'un okyanusunun altındaydık ve üs gezegeni uzak tutmak için kısa menzilli bir güç alanı jeneratörü çalıştırıyordu. Birisi maden tesisinin içine bir han getirmişti ama burada gelişemezdi. Zehirlenmiş, bozulmuş ve ölüyordu, o kadar zayıftı ki bu odayı bile tamamen ele geçiremiyordu.

Yüksek teknoloji ürünü gösterge konsolları kubbenin çevresini kaplıyordu. Işıklar hâlâ yanıp sönüyordu. Eğer haklıysam, küp mikroskobik bir boyutsal cepten güç çeken bir sıfır noktası enerji jeneratörüydü. Daha önce yapay bir solucan deliğine güç sağlayan bir tane görmüştüm. Tuhl'ların evrene hiç saygıları yoktu ama bazen aletleri işe yarıyordu. Bu, teknolojilerinin istikrarlı olduğu nadir zamanlardan biriydi. Kosandion'un maden tesisinin çalışır durumda olduğundan emin olmasına şaşmamalı. Küp neredeyse sonsuza kadar ona güç verecek, tüm destek sistemlerini çalıştıracak ve Karron'un dokunamaması için tesisin etrafındaki güç alanı baloncuğunu koruyacaktı.

Ve Şu anda robotik kollar görüŐümü engelliyordu.

İleriye doğru yürüdüm. Büyü beni takip etti, peŐimden geldi, ayak izlerimde birikti. Tahtalardan yüksek teknolojili zemine adım attım. Büyü arkamda kabardı, beni takip edemedi. Gittikçe daha fazlası, dokunmaya devam etmek için çaresizce bir gelgit gibi içeri doldu. Onunla her temasım, sevdiğim birinin son nefesini veriŐini izlemek gibi acı veriyordu.

"Hemen döneceğim," diye fısıldadım.

Sihirli gelgit titredi, öyle bir sıkıntı yaydı ki tökezledim.

Zeminde kubbenin en ucuna kadar yürüdüm ve sütunun etrafından dolandım.

Solumda, açıkta, Wilmos bir ışık sütununun içinde donmuş halde duruyordu, bir durağanlık alanına yakalanmıŐtı.

Onu getirdikten sonra kendine gelmiş olmalıydı, çünkü sütunun içindeki kurt adam ıslak bir haldeydi. İri yapılı, griye  alan koyu renk yeleli Wilmos, kollarını kaldırmıŐ, ağzı açık, keskin dişleriyle saldırmaya hazır görünüyordu.

Nabzım hızlandı.

Kıpırdamadan durdum, dinledim ve baktım. Wilmos yemdi. Kubbe boştu.

"Gezginin Kızı..." dedi arkamdan bir erkek sesi.

Yavaşça döndüm. Polimer zeminde bir yaratık duruyordu. Hayır, bir yaratık değil, bir adam. Yırtık pırtık koyu renk bir cübbe giymiş, kapüşonunu kaldırmıŐ, elinde beyaz bir süpürge tutan bir hancı. Cübbe akıyor, katran siyahından alacalı griye ve tekrar siyaha doğru renk değiştiriyordu. Yıpranmış etekleri zeminin üzerinde dalgalanıyor, hareket ediyor, kayıyor, eriyip yok oluyor ve yeniden canlanıyordu.

Hancının gücünün dalları bana doğru kaydı. Bana dokundu. Buz, heyecan verici bir dalga halinde üzerime çöktü. Derim ürperdi.

Cübbe kumaş değildi. Bu yozlaşmaydı, Michael'ın, kardeşimin en iyi arkadaşının ve Baha-char'da ezip yok ettiğim ad-hal'in içindeki karanlığın kaynağıydı. Yozlaşmaya bürünmüştü. Vücudundan dışarı akıyordu. O ve cübbe bir bütündü.

Ve babamı tanıyordu.

"Baban bir sorun." Korkunç bir sesi vardı. O konuştukça soluyor, soğuk bir balçık gibi tenime değişiyordu. "Annen bir sorun. Kardeşin bir sorun. Şimdi de sen bir problemsin."

"Öyle." "Öyle" dedi. Annem ve babam hâlâ hayattaydı.

İçimdeki her şey ona saldırmak istiyordu. Hiçbir hancı hanın o kokuşmuş kabuğunu görüp de bunun sorumlusunu parçalamak istemezdi. O bir iğrençlikti. Ama onunla konuşmak zorundaydım. Eğer konuşmazsam, tüm bunların neden olduğunu asla öğrenemeyecektik.

Adam başını çevirdi ve dışarıdaki zeytin okyanusuna baktı. Çenesinin dar şeridini seçebiliyordum. Tuhaf bir renkti, hafif mor bir ton, sanki ölümün ortasında donmuş bir Kafkas bedeni gibiydi.

"Biz iki kişiyiz. Sen ve ben." Tamam, sayabildiğini anladık. "Tohum öldüğünde acıdı mı?"

Bebek hanını nereden biliyordu? Cevap vermeli miyim?

Şansımı denedim. "Evet."

Başını salladı. "Hala acıyor mu?"

"Evet." Bunu her düşündüğümde içim acıyordu. Çoğu hancı, bağlı oldukları hanın ölümünden asla kurtulamazdı. Bağımız sadece birkaç dakika sürmüş olsa da, o hanın ölümüne tanık olmak beni neredeyse bitiriyordu. Hayatta kaldığım için çok şanslıydım.

Başını salladı. "Hanımı öldürdüğümde benim de canım yandı. Öldürdüğüm her han canımı yakıyor. Acı hiç bitmiyor."

Hangi hanlar? Kaç tane? "Neden?"
Cevap vermedi.

"Neden hanınızı öldüresiniz ki? Sana güvenmişti. Seni sevdi. Neden ona ihanet edesin ki?"

Bana döndü ve yüzünün alt yarısını gördüm. "Onlara sor."

Onlar kim? "Diğer hancılar mı?"

"Sor onlar hakkında Sebastien Kuzey. Sor onlar ne yaptıklarını. Nasıl acı çektim."

Oh.

"Yaptın." Sesi kubbede yuvarlanarak bir tıslamaya dönüştü. "Sana söylemediler."

"Bana ne söylemediler?"

"Hepimiz arasında, acıyı tatmak için hayatta kalan bir tek sen ve ben varız. Onu her zaman yanımızda taşıyoruz." Durakladı. "Sana bir şans vereceğim. Kurtadamları al ve git. Hanınızı terk edin. Gezegeninizi terk edin. Arkana bakma, en son senin için geleceğim."

"Neden gezegeni terk etmem gerekiyor?"

"Çünkü onu yiyip bitireceğim. Her hanı, her hancıyı, her ad-hal'ı. Her insanı."

Bunu söyleme biçiminde korkunç bir kesinlik vardı.
Kızgın, kırgın ya da çelişkili değildi. Sadece bir gerçeği ifade etti.

Ortak bir nokta bulamadığım sürece bana başka bir şey söylemedi. Bana sempati duyuyordu çünkü ikimiz de bir hancının yaşayabileceği en büyük trajediyi yaşamıştık. Eğer söyledikleri doğruysa, sürekli bir acı içinde yaşıyordu. İçinde bir parça insani duygu kalmış olmalıydı. Onu bulmalı ve kullanmalıydım. Bunu neden yaptığını bilmem gerekiyordu.

"Kediniz var mıydı?"

Cevap vermedi.

"Bir kedi buldum, yeşil gözlü büyük gri bir Maine Coon. Üzerinde SN harfleri olan bir tasmacı var."

"Belaud."

Vay canına. Onun kedisiymiş.

"Hâlâ yaşıyor mu? İyi mi?"

"Evet. Telefonum yanımda olsaydı size gösterirdim. Onun fotoğraflarını çektim. Hanın içinde istediği gibi dolaşıyor. Onun için duvarlar açılıyor."

Adamın sesi neredeyse hüzünlüydü. "Onun tarzı hep böyleydi. Onu bir fırtına sırasında buldum. O kadar küçüktü ki, ellerimden birine sığıyordu. 30 Mayıs'tıth. Hatırlıyorum çünkü ertesi gün Kraliyet Valisi Martin New York'a gitmek üzere Tryon Sarayı'ndan kaçmıştı ve babam çok değerli bir şişe viskiyi açmıştı. Bu benim içkiden aldığım ilk yudumdu."

Tryon Sarayı New Bern, Kuzey Carolina'daydı. Babam bizi oraya ziyarete götürmüştü. Martin, Kuzey Carolina'nın son kraliyet valisiydi ve 1775'te kaçmıştı. Bunu biliyordum çünkü

Babam Martin'i hatırladı ve ondan hoşlanmadı. Vay anasını. Bu adam babam yaşındaydı.

"Neden babamdan nefret ediyorsun?"

"Bilmiyorum. Gezgin yoluma çıktı. O her zaman yoluma çıkar. Şimdi de sen yoluma çıktın."

Ve tam bir daire çizmiştik.

"Ruhumu aradığınızı biliyorum," dedi adam. "Onu bulamayacaksın."

"Nedenini anlamak istiyorum. Ne istiyorsunuz?"

"Hepimizi öldürmek."

"Ama ne amaçla? Başına korkunç bir şey gelmiş olmalı ama herkesi öldürmek seni daha iyi hissettirmeyecek."

"Bu benim için değil. Hiçbir şey hissettirmeyeceğim. Hanlar ve hancılar hissetmemeli. Onların ortakyaşamlarını varoluştan temizleyeceğim. Bunu anlamana gerek yok. Bunu kaçınılmaz olarak kabul et ve git."

"Hayır."

Derin bir iç çekiş kubbede yankılandı. Döndü, cübbesi dalgalanıyordu. "Neden zorluk çıkarmakta ısrar ediyorsun? Hediye al. Çekil yolumdan, aptal çocuk. Son iyiliğimi de çiğneme. Başka olmayacak."

"Bir zamanlar hancıydın. Hanınla arandaki bağı hissettin. Bize güveniyorlar. Bize güvenirler. Hancıların ne hatası olursa olsun, size karşı ne suç işlerlerse işlesinler, hanlar masumdur. Bu sizin için bir şey ifade etmiyor mu?"

"Neden olsun ki? Hanımı benden aldılar. Ailem, yüzüm, her şeyimi aldılar ve ben onları

Hiçbir şey. Galaksideki tüm hanları öldüreceğim, böylece hancılar bir daha asla dirilemeyecekler."

"Ama hala acıyı hissediyorsun. Hâlâ o bağı özlüyorsun." Kubbenin diğer ucundaki odanın kalıntılarını işaret ettim. "Buraya bir han getirdin ve şimdi ölüyor. Çürüyor ve acı çekiyor. Buna nasıl dayanabiliyorsun?"

Yüzünü tamamen bana döndü. Kansız dudakları gerildi ve keskin konik dişlerini göstererek gülümsedi.

"Senin için buraya getirdim." Ne?

"Hâlâ görmüyor musun? Etrafınıza bakın. Tanıdık gelmiyor mu? Eviniz gibi hissetmiyor musunuz?"

Çürümüş zeminin yarım dairesine, sümüksü duvarlara, çürüyen mobilyaların kalıntılarına baktım... Sol tarafta bir kanepede vardı. Döşemesini küf kaplamıştı ama orijinal renginin bir kısmı kalmıştı, büyük sarı karahindibaların olduğu mutlu bir yaz gök mavisi. Annem o kanepeli ben yedi yaşındayken benim için döşemişti. Kumaşını ben seçmiştim. Köpeğimiz, yaşlı bir boxer, kanepenin ön ayağını çiğnemişti ve ısırick izleri hala oradaydı...

Aman Tanrım.

Şimdi gördüm. Çarpık lamba -Maud ve ben onu evin içinde beni kovalarken devirmiştik ve abajuru bir daha asla düz oturtamamıştık. Eski masam. Halımın kalıntıları.

Burası benim yatak odamdı. Burası ailemin oteliydi. Benim evimdi. Evimi mahvetti. Hanımıza işkence ediyordu.

Ondan uzaklaşıp çürüyen zemine ve orada beni bekleyen büyüye doğru tökezledim. Üzerimden akıp geçti,

kalbime saplandı ve Manolya Yeşili'nin son zayıf nabız atışlarını hissettim. Hissettiğim, umutsuzca bana dokunmaya çalışan büyü, hanın can çekişen çekirdeğinden dökülen can damarıydı.

Sesi beni kovaladı. "Şimdi anlıyor musun?"

Acıya rağmen ağzımı hareket ettirdim. "Evet."

Anlamıştım.

"Bu benim gücümün bir göstergesidir."

"Bu senin korkunun bir göstergesi." Büyümü çağırdım ve acımı içine akıttım. Gücümü sadece bir hancının yapabileceği gibi şekillendirdim ve biçimlendirdim. "Ailemden korkuyordun. Onları öldürmeye çalıştın ve başaramadın, bu yüzden aciz öfkenle hanlarını kirlettin. Kendini kazandığına inandırmak için hanın acısını kullandın. Şimdi de benden korkuyorsun. Beni uyarmak için bunca zahmete katlandın, çünkü derinlerde bir yerde korkuyorsun. Korkmakta haklısın."

İç çekti. "Öyle olsun."

Adam beyaz süpürgesini yere çarptı. Yozlaşma ondan bükülmüş karanlık akımlar halinde fışkırdı ve duvarları ısırdı, hanın içine girerek onu itaat etmeye zorladı. Ahşap zemin çalkantılı bir deniz gibi hareket ederek bana doğru hızlandı.

Tüm sihrimi altımdaki zemine batırdım. Magnolia Green'in hayat damarlarının akıntıları ve girdapları arasında patladı, içlerinde kıvranan yozlaşmayla çarpıştı. Gücüm solmakta olan hanın içinden fırladı, dallarından, köklerinden geçerek yaralı çekirdeğine kadar ulaştı.

Sihirlerimiz çarpıştı. Bağ, kör edici bir güç patlamasıyla yeniden alevlendi. Yolsuzluğun patinası

Dallarının üzerinden kayan ve k  klerini boğan han, bir anda yanıp k  l oldu ve benimle   ekirdek arasında berrak bir banyo açtı.

Manolya Yeşili benimdi.

Yozlaşmış hancı   ığlık attı. Kirli akımları bana   arptı, hanı d  vd  , savunmalarımı d  vd  , her darbe ikimize de acı verici bir sarsıntı g  nderdi.

Elimi uzattım ve s  p  rgem i  ine d  şt  . "Bu sana yardım etmeyecek!" diye hırladı.

G  c  m s  p  rgeye sıkı bir spiral şeklinde sarılmış, serbest bırakılmaya hazırdı. Bedenim t  m bu g  c   y  nlendirmek i  in m  cadele ederek b  k  ld   ve kelimeleri zorla   ıkarmak zorunda kaldım.

"İlk nefesimi aldığımda bu han beni kucakladı. Ne kadar uğraşırsan uğraş, asla senin olmayacak."

S  p  rgeyi yere sapladım.

Sihir bir kasırğa gibi i  imden koptu ve yozlaşmış hancıya   arptı.

Yozlaşma etrafımı sarmış, yanıyor ve   fkeleniyordu. Saf nefretti. Nefret ve   fke, ondan akan bir sel. O kadar   oktu ki, herhangi bir varlığın i  erebileceğinden   ok daha fazlasıydı ve nasıl olup da onu par  alamadığını anlayamıyordum. Her kırbacı ruhumu yıprattı. Ağzımda kan vardı. G  ğs  m acıyordu, her nefes kaburgalarımaya oturan   rse karşı bilin  li bir savaştı.

Onu sihrimle kavradım ve sıktım.

Birbirimizi par  aladık, o yozlaşmasıyla ben de hancı b  y  mle. Kubbe titredi.    r  yen duvarların arkamda    kt  ğ  n   hissettim. Hanın   z  

Saldırımı beslemek için gücünün giderek daha fazlasını feda ederken parçalandı.

Magnolia Green'i yozlaşmasında boğmuştu. Kim bilir ne kadar süre boyunca hanın büyüünden bir sülük gibi beslendi. Han ona karşı savaştı, hayatta kalmaya çalıştı, kendisinin küçük bir parçasını korumaya çalıştı. Ama şimdi ondan yardım istedim.

Magnolia Green beni doğduğum andan itibaren sevdi. Bana her şeyini verdi. Tüm gücünü. Tüm sihrini. Son damlasına kadar.

Dalları kurudu. Kökleri toza dönüştü. Kendisi için hiçbir şey saklamadı.

Magnolia Green beni korumak için kendini öldürüyordu.

Akıntıya karşı ittim, onu geri tutmaya çalıştım. Büyü direncimi bir kenara süpürdü ve içimden akıp gitti. Han kararını vermişti. Beni savunacaktı. Onu durduracak gücüm yoktu.

Bağlanmıştık, üçümüz korkunç bir güç çemberine yakalanmıştık - ben hancı büyümü yönlendiriyordum, o içime acı veren yozlaşma akımlarını kırbaçlıyordu ve Manolya Yeşili ikimize de bağlıydı, ölüm anında zorlama ve aşk arasında bölünmüş, biri tarafından yutulmuş ve diğeri için kendini özgürce feda ediyordu.

Yaşadığım dehşet dayanamayacağım kadar fazlaydı. Bir ses duydum ve çığlık attığımı, acı ve kederden bir çocuk gibi ağladığımı fark ettim. Ailemin hanının sonu olacaktım. Manolya Yeşili bunu biliyordu ve yine de beni besledi. Çaresizliği içimde dolaşıyordu. Ölüm sancılarının beni de beraberinde götüreceğini biliyordu. Doğduğum hanın ölümünden sağ çıkamazdım. Aramızdaki bağ çok güçlüydü.

Burada birlikte ölecektik. Ama önce onu öldürmeliydik, böylece başka hiçbir han ihlal edilmeyecek ve çürümeye terk edilmeyecekti.

Ona karşı tek vücut olduk. İçimden akan büyü'nün rengi vardı. İçinden güneş ışığı geçen bir çimen gibi parlıyordu. Manolya Yeşili ile birleşmişim.

Bozulmuş hancı uluyarak kokuşmuş büyü'sünün darbeleriyle bana saldırdı. Büyümü etrafımda soluk yeşil bir kubbeye dönüştürdüm ve kendimi bilincimi koruyacak kadar korumaya çalıştım. Turuncu şimşek bozuk akımların içinde kıvılcımlandı ve savunmama çarptı. Acı patlaması beni neredeyse dizlerimin üzerine düşürüyordu.

Daha sert çırpınarak şimşeği kalkanımın üzerinde ileri geri savurdu. Çürüme beni ısırdı ve dişleri yıldızların arasındaki boşluk gibi donuyordu. O insan değildi. Artık onun bir parçasıydı ama ondan doğmamıştı. Onu bulmuş ve kendisinin yapmıştı.

Keşke yozlaşmayı ondan ayırabilseydim. Eğer onu izole edebilirsem, varlığını yok edebilirim.

Göğsünün ortasından, göğüs kemiğinin arkasından akıyordu. Daha önce gizlemişti, ama bir çılgınlığa kapılmış ve kendini korumayı unutmuştu.

Ya saldırabilir ya da savunabilirdim. İkisini birden değil. Buraya kadarmış. Manolya Yeşili son sınırındaydı. Çekirdeğinden ve zemini yarıp bana ulaşamayacak kadar zayıf olan son bir kökünden başka bir şey kalmamıştı.

Kubbeyi bıraktım, sihrimi iğne inceliğinde parlak yeşil bir ışın haline getirdim ve göğsüne sapladım.

Yozlaşma beni tokatladı ve ruhumu parçaladı. Bu tür bir acı için bir kelime yoktu...

Büyüm ona çarptı. Çığlık attı ve gücünü geri çekti, etrafındaki çürümeyi sıkı bir spiral şeklinde kırbaçlayarak kendi kalkanını oluşturdu. Yeşil ışınım onu deldi ama geçemedi. Onu geçemedim.

Yeterli güç yoktu. Yeterince gücüm yoktu.

Başarısız oldum.

Sean duvarın içinden fırladı, devasa, öfkeli bir canavar, balçık ve kanla kaplıydı.

Bozulmuş hancının kubbesinden tek bir kokuşmuş karanlık kırbacı fırladı ve Sean'ın omzunda kanlı bir yarık açarak ona vurdu.

Bunu görmezden geldi ve tek bir sıçrayışla aramızdaki mesafeyi açtı. Çömelerek yere indi, pençeli ellerinden biriyle süpürgemi kavradı ve diğerini yere sapladı. Büyüsünün parmaklarından yere aktığını hissettim. Tıpkı benimki gibiydi, bir hancının aylarca hana bakarak biriktirdiği ve beslediği güç.

Ayaklarımızın altındaki zemin yarıldı. Manolya Yeşili'nin kalan son kökü kırıldı ve etrafımızı sardı. Güç bana yumruk attı, neredeyse ayaklarımı yerden kesiyordu.

Hepsini ışınıma verdim. Bozulmuş kalkan kirli bir sabun köpüğü gibi patladı. Yeşil ışın bozulmuş hancıyı göğsünden vurdu, tam da gücünün kaynağına. Cübbesi yırtıldı. Bir anlığına hancının gerçek yüzünün lekesini ve korkuyla dolup taştan gözlerini gördüm.

Çığlık attı ve arkasından bir şey fırlattı. Bir şey sıfır noktası enerji jeneratörünün gücünü bir anda tüketirken küpten beyaz şimşekler çaktı. Küpün kumaşı

boşluk yarıldı ve yırtığın içinden kan renginde ağaçlar gördüm.

Hayır! Hayır, lanet olsun, hayır!

Boyutsal yarıktan içeri daldı, gözden kaybolurken cübbesinin parçaları etrafında dönüyordu. Yırtık kapandı.

Kaçtı. Kaçtı. Aaaaaa, kaçtı!

Jeneratörün küpü donuklaştı. Sedefli ışık hiçliğe karıştı.

Karron maden tesisini ağzına alıp ısırırken etrafımızdaki kubbe gıcırdadı.

Kollarım kıpkırmızıydı. Yüzüm ıslaktı, boynum, elbisemin içindeki vücudum... Her yerim kanla kaplıydı. Gözeneklerimden akıp gitmişti. Önemli değildi. Magnolia Green ölüyordu ve ben de onunla birlikte gidecektim. Çekirdeğinin her nabzı içimde yankılanıyordu ama çok zayıf ve yavaşlardı. Hanı sonuna kadar tutacaktım, böylece tek başına yok olmayacaktı. Bunu ona borçluydum.

Wilmos'un etrafındaki durağanlık ışığı söndü ve yaşlı kurt adam yere yığıldı. Kubbe inleyerek sarsıldı.

Sean koşarak odayı geçti, Wilmos'u omzuna attı ve aceleyle yanıma döndü.

Manolya Yeşili'nin çekirdeği çok sönükleşmişti. Artık uzun sürmez.

"Gitmek zorundayız!" Sean hırladı.

"Sorun yok," dedim ona. "Bırak beni."

Beni yakaladı. "Dina, öldüğünde burada olamazsın!" Bir şey çatırdadı. Çatlaklar oluşmuş üzerinde ve Kubbe.

Karron'un okyanusu geliyordu.

Sean beni belimden yakaladı ve ayağımdan çekerek hanla olan bağlantımdan uzaklaştırdı.

"Yalnız ölmesine izin veremem! Bırak beni, Sean!" "Asla."

Manolya Yeşili'nin son kökü koptu, üçümüzü yakaladı ve bizi tozun içinden, steril koridorlardan, tavandaki delikten sürükledi... Arkamızda gök gürledi.

Geçit önümüzde belirdi. "Hayır!

Yapmayacağım-"

Beni tutan kök yarıldı. İçinden ince, yeşil bir filiz çıktı, güzeldi ve bozulmamıştı. Üzerinde tek bir yaprak olan küçük bir dal koptu ve ben onu yakaladım.

Magnolia Green, çekirdeğinin son darbesiyle bizi geçide fırlattı.

FILIZI KENDİME DOĞRU ÇEKTİM VE ONU

Baha-char'ın güneşi. Dört ayak uzunluğunda bir üzüm asması gibiydi, ama parlak bir yonca yeşiliydi, dibinde bileğim kadar kalındı ve üç küçük yapraklı ince bir filize kadar daralıyordu. Onu taşıdığım süre içinde iki tane daha filizlenmişti. Gertrude Hunt'ın kapısına giden sokağın uzak tarafında volta atarken bana sarıldı.

Ne kadar hayatta kalabileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Her an önemliydi ama bu son derece tehlikeli bir fikirdi. Üzgün olmaksızın güvende olmak daha iyiydi.

Filiz usulca parlıyor, okşanmaya hevesli bir kedi yavrusu gibi boynuma sürtünüyordu.

"Ölme," diye fısıldadım. "Lütfen ölme."

Bir saat önce Sean, Wilmos ve ben Barsas'ın önündeki maden portalından düştük. O anda konuşamıyordum bile. Sean beni ve hâlâ bilinci yerinde olmayan Wilmos'u mekiğe yüklemiş, mekiğin ilk yardım çantasında bulabildiği tüm tıbbi kokteylleri bana saplamış ve sonra da gezegenin portal merkezine doğru son sürat uçmuştu.

Uçuş sırasında bir ara Manolya Yeşili ile birleşmenin son yankıları da kayboldu ve aklım başıma geldi. Kim olduğumu hatırladım. Sonra ağladım, Sean yatıştırıcı şeyler söyledi, onu korkuttuğum ve hanla birlikte ölmek istediğim için üzgün olduğumu ve onu sevdiğimi söyledim.

Ağlamam bittikten sonra, Magnolia Green'den geriye kalanları yanımda taşıdığımı fark ettim. Bir tohum değildi. Kökü olmayan bir daldı, neredeyse bir kesik gibi. Normal bir bitki olsaydı, onu besin açısından zengin bir çözeltiye koyar ve köklerinin oluşmasını beklerdim, ama hanlar bu şekilde çalışmıyordu.

Hanlar fizik kurallarını çiğneyen çok boyutlu organizmalardı. Tohum aşamasında bile, birincil kökleri tohumun kabuğunun içinde zaten oluşmuştu. Bir han tohumu ektiğinizde, kök onu gerçekliğe ve fiziksel uzaya bağlardı. O olmadan, tohum filizlense bile dünyamıza tutunamaz ve ölürdü.

Bu yüzden bir han yeni bir kapı açar açmaz, etrafındaki alanın bir kısmını kendi arazisine katmak için kök salmaya çalışırdı. İki hanın yakın mesafede bir arada var olamamasının nedeni de buydu - sorun yaratan dalları değil, kökleri idi.

Eğer o kesiği bir solüsyona koyup büyümesini bekleseydim, sadece kururdu. Bu kadar uzun süre hayatta kalmıştı çünkü bana bağlanmıştı ve ben de kalan azıcık sihrimle onu beslemiştim.

Bahçecilikte, bir kesimi muhafaza etmek için başka bir yöntem daha vardı ve daha önce hiçbir hancı bunu denememişti, çünkü benden önce hiç kimseye bir han tarafından bir kesim verilmemişti. Bunu denersek ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Uçuş sırasında Sean'a bundan bahsettim. Gülümsedi ve bana güvendiğini söyledi. En azından bunu denemeliydik. Ama çok dikkatli yapılmalıydı. Kesiği portaldan doğrudan Gertrude Hunt'ın kalbine getirmek söz konusu bile olamazdı. Ne olacağı hakkında hiçbir fikrimiz yoktu. Hanı arazinin dışında, tarafsız bir bölgede tanıtmamız gerekiyordu ve güvende olmak için önce Gertrude Hunt'ın misafirlerini tahliye etmemiz gerekecekti.

Sean ve ben, komadaki Wilmos'u da yanımızda sürükleyerek Dominyon'un başkentine kadar adımlarımızı geri takip ettik ve sonra ayrıldık. Sean Gertrude Hunt'a giden portalı kullanırken, ben de Dominyon'un Baha-char'a giden portallarından birini kullandım.

Ara sokağa girdim ve bekledim.

Boş havada bir kapı açıldı ve içinden Tony çıktı. "Dina!"

Ona el salladım.

Bana doğru koştu. Arkasında kapı açık kaldı. Beast kapıdan içeri daldı ve küçük bacaklarının onu taşıyabildiği kadar hızlı bir şekilde bana doğru koştu. Bir an sonra Sean kapıda belirdi.

Bakışlarımız buluştu. Güvence aradım ve buldum. Bunu denemek konusunda hâlâ aynı fikirdeydik.

"Hadi yapalım," diye seslendi Sean.

"Siz ikiniz aklınızı mı kaçırdınız?" Tony önümde fren yaparak talepte bulundu. "Eğer hana bir tohum getirirseniz, iki han da ölür!"

"Bu bir tohum değil. Bu bir kesim."

"Ne?"

"Bu bir kesik," diye tekrarladım. "Kök yok."

Tony küfretti. "Bu lanet olası bir han, Afrika menekşesi değil."

Manolya Yeşili'nin kesimi boynumdan kayarak yavaşça hana doğru uzandı.

"Herkesi tahliye ettiniz mi?"

"Orro Marais ile birlikte. Diğer herkes geçitten geçerek Dominion'a gitti," dedi. "Karat, Gaston ve Wilmos Caldenia'yı koruyor. O... mutsuz."

"Bana borcu var. Ağır muhafızların altında birkaç dakika bekleyebilir." Bu iş biter bitmez ve her şey yolunda giderse herkes hana dönebilirdi. "Wilmos'un bilinci yerinde mi?"

"Evet ve çok kızgıyım."

Onu kurtardık. Mutlu olmalıydım ama şu anda bunun farkına bile varmadım.

Sean bana el salladı. Yavaşça kapıya doğru ilerledim.

Tony, "İki han aynı alanı işgal edemez," dedi. "En iyi ihtimalle ikisi de ölür. En kötü ihtimalle, gerçekliği çökertiriz. Eğer böyle bir şey olursa, bunu kontrol altına alamam."

Kapının içinden uzun bir dal kaydı ve havada asılı durarak bekledi.

Tony, "Dina, onu hana getirsen bile kök salmasını sağlayamazsın," dedi.

"Kök salmasını sağlamaya çalışmıyorum."

Neredeyse kapıya varmıştık. Gertrude Hunt'ın dalı birkaç metre ötede titriyordu. Sean onu okşayarak güven verdi.

"Onu aşılacağım."

Tony yine küfretti.

Dal bana doğru uzandı. Filiz boynumdan çözöldü ve ona doğru uzandı. Sanki ikisi de ne yapmaları gerektiğini biliyor gibiydiler.

Nefesimi tuttum ve elimi uzattım. Gertrude Hunt parmaklarıma dokundu.

Büyü, Gertrude Hunt'tan fırlayan bir ok gibi içimden geçerek doğruca kesime ve hana geri döndü. Dünya yok oldu. Yıldızlarla süslü bir karanlık önümde çiçek açtı ve merkezinde parlayan bulutsu bir girdap açıldı. İçimde bir büyü akımı dolaşıyor, her kemiğimi ve tendonumu titreştiriyordu.

Karanlık kayboldu ve Gertrude Hunt'ın dalının, içinden çıkan filizle birlikte beni geçerek hanın içine doğru kaydığını gördüm.

Dal hanın içine doğru kaydı. Sihirli bir nabız Gertrude Hunt'ı sarstı.

Sean hanın derinliklerinde kayboldu.

Kapıya doğru koştum ve içeri daldım, Tony de hemen arkamdaydı. Kapı arkamızdan çarparak kapandı.

Han sarsıldı ve gümbürdedi. Kesim içinden geçiyordu, bir büyü düğümü daha da uzağa kayıyordu. Onu hanın birçok odasında, koridorlarında ve

duvarlara, arkaya, yeni açılan bir kapının beklediği düz koridora doğru ilerledi.

Gerçeklik gözlerimizin önünde patlayarak açıldı. Önümüzdeki duvar parçalanarak coşkulu güneş ışığına dönüştü. Önümüzde yumuşak yeşil ve mavi çimenlerle kaplı düz bir zemin uzanıyordu. Yüz metre ileride toprak sona erdi ve ötesinde, dibinde çimenli bir ova bulunan bir hava okyanusu uzanıyordu. Beyaz taştan mesa grupları, turkuaz ağaçlarla taçlandırılmış gökyüzüne doğru yükseliyordu. Bir platonun tepesindeydik.

Bir kök ayaklarımızın altından kayarak toprağın derinliklerine gömüldü. Uçuruma doğru hızla ilerledi. Toprak patladı. Dallar yukarıya, daha yükseğe, daha yükseğe çıktı. Avcı yeşili yapraklar patlayarak açıldı. Kafam kadar büyük beyaz çiçekler açıldı, pembe organların tepesinde parlak sarı bir karpel yığını vardı.

En uzun sekoya ağacından daha uzun, en geniş sekoya ağacından daha geniş olan devasa bir manolya, dev dallarını platonun üzerine yaydı. Hana bağlı, ama ondan ayrı, ama canlı ve çok canlı. Magnolia Green gibi hissettiriyordu. Bir ağaçtan daha fazlasıydı ama bir handan daha azıydı. Bir Gertrude Hunt kökünden büyümüştü ve ikisi de iyiydi. İçimi bir rahatlama kapladı. Öne doğru yığıldım ve Sean beni yakalayıp sırtıttı.

Tony, "Bunu asla kimseye anlatamayız," dedi.

"Bir ad-hal olarak mı yoksa bir arkadaş olarak mı konuşuyorsun?" Sean ona sordu.

"İkisi de. Kimse bilemez. Meclis... Ne yapacaklarını bile bilmiyorum ama bu hiç hoşumuza gitmeyecek."

"O zaman bilmelerine gerek yok," dedi Sean.

Tepemde güzel bir kuş öttü ve manolyanın güçlü dallarına kondu. Daha önce hiç böyle bir kuş görmemiştim.

"Neredeyiz biz?" Merak ettim.

Tony, biri daha büyük ve mor renkli, diğeri küçük ve turuncu olan ikiz ayların yükseldiği ağacın ötesine bakıyordu.

"Bu..." dedi.

"Daesyn," diye bitirdi Sean onun yerine. "Krahr Hanesi'nin ana gezegeni."

Son

KARAKTERİN KA3T3

EŞ ADAYLARI

KISA LİSTE

Dominion'dan Amphie, komşu kızı, Behoun gezegenini temsilen, Gülümseyenler Takımı.

Kutsal Anokrasi'den Bestata, Meer Hanesi'ni temsil eden vampir şövalye.

Siyanür, uzay kar leoparı, Higgra'yı temsil ediyor.

Donkaminler, görsel olarak rahatsız edici, Gümüş Yıldızın Çocuklarını temsil ediyor.

Uma'lı Ellenda, Hükümdar'ın annesiyle aynı kökenden, Hükümdarlık'ın Kyporo gezegenini temsil ediyor, Frowns Ekibi.

Nycati, psionik ve elf benzeri, Gaheas Oond'u temsil ediyor, caz yüzgeçleri, oombolleri temsil ediyor.

Pivor, rahat gülümsemeleriyle, Katil Gagaları temsil ediyor Prysen Ol, filozof, altı kolluları temsil ediyor Kai.

Umut Kıran Horde'dan Surkar, Gar'ın Güney Kabilesi'ni temsil ediyor.

Hanımefendi Wexyn, o . birçok
değerli Arzu Tapınağı'nı temsil eden
aksesuarlar.

Unessa, Dushegub'ları temsil eden sarışın boğma
ustası.

UZUN LİSTE

Amphie

Tam adı: Amphie Asturra.

Ayrıcalıklı bir yetiştirilme tarzına sahip olan Amphie, Behoun'dan önde gelen bir Senatörün kızıdır. Dominyon'un çoğunluk ırkı olan insansı Sislaf'ın tipik bir örneği olan hevesli bir genç kadındır. Boz tenli, iri gri gözlü ve asimetrik dalgalarla şekillendirdiği yumuşak, koyu gri saçları var. Kosandion'a taparcasına bir hayranlıkla bakıyor ve her yönden neredeyse mükemmel görünmek için çok çaballıyor.

Gezegeni Behoun, Dominyon'un çekirdek 7 dünyasından biri. Gelecekteki siyasi çıkarları umuduyla onu yüksek bir konuma getirmeye çalışıyorlar.

Bestata

Tam adı: Bestata, Leydi Emindra, Meer Hanesi'nden Stratego, Konrrat ve Ulize'nin kızı.

Platin sarısı saçları ve vampirlere özgü eşit cilt tonuyla Meer Hanesi'nin heykelsi kadın vampir şövalyesi Bestata genellikle birileriyle alay eder. Vampirlerin alışlagelmiş siyah zırhı içinde görünür.

Dominyon modasına bir selam olarak pelerinler ve çiçekli saç aksesuarları ile giydirdiği şövalyeler. Kabalığa varacak kadar hırçın olsa da onurlu ve çevik bir savaşçıdır.

Meer Hanesi'ni temsil ediyor. Dina'nın kız kardeşi Maud'un evleneceği Meer Hanesi ile Krahr Hanesi'nin çalkantılı bir geçmişi var. Meer Hanesi Nexus'ta savaşma sözünü yerine getirmeyi reddetmiş, bu da Krahr Hanesi'ni planlanandan önce savaşa dönmeye zorlamıştır. Krahr Hanesi, Umut Kıran Sürü ve Tüccar Klan Nuan bir barış anlaşmasına varma umuduyla Gertrude Avı'nda buluştuğunda, Meer Hanesi bu müzakereleri raydan çıkarmak için temsilciler gönderdi. Üç Meer Hanesi şövalyesi, o sırada Turan Adin zırhı giyen Sean'a saldırdı ve Sean da kendini savunmak için onları öldürdü.

Nexus'ta savaşmayı reddetmeleri, Meer Hanesi'nin korkaklık günahı nedeniyle Kutsal Anokrasi Hiyerofanti tarafından aforoz edilmesiyle sonuçlandı. Hala Kutsal Anokrasi'nin bir parçası olmalarına ve onun kanun ve korumalarına tabi olmalarına rağmen, bu ceza Meer Hanesi üyelerinin aforoz kaldırılana kadar federal düzeyde siyasi ve askeri görevlerde bulunmalarını yasakladı. Utanç bulutu Meer Hanesi'nin üzerine gölge düşürmüştür ve onurlarını yeniden kazanmak istiyorlarsa bu bulutu kovmanın bir yolunu bulmalıdırlar.

Siyanür

Tam adı: Siyanür ve sonra biraz hırıltı.

Siyanür bir kar leoparını andırır, ancak daha büyüktür ve pek çok insanın onu leopar sanmayacağı kadar farklı görünür. Omuz hizasında 1 metre boyundadır ve altın ve gri beneklerle kaplı parlak beyaz kürkle kaplıdır. Büyük altın rengi gözleri ve çok becerikli parmakları ve uzun pençeleri olan kabarık pençeleri vardır. Diş etleri ve dili canlı bir Prusya mavisidir. Usta bir dokumacıdır ve halkı tarafından bir zanaatkâr olarak kabul edilir.

Higgra garip bir türdür. Uygarlıkları bilinen kilometre taşlarını takip etmemiştir. Bunun yerine, bazı önemli evrimsel ilerlemelerin üzerinden atlamış gibi görünüyordı, bu da bazı insanların Higgra'nın evrimleşmediğini, ancak zaman içinde kaybolmuş gizemli bir galaktik medeniyet tarafından biyolojik olarak tasarlandığını düşünmelerine neden oldu.

Higgra'lar çok ruhanidir. Kaderlerinin önceden belirlenmiş olduğuna, ancak kişinin bu kaderi kazanmak için çaba göstermesi gerektiğine inanırlar. Pek çok kedigil gibi, sosyal etkileşimlerinde değişken olma eğilimindedirler ve eylemlerini nadiren açıklarlar.

Donkamins

Tam adı: bilinmiyor.

Bir metre boyunda, ince, tüysüz ve soluk sedefli bir deriyle kaplı olan Donkaminler çoğu insansı türde alarm zillerini çaldırır. Bir hancı efsanesine göre, onlarla karşılaşan ilk hancı hanının kapısını açmış, yeni ziyaretçileri görmüş ve "İçeri girmeyin!" diye bağırmış, böylece hancı lakabını almışlardır.

Kol ve bacaklara benzeyen dört uzantı, tırnaksız 7 parmak ve gövdelerinde iki sıra pembe sözde meme ile açıkça insansı görünürler

- Ancak memeli bile değillerdir. Büyük gözleri, trilobit kabuğu tarafından korunan burun açıklıkları ve konik dişlerle süslenmiş geniş dudaksız ağızları vardır. Göğüslerinden çıkan çıkıntılar kayarak uzar ve boyunlarının sekiz fit uzunluğunda bir yay şeklinde uzamasını sağlar.

Donkaminler kendilerini Gümüş Yıldızın Çocukları olarak adlandırırlar ve uygarlıkları hakkında çok az şey bilinmektedir. Galaktik güç sahnesine görece yeni katılanlardır. Şu anda arayı kapatmaya ve bilimsel başarılarını ilerletmeye odaklanmış durumdalar.

Ellenda

Tam adı: Sahava Dalından Ellenda, Halkının Gururu.

Ellenda bir Uma'dır ve Kosandion'un annesi gibi vahşi ve münzevi bir halktan gelmektedir. Uzun boylu ve bir jimnastikçi gibi kaslı ve doğal bir zarafetle hareket ediyor. Teni en koyu çivit rengine, gözleri siyah ve parlak siyah saçları karmaşık bir taç düzenlemesiyle örülmüş. Meydan okuyan, gururlu ve kederli.

Uma, Dünya'nın zamanına göre bin yıl önce daha sümüksü galaktik uluslardan biri tarafından keşfedilmişti. Yeni gelenler hediyeler ve tatlı vaatlerle geldiler ve Uma'nın kendilerine yardım edilmediğini, sömürgeleştirildiklerini anlamaları neredeyse yirmi yıl sürdü. İstilacılar Uma ruhunu ciddi şekilde hafife almışlardı. Bir yüzyıldan kısa bir süre içinde, Uma onları gezegenlerinden temizledi ve

kapılarını çoğu galaktik ziyaretçiye kapattı. Davet edilen şanslı azınlık, vahşi insanların yaşadığı güzel bir dünyanın hikayesini anlattı.

Uma'lar özgürlüklerine her şeyden çok değer verirler ve kendi iradeleri dışında katlanmak zorunda kalmaktansa hayatlarına son vermeyi tercih ederler.

Nycati

Tam adı: Bu bir sır.

Nycati zarif, kıvrak, uzun uzuvları, mükemmel kehribar rengi teni ve narin güzelliğiyle çift cinsiyetli bir yüzü vardır. Saçları çok uzun ve koyu mor renktedir. Bir alimin duruşuna sahiptir ve ister pullu zırh ister cübbe giysin, kendini zarafet havasıyla taşır. Tüm Gahealar gibi o da psiyonik potansiyelini artıran bir diadem takar.

Gahealar karmaşık bir uygarlıktır. Onların dünyası siyasi entrikalar, suikastlar ve yürek parçalayıcı güzelliklerle doludur. Kendilerini kişisel bütünlüğe ulaşma fikrine adanmışlardır ve sanata ve eğitime çok önem verirler.

Gahealar, birbirleriyle savaş halinde ya da huzursuz bir ateşkes durumunda olan birkaç krallığa bölünmüştür. Normalde bu durum onları Hope Crushing Horde gibi diğer saldırgan medeniyetler için kolay bir av haline getirir; ancak Gahealar ölümcül psioniklerdir. Rakiplerini zihinleriyle öldürürler ve yıkıcı potansiyelleri yıkıcıdır. Önde gelen bir Gahea'nın tek bir

bir tabur istilacı otrokarı kolayca yok edebilir.

Oond

Tam adı: Oond, yeşil suların arasından parlayan ışık huzmesinde doğdu.

Oond bir oombole, karasal balıklara benzeyen 4 fit uzunluğunda bir su türüdür. Turuncu pullarla kaplıdır ve sarıdan turuncuya ve kırmızıya kadar değişen muhteşem yüzgeçleri vardır. Biyoluminesansını etkinleştirdiğinde ateşle boyanmış gibi görünür. Oond, dansıyla diğer canlıların acılarını dindiren olağanüstü güzellikte bir varlık olan bir Ookarish'tir.

Oomboller gökkuşağının tüm renklerine sahiptir. Hafif ısırıklı yuvarlak kafaları, büyük gözleri ve parlak renkli salyangoz benzeri antenleri onlara komik ifadeler kazandırır. Çenelerinin altından çıkan dokunaçlardan oluşan bir saçak, özel aletler kullanmalarını sağlar.

Oomboller barışçıl yaratıklardır, esas olarak hayatta kalma ve güvenlikle ilgilenirler. Okyanuslarını nadiren terk ederler, ancak terk ettiklerinde de büyük boy akvaryumlarda seyahat ederler. Oomboller yüzgeçleriyle iletişim kurar ve özel yaşam alanları galaksinin geri kalanı için seslere dönüşebilir.

Pivor

Tam adı: Bekle.

Pivor limon sarısı teni ve parlak yeşil gözleriyle dikkat çekici derecede yakışıklı, tıknaz bir adamdır. Dalgalı kahverengi saçları ustaca bir kıvrımla yana yatırılmıştır. Kolayca ve sık sık gülümser ve ilgi odağı olmaktan hoşlanır.

Pivor, Murder Beaks'i temsil ediyor. Delegasyonlarına son dakikada eklenmiştir. Seçim hazırlıklarının ortasında, Katil Gagalar DNA'larının Hükümdar'ın genetik profiliyle uyumlu olmadığını keşfettiler, bu yüzden uygun bir insansı aday bulmak için çabaladılar.

Katil Gagalar kuşlardır, uçamazlar, devasa gagaları ve güçlü pençeli ayakları vardır. Türleri, Dünya'nın tarih öncesi Terör Kuşlarına taş çıkartırdı. Güçlü bir av dürtüleri vardır ve spor için öldürürler. Katil Gagalar bir lakap değil, kendilerine verdikleri ismin birebir tercümesidir. Vahşilikleri onları korkutucu rakipler haline getirir, ancak incelikten yoksundurlar ve bazen diğer türlerin davranışlarındaki nüansları fark edemezler.

Prysen Ol

Tam adı: Prysen Ol, Sa Manastırı'nın Büyük Zebanisi'nin kıdemli öğrencisi.

Prysen Ol uzun, ipeksi mavi saçları, altın rengi teni ve pembe renkli irisleri olan zayıf, güzel bir insansı erkektir. Hükümlanlığın üç dilini de kusursuzca konuşur ve ağırbaşlı, sessiz bir sakinliğe sahiptir. Belden büzgülü soluk mavi bir cübbe ve beyaz bir halka giyer. Tüm Sa Manastırı müritleri gibi felsefe, tarih ve diğer medeni ve sosyal bilimler konusunda bilgilidir. Şuna eğilimi vardır

karmaşık ahlaki tartışmalarda kaybolur ve kendi içine bakmak için çok fazla zaman harcar.

Prysen Ol, yüksek yerçekimli bir dünyadan gelen altı uzuvlu bir tür olan Kai'leri temsil eder. Kai'ler tören ve ritüellerle büyürler ve çok metodiktirler, bu da onlarla müzakere etmeyi oldukça zorlaştırır çünkü aynı zamanda oldukça hastalık hastasıdır. Yabancı patojenler tarafından kirletilme ve enfeksiyon kapma korkusuyla gezegenlerini terk etmekten kaçınırlar ve seçime katılmaları kendi yıldız sistemlerinin dışına seyahat ettikleri çok nadir durumlardan biridir.

Kai DNA'sı Hükümdar'ın DNA'sıyla uyuşmadığından, çıkarlarını temsil edecek uygun bir aday bulmak için âlimleriyle ünlü Sa Manastırı'ndan yardım istediler.

Surkar

Tam adı: Surkar, Grast ve Ulde'nin oğlu, Gar Kabilesi'nin Şampiyonu.

Surkar, Hope Crushing Horde savaşçısının olağanüstü bir örneğidir. Uzun boylu ve güçlü bir yapıya sahiptir, çarpıcı kas yapısı ve üstün güç, hız ve refleksleri yansıtan bir vücudu vardır. Herhangi bir yetişkin insan erkeğini bir dal gibi ortadan ikiye ayırabilir. Büyük bir yırtıcı gibi hareket eder ve oldukça kibirlidir. Çoğu otrokar gibi, davranışları Horde'un zengin gelenekleri tarafından belirlenir ve halkının şampiyonu olarak, her ne pahasına olursa olsun başarılı olmak için büyük bir baskı altındadır.

Gar Kabilesi, Horde'un Güney Kabilesi fraksiyonundan gelmektedir. Birleştirmek için çok şey yapılmasına rağmen

Çeşitli Otrokar kabileleri arasında bazı iç çekişmeler hâlâ devam etmektedir ve Surkar ile halkının, her ikisi de Kuzeyli olan Horde Han ve Hanum'dan saklamayı tercih ettikleri bir gündemleri vardır.

Leydi Wexyn

Tam adı: Leydi Wexyn Dion-Dian.

Leydi Wexyn 1.80 boyunda, iri dolgun göğüsleri, yuvarlak poposu ve yumuşak bir karnı olan şehvetli bir kadındır. Doğal olarak solgun olan Wexyn'in parlak bir bronzluğu, uzun koyu kahverengi saçları ve iri koyu renk gözleri vardır. Canlı renklerde şeffaf kıyafetleri tercih eder ve sıklıkla bilezikler ve çok ayrıntılı saç düzenlemeleri şeklinde birkaç kilo değerinde mücevher takar. Buna rağmen hipnotik ve baştan çıkarıcı bir zarafetle hareket eder. Bazıları onu "özgür bir ruh" olarak tanımlar, ancak aldatıcı nüans ve empati içeren cevaplar verir.

Arzu Tapınağı, Cassiopeia takımyıldızı içindeki Beyaz Gül kümesinde bulunan ünlü Tapınaklardan biri olan esrarengiz bir organizasyondur. Küme içinde, tüm aylar evrensel yönlerle tapınmaya adanmıştır. İyilik Tapınağı, Öfke Tapınağı, Keder Tapınağı... Arzu Tapınağı arzuyu, ne pahasına olursa olsun ulaşamayacağınız bir şeyi elde etme dürtüsünü araştırır. Duvarları ve bahçeleri içinde, rahipler ve yalvaranlar arzunun tam doğasını, doğası gereği bencil olup olmadığını, adil olup olmadığını, saf ve özverili olup olamayacağını düşünürler.

Unessa

Tam adı: Unessa of... Creeeeeeak hisss hisss creeeeeeak knock.

Unessa heykelsi ve çok solgundur, uzun altın rengi saçları omuzlarının etrafında halkalar halindedir ve iri menekşe rengi gözleri vardır. Vücudunu ve varlıklarını ortaya çıkaran dökümlü elbiseler giyer ve kalçalarını yuvarlar. Agresif, açık sözlü ve entelektüel nüansa yatkın olmayan Unessa kurnazdır ve fiziksel olarak çok yeteneklidir. Güçlüdür, hızlıdır ve şiddete başvurma konusunda hiç tereddüt etmez.

Unessa, Dushegub'ların "seks seven insansılara" cevabıdır. Dushegublar çoğu duyguyu hissedemeyen ya da duygusal bağlar kuramayan sapient ağaçlardır. Onlar hesapçı, katil, hayvan yaşamıyla beslenen hareketli ağaçlardır, bu yüzden diğer uygarlıkların çoğunu potansiyel av olarak görürler. İlk seçenekleri cinayettir, ikinci seçenekleri cinayettir ve bu da başarısız olursa doğrudan cinayete başvururlar.

Dushegublar saldırgan doğaları nedeniyle kendi güneş sistemleri dışındaki çoğu yere girişleri yasaklanmıştır.

DOMINION

Kosandion ka ret Maggran, Letero Kolivion - Yedi Yıldız Hükümdarlığı Hükümdarı, eş arayışında. Caldenia'nın yeğeni.

Resven - Başkent sarayının tamamını yöneten ve ikamet ve aile ile ilgili tüm işlerde Hükümdarın sağ kolu olan Hükümdarlık Şansölyesi.

Miralitt - Kaymakam, Hükümdar'ın kişisel güvenlik görevlisinin başı, vampir kökenli Sislaf.

Orata - Kosandion'un halkla ilişkiler müdürü, eş seçimi etkinliğinin yayınından ve reytinglerinden sorumlu

Kutsal Kilise Lideri - Hükümdarlığın dini lideri. Geçerliliği için tüm eş seçim süreci boyunca hazır bulunması gerekir.

GÖZLEMCİLER

Karat, Leydi Renadra - Krahr Hanesi'nin vampir şövalyesi, Maud'un en iyi arkadaşı.

Dagorkun - bir stratejist ve Umut Kıran Horde'un bir generali, Han ve Hanum'un oğlu.

Nuan Couki "Cookie" - Tüccar Klanı Nuan'ın yükselen yıldızı, Nuan Cee'nin yeğeni, birkaç kez uzaklaştırıldı.

Caldenia - bu bayanın tanıtılmaya ihtiyacı yok.

Domates - Dominyon'a komşu yıldız uluslarından birinden gelen yeşil kürklü ayı benzeri uzaylı.

İlk Bilgin Thek - Antlaşma Konaklaması sırasında hana ilk gelen koo-ko filozofu.

ADAY KOMIKLILKLERI (MOD R'NIN IZNIYLE)

İŞTE MIZIKÇILAR

Bunlar, serinin okuyucularının yayınlanan kitaba dahil edilmesini istedikleri çevrimiçi ekstralardır. Eğer seriyi yayınlandığı şekliyle takip etmediyseniz, bunların bir kısmı size anlamlı gelmeyebilir.

İsim: **Frowns Takımından Ellenda**

Uyum &: İlerleme

Tartışma Duruşu: Görev > mutluluk. Kişinin görevine boyun eğmesi ve görevini başarıyla yerine getirmesi toplumun hayatta kalmasını sağlar.

Tarih: Kaderinin kontrolünü eline almak
Anahtar Kelimeler:
Meydan okuyan.

Adı: **Katil Gagaların Pivor'u**

Uyum &: Türler arasında işbirliği

Tartışma duruşu: Mutluluk > görev. Toplumun amacı bireysel mutluluk yaratmaktır.

Açıklama: yakışıklı tıknaz Adamım, sarı Cilt.
Kalıcı gülümseme.

Anahtar kelimeler: Yakışıklı ve bencil.

İsim: **Meer Hanesi'nden Bestata**

Harmony &: Savaş Geleneği

Münazara duruşu: Hayattaki amacı, Hanedanının onur ve şerefine bağlılık ve kişisel mükemmellik arayışdır.

Yetenek: Engelli parkur (göz bağı ve otokarlarla, aman Tanrım!)

Tarih: Sarayının askeri hırslarına odaklandı. Anahtar

Kelimeler: Vampir Şövalye

İsim: **Dushegub'lardan Unessa Sybate**

Harmony &: Düşmanları boğmak

Münazara duruşu: Ben Unessa, sen erkek. Seks bebek yapar. Yetenek: Boğmak, çürütmelerini evde unutmak

Randevu: Seks. Tartışmak ister misin?

Anahtar kelimeler: Agresif Dryad, #underlog

İsim: **Kai'nin Prysen Ol'u**

Uyum &: Kadim ustaların, mantıkçıların ve filozofların öğretileri

Münazara duruşu: Hâlâ neden burada olduğunu bilmiyoruz... ama en azından İlk Bilgin eğlendi!

Yetenek: Şiir, Tarih yazma ve okuma: Bore festivali

Anahtar Kelimeler: Eğitimli filozof, Onurlu bilgelik

İsim: **Gaheaların Nycati'si**

Uyum &: Sanatsal Güzellik

Tartışma duruşu: En fazla, zamanın akıp gittiğini kabul etmeye hazırdı. Muhtemelen. Prysen ile eşleştiklerinde, kafein satış endüstrisinde bir gelecekleri var.

Yetenek: Bir vampir için aşk

şarkısı Randevu: Kalp kalbe bir

kraliyet

Anahtar Kelimeler: Psionik Elf, metal kafa (birden fazla şekilde)

İsim: **Otrokar'ın Surkar'ı**

Uyum &: Hayır Uyum. Sadece
kanlı hasat düşmanların!

Münazara duruşu: Hayattaki en iyi şey düşmanlarınızı zaferle ezmek, korkmalarını ve boyun eğmelerini sağlamaktır.

Yetenek: Kendini aptal yerine

koymak Tarih: hükmen mağlubiyet

Anahtar kelimeler: Küstah Savaşçı

Adı: **Oombollerin Oond'u**

Uyum &: Üriner farkındalık

Münazara duruşu: Hayattaki en iyi şey güvenlidir. Kendinizi başkaları için vazgeçilmez kılın, çünkü ayrı mücadele edersiniz ama birlikte başarılı olursunuz.

Yetenek: Yatıştırıcı Dans

Randevu: Bir saat fin dansı, onun gücüne göre oynamak (tekrar)

Anahtar Kelimeler: #Caz Yüzgeçleri, #TeamFish, #GoBeyOond, #BDHDarling

Adı: **Higgra'nın Siyanürü**

Uyum &: Ses yargısı

Tartışma duruşu: Que sera, sera. Birinin kaderini hak etmesi için, ona layık olduğunu kanıtlaması gerekir.

Tarih: Dikkat. Hepsi.

Yetenek: Halkının (çok uzun ve çok miyavlayan) şarkısı

Anahtar kelimeler: Kitty pretty.

İsim: **Donkamin adayı (isimsiz)**

Uyum &: Bilimsel Keşif

Tartışma duruşu: Geleceğimizin mimarları bizleriz.

Kader boş bir kavramdır.

Randevu: Dokunmak yok.

Anahtar kelimeler:

Ürpertici

İsim: **Team Smiles'dan Amphie**

Uyum &: Birlik

Tartışma duruşu: Aşk, belirli bir bağlamda incelenmesi gereken çok katmanlı bir olgudur. Gücü muazzamdır ve etkisi ömür boyu sürer.

Yetenek: Sakarin Şarkı Söyleme

Randevu: Çok fazla uğraşıyorum

Anahtar kelimeler: Pratikte her yönden mükemmel, eve-anneye götüren tip

İsim: **Arzu Tapınağı'ndan Leydi Wexyn**

Uyum ve: Uyum yok. Sadece yavrularını en çok severler.

Tartışma duruşu: Kosandion için hissettiği şey aşktır, o onun favorisidir.

Yetenek: Sadece Kosandion izliyormuş gibi

dans et Tarih: Plaj ve Sakinlik

Anahtar kelimeler: Kaos ajanı, joker

DINA'3 ELMALI KEK TARİFİ

HAMUR

4 yumurta sarısı
2/3 su bardağı beyaz şeker
1 çubuk tereyağı (1/2 su
bardağı) 1/3 su bardağı
ekşi krema
1 1/2 su bardağı un
1 çay kaşığı
kabartma tozu 1
tutam tuz
1 yemek kaşığı vanilya
özütü 1 limon kabuğu
rendesi

DOLDURMA

3-4 büyük Granny Smith veya başka bir fırın
elması 1 çay kaşığı tarçın
1 tutam un Beze:
4 yumurta akı
2/3 su bardağı beyaz
şeker EQ MALZEME
bir mikser

yay biçimli tava

Fırını önceden 350 dereceye ısıtın. Bir kelepçeli kalıbı yağlayın. Ben 2 adet 6 inçlik kullandım, çünkü daha küçük kekleri saklamak daha kolay, ancak bir adet 9 veya 10 inçlik kelepçeli kalıp da işe yarayabilir.

Yumurta sarılarını yumurta beyazlarından ayırın. Yumurta beyazlarını soğutun.

1 limonun kabuğunu rendeleyin. Elmaları soyun, 1/2 inç kalınlığında dilimleyin, tarçın ve un ekleyin. İyice karıştırın. Elmalar daha tatlıysa biraz limon suyu ekleyin. Bir kenara koyun.

El mikseri ile 2/3 su bardağı şekeri oda sıcaklığındaki tereyağı ile krema haline getirin. Yumurta sarılarını teker teker ekleyin, iyice karıştırın. Ekşi krema, vanilya ve limon kabuğu rendesini ekleyin. Karıştırın.

Ayrı bir kapta un, kabartma tozu ve tuzu karıştırın. Karıştırın. Islak malzemelere ekleyin ve kelepçeli kalıba dökün. Üzerine elmaları dizin. 30 dakika boyunca pişirin.

30 dakika sonra tepsiyi fırından çıkarın. Yumurta aklarını sert tepecikler oluşana kadar çırpın. Her seferinde azar azar şeker ekleyin ve beze oluşup 2/3 fincan şekerin tamamı bitene kadar çırpıma devam edin.

Bezeyi elmaların üzerine yerleştirin. 20 dakika daha pişirin. Beze kızarmış ve güzel olmalıdır. Fırından çıkarın ve oda sıcaklığına gelene kadar soğumaya bırakın. Bezeyi kesmek için Dina'nın yaptığı gibi bir bıçağı tavanın kenarı boyunca hafifçe gezdirin, aksi takdirde tavayı bıraktığınızda yarısı çıkacaktır. Tavayı bırakın ve düz bir şekilde yukarı kaldırın.

Çay veya en sevdiğiniz içeceklerle tadını çıkarın.

AYRICA ILONA ANDREWS TARAFINDAN

Kate Daniels Dünya

KANLI VARİS

Kate Daniels Serisi

SIHIR ISIRIR

SIHIR KANAR SIHIR

YAKAR SIHIR

VURUR SIHIR YAS

TUTAR SIHIR

KANAR SIHIR

DÜŞLER

SIHİRLİ ÖLÜMLER

GUNMETAL MAGIC

SIHİRLİ HEDİYELER

BÜYÜ YÜKSELİYOR

BÜYÜ BOZAR BÜYÜ

ÇALAR BÜYÜ

DEĞİŞTİRİR BÜYÜ

YILDIZLAR BÜYÜ

BAĞLAR

SIHİRLİ ÜÇGENLER

Demir Antlaşma

DEMİR VE BÜYÜ İSİMSİZ

DEMİR VE BÜYÜ #2

Gizli Miras Serisi

BENİM İÇİN YAN
BEYAZ SICAK
ORMAN ATEŞİ
ELMAS ATEŞİ
SAFİR ALEVLER
ZÜMRÜT ALEVLER
YAKUT ATEŞİ

Innkeeper Chronicles Serisi

TEMİZ SÜPÜRME
BARİŞ İÇİNDE
SÜPÜRME BİR
DÜŞÜŞ SÜPÜRME
BIÇAĞIN
SÜPÜRÜLMESİ
BENİMLE
SÜPÜRÜLMESİ KALBIN
SÜPÜRÜLMESİ

Kinsmen

SESSİZ BIÇAK
GÜMÜŞ
KÖPEKBALIĞI

THE KINSMEN UNIVERSE (SILENT BLADE ve SILVER SHARK ile birlikte
antoloji)

KADERLİ BIÇAKLAR

The Edge Serisi

ON THE EDGE
BAYOU MOON
FATE'S EDGE
STEEL'S EDGE

YAZAR HAKKINDA

Ilona Andrews, Gordon ve Ilona adlı karı-koca yazar ekibinin takma adıdır. Şu anda iki çocukları ve çok sayıda köpek ve kedileriyle birlikte Teksas'ta yaşamaktadırlar. Çift, Kate Daniels ve Kate Daniels World romanlarının yanı sıra The Edge ve Hidden Legacy serilerinin 1 numaralı New York Times ve USA Today çok satan yazarlarıdır. Ayrıca haftalık ücretsiz seri olarak yayınladıkları Innkeeper Chronicles serisini de yazmaktadırlar.

Kitaplarının, eğlenceli ekstralarının ve Innkeeper taksitlerinin tam listesi için lütfen [web sitesini](#) ziyaret edin.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.